

A MAGYARSÁG
STÖRTÉNETE, EREDETE, NYELVE,
HELYE
A KULTÚRÁK VILÁGÁBAN

SZÖVEGGY JTEMÉNY
2013 májusig

Összeállította
Podmaniczky Miklós

Péter fiamnak, Márti lányomnak,
drága Feleségemnek

2013. Májusban készült el,
tíz év alatt véletlenszerűen
megszűnt írásokból, 3 példányban.
Második, javított változat.

EI SZÓ

Nemzetünk, a magyar nemzet jelenkori léte, megmaradása, gyermekeink holnapja, jövője nagymértékben függ önismeretünktől, identitásunktól. Az elmúlt 60 év – a diktatúra, majd a balliberális hatalmi érdekérvényesítés hatása – súlyos károkat okozott a generációk társadalmi közgondolkodásában, megelégedésének, nemzeti tudatállapotának alakulásában.

Eredetünk, nyelvünk, kultúránk, történetünk kellé és igaz ismeretének hiányosságai, idegen érdekeket szolgáló, évszázados torzulásai meggyöngyítették népünket, nemzetünket. Múltunk és értékeink teljesebb ismerete, a jelenkor hazai és nemzetközi hatásainak, törekvéseinek felismerése, nemzeti érdekeink megvilágosodása nem nélkülözheti tájékozódásunkat, ismereteink pótlását, folytonos korrigálását múltunkról, jelenünkről, és eligazodásunkat a sokszor ellentmondásos, változó világban.

A szöveggyűjtemény, amit kezében tart, több éves gyűjtőmunkából lett válogatva, szerkesztve. Nem vállalkozik a sokhelyütt tapasztalható ellentétes célú kutatások, nézetek, állítások és tagadások megítélésére, azt az olvasóra bízva, tisztelve kinek-kinek a felfogását, véleményét, és remélve az ismeretek továbbgondolását. Erre számítva, ezt remélve a gyűjtemény kézreadása talán nem volt felesleges.

Budapest, 2013.május 16.

Podmaniczky Miklós

Tartalom

Old.sz. /lábánál/	Tárgy	Szerző, eredet
I. A MAGYARSÁG STÖRTÉNETE, EREDETE		
006.	Amagyar nép störténete	Kiszely István
115.	A magyar pörköltet evett	Kiszely István
124.	A magyarok elődei a Kárpát medencében: proto magyarok	Jámbor Márk (2008)
126.	A magyar Európa leg sibb népe	Michelangelo Naddeo
133.	A magyar Európa leg sibb népe (röv.)	Szabó István Mihály
145.	A magyarság slakos Európában... genetika (2000 -)	Semino (+13 genetikus)
155.	Titkok és összefüggések	Dr.Papp Lajos szívsebész
165.	Magyarok eredete	PALLASZ Nagylexikon
174.	Történelmünk eredetei	John Dayton,H. Würm, és Edward Gibbons, Fritz Sachermejr, etc
185.	Dentu-Magyararia	Dr. Padányi Viktor
198.	A szkíták székelv eredete	Grandpierre Atilla
204.	Szubarok és szumírok	Anton Diemel, Kálmán Gosztony, Brian Fagah, Bíró József, E.A.Speiser, Badinyi Jós Ferenc, etc.
217.	Amit a magyarokról mondtak...	59 szerz
228.	A pozsonyi csata	Legenda és Források szerint
232.	AZ ARANYBULLA	1222.Törvénycikkek
II. A MAGYAR NYELV		
233.	A MAGYAR NYELV EREDETE (rövidítve)	Varga Csaba
253.	Szeretem Magyarországot	Varga Csaba
260.	Gyökökben a jöv -A magyar szókinés titka	v.ö.Czuczor Gergely - Varga Csaba
263.	A Magyar störténetünk nyelvi tabuiból kivonat	Grover S. Kranz, Makkay János
264.	Hun szótár került el Iránból ie: 5-700-ból	Dr. Detre Csaba
270.	A magyar nyelv. Idegenek véleménye Árpád si nyelvére l	Kerkayné Maczky Emese.
273.	Mit mondtak a külföldiek a magyar nyelvr l	9szerz és Gyimóthy Gábor
278.	Anyanyelvünk - Édes, ékes „apanyelvünk”	Bence Imre
281.	A magyar rovásírás	Sebestyén Gyula,Németh Gyula,Kiszely István etc.
III. VALLÁSI, FILOZÓFIAI, IDEOLÓGIAI, TÖRTÉNETI, POLITIKAI ÍRÁSOK, TANULMÁNYOK, VITAIRATOK		
285.	Az els keresztények környez világa	Internet Wikipedia
286.	Máni, Manicheizmus	Simon Róbert Simonné Pesthy Monika
287.	Csíkсомlyó. A magyarság nemzeti búcsújáróhelye A pápa áldását küldte Csíkсомlyóra 2004.05.30.	Ipolyvölgyi Németh J. erdély.com
290.	A Nyugat alkonya (Cseitei Dezs . Juhász Anikó)	OSWALD SPENGLER
292.	A civilizációk összecsapása és a világrend átalakulása	Samuel P. Huntington
301.	A meglátás, tézisek (2007)	Podmaniczky Miklós

- 303.Egy gazdasági bérnyilkos vallomása. (2006) John Perkins
Fordította: Deák Éva
Értékelések a m r l:
Bogár László közgazdász,
Magyarics Tamás egyetemi docens, ELTE Amerikanisztikai Tanszék
David Korten, a T és társaságok világuralma cím könyv szerzője
John E. Mack, a Harvard egyetem professzora, Pulitzer-díjas író
Jim Garrison,a State of the World Forum(Világ Helyzete Fórum)elnöke
- 305.A Chomsky-tízparancsolat Noam Chomsky
- 307.A háttérhatalom (Illuminátusok és a többiek) 2001- Dr.Drábik János
- 314.Duális és kiszolgáltatott gazdaság a neoliberalizmus Lóránt Károly
felelőssége.(2008)
- 319.Periféria vagy élboly: az állam gazdaságfejlesztő szerepe. Dr.Csath Magdolna
- 322.Egy francia újságíró kimondja a lényegét! Hubert de Marans
- 324.Rajong a magyar alkotmányért egy skót újság Bill Jamieson
- 326.Nyílt levél Orbán Viktorhoz - lengyelből fordítva.(2012.) Jerzy Robert Nowak
Andrzej Nowak
Professzorok
- 329.Magyarnak lenni 1910 (költemény) Sajó Sándor
- 331.Magyar mérföldkövek a tudomány felé vezető úton 1996 Hamvas J. József
Függelék. Fordította Tomory Zsuzsa

KISZELY ISTVÁN

A MAGYAR NÉP STÖRTÉNETE

(Mit adott a magyarság a világnak)

(Rövidítve.)

	old.sz /a fejezetben/
Bevezetés	
Írott források, amelyekről ismereteket szerezhetünk a magyarok eldeiről	1-
A magyarok nevééről	6-
A magyarok nyelvéről	7-
Elméletek a magyarok eredetéről	8-
A magyarok és a kelet-kutatás	11-
A magyar történet kulcsa: balti-ázsiai hunok, zsuani zsuaniok, türkök, Attila, székelyek...	17-
A magyarok seinek szálláshelyei a Kárpát-medencébe bejutásuk előtt	25-
A magyarok "honfoglalása", azaz a Kárpát-medencébe való vissza-költözése	32-
Az új haza	37-
A honfoglalás és a magyarság megítélése	40-
A magyarság "keleti" elemei	45-
Székely-, csángó-, palóc-, besenyő- és jász-magyarokról a Kárpát-medencében	52-
A Kárpát-medencébe betelepített és betelepült népcsoportok	61-
A magyar ember	64-
"Marker-gén" vizsgálatok	67-
Képvésés és fába írt történelem	68-
Az ősmagyarok hitvilága	71-
Táltosok.	72-
A totemizmus	73-
Boldogasszony	74-
A magyarok svallásának kutatásáról	75-
A turul	75
A madarak szerepe seink hiedelemvilágában	77-
A griff	78-
A székelykapu	79-
Az ősmagyarok fegyverzete	81-
A lovasnépek és a közelharc seink lovairól	87- 88-
Népművészetünk egyik gyakori alapeleme: a tulipán	91-
A kopjafák	94-
A titkok koronája	96-
Társadalmi szervezettség és rétegzettség az ősmagyaroknál	100-
A szellemi élet	104-
Epilógus	105-
Függelék	106-

Bevezetés

Egy népet (etnikumot) testi jegyei, szellemi- és tárgyi kultúrája, valamint nyelve határozza meg. Legmaradandóbbak biológiai-élettani jegyei, legváltozékonyabb a nyelve – ezt esetenként "cserélheti" is. Ha egy nép eredetét keressük, úgy járunk el, hogy kutatásainkban térben és időben addig megyünk el, ameddig olyan testalkatú, élettani tulajdonságú, zene- és táncvilágú, hitvilágú, mesevilágú, költészetvilágú, írásbeliség, néprajzi motívumvilágú, ételkultúrájú, növény- és állatvilágú, esetleg olyan vagy hasonló nyelvű népet nem találunk a múltban vagy a jelenben, ahonnan seinket származtatni tudjuk. E kutatásokat az antropológia, a zenetudomány, a tánctudomány, a vallástudomány, a költészet, az írástudomány, a néprajz, az ételkutatás, a növény- és állattan, a nyelvtudomány és a forráskutatások módszereivel végezzük.

A magyar Európa egyetlen nem indoeurópai népe. Ez a "másság" tette lehetővé, hogy ebben az idegen tengerben biológiai alkatát, szellemi - és tárgyi kultúráját, valamint nyelvét a máig meg tudta őrizni. Természetesen a magyarok – Árpád népe – honfoglalását megérte az ősi autochton lakosság – az újkőkoriak, a réz- és bronzkoriak, a vaskoriak, a szkíták, a szarmaták, a népvándorlásokkor Kárpát-medencén átvonult népek töredékei, és a honfoglalás után betelepített és betelepült népek (jászok, kunok, szászok, svábok, szlovákok, ukránok, románok, szerbek, horvátok stb.). A magyar nemzet gerincét mégiscsak a 895-ben a Kárpát-medencébe költözött ötszázezernyi "honfoglaló magyar" adta és ma is ez alkotja.

Kr. e. előtti VII-VI. században az Iráni-magasföldről bejutottak nagyállattartó lovas poszt-sumer kultúrájú iráni (perzsa) eredetű szkíták ("szittyák"), az időszámításunk kezdete körüli időben a szarmaták (és sauromaták) költöztek a Kárpát-medencébe.

Nem telepedtek itt meg a hallastattiak, továbbvonultak a kelták, a Kr. utáni IV. században kivonultak a rómaiak és továbbvonultak az ide bejutott longobardok, gótok, szkírek, vandálok, herulok, és a gepidáknak is csak kis része talált itt otthonra.

A Belső-Ázsiából a Kárpát-medencébe jutott magyarság előttről a hunok és avarok, a kunok is bejutottak, gazdagítva vagy akár "kiegészítve" a honfoglaló magyarságot.

Kr. utáni IV. században, mint "Attila hunjai" (akiknek 453-ban, Attila halála után a Csiglemezre költözött, majd onnan Erdélyt benépesítő utódai a székelyek), 568-ban (majd utána még két hullámban) az avarok és 895-ben Árpád népe, akikhez 1235-ös években a jászok, 1240-es években hozzáköltöztek a kunok.

A Kr. utáni IV. században beköltöztek a hunokat, majd a három hullámban bejutott avarokat a medencébe. Istenki nem szerte, ki nem irtotta; megérték Árpád népének honfoglalását és hasonló testalkatuk, szellemi- és tárgyi kultúrájuk valamint nyelvük révén beolvadtak a magyarságba. A **magyar történet** népünk gyökereit, eredetét vizsgálja. Kutatási területe a 895-ös honfoglalás előtti mintegy 2000 éves múlt. **Népünk története** 895 után már történelem.

Lassan kialakult belőlünk egy csodálatos lovaskultúrájú Belső-ázsiai népnek a körvonala, amely 1100 évvel ezelőtt elfoglalta a világ legtermékenyebb medencéjét, ahova a távoli múltból visszazármazott. Meg tudta tartani testalkatát, szellemi- és tárgyi kultúráját és nyelvét, és 1100 év múltán harmincszorosára megszorodva, idegen népeket "magyarrá téve" meg tudott maradni egy számára idegen „indoeurópai tengerben”.

Írott források, amelyekből ismereteket szerezhethetünk a magyarok eldeiről és a magyarokról

A magyarok keleti Belső-Ázsiából a Kárpát-medencébe való jutása eltt mindig nagy kultúrnépek látókörében mozogtak.

I. Kínai források a hunokról

... a leg keleti gyökereinkre vonatkozó forrásmunkák közül sokat Édouard Chavannes franciául, Johannes Jacob Maria de Groot németül és H.J. Bicsurin oroszul adott ki; **magyarul ezekből semmi sem jelent meg.** Márpedig a kínai források ismerete nélkül történetünk kétezer éve nem ismerhet meg. - A hunokról sok adatot Konfúciusznál (Kung Csiunál Kr.e. 551-479) találunk, aki a hunokat senjün néven említi, mint olyan népet, amely már 350 éve a Góbi-sivatag peremvidékén él.

Sza-ma-Kien (Kr.e. 145-90) a szerzője a Si-ki (Történeti Feljegyzések) című munkának, amely már a kínaiakkal kapcsolatban álló népekről szól. Munkája 110. fejezetében írja le a hsziungnukat (hunokat) és a nála jüecsi néven szereplő onogurokat. Többet megtudjuk, hogy a hsziungnuk "f leg lovat, tehenet és juhot tartanak... földeik területekre vannak felosztva, s ezek különböző vezetők ellenőrzése alatt állnak... Hosszú távú fegyvernek az íjat és a nyilat, közelharcra a kardot és a dárdát használják". Szemacsientől megtudjuk, hogy a hunok többnyire összefogott kabátfélében (kazakban) járnak, lovagláshoz nadrágot és csizmát viselnek.

- A Dinasztikus Évkönyvek szerzője a "24 hivatalos történeti mű" íróinak számítanak. A Cin-Sou és a Szung-su a magyarok keleti Belső-Ázsiából való kiindulása idejéről szolgáltat adatokat.

II. "Türk", tibeti és mongol írott történeti források

Türk (török) források közül a legjelentősebbek Költegin herceg (†731), Bilge kagán (†734) és a 720 táján készült Tonjukuk érdemeit megörökítő sírfelirat (ezeket legutóbb a dán V. Thomsen dolgozta fel). Becses anyagot tartalmaz az Okhek-husotui felirat. Az ujjur feliratok közül fontos a Szine-uszu-i és a Karabalgaszun-i és a Szudzsi-i felirat. E feliratok közeli rokonságban állnak az ősi magyar írással.

Tibeti források közül a legjelentősebb a Stein Aurél által megtalált Dunhuang-i tekercsek és lapok, amelyek a belső-ázsiai törzsszövetségek összetételére szolgáltatnak adatokat.

A tibeti kolostorokban levő szanszkrit és kínai nyelvű fordított írásokat Kőrösi Csoma Sándor is tanulmányozta; ezek alapján jutott arra a megállapításra, hogy a magyarság keleti a magyarok között kell keresnie.

III. Szír források

Jelentek számunkra az arameus-sémi írás egyik változatával, az "esztrangelo" szír, a "szertó", majd a nesztorián írással készült lejegyzések, mint a szír Nagy Sándor legendák és a Góg és Magóg népeiről szóló írások. A sírek a Kr. utáni VI. századtól kezdve krónikákat írtak, amelyekben sok utalást találunk a hunokra, az avarokra és a türkökre.

IV. Örmény és grúz források

Mindkét nép a magyarok kaukázusi hazája közelében élt, így többször említik írásaik a magyarokéit.

Örmény források sok utalást tartalmaznak különösen a hunokról és a heftalitákról. Horenei Mózes V. századi szerző, Agathangelosz, Phausztusz Byzantiosz és Farpi Mózes az V-VI. századokban éltek. Sok hasznos adatot olvassunk e szerzőknél a sztyepi népekről, amelyek között ott találjuk a magyarokéit.

Grúz források elsősorban a szentek életéről emlékeznek meg, amelyek az V. század előtti történelmi eseményekről tudósítanak.

V. Muszlim források

Az arabok irodalmi tevékenysége elképzelhetetlen arányokban múlja felül mindazt, amit az európai könyvtárak kincse rejteget. Sajátos műfajuk a "földrajzi irodalom".

1. Az arab földrajzi irodalom kialakulásának korszakának nevesebb szerzői: al-Kvárezi, al-Dzsarmi és Jahja.

2. Az arab földrajzi irodalom fénykorának nevesebb szerzői: magyar szempontból a legjelentősebb **al-Dzsajhání** (IX. század első felében) Al-Dzsajhání a magyarokat, mint önálló politikai hatalmat írja le. Nála olvassuk: "A magyarok a türkök egy fajtája..." **Ibn Ruszta** összefoglaló munkáját 903-920 között írta. Seinkről, mint a törökök egy csoportjáról emlékezik meg. Balkhi (†934) a magyarokat badzsgirteknek nevezi. Fariszi szerint a magyarok a "turkok egyik törzse", Ibn Haukálnál is a magyarok basgirt néven szerepelnek. **Gardézi** (Gardizi) a magyarokról, mint "első török népekről" ír, akik "bátrak, szép külsejűek és jó megjelenésűek. Ruházatuk színes selyem szövetből készült, fegyverzetük ezüsttel bevont, pompát kedveltek. Gyakran rontanak a szlávokra. Hayyan (†1076) szerint "a magyar félelmetes nép... hét vezér alá tartoznak..." Hudúd al-Álamnál pedig ezt olvassuk: "A madzsarik nagyon gazdag emberek...szemrevalók és félelmetesek. Az összes körülöttük lakó pogányokkal háborúskodnak, és a magyarok szoktak győzni..."

3. Al-Bakri szerint "a magyar olyan nép, melynek jurtáik vannak... sok lovuk, lábasjóságuk és jó szántóföldjeik vannak..." Marvazi (1120) seinkről ezt írja: "A magyarok a türkök egy törzse... szemrevaló és szép külsejű emberek és nagy testűek. Vagyonosak és szembetűnően gazdagok, amit elsősorban kereskedelmüknek köszönhetnek..." Jákut (†1229) szerint a magyarok "igen vakmerők". Abulféda (1331) a magyarokat pedig "hunkar" és "basgirt" néven együtt említi.

VI. "Középiráni" és perzsa nyelv források

A "középiráni korszak" a Kr. előtti IV-III. századtól a Kr. utáni VII. századig tartott; ezt az "arab korszak" követte. A középiráni korszak legjelentősebb irodalmi műve a Havadáj námag (az Uralkodók Könyve), amely a történelem színpadára került török népekkel is foglalkozik. E korszak írásai az ázsiai hunokat már "hun" néven említik. Ezen írásoknak egyik forrása a "Dzsajháni hagyomány" volt; Biruni szerint a "madzsarok határa a Fekete-tengerig terjedt". A magyarokra a kései perzsa forrásokban is találunk utalásokat, mint Dzsudzszaninál (1260), Dzsuvaininél (†1283) és Rasid ud-Dinnél (1318).

VII. Oszmán-török írott források

1. Mahmud Terdzsümán 1505 körül Bécsben született gazdag zsidó családban. ...Kegyvesztettsége idején – 1543 után – írta Tarih-i Üngürüs (A magyarok története) című munkáját ...1526-ig. A kéziratot Vámbéry Ármin fedezte fel Isztambulban és a Magyar Tudományos Akadémiának ajándékozta; magyarra Blaskovics József fordította le. E munkában olvassuk: "Az egész teremtett világon seink és nemzetségünk a hűségiével történelmet csinált, úgyhogy még ma is szól erről széles e világon a hűsi ének..."

2. Madzsar Tarihi (A magyarok története) szerzőjének nevét nem ismerjük; feltehetően magyar anyanyelvű, erdélyi származású, protestáns vallású személy lehetett, de nincs kizárva, hogy egy elveszett magyar krónika törökre való fordítása. A mű a magyarok történetét 371-től 1740-ig dolgozza fel; magyarra Blaskovics József fordította. A szerző munkában a magyarokat a hunokkal azonosítja. A kötetben ezt olvassuk: "A madzsar nép török eredet ... attól az időtől fogva, hogy a magyarok elfoglalták a Sztyepet, 370 év telt el... A kétszáz ezer fős magyar nép másodszor (az első a hunok bejövetele volt) felkerekedett a Nagy Sztyepről és a régebbi hazájába, Magyarisztánba költözött, amelynek megszállása után ott letelepedett..."

VIII. Görög nyelv források

A klasszikus görög források a Kr. előtti V. századtól (mint Hérodotosz Kr.e. 425.) első sorban a szkítákról, a szarmatákról és a Belső-Ázsia nyugati felén élő népekről tudósítanak. E munkákban a magyarok onggroi, onggoi, turkoi, szavromatai stb. neveken szerepelnek.

Priszkor rhétor (†472) munkái igen becsesek, mert Attila hun uralkodóról és udvaráról jó betekintést kapunk. Írásaiban a magyarok onogur néven szerepelnek. Seinket uniguroknak nevezi és szokásaikról sok jó részletet közöl. Seinkről ezt olvassuk: "Bort ittak, de nem olyant, amilyent nálunk préselnek... édes itallal töltötték meg magukat..." Aréthász (932 körül) a magyarokat türköknek nevezi.

Bölcs León (VI. Leó császár, 912-ig uralkodott) a magyar honfoglalás kortársa, "Taktika" című művében a magyarok harcmodoráról részletes, jó tájékoztatást kapunk. Munkájában a magyarokat türköknek nevezi, amely nép "egy fél alatt áll, feljebbvalótól kemény és súlyos büntetéseket szenved el... a fáradalmakat és nehézségeket derekasan tartja, dacol a hűséggel és a faggal..."

Bölcs León fia **Konsztantinosz Porphyrogennétosz** (a Bíborbanszületett Konsztantinosz császár †959) "A Birodalom kormányzásáról" ír munkájában igen sokat foglalkozik a magyarokkal (türkökkel), akikhez a három kabar csoport csatlakozott. Levédiáról ezt olvassuk: "A türkök(magyarok) népe régen Kazáriához közel szerzett magának szálláshelyet, azon a helyen, melyet első vajdájukról Levediónak neveznek... Abban az időben nem türköknek mondták őket, hanem szabartoi aszphaloinak... A türkök(magyarok) hét törzsből álltak, de sem saját, sem idegen fejedelem felettük soha nem volt. Együtt laktak a kazárokkal három esztendeig... a türkök(magyarok) elűzték Nagy Morávia lakóit és megszállták azok földjét..."

További bizánci forrás: Nikolaosz Misztikosz (†925), - aki a magyarokat "nyugati türköknek" nevezi, - a Krónika a pápákról, Szent Baszilosz élete, Georgiosz barát világkrónikája, León diakonosz, Ionnész Szkylytész, Athanasziosz élete, Szent György csodái, Ionnész Kinnamosz és sok más munka.

IX. Szláv nyelv források

A szlávok a IX. század előtt írástudatlanok, nem sokkal a magyar honfoglalás előtt vették föl a kereszténységet és az írásbeliséget. Korai szláv források között szerepel a görögben fordított 811-es évi eseményeket rögzítő Mitrofán próló, a Pannóniai legendák (Konstantin [Cirill] és Metód legenda), a XIII. században keletkezett Cirill elhunytja, majd a Konsztantinosz Manasszész Világkrónikájának bejegyzése, Csoda egy bolgárral és Naum legendája. E munkákban a magyarokról, mint foglalókról (hódítókról) esik említés. A XII-XV. századok között keletkezett Elbeszélés a latinokról című munka az orthodoxia magyarországi elterjedéséről ír.

Az Orosz Évkönyvek (Nesztor-Krónika) utolsó szerkesztést Nesztor végezte el 1100 körül. Több szövegváltozata maradt fenn. Magyarul sohasem jelent meg; 1916-ban egy Hodinka-féle "válogatást" adták ki.

A Krónika Oroszország történetét írja le a világtörténelemben beágyazva. "Jöttek a fehér magyarok és a szlávok földjét örökölték, miután elkergették a frankokat, akik azelőtt a szlávok földjét foglalták el... azután jöttek a besenyők és a fekete magyarok..." olvassuk Nesztor-krónikájában.

X. Latin nyelv források

A honfoglalásról és az azt követő évekről legtöbbször a nyugati források írnak átvéve a középkori íróknak a magyarokról, mint ijesztő ellenségre alkotott képet. Cassiodorus munkáját a VI. században élt Jordanes dolgozza át, aki sok ismeretet közöl a hunokról. A VII. században keletkezhetett Ravennában a Cosmographia, amely a Fekete-tenger melléki népekről ad jó összefoglalást. Szent Bertin évkönyve 900 előtt készült; a magyarokat – az "ungrikat" – a hunokkal, majd az avarokkal azonosítja. A Fuldai Évkönyvek 714-901 közötti eseményeket tárgyalják, említést tesznek a magyarok eredetéről és nevééről; "a görögök békét

kötöttek a magyaroknak nevezett avarokkal..." olvassuk. Regino (†915) prümi apát krónikája a magyarokat a szkítáktól származtatja. Munkájában sok írott forrást használ fel. "A magyarok dölyfös és lázadó természetek... mindig hajlanak az idegen elleni vagy otthoni felkelésre, természetüknél fogva hallgatagok, készebbek a cselekvésre, mint a beszédre... fáradalmakban és a harcokban kemények" – írja.

A Sváb Évkönyvek a magyarokat ungriknak nevezik, a Salzburgi Évkönyvek a kalandozásokról adnak jó tudósítást, Cremonai Liudprand (Liuzo †972) a magyarokat "turciknak" nevezi. További latin nyelvű forrás: Widukind, Folcuin, Augsburgi Gerhard, János velencei pap, Ekkehard, Brémai Ádám, Prágai Kozma, Albericus, Aventinus, Querfurti Bruno, Ademar és sokan mások. Ekkehardnál olvassuk: "A magyaroknál vidámabb embereket aligha láttam valaha... ételt és italt bőséggel adtak, életemben ilyen jót nem ettem..."

XI. Magyar krónikák

Az európai írásbeliség megjelenése Magyarországon összekapcsolódott a kereszténység felvételével, így nem meglepő, hogy az első magyar történehez kapcsolódó elképzeléseket egyházi emberek írták. Árpád-házi uralkodóink udvarában a XI. században nyugati minták alapján készültek krónikák. Az első krónikának nevezett Gesta Ungarorumot feltehetően Koppány királyi káplán írta 1080-1090 körül. Ennek tovább folytatott változatai az 1358-ban készült Képes Krónika, majd a Kaprinai-, a Béli-, a Csepreghy-, a Pozsonyi-, a Rimes-, a Münchener- és a Mügelner Krónika. A további krónikák ezen krónikából vették a magyarok származását, a honfoglalás idejét, lezajlását és a magyarok elnevezését, hogy "a magyarok vagy hunok latinul pedig hungarusok". A magyar krónikákban a magyarokat a hunoktól származtatják, Attiláról, mint magyar királyról olvashatunk, a honfoglalást "második bejövételnek" írják. A XIV. századi Krónikák alapszövegei 1332-1333-ban (Budai Krónika családja), illetve 1358-ban (Képes Krónika családja) készültek. A Budai Krónikát Budán, Hess András nyomdájában 1473-ban kinyomtatták. A Budai Krónika családhoz tartozik a XIV. századi Acephalus-kódex, a XV. századi Sambucus-kódex és az 1473-ban készült Dubnicsi Krónika.

Anonymus, feltehetően III. Béla királyunk jegyzője, esetleg Péter esztergomi prépost, 1196 táján írta a prologuson kívül 57 fejezetre tagozódó Gesta Hungarorumát – a magyarok történetét. Anonymus ismereteinek nagy részét nem az ő korszakából, hanem Regino prümi apát évkönyvéből, de főleg az emberek emlékezetében még élő genealogikus szájhagyományból merítette; a honfoglalás leírásánál a XII. századi viszonyokat vetíti vissza a honfoglalás idejére. Egy időben "divat" volt a Gesta szavahíveségét kétségbe vonni, mert a benne leírtak nem feleltek meg a kor történészei ismereteinek (pl. a hun-magyar származás, a székelyek eredete stb.). Amikor a köznépnél nem volt hétköznapi írása, volt még emlékezte; és mivel a helynevek mind visszaigazolhatók, nincs jogunk kétségbe vonni a Gesta többi részét sem.

Kézai Simon Gesta hunnorum et Hungarorum című munkáját 1282-1285 között írta feltehetően az elveszett krónika alapján, de azt a hunok történetével egészítette ki. Nála olvassuk: "A székelyek a hunok maradékai..." A Zágrábi- és a Váradi Krónika nagyjából azonos szöveg; a magyarok történetét tartalmazza 1354-ig.

Az első magyar nyelvű munkát Csák Demeter írta 1526 után Ének Pannónia megvételéről címmel.

A magyarok nevér I

A népneveket használatuk szerint két nagy csoportba oszthatjuk. Az elsőbe az önelnevezések, a másodikba pedig azok az elnevezések tartoznak, amelyeket más népek használnak egy-egy nép megjelölésére. A magyarságnak Európába való hirtelen megjelenése és eredetének nem ismerete azt eredményezte, hogy a görög-, az arab-, a latin-, a szláv és egyéb nyelveken író auktorok a magyarokat saját elnevezésükön túl más-más névvel illették. Priszkosz rhétor 457-ben és Agathias onogur, Theohylaktosz Szimokkatta 558-ban umgroi, uniguroi, Jordanész 550 körül hunuguri, Georgiosz monachosz 842-ben és León grammatikosz turkoi, unnoi és ungroi, a Bíborbanszületett Konsztantín császár 950-ben pedig turkoi vagy szabartoi aszfaloi néven nevezte a magyarokat.

1. Türk (eredetileg truka, majd türkü) néven jelennek meg a magyarok az 582-ben meghalt Agathiásznál, a VI. századi Maurikiosznál és Theophánész Bizantiosznál, 584-ben Ménandrosznál, 904-ben VI. (Bölcs) León császárnál, 902-ben Aréthásznál, a Bíborbanszületett Konsztantín császárnál, 1075-ben Ibn Hajjánnál, al-Bakrinál a sok már arab forrásban. Ez azt bizonyítja, hogy a magyarokat Európában török népnek tartották.

2. Az onogur, ungar, hungarus, ungri, hungri név az onogur ("tíz lovas"), azaz tíz törzsből álló népet jelent, névből származik. Paulus Orosius katalán szerzetesnél már 417-ben írt munkájában ezt olvassuk: "Pannónia európai ország, amit nemrég a hunok foglaltak el, ezt az országot a nép saját nyelvén Hungariának nevezi". Ungarus formában 731-736-ban Sankt Gallenben, 760-ban pedig Sestóban a magyarok útját már "Via Ungarorum"-nak nevezik. Hounger(us), hungae(us) és hungaru(us) alakban 761-ben Liptingenben, 793-ban ungri, hungarorum változatban, 797-809 között Wiessenburgban hungarus (Hungarius) formában, a VIII-IX. században ungerus és onger formában Kemptenben és 812-ben Wanger formában fordul elő. Az ungri nevet a 862-ben megjelent Annales Bertiniani-ban is olvassuk. A X. századtól kezdve az ungri alak a görögöknél oungroi formában jelenik meg.

3. A madzsar nevet 930 táján Ibn Ruszta, a 982-983 között készült Hudúd al-Álam című arab munka és 1050-1053 között írt Gardézi használja. A madzsar (madzsagar) elnevezés a türk származású kazároknak a magyarok elnevezésére használt népnév volt.

4. A magyar népnév ebben a formában, amely a magyarok önelnevezése volt forrásainkban viszonylag későn – a mongol korban – jelenik meg. Több szerző szerint a magyar népnév Megyerrel hozható kapcsolatba.

5. Szkítának egyes bizánci források nevezik a magyarokat, de ugyanezen névvel illetik az európai auktorok a hunokat, az avarokat, a kazárokat, a bolgárokat, a besenyőket, az úzokat, a kunokat vagy akár a mongolokat is, tehát így neveznek minden "igen távolról" – Belső-Ázsiából – származott Európába jutott népet. A szkítákra a szittyá alakot a XVIII. század óta használják; ezt az elnevezést talán Dugonics Andrásnál olvassuk először.

6. Hunnak a X. század óta számos bizánci forrás nevezi a magyarokat, de ezzel a névvel illetik az eftalitákat, az akatírokat, a szabírokat, az onogurokat és a türköket is.

7. Avarnak a magyarokkal együtt számos Belső-Ázsiából Európába érkezett népet neveznek a források. VI. (Bölcs) León császárnál pl. ezt olvassuk: "A szkíták, azaz az avarok..."

A magyarok shazáját a források gyakran Dentumogernek nevezik, amely terület alatt az auctorok ismereteiknek megfelelően hol Levédiát, hol Bels -Ázsiát értik. Anonymus a magyarokat hetumogernek (hét törzsnek) nevezi.

A magyarok nyelvér l

A magyar nyelvben az 1750 körüli török szó – amelyet "nyelvészeink" többnyire "ismeretlen eredetű jövevényszónak" neveznek – alapszókinckünkhöz tartozik. A magyar és a török nyelveknek azonban nemcsak a szókinckse áll egymáshoz igen közel, hanem nyelvi szerkezete is. A török nyelvek szelleme, szerkezete és építkezése szinte teljesen azonos a miénkkel. Náluk sincsenek nemi megkülönböztetések. A szótövek végéhez illesztett ragjaikkal, képzéssel, jelekkel ugyanúgy bánnak, mint mi, sőt ezek is a miénkhez hasonlóan szigorúan hangrendileg illeszkednek a szó magánhangzójához (olvastam, láttam). Kerülik a mássalhangzó torlódásokat, különösen a szavak elején. Hangrendi okok miatt gyakran alkalmaznak toldalék hangokat ragilleszkedéseknél. Még a magánhangzó torlódásokat is, hasonlóan a magyar népies kiejtéshez nehezen terlik. A múlt idő jele a miénkhez hasonlóan d, illetve t (látta, futott), a feltételes mód jele és illeszkedése (adnék), tagadó szavunk is a miénkhez hasonló (nem, ne), ez utóbbi ragozott formában nem az igét elzárja meg, hanem közvetlenül az iget után áll (nem írok). Távolító eset ragjuk közeli a miénkhez (-tól, től), az eszközhatározó-rag szinte teljesen azonos (-val, -vel). A jelző a miénkhez hasonlóan a törökben is a jelzett szó előtt áll és nem egyeztetjük; nem változik sem számban, sem esetben. A melléknévet segédige nélkül is használhatjuk állítmánynak (ez a virág szép). A török nyelvben ritkán használnak segédigét, a bírni szerkezeti forma is hiányzik, különösen sok hasonlóságot találunk a magyar és a török névmásokban. Ezt a közeli rokonságot már *Laurentius Toppeltinus de Medgyes, Beregszászi Nagy Pál és Révai Miklós* nyomán *Kúnos Ignác, Gombocz Zoltán, Melich János és Németh Gyula* is regisztrálta. A már egyértelműen is török szavaknak kései, oszmán-török kori átvételét *Horváth István* és *Hunfalvy Pál* nyomán *Kakuk Zsuzsa* próbálja bizonygatni.

Török eredetűek a hittel kapcsolatos szavaink (Isten, ég, tündér, bűn, eskü, bűjt, búcsú, egyház, gyón, erkölcs stb.), családi elnevezéseink (apa, anya, hűg), színeink (sárga, kék, piros) valamint az állattartás és a növénytermesztés körébe tartozó szinte minden szavunk (barom, bika, borjú, disznó, gyapjú, ír, karám, kecske, komondor, köp, kos, kuvasz, ökör, ól, serte, teve, tinó, túró, tyúk, ün, ürü; alma, arat, árok, árpa, borsó, búza, csőr, dara, dió, eke, gyom, gyümölcs, kender, kert, komló, kökény, körte, ocsú, orsó, örl, tarló, tiló, torna, sarló, szór, som stb.). siráni szavak pl. a tehén, a fej stb. A borkultúrával kapcsolatos szinte minden szavunk török eredetű: szől, bor, csiger, sepr, ászok, szőr stb. Nyelvünkben feltűnően sok a török eredetű állam- és közélet szempontjából használatos szó, mint az ál, bátor, bér, bet, bilincs, bír, bocsát, boszorkány, báb, bölcs, börtön, csata, csász, érdem, gyaláz, gyanú, gyöl, imád, ír, kín, koporsó, kölcsön, orvos, sereg, sír, tanács, tanú, telek, terem, tolmács, tor, tömény, törvény, úr, üdül, ünnep stb.

A magyar és a világ tudósainak ama bizonyossága ellenére, hogy a magyar nyelv török eredetű, ezt a XVII. században *Szenczi Molnár Albert*, *Johann Eberhard Fischer*, *August Schlözer* vonták kétségbe, majd a monarchiát kiszolgáló, a nyelvtudományban laikus csillagász *Sajnovics János* (1733-1785), Schlözernek orvos barátja, *Gyarmathy Sámuel* (1751-1830), a nyelvész *Reguly Antal*, majd a szász származású *Hunfalvy (Hunsdorfer) Pál* nyelvész és a német *Joseph Budenz* megalkottak egy olyan magyar "störténetet", amely a magyar nép

büszkeségét, múlt-tudatát és öniségét elvéve, a magyarságot a ma is gyjtöget -halászó kultúrájú finnugor népektől származtatja. Az eredetileg magyar érzelmű *Trefort Ágost* (1817-1888) Vallás- és Közoktatásügyi miniszter a kancellária által ráerltetett finnugor történet elleni tiltakozó magyaroknak a kor szellemének megfelelően így válaszolt: "Tisztelem az urak álláspontját, nekem azonban –, mint miniszternek – az ország érdekeit kell néznom, és ezért a külső tekintély szempontjából elnyösebb finnugor származás princípiumát fogadom el, mert nekünk nem ázsiai, hanem európai rokonokra van szükségünk. **A kormány a jövőben csakis a tudomány ama képviselőit fogja támogatni, akik a finnugor eredet mellett törnek lándzsát.**"

Az "elfinnugorosodás" folyamata ezzel elindult. A múlt században létrejött az "ugor-török háború"; egyik oldalt állott *Szentkatolnai Bálint Gábor* (1844-1913) és a *Vámbéry Ármin* (1832-1913) vezetésével a nemzeti "törökös" tábor állt, amellyel szemben a Monarchiát kiszolgálók sokasága, élén *Hunfalvy (Hunsdorfer) Pállal* (1810-1891) sorakoztak fel. A küzdelem egy évszázaddal később megismétlődött, illetve máig is tart a magyarságot és múltját tisztelő (Bakay Kornél, Kiszely István, †László Gyula, Pap Gábor stb.) és a mindenkori hatalmat kiszolgálók (*Fodor István, Hajdú Péter, Kristó Gyula, Róna-Tas András* stb.) között. **A – mindenkori – hatalom ma is azokat támogatja, "akik a finnugor eredet mellett törnek lándzsát".**

Elméletek a magyarok eredetéről I

A magyar történet kutatását meghatározta a mindenkori korszak általános szellemi képe, ideológiai igénye és orientáltsága. Történetünket illetően a jelenben is mást mond a krónikáinkra épülő nemzeti hagyomány és mást a politikától irányított "tudomány".

Saját hagyományaink: történetünket a *hunokkal*,

az európai történettudomány: (*Flavius, Jordanes, Freisingi Ottó, Spalatói Tamás, Brémai Ádám, Regino prümi apát* stb.), pedig a *szkítákkal* kapcsolja össze;

ez utóbbi alatt értve minden "Keletről jövő ismeretlen népet".

A "klasszikus mivveltséggel" rendelkező szerzők a magyarokat gyakran *Gógtól és Magógtól* származtatták.

1. A nemzeti történetírás nincs lépéshátrányban más európai történetírással szemben; *Hevesi Gábor* (1656-1717), *Bél Mátyás* (1684-1749) és *Timón Sámuel* (1675-1736) szorgalmasan gyjtik a forrásmunkákat és azok alapján a hun-magyar rokonság tanát vallják.

2. A hun származás kérdése. A "hun-magyar azonosság", illetve közeli kapcsolat tudata seinknél és Európa más népeinél annyira természetes volt, hogy a XI-XVI. századok között a magyarokat is többnyire hunoknak nevezték. Középkori történetíróink *III. Béla jegyzőjében* *Antonio Bonfini*ig teljes meggyőződéssel hittek a hun és a magyar nép azonosságában. Felfogásuk szerint Árpád fejedelem Attila egyenes leszármazottja, a magyar honfoglalás az Attila halála után honját vesztett hun nép örökség-visszaszerző hadjárata, az erdélyi székelység pedig a nagy Hun Birodalom bomlása után hazánk területén maradt hun néptörödékek. 1052-ben *Henrik német császár* contra Hunnorum vezette seregét, 1100-ban egy forrás Szent Lászlót a "hunok királyának" nevezte és 1113-ban II. Béla királyt rex Hunnorumként ismerték. *Heltai Gáspárnál* olvassuk 1575-ben: "Az hunok, kiket mostan magyaroknak nevezünk" és *J.W. Valvasor* 1689-ben megjelent híres könyvében írja, hogy "a hunok a magyarok egy népének tekintendők". *Ipolyi Arnold, Arany János* és a francia *Thierry*

Amade a magyar eposznak maradványait keresték a Bécsi-, a Képes- és Budai Krónika első részeként fennmaradt ún. Hun Krónikában.

Ezt a hagyományt "tudákos mesének" minősítették a német tudomány képviselői – *Thunmann*, a szász *Éder József* és *Schlözer Károly* –, majd a szlovák *Szklénár György*, *Dümmler*, *Büdingen* és *Palacky*, *Roessler Róbert* és sokan mások. Roessler támadása mély hatást tett *Hunfalvy (Hunsdorfer) Pálra*, aki szerint a "hun hagyomány nem lehet a magyar népségi, keletre hozott hagyománya... a hun hagyomány a XIII. századi krónikások meséje..." Ezt vallotta *Budenz József*, a magyar *Marczali Henrik*, *Riedl Frigyes*, *Király György* és *Szinnyei József* is.

E nézetet Szabó Károly, gr. Kuun Géza, Nagy Géza, Munkácsi Bernát, Thúry József, Hirtl Frigyes és Vámbéry Ármin támadták, de a kancelláriától irányított **magyar-ellenes tudományos világ Hunfalvy mellett foglalt állást.**

Újabban – 1940-ben – *Ligeti Lajos*, *Váczy Péter*, *Eckhardt Sándor* és *Fettich Nándor* tették közzé a hunokról való reális ismereteiket a Németh Gyula szerkesztette Attila és hunjai című kötetben, majd **1943-ban Szász Béla jelentette meg a mai napig is időtálló munkáját Attila nagykirály címmel.** "Nem lehetünk a Kelet ködlovagjai, de fel kell, hogy emeljünk tiltó szavunkat a Dévényen át bejött új-magyarok germán-latin-keresztény címzés történetírás ellen is" – olvassuk Szász Bélánál. **"Hoztunk és átmentettünk Keletre is hagyományt, népi hivatásérzetet és kulturális formakincset, nem különben olyan fajtakomponenseket, melyek kitörölhetetlenek és amiknek tudatos elpusztítása bűn és esztelenség lenne... A magyar lélek krízise azért oly mély – folytatja Szász Béla –, mert formában javarészt nyugatiakká lettünk, de lelkiileg és túlnyomórészt fajilag is ezer elszakíthatatlan szál köt minket ma is Kelethez és emiatt egyedül maradtunk... Végzetünk, hogy elbűbésítették a nyugati felé, aztán védőbástya kelet felé..."**

3. *A finnugor származtatási elméletek születése.* 1771-ben a csillagász *Sajnovics János* a *Demonstratio* című munkájában Magyarországon először tett valaki kísérletet a magyar-finnugor nyelv hasonlítására; ezzel egyidőben *Engel János* nyilvánosan támadja a hun-magyar kapcsolatot. *Hunfalvy (Hunsdorfer) Pál* és *Budenz József* a kancellária utasításait követve nyelvi alapon kidolgozzák a magyarságnak a gyököt – a halászó finnugor népekkel való rokonságának elméletét. **A finnugrizmusnak alapvető hibája, hogy ahelyett, hogy a magyar nyelvben valóban előforduló finnugor szavakkal és nyelvi fordulatokkal foglalkozna, a magyarságot tudománytalanul és teljesen indokolatlanul a finnugor népektől származtatja. Márpedig a nyelvtudomány tárgya a nyelv, és nem annak a népnek a története, amely ezt a nyelvet beszéli.**

A belső-ázsiai eredet mellett e – több, mint 200 évig fennálló monarchikus és marxista politika által irányított – tan folyamatosan visszaadja helyét a magyarság igaz történetének.

4. *Másféle eredet-elméletek* közül néhánynak a felsorolása érdemel említést. Ezen elméletek alapja többnyire a nem szakemberek által megvalósított nyelvtudomány volt:

- *Magyar Adorján* a Csodaszarvasról írt Londonban megjelent munkájában adott hangot annak a nézetének, hogy a magyarok "kezdetten fogva, mindenkit megelőzve a Kárpát-

medencében laktak". Magyar Adorján és követői a Kárpát-medence lakosságát is magyarnak képzelték.

- *Cs. ke Sándor* szerint "a magyar szókincs 95 %-a magyar eredetű". *Cserép József* indította útjára, majd *Churchward* ezredesnek a MU-ról írt könyve alapján *Csicsáky József* fogalmazta meg azt, hogy a magyarok egy elsüllyedt földrész mellékeltségét teremtésük lakóitól származnak és a magyar az alapja a világ összes nyelvének. E feltevést a Hawaiiiban élő *Vámos Tóth László (Bátor)* az Egyesült Államokban élő *Paposi-Jobb Andor* segítségével "ragozta" tovább "Tamana" tanáival, miszerint "ezerszer is a magyar a legősibb nyelv". E kutatók tételük bizonyítására a földrajzi atlaszokat böngészve 3000 magyarhoz hasonló földrajzi nevet találtak.

- *Bíró József* szerint "az erdélyi Kőrös-kultúrából (Kr.e. 5500) származtatható a Termékeny Félhold térségéből elinduló magyar-összabír hullám megjelenése a Kárpát-medencében... A honfoglaló magyarság zöme – élükön Árpád fejedelem vezetésével – összabír eredetű volt".

- *Belitzky János* és *Pálfi Károly* (1941) a Biblia alapján a magyarság turáni, szíriai és egyiptomi származását vallotta. Ez utóbbi gondolatot fejlesztette tovább a Montreálban élő *Baráth Tibor*, aki a "magyar fajta" bölcsiségenek származásáról nyolc javaslattal áll elő. Szerinte "a magyar népek államalkotó minőségben uralkodó jellegben szerepeltek, és megalkották megcsodálatos géniuszukkal az emberiség első magas kultúráját...Az Európa tájaira a keleti magyar népek zöme nem Mezopotámiából, hanem a közelebb eső egyiptomi kultúrkörből érkezett".

- Az etruszk-magyar rokonságot *Kur Géza* képviselte.

- *Zajti Ferenc* szerint "az ősi skytha-hun nép szülte a magyarságot, de ugyancsak a skythák adták kultúrájukat az Ókornak".

- Egyre inkább terjedésben van a *sumer-magyar* rokonságnak a nézete, amelyet *Badiny Jós Ferenc*, †*Bobula Ida*, *Cs. ke Sándor*, *Endrey Antal*, *Gosztonyi Kálmán*, *Hary Györgyné*, *Mészáros Gyula*, *Nagy Sándor*, †*Oláh Béla*, †*Padányi Viktor*, †*Schédel Antal* és †*Zakar András* és sok más szerző képviselt, illetve képvisel. E kutatók közül néhányan komolyan vizsgálják a sumerológiának és a Kárpát-medencébe bekerült iráni eredetű népeknek – a szkítáknak, a szarmatáknak (és sauromatáknak) valamint a jászoknak – kultúrája és nyelvi eredetéről való adatokat szolgáltatnak, de nem "a magyarság" eredetét kutatják. A poszt-sumer lakosság a hsziungnu törzsszövetség tagjaiként a hunokkal is bekerültek a Kárpát-medencébe. A sumer kultúra – első sorban a nyelv – seinkre való hatását *Bakay Kornél* így magyarázza: "A sumerok a kép (fogalom) írást szóírássá alakították át, jóllehet ez már részben az akkádok (szemiták) uralma idején történt. A sumerokat ugyanis Kr.e. 2600 táján legyőzték az akkádok, ám 2100 körül ismét uralomra kerültek a sumerok. Ezt követően a sumerok egy része észak felé, a Kaukázus irányába vándorolt, nagyobb része pedig véglegesen beolvadt az elámi, majd az asszír (szemita) népbe. A sumer kultúra tovább élt a babiloni birodalomban, majd a kassu és a káld országzásban (Kr.e. 1500-700), amikor a szkíták megjelennek Kr.e. 700 táján, Újbabilónia már csak holt nyelvként ismeri a sumert. Nem lehet véletlen, hogy a világ eddig vizsgált 300 nyelvének mindegyikében megtalálhatók ősumer alapszavak közel sem egyforma mennyiségben. Jelen ismereteink mellett feltehető, hogy a szkíták már a Kr.e. II. évezredben találkoztak sumer nyelvű népekkel a Zagrosz és a Kaukázus közötti térségben; innen ered az

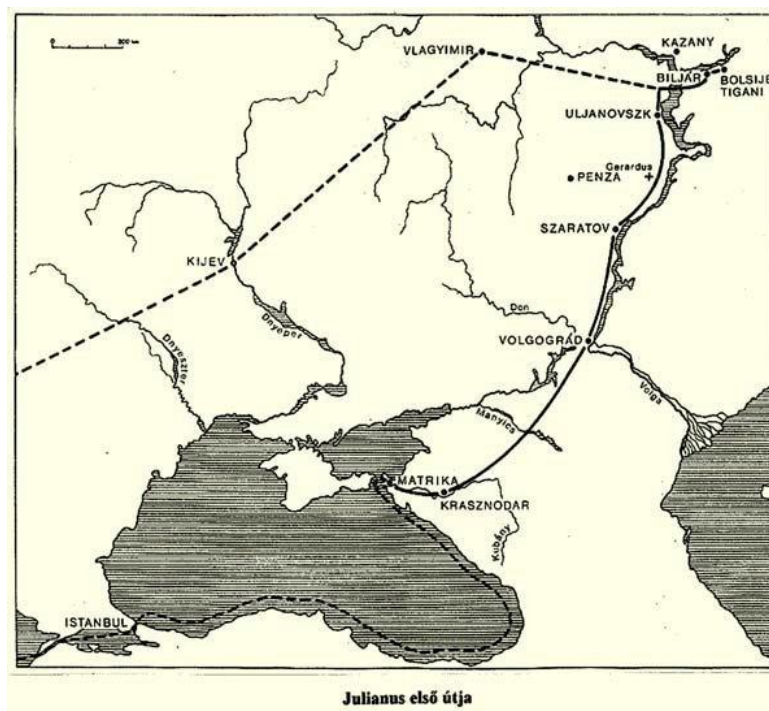
ótörök és a sumer nyelv egymásra hatása". A régészeti adatok alapján a török (türk) népek szavát Belső-Ázsiában kell keresnünk és aligha lehet kétséges, hogy a nagyállattartó lovas népek kultúrájára nagy mértékben hatott az ókori Kelet művészete, hitvilága és nyelve.

5. Az "Arvisura" (Igazszólások) problémája. 1998-ban a Püski Kiadónál jelent meg két vastag kötetben Paál Zoltán ózdi vaskohász sajátos írása, az Arvisura. Mondák, regék, népi hagyományok a palóc kézművesek világából címmel. A történet a belső-ázsiai óhazában kezdődik és különösen sokat foglalkozik a hunok történetével és életével. Paál Zoltán regés kultúrájában egységes és nagyállattartó világban látja a magyarságot, mely világ a Kínai Nagy Faltól a Kárpát-medencéig húzódott. A szerző egyetlen könyvet nem olvasott a magyar történet témájából, ismereteit az utolsó manysi fiktív unokájától szerezte.

A magyarok és a kelet-kutatás

A magyar Európa egyetlen népe, amely részben Ázsiából származtatható; a magyarság "Eurázsia kicsinyben". A magyarság "mássága" egyrészt felelősséget követel múltunk kutatóitól, másrészt ennek tudomásulvétele és elfogadása záloga fennmaradásunknak.

Kelet-kutatásunk már a X. században elkezdődött. VII. Bízorbanszületett Konsztantín császár említi, hogy Tormás herceg, Árpád fejedelem dédunokája közli vele, hogy "küldöttjeik mind mostanáig meg-meglátogatják a keleti törköket". A X. századi török *volgai bolgárok* folyamatosan közöltek híreket Belső-Ázsiából. A XI. században a Kazár Birodalom területére költözött *kunok* jó kapcsolatokat tartottak fenn Belső-Ázsiával. **Julianus barát 1235-36-os útja** alkalmából a keleten maradt magyarok keresése közben sok információt szerzett Belső-Ázsiáról. A vallon származású **Rubruk 1243** húsvétján a mongol nagykan udvarába került, és visszaemlékezéseiben megemlíti, hogy az odasereglettek között magyarok is voltak. A *Képes Krónika* szerzőjének jó ismeretei voltak a kitajok népéről.

Magyarországi Illés (Elias Hungarus) 1340-ben érkezett vissza Avignonba a mongoloktól. *Magyarországi Gergely* (Gregorius de Hungaria) Khambalikban (a mai Pekingben) is járt, öt évet töltött a mongolok között és 1346-ban érkezett vissza Európába. *Escandeli Máté* (Mateus Escandel) Kína belsejéig jutott el ahol 1399-ben halt meg. A kínai magyar misszió az 1600-as években tevékenykedett Pekingben; kiemelkedő alakja *Schall atya* volt, akinek 1665-ben jelent meg a *Historia narratio* című műve. 1623-ban II. Apafi Mihály udvari káplánja *Johann Grueber* volt, aki miután Kínában járt a nagyszombati egyetemen Belső-Ázsiáról adott el jelentést.

Zalánkeményi Kakas István és *Tectander György* belső orosz területekről adtak hírt (1516-26 között), *Hatvani Turkoli Sámuel* Nagy Péter cári szolgálatába állt és a Krim-i falvakról adott tudósítást, "melyekben magyarul beszélnek". *Orlay János* (1770-1829), majd követője *Nagylaki Jakcsics Gergely* 1804 tavaszán a kaukázusi magyarokhoz jutott el. Egy *Szabó nevezetű nazarénus* hittérítő 1805-1822 közötti bagdadi útja során "több milliónyi ázsiai magyarról" szerzett tudomást. *Ógyallai Besse János* (1765-1841) a Kaukázusban maradt szavárd magyarok között járt, de mivel kutatásainak eredményeit az osztrák kancellária nem fogadta el, útleírását Franciaországban adta ki. *Márlaki Jerney János* 1844-ben a párthusoknál járt.

Zichy Jenő (1837-1898) expedíciói 1895 és 1898 között irányultak Oroszország- és Kína felé. Zichy Jenő jó szakemberekkel – *Szentkatolnai Bálint Gábor* nyelvészszel, *Szádeczky-Kardoss Lajos* történészszel, *Wosinszky Mór* régésszel "dolgozott". Az expedíció eljutott a Turáni-alföld két fő központjába, Buharába és Szamarkandba. Zichy Jenő harmadik expedíciója alkalmával *Pósta Bélát*, *Jankó Jánost*, *Pápay József* nyelvészt is magával vitte. Az expedíció átkelve a Góbi-sivatagon eljutott Pekingbe, majd Ázsiát megkerülve érkezett haza. Mongóliában "a székelly rovásiírásra emlékeztető sírfeliratokat" találtak.

Legnevezetesebb Belső-Ázsia kutatónk *Kőrösi Csoma Sándor* volt (1784-1842). A magyarok belső-ázsiai származását az erdélyi nagyenyedi kollégium könyvtárában olvasott nagy Világtörténelmekből (*Plano Carpini*, *Barhebraeus*, *D'Herbelot*, *Colbert*, *Abulgázi*, *Deguignes*, *Szekér Joachim*, *Johann Eberhardt Fischer*, *Klaproth* stb.) ismerte meg, majd Göttingenben *Johann Blumenbach*, az antropológia atyja indította útjára megmutatva neki 20 jügar koponyát mondván: "Sándor, a magyarok olyanok, mint ezek a jügarok. Ha oda mégy, ahol ezek az emberek élnek, jó helyen keresed a seidet..." Kőrösi Csoma Sándor indíttatásáról így írt: "Azon fáklyánál fogva, melyet Németországban gyűjtöttem meg, elindultam nemzetem eredetének fölkeresésére..." Kőrösi így indult el 1819. november 28-án 100 forinttal a zsebében útlevél nélkül Szófián, Cipruson, Baghdadon, Buharán, Afganisztánon és Kashmiron keresztül a ladaki Lehbe, majd Lahorban az angoloktól megbízást kapott egy tibeti-angol szótár megírására. A zanglai kolostorban töltött évei alatt sok ismeretet szerzett a magyarok seiről. 1842 elején útnak indult, hogy megtalálja a magyarok seit Kelet-Turkesztánban, de április 11-én végelgyengülésben Dardzsilingben meghalt. A halálos ágyánál levő *A. Campbell* doktor visszaemlékezéseiben ezt írja róla: "Minden reménye az volt, hogy eljusson legforróbb vágyakozásainak végcéljához, hazája eredetének fölfedezése érdekében a jügarok földjére...". Kőrösi Csoma Sándor végrendeletül – amint ezt 1832. április 30-án báró *Neumann Fülöphöz* írt levelében írta – ezt hagyta az utókorra: "...Aki utánnam megindul... egyenest Nagy- és Kis Bukáriába menjen és onnan kezdje el vizsgálódásait; chinai Tatárországnak beljebb eső részei azok a helyek, ahol a magyar nemzet bölcsjét keresnünk kell..."

Kőrösi Csoma Sándor kutatóútja

Kőrösi Csoma Sándor végrendeletét Vámbéry Ármin (1832-1913) zsidó származású turkológus követte, aki második közép-ázsiai útja során 1863-ban jutott el Kelet-Turkesztánig, de a politikai és vallási forrongások miatt nem tudott bejutni a "Nagy Mennyei Birodalomba". "A külföldön elért káprázatos sikerrel, az egy csapásra megszerzett világhírrrel szemben állt a honi körök értetlensége, irigysége és rosszindulata" – írja róla Hazai György (1986). Berzenczey László 1873-ban eljutott Kashgárba, de a kirgizek fogságába kerülve nem jutott tovább. Mez kövesdi Újfalvy Károlyt (1842-1904) felesége, Claire-Virginie-Marie Bourdon segítette útjában. Közép-Ázsiában a turkesztáni népek körében végzett antropológiai és néprajzi kutatásokat. Egyedülálló leírást adott a kashgári ujugurokról és a tádzsikokról; munkáit – a magyar hivatalos körök érdektelensége miatt – Párizsban adta ki. Almásy György (1867-1933) geográfus Ausztriában időtálló munkát jelentetett meg a belső-ázsiai kazakokról és a kirgizekről.

Széchenyi Béla (1837-1918) – gróf Széchenyi István fia – kelet-ázsiai expedíciója 1877-1880 között zajlott le. Expedíciós társai Gustav Kreitner (1848-1913) térképész, Szentkatolnai Bálint Gábor (1844-1913) nyelvész és Lóczy Lajos (1849-1920) geológus voltak. Az expedíció 1878-ban eljutott Dunhuangba, ahol rájöttek arra, hogy a freskók a magyar történet számára hihetetlen kincseket rejtegetnek, de nyelvészük betegsége miatt meg kellett szakítaniuk kutatásaikat. Lóczy Lajos felhívta Steint Aurél figyelmét a Kelet-Turkesztánban megfigyelt magyar-belső-ázsiai kapcsolatokra.

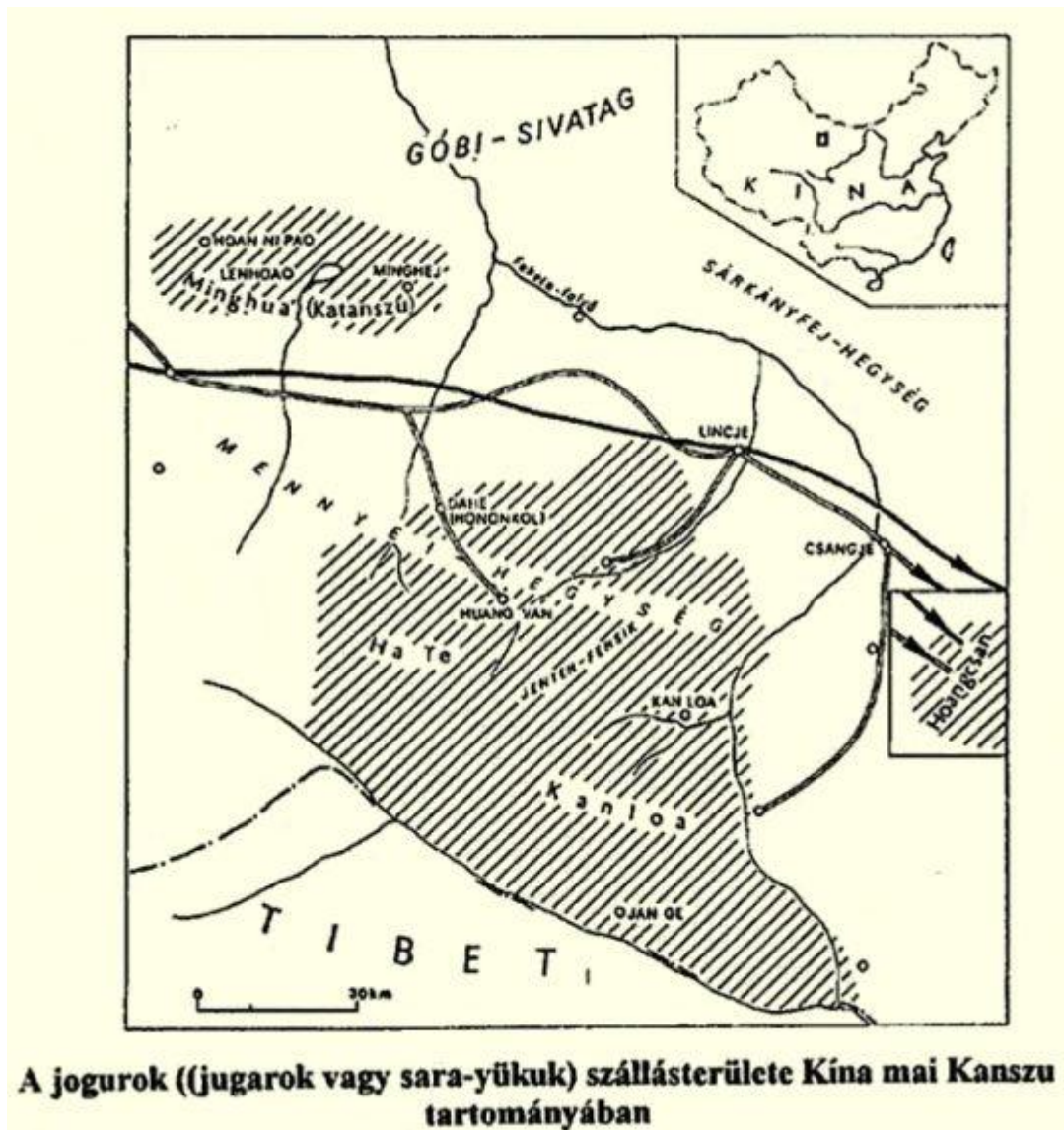
Stein Aurél (1862-1943), miután Magyarországon belső-ázsiai kutatásainak terve nem talált támogatóra, Angliában telepedett le és kutatásait brit állampolgárként végezte. Első belső-ázsiai útja alkalmával 1900-ban az Ási Selyem Út menti romokat térképezte föl.

Második expedíciós útja (1906-1909) a Tárím-medencébe vezetett, majd a Lóczy Lajos által jelzett Dunhuangban egy bepalazott szentélykönyvtárból 6000 tekercset, 3000 kézirat-lapot és 5 ládányi egyéb régiséget szerzett meg és küldött a londoni British Museum-ba, amiért Angliában lovaggá ütötték. Harmadszor is visszatért Belső-Ázsiába, amikor a Turfáni-mélyföldet térképezte fel és újra a Tárím-medencében dolgozott és ásatásokat vezetett egészen 1916-ig, amíg a kínaiak Hszincsiang, Ordosz és Kanszu tartományokat el nem foglalták. Legjelentősebb ásatása a hajdani ujgur főváros Asztana (Ilihot vagy kínai nevén Gaucsong) temetője volt, ahol **a feltárt 500 körüli sírból olyan emberek voltak eltemetve, mint akik Árpád népével a Kárpát-medencébe érkeztek és olyan "halotti szemüvegek" és részleges lótemetkezések kerültek elő, mint a magyarországi honfoglalás kori sírokból.** "Hiszem – írja Stein Aurél –, hogy azokat, akik Árpáddal együtt jöttek be a magyar földre a belső-ázsiai törzsekös türkök közé sorolhatjuk". Végrendeletében minden szellemi hagyatékát – kéziratait és könyveit – a magyar államra hagyta.

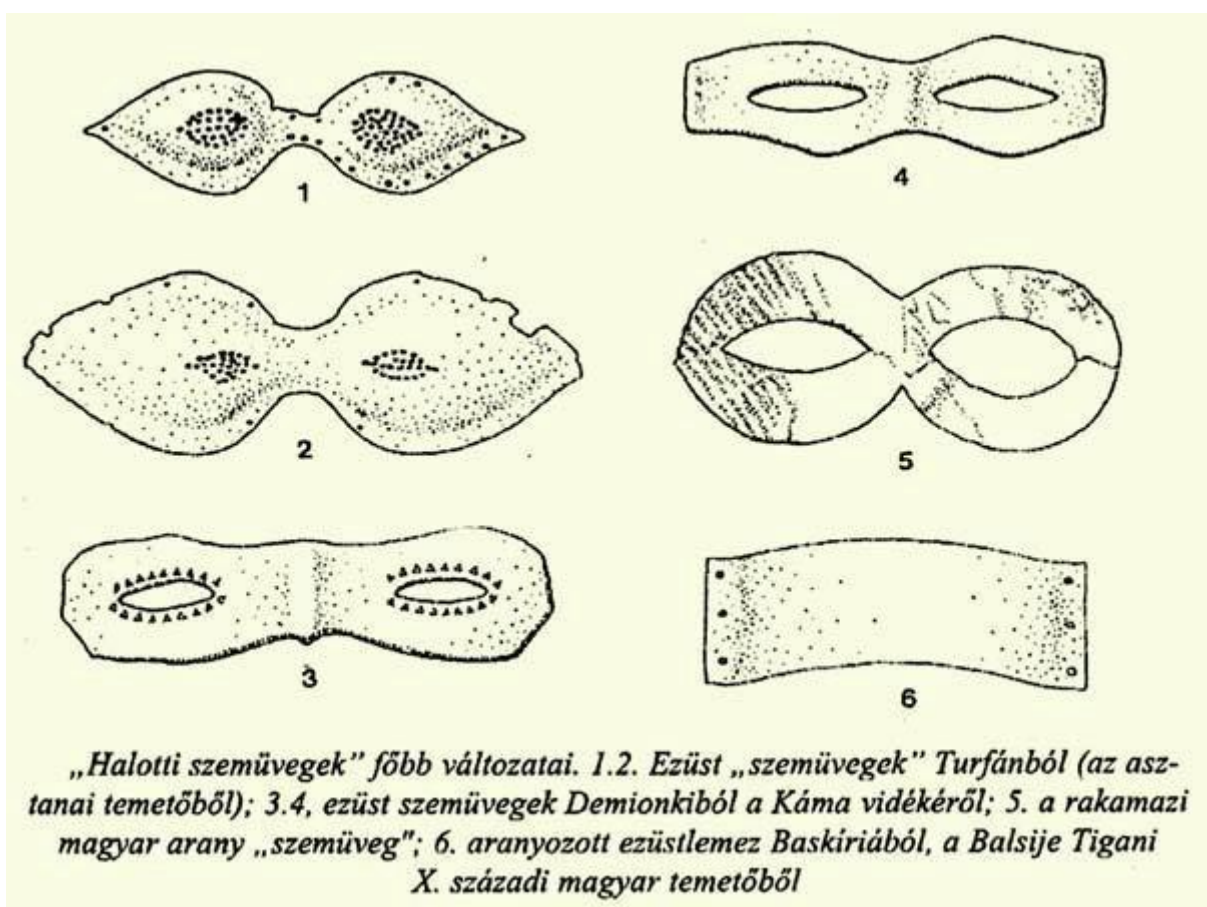
Koepe Viktor 1938 körül tette közzé belső-ázsiai utazásainak megfigyeléseit, ahol leírta, hogy Mandzsúriában látta azokat az embereket "akik a mi népünk vonásait juttatta eszébe". "Mintha csak a mi székelyeink vagy csángóink jelentek volna meg előttem" – írja. Leírja a magyarokéval szinte teljesen azonos "székelykapukat" és az antyui nyelvjárásban talált sok magyarban is használatos szót (leány, apa, anya, test, száj, ló, nap, szív, szem, fej, kapu, rossz, jó stb.).

Kiszely István és *Cey-Bert Gyula Molnár Péter* operatőrrel az 1980-as években többször jártak Hszincsiang-Ujgur és Kanszu és Ordosz tartományokban együtt dolgozva az ottani Közép-Ázsiai Kutatóintézetrel, a Néprajzi Múzeummal és a dunhuangi barlangtemplomok kutatóival. Hozzájutottak a Stein Aurél féle ásatási anyagokhoz és több ízben látogatták meg a Kanszu tartományban élő azon jugarokat (yogurokat vagy yüüköket), akikhez Kőrösi Csoma Sándor szeretett volna eljutni. Későbbi útjaik során együtt dolgoztak *Csang Rei* kínai zenekutatóval, akinek segítségével megfigyelték a jugarok embertani arculatát, zenevilágát, étkezési technológiáját, monda- és mesevilágát, hiedelemvilágát és balladakincsét.

Hosszabb időt töltött Hszincsiang-Ujgur és Kanszu tartományban *Kovács Ágnes* néprajzkutató és gyakran jártak ki Belső-Ázsiába a Gödöllői Agrártudományi Egyetem hallgatói; az első kutatóutat *Somfay Dávid* vezette. 1989-ben, majd utána a magyarok belső-ázsiai "nyomait" *Bárdi László* pécsi tanár, *Du Yaxiong* kínai zenetörténész és *Érdy Miklós* New York-i fogorvos kutatta.

Benk Mihály turkológus könyvtáros 1988 óta szinte évente jár Mongóliába, ahol elsősorban a honfoglaló magyarság néprajzi párhuzamait kutatja. Maradandó munkája a honfoglalás kori magyar sírokban is talált "halotti szemüvegek" bels-ázsiai párhuzamainak a kimutatása. Munkájának lényege, hogy "a leghonfoglaláskoribb" régészeti lelet, a halott szemére helyezett sima vagy domborított és kilyukasztott "szemüveg" vagy a teljes arcot fedő "halotti maszk" magyarországi előfordulását (Rakamaz, Tiszaeszlár, Zalaszentgrót, Szabadkígyós, Hajdúböszörmény, Bana stb.) nemcsak a Dnyeper vidékén (Manvelovka) találta meg, hanem azt Nyugat-Szibérián (Balsije Tigani, Demionki, Gorbunyata, Tankejevke) és Kirgizisztánon (Kenkol, Kara Bulak, Dzsallak Dzsebe stb.) át Belső-Ázsiáig (Turfán-Asztana stb.) viszi vissza. Ez a temetkezési szokás tehát nem finnugor, hanem bels-ázsiai. "Tekintve, hogy a textil, illetve bronzalátétes, ezüst- aranyozott "szemüveges" halotti álarc a honfoglaló magyarság előkelői között és harcászati közép-rétegében elterjedt volt – olvassuk Benk Mihálynál – valószínűleg kell tartanunk az ősmagyaroknak és Belső- és Közép-Ázsiai törzsek közvetlen kapcsolatát".

Itt kell megemlítenünk a Délnyugat-Mongóliában él *"mongóliai magyarok"* problémáját; magukat *magarnak* nevezik. Hagyományaik szerint népük többi része a Kr. utáni VII-VIII. században azért vándorolt nyugatra, mert nem akart háborút veszítve, leigázottan ott tovább élni. ket Kovács Imre vizsgálja és látogatja meg évente.

A Nepál közép -nyugati részében él *magarokra Michael Opitz* amerikai etnológus hívta fel a figyelmet; a n k helyzetét *Molnár Augusztá*, a Banyan-i dombvidéken él *kr I John T. Hitchcock*, szertartásaikról *David E. Watters* és kultúrájukról *Gary Spehperd* írtak. A magyar kutatók közül elsőnek *Wojnarovich Elek* halbiológus járt közöttük, utána *Fekete Ferenc* diplomata, *Kiszely István* antropológus, *Lovass Ferenc*, *Boda Sarolta* és *Kunckel Béla*, majd legutóbb *Csáji László Koppány* dolgozott közöttük másodmagával. A magarok feltehetően Közép-Ázsia vagy Mongólia felől érkeztek mai szálláshelyükre nyugat felől kerülve meg a Tibeti-hegységet. Feltehetően, hogy a hziungnu törzsszövetség egy "kivetett tagjaként" érkeztek Usbang környékére. Függetlenségüket a XVIII. századig megőrizték. Mai "hivatalos" lélekszámuk 274 000; hét törzsre oszlanak; sírírásuk az akarika szótagírás. Sírjaikra kopjafákat helyeznek, amelyeken napkerék látható. Siratóénekeik la-pentaton dallamúak.

A magyar störténet kulcsa: a bels -ázsiai hunok

A hun-kutatás nélkül nincs magyar störténet. Gyökereink olyan területekre – Bels -Ázsiába – vezetnek, amely terület múltját Európában nem, vagy csak alig ismerik. A hunokkal kapcsolatban az antik történetírás az ókori földrajztudomány évezredes képtelenségeit ismétlgeti. *Ammianus Marcellinus* (330-395) soha nem látta a hunokat, mégis az "leírása" vált Európában irányadónak: "A hunok arca alaktalan...nem ismerik a meleg és f tt ételeket, gyökereket és nyershúst esznek, úgy élnek, mint a vadállatok..."- írja. Pedig ebben az id ben volt már hiteles leírás a hunokról; *Olimpiodorosz* 412-ben járt követségben a hunoknál és *Priszkosz rhétor* 448-ban Hunniában és Attila udvarában tartózkodott.

Az ázsiai hunok

A "hun" szó mongol nyelven annyit jelent, mint "ember". A hunok ismert története valamikor a kés -bronzkorban kezd dik. A hunok shazája a Góbi-sivatagtól északra talán a Selenga folyó völgyében lehetett, birodalmuk kezdetben a ma Kínához tartozó Bels -Mongóliában, Ordosz vidékén alakult ki, de a Kr. el tti II. században már a Tárím-medencét l az Iszik Köl-ig és a Szaján-hegységt l a Bajkál tóig terjedt. A birodalom határai állandóan változtak. Ismert történetük a Kr. el tti els évezred elején kezd dik. A kínai *Konfúcius* (Kung Csiu, Kr.e. 551-479) a hunokat senjün (csenjün) néven említi, mint olyan népet, amely már mintegy 350 éve a Góbi-sivatag peremvidékén él. A Kr. el tti IV. századi kínai forrásokban már gyakran találkozunk a hunokkal, akikkel szemben a kínaiak változó sikerrel harcolnak. A hunok ismert nagy fejedelme *Mao-tun* a Kr. el tti 200-as években egységes irányítás alatti er s államot szervezett, melynek f városa Karakorum környékén volt. Kr.e. 174-ben leigázta az ellenséges tunguz, a jüe-csi (tokhár) az o-sun, majd sok más népet. Ez a hun expanzió mozgásba hozta Bels -Ázsia népeit és indította el a kés bbi nagy népvándorlás els hullámát. *Mao-tun* ekkor levelet küldött a kínai császárnak írván: "mindezen népeket hunná tettem és az összes nyilas népek egyetlen családban egyesültek". *Csang K'ien* kínai vezér Kr.e. 128-ban a hunok fogságába került, onnan visszatérve megbízható – számunkra is igen hasznos – adatokat közölt a kínaiaknak a hunokról. Kr.e. 122 után *Ho K'i-ping* kínai vezér nagy támadást intézett a hunok ellen, aminek következtében a Hsziungnu (Hun) Birodalom egysége a Kr. el tti I. század közepére fokozatosan csökkent és a hunok központja az Orhon, a Szelenga és a Tola folyók forrásvidékére húzódott vissza.

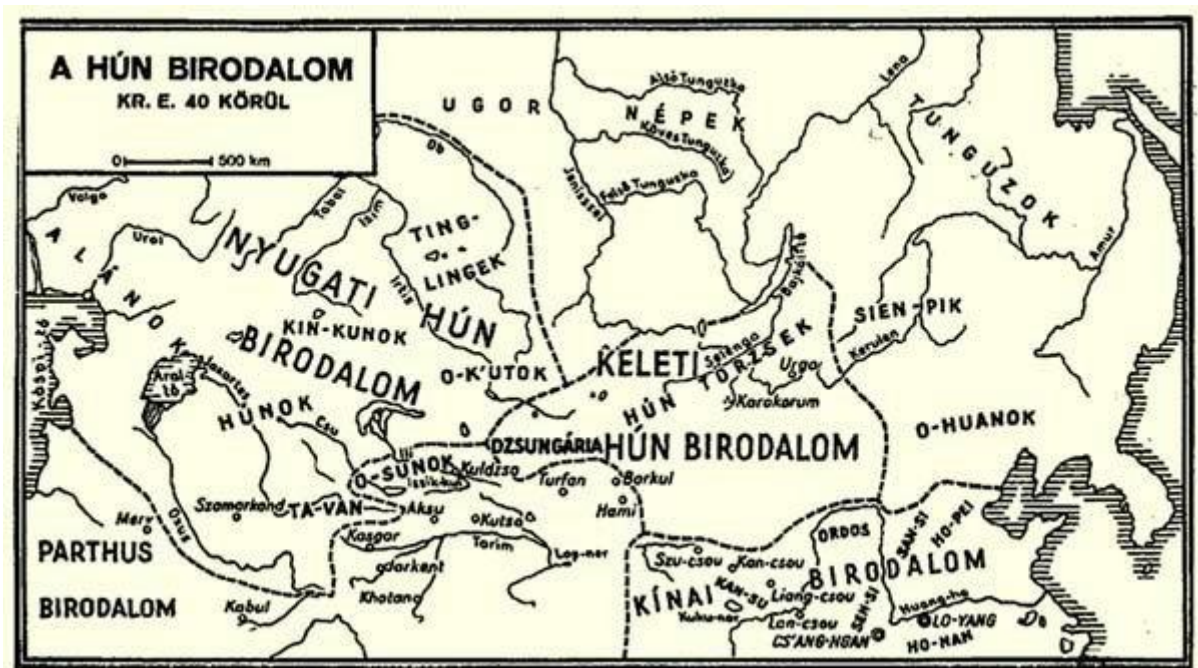
A Hun Birodalom ekkor kettévált: az "**északi hunok**" más népekkel együtt Kr.e. 51 körül kínai vezetés alá kerültek. Kr.u. 87-ben 200 000 hun hódol meg a kínaiaknak. A Han Birodalom bukása után Kr.u. 220 után az északi hunoknak Ordosz környékén újra sikerült függetlenségüket kivívniuk Kínában 439-ben megsz nt az utolsó hun állam.

A hunok nagyobbik része – a "**déli hunok**" *Csi-csi* vezetése alatt meg rizte függetlenségét. A hozzá h törzsekkel együtt Kr.e. 56-36 között elhagyja a hun nép si észak-mongóliai szállásterületét és a Dzsungár-kapun átkelve nyugati irányba a közép-ázsiai Turáni-alföld felé tör ki. *Csi-csi* tündöklése azonban rövid ideig tartott;

A nyugatra került valaha magashegységi hunok a Turáni-alföldön északi részének síkvidéki lakóivá váltak. A déli hunok .. kisebb csoportjuk... déli irányba megy és Szogdián át Északkelet-Afganisztánba jut. A déli hunok a történelmi forrásokban már *uar* és/vagy *hun* néven szerepelnek. A Heftal-dinasztia után világosabb arcszínük miatt *heftalita* (*hepta*) vagy

fehér hun (görögül: *leukoi ounmoi*) néven ismerik ezen városlakó hunokat. *Prokopiosztól* tudjuk, hogy a fehér hunok olyanok voltak, mint a "többi türk nép" és írásuk a "türk rovásírás" volt. A déli hunok zöme a Balhas-tó menti szállásterületükön újra megerődnek és Kr.u. 350 körül nyugat felé indulnak. Elindulásuk oka: ... legvalószínűbb Balambér hódító szellem uralkodó személye, aki észrevette, hogy a hunok nyugati szomszédai meggyengültek.

- *A hszüingnu és a hun nép azonossága.* A "hszüingnu" (xiongnu) népnév ebben a formában a Kr. e. 318-ban jelent meg Észak-Shanxi területén egy ütközet kapcsán, majd Kr.e. 312-ben "xionanu" formában találjuk. A Kr.e. 254-222 között élt *Xi Wang* már egyértelműen a hunokat nevezi hszüingnúknak, akik ellen *Qin Shi-huang* császár (221-210) a Nagy Falat emelte. *Zhang Guo Ce* hszüingnúknak az összes "barbár" népet nevezi, majd ugyan ezt a hun népekre vonatkoztatja. A tudomány mai állása szerint a kutatók többsége forráskutatásai alapján újra azonosnak tartják a hszüingnu és az ázsiai-hun népet.

A hunok kultúrájáról

- *A hunok nyelve.* Ha a sinológusok valaha is a magyar történettel foglalkoztak volna, messzemenetesen szakmai következtetéseket vonhattak volna le abból, hogyan "ment át" egy Kína szomszédságában élő néphez az a sok, a kínai nyelvben még ma is elforduló szó, amely a magyar nyelvben is megvan. A hszüingnúk nyelve ugyan török volt, de nagy kínai szókinccsel rendelkeztek. *Priszkosz rhotortól* tudjuk, hogy Attila tudott "gót" nyelven, Aetius barátjával latinul, a bizánciakkal görögül beszélt, övéihez pedig (az óbolgárral és a mongolra emlékeztetve) "török" nyelven szólt. Az Attila udvarában levő személyek neveinek mind török jelentése van. Mindebből egyértelműen megállapítható, hogy a fejedelmi nemzetségek tagjai török nevet viseltek, tehát *a hunok, illetve a hunok vezető részének nyelve* – amellet, hogy a hun törzsszövetség tagjai közül többen szaka típusú kelet-iráni nyelvet is beszéltek, – *török volt*, de a hun törzsszövetség keretében voltak, akik más iráni és altaji nyelveket beszéltek. A hszüingnúk török nyelvvel jelenleg a pekingi török-kínai nyelv kutatásával foglalkozó intézetben foglalkoznak, amelynek vezetője *Chen Zongshen* professzor.

- *A hunok vallása.* A hunok legfőbb istene az Ég istene, a tengri chan (Tengrikán) volt, a többi isten-szer lényt – a Napot, a Holdat, a Tűzet, a Vizet és a szent fákat – csak "tisztelték"; ezek alávetett szerepet játszottak vallási életükben. Tulajdonképpen egyistenhívők voltak, ahogyan minden sztyepei nép az. Hitéletükben fontos szerepet játszottak az állatok testesítettek meg. A hitük mellett *Világosító Szent Gergely* írta, hogy "a IV. században a hunok közül sokan tanulják a keresztény vallás tanait..." A hunok között a Kr. utáni V. század elején jelentős keresztény hittérítő munkát végzett *Nicetas remesiani*, *Theotimus* tomi püspök és *Aranyszájú Szent János*. *Szent Jeromos* 407-ben írta, hogy "a hunok is énekelnek zsoltárokat és a keresztény hit erősen terjed Skythiában". *Zakariás rhétor* írja, hogy "a keresztény hittérítők 523 táján hun nyelvre lefordított iratokat adtak ki, s a hunok közül sokan megkeresztelkedtek". Maga Attila is, – mint a legtöbb belső-ázsiai uralkodó – eltérően támogatta a különböző ideológiákat és vallásokat.

- *A hunok halottkultusza,* mint minden nagyállattartó lovas népnél rendkívül jelentős. A halottakat többnyire koporsóba helyezik, sírjaikba sok használati tárgyat – fegyvereit, ruháit és ékszereit helyezik útravalóul. A halott szemét –, ha az életben is szemüveget használt – "halotti szemüveggel" látják el és az elkelők az eltávozott özvegyeit is vele temetik a sírba. A halott fölé földbe lóto-lót – halmot – hordanak. Igen gazdag hun sírok Noin Ulából (Nojon Uul-ból) kerültek elő, ahol a régészek sajátos nemezszőnyegeket, selymeket, gyapjúszövetet, tükröt, nefrit-ékszert, lakkcsészéket, öntöttvas edényeket, csengőket, fegyvereket, lószerszámokat, kanalakat és földművességre utaló eszközöket és az intenzív földművességre utaló gabonát (búzát, árpat és kölest) találtak. Az ordoszi Ahluhaideng-i (Aluceideng-i) Kr. előtti IV-III. századból való fejedelmi sírban a Magyar Szent Koronához igen hasonló kör- és keresztpántos koponyát találtak, amelynek tetején a "behit kusi" – a "boldogság madara" volt; ilyen fejdísz a belső-ázsiai hun fejedelmek viseltek. Hun sírból – a Kr. utáni II. századból származik a világ első zabla- és kengyel-lelete. Művészi kifejezéseikben az absztrakció fontos szerepet játszott; ezt az ordoszi szárnyas griffek és szarvas-oroszlán harcokat ábrázoló bronzok bizonyítják.

- *A hunok írásáról* a "rovásírás" fejezetben szólunk bővebben. A hun volt az első olyan nagyállattartó lovas nép, amelyről teljes bizonyossággal tudjuk, hogy volt írása, hiszen írás nélkül óriási birodalmukat sem kormányozni, sem igazgatni nem tudták volna. Ez az írás képezte a lovas népek egyetemes írásának az alapját, amelyet a türkök, az európai utrigurok, kutrigurok és a magyarok is maguknak átalakítottak. A fehér hunokról feljegyzik, hogy szerzedéseiket "fadarabkákra" jegyzik föl.

- *A hunok földművessége és állattenyésztéséről* a Kínai Évkönyvek tájékoztatnak bennünket. ...amikor a kínaiaknak szükségük volt búzára, árparra vagy kölesre, netán húsrá, az állatokat tízezres nagyságban vásárolták a hunoktól, amiért porcelánt, tust, selymet, puskaport és más árucikket adtak. Állatállományuk (ló, öszvér, szamár, juh, kecske, szarvasmarha és tevé) óriási volt. Amikor *Kok-le* király 39 000 hun foglyot ejtett, velük 50 000 ló és 600 000 juh is birtokába jutott. ...nagy számban kerültek elő sertés-csontok is, ami fejlett, letelepedett életmódot, kézművességet és kereskedelmet feltételez. Nagy "echós-szekereiket" nem lovak, hanem szarvasmarhák vontatták. Az ivolgai hun telepen sok földműves-szerszám került napvilágra, melyek jelentős része jó minőségű vasból és bronzból készült. A hunok életében a vadászat csak fegyvergyakorlatnak és sportnak számított, hiszen földművességük és állattartásuk fedezte élelem-szükségleteiket.

- *A hunok szállása, életmódja és viselete.* ... az utóbbi évtizedek régészeti feltárásai olyan állandó lakóépületekből álló településeiket hozták a felszínre, amelyek a földművelés, a kézművelés, a kézműipar és a kereskedelem középpontjai voltak. Ekkor a helyek nagy részén a tartósítás vagy a száraz hideg vagy a száraz meleg miatt a tetemek és a textil-félék jól megmaradtak. Az ekepapucsok, a sarlók és az árllal kövek mellett búza, árpa, köles is került elő. A sírokból finoman szőtt textilek és ruhák származnak. A férfiak és a nők egyaránt lábszár közepéig érő tunikaszert, elrenyíló, térdig vagy combközépig érő jobbról balra záródó kabátot (kaftánt) viseltek, amely deréktól fölfelé fel volt vágva és amelyet övvel erősítettek össze. Általában kecskebőrrel vagy textilből varrt hosszú nadrágot viseltek. Télen a ruhák egyes részeit prémekkel bélelték. Ruháik igen finom anyagból, selyemből, vászonból vagy gyapjúból készültek; ezeket színes hímzésekkel díszítették. Íjtartójukat a férfiak övükhöz erősítették, tarsolyukban tőr, kés, fénkesz, és tőrzserszám volt. Fejüket csúcsos elrehabjló cobolyprémes, cikádiadíszes görbe süveg, "sisak" fedte. A nőknél a nyakpereceknek rangjelző szerepe volt. Az elkel férfiak kardkötjét, saruszíját, lovaik zabláját arany borította és különféle drágakövek ékesítették. Jellemzően a párosan ívelt fülbevalók, a borostyán és egyéb gyöngyökből fűzött nyakláncok, a páros hajfonat-díszek és a sárkányfejes nyakékek (kulonok). Ritkábbak a karperecek, gyűrűk, gyakoribbak az öv- és csizmacsatok. A hunok három dolgról voltak híresek: 1. Nekik volt a legjobb gabonájuk (búzájuk) Belső-Ázsiában. Ha az ő földjeik nem voltak elegendők, a hun sereg idegen földre ment, ott vetett és aratott, majd e területre eltávozott; 2. Nekik voltak a legjobb orvosaik. A legrosszabb orvosok a beteg embert orvossággal gyógyították, a jobb orvosok az egészséges emberrel is foglalkoztak, hogy ne legyen beteg és a legjobb orvosok az egészséges embereknek írtak fel gyógyszereket; 3. A hunoknak volt a legjobb konyhájuk. A kánoknak sajátos ételeket adtak, hogy oldják a hivatásukkal járó stresszt.

- *A hun közösségi szervezet.* A hun birodalom szokásjogon alapuló jogrendszerének nyomai, a társadalom tagolódásának megfelelő szigorú etiketre engednek következtetni. A közemberek életét szigorú törvények szabályozták. Gazdaságukat saját méneseik és falvaik biztosították. A hierarchia családjogon érvényesült. A birodalom belső irányítását a kancellária, a külügyeket az elkel követek segítették. A f hatalom a fejedelem (senjü) kezében összpontosult, aki abszolút engedelmisséget követelt meg katonai kíséretétől. A nagykirály és családja mellett a kiválasztottak és a kísérek gyakorolták a hatalmat. A hadrenddel azonos szárnyakra oszlott a társadalom is. A 24 f méltóság 10 000 lovas fölött parancsnokolt. A nagyállattartó lovas népeknél a közösség alapegysége a *család* és a *nagycsalád*, amely a vérségi alapon összetartozók közössége. A következő nagy egység a *nemzettség*, amely az egymáshoz közeli- és távoli rokonságban levő, egy településhelyet elfoglaló és katonailag, valamint közigazgatásilag összetartozó családok együttese. Több nemzettség alkot együttesen egy *törzset*. A törzs vérségi, vallási, politikai, népi, katonai és kultikus zárt egység. A törzs feje a törzsfő, vagy fejedelem. Általában legnépesebb a vezető- vagy királyi törzs. A Kárpát-medencébe került hun törzsek száma 30 körüli lehetett. A *törzsszövetség* egymással rokonságban levő törzsek tömörülései, a későbbi törzsszövetségek már politikai és katonai célra való egyesülések. A hun törzsek a törzsszövetségen belül bal- és jobb szárnyra oszlanak.

- *A hunok harcmódora.* "A természet nem köti oly szorosán a kentaurt törzséhez, mint ahogyan a hun megüli paripáját" – írja *Claudianus*. A lovasnépek – a szkíták, a hunok, az avarok és a magyarok – taktikájukat a gyorsaságra és a mozgékonyaságra alapították; kik fedezték fel a gyorsaság nagy harci jelentőségét. A hunok harcművészetét a Kr. e. II. században élt *Szemacsién* írta le.

A hunok a megtelepedett népek nehézkes paraszti hadai fölött fölülmúlhatatlan elnyt szereztek azzal, hogy lovon vágatva egyetlen biztonsággal tudtak előre is, hátra is, oldalt is nyilazni. Nyilazva ide-oda repdestek az ellenséges arcvonaltól el, támadtak, majd hirtelen megfutamodást színleltek. Csellel, nagyobb véráldozat nélkül szerettek győzni. Fegyverük az íj volt; A közelharcban karddal, tőrrel, hajítódárdával és pánnyával küzdöttek. Pusztai lovaik igénytelenek, kitartóak és sok fáradságot kibíróak voltak. A csatában a vörös ló volt az elővédé, a sárga a centrumé, a fehér a jobbszárnyé és a pej a balszárnyé volt; így a harcoknál a hadvezér könnyen áttekintette a csatamezét. A lovaglást és a nyilazást a hunok már gyermekkorukban elsajátították.

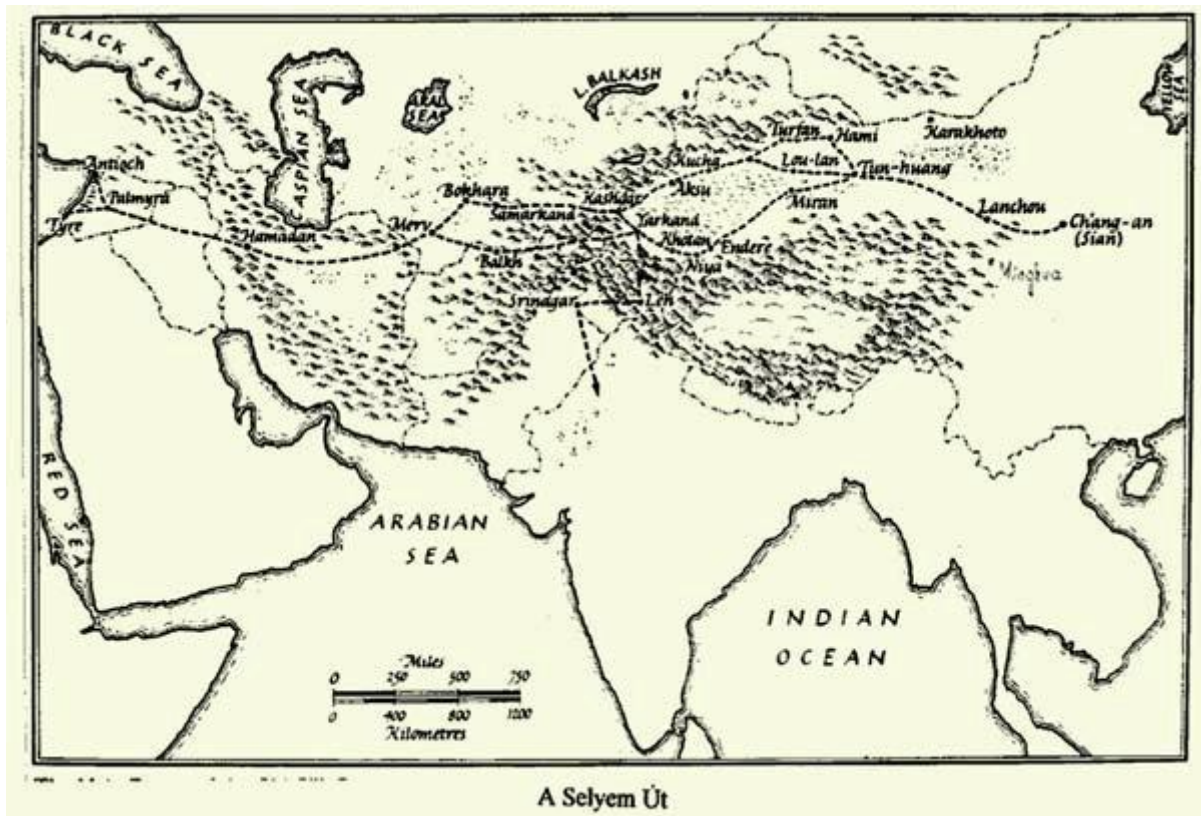
A zsuanszuanok, a türkök és az ujugurok

A *zsuanszuanok* (*zsou-zsanok*) Hadiszervezetük, földműveltségük, állattartásuk és ruházatuk ugyanolyan volt, mint a hunoké. A magyarság számára azért fontos ez a nép, mert az 568-ban a Kárpát-medencébe érkezett **avar nép a zsuanszuanokból és a uar-hunokból** (varchonitákból) ötvözdtek.

Belső-Ázsiában a VI. század közepén a Zsuanszuan Birodalom helyén **új nép, a türk alakított birodalmat** egységbe fogva Belső-Ázsia népeit Kínától Bizáncig. A kínai Csou su és a Szuj-su szerint valaha a hsziungnu törzsszövetség egyik törzsét alkották, vagy **k voltak a Belső-Ázsiában maradt hsziungnúk**. A belső-ázsiai türk kánság 551-ben alakult, majd egy keleti – belső-ázsiai – és egy nyugati ágra szakadt, öt évvel később a Krim-félszigeten találjuk őket. A türkök életmódjáról a kínai források ugyanazt írják, mint amit a hsziungnúkról és a zsuanszuanokról írtak. Nagyállattartó, de emellett a földet is művel egyistenhívő lovas nép volt a türk, táltosaik voltak, világképükben a világ rétegekre oszlott, ismerték a turul-eredetmondát, a csodaszarvast és írásukat "türk rovásírás" néven nevezték.

745-ben az Orhon-folyó partján a türkök helyét az *ujgur* – kínai nevén *hujho* – törzsszövetség vette át 840-ig ez a terület ura lett. Az ujugurok megdöntötték a türkök birodalmát, majd önálló birodalmat alapítottak. Az ujugurok sejtik a hunok, "akiknek nyelvét is beszélték". A módosított szögdi írásból az ujugurok alakították ki az ún. "hu-írást", amely később a mongolok és a mandzsúk írása lett. A kínaiak az ujugurokat "Belső-Ázsia arisztokratáinak" nevezték. Az ujugurok a 840-es évek után Kelet-Turkesztánba, a Tien-san vidékére érkeztek és városaik (Bes-balik, Turfán, Kashgár és Kucsá stb.) kultúrközpontokká fejlődtek; mai lélekszámuk 8-12 millió közötti.

Az ujugurok egy másik csoportja Nyugat-Kanszuban lelt menedéket és a Selyem Úttól félrevonulva máig megtartotta saját kultúráját, nyelvét és zenéjét. Később – ma már csak mintegy 10 569-en – a *jugarok* (yugurok) vagy *yükük* vagy *sarig ujugurok* (sárga ujugurok), akikhez Kőrösi Csoma Sándor is indult. Ma a hegyek szabdalta Sunan Yugur Autonóm Megyében és a "Hexi-folyosó" síkságain élnek. Két csoportjukat *yao-huernek* és *en-geerne* nevezik. Később inkább legjobban a hajdani hsziungnu, illetve a belső-ázsiai türkök kultúráját; "élő múzeumnak" tekinthetők. Téli- és nyári szállásaik vannak, jurtjaiban saját szokásaikat őrzik. Zeneviláguk igen közel áll a magyar népzenehez, az ősi hagyományokat ételkultúrájukban is őrzik, halottaik emlékére kopjafákat állítanak.

Attila nagykirály

Annak az Attila-portrénak, melyet az első évezred egyik vagy "a" legnagyobb uralkodójának személyisége köré ellenségeinek gyölölete és az európaiak rosszindulatú alkotó képzelete vont vajmi kevés köze van a valósághoz. A középkor keresztény szemléletében Attila Isten ostora ("flagellum Dei") volt, akivel Isten a bűnös világot sújtotta, pedig legnagyobb hőse volt annak a kornak, amelyben élt. Nevét évszázadok múltán is csodálattal és rettegéssel emlegették. Dante Attilát a pokolba küldte és a Michelangelo festette vatikáni sixtusi kápolnában Attilát az Isten is megfenyegeti. Milyen a valóságos Attila-kép? *Theodóziusz* császár a két hun főember – Edekon és Oresztész – követjárása után *Maximosz* vezetésével követséget küldött Attilához. E követségnek volt a tagja *Priszkosz* *rhétor* és *Vigilász* tolmács. Priszkosz leírja Attila európai szemmel nézve is pompás és fényes palotáját, fürdőjét és lakomáját; a vendégeknek arannyal és ezüsttel volt terítve és az asztalok roskadtak a húsoktól és a kenyerektől. Attila személyének leírását Priszkosz elmondása alapján *Jordanes* írta meg. "Hatalmát büszke magatartása és kevélyen körüljárattott szemeinek parancsoló tekintete is elárulta...Elhatározásaiban szilárd, könyörgésre engesztelékeny és kegyelmes azokhoz, kiket egyszer hívei közé számított. Külsejében igazi hun, alacsony termetével, széles mellével, nagy fejével, apró szemével, ritka szakállával, lapos orrával és sötét testszínével egyesítve magában nemzetének sajátosságait..." Jobban szeretett békében élni, mint fegyverrel uralkodni. Maga a római *Onogesius* úgy nyilatkozott, hogy inkább lenne szolgája Attilánál, mint úr és gazdag a rómaiaknál.

Attila valahol a Duna-völgyben született Kr.u. 396 körül; gyermektúszként tizenkét évesen Honorius császár udvarába került, ahol megismerte a rómaiak kül- és belpolitikáját. Hazatérve egyesítette és megbékítette a hun törzseket és igyekezett a germán és szláv törzseket hatalma alá vonni. Az "Isten kardja" mítosz nevéhez fűződik; a számára küldött hegyével fölfelé a földbe kiálló kardból Attila arra következtetett, hogy a karddal Isten kezébe adta a világ fölötti uralmat. Az auctorok elmondása szerint 700 000 lovas tudott hadirendbe állítani. 451-ben a Catalaunum-i síkságon Chalons-sur-Marne közelében szembekerült Aetius római lovastisztával, aki cseretúszként Attila udvarában nevelkedett, de Attila visszavonta csapatait, mert sok jó harcost vesztett volna. Valentinianus császár hűgát, Honoriát ajánlotta fel Attilának feleségül, de Attila azt visszautasította, Bizánc pedig 422-től adót fizetett Attilának. Rómát I. Leó pápa kérésére nem égette fel, mert erre az időben Róma püspöke kérte. 453-ban élete derekán meghalt utód nélkül, ahogyan a magyar történelem nagyjainál (Szent Istvánnál, Mátyás királynál stb.) ez azóta is megtörtént. Fiai – Csaba, Dengizik, Emnedzad, Uzindur, Gheism és Hernak – nem léptek apjuk nyomdokaiba; népük sorsának irányítására is alkalmatlanok voltak. Attilát valahol a Tisza mentén temették el; sírkamrájára –, mint minden hun uralkodóra – halmot emeltek.

Attila a hun-germán szövetségi rendszer egységét akarta megvalósítani, ezáltal kiegyenlített volna Európa északi és déli felének egyenlensége. Az Attila célkitűzéseit ismerő germán királyok a hun uralkodó halála után maguk is, majd később utódaik is ezt akarták megvalósítani, s ez a Karoling Birodalom keretében részben sikerült is. **Attila joggal tekinthető az egységes kultúrájú Európa egyik megalapozójának, hiszen udvarában és célkitűzéseiben ott volt már az Európai Unió gondolata. Udvarában egyesült Róma, Bizánc, Germánia és a Hun Birodalom.** Attila udvarában kancellária működött, támogatta a különböző ideológiákat és vallásokat; Szent Jeromos írja róla 403-ban: "a hunok zsoltárokat tanultak" és nyelvükre lefordították a Bibliát. Attila megtanulta, hogy a legyőzötteket nem szabad porba sújtani, hanem sorstárssá kell fogadni őket. Attila palotájában római és hun fürdő működött és konyháján a hun ételeket éppúgy készítették, mint a germánt, a rómaid vagy a bizáncit; hun bort és germán sört egyaránt fogyasztottak.

A hun-magyar és a hun-székely "azonosság" és "rokonság" kérdése

Kivételesen minden ránk maradt középkori történeti munka – magyar szerzők tollából – egyetért abban, hogy a magyarság valamilyen formában a hunok rokona, a honfoglalás "második bejövetele" volt és a Kárpát-medencét Attila örökségeként vettük birtokba. *Anonymus* szerint a vezérek "választása Pannónia földjére esett, ugyanis azt hallották, hogy Attila király földje, akinek ivadékából Álmos vezér, Árpád apja származott". *Kézai Simon* szerint pedig Attila halála után fia, Csaba "visszatért Szkítiába apja népéhez és rokonaihoz", de háromezren a Kárpát-medencében maradtak, székelynek nevezvén magukat. "Mindenki értesültek arról, hogy a magyarok ismét Pannóniába költöznek, elénk mentek". A *Képes Krónika* szerint pedig "A magyarok, vagyis a hunok másodszor is elfoglalták Pannóniát". *Thuróczy János* és krónikástársai a magyar történetet a hunokkal kezdik, *Oláh Miklós* 1537-ben a székelyekről írja, hogy "a hunok leszármazottai", de ezt olvassuk *Farkas András*nál 1538-ban, *Székely István*nál 1559-ben *Heltai Gáspár*nál 1575-ben, *Bornemissza Péter*nél 1578-ban és *Szenczy Molnár Albert*nél 1621-ben; "Magyar népünknek a hadierény örökké tartó dicséretét fegyvereivel és katonai bátorságával Attila király nyerte el". E szellemben ír *Zrinyi Miklós* 1651-ben, *Bessenyei György* 1773-ban, *Csokonai Vitéz Mihály* 1802-ben, *Virág Benedek* 1804-ben és sokan mások. Így vélekedtek a magyarokról a külföldi szerzők is. *Regino prümi apát* a honfoglaló magyarokat hunoknak nevezi és *Viterbói Gottfried* 1185-ben és 1189-ben Attiláról, mint magyar királyról emlékezik meg.

A történettudomány csak a kiegyezés utáni években "bizonyította be", hogy a hunok és a magyarok között nincs rokonság és a hunok történetét ettől kezdve elválasztották a magyar történettől. E "történészek" azzal érvelnek, hogy a rokonsági tudat csak a honfoglalás után vált a magyarság eltt ismertté és krónikásaink a külföldiektől vették át ezt a hiedelmet. Ezen nézeteiket azért alakították ki, mert a mesterségesen gyártott finnugor származtatási elmélettel a hun-magyar kapcsolat nem magyarázható. És itt a finnugor nyelvészeti iskola súlyos bnt követett el azzal, amikor pusztán filológiai alapon beavatkozott történelmi, néprajzi és embertani problémák megoldásába. Márpedig Attilát és hunjait igazán csak a magyar ember és a magyar tudomány értheti meg. A nyugati történetírás közömbösségével és értetlenségével porbe szállni csak az igazi magyar és nem a monarchista-marxista történettudománynak lehet joga.

A hun-székely azonosság tudata történelmi tényen alapszik. *Kézai Simon*nál és a többi krónikánkban kevés változattal olvassuk, hogy a nagy "összeomláskor" 3000 hun a Chigle- (Csigle-) mezejére menekült és, hogy az ellenséges pannóniai népek fel ne ismerjék bennük az ősi ellenséget, zatuloknak nevezték magukat. Csigle-mez az erdélyi Mezségben van; Mezbánd, Mezménes és Bazéd határánál húzódó dobsort ma is Csiglának nevezik; az alján húzódó térség neve pedig Csigla-mez volt. A hagyomány szerint az ottmaradt hunok innen népesítették be Erdélyt – utódaik a székelyek.

A magyarok seinek szálláshelyei a Kárpát-medencébe való bejutásuk előtt

E fejezet címéül leginkább *Bakay Kornél* és *Varga Géza* egyik könyvcíme lenne a legalkalmasabb: "**Rabló nomád hordák inváziója „?” – avagy a kincses Kelet örököseinek honalapítása**".

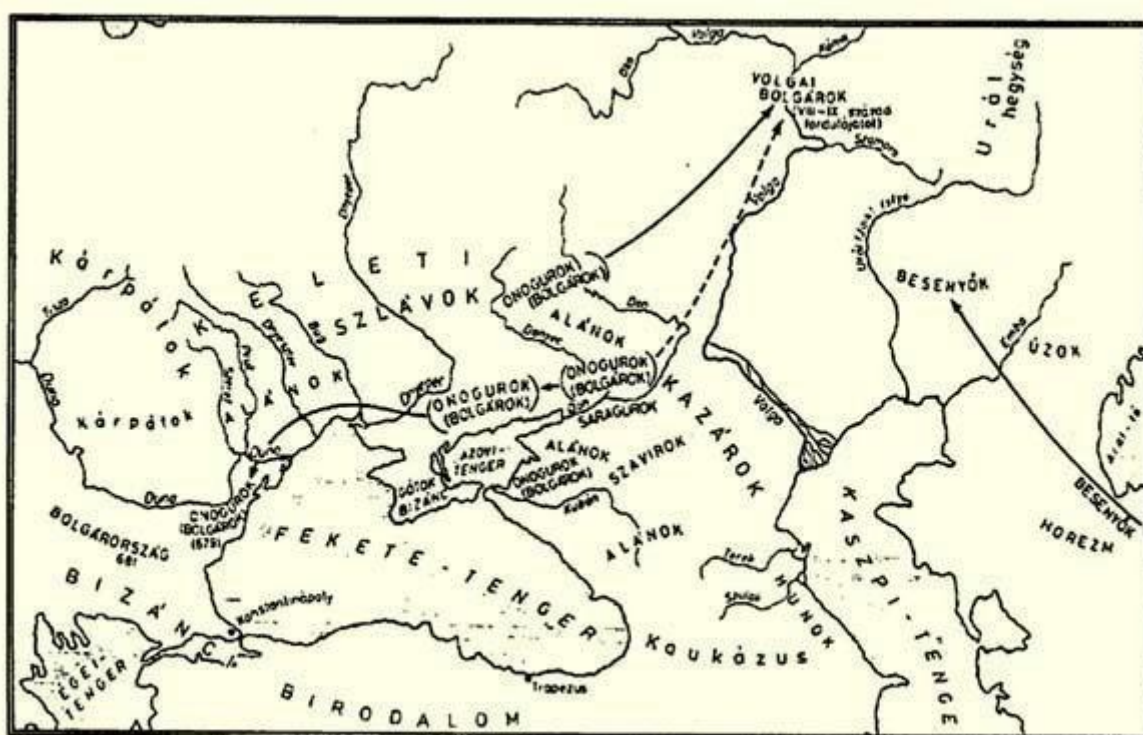
A magyarok "shazáját" ott kell keresnünk, ahová seink már nem érkeztek, hanem ott alakultak ki vagy ott ötvöztek. E területnek a finnugor störténet-szemlélet adta vidéket nem lehetett visszaigazolni, hiszen sem nyelvünk, sem kultúránk sem élettani jellegeink nem azonosíthatók, de még kapcsolatba sem hozhatók az amúgy derék finnugor népekkel. Az utóbbi évtizedekben a magyar störténet-kutatás egyrészt igazolta a monarchikus-marxista történelemszemlélet előtt vallott **shaza-tudat igazságait, másrészt pedig ezt természettudományos, néprajzi, nyelvi, vallástudományi, földrajzi és más tudományokkal egészítette ki.**

Turán

E ma sivatagos terület valaha a szkíta, a kimmer, a szarmata, az alán, a párthus, a hun, az avar, a türk és a magyar népnek volt átmeneti hazája. A Turáni-alföld a Dél-Urál, a Kaszpi-tenger, az Aral-tó és a Tien-san közötti ma hatalmas sivatagos terület. Valaha a négy világtáj kereskedelmi útvonalai találkoztak e térségben; keletről a Selyem Út egyik elágazása, délnyugatról Mezopotámia, illetve Bizánc felől induló, délről pedig a perzsa útvonalak futottak itt össze és találkoztak a keletről jövő nagyállattartó lovas népekkel. A déli hunok e területen alapítottak államot Kr.e. 43-36 között, majd megerősödve innen indultak európai hódító útjukra. Az európai források e területről hallgatnak, pedig seink Belső-Ázsiából való kijutásuk után itt nemcsak átvonultak, hanem itt is tartózkodtak. Seink szállásterületét délről Baktria és Szogdia határolta, területén volt a Horezm-i és a Kangkú állam.

A horezmi kultúra már a Kr. el tti XIII. században kapcsolatban állt a közel hatezer éves mezopotámiai sumer kultúrával. Horezmr l amúgy *Kézai Simon* is tesz említést gens Corosima néven, amikor elmondja, hogy Ednek és Edemennek édesanyja horezmi asszony volt. *Abu Hámid al-Garnáti* pedig leírja, hogy "a horezmiek sokan vannak Magyarországon és a királyt szolgálják". A horezmiek – saját nevükön *kálizok* a kabarok egyik törzseként a honfoglaló magyarokhoz csatlakozott és az ország déli részén telepedtek le.

A Turáni-alföld az a terület, ahol a türkök a nyugati forrásokban megjelennek és ahol a türkök a VI. század végét l fennhatóságuk alatt tartották a szogdok földjeit. A "türk" elnevezés alatt a magyarok sei is e magas kultúrájú területen tartózkodtak. Szogdia története fontos adatokat szolgáltat arra nézve is, hogy seink mikor és miért hagyták el ezt a területet. A magyar störténet számára a történeti Turán, mint földrajzi fogalom igen fontos terület. Sajnos a "Turán" jelz és a "turanizmus" kifejezés a politikusok m veletlensége következtében er sen elítél és megbélyegz vé vált, pedig ez azt jelenti, hogy **seink Bels -Ázsiából való kivonulásuk után egy magas-kultúrájú területen éltek, ahol nagyállattartásukról, intenzív földm vességükr l, kereskedelmükr l és öntözéses gazdálkodásukról voltak híresek.** Sajnos a "Turán" fogalom alatt a Magyar Tudományos Akadémia ... sem a magyarok seinek egy átmeneti szállásterületét érti.

A közép-ázsiai sztyep népei a Kr. utáni VI-IX. században (Bartha Antal)

Az smagyarok kaukázusi szállásai

Mintegy hatvan évvel ezel tt még a magyar történettudomány evidenciái közé tartozott, hogy a magyarság egy bizonyos id szakot a Kaukázus vidékén töltött. Az elmúlt mintegy hatvan évben a magyar történészek – mivel az nem esett egybe a marxista magyar störténet világával – élesen szembefordultak a magyarság kaukázusi kapcsolataival.

Számunkra pedig igen fontosak a magyar nyelvre soha le nem fordított *Prokopiosz* (490-562?) és *Agathiász* (536-582) írásai, valamint *Ménandrosz Protektor* (VI. század) *Historia* című műve. Prokopiosz a Kaukázusban tartózkodó hunokról is ír. A *Bíborbanszületett Konsztantin* császár a magyarokról ezt írja: "A türkök – magyarok – hadserege két részre szakadt. Az egyik rész kelet felé, Perzsia vidékén telepedett le, a másik rész pedig nyugatra ment lakni... A magyarokat abban az időben nem türköknek mondták, hanem valamilyen okból szabartoi aszphaloi-nak (rendíthetetlen szavárdoknak) nevezték..." E leírásból az következik, hogy **a magyarokat ekkor a kaukázusi alánok mellett lakó szavárdnak – szabírnak – nevezték**, másodszer pedig az, hogy **magyarok ekkori szálláshelye nem az Urál vidékén hanem a Fekete-tengerbe ömlő Kubán folyótól délre, a Kaukázus vidékén volt**. A magyarok őseinek a Kaukázusban maradt részeit nevezik *szavárd magyaroknak*.

Prokopiosz, Agathiász és Jordánész szerint **a szabírok hun származékának nevezték magukat és javarészt "magyarul" beszéltek**. A *Victoris Krónika* a szabírokat egyszerre ungrinak nevezi. ...az következik, hogy **"a magyarok ősei nem Szibériából, az Urál és a Volga vidékéről költözött le" Etelközbe, hanem a Kaukázusból dél felől nyomultak észak és északkelet felé. Az ősmagyarok tehát két nagy csoportból jött létre: a magyarok beszélő szabír-hunból és a törökök beszélő onogur-türkből"** (Bakay Kornél 1996). Ebből is nyilvánvaló, hogy nem szabad a török eredetű magyar szót "jövevényszónak" tekinteni, mert az ősi szókincsünk jelentős része. Ezek után érthető a *Bíborbanszületett Konsztantin* azon megjegyzése, hogy "a kazároktól elmenekült kabarok megtanították a magyarokat (türköket) a kazárok török nyelvére is, és mostanáig használják ezt a nyelvet, de tudják a magyarok másik nyelvét is." A Kaukázusban őseink a magas kultúrájú grúz és örmény államok közé beszorítva éltek; tartózkodásukról a Kaukázusban levő Magyar (Madzsar) város és a magyar helységnevek (Kasza-út, Kicsi Madjari, Kis Malka, Csík stb.) és a magyar nevek (Szombati, Zicsi, Miklósi, Thurzó stb.) tanúskodnak. A magyarok Kaukázus-vidéki tartózkodási helyét *Viterbói Gottfried* (1185) *Ungaria Antiqua*-nak *Beauvais-i* Vince pedig a XIII. században *Pannonia Maior*-nak nevezte. Mivel e területen őseinknek nem volt terjeszkedési lehetősége innen Magna Hungariába vonultak.

Magna Hungaria

A XIII. századtól a magyarok Volga-vidéki földjét Magna Hungariának (jelentésében: Régi Magyarországnak) nevezték. *Abu Zeid Balkhi* (†934) úgy tudta, hogy három Magyarország volt: Magna Hungaria (Baskíria), Hungaria Antiqua, a magyarok országa és a Meotisz-Kubán vidéki Ungaria Maior. Itt meg kell jegyezni, hogy a magyarokat sok X. századi szerző (*Ibn Haukál* 978-ban, *Maszúdi* 956-ban stb.) "baskíroknak" nevezte, *Plano Carpini*, IV. Ince pápa követe pedig 1245-ben Baskíriát Nagy-Magyarország (Magna Hungaria) néven írja le. *Wilhelm Rubruquis* 1253-ban és *Marco Polo* 1271-ben kijelentik, hogy a magyarok és a baskírok nyelve egy és ugyanaz.

Mivel Magna Hungaria vagyis a mai Baskíria és az attól kissé nyugatra eső terület Árpád magyarjainak e rövid idejű szállásterületéről igen keveset tudunk, ezért a nyelvészek és történészek e területet mindazon népekkel és nyelvekkel ruházták – és ruházzák – fel, amilyen az adott világnézetük. *Ibn Fadlan* szerint a X. században az akkori Baskíria valamivel nyugatabbra volt a mainál. Mivel e terület népeiről az auctorok hallgatnak, ezért a finnugor történetet vallók ezt a területet az Urál-hegység keleti lejtőjéről átköltözött ugor népek "kései magterületének" és a magyarok "második" szavárdjainak nevezik.

A magyar történet-kutatók viszont tisztességesen **számolnak seink egy részének e területen való rövid ideig – néhány évtizedig – tartó tartózkodásával, amely idő alatt a helyi lakóktól átvették a nyelvünkben lev kevés finnugor szókincset.** A régészeti kutatások a Magna Hungaria területén feltárt VIII. századi temetőkben együtt találják a volgai bolgárok és az ősmagyarok hagyatékát. A Volga és Káma egybeszakadása vidékén tárták fel a 150 síros Bolsije Tigani, majd a Tankajevka-i temetőt, ahonnan sok olyan régészeti lelet került elő, amely hasonló a honfoglaló magyarokéhoz.

Levédia

Levédia a Don, a Donyec és az Azovi-tenger között húzódó terület. Ezen a területen seink igen rövid ideig tartózkodtak. "A magyarok a kazárok közelében éltek és "három esztendeig" minden háborújukban együtt harcoltak a kazárokkal" – írja a *Bíborbanszületett Konsztantín* császár. Ezt a "három" esztendőt "történészeink" önkényesen 213-ra vagy 303-ra javították, tekintve ideológiájuk szerint kellett, hogy seink hosszú ideig tartózkodjanak a mai Szovjetunió területén és kellett, hogy minden ismeretüket a szlávoktól vegyék át. Komoly kutatóink (Benkő Lóránd, Harmatta János, Király Péter, Ligeti Lajos stb.) szerint azonban **Levédia nem lehetett önálló állomása a magyarság vándorlásának, mert seink a Kubán-Don vidékén viszonylag gyorsan Etelközbe vonultak,** amelynek terület keleti részén lehetett a kazárok által említett Levedi törzs szálláshelye; a *Bíborbanszületett Konsztantín* ezt nevezi Levedi törzs szálláshelyének.

- A *Kazár Birodalom*. Kazárország központja a Kaukázus, a Don, a Volga és a Kaszpi-tenger által határolt terület volt. A kazárokat ezután legyőzték Kovrat kagán utódai, megalapították a Volgai Bolgárországot, Aszparuh megalapította Bulgáriát, Kuber és Alzecco pedig a 670-es években Pannóniában telepedett le. Maga a Kazár Birodalom a magyarok távozása, majd a besenyők és az úzok IX. századi támadásai következtében meggyengült, és az orosz-varég seregek támadásai után 965-ben megszűnt. Területére a besenyők költöztek. **Levediben (Etelközben) a magyarok a kazároknak nem alávetett szolgálói, hanem rokon és egyenrangú szövetségesei voltak.** A kazár uralkodó megtartotta ősi, a magyarokéhoz közelálló sztyepi egyistenhívő vallását, türk rovásírását, de ezzel egy időben rövid időre más vallást is felvett, hogy elhatárolja magát a környező nagyhatalmaktól. Így volt idő, amikor az udvarban a bizánci keresztény vallás mellett – sokan felvették a zsidó, majd a muszlim vallást.

- Az *"Emese-álma"* és a *"Turul-monda"*. A totemisztikus magból eredő ősi hitvilággal átítatott, stízsztel nemzeti társadalom magas szintjén álló magyar dinasztikus eredetmonda "eseményeit" a magyar hiedelemvilág Levédia területére helyezi. E monda szerint a magas égből alászálló turulmadár megtermékenyítette Emesét, a legtisztességesebb magyar asszonyt, amely szülőanyja a magyar fejedelmi, majd királyi Árpád-nemzetségnek. Az összes magyar krónika leírásában is szereplő esemény, hogy egy népnek uralkodója nem természetes nászból születik, hanem létrejöttében valami csodálatos történés játszik közre nem sajátosan magyar hagyomány; e mondakört megtaláljuk a babilóniai, az ókori és a keleti népek mitológiájában. *Hérodotosznál* olvassuk, hogy a mész király azt álmodja leányáról, Mandanéről, hogy öléből forrás fakad, és ez a forrás elárasztotta vizével az országot, majd egész Ázsiát; ilyen Károly perzsa király születése. A burjátok mondavilágában az első táltos olyan nőt születik, akit a sas ejt teherbe. A goldok szerint az égből alászálló madarak a legtisztességesebb asszony méhébe szállnak és ott emberré válnak. A turul (toghrul) neve megjelenik a török Oszmán dinasztia eredetmondájában és a híres mongol kán, Bogd Gesser anyja ugyanazt éli át álmában, amit Emese.

Ugyanez a gondolat az egyiptomi mitológiában is megjelenik, amint a halott Ozíriszt Ízisz sólyomalakban termékenyíti meg, így születik meg Hórusz. Végső soron – talán szabad kimondani, – hogy ehhez hasonló történt meg a keresztény vallásban Szűz Máriával is, akit a Szentlélek árnyékozott be; ebből a "nászból" születet Jézus Krisztus – bár ennek megtörténését a keresztény vallás dogmává merevítette.

- *Hunor és Magor mondája; a Csodaszarvas-legenda.* A magyar eredetmonda másik eseménye, amelyet a magyar hitvilág Levédiába helyez Hunor és Magor legendája, illetve a "csodaszarvas"-monda. Eszerint Ménrót fiainak: Hunornak és Magornak egy gímszarvas (ün) bukkant fel, amely ket a maeotisi ingoványokba zte, ahol öt évig tartózkodtak. A hatodik évben megismerték Dula alán fejedelem két lányát, akiket feleségül vették." Ezen asszonyoktól származnak a hunok és a magyarok valamennyien" – olvassuk *Kézai Simon* krónikájában. *Anonymus* szarvasa modernebb, keresztény és európai megfogalmazású; a szarvas Bars vezért egy hegytet re vezeti, máskor meg Géza és László hercegek el tt jelent meg "az Isten angyala szarvas képében". Krónikáinkban meg rz dött a népünket új hazába vezet csodálatos szarvasün – a csodaszarvas alakja, amely keveredett a szkítáktól és a hunoktól való származás emlékével. A csodaszarvas a magyarság leg sibb jelképei közé tartozik, bár ez a lény szinte minden ázsiai népnél el fordul. A szarvas megjelenik a mezopotámiai dámszarvas formában a sumeroknál, ott van a Kr. el tti II. évezredben Anatóliában, a Kaszpi-tó délnyugati vidékén kialakult Amlas-kultúrában, ismerték a hinduk a Rámájánában, a perzsa Királyok Könyvében a h s Rusztemnél és ott találjuk a hun bronzokon. Magának a mondaváltozatoknak három fokozata van; a leg sibben szárnyas vagy négy lábú ragadozó üldözi a menekül szarvastehenet, majd felfalja; ilyen jeleneteket láthatunk a hun bronzokon. A második fokozatban megjelenik az ember; az ifjú vadászok által zött leány szarvassá változik és egyiküknek asszonya lesz – ilyen változatot az ujugroknál találunk. Végül a harmadik fokozat a magyar eredetmondának felel meg: a szarvasün többé nem célja a vadászatnak, mindössze nyomra és új helyre, hazára vezet . A szarvas-mondák f szerepl i mindig sök és ebben népek, nemzetségek vonulása és származása jelenik meg.

Etelköz

Az "Etelközi Magyarországot" a X. századi arab utazók pontosan leírták. Szerintük Etelköz terjedelme 360 000 négyzetkilométer; a Kárpátok, a Fekete-tenger, a Duna, a Volga és a szláv világ határolja. A *Bíborbanszületett Konstantín császár* szerint "a magyarok a kazárok szomszédságából elköltöztek és a Dnyeper, a Dnyeszter, a Bug és a Szeret vidékén telepedtek meg, amely területet "Etelküzünek" (Folyóköznek) neveztek". A magyarok e területen folytatták si földm vességüket; "A magyarok országa b velkedik fákban és vizekben. Földjük nedves, sok szántóföldjük van" – olvassuk *Ibn Rusztán*nál. A magyarok új szállásterületén zömében szláv lakosság élt, akikkel való kapcsolatunkról *Ibn Ruszta* így ír: "a magyarok hatalma kiterjed mindazon szlávokra, akik közel lagnak hozzájuk. Súlyos adókat vetnek ki rájuk". Etelközben a magyarok figyelme nyugat és a Kárpát-medence felé fordult; 852-ben a magyar csapatok a Keleti Frank Birodalom területén jelentek meg, 881-ben pedig már Bécs alá értek. A magyaroknak 45 éves Etelköz-i tartózkodása idején störténetünk sok fontos eseménye játszódott le.

- *A kijevi hadjárat.* Ezen esemény *Anonymus* szerint 884-ben játszódott le. "Álmos vezér és vitézei elfoglalták az oroszok földjeit és javait elszedve Kijev városát fogták ostrom alá... Az oroszok kérték Álmos vezért, hogy Halics földjét elhagyva, a Havaserd n túl nyugat felé Pannónia földjére vonuljanak, amely el bb Attila király földje volt és dicsérték nekik Pannónia földjét, hogy milyen szerfölyött jó... Álmos vezér és f emberek elfogadván az oroszok tanácsát, igen biztos békét kötöttek velük".

- *A vérszerz dés.* A honfoglalás el tt dönt esemény történt, s ez formálta végül is egyetlen nemzetté a magyar törzseket. A dönt esemény a vérszerz dés volt, amelyben "a hét fejedelmi személy (a hét törzs feje) szabad akarattal és egyetértéssel vezérül és parancsolóul választotta magának, s t fiai fiainak és azok utódainak a végs nemzedékig Álmost, ügyek fiát és azokat, akik az nemzetségéb l származnak, majd a fent említett férfiak mindegyike Álmos vezérért saját vérét egy edénybe csorgatta és esküjét ezzel szentesítette" (*Anonymus* 8. fejezet). A vérszerz dés bels -ázsiai szokás – a szkítáktól a hunokig és a mongolokig tudunk ilyen szerz désekr l, – amely a rokon és csatlakozott népeknek mindennél er sebb szövetségének megpecsételése. *Hérodotosz* írja, hogy "a szkíták, amikor szövetséget kötnek, agyagedénybe bort öntenek és hozzávegyítik saját vérüket is oly módon, hogy testüket késsel vagy karddal egy kissé megsebesítik". *Lukianosz* a Toxarisz-ban így beszélteti a szkíta Toxariszt: "Attól az id t l kezdve, hogy ujjunk vérét kehelybe csepegtettük, kardunk hegyét bemártottuk és közösen kiittuk, immár semmi sem választhat el minket egymástól". *Solinus* könyvének XX. fejezetében ezt olvashatjuk: "A szkíták úgy kötnek szövetséget, hogy kölcsönösen isznak egymás véreb l. Ez a szokás nemcsak náluk, hanem a médeknél is megfigyelhet ". A vérszerz dést történészeik "a magyarság születésnapjának" nevezik (Bakay Kornél).

- *Álmos "rituális" halála.* A történelmet az teszi bonyolulttá, hogy eltorzítják – olvassuk *Bakay Kornélnál*. Történészeink eltüntették Álmos fejedelmet a magyar történelemb l. Ez úgy történhetett, hogy a "hivatalos" magyar történettudomány mindig sokkal hitelesebbnek tekintette az idegen forrásokat, mint a hazaiakat.

A Bíborbanszületett VII. Konstantín bizánci császár azt jegyezte fel, hogy "a magyarok jobbnak tartották, hogy Árpád legyen a fejedelem, mintsem atyja, Álmos". Krónikáinkban az els magyar fejedelem Álmos volt, aki a magyarságot "igen vitéz és hadi viszontagságokban felette hatalmas nemzetté tette" (*Zágrábi Krónika*). hozta meg azt a döntést, hogy elhagyják Etelközt és az új/régi hazába költözzenek., vezette népét az új haza felé, hódoltatta a kijevi orosz fejedelmet, alattvalóivá tette a kunokat és a magyar népet a kabarokkal "egészítette" ki. *Anonymus* nem ír Álmos haláláról; a kés bbi krónikákban ez úgy jelenik meg, hogy "Álmos meg lett ölvé", illetve "Álmos meghalt". A legvalószínű bb, hogy a 819-ben született Álmos öregemberként önként vált meg az élett l azért, hogy mindazt az er t, amelyet magában hordozott, tovább adhassa. Ezt a cselekedetet nem értjük meg Ázsia ismerete nélkül; Indiában az id s királyok még 150 évvel ezel tt is önként léptek fel a máglyára, ha úgy érezték, hogy már nincs elég er bennük népük vezetésére. Az Ószövetségben sem Áron, sem Mózes nem láthatta meg az Ígéret Földjét, Kánaánt; annak határára érve meg kellett halniuk. A Bibliában ezt olvassuk: "Az Úr közölte Mózesrel, hogy azon a hegyen, amelyre most fölmész, meghalsz... Csak szemmel láthatod Kánaán földjét, de nem léphetsz be a földre, amelyet Izráel fiainak adok". Az 1358-ban írt *Képes Krónikában* ezt olvassuk: "Az Úr visszaadta a magyaroknak Pannóniát, mint ahogyan Izráel fiainak Mózes idején örökségül adta Kánaán valamennyi országát".

- *Árpád fejedelem.* Anonymus arról értesít, hogy Árpád "Attila nemzetségéből" származott és életében büszkén hivatkozott a hunok nagykirályára Attilára, mondván, hogy "az én sapámé, a nagy hatalmú Attila királyé volt a Duna-Tisza között elterülő föld". *Kézai Simon* pedig külön kiemeli, hogy Álmos fia Árpád a Turul nemzetségből származik. Hazai krónikáink határozottan és félreérthetetlenül kimondják, hogy Árpád volt a leggazdagabb és leghatalmasabb vezér, aki Kund fiát Kusidot követségbe küldte, "hogy menjen, szemlélje meg a földet (a Kárpát-medencét) és ismerkedjék meg a föld lakosaival". Magáról Árpád fejedelemről pontos képünk nincs. Legvalószínűbben 850-855 körül (van, aki szerint 840-841-ben) Kijevben született és 907-ben halt meg – ez utóbbit *Anonymustól* tudjuk. **Árpád méltó örököse volt Álmos fejedelemnek, aki erős hadseregével és nagy hatalmával megteremtette a Kárpát-medence birtokba vételének minden feltételét.** Árpád nagyfejedelem a hatalmas Úr, Álmos fiaként valóra váltotta "sapjának, a nagy hatalmú Attila földjének" ismételt birtokbavételét, azaz **végrehajtotta a honalapítást és végleges hazát adott népének.** Árpád népe nem menekült hordák tépett tömege volt, hanem egy tudatosan és megtervezetten hazát változtató nép, amelynek élén Árpád nagyfejedelem állt, akinek nemzetségéből kiváló királyok származtak. "Örökébe Zoltán fia lépett, aki erkölcsére nézve apjához hasonlított, természete viszont elütött volt. Zolta vezér ugyanis kicsit selyp és fehérbőrű volt, puha és széke hajú, középtermetű harcias vezér, bátor szívű, alattvalói iránt kegyes, nyájas beszédű, hatalomra törő, akit Magyarország valamennyi főembere megvitte csudamód szeretett".

Népek elhelyezkedése Árpád magyarjai szállásterülete közelében

A magyarok "honfoglalása", azaz a Kárpát-medencébe való visszaköltözése

A "honfoglalás" szó viszonylag új keletű. *Anonymus* 1195 körül, *Kézai Simon* 1283-ban "visszaköltözésnek", *Thuróczy János* 1488-ban "visszatérésnek", *Székely István* 1559-ben és *Heltai Gáspár* 1575-ben "második bejövételnek", a *Képes Krónika* 1490-ben, *Ranzano* és *Bonfini* mester 1497-ben pedig "nagy visszaköltözésről" írnak. Bár a monarchikus időkben elutasították a magyarságban élő "hagyományos" Kárpát-medencébe való visszatérés-tudatot és igyekeztek népünk történetének legjelentősebb szakaszát deheroizálni, ma már újra tudjuk és valljuk, hogy a "visszatérés" vagy a "honfoglalás" szervezett és tudatos katonai tevékenység volt.

- *A honfoglalás ideje.* Sokáig nem tudták pontosan a honfoglalás idejét; *Anonymus* 903-ban, a *Bíborbanszületett Konstantín* 950-ben, a *Zágrábi és Váradai Krónikák* 889-ben, *Székely István* 888-ban adták meg ennek évét. A magyar krónikák zöme *Regino prümi apát*, illetve az általa követelt *Altaichi Évkönyvek* évszámát fogadta el a XI. századi elveszett gestát tükröző *Zágrábi Rövid Krónika*, *Anonymus* és *Ákos mester*, de náluk a római szám másolási hibákból 884, 888, illetve 872-re torzult. ...A honfoglalás pontos dátumának meghatározása ezután a német és magyar csillagászokra hárult. VI. Bölcs Leó bizánci császár krónikásától tudjuk, hogy Bizáncban 891. augusztus 8-án teljes napfogyatkozás volt. Ebből *Theodor Oppolzer* 1887-es táblázatai alapján a kiváló magyar csillagász *Lakits Ferenc* 1890-ben egyértelműen megállapította, hogy a magyar honfoglalás ideje 895-ben volt. Adminisztrációs okok miatt ...a millenáris ünnepeket csak egy év késéssel, 1896-ban tartották meg, így a magyar kormány 1896-ot tekintette ki a millenáris ünnepek esztendejéül meghagyva a honfoglalásnak 895-ös dátumát.

- *Európa a honfoglalás idején.* Jóllehet Bizánc elvesztette a keletrómai birodalom területének nagyobbik részét, megtartotta Dél-Itáliát, Szicíliát, a kisázsiai tartományokat és egységes, centralizált államszervezetét. Visszaverték az arabok támadásait és keleten eljutottak az Eufrátész-Tigris vonaláig. A Balkánon a VII. század végén a bolgár-törökök meghódították a későbbi Bulgária területét és összeolvadva a szlávokkal erős államot hoztak létre, amely a IX. században áttért a bizánci keresztény hitre. Ezt az államot 1018-ban a bizánciak foglalták el; az adriai partvidéken kis városállamok alakultak. A IX. században létrejött először a kijevi Oroszország, majd az Orosz Állam, amely sorra igázta le a szláv törzseket. Oroszország területe leverve a kazárokat és a besenyőket, hamarosan a Kárpátoktól a Kaukázusig terjedt és rendezte viszonyát Bizánccal. A nyugatrómai birodalom központi területén Itáliában a IX-X. században már nem volt központi hatalom; a nagyszámú hercegség és grófság és a pápaság állandó harcot folytatott egymás ellen. A X. század első harmadától német uralkodók álltak a római egyház élén. A 890-es évek táján Franciaország éppen kialakulóban volt Nagy Károly birodalmának romjain. A német Karolingok nyugaton a normannok, keleten a szlávok ellen küzdenek, délről pedig az arabokat verik vissza. A német királyság egyesítette Szászországot, Thüringiát, Svábszágot, Frankóniát, Bajorországot, Lotharingiát és Burgundiát, de sohasem tartozott a római birodalomhoz. **I. Ottó 962-ben itáliai győzelme után Rómában császárrá koronáztatja magát; ez a német-római császárság születésének dátuma.** Az új császár könyörtelen harcot folytat az Elba menti szlávok, a csehek és a lengyelek ellen. Ibéria már kezben van és megindul az új szellemi pezsgés. Skandináviában a viking uralkodók sorra megkeresztelkednek. Ír területen norvég királyság áll fenn.

I. Alfréd *angol* királynak megalázó békét kell kötni a behatoló dánokkal. A *cseh* törzsfők és részfejedelmek hatalmát a X. század első harmadában II. Vratiszláv fejedelem fia, Vencel törölte, majd utódai – a Boleszlávok – egyesítik a cseh földet. A X. század végén a cseh fejedelem a német császár hűbérese lesz. A *lengyel* törzsek Krakkó székhellyel és Nagy-Lengyelországban központosulnak, a 30 törzsi szervezetet a Piaszt dinasztia csak a X. század végén tudta egyesíteni. 966-ban I. Mieszko felveszi a kereszténységet, szövöttek a németekkel és a X. század végén keresik a magyarok barátságát, de erejük felmorzsolódott és kénytelenek elismerni a német császár fensőbbességét.

A magyarság szervesen illeszkedik be az európai képbe, bár a magyarság történetének sok Európában nem ismert sajátossága volt. A magyarok Nyugat-Európában alig fél évszázaddal a normann "kalandozások" után jelennek meg. Európa a két nép cselekedeteit gyakran összemosza és az akkori keresztény felfogás szerint úgy véli, hogy mindkét népet az Apokalipszis lovasaiként Isten küldte a bűnös emberiség megbüntetésére. **A magyarság egy szétesett Európába érkezett, amely soha nem tudta megbocsátani más mentalitásunkat, más kultúránkat és keleti vitalitással rendelkező magyarságunkat.**

- *A magyar honfoglalás elzártségei.* **A magyar honfoglalás európai jelentősége abban áll, hogy egy Belső-Ázsiából elindult és Európa és Ázsia határán kialakult nép a Kárpát-medencében szilárd jogállamot hozott létre, amely egy évezreden át a Szent Korona alá tartozó népek között olyan viszonylagos békét és jogokkal biztosított együttélést teremtett, ami felé Európa népei ma törekednek.** Az önállóvá vált, egységes etelközi magyarság feleséggel gondolkozó vezetőiben a 890-es évek elején már tudatosodott az új hazába költözés igénye. Felmérték, hogy akkori szállásaik nem nyújthatnak számukra hosszú időre békés és biztonságos hajlékot, hiszen Etelköz határait nem lehetett biztonságosan védeni. Ezzel szemben a Kárpátok hegyszorosainak elzárásával elejét lehetett venni a váratlan rajtaütéseknek és ennek a földnek a képe teljesen megfelelt a magyarság si gazdálkodásának; nagy kiterjedésű, dús, füves legelők és jó szántóföldek álltak rendelkezésükre, és ez volt az a föld. ahova a magyarok "sej" – a hunok is – eljutottak. A Kárpát-medence tulajdonképpen a nagy eurázsiai sztyepek a legnyugatibb része. A magyarok vezetői tudták, hogy ezt a területet könnyen birtokba vehetik, hiszen egyrészt nem volt szilárd katonai hatalom a Kárpát-medencében, másrészt pedig ott olyan népek (hunok-avarok) éltek békés földműves és állattartó életüket, akik korábban szintén valamely belső-ázsiai törzsszövetségből váltak ki; életmódjuk és kultúrájuk sokban hasonlított a magyarokéhoz.

A 894 körüli délkelet-európai népmozgások közvetlen elindítója egy rendkívüli méretű muszlim támadás volt. Az Aral-tótól délre fekvő országok (Khorezm, Buhara, Khoraszán, Szeisztán) a Szamanida-dinasztia kezére került. Az úzok állatállományuk nagy részének elvesztése miatt nyugati szomszédaikra, az Urál-vidéken élő besenyőkre támadtak, akik átkeltek a Volgán és a Don folyóig jutottak elre és az attól nyugatra levő területeken kerestek veszteségeikért kárpótlást. 894-ben a görögök a magyarokat kértek segítségül Simeon bolgár uralkodó ellen. Ezt a két magyar lovashadosztályt – 10-12 000 lovast – Árpád fia Levente vezette; a magyar haderő Bulgária északi részét megbénította, a fővárost is elfoglalta és Simeont is képtelenné tette a háború két fronton való folytatására. így a bolgárok kénytelenek voltak a bizánciak békefeltételeit alkudozás nélkül elfogadni.

Még ugyanabban az esztendőben – 894-ben – a morva *Szvatopluk* is a magyarok segítségét kérte a frank-bolgár koalícióval szemben. Szvatopluk követeket elküldte Árpádhoz és Kurszán kendejéhez azzal, hogy indítsanak hadat a Kárpát-medencébe és támadják meg ellenfeleiket.

Ennek a nagy horderejű szerződésnek a sok változatban fennmaradt emléke a *fehérlő monda*, mely szerint a morva Svatopluk szerződést kötött Árpáddal. A monda szerint Árpád Arábia aranyával aranyozott fehér lovat, aranyozott nyeret és arany féket (zablát), egy csomó perjefüvet, egy korsó Duna-vizet és egy marék fekete fővenyt küldött a morva nagyúrnak országá fejében. ..Svatopluk 894-ben szén váratlanul meghalt. A magyar csapatok a Felső-Tisza vidékére vonultak vissza, a kabar kazárok pedig kisebb hadműveletekkel az ország déli és délkeleti "bolgár végeket", a bolgár földvárakat (Csongrádot, Titelt) és a bolgárok kezében levő erdélyi sóbányákat foglalták el. Végül soron **a 894-es katonai akcióhoz kapcsolható a honfoglalás kezdete**. Mivel a dendrokronológiai vizsgálatok tanúsága szerint 894-895 tele igen kemény és hosszú volt, az Etelközben maradt hét törzs beszállásolta magát Kijev, Rjazany és a többi szláv település házaiba, hogy 895-ben – legvalószínűbben május 10-e körül – tudatosan és szervezeten visszafoglalhassa Attila uralmát, a Kárpát-medencét.

- *A magyarok honfoglalás és megtelepedése Pannóniában.* A történelem a honfoglalás kezdetét a bolgárokkal szövetséges besenyő-támadással magyarázza, holott ennek nem igen volt szerepe a 895-ben már megkezdett honfoglalásnak. Magáról a besenyő-támadásról csak egyetlen szerző, a *Bíborbanszületett Konstantin* császár emlékezik meg, ami jelzi ezen esemény jelentéktelenségét. A honfoglalás időszerűségét a Dunántúlt kivéve, – amelyet a magyarok csak 900-ban, Arnulf frank uralkodó halála után foglaltak el, – a Kárpát-medence "üressége", Svatopluk halála és a bolgár központok megszüntetése indokolta. 895 tavaszán Árpád és a hozzá csapódott kabar csoportok ("törzsek"?) már az országban voltak. A Kárpátok keleti részén tartózkodó magyar törzsek legvalószínűbben május 10-ike körül a hozzájuk legközelebbi, a Vereckei-, a Tatár- a Radnai-, a Borgói-hágón, valamint a Békási-, az Ojtozi- és a Bodza-szoroson át vonultak a Kárpát-medencébe; a dél-erdélyi és az al-dunai szorosokat a bolgár fenyegetettség miatt nem vehették tömegesen igénybe.

A magyarok zavartalanul családostól állataikkal, növény-dugványaikkal ökor-vontatta echoszekerrel lovon ülve nem "megtépázva" menekültek? be –, amint ezt elleneink állítják –, hanem harci erejük teljében úgy vonultak be, hogy ottani berendezkedésük után négy év múlva már megkezdhetik tervezett felfedezőútjaikat Nyugat-Európa felé.

Ez a honfoglalás utáni négy év a végleges berendezkedéssel telt el. Árpád békét kötött az ország északi részén levő morvák maradékaival "igen biztos békét kötöttek" (*Kézai Simon*) az oroszokkal, sőt az oroszok közül sokan a magyarokkal tartottak (*Anonymus*).

A félmilliónyi honfoglaló magyar rövid idő alatt magába olvasztotta az itt talált kis számú szláv, esetleg bolgár lakosságot. Az itt maradt hunok és avarok utódaival békében éltek, az ország szélein pedig gyeprendszert alakítottak ki az esetleges támadások ellen. A gyeprendszer határainak kizárólag megbízható magyarokat és a magyarokkal rokon törzseket; az oroszokkal, a szlovákokkal és az osztrák grófsággal szemben besenyőket, jászokat és székelyeket állítottak.

A magyarság a X. század folyamán is megőrizte az egykorú nyugati népeitől lényegében elütő életformáját, sokáig még nagyállattartó lovas nép maradt anélkül azonban, hogy ennek az életmódnak elengedhetetlen feltételei a régi értelemben adva lettek volna.

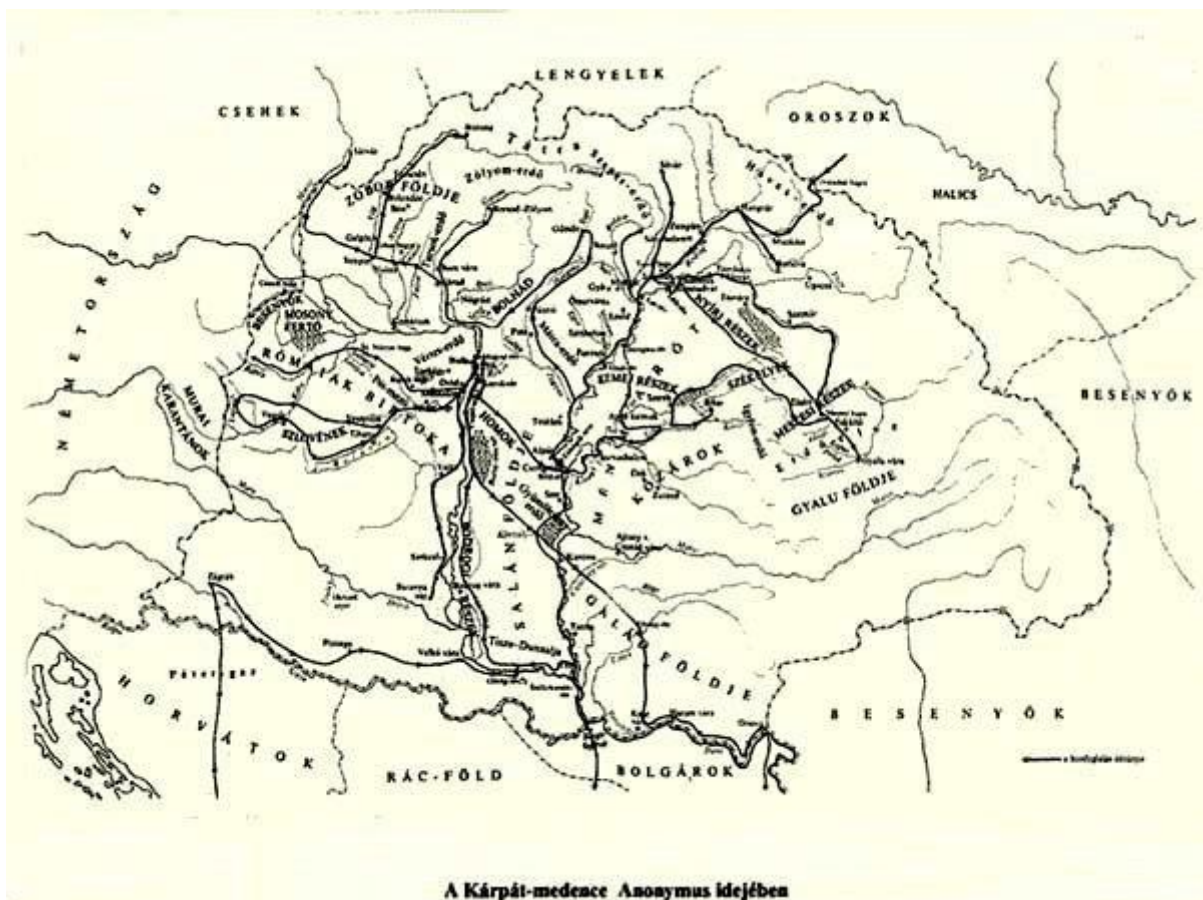
Árpád vezérei körében. Varga Mátyás látványterve a *Honfoglalás* című filmhez

Az ország meghódításának befejeztével a Tisza és a Maros találkozásának tájékán, egy tóvá szélesedő folyamág mellett erdőben feltehetően **895 május végén Árpád országgyűlést tartott**, ahol "a vezér és nemesei elrendezték az országnak minden szokástörvényét megvalamennyi jogát is, hogy miképpen szolgáljanak a vezérnek meg f embereinek, vagy miképpen tegyenek igazságot bármin elkövetett vétkekért. Egyszersmind a vezér, vele jött nemeseknek, különböző helységeket adományozott összes lakosságukkal együtt. Azt a helyet, ahol mindezt elrendezték, a magyarok a maguk nyelvén Szerinek nevezték el, mert ott ejtették szerét az ország egész dolgának" (*Anonymus*). **Ez ma Pusztaszer. A Dunántúl elfoglalása és a morváknak a Kisalföldről és a Vág-völgyéből való kiszorítása (Nagy-Morvaország 902-ben szűnt meg) után 900-ra az egész Kárpát-medence magyar kézre került, ezért ezt az időt tarthatjuk a honfoglalás befejezésének; eddig tart a magyar történet és ekkor kezdődik a magyarság történelme.**

- A "kettős honfoglalásról". A honfoglalással, illetve a Kárpát-medence visszafoglalásával kapcsolatban az utóbbi évtizedekben egyre többit hallani *László Gyula új*. "kettős honfoglalásáról". Az eszme nem új, azt már régebbi szerzők – így *Nagy Géza 1896-ban* – leírta, csak a második világháború utáni időkben, amikor teljesen eltorzult magyar történetet tanítottak, hatott újszerűnek.

Ma már természetesnek tartják az, hogy a Kárpát-medencébe a hunokkal és az avarokkal olyan népelemek kerültek, akik Belső-Ázsiából indultak és **nyelvük, kultúrájuk, életmódjuk és testalkatuk nagy vonalakban azonos vagy hasonló volt a magyarokéhoz.** Ennek értelmében ma már újra a "három honfoglalást" (a hunokét, az avarokét és Árpád népét) vesszük természetesnek. László Gyula e nézetet abban az időben "melegítette fel", amikor a Sztálini- (Rákosi-) korban azt tanították fiataljainknak, hogy a harmadik avar-hullám – Baján kagán halála – után a Kárpát-medencét a szlávok vették birtokba; itt minden szláv volt. Ezt a téves ideológiát kivédendő László Gyula a harmadik avar-hullámot már "magyarnak" minősítette, ami részben igaz, de részben nem. Ma már **nem azt mondjuk, hogy a hunok vagy az avarok már "magyarok" voltak, hanem azt, hogy ők is Belső-Ázsiából indultak el és más úton, más időben és a magyarokéhoz hasonló kultúrával érkeztek a Kárpát-medencébe.**

A "kettős honfoglalás" mára már túlhaladott tana *László Gyula* (†) megfogalmazásában a következő: "Árpád magyarjai a honfoglaláskor itt már magyar népet találtak. Ezek az onogurok (3. avar-hullám), akik 670 táján árasztották el hatalmas tömegeikkel a Kárpát-medencét... Árpád magyarjainak szállásterülete és a késő-avar – onogur szállásterületek kiegészítik egymást, és a kettő adja a XI. századi magyar településrendszert... az onogurok megérték Árpád magyarjainak megjelenését a Kárpát-medencében (ezt soha senki kétségbe nem vonta)... A késő-avar – onogurok lakta területek helynevei is jórészt magyarok, pedig itt Árpád magyarjainak nyoma sincs. Nagy területeken hiányoznak Árpád magyarjai, de nagy lélekszámú temetőkkel és rón jelennek meg az onogurok..."

László Gyulának ezen "elmélete" régi és mai igazságok természetes kompilációja; elméletét az idős és a tudomány már túlhaladta, de a szláv-finnugrista szocialista störténészek világában ez is "elrehabilitációnak" számított. A szakemberek elírt **ismeretes Anonymusnak azon írása, mely szerint a magyarok az avarokkal és az onogurokkal együtt foglalták el a Kárpát-medencét.** A *Tarih-i Üngürüs* szerint "amikor Hunor (azaz Árpád népe) Pannónia tartományba érkezett, látta, hogy az ottani népek az ő nyelvükön beszéltek". A kijevei *Orosz skronikában* pedig ezt olvassuk: "Keletről, a szkíták földjéről először a bolgár-törökök (hunok) érkeztek és telepedtek a Duna mentén, majd az oborok és a fehér ugorok következtek (ezek az avarok és a hozzájuk csatlakozott onogurok), később a fekete ugorok érkeztek (ez Árpád népe)..." Ismert, hogy egy népen belül a "fehér" és a "fekete" csoport megkülönböztetése a belső-ázsiai népeknél gyakori. Ezt olvassuk *Prokopiosznál* a hunokról, a *Nesztor*-krónikában az ugorokról, *Querfurti Brunónál* az ungrikről és *Aderamus Cabannensisnél* a magyarokról. *Csallány Dezsőnél* pedig ezt olvassuk: "Két honfoglalásunk is volt, a 468-as Baján kagán népeiségeivel... a második honfoglalás 896-ban történt..."

Az új haza

A Kárpát-medence a magyar honfoglalás előtt. Euráziában csak két olyan síkság van, amely mindig bőséggel jutalmazza meg az ember fáradtságos munkáját: az egyik Mezopotámia, a másik a Magyar Alföld, illetve a Kárpát-medence. Amíg azonban Mezopotámiában a mezőgazdálkodás csak öntözéssel lehetséges, addig a Kárpát-medence éghajlata öntözés nélkül is a legmegfelelőbb az emberi megtelepedésre. A környező területhez képest más éghajlati vidékek növényei is megteremnek itt és jó termést hoznak. A Kárpát-medencében egymás mellett nő meg a déli származású búza és árpa, az amerikai meleg égövben kinemesített kukorica, a nedves és hideg égövhez szokott rozs és burgonya, a Perzsia tájairól származó kajszi és az orosz szibarack, a közép-ázsiai dinnye, a szubtrópusi paprika és a belső-ázsiai szőlő. **A Kárpát-medence síkságaival, hegyeivel és folyóival "tejjel-mézzel folyó Kánaán", ahol a történelem folyamán soha éhínség nem volt.**

A Kárpát-medence furcsa véletlen révén a hun-avar-magyar honfoglalásig egyetlen jelentős népnek sem vált hazájává. A kőkori-, réz- és bronzkori Európában mindenütt megtelepedett autochthon lakosság mellett nem telepedtek itt meg a koravaskori hallastattiak és a késővaskori kelták. A mintegy 400 évig tartó római megszállás után a IV. század végén – névleg 395 után – eltávoztak innen a római legionáriusok, a kereskedők és a földbirtokosok, majd átvonultak a langobardok, a szkírek, a gótok, a vandálok, a gepidák, a herulok és más "barbár" népek. Otthonra itt először a IV. század végén bejött hunok és az 568-ban, majd utána több hullámban beérkezett avarok találtak, akik e területről soha el nem távoztak, őket senki ki nem űzte. Miután Nagy Károly hadai több hadjáratban legyőzték az avarokat, a dunántúli területet a frank birodalomhoz csatolták. A Duna vonalától északra fekvő kisalföldi és felvidéki részekre morva földbirtokosok érkeztek, a Nyitráról előző Pribina morva herceg pedig a Dunántúlon kapott herérbirtokot. A IX. század végén a Kárpát-medencébe érkeztek magyarok három politikai képviselettel találta magukat szembe: Erdélyben és az Alföld kis részén *bolgárok* tartózkodtak, akik főleg az erdélyi sóbányákat bányászták. A Kárpát-medence északnyugati területére *morva* birtokok nyúltak be, a Dunántúlról pedig a *frank birodalom* keleti nyúlványához tartozott. Mindegyik politikai berendezkedés központja (Pliszka-Preszláv, Velehrad és Regensburg) a Kárpát-medencén kívül esett. A Kárpát-medence a magyarok bejövetelekor két különbözően fejlett részre oszlott: a Dunántúltra és az

attól keletre fekvő részekre. A magyarságnak minden itt maradt politikai, etnikai, vallási és gazdasági megosztottságot fel kellett számolni.

- *A honfoglalók lélekszáma.* A seink "rétegzett" társadalomban éltek, ami azt jelenti, hogy a vezető réteg és a köznép között volt olyan szabadnak nevezett középréteg, – a vezérek és a nemzetségek katonai kísérete – amelynek lélekszáma a törzsek és nemzetségek elkel családtagjainál jóval nagyobb, de a köznépnél kisebb volt. Az átlagosan 5 fős családhoz 20 fős társult szolgareteggel (fegyverhordozókkal, fegyverkovácsokkal, kézműiparosokkal és parasztokkal stb.) is kell számolnunk. E számítás szerint egy-egy 35-40 nemzetségből álló törzshöz 50 ezernyi ember tartozott (egy nagycsaládhoz átlagosan 28 embert, egy nemzetséghez pedig 1100 embert számítunk). Mivel a magyarok hét törzséhez "törzs" nagyságban hozzá vehetjük a 894-ben magyarokhoz szegődött 3 kabar "csoportot", így a honfoglaláskor 10 törzsnyi emberrel számolhatunk. E számítások alapján **a honfoglaló magyarok lélekszáma 500 000 körüli lehetett.** Ezen ma általánosan elfogadott lélekszám-számítás mellett *Bartucz Lajos, László Gyula* és *Kiszely István* antropológiai, régészeti, topográfiai és demográfiai számításai alapján a honfoglalók lélekszámát 400-450 000 körülire becsülte, *Túri-Kovács Attila* pedig a nagycsaládos faluszerkezetből kiindulva honfoglalóink lélekszámát 570 000-re tette.

A 870-ből származó perzsa hagyomány szerint "a magyarok a türkök egyik fajtája. Főnökük a künde, aki 20 ezer lovassal vonult ki". A 20 000-es szám azonban csak afféle középkori közhely volt, talán csak annyit jelentett, hogy "nagyon sok", húszezer főből állott Ottó király német serege a magyarok ellen a 855-ös augsburgi csatában, 568-ban húszezer volt a türkök elöl menekülő avarok száma, II. Fülöp király a szkíták elleni harcban húszezer embert és húszezer lovat zsákmányolt és a khoraszáni emír húszezer muszlim élén indult hadjáratra stb.

- *A hét magyar törzs.* A honfoglalók törzsszövetségének (hetumogerek) neve mai kiejtéssel "hétmagyar" volt. A honfoglalás korának kortárs írója, a *Bíborbanszületett Konsztantín* császár *De administrando imperio* című műve 40. fejezetében pontos leírást kapunk a magyar törzsekről. **A vezértörzs, Árpád törzse a Megyer, a többi: Nyék, Kürtgyarmat, Tarján, Jenő, Kér és Keszi.** (A Kürt és Gyarmat összevonása ideiglenes és katonai célú lehetett). Ugyancsak Konsztantín "**nyolcadik**" **törzsnek a kabarokat** (kavarokat) említi munkája 39. fejezetében kiegészítve azzal, hogy a kabarok további három törzssre oszlanak (ezek talán a következők voltak: *Varsány, Tárkony* vagy *Káliz* és *Székely*).

A törzsek elhelyezkedésére sok nézet ismert, ezek alapján a törzseknek a Kárpát-medencébe való bevonulását a következőképpen vázolhatjuk: a bevonulást feltehetően a *Keszi* törzs kezdte a Vereckei szoroson át, biztosítva az utat a Duna-Tisza közére és a Maros-Körösök vidékén telepedett le; a helyei az Ipoly és a Sajó között szűk folyosót teremtett a további bevonulók számára. A *Kér* elit csapatai követték, amelynek helyei valamivel beljebb és északkeletre voltak, végül a Rába környékén telepedtek le. A *Tarján* törzs a Dunától északra és északkeletre lelt magának szálláshelyet. A *Nyék* a Csepel-szigetnél kelt át a Dunán és a Dunántúl északkeleti szélét átszelve a Csallóköz irányába vonult, feltehetően a Temesközben telepedett le. A Duna északi partján az egyébként ekkor érkező *Kürt-Gyarmat* Huba vezér törzse vonult fel és feltehetően a Duna-Tisza között talált magának szállást. (A Dunántúl elfoglalása a *Kürt* és *Keszi* törzsek érdeme). Az Itáliából visszatérő *Jenő* törzsbeliék szintén számos helyet létesítettek Dunántúlon és feltehetően a Körösöktől északra letek otthonra.

A vezértörzs, Árpád fejedelem törzse a *Megyer* a Dunántúl északi részében (Fejér, Tolna és Veszprém megyékben) talált végleges szálláshelyet. (A Veszprém felé irányuló akció a *Kér* és *Megyer* törzs együttes man vere). A kazároknak vagy kozároknak nevezett *kabarok* (kavarok) a Dél-Dunántúlon (a kés bbi Somogy-Baranya megyékben) telepedtek le. Figyelemreméltó tény, hogy a Kárpát-medencébe érkez magyarság a helybenlakók települései mellé, azokat mintegy kiegészítve és nem rájuk települt.

A hét vezér (Álmos, El d, Kond, Ond, Tas, Huba és Töhötöm [Tétény]) Anonymusnál a következők : 1. *El d* fia *Álmos*, majd halála után *Árpád* székhelyét Anonymus Székesfehérvár helyett a Csepel-szigetre helyezte; 2. *El d* és fia *Szabolcs* a Vértes és Fert környékén telepedett le; 3. *Ete* apja *Ond* szállásterülete Csongrádban; 4. *Kündü* (*Kend*) és fia *Kurszán* Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegyében telepedett le; 5. *Tas* és fia *Lél* szálláshelye a Bodrog környékén; 6. *Huba* szállásterülete a Nyitra környékén és 7. *Tuhutum* (Tétény) fia szállásterülete a mai Pest megyében volt. (A XIV. századi Képes Krónika vezérlistája: Árpád, Szabolcs, Gyula, Künd, Lél, Vérbulcsu és Örs). Itt meg kell jegyezni, hogy a *Bíborbanszületett Konsztantín* császár által leírt és ma egyetlen hitelesnek elfogadott törzslista nem állítható párhuzamba *Anonymus* vezérlistájával.

- A "kalandozásokról". A "kalandozások kora" a X. századi történelmünk első kétharmadának megcsontosodott elnevezése. Azokat a IX-X. századi hadjáratokat, amelyek nem közvetlenül a Kárpát-medence elfoglalásával függnek össze, nevezik "kalandozó" vagy még pejoratívabb jelz vel "zsákmányszerző" portyáknak. A "kalandozás" fogalma a reformkorban született, amikor úgy vélték, hogy a kalandozók a magyar nemzet bajnokai voltak, akiket fegyveres portyázásokra a harci dicség utáni vágy, az ősi magyar "virtus" és a bátor lelkialkat készítetett. A katonai hadjáratokat lényegében fegyveres hétvégi kalandos kirándulásoknak nevezték és büszkén hirdették, hogy a kalandozások miatt egész Európa évtizedeken keresztül rettegett a magyaroktól. Ezzel szemben ma már tudjuk, hogy a magyarok már 836-838-tól kezdődően még levéidai, majd etelközi szálláshelyükön rendszeresen vezettek hadjáratokat a négy világtáj irányába; a kazárok, a besenyők, a makedónok, a bizánciak, a morvák és az oroszok ellen. Az új hazában **ezek az akciók az új haza megvédésére, otthonuk biztonságának növelésére, a szomszédok megismerésére és gyengítésére irányuló jól átgondolt külpolitika részei voltak.** A dél és észak felől letelepült délszlávok, bolgárok, besenyők, oroszok, lengyelek és csehek ellen védték az új hazát. Fontos tény, hogy egyetlen nyugatra irányuló katonai megmozdulás sem volt az egész magyar törzsszövetség közös vállalkozása, sőt többnyire még törzsi vállalkozásnak sem mondható. A "kalandozó" magyarok harci sikereiben döntő szerepet játszott a magyarok harcmodora, gyorsasága, a nagy távolságból is célba találó nyílzápora és a színlelt meneküléshez kötött harci cselei. Amikor pedig kisebb csoportok "látogattak" Itália és a germán világ felé, céljuk e világ megismerése volt. Sohasem akartak aranyra és ezüstre szert tenni, hiszen Európa ezüst- és arany készletének jelentős része a Kárpát-medencében volt. Pénzre sem volt szükségük, hiszen aranyért és ezüstért barter kereskedelem révén minden szükséges árut (brokátot, selymet, szőnyeget, stb.) belföldön kaphattak. Ha jutottak is pénzhez, azt átfúrva dísznek csizmájukra és ruhájukra varrták.

E kirándulásoknak volt társadalmi oka is; a lovasból ugyanis sohasem lesz paraszt, hanem katonává válik. A katonává vált lovasok hihetetlen harci tudásukat odahaza nem tudták kamatoztatni, így többnyire maguk szervezte csapatokban ellenségeket "hoztak létre", hogy tudásukat hasznosítsák.

Stratégiaiilag a zálog sikere az is volt, hogy a szétesett Európát ebben az időben belső feszültségek és helyi háborúk osztották meg. Amúgy a harcos népek "kalandozásai" Európában általános jelenségnek számítottak ebben az időben ezért természetes hogy amíg Észak-Itáliában a freisingi litániában ezt olvassuk: "Az idegenek betöréseit I ments meg minket Uram!" vagy a modenai lakosok 900-ban így imádkoztak Szent Geminianushoz: "A magyarok nyilaitól ments meg Uram, minket!", a franciák fohásza a normannok (vikingekek), az ibériaiaké a szaracénok, más népeké pedig más harcos népektől való menekülés ügyében szólt. A magyarok európai megismerési útvonalt a történelem jól ismeri, ez már nem történet, hanem történelem. Nyugat-Európa 955-ben Augsburgnál állította meg a kalandozó magyarokat. Európa kiismerte a magyarok harcmodorát és a könnyű lovasságot mindenütt magyar mintára szervezték meg. 970-ig a magyarok hadjárataikat a merseburgi vereség után már csak a Balkán felé irányították. **Géza ekkor már világosan látta, hogy a kalandozások a megtelepült magyarságnak zsákutcáját jelentené és az Európával való konfrontáció helyett a békés együttműködést választotta. Ezzel megindult a magyarságnak Európába való integrálódása.** Tizennyolc évvel Augsburg után Géza fejedelem már nem hadat, hanem követséget menesztett Quedlinburgba a német császárhoz, és e békés lépéssel megnyitotta az utat egy új fejeletés elött, ami Szent István államához vezetett.

A honfoglalás és a magyarság megítélése

Nemzeti ("hagyományos") megítélés

Monarchikus és marxista szemléletű "történészek" a honfoglalást "hazátlan és nincstelen finnugor tömegeknek a Kárpát-medencébe kényszerült hordáinak" ítélik meg, holott krónikásaink sem a besenyők elleni futásról, sem a bolgár vereségről nem tudnak semmit. Ha minden úgy történt volna, ahogyan e "történészek" állítják, vajon hogyan tudta volna a 894-895-ben tönkrevetett magyarság öt éven belül teljesen hatalma és uralma alá vonni az egész Kárpát-medencét, sőt közben tönkreverni Szvatoplukot, majd Észak-Itáliában, Brentánál Berengár király nagy seregét, s ezt követően egy félévszázadon át gyakorlatilag egész Európa legfőbb erejeként működni? – kérde Bakay Kornél. Ugyan így folytatja: "Százhatvan esztendeje mást sem teszünk, mint ostorozzuk magunkat. Csak azt ismerjük el tudományosnak, amelyben dicső múltunknak nyoma sincs. Csak a vogul-osztják rokonság éltethető, csak a nyugati az értékes, a kultúrateremtő, és csakis azért maradtunk meg, mert "beilleszkedtünk Európába" és befogadtuk az idegeneket".

Vajda János (1896) írta, hogy "nemzetünknek a világon csak lelkes bámulói vagy engesztelhetetlen ellenségei, acsarkodó irigyei vannak, akik még álmaikban is fogukat csikorgatják, ha ránk gondolnak. Bántják őket, hogy ily kisszámú nép birtokosa a Föld legáldottabb területének, izgatják őket számbeli csekélységünk, és bizakodnak tízszeres, hússzoros túlerejükben, hogy végre sikerül bennünket leigáznia. Csupán az, hogy élünk, tekintve a számbeli arányokat, szinte nagyobb dicsőség, mint a szám szerint tízszer nagyobb népek világhuralma". "A honfoglalás gondosan tervezett, mintaszerűen végrehajtott, ideológiailag indokolt cselekvés volt. Ilyen cselekvésre csak a jól szervezett, egyakarátú, magas-műveltségű társadalom képes" (Nemeskürty István). "Büszkék lehetünk arra, hogy Marcus Aurélius római császár óta Árpád volt az első, aki a Kárpát-medence természetes egységét és birtoklásának következményeit felismerte, s erre vetette meg az 1100 éves keresztény magyar államiség alapjait" (Magyar Kálmán).

Irányított ("tudatos") elferdítések

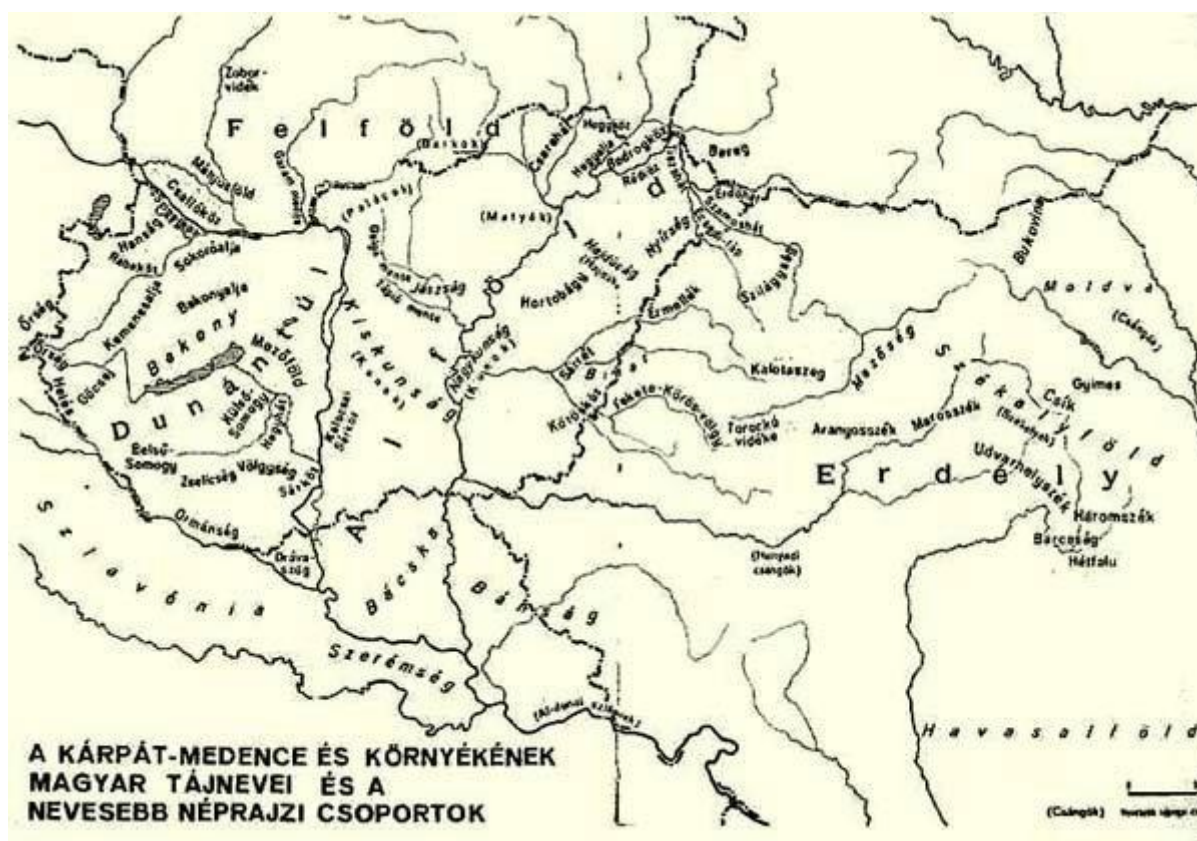
"A magyarság pánikszere menekülése Etelközbe és minden tervszer séget nélkülöz felbukkanásuk a Kárpát-medencében a múltunk dics ségét el szeretettel tépázó 1949 utáni történetírásban vált vezérszólamává." – olvassuk Nemeskürty Istvánnál. Ez a nagy fordulat a honfoglalás jelent ségének utólagos értékelésében Trianon után következett be. A XIX. század végének és a XX. század elejének magyar tudósai az igazság megismerésének igényével hántották le könnyörtelenül a mondák költ i burkát; Trianon után azonban, a világ bennünket gyalázó kórusának hangzavarában, megalázottságunk és jelentéktelenné töpörödöttségünk tudatában önkínzó módon szám ztuk önmagunkat a tervszer en államot alakító népek köréb l, s maradtunk ellenség- zte kis horda, mely pihegve húzódott meg a Kárpátok hegykoszorújának védelmében, majd er re kapva, nekiesett a "m velt nyugat" országainak, hogy kirabolja azt.

Az elmúlt 160 évben egyre inkább el térbe kerül a "monarchikus-bolsevik-liberális" történet, amelyet idegen hatalmakat (az Osztrák-Magyar Monarchiát, a Nagy Szovjetuniót vagy más államokat ...) kiszolgáló nem magyar emberek, nem magyarok számára írtak.

Eszerint: "A Fekete-tenger északi partján 830-at követ en többszörösen bizonyítottan finnugor nép jelent meg... a kazárok katonai segédnépként használták fel a magyarokat... a magyarok nem tudták megvédeni szállásaikat az idegenekkel szemben... Levedi halálfélelemben volt és kazár alattvalóként jelent meg a kagán el tt... a honfoglaló magyarokat vagyonehségük motiválta... a magyar nomádállam körvonala rajzolódik ki... a magyarok "saját szakállukra" adóztatták a szlávokat... a beseny k a magyarokat fejedelmeikkel zték el Etelközbe l

A honfoglalás el estéjén legnagyobb számban szlávok éltek volna a Kárpát-medencében... a magyaroknak nevezett avarok a Dunántúlra kóborolva sok szörny séget követtek el... a n ket kéjvágyuk kielégítésére barmokként magukkal hurcolva egész Pannóniát kiírva elpusztították... a magyaroknak lételemük volt a kalandozás zsákmányszerzés céljából... a honfoglaló magyarok földm velésének nincsenek megbízható adatai...a magyarság hatvanezres f s létszámára lehet következtetni... a magyarság nomád birodalmat alapított... a magyar nomádállamban a magyarok segédnépei, idegenb l behurcolt foglyok és alávetett slakók t ntek ki kézm ves termékeikkel ... a magyarok kereskedelmében zsidók játszottak nagy szerepet... a honfoglaló magyarok pogányok voltak... a kereszt alakú díszítménynél geometriai formáról van szó... a honfoglalás alatt szállásváltást kell értenünk annak a beseny támadás következtében, amely a magyarokat az etelközi haza elhagyására kényszerítette...A magyarok kényszer ségb l bekövetkezett honfoglalás után ott folytatták, ahol Etelközben abbahagyták..." – olvassuk Kristó Gyulánál. Ehhez hasonló magyar störténetet olvashatunk a Magyar Tudományos Akadémia történészei nagy részénél – Magyarországon, – a magyar adófizet k pénzén kinyomtatott könyvekben a millicentenárium és a millennium évében.

Egy ország megítéléséhez ismertsége is hozzátartozik. Az is, hogy mit tudnak más országok lakosai múltjáról és jelenér l. A múlt ismereteit az emberek rendszerint iskolai tanulmányaik során szerzik meg, ezért nem közömbös számunkra, hogy mennyit és mit tanítanak hazánk történetéb l az idegen tankönyvek, mit írnak róla a történészek és mi jelenik meg a nagy enciklopédiákban, lexikonokban.

A magyar störténet és a honfoglalás a külföldi történetírásban és a külföldi tankönyvekben

Mi magyarok soha nem értettünk a "tálaláshoz", az önreklámozáshoz és a propagandához. Amíg szomszédaink – szlovák, román, szerb országok – nagykövetei és kultúrattaséi keresve a nagy enciklopédiák szerkesztőit azon fáradoztak, hogy országuk történetét a legszebb színben tüntessék fel, addig a mi diplomatáink nagy része csak reprezentált és saját anyagi jólétét tekintette céljával. Ennek következtében a külföldi tankönyvírók és történészek felszínes ismeretekből képtelenségeket írtak – és ma is írnak – a magyarokról. Ennek korrigálására a kormányzat semmiféle lépést nem tett.

- A cseh Frantisek Palacky (1798-1876) szerint "a magyar nép betörése és megtelepedése Magyarországon az egész cseh történelem legfontosabb tényei közé tartozik, és századokon át nem sújtotta végzetesebb csapás a szláv világot". Lubomir Havlik szerint "a magyarok nomádok voltak... a legyengült törzsek nem voltak képesek a Tiszántúl elfoglalására, ezért a morva állam telepítette le őket. A magyarok eltt már volt itt morva lakosság, akiket a magyarok elvtelttségüket átvették".

- A szlovák tankönyvekben foglalkoznak a magyarság történelmével. Náluk ezt olvassuk: "A magyar nomád pásztornép, amely évszázadokon keresztül vándorolt a dél-orszországi síkságon... A szomszéd szláv népektől megtanulták a földművelést és a fejlettebb formájú állattenyésztést". Salagi (Szalágyi) István szerint "a szlovákok a VI. században érkeztek a Kárpát-medencébe, akiket a nomád és rabló magyarok pusztítottak el". Frantisek Hrusovszky (1903-1956) szerint "a harcias magyarok 902-ben Szlovákia ellen fordultak.

II. Mojmir fejedelem visszaverte a magyarokat, és még néhány ütközetben győzött a magyarok vad hordái fölött". A Národnie Noviny 1896. április 30-iki számában ezt olvassuk: "A honfoglalás és a vele kapcsolatos államalapítás pusztán fikció, amely egy névtelen, prózában írt költeményen alapszik, s amely minden reális történelmi alapot nélkülöz... ez az Akadémia képtelen volt a magyarok bejövételének még csak az évszámát is megadni... a magyarok révén átéljük azt a legnagyobb szerencsétlenséget, ami egy nemzetet csak érhet..."

- A román történelemkönyvekben a magyarok finnugor népként jelennek meg. "A honfoglaláskor kezdődött el Erdély lakosságának, a románoknak a meghódítása... a székelyek oda telepedtek, ahol a román lakosság már saját hagyományos életét élte". Nicolae Iorga szerint "amikor a magyarok a Tiszántúlra bejöttek, szlávok román-szláv, vagy a szlávok utáni román népséget találtak... A honfoglaláskor a Kárpát-medencébe vonuló magyar törzsek kivétel nélkül elkerülték Erdélyt. Az "erdőn túli tartomány" és a román népe meghódítására csak később került sor".

- A volt Jugoszlávia tankönyvei szerint "a finnugor népcsoporthoz tartozó magyarok nomád törzsei keletről beköltöztek a Pannón-alföldre, akárcsak elődeik a hunok és az avarok. A Pannón-alföldön szlávokat találtak, akiket eltanulták a földművelést; a magyarok a délszlávok és a nyugati szlávok közé ékelődtek".

- Az osztrák tankönyvek szerint "a magyar belső-ázsiai lovas nép, amely Európába érkezése után támadásokat indított a már letelepült szomszédai ellen, de a német papoknak sikerült megfékezniük őket". Dümmler (1877) szerint "a magyar birodalom alapítása szempontjából két momentum vált döntővé; az, hogy a besenyők elfoglalták a magyarok korábbi szálláshelyét és az a háború, amelyet 898-901 között a bajorok és a morvák ellen vezettek". Herwig Wolfram (1987) szerint "a magyar nép kialakulása a Fekete-tenger melletti sztyepen játszódott le, ahol a 830-as években feltűntek a középső-Volga menti finnugorok, akik később a nomád törökökhöz csatlakoztak...Etelközben kazár fennhatóság alá kerültek..."

- A német tankönyvek szinte csak a magyarok "kalandozásával" foglalkoznak. "A magyarok a Fekete-tenger északi részéről két irányból, északról és délről jöttek a Kárpát-medencébe a 900-as évek előtti időben... Magyarországon Passau püspöke, mint esztergomi érsek a legfontosabb magyar érsekként működött". A 10 kötetes német világtörténelmi szintézis (Johannes Fried, 1994) szerint "a magyarok a besenyők és a görögök (bizánciak) által nyugat felé győzött vad sztyepi harcosok, személyükben egy idegen nép tört be és pusztította végig a latin kultúrájú Európát".

- Az orosz tankönyvekben arról értesülünk, hogy a honfoglaló magyarok "leigázzák a szlávokat". P.V. Susarin (1991) nagy történelmi munkája szerint "az ősmagyar törzsek i.e. 1000 körül Eurázsia sztyepjein áttértek a gyűjtögetésre a nomád életmódra, a IX. század hetvenes éveiben félnomádokká váltak és megjelentek náluk a földművelés csírái is. A Kazár Kánság uralma alá kerültek. A Kárpát-medencében a magyarok és a szlávok együttélése a X. században összeolvadáshoz, az anyagi és szellemi kultúra együttéléséhez vezetett. Ebből egy új, keleti típusú magyarság alakult ki".

- A lengyel történelemkönyvek viszonylag bővebben foglalkoznak a magyar történelemmel. Szerintük "a magyarok őshazája a Volga és az Urál közötti terület".

A magyar nomád nép volt, amely hosszú vándorlás után a IX. században érkezett Pannóniába és leverte az itt élő szlávokat. A magyarok nem hagytak fel rabló hadjárataikkal és a X. században egész Európa, de különösen a szomszédos német királyság rémei voltak". Michal Dobrzynski (1848-1935) lengyel történész szerint "a vad magyar törzsek rárohantak a szlávokra, az erre mindig kész németek segítségével megsemmisítették a Nagymorva államot, gyökeresen kitépték a frissen meggyökerezett kereszténységet és civilizációt, majd a Közép-Duna táján megtelepedve szétválasztották a szlávok nyugati és déli ágát".

- A török tankönyvek szerint "a magyarok a török "fajjal" rokon törzsek. Keletről jöttek át a Kárpátokon, az avar területeken telepedtek le és azt saját nevükre keresztelték el Magyarországnak".

- A finn tankönyvek szerint "az Ázsiából Európa irányába támadó hunok már a negyedik század végén erős lökést adtak a népek mozgásának... a finnugor magyarok a népvándorlás utolsó hullámával kerültek a Kárpát-medencébe".

- A norvég tankönyvek szerint "a finnugor származású magyarok a normannokhoz és az arabokhoz hasonlóan támadásokat intéztek a feudális európai országok ellen. A Kaukázus és az Urál mellől jöttek és helyet harcoltak ki maguknak a Nagy Magyar Alföldön. Körülöttük sok más nép élt, akiket leigáztak... A római pápa a paraszti magyar nép hercegét, Istvánt 1000-ben királlyá koronáztatta".

- A belga tankönyvek szerint "a nomád magyarok Közép-Ázsiából jöttek a X. században és Németországot valamint Franciaországot támadták meg. 1001-ben (!) a hordák vezetői fölött egy király jutott hatalomra".

- A holland tankönyvek szerint "a magyarok Keletről törtek be Európába. Ottó sikeresen megküzdött a magyarokkal, ezzel igen megnövelte tekintélyét".

- Franciaország tankönyvírásában megérezhető a románok hatása. Történeti munkáikban gyakran találkozunk ilyen jelzésekkel: "a magyarok vért ittak", "nyers hússal táplálkoztak", "korbáccsal kellett őket harcra kényszeríteni" stb. Augustin Fliche (1930) szerint "a magyarok Közép-Ázsiából származnak, ahol nomád életmódot folytattak... miután félték az újabb besenyő támadástól, kénytelenek voltak a Kárpát-medencébe menekülni. Charles Seignobos (1938) nagy történelmi munkája szerint "a nomád magyarok személyében Nyugat új félelmetes ellenségét ismert meg, amely a besenyőketől kezdve a X. században jelent meg Európában". Az 1980-ban megjelent nagy francia Európa-történet a magyar honfoglalást egyetlen mondattal intézi el: "A X. században a magyarok az avarok egykori területét elpusztították és letelepedtek Pannóniában". Lucien Musset (1956) szerint a magyarok honfoglalása "egy üldözött kis nép tudatosan elkövetett tette... a magyar a nagy tatár faj finn ágából származik".

- A spanyol, az olasz és a svájci tankönyvek szerint a finnugor nomád magyarok a Fekete-tenger északi részén ötvöztek, majd leírják, hogy a kalandozásaikkal végig pusztítják Európát.

- Az angol és az amerikai történészeknek zavaros képei vannak a magyarság eredetéről. Általában "lapp-magyar" vagy "mongol-magyar" rokonságról írnak.

J.M. Wallace-Hadrill (1961) "újbarbár török-mongol magyarokról" ír. O. Halecki (1952) szerint "a magyarok örökre elválasztották egymástól s déli szlávokat az északi szlávoktól... a magyarok megjelenése véglegesen eltörölte a morva államot". Az Amerikai Egyesült Államokban American Museum of Natural History kiadásában (f szerkeszt : Göran Burenhult) 1999-ben megjelent világtörténetben ezt olvassuk a magyarokról: "A magyarok szlávok, de néhány évszázaddal ezel tt felvették azt uráli nyelvet, amelyet a szibériai népek is beszélnek". J.M. Wallace-Hadrill The Barbarian West cím ugyancsak 1999-ben megjelent kötetében ezt olvassuk: "A magyar hordák európai megjelenésük után mintegy hatvan évig fosztogatták Európát".

- A japán történészek (Imaoka Dzsucsiró 1888-1973) viszonylag tisztességesek, bár tudatlanok a magyar störténet témájában. "A magyarok valaha az uráli hegyek alján éltek, ahonnan nyugatra, Magna Hungariába költöztek, kés bb nyugatabbra vándoroltak, majd a beseny k támadásai következtében 895-ben elfoglalták a Kárpát-medencét. Más Ázsiából Európába behatoló sztyepi népekt l eltér en a magyaroknak sikerült államot alapítani és saját nyelvüket és kultúrájukat meg rizni".

A magyarság "keleti" elemei

Török és más, f leg iráni "csatlakozott" népek, mint a magyarság ötvöz elemei

A magyarság – azt akár a hunoktól a kunok megtelepedéséig számoljuk, akár Árpád népére korlátozzuk – a Kárpát-medencébe való jutása el tti évszadokban szinte csak türk (török) és iráni népekkel találkozott, velük és köztük élt vagy velük egy szövetségben volt. E török és iráni népek nyelvükben, kultúrájukban és biológiai adottságaikban fontos szerepet játszottak a magyarság kialakulásában. "Ha a magyarság a IX. századtól visszafelé egészen az V. századig – vagy még sokkal korábbig – kimutathatóan török és iráni népekkel élt együtt, akkor nyilvánvalóan keleti, török eredet ez a nép" – olvassuk *Ligeti Lajos*nál.

Az avarok

Amikor Árpád népe a Kárpát-medencébe érkezett, az avarok már 568 óta itt éltek. **Az avar éppoly lovas nép volt, mint a magyar és ugyancsak Bels -Ázsiából jött más törzsszövetségb l kiszakadva, más id ben és más úton, mint Árpád népe. Az avarokat utolsó összetartó kagánjuk halála után a Kárpát-medencéb l senki el nem zte, senki el nem pusztította, ezért megérve a honfoglalást a X. századi magyarságnak szerves részévé váltak.**

Az avarok eredetét illet en két nézet van: az egyik szerint a *zsuanzsuanok*tól származnak. A *zsuanzsuanok* (zsou-zsanok) a Kr. utáni V. században hoztak létre birodalmat Kelet-Turkesztánban; kánságuk Madzsuriától a Tárím-medencéjéig terjedt. Birodalmuk egy részét a *hua* törzs alkotta, amelynek korabeli kiejtése *var* volt. 546-ban a *zsuanzsuanok* ellen fellázadtak a *tielő* (török) népek és legy zték a *zsuanzsuanokat*. A *bels -ázsiai* hagyományok szerint a *zsuanzsuanok* egy része a kínaiakhoz menekült, nagyobb része pedig nyugat felé indult, bár a kínai források a *zsuanzsuanok*nak nyugatra való vonulásukról hallgatnak.

A másik felfogás szerint az avarok az Altaj vidékér l érkez *heftalitáktól* (*vár-hunoktól*, *fehér hunoktól*, illetve a *hyonoktól*) származnak, akik Közép-Ázsiában önálló államukat Kr.u. 350-ben hozták létre az si Baktria területén. Ezt 558 körül a türkök és a perzsák megdöntötték; az avar követek *uarhonita* (varhonita) néven már ugyanebben az évben megjelennek Bizáncban. A legelfogadott elmélet az el bbi kett t ötvözi. E szerint **az avarok részben zsuanszuanok, részben fehér hunok, azaz heftaliták**, mondván, hogy a Kr. utáni V. században a hun-varok és a zsuanszuanok együtt éltek és egy birodalmat alkottak vagy a bels -ázsiai zsuanszuanok Közép-Ázsiában a heftalitákat magukba olvasztva indultak el Európa felé.

Bármelyik elméletet is fogadjuk el, az avarok rövid ideig (10-20 évig) a délorosz és ukrán sztyep-területen tartózkodtak, ahol idegen harcosokat is maguk közé vettek. Félelmetes hadseregükrl l a kaukázusi Nart-eposz tanúskodik. "A legy zhetetlen avarokról" 558-ban *Menandész Protektor* és a *Hitvalló Theophánész* is megemlékezik. 568-ban a Kárpát-medencébe érve legy zték a gepidákat és a langobardok gyors elvonulása után megszállták a Dunántúlt is. Történészeink szerint a Kárpát-medencébe költözött els avar hullámot 568-665-ig, a másodikat 665-710-ig és a harmadikat 710-t l 830-ig számítják. Megérkezésük után egy évtized alatt országukat és hadseregüket megszerveve er s birodalmat alakítottak ki.

Az avarok nyelvér l edények talpán, övcsatokon és t tartókon számos türk rovásírásos emlék maradt fenn, amelynek alapján *Bakay Kornél* azt állapította meg hogy "nagyobbrészt k is magyarul beszéltek". Vallásukról *Metód püspök* legendájában olvassuk, hogy "voltak régi könyveik és tisztelték a Teremt Istent". Az avarok országa élén a *kagán* (hagan), a legf bb uralkodó állt, feleségét *hatun* címmel illették; mindkét cím bels -ázsiai eredet . A kagán után a *jugurrus* következett, t a *tudum* (todan) követte, kinek egy-egy országrész volt hatalmában. A *tarchánok* az adóbeszedést biztosították, a legalacsonyabb szint vezet k a *bégek* voltak. A szellemi életet a *f táltos* irányította. Az avarok 120-140 lelket számláló és 2-3 "szárnyra" oszló nemzetségekben éltek; egy-egy faluban 2-3 nemzetség élt együtt. Az avarok komoly állattenyésztéssel és földm vességgel rendelkeztek, ismerték a sz l termesztést és a borkészítést. Vas eszközeiket és fegyvereiket gyepvasércb l damaszkolással állították el .

A török kazárok és a kabarok

A "türk" elnevezés az V. század óta ismert a kínai forrásokban *tu'küe*, *t'ucsüe* alakban, de a török nép más néven régt l fogva élt shazájában Bels -Ázsiában, az Altaj-hegység táján. 439-ben az Asina-nemzetség vezetésével a zsuanszuanokhoz menekültek, majd 552-ben önállósodtak és megalapították az Els Türk Kánságot, amely alá a kitajok, az eftaliták és a krigizek, majd az ogurok és a szogdok is tartoztak. 568-ban türk követség érkezett Bizáncba és felajánlották segítségüket a bizánciaknak az avarok megfékezésére. Az Els Türk Törzsszövetséget 630-ban a kínaiak szüntették meg. A keleti türkök 679-ben fellázadtak kínai uraik ellen és 687-ben létrehozták a Második Türk Törzsszövetséget, amely helyét 745-ben egy másik türk népnek, az ujgurnak adta át.

A türköket általában *keleti türkökre* (jakutok, kazári tatárok), *középázsiai türkökre* (kírgizek, kínai tatárok, özbegek, volgai tatárok, krimi tatárok, baskírok, tipterek, miserek és csuvasok) valamint *nyugati türkökre* vagy *törökökre* szokták osztani, ahova a türkmének, a tekke-turkománok, az azerbajdzsáni tatárok, a dungánok, kazárok, az ujgurok és az oszmán törökök tartoznak. A türköknek sok arameus eredet rovásírásos emléke maradt fenn, társadalmi szerkezetük hasonló az avarokéhoz azzal a különbséggel, hogy a bégeket *b* knek nevezték.

- A török nyelv *kazárok* eredete: ismeretlen; minden ismert adat arra mutat, hogy a kazárok a kaukázusi szabírok, a kaukázusi onogurok, kálizok és barszilok törzseiből ötvöződtek, akik viszont a "hun népek közé" tartoznak. (Más nézet szerint a kazárok az ujguroknak nyugatra vándorolt *kaszár* törzse),... Európában csak a VI. században tűntek föl. A VII. század húszas éveiben *Hérakliosz* bizánci császár a perzsák ellen értesítő szövetségesre talált a kazárokban. A nyugati türk uralom összeomlása után 630 körül a kazárok önállósították magukat és a kazár uralkodó felvette a kagán nevet, az alánokkal szövetséget kötöttek, leverték az arabokat és Bizánccal is szövetségbe léptek. Így "Kazária" népeihez a türk kazárokon kívül iráni nyelvű kálizok, alánok, bolgár szuvarok, a bercelek is tartoztak. Kazária déli határa a Kaukázus volt, birodalmuk keleten a Volga torkolatától észak felé a mai Kazányig terjedt, nyugaton a Pontusz északkeleti partvidéke, sőt a IX. századtól Kijev is Kazáriához tartozott. Uralmukat 965-969 között Szvajoszláv orosz fejedelem törte meg, amikor elfoglalta a fővárosukat, Szarkelt.

A kazárok írása a türk rovásírás.A magyarok köze nem ellensége, hanem rokona és szövetségese volt a kazároknak és "három évig együtt harcoltak a kazárok minden háborújában" (*Bíborbanszületett Konsztantín* császár), majd a magyarok és a kazárok útjai 820 körül elváltak egymástól. Levedi vajda (Levédia névadója) kazár hercegnőt kapott feleségül az uralkodótól.

- *A kabarok.* 830 körül a Kazár Kánság nyugati területének népei fellázadtak a központi hatalom ellen; lázadásukat a kazárok leverték, de kényszerültek elhagyni a Kazár Kánság területét. A források, krónikáink és a magyar hagyományok szerint a lázadás leverése után a felkelők nagy része a kazároktól éppen eltávolodó magyaroknál talált menedéket és nyolcadik törzsként kabar (kovár=lázadó) néven Levente vezérletével Árpád vezér mellett, mint csatlakozott nép elsőként foglalta el a Kárpát-medencét. A kabarok soraiban ...alánokat, jászokat feltételezhetünk. Szállásterületük elsősorban Erdélyben a bolgárok által régebben tartott sóbányák területén volt, majd eljutottak a Temesközbe, a Duna-Tisza közére, Bihar, Nyitra megyékbe és máshova is. Neveik – Berény, Örs, Varsány, Eszlár stb. – ma is élnek. A kabarokról a *Bíborbanszületett Konsztantíntól* és gesztáinkból sok pontos adatot kapunk.

A kálizok, a böszörmények és a bercelek

- *A káliz* a középiránihoz hasonló nyelvet beszélő indoeurópai nép, ... hurrik, masszagéták és szkíták is bekerültek a kálizok közé. ...Horezm(ókori állam) ...először a heftaliták uralma alá került, majd 710-ben az arabok foglalták el. A VIII. században szoros kapcsolat alakult ki Horezm és Kazária között; ekkor kerültek a kálizok Európa történelmi színpadára. Jelenlétükről *Al-Tabari* és *Maszúdi* tudósítanak. Nagy valószínűség szerint a kálizok a kabarokkal együtt jöttek be a Kárpát-medencébe. Egy részük katonai segédnépként szolgált, ezért a gyepükre – főleg a délre – telepítették őket. Az 1151 körül Magyarországon járt *Abu Hamid al-Andalusi al-Garnáti* közli, hogy itt ezerszámra élnek hvárezmiekek utódai, akik a királyt szolgálják; nyilvánosan keresztények és titkolják az iszlám vallást. A kálizok az országban a királyi jövedelmek kezelői és pénzverők voltak. Nevük számos helységnévben maradt fenn (Kalász, Káló, Kálóz, Kálózd stb.) Krónikáink szerint a honfoglalás előtt a magyarokhoz egy khorezmi nemzetség (de gente Corosima) csatlakozott. *A Képes Krónika* írja, hogy Csaba felesége – és így Ednek és Edömének, (akitől az Aba nemzetség származtatja magát) az anyja – sorosinai (horezmi) származású.

- A magyarországi muszlimok ("ismaeliták", "szaracének") magyar neve *böszörmény* volt. jelentős muszlim települések voltak a Nyírségben (Hajdúböszörmény stb.).

- A *barszilkok (bercelek)* a kabarok (kazárok) összetevő népei között voltak. Az ujgur feliratokban és bizánci szövegekben találkozunk egy barsil nevű néppel, amelynek egyik része az Urál hegységtől keletre, a másik része attól délre élt. E nép nyugati ága a kazárok közé integrálódott be, majd az azokból kivált kabarokkal együtt bekerült a Kárpát-medencébe.

A szabírok (szavírok)

A szabír népvét elször *Priszkosz rhétor* jegyezte fel Kr.u. 465 táján, amikor arról ír, hogy 463 táján a szabírok a szaragurokat és az ugorokat, a bolgártörökök pedig az onogurokat elűzték a szálláshelyükről, és 515 előttük is letelepednek a Kaukázus északi területén. Egy részüket 558-ban bizánci megbízásból az avarok kényszerítették továbbvonulásra, más részük öröme területen telepedett le. A szabír népet az írott források szabír hunoknak nevezik, akik már 515 táján a Kaszpi-kapu fölött laknak. Ugyancsak fontos momentum, hogy *Al-Tabari* leírja, hogy amikor a Kaukázustól délre, Al-Laksz környékén az onogurok és a szabírok az arabok ellen harcoltak, 50 ezer fős csoport vonult menekülésszerűen északabbra; **kialapították Dentumagyariát.** Utoljára 578-ban esik szó róluk. A kutatók nagyrésze azt írja, hogy a "szabírok a hun népcsalád tagjai voltak. Mivel a *Bíborbanszületett Konsztantín* szerint a magyarokat "nem törköknek, hanem valamilyen oknál fogva szabartoi aszphaloinak ("rendíthetetlen szavárdoknak") nevezték... Amikor a törkök (magyarok) és az akkor kangarnak nevezett besenyők között háború tört ki, a törkök hadserege vereséget szenvedett és két részre szakadt; az egyik rész kelet felé, Perzsia vidékén telepedett le és ezeket a törkök régi nevén mostanáig (Kr.u. 950 tájáig) szabartoi aszphaloi-nak hívják, a másik rész nyugatra ment lakni, az Etelköz nevezetű helyekre..." Ebből a leírásból *Bakay Kornél* egyértelműen azt a következtetést vonja le, hogy **"a magyarokat szavárdnak, szabírnak nevezték és a szabír-magyarok egyik későbbi szállásterülete nem az Urál vidékén és Nyugat-Szibériában, hanem a Fekete-tengerbe ömlő Kubán-folyótól délre, a Kaukázus vidékén volt... Ha a magyarok neve még a X. században is szavárd-szabír volt, akkor a szabírok egy részében smagyarokat kell látni. Az smagyarság tehát két nagy csoportból jött létre: magyarul beszélő szabír-hunból és törökül beszélő onogur-törökül".** Amúgy a *Bíborbanszületett VII. Konsztantín* császár leírásából világosan következik, hogy a magyarok egy része a Kaukázus területén maradt – akik a *szavárd magyarok*, más része, pedig a Kaukázusból (a feltételezett Levédián át) Etelközbe, majd onnan a Kárpát-medencébe költözött. A szabírok hun származása bizonyítja a magyarok hunokkal való rokonságának a tudatát.

Az onogurok (ogurok) vagy bolgár-törökök

Az ogur (onogur vagy bolgár) az az első biztosan török nyelvű népcsoport, amely az V-X. század között a belső-ázsiai sztyepvidékről Kelet-Európába költözött. 453 – Attila halála – után új népek lettek az eurázsiai sztyep urai: az ogurok. Az "új" népek ott telepedtek fel, ahova Attila halála után a hunok egy része visszaköltözött; nyilvánvaló, hogy az új népek Attila hunjai maradékaival keveredtek. Az onogurok (bolgárok) az V-VII. században már a Fekete-tenger északi övezetében éltek és onnan vezették hadjárataikat a Balkánra. A kazár birodalom meggyengülése után ... a mai Bulgária megalapítója Bulghariosz és Khazarig bolgár testvérpár.

A bolgároknak (a "nándoroknak") a Duna mentére vonulását a 800-as évekre tehetjük. Itt kerültek a magyarok a bolgárokkal Kazária után újra kapcsolatba, akiknek egy része eltávozott a Kárpát-medencéből, más része ittmaradt és beolvadt a magyarságba.

Az úzok vagy oguzok

Az oguz törzsek a Kr. utáni VI. században tűntek fel az Első Türk Birodalom (552-630) alávetett népei között. ...A Számánida Emírség 893-ban megtámadta az oguzok nyugati törzsszövetségét az úzókat, akik a besenyők szállásterületét elfoglalva azt a IX. század végi népvándorlást indították el, amely végül is a magyar honfoglaláshoz vezetett. ...Az oguzok nyugati ágát a *Bíborbanszületett Konsztantín* Besenyő ország, Kazária és Alánia szomszédságában írja le, mint Bizánc szövetségeseit, akik később a kijevi fejedelem oldalán a volgai bolgárok ellen harcoltak. ...utódaik –, mintegy 300 000-en – a mai Moldovai Köztársaság területén él *gagauzok*. Az 1060-1070-es években kisebb csoportokban az Al-Duna mentére és Erdélybe is beköltöztek. Krónikásaink feltehetően a "fekete kunok" néven írták le őket a kun-kipcsak "fehér-kun" törzsekkel szembeni megkülönböztetésül.

Az alánok (ászok, jászok)

Az iráni eredetű alánokról először a Kr. születése utáni időkből *Lukiánosz* tesz említést, aki szerint az alánok megegyeznek a szkítákkal nyelvükben, fegyverzetükben és viseletükben. Lukianosztól ismerjük meg az alánoknak Horezm szomszédságában levő Kang-kü (Kanga) országát, amelyről *Josephus Flavius* (37-100), *Sztrabón* és *Ammianus Marcellinus* (IV. század) is említést tesz. Az alánok közép-ázsiai szálláshelyükről a szkíták, a szarmaták és az aorszok után, Kr.u. 50 körül nyomultak be az Urál és a Kaszpi-tó között elterülő sztyeppvidékre. 350 táján a hunoktól elszenvedett vereség után egy részük nyugatra menekült, részt vett a nagy népvándorlásban és Észak-Afrikában telepedett le. Más részük a Kaukázustól északra elterülő síkságon maradt. Itt előbb jelentek meg, mint a kazárok, akiknek uralma alá kerültek. Itt újra két csoportra szakadtak; a Kaukázusban megtelepedett részük többé kevésbé meg tudta őrizni függetlenségét és a VII. században bizánci hatásra kereszténnyé lett; ezeknek utódai a mai *oszétek*. Más részük a Kaukázus, a Maeotis és a Volga közötti vidéken, Alániában élte sorsos módon életét. E területen játszódnak le sorsaink Hunor és Magor mondája, akik a Maeotis ingoványaiban Belár alán uralkodó feleségeire és leányaira bukkantak. A honfoglalás előtt a magyarokhoz csatlakozott neve az *oszlár* és a *varsány* alán néprész neveiben maradt fenn. Helyüket a csatlakozott kabarok között kell keresnünk. A jászok, mint a kései alánok képviselői a IX. században a dél-oroszországi sztyeppen mozogtak, egy leszakadt csoportjuk a Prut-folyó környékén telepedett le; ez a csoport az, amely a XIII. században a kunokkal együtt – feltehetően 1235 körül – a Kárpát-medencébe került. Az alánok magyar neve *varsány*; e név húsz településben is fennmaradt.

A szkíták ("szittyák") és a szarmaták (masszagéták)

- A *szkíta* történetünk egyik legellentmondóbb, de kialakulásunkban igen nagy szerepet játszó nép, hiszen egy részük a Kárpát-medencében telepedett le és a későbbi "alaplakosságot" adta, más része pedig tovább élt a Kárpát-medencében letelepedett hunokban és az avarokban – így áttételesen a magyarokban. *Janus Pannonius* és *Bonfini* szerint a "szittyák"-magyarok a szkítáktól származtak; e származás tudata sokáig a magyar népben élt.

"Szkítia" középkori tana mitikus megfogalmazása volt a magyarság keleti származástudatának.

Első ismereteink a szkítákról az, amikor az iráni szkíta királyok Kr.e. 673-ban legyőzték az asszírokat és a kimmereket. 611-ben nagy hadjáratot vezettek Kisázsian, Mezopotámián és Szírián át egészen Egyiptomig. Erre válaszul Kyaxarész méd király kiűzte a szkítákat Médiából, akik innen a derbeni kapun keresztül elűb a kimmerek elhagyott területeire vonultak, majd a Kr. előtti VII. század végén elfoglalták az kelet-európai sztyepvidéket az Altaj-hegységtől egészen a Kárpát-medencéig. Központjuk a Fekete-tenger északi melléke volt. A Kr. előtti IV. században az ugyancsak iráni eredetű *szarmata*, és *szauromata* törzsek, majd a görög városállamok törtek rájuk meggyengítve hatalmukat. A szkíták, akiknek "földjére egyetlen nemzet sem merte tenni lábát" (*Hérodotosz*) ezután nyom nélkül felszívódtak környezetükben.

A szkíta az eurázsiai sztyepes vidék **iráni nyelveket beszélő skori nép**-einek összefoglaló neve, de *Plinius* szerint voltak közöttük török nyelvek is. A perzsák a szkítákat *szakáknak* nevezték. Az Iszik-köl vidékéről rovásírásos tárgyaik kerültek elő; ezeknek megfejtése majd közelebb visz eredetük megfejtéséhez. Állattartó földművesek voltak, számos váruk és erődítményük került elő. E lovas harcias népnek félelmetes fegyvere az seinkre is jellemző visszacsapó íj volt, ruházatuk szinte teljesen olyan volt, mint a honfoglaló magyaroké (háromnegyedes mokaszin, finoman szőtt nadrág, háromnegyedes kazak, csúcsos sapka). Közép-Ázsiában és az Altaj-hegységben (Tolsztaja Mogila, Pazyrik, Sibe, Basadár stb.) számos olyan sírkamrájuk került elő, amely fölé halmot emeltek. Meghalt harcosaik mellé kedves lovuk fejét és lábait helyezték a sírba. Művészetükben az állatábrázolások domináltak, magukat a "szarvasok népének" nevezték. A szkíták találták fel az oldalpálcás vas zablát, a borsnyerget és a borszíjjal készített nyerget. Fő totem-madaruk a turul (kerecsensólyom) volt és ismerték a "csodaszarvas-mondát".

- A *szarmaták (masszagéták)*. A Kárpát-medencébe betelepült és itt maradt iráni nyelvű lovas népek közül a szkíták után a legjelentősebb az időszámításunk kezdete körüli időben ideérkezett szarmata volt, akiket *Hérodotosz* és mások *masszagétáknak* ("nagy hősöknek") nevezték. Törzseik neve: *agatirsz*, *roxolán*, *jazig*, *aorsz* és *szirák*.

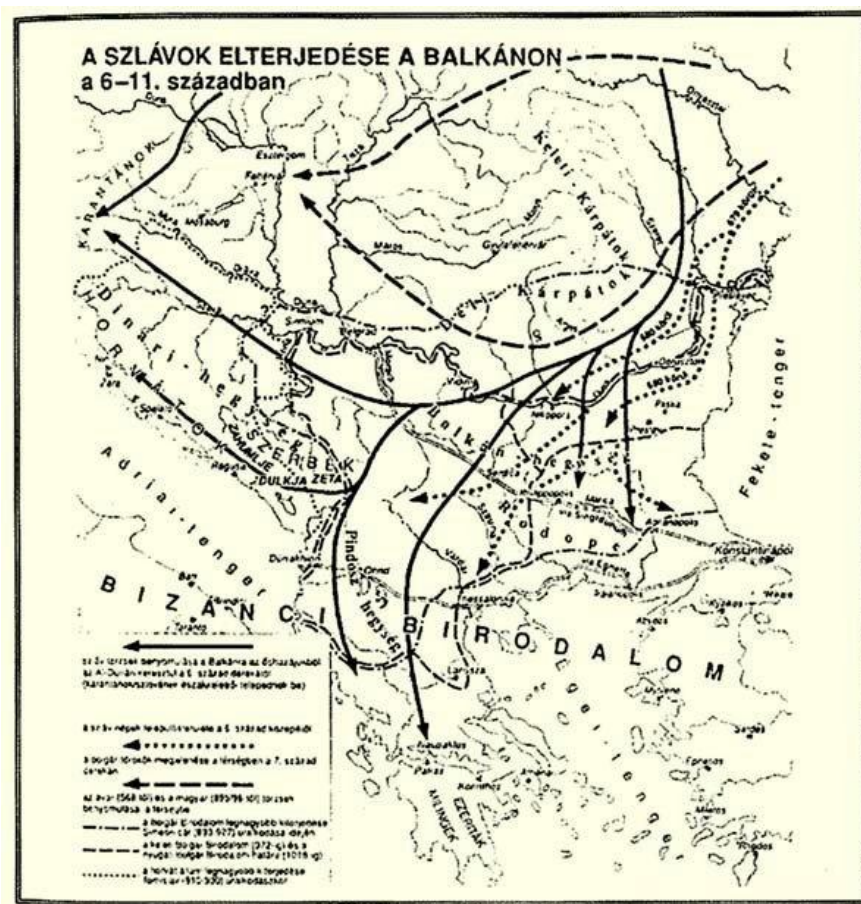
A szlávok

A szlávok szhaját a kutatók állandóan keresik, holott nem tekinthetők másoknak, mint Kelet-Európai autochton lakosságának (slakó), akiknek a "magterülete" valahol ukrán területen a Szeret, a Prut és a Dnyeper vidékén lehetett. Mivel nem volt szervezettségük, államuk és írásbeliségük is csak a X. században jött létre. ezért az auktorok nem emlékeztek meg róluk. Nevük először *Prokopiosznál* fordul elő a VI. század közepén, amikor arról ír... Egyik csoportjuk, a vend már a Kr. előtti I. században a mai Lengyelország északi részén élt. Kr. utáni VI-VII. századokban... az avarok alattvalóként sok szláv embert ragadtak magukkal; kisebb csoportjaik így kerültek a Kárpát-medencébe 570-590 táján. Az avarokkal előbb a Balkánra jutottak. Morva- és Csehországot a VI. században foglalták el. A VII. század első harmadában az avarok meggyengülése következtében települtek a horvátok és a szerbek mai hazájukba. Az arab források így emlékeznek meg róluk: "Szőlőkertjeik és szántóföldjeik nincsenek... életmódjuk igen szűkös, nagyon kevéssel beérik... inkább szeretnek szabadabban

munka nélkül élni, mintsem fáradtság árán bven pénzre és élelemre szert tenni... alkalmi földmvelésük csak a köles termesztésére szorítkozik".

890 után alakult meg Morvaország, amelynek lakói közül kisebb szórványos és szervezetlen csoportok a Kárpát-medence északnyugati részébe költöztek. Erdélyben Gyulafehérvár lett a szlávok központja, de képpúgy, mint a Kárpát-medence többi részébe költözött szlávok beolvadtak a magyarságba. ...A Kárpát-medence 2056 helységnevében 1102 szláv eredetű, melyeknek jelentős része a szlovénből, az óhorvátból és az óbolgárból vagy azon szlávoktól származik, akiknek területén a magyarok a honfoglalás előtt tartózkodtak vagy átvonultak. A magyaroknak a szlávokkal való kapcsolata a történelem folyamán változó volt. A honfoglaló magyarság és a kelet-európai szlávok két egymás mellett élő etnikai csoportot alkotott; egymáshoz való viszonyuk semlegesnek mondható. A történelem folyamán a betelepített és a betelepült szlávok az országban otthonra találtak és sokuk magyarrá lett. A magyarságnak a szlávokkal való kapcsolata "színt" adott az országnak, de nemzetalakító erővé sohasem vált.

- *Pribina* nyitrai szláv fejedelem *fejedelmi székhelye* a régebbi történészek szerint Zalaváron (Mosaburgban) volt. A régészeti feltárások azonban ezt nem igazolták, ugyanakkor az ausztriai Karinthiában, Klagenfurt közelében Grafeneggtól délre létezik egy Mosaburg helynév. Az osztrák régészek 1959-ben feltárták a Karoling kori palotát és aerdítményt, amely érthetővé teszi írott forrásaink azon kitételét, amely szerint 977-ben I. Ottó a salzburgi érsekségnek ajándékozta Mosaburg birtokait.

- *Szvatopluk Nagy Moráviája*. "A szláv népek jelenléte a Kárpát-medencében – írja *Bakay Kornél* régész-történész – **az avar honfoglalást megel z en nem mutatható ki**". A morvákról el ször 822-ben hallunk, amikor a frankfurti birodalmi gy lésen az avarokkal együtt Magvani néven megjelennek. Els fejedelmük Mojmir, aki 833-ban Pribinát el zte Nitravából (nem Nyitráról!). Ebb l és néhány kés bbi hasonló adatból sokan azt a következtetést vonták le, hogy Nagy Morávia a mai Szlovákia területén, a Garam és a Morava folyók között terült el. A *Bíborbanszületett Konsztantín* császár és más autorok írásai alapján egyértelm , hogy Szlavónia a Drávától délre és Morávia a Kárpát-medencét l délnyugatra fekdtt ("A türkökkel [magyarokkal] a következ népek határosak:... Belgrádtól két napi útra fekszik Nagy Morávia, amelyet a türkök (magyarok) megsemmisítettek, és amelyen el bb Sztatopluk uralkodott...") *Helmold... a Bajor geográfus* két Moráviáról tud: az egyikben 11 vár van, a másik a bolgárok mellett fekszik 30 várral".

Székely-, csángó-, palóc-, beseny - és jász-magyarokról a Kárpát-medencében

A székelyek

A székelyek nagy része – mintegy 2,5-2,7 milliónyian (hivatalosan 1,7 milliónyian) – a Kárpát-medence keleti és délkeleti részében lakik és a magyar néptömbt l elszakadva, idegenekt l körülvéve élnek sajátos, elzárt életüket; magyarságukat soha meg nem tagadták. Hazájuk a Kárpátok koszorúza magyar medence keleti zuga, ahol magas hegyekt l övezett völgyekben és medencékben laknak, de élnek e törzst l elszakadt székely csoportok is (pl. a Vajdaságban és a Nyugat-Dunántúlon). Nevük latinus "sicul" szó formájában el ször a XI. század végén, magyar formájában (székely, zekel) pedig csak a 1334-t l ismert. A helytörténeti adatok arra utalnak, hogy a székelység a XI-XII. században a nyugati és a keleti gyepük védelmét látta el.

Krónikáink és a székely néphagyomány szerint a székelyek Attila hun népének Csaba királyfi vezetésével a Kárpát-medencébe – a mez ségi Csigle-mez re – visszatért utódai. "A székelyek, akik el bb Attila népe volt" – olvassuk Anonymusnál, Kézai Simon pedig ezt írja: "3000 hun visszatért Pannóniába... és Árpád idejéig a Csiglamez n (Mez ségben) maradtak és ott magukat nem hunoknak, hanem székelyeknek nevezték". A székelyek a honfoglaló magyaroknak felajánlották szolgálataikat, tehát nem meghódított, hanem szövetséges nép, amely egyezményrel csatolta magát a honfoglaló magyarsághoz. A székelyek eredetér l sok, gyakran ideológiailag irányított, elfogultságból és rosszindulatból származó vita folyt, amely mára kikristályosodott és igazolta a székelyek saját eredethagyományának helyességét. Erdély területén kétféle "magyar" népesség él: az egyik – a székely – a hunok leszármazottja (Attila hun király 453-ban bekövetkezett halála utána Csigle-mez re visszaköltözött hunok utóda), a másik a magyarsághoz 894-ben csatlakozott kazár kabarok utóda, akik közül sokukat uralkodóink a Kárpát-medence keleti és nyugati gyep ire telepítettek.

A székelyek hun eredetét el ször a XVIII. században kérd jelezték meg, amikor a hun nép utódának hinni magát a rebellis magyar nép egy csoportjának, már maga kész veszedelem volt. Ebben a monarchikus id ben a magyarság "ázsiai" eredetének vallása is szégyennek t nt. A székelység deheroizálásában a múlt századi finnugriták magyarellen eszméi mellett a román nacionalistáknak sovínisztává váló válása is fontos szerepet játszott.

Opreanu Sabin volt az első a XIX. század elején, aki helységnevekben próbálta a románok szlakságát bizonygatni Erdélyben, holott köztudott volt, hogy Erdélyben az első román – vlah – falu 1252-ben létesült. Ezután a "dáko-román" elmélettel, – amely szerint a románok a trák eredetű dák népnek és a rómaiaknak utódai, – próbálták a székelység tisztaságát – nem sok sikerrel – kétségbe vonni.

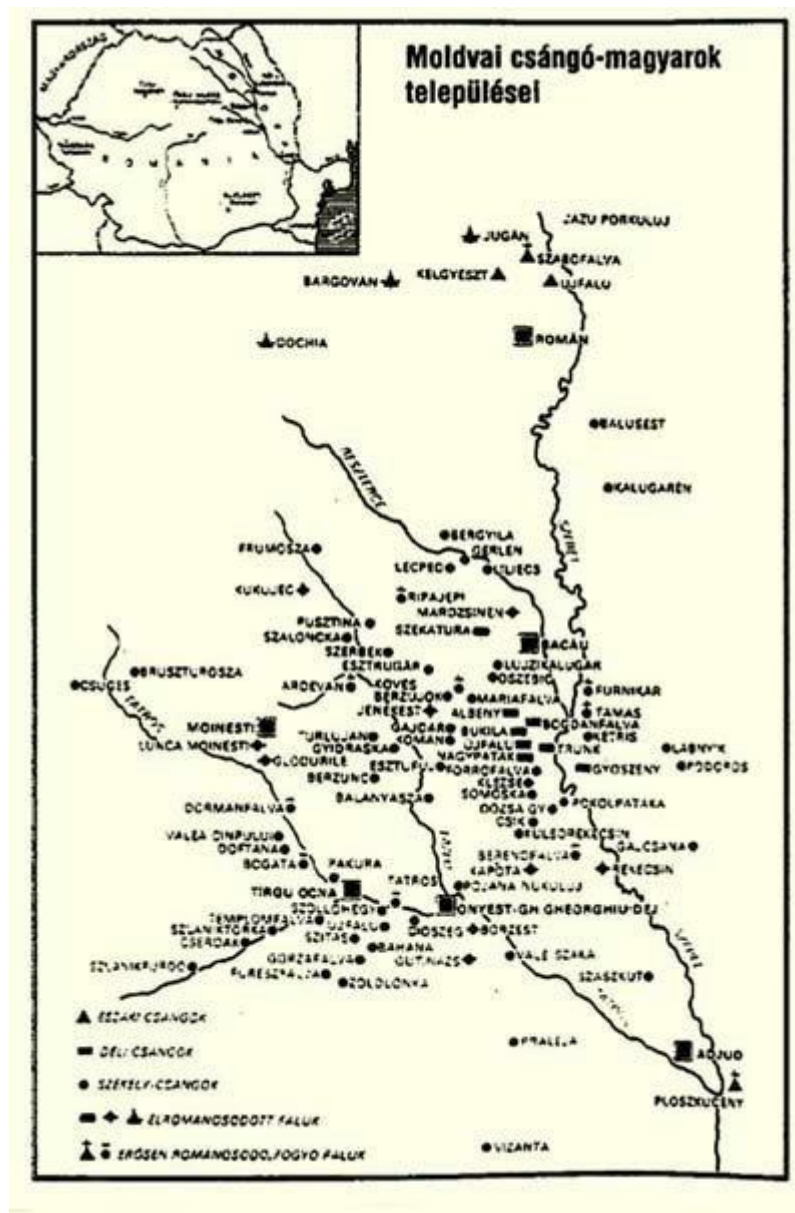
A székelyek mindig "magyarok" voltak, nyelvük a legújabb magyar nyelv jellegit viseli; az ősi magyar írás a "székely rovásírásban" náluk maradt meg legtovább. Társadalmi berendezkedésük – a földközösség, a zárt katonai szervezet (fő nemesek, lófők és gyalogok), a székely kiváltságok, a nemzetségek szerinti birtoklás és a székekre, nemekre való tagozódás – sokáig megmaradt. A hét székely szék – "aranszék" – a XII. században a következők voltak: a telegdi (később udvarhelyi), a marosi, a csíki, a sebesi (később sepsi), a kézdi, az orbai és az aranyosi szék; a XIV. századtól a sepsi, az orbai és a kézdi székben a Háromszék lett, 1390 után a Csíkszékben a kiszakadt Kánonszék, 1466-ban pedig Gyergyószék, illetve Udvarhelyszékben a Bardócszék és Keresztúrszék. A "fiúszékek": Miklósvár, Bardóc, Gyergyó, Kászón, Keresztút és Szereda.

A csángók

Magának a "csángó" szónak a jelentése máig nem tisztázott, vannak, akik annak "kóborló", "vándorló", "csámborgó" jelentését vallják, mások a "csonk" eredetet magyarázzák. Az emberek nagy része a "csángó" szót automatikusan a moldvai csángókra alkalmazza, holott a név alatt egyrészt olyan magyarokat értenek, akik a moldvai és havasalföldi területen élnek, de ez a székelyektől különvált magyar csoportok összefoglaló neve is ez. Az elnevezések abban egyeznek meg, hogy olyan néptöredékről van szó, amely az anyaországtól távol, idegen környezetben máig megőrizte sajátos etnikai jellegét, ősi nyelvjárását, anyagi- és szellemi kultúráját.

A moldvai csángók (moldvai magyarok vagy moldvai székelyek). Kevés olyan szomorú és hányatott sorsú nép él Európában, mint a moldvai csángó. Az évszázados üldöztetések miatt kitörölhetetlenül beléjük véstődött az idegentől, ismeretlentől való félelem, gyanakvás. A csángó-magyarok Európában egyedülálló ősi népcsoportot képviselnek. Nevükkel először 1443-ban találkozunk, majd 1553-ban egy erdélyi oklevélben bukkan fel a "csángó" elnevezés. Eredetüket illetően sok nézet kelt lábra, melyek mára abban kristályosodtak ki, hogy a moldvai csángók legkorábbi csoportját a Kárpát-medencébe be nem jött magyarok alkotják, de vannak közöttük Erdélyben is kitelepített székelyek és más kitelepített vagy kitelepült erdélyi csoportok is. Genetikailag a honfoglalás kori magyarság génösszetételét és élettani jegyeit tükrözik és ezek a jegyek azt bizonyítják, hogy "legalább 750-1000 éve – vagy régebben – egy helyben laknak" (Czeizel Endre). E honfoglaláskor határként kinnhagyott magyarok a sok évszázados elszigeteltség következtében mindmáig megőrizték a régi, ősi magyar nyelvet, népművészetet, hiedelemvilágot, vallást és zenét.

A moldvai csángók a mohácsi vészig a magyar királyok védelmét élvezték, papjaikat az anyaországtól kapták. Ez a támogatás az ország három részre szakadásával megszűnt; a falvak magukra maradtak és elszigetelődtek az öket körülvevő idegen tengerben, magyar nyelv iskoláik megszűntek. Moldva és Havasalföld ortodox keresztény vallása ellensúlyozására Róma misszionáriusokat küldött a moldvai csángók közé, de az 1623 és 1859 között küldött ötven missziós pap között egyetlen magyar sem volt. Ennek ellenére meg tudták tartani római katolikus vallásukat.

1884 óta Iasi-ban (Jászvásár) római katolikus püspökség működik, ahol az egyes csángó-magyarokból román papokat nevelnek. 1950-ben az utolsó magyar iskolák is megszűntek és a székely népviseletüket is a '70-es években kezdték levetni. A román statisztikák szerint 250 000 katolikus él Moldvában; a becslések szerint ennek egyharmada – 80-100 000 – beszél magyarul.

Néprajzilag megkülönböztethetők a Tatos-, az Uz-, a Szalonc-, az Ojtoz- és a Tázlól völgyeiben élő **"székelyes csángók"**, - ezeknek anyagi kultúrája némi hasonlóságot mutat a csíki és háromszékivel; - az Aranyos-Beszterce torkolatvidékén Bákó város közelében lakó **"déli csángók"**; és a Moldova folyó Szeretbe ömlése táján, Románvásár közelében élő **"északi csángók"**. A csángóság évszázadokon keresztül megmaradt a földjét túró parasztnak, minek következtében megtudták tartani a székely eszközeiket és a székely földművelésüket. A tanult iparosok és kereskedők, az értelmiségiek és a birtokosok folyamatosan elhagyták székely földjét.

- **A bukovinai eredet csángók.** Amikor Mária Terézia elhatározta a keleti végek megerősítését, 1760-ban generálisát, báró Buccowot (Buckow-ot) határterületének szervezésére a Székelyföldre küldte megsértve ezzel a székelység legszentebb jogait. A királyné tanácsosainak javaslatára Csíkmádéfalvára gyűjtötte össze a székelyeket, hogy négy létszámú vitassák meg a kialakult helyzetet. A sikertelen kísérlet után a királyné újabb szervezést rendelt el katonai kísérettel.

A Mádéfalván csoportosan összegyűjtött székelyeket 1764. január 6-ról 7-ikére virradó éjjel a császári csapatok megtámadták és sok székely-magyart lemészároltak; a fegyvertelen emberekre ágyútűzet nyitottak és a házakból kijövő asszonyokat és gyerekeket lekaszábolták. E szürcsölés (székelygyilkosság) hozadéka 186 halott, 34 sebesült és 400 fogoly volt.

A maradék lakosság Moldvába menekült, ahol Hadik András altábornagy a moldvai bojároktól kapott földbirtokokra telepítette őket, ahol Fogadjisten, Istensegíts, Józseffalva, Hadikfalva és Andrásfalva községeket alapították. Hivatalos visszatelepítésük az 1800-as években kezdődött; 4000 székely-magyart az Al-Duna menti Hertelendyfalva, Sándoregyháza és Székelykeve községekbe telepítettek – ezek az "al-dunai székelyek", – 1883-ban további 3000 telepes költözött Krassó-Szörény megyébe, az Arad melletti Gyorokra és Agokra, majd továbbiak 1888-1892 között Dévaványára, 1892-ben a Hunyad megyei Vajdahunyadra, 1900-ban a Temes megyei Babsára, a Kolozs megyei Vicére és a Beszterce-Naszód megyei Magyarbányára.

A Moldvában maradt bukovinai csángók élete a két világháború között ellehetetlenedett; a II. Bécsi döntés lehetővé tette számukra, hogy az akkori Magyarországra költözzenek. 1941 májusában mind az öt falu népét Bácskába telepítették, ahonnan 1944-ben mindenüket hátrahagyva menekültek a visszatérő szerbek elől. Tengernyi szenvedés és hanyatttátás után 1944 tavaszán a Völgységben, Baranya, Vas, Veszprém, Zala, Fejér és Bács-Kiskun megyei falvaiban leltek végleges otthonra. A '60-as években sokan települtek Budapest környékére, pl. Érdre.

- **A hétfalusi csángók** ("barcasági magyarok"). A hétfalusi (Siebendörfer vagy Sapte Sate-i) csángók a XI. századi magyar-besenyő határőrök maradványai, akik a Barcaság délkeleti szegletében Brassó közelében Bácsfalva, Türkös, Csernátfalva, Hosszúfalva (ma: Szecsele), Brassótól távolabb Tatrang, Zajzon és Pürkerec önálló településeiben laknak. E területeken közelében lakják Apáca, Krizba, Barcaújfalu, Halmány és Székelyzsombor falvakat is. Az eredetileg gyűjtöttek határőr-lakosság a kora Árpád-korban a Dél-Erdélyben lakó székelyekkel gyarapodott és mai településeik a XIII. században alakultak ki. Az oklevelek csak "székelyeknek" nevezik őket. A szabad jogállású hétfalva eredetileg királyi birtok volt, amely lakosságának egy részét a környékükre betelepített szászok jobbágysorba süllyesztettek. Mivel kevés termőföldjük maradt, a szomszédos szász községekben vállaltak munkát és fakitermeléssel foglalkoztak. A múlt század második felében a jobb megélhetés reményében sokuk a Regátba vándorolt ki, ahol a '30-as évekig a városi személyfuvarozást nagyrészt ők látták el.

- **A gyimesi csángók** (a Gyimes-völgyben élő magyarok) a Csíki havasokból a Moldvába futó Tatros folyó 30 km hosszú és néhány-száz méter széles völgyében Gyimesfelsőlök, Gyimesközéplök és Gyimesbükk községekben élnek. Területük eredetileg öt szomszédos csíki székely község tulajdona volt, amely területet a XVII. századtól kezdve elszórtan bérlőként kezdték benépesíteni. A Gyimesi-szoros lakossága nagyrészt csíki székelyekből, kisebb részben moldvai csángó-magyarokból és románokból tevődik össze.

Foglalkozásuk a havasi állattenyésztés és a fakitermelés. A népi kultúra zárt helyzete folytán a székely paraszti múltveltség síréteget rizték meg.

A jászok

A jászok seir l sok korabeli adattal rendelkezünk, már Ptolemaiosz és Ammianus Marcellinus is említi ket. A jászokat az alánokkal együtt az iráni népek északi csoportjának kell tekinteni, akiknek a Kaukázusban maradt részei az oszétek (ászik, as-ok vagy adjják). Az iráni eredet és nyelv ászai törzsek Kr.e. 129-ben Baktriára és Szogdianára is kiterjesztették uralmukat, egészen a Kaukázusig jutottak el és szembe kerültek a perzsákkal. Ottani birodalmuk végs összeomlását a Kr. utáni 350-es hun támadás idézte el ; az ászai (jász) törzsek ezután szétszóródtak és különféle – türki, kazár, beseny , kun – fennhatóság alá kerültek, majd újra meger södvé Kelet-Európában jelent s szerepet játszottak. A Kaukázus környéki alánok a VII-X. században a Kazár Kánság kötelékébe tartoztak, de úgy, hogy meg rizték önállóságukat. A magyarok akkor érkeztek az alánok területére, amikor az alánok szállásterületére a kazárok és bolgárok nyomultak be. Miután a IX. században a Kazár Birodalom meggyengült, az alánok visszanyerték politikai önállóságukat és a X-XI. században önálló er s alán birodalom alakult ki. Az 1238-1239-es tatár invázió következtében Alánia is szétzilálódott.

Az alánok – jászok – az 1230-as években, közvetlenül magyarországi bejövetelük el tt a kunok birodalmának fenntartói és véd i voltak; nevüket Cumania területén Jasi (Jászvásárhely) rzi. Innen a tatárok el l menekülve 1235 körül bejöttek a Kárpát-medencébe, de a kunokkal együtt 1243-ban és 1246-ban is sok jász telepedett meg az országban, mint politikai hatalommal nem rendelkező segédnép, de nemcsak a Jászságban, hanem Pilisszántó környékén és a Kisalföldön is otthonra leltek. A kunokéhoz hasonló kiváltságokat Károly Róbert idején kaptak; ett l kezdve igyekeztek minden kapcsolatot megszakítani volt gazdáikkal, a kunokkal. Etnikai különállásukat egészen Mátyás király koráig meg rizték. 1530-ban a jászok és a kunok között szorosra fonódott a kapcsolat; közös központjuk (Jász)Berény lett. A török id kben maradékuk Fülek környékére gy lt, majd a palócföldiekkel kiegészülve visszaköltöztek sí szállásterületeikre. Az igazi népkeveredés a Jászságban 1745-ben következett be, amikor a jászok a kunokkal együtt ismét visszaszerezték szabadságukat. Ett l kezdve az ország minden részéb l érkeztek ide más etnikumokkal keveredett jász jobbágyok a szabadulás reményében.

A jászok sokáig megtartották sí iráni nemzetségi szervezetüket; a nagy múltú családokhoz való tartozás mindig el nyt jelentett náluk. A nemzetségbe beletartoztak az elhalt férfiági el dök és a ma még él pápai ághoz tartozó mindkét nembeli személyek. A vérségi alapon nyugvó társadalmi berendezkedésük keveredett a tízes számrendszer katonai szervezettel. Vezet jük a maguk választotta kapitány volt. sí vallásuk, a zoroasztrianizmus nyomokban ma is megtalálható, így pl. hiányzik náluk a török népekre jellemző táltoshit.

A Jászsághoz 15 települést sorolnak; területe 185 500 kataszteri hold, lakóinak lélekszáma százezer fölötti, de a magukat "jászoknak" tekint k száma ennél lényegesen több, hiszen ott találjuk ket a Jászság 30-40 kilométeres körzetében Hatvantól Kiskundorozsmáig, a Duna-Tisza közén, a Nagykunság déli részén, Makó környékén és a dunántúli Fejér megyében is. A XIII-XIV. században részben a kunokkal együtt érkezett jászok nyelvükben és kultúrájukban elmagyarosodtak, más néprétegekkel keveredtek, de sí kultúrájuk maradványait még rizik.

A kunok

A kun bels -ázsiai török (türk) nép. A Góbi-sivatag északkeleti peremvidéki szálláshelyeikről a kínai források emlékeznek meg, ... a muszlim forrásokban kipcsak néven szerepelnek. A kimek-kipcsak török törzsek egy része már a VIII-IX. századokban átkeltek az Urálon és a Káma alsó folyásáig és a Volgáig jutottak el. Az 1030-as években a kipcsakok már a kelet-európai sztyep uraivá váltak. A kunok XI. századi történetét már jól nyomon tudjuk követni. Ekkor, átkelve a Volgán az úzokat nyugat felé szorítják és elcsapataik 1055-ben már eljutnak az orosz fejedelemségek határáig; 1071-ben a kijevi fejedelemség nyugati határán harcolnak, 1078-ban pedig már Drinápolyt ostromolják és elérik a Duna vonalát. Terjeszkedésüknek a mongolok támadása vetett véget. 1227-ben Bej-bars vezetésével felveszik a keresztény hitet. 1236-ban és 1238-ban a mongolok döntő csapást mérnek a kunokra, akik 1239-ben bekövetkezett újabb vereség után Magyarországra menekülnek, de királyuk, Kuten (Kötöny) megölése miatt az országot rövidesen elhagyják. A tatárjárás után IV. Béla visszahívja őket és mintegy 40-60 000 kunt az Alföld lakatlanul maradt vidékeire (a Temes-, Maros-, Körös folyók vidékére, a Duna-Tisza közére és a Mezőföldre) telepítve, hamarosan elmagyarosodnak. Utolsó csoportjukat 1473-ban Mátyás király hívja be az országba; ők Buda környékén és a Csepel-szigeten telepednek le. Nevük a magyar gestákban cuni (ejtsd: kuni) néven szerepel, ahol e név elször általában a "keleti nomádokat" jelenti és csak később értik a kunokra. A mongoloknak behódolt részük Hvárezm területén telepedik le és részt vesz az ottani alaplakosság kialakításában.

A kunok életéről és kultúrájáról világos képet kapunk az orosz évkönyv-irodalomból és a XIII-XIV. század fordulóján készült Codex Cumanicus-ból. Sajátos írásnyelvhasználatuk a XVI. században halt ki, de a XVIII. században is még sokan tudták a "kun Miatyánkot". Nagyállattartó bels -ázsiai nép képe tárul elénk, akiknek emellett jelentős volt a mezőgazdasága is. A Kárpát-medencében való megtelepedésük után már helyhez kötött életet éltek; írásnyelvi építkezési módjuk a XVI-XVII. században az egész Alföldön elterjedt. E kódexben nemcsak a gabona, hanem a zöldségfélék és gyümölcsök fajtáiról is jó képet kapunk. Ezen írás külön részt szentel a turulmadárral – a toghrullal – való solymászatnak, de magyar alapszavaink jelentős részét is megtaláljuk benne (ata=apa, ana=anya, jurt=jurta, kendir=kender, tarlov=tarló, arpa=árpa, töve=teve, jugurt=joghurt, szan=szám, bor=bor, Burcs=borz stb.). A kunok nagy mesterei voltak a fűzésnek és a sütésnek. Italaik között ott szerepel a lótejben erjesztett kumisz, a kölesben erjesztett boza (sör) és a bor. A méhészet és vadnövények neveit máig ugyanabban az alakban használjuk mint a kunok. A kunoknak fejlett volt a borb- és ércfeldolgozása, építkezése, kocsigyártása, nyeregkészítése, íjászata, fonása, szövése, nemezgyártása, kötélverése, varrása, edények-, ládák- és munkaeszközök készítése. Ezeknek és az ezekkel kapcsolatos tevékenységek török eredetű neveit máig használjuk. Haditechnikájukat az Orosz Évkönyvekben is ismerjük meg; harcmódoruk hasonló volt a honfoglaló magyarokéhoz.

A kunok nemzetségi szervezetben éltek; a nemzetségek alapsejtjei a nagycsaládok voltak, melyek apajogú leszármazáson alapultak. Házasságuk szigorú egyenlőség volt, a házasság rendjét az exogámia határozta meg. A háznép – a "mansio" – ellentétben a magyarokkal rabszolga-féle cselédeket dolgoztatott. Az egymással apajogú leszármazás alapján rokonságban levő nagycsaládok tették ki a nemzetséget (uruq), és ezeknek változó egyesüléséből alakult ki a törzs, magasabb fokon a nép ("el"). Hadseregük beosztása azonos a bels -ázsiai lovas népekével.

Ismerték az írónoki hivatalt, írásuk a magyarokéval szinte teljesen megegyez arameus eredet türk rovásírás lehetett, amelyre utaló szavakat a Codex Cumanicusban b ven találunk, bár az ujugurok írásának használatára is vannak adataink. Paschalis de Victoria olasz minorita szerzetes 1338-ban átutazván a Don vidéki kipcsak (kun) területen a következőket írta: "...Isten kegyelméb l megtanultam a kun nyelvet és az ujugur írást, mely nyelvet és írást mindezekben az országokban általánosan használják". Vallási tekintetben a család és a nemzetség egyik feladata volt az öök tiszteletének ápolása. Elképzelésük szerint az élet a halál után a túlvilágon folytatódik, ezért a halottal együtt eltemették használati tárgyait és fegyvereit. Halottaik felé kisebb halmot emeltek, amelyre k szobrot helyeztek.

Palócok

Palócföld a Mátrától és a Bükk t északra fekv medence jelleg terület, illetve az Ipoly völgye, a Mátra-hegység környéke, amelyet régebben Felföldnek neveztek. A palócok szállásterülete a magyarországi és szlovákiai Hont, Nógrád, Heves, Borsod és Gömör történeti megyékre terjed ki, ahol mintegy félszáz településen élnek. Legnagyobb városaik: Ipolyság, Rimaszombat, Tornalja, Fülek, Eger, Miskolc és Gyöngyös. Az orosz krónikáirodalom a IX. században már ismeri a palóc-kunokat, akiknek egy része Kijevnél a magyarokhoz csapódva a honfoglalókkal bejött a Kárpát-medencébe. A XI-XII. században a délorosz sztyepek fel l fenyeget nomád törzsek betörése elhárítására indított hadjáratok során a magyar hadak többször találkoztak olyan kunokkal, akiket az oroszok polovecnek neveztek. A palóc nevet visel mai népcsoport el dei a török eredet polovec-kunok voltak, akiknek Moldvában maradt részei a XI-XIII. századokban – a tömeges kun beköltözés el tt – "lassanként beszivárogtak" a Kárpát-medencébe. A "palóc" etnikai kifejezéssel el ször csak 1683-ban találkozunk, ennek oka az, hogy a történelem során a palócoknak soha nem volt különállást élvez joga. Becsült lélekszámuk valaha félmillió körüli lehetett, de számuk – különösen Szlovákiában a tudatos elszlovákosítás következtében – egyre apad.

Viseletük, szokásaik és táncaik alapján a palócok között egy nyugati és egy keleti csoportot különböztethetünk meg. E különböz ség oka, hogy a keleti palócság nem keveredett olyan mértékben idegen népelemekkel, mint a nyugati, ahol a XVII-XVIII. században er s szlovák hatás érte ket. Nyelvjárás szerint hét csoportjuk van. Sajátos si elnevezésük a "had", amely az egy községben lakó mindazon palócok elnevezése, akik egy vezetéknévvel rendelkeznek, ha mindjárt különálló családot képeznek is. A palócok fontos foglalkozási ága volt a méhészet, a pálinka- és a lekvárf zés valamint az aszalás és a rekeszt -emel hálós halászat. Félvad sertéseiket ridegen tartották és makkoltatták, az igavonásra még a XX. század elején is ökröket használtak. Növénytermesztésüknél mindig ügyeltek a jeles- és tiltó napokra. A palócok tudatában ott élnek az si hitvilági alakok, hiedelmek, babonás képzetek, a "garabonciás gyiák", a "tüzes emberek", a "bolygótüzek", a "nyavalya" és a "tudalmas halottlátó asszony". Több helyen ma is tartják az ördöglagzi, a mátkatál, a kiszehordás, a vill zés, a májfaállítás, a Luca-nap, a betlehemezés és a karácsonyi vessz hordás szokását. Ezekben a népszokásokban az si bels -ázsiai hitvilág maradványai a kereszténységgel keverednek.

- A barkók Ózd környékén, a Rima-Hangony és a Hódos patakok mentén laknak, egyesek szerint önálló magyar népcsoportnak tekinthet k, mások szerint viszont a palócok legrégebb oldalágát kell látnunk bennük. A barkók katolikusok; házaik és hétköznapi életük a Sajó menti lakosokéhoz hasonló.

A matyók

Matyóknak a Miskolc körzetében fekvő három község (Matyóföld) – Mez kövesd, Szentistván és Tard – lakosságát nevezzük; elterjedésük régebben a mainál nagyobb volt. A palócok mellett hazánk északi részének, a Felföldnek legismertebb, feltehetően kun származású, a XVIII-XIX. században kialakult katolikus népcsoportja, a polovec kunoknak egy csoportja. A "matyó" elnevezés először az 1840-es években bukkant föl a Kassai Szókönyvben. 1857-ben olvassuk róluk: "Mez kövesd, Szentistván és Tard népes községekben egy tájszólás – viselet, szokás – jellemvonás tekintetében mintegy különvált fajtát képez a magyar népnek. Nevüket Mátyás királytól vették, akiket Mez kövesd lakosait több szabadsággal megajándékozta, s t egy okmányt részükre Mez kövesden adott ki és írt alá, ahonnan "Mátyás fiainak és végre Matyóknak" nevezték először és nemcsak a kövesdi, hanem a tulajdonságiaktól elsajátított két szomszédbeli lakosok is. A tardiak (saját hiedelmük szerint) ugyan a tatárjárásból itt maradt néhány tatár ivadéknak lenni mondatnak, amit a falu felett lévő tatárhalom is hihetővé tesz". Népszokás tekintetében átmenetet képeznek a palócok és az alföldi magyarság között; a földműveléssel és az állattartással összefüggő hagyományaik inkább alföldi jellegűek, míg szellemi néprajzuk és viseletük palóc jellegű.

A besenyők

A besenyők – pecseneg – ázsiai származású kipcsak török nyelvű oguz-török nép, amely eredetileg az Altaj-hegység és a Bajkál-tó közötti területen élt; központjuk feltehetően a Szelenga völgyében lehetett. A besenyők az első történetileg ismert kipcsak-török nyelvet beszélő nép a történelemben. Egy kínai forrás – a Szuj-su – egy Taskent-vidéki törzset pejzsunak nevez, egy VIII. századi tibeti nyelvű ujgur követjelentésben pedig be-csa-nagy törzsről értesülünk, amely már azonos a besenyők saját nevükkel a becseng/pecseng-el. A besenyők seifei az ujuguroktól 745-ben elszenvedett vereség, majd a Nyugati Türk Birodalom bukása – 840 után – után nyugatra, a "tarka lovúak" földjére vonultak, akiknek törzseivel szövetkeztek, így a besenyők törzsszövetsége két nép, az Aral-tó fölött lakó "tarkalovúak" és a besenyők egyesüléséből úgy jött létre, hogy a besenyők átvették a tarkalovúak szervezeti formáit. 893-ban a karlukok, oguzokkal és a kimmerekkel ...legyűzték a besenyőket, így nem maradhatott más hátra, mint a nyugatra való menekülés. Egy részük visszamaradt. A besenyők nagy része ezután Közép-Ázsiában és a Fekete-tenger északi sztyeppvidékén élt, majd az Urál és a Volga közötti területre a kazárok nyomására átkelt a Volgán és az Etelközben telepedett le. Kelet-európai tartózkodásukról a Bírborbanszületett Konsztantín császár tudósít. A régebbi történészek a besenyőknek eme "első támadásához" kapcsolták a magyarok honfoglalásának kezdetét. A magyarok éppen a Kárpát-medence elfoglalása előtt álltak, amikor keleti szomszédságukban a besenyők megjelentek. A magyarok a kazárokkal szövetkeztek a besenyők és a bolgárok ellen, akik a magyarok helyére, a Dnyeper és az Al-Duna közötti területre költöztek. A magyarok honfoglalása nem a besenyők támadása miatt következett be, hanem a besenyők megjelenése csak siettette azt a folyamatot, hogy a magyarok a Kárpát-medence elfoglalásával végső hazát szerezzenek maguknak. A besenyők és a magyarok között a honfoglalást követően semmiféle háborúról nincs adatunk, sőt 934-ben együtt harcoltak a bolgárok ellen. A besenyő Taksony fejedelem 955-970 között fiával és népes kíséretével a magyarokhoz költözött és Zolta vezér a mosoni végekre besenyő határőrt telepített.

A magyar hagyomány úgy tudja, hogy Géza fejedelem és Szent István uralkodása alatt más vendégnépekkel már besenyők is érkeztek az országba. Az Etelközben tartózkodó besenyők a kijevi orosz állam megerősödése következtében X-XI. századokban felmorzsolódtak. Egy részük a bizánciakat szolgálta, más részük a XI-XII. századokban (1027-ben, 1068-ban és 1071-ben) kisebb-nagyobb csoportokban – nem mindig a legbékésebb módon – Magyarországra menekült és itt részben határőrként, részben más szolgálatban – a királyi sereg könnyű lovasságában – otthonra talált. Régi etelközi szálláshelyeiket a kunok foglalták el, akikbe maradékaik beolvadtak. A XIV. század közepéig Magyarországon saját ispánságuk volt, amelyet 1352-ben Nagy Lajos király szüntetett meg. Nevüket a Kárpát-medencében számos név őrzi (Besenyőd, Besenyőtelek stb.). Magyarországon a Dunántúlon a Fertő- és a Rába vidékén, Tolna- és Fejér megyékben a Sárvidéken, a Balaton déli részén és a Dráva-Száva vidékén találunk besenyőtelepeket. Összefüggő besenyőterület Biharban, a Körösök-vidékén és a középső Tisza-vidékén voltak. A besenyők többnyire vízényes, rétes, legelőben gazdag területeket foglaltak el, melyek ősi életmódjuknak jól megfeleltek és amelyekre a letelepedett magyarság nem tartott igényt.

Maga a "bese" szó a török nyelvben "sólomot" jelent. A magyar besenyőnév a török becseneg alaknak IX-X. századi átvétele. A besenyők híresek voltak állatállományukról, jómódjukról és kézművességükről, amelyben kimutatható az iráni kangárok hatása. **Gardézi** írja róluk: "a besenyők gazdagok, sok lovuk és juhuk van". Törzseik neveit és pontos szálláshelyüket is Gardézitól ismerjük meg. A besenyőszövetség nyolc törzsből állt, az pedig negyven részre, törzsenként öt-öt nemzetségre tagozódott, amelyek élén kisebb fejedelmek álltak. Ezek a nemzetségek már nem a társadalmi vérségi alapon létrejött egységei, hanem a nemzetségi arisztokrácia irányítása alatt álló területi szervezet csírái voltak. A hatalom a néptől különvált nemzetségek kezében volt, a méltóságviselők közülük kerültek ki. A IX. században a fő hatalmat a Javdi-Erdim törzs vezetője képviselte, de a X. századra a törzsi kötelékek meglazultak; a XI. században már 13 törzsből értesítenek a híradások. Belső-ázsiai haditechnikájuk azonos volt a magyarokéval, főleg a visszacsapó reflexív volt. Nagyállattartók voltak, de a sík terepeken intenzív földművelést folytattak. Sírjaikat nehéz megkülönböztetni a honfoglaló magyarokétól, hiszen halotti szokásaik (pl. a részleges lótemetkezés) azokéval szinte teljesen azonos volt. A besenyők - a középkori Magyarország egyik etnikai csoportjának maradékai - 1500 táján enyésztek el, ezt követően már csak a történetírók emlékeznek meg róluk.

A hajdúk

Bár nem számítanak "keleti népnek" a hajdúk, a Kárpát-medencei magyarságnak egy sajátos színét adják, ezért indokolt velük foglalkozni. Hajdúböszörmény, Hajdúnánás, Hajdúdorog, Hajdúhadháza, Vámspércs és Hajdúszoboszló alföldi városok lakói azon szabad hajdúvitézek ivadékai, akikkel Bocskai István fejedelem dicső szabadságharcát megindította és kivívta. Az 1693-as esztendő óta a fejedelem adományozta szabadságot sok veszedelem fenyegette, de az utódok megtanulták őrizzeni 1848-ig, s az önkormányzatuk egészen 1867-ig megmaradt, amikor Bihar vármegye északi szélével a Hajdúkerület Hajdú vármegye néven Debrecen székhellyel külön vármegye alakult. Az újabb helységnevek törzskönyvezésénél ezen új vármegyébe bekebelezett községek némelyike szintén "hajdú" elnevet kapott, noha lakosai sohasem voltak hajdúk. Lehet, hogy a hajdúk eredetileg szerbek voltak, akik, mikor Zsigmond király a szerb várak fejében Debrecen vidékét átengedte a szerb fejedelmeknek, a törököktől szorongatott szerbek közül sokan letelepedtek a Tiszántúlra.

E beköltöztetettek idővel beolvadtak az ott élő magyarokba. A későbbi időkben ismét érkeztek rációk a Tiszántúlra; a XVI. században Böszörmény állandóan Rác-Böszörmény néven szerepelt okleveleinkben.

A hajdúk eredetét illetően van olyan nézet, amely szerint a "hajdú" szóban a "hajtót" lehet felismerni és úgy vélekedtek, hogy ezen emberek a XV. században fellendült marhakereskedésben a hajtók szerepét látták el; kik hajtották a szarvasmarhákat a külföldi piacokra. E veszedelmes foglalkozás nagy erő, ügyességet és éberséget igényelt. A szarvasmarha-kereskedelem megcsappanása után – mivel polgári foglalkozáshoz nem értettek – katonai szolgálatokat vállaltak a királyi várakban, az erdélyi fejedelmeknél, és másutt. Sorukat gyarapították a földönfutó jobbágyok. Az idők folyamán katonai szervezetük alakult ki kapitányokkal, hadnagyokkal és tizedesekkel. Hivatásos katonai renddé való alakulásuk a tizenöt éves háborúban (1591-1606) fejeződött be. Bocskai István nemcsak katonáivá fogadta, hanem le is telepítette őket; több, mint 9000 vitézt saját birtokaira szerződtetett. Szerződésük szerint háború idején katonáskodtak, ennek fejében közösen nemesi szabadságot kaptak és mentesültek mindennemű földesúri szolgáltatás alól. Az erdélyi fejedelmek és a tiszántúli földesurak számos községgel kötöttek hajdúszabadságot biztosító szerződést. Az utolsót II. Rákóczi Ferenc 1708-ban kötötte Tarpával. A hajdúk támaszai lettek a XVII. századi függetlenségi harcoknak.

A Kárpát-medencébe betelepített és betelepült népcsoportok

A magyarságnak a Kárpát-medencébe érkezésekor a hun- és avar maradék népességet kivéve a terület gyérén lakott volt. A IX. században a nyugati határszélről a frankok "eltértek", délen a szlovének a Dráván túlra húzódtak csak az északnyugati hegyvidéken maradt gyér szláv lakosság. A magyarok ... lakossága alapjaiban – éppen a "keleti népekkel" való utánpótlás (uzok, besenyők, jászok, kunok) következtében – alig változott.

- *A franciák és az olaszok* kis számú meghonosodása összefüggött az egyházi rendeknek, elsősorban a bencéseknek, a ciszterciáknak, a dominikánusoknak és a premonstreieknek ittlétével. Legelső város lakóink a vallonok voltak Székesfehérvárott. Francia és olasz területről származók érkeztek Dunántúlra a posztvulkanikus talajon való szőlőművelésére.

- *A német (germán) bevándorlás* árpád házi királyainkkal kezdődött, de a későbbiekben a lovagokat, a szerzeteseket és a papokat kivéve parasztokból és földművesekből állt, hiszen a magyar lovasokból katona és nem földműves lett. A XI. században a Kraszna és a Berettyó környékére telepítettek németeket. A Szepességbe és a szomszédos területeken kilenc, németek által lakott falut jegyeztek fel. Máramaros megyébe III. Endre király telepített százasokat, majd Gömör megyében alakultak ki német bányásztelepülések. A tatárjárás előtt a nyugati határszéleken az új típusú parasztgazdaság, a "Bauerlehen" jött létre. A tatárjárás után megérkeztek a bajor *hienzek*, majd Sopronba és a budai Várhegyre települtek német város lakók. A *Heidebauerek* – "pusztai parasztok" – a Fertő-tó környéki lutheránus parasztok voltak, akik Felső-Svábsországból menekültek Magyarországra.

Míg a Rákóczi-féle szabadságharc és a pusztító járványok komoly veszteségeket jelentettek a magyarországi népességnek, addig Európa más részein a lakosság lélekszáma megnövekedett és újra megindult a Magyarországra való vándorlás. A Magyarországra érkezett telepesek néhány elzászi francia, olasz és spanyol család kivételével mind németek; kezdetben szinte kizárólag katolikus németek voltak. A monarchia idején a német kultúra az osztrákok ideológiai támaszául szolgált, így minden bevándorlást segítettek.

Magyarországon az *erdélyi szászok* eredete II. Géza király idejéig (1141-1162) nyúlik vissza. E célra kiválóan alkalmasak voltak a Szentföldről hazatérő német keresztes lovagok. A másik irányvonal a Rajna-Mosel vidékéről, szívesen látott telepesek Erdélyben. Az első szász bevándorlók számára 1192-ben alakult meg a nagyszebeni prépostság. Ezidőtájt alakult meg az első három szász szék, amelyek együttesen alkották az "Altlandot".

II. András idejében is (1205-1235) érkeztek német telepesek Erdély területére, akik a mai Hunyad és Alsó-Fehér megyékben a magyarok közé ékelődtek. A szíves fogadtatás újabbak követték; így alakultak ki a szerdahelyi, a kármalmi és a szászvárosi székek. Beszterce környékére 1240 előtt az ezüstbányák kiaknázására is érkeztek szászok. Az igazi nagy letelepülési lendület 1211-ben volt, amikor II. András a Szentföldről távozó német lovagrendnek adományozta a Barcaságot. A királyi ezután a szászsebesi székelyeket áthelyezte a Háromszéki-medencébe, így a Szászvárostól Barótig húzódó terület a szászoké lett. Ezt a tulajdonjogot az 1224-ben kelt *Andreanum* erősítette meg.

A szász települések városokká kezdtek alakulni; Szeben, Szászsebes, Szászváros, Brassó, Segesvár és Medgyes kereskedelmi és kézműves központokká váltak, kialakult a városi polgárság, majd megjelentek a céhek; a vezető szerep a katonák kezébe átkerült a "gerébek" kezébe, akik hadviselés idején és ezen túl is érdemeket szereztek és újabb birtokokra tettek szert. ...Politikai okokból a második világháború után a szászok Erdély elhagyására kényszerültek.

A *szepességi szászok* a történeti Magyarország északi részén, a lengyel határral szomszédos Szepességbe is II. Géza idején érkeztek. A középkori Magyarországnak jelentős tényezője volt a nemesércbányászat, hiszen **a középkorban Európa aranytermelésének egyharmadát és ezüsttermelésének egynegyedét a Kárpát-medence adta.** Selmecebányára már Szent István korában Tirolból és Thüringiából érkeztek bányászok és a "felső- és alsó-magyarországi" bányákat kiaknálták meg, mígnem azok a XVI. század első felében a délnémet Fugger-család kezébe nem kerültek.

- *Szlovákok a Kárpát-medencében.* A köznyelv a szlovákokat "tótoknak" nevezi, majd a "tót" (thuat, a gepidák saját elnevezése) elnevezést csak az északi és szlavóniai szláv csoportok megjelölésére használták. A honfoglaláskor itt talált kisszámú szláv lakosság többsége a XII. századig beolvadt a magyarságba, csupán az északnyugati hegyvidéken, a Vág és a Nyitra folyók völgyében maradt fenn morva-szlovák lakosság, a későbbi – XIII-XIV. században kialakult szlovákság magja. A szlovákok lakta terület a középkor végén Pozsonytól az Ungig húzódott, dél felé nem lépte át a hegyvidéket. A középkorban az északnyugati megyékben, Trencsén, Nyitra, Turóc, Árva, Liptó és Zólyom területén kétnyelvű, magyar-szlovák származású köznemesség tartotta kezében a megyék irányítását. A szlovák és magyar együttélés évszázadokon keresztül felhőtlen volt.

Nagyobb szlovák csoportok a XVIII. század folyamán költöztek Fejér megyébe, Somogyba és Tolnába, majd a Duna-Tisza közére, Pest megyébe, Borsod-Abaúj-Zemplén megyébe, Somogyba és Szabolcsba. A második világháború után 73 000 magyarországi szlovák kényszerült elhagyni Magyarországot.

- *Románok a Kárpát-medencében.* A vlach vagy valah név régi magyar elnevezése "oláh"; a kifejezés nem nemzetiségi és nyelvi megkülönböztetés, hanem általában a balkáni eredet félnomád állattenyésztő népek foglalkozásának és életmódjának megjelölésére szolgált. A "román" nevet csak 1848 után maguknak a románoknak a kérésére használjuk. A vlach pásztornép lassú beszivárgása Erdély egyes hegyes vidékeire a XII. század végén kezdődött, első okleveles említésük 1201-ből származik. Településeik száma a XIV. század végéig 130-ra emelkedett. A románok kenézeik vezetésével magyar királyi birtokokon telepedtek meg és kisebb kiváltságokat élveztek. A földműves és kézműves szász lakosság kezdetben nem igen kötődött a havasok román pásztornépével, akik a XIII. században Bihart és a XIV. században Máramarost lepték el. Nyomulásuk azonban agresszívé vált és egyre erősödött. Többségük nem szervezett telepítés formájában, hanem folyamatos beáramlás következtében foglalta el előbb a szász és magyar falvak környékét, majd egyre beljebb hatolt a településekbe. A XVIII. században Erdélyben még csak 250 000-en voltak, de e század végére számuk már megközelítette a 800 000 főt. 1844-ben már ezt írják memorandumukban az erdélyi nemesek: "Ez a jövevény és idegen nép annyira elszaporodott, olyannyira elárasztotta Erdélyt, hogy úgylátszik három bevett nemzete közül kettőt, ha nem is múlt felül, de már felér vele". Román diaszpórák Szatmár megyében a XVIII. század derekán jelentek meg; Nyíradonyba 1836-ban, Nyírcsanádra 1740-ben, Újfehértóra 1769-ben, Nyírlugosra és Kiskállóra az 1770-es években kerültek.

A dákoromán elméletéről. A hivatalos román történetírás kidolgozta, vallja és terjeszti a dákoromán kontinuitás elméletét, amelynek a lényege az, hogy a románok egyenes leszármazottai a Római Birodalom Dácia nevű tartományában élt romanizált magaskultúrájú dákoknak.

1812-ben *Petru Maior* Budán kiadott *A dáciai románok kezdeteiről* című munkájában ezt olvassuk: "Töhötöm nyilván tudott románul is, hiszen a magyarok korábban az Etelközben laktak. Etelköz pedig tudvaleg nem más, mint Ukrajna és Moldova területe, ahol ugyancsak románok éltek". Az elmélet csírái a XVI. században születtek, de ekkor sehol nem találtak visszhangra. Két évszázaddal később a Bécsben tanult "erdélyi triász" tagjai megismerkedtek a latin nyelvvel és ahogyan az legtöbbször lenni szokott egy félig ismert nyelvi hasonlóság alapján **störténetet gyártottak a románoknak.** Ez az elmélet aztán központi román tanná n tte ki magát és alapjáivá vált a román nacionalizmusnak. A magyargyölő románok a magyarokra a "bozgor", azaz hazátlan, jövevény kifejezést sütötték rá, ezzel kívánták Erdély földjét románná minősíteni. *Micu Klein* jogilag bizonygatta, hogy a románoknak a magyarokét és a szászokét megelőző birtokon belülsége van Erdélyben. Mivel azonban **a románoknak jobb a nemzetközi "imázsa", mint a magyaroké, ezen ideológiájukkal árasztották el az egész világot; a nagy enciklopédiák és lexikonok e tanokkal vannak tele. (A magyarok igazi störténete egyetlen nemzetközi kiadványban sem szerepel.)**

- *A rutének ("ukránok").* A magyarok régebben a félnomád életmódot folytató *kárpátukránokat* más néven ruténoknak, *ruszinoknak* vagy a románokhoz hasonlóan *vlachoknak* nevezték. A múlt században a rutén papság képviseli azt az elméletet találták ki, mely szerint a kárpátaljai ukránok már a magyarokat is megelőzően a honfoglalás előtt is itt éltek a Kárpát-medencében, majd elterjesztették a nem létező "rutén hercegség" mítoszát. Ezzel szemben: a valóságban a rutének első csoportja a XI. században, majd a XIII. századtól kezdve szivárogtak át Galíciából Máramaros, Bereg, Ung és Zemplén megyék gyéren lakott hegyes vidékeire. ...A Rákóczi-féle szabadságharcban a magyarok mellett harcoltak, de a szabadságharc leverése után nem mertek visszaszállás helyükre visszatérni, így a szomszédos magyar vármegyékben Tokajba, Bodrogkeresztúrra, Mádra, Olaszliszkára, Tarcalra, Tolcsvára és Szerencsbe költöztek. Nagy részük a trianoni döntés után Ukrajna területére kerültek, Magyarországon az ország északkeleti részén kisebb településeken laknak.

- *A délszlávok Magyarországon.* A "délszláv" szó egy fogalom, mely magába foglalja a horvátokat, a szlovéneket, a szerbeket, a bolgárokat, a makedónokat stb. A bunyevácokat és a rác-horvátokat – főleg katolikus vallásuk miatt – a horvát nemzet részeinek tekintik. A honfoglaláskor az ország területén élt délszlávok hamar beolvadtak a magyarságba, majd később telepesekként egyre nagyobb számban jöttek az országba. Az Árpád-házi királyok és a délszlávok között nemcsak baráti és katonai, de családi és rokoni kapcsolatok is születtek. A szerbek a magyarok oldalán részt vettek az 1044. évi mérföldes csatában és ott voltak Pozsony ostrománál is. A Kálmán és Álmos királyok közötti viszályban a szerb főurak Álmost támogatták, Kálmán király győzelme után nemcsak Álmost és annak fiát, Bélát vakították meg, hanem néhány szerb főurat is. II. Béla királyunk felesége Urosa Ilona a raskai szerb zsupán lánya volt; Béla király feleségének ajándékozta a Csepel-szigetet. A délszlávok betelepítése a XIV. század végéig történt tömeges méreteket; ez összefüggött a törököknek a Balkánra költözésével. A magyar vereséggel végződött 1396. évi nikápolyi csata után Zsigmond király felismerte, hogy a török elleni védekezés éppúgy érdeke a délszláv népeknek, mint nekünk, magyaroknak. A XV. században a szerb fejedelmek a törökök ellen harcoltak, amiért birtokokat kaptak a magyar uralkodótól. Első szerb település volt Kerevár (Kövinvára), majd Ráckeve. Mátyás király uralkodása idején több, mint ezer katona telepedett le Nagylakon és környékén, a fekete seregben 5000 rác huszár harcolt; a közel sem pontos adatok alapján a XV. században az ország területén közel félmillió szerbvel számolhatunk.

A *szerbek* a XV-XVII. századokban tömegesen települtek le Magyarországon, majd a következő században autonómiát kaptak a Habsburg császártól. *Horvátország* sokáig a magyar korona csatolt része volt, majd a XVI. században sokuk Magyarország elnéptelenedett területeire költözött. A *szlovének (vendék)* a honfoglalás idején Dunántúl délnyugati sarkában is éltek. Vendvidék (Tótság) lakóinak nagy része a XII. században telepedett le az országban, főleg Lendva környékén; sokuk a Batthyány család szolgálatában álltak. A magyarországi 50 ezer szlovén az ország legtermékenyebb vidékeire költözött és ősi kultúrájukat sokáig tartotta.

- *A bolgárok* eredetük szerint nagyrészt törökök, csak a nyelvük szláv. A török terjeszkedés idején hazánkba menekült szerbek között sok bolgár is volt. A mai Szentendrei-szigeten a XV. század óta élnek bolgárok; nagyobb számban a XVII-XVIII. századokban jöttek az országba.

- *A görögök* a XVII. században kereskedni jöttek az országba, főleg Erdélybe. Legújabb csoportjaik 1948-1950 között, a görög polgárháború idején menekültek hazánkba.

– Az örmények a XV-XVII. század folyamán telepedtek le Erdélyben; egy részük Moldvából érkezett. Kétszáz – mintegy 3 ezer örmény család – Szamosújváron, Erzsébetvárosban, Gyergyószentmiklóson, Csíkszépvízen és környékén leltek otthonra. Az 1680-as évek végén a katolikus hitre tértek át. Az 1791. évi országgyűlés elismerte az örményeket a magyar nemzet tagjának és ezzel újabb emigrációjuk indult meg felfelé Erdélybe.

- A lengyeleknek magyarországi kapcsolata már Szent László királlyal kezdődött, akinek édesanyja is lengyel volt. A történelem folyamán a lengyelekkel mindig jó kapcsolatunk volt anélkül, hogy országunkba nagyobb számban bármikor is letelepedtek volna. Számuk az országban hivatalosan 10 000, a valóságban 28 000.

- A cigányok. Az indiai eredetű cigányság a XV-XVI. században kezdett tömegesen bevándorolni hazánkba. Zsigmond király engedélyezte átvonulásukat az országon. Többnyire karavánokba szervezve köboroltak. Hazánkban először egy 1489-es oklevél említi zenével foglalkozó cigányokat, mégpedig Beatrix királyné zenész cigányait. A török időkben a törököket szolgálták vasművesekként, zenészként, tőrzmesterként, fegyverkovácsként vagy borbélyként. A török hadsereg utáni "dúlásokat" ők végezték. A köborló cigányokat Mária Terézia rendelettel próbálta letelepíteni és megrendszabályozni. A Magyarországon élő cigányságot törzsi származása és anyanyelve szerint három csoportba szokták osztani: 1. magyar anyanyelvű *romungrikra*, akik az ország cigányságának döntő részét alkotják; 2. cigány anyanyelvű *oláh cigányokra*, akik a hazai cigányság 21-22%-át alkotják és 3. *bósa* vagy *beás* cigányokra, akik a román nyelvű változatát beszélik és a magyarországi cigányság 8-10 %-át teszik ki.

A magyar ember

(A magyarság embertanáról)

A magyarság eredete szempontjából a legdöntőbb bizonyítékot az embertan (antropológia) szolgáltatja. A magyarság eredetét ott kell keresnünk, ahol olyan emberek éltek – netán ma is élnek –, mint amilyenek mi magyarok vagyunk. Ezt a bizonyosságot megszerezhetjük az alaktani jegyek összehasonlítása alapján (népszerűen: "úgy néztek ki, mint a magyarok", tudományosan: olyan morfológiai [típusbeli] jegyeket viseltek, mint a honfoglaló magyarság) és élettani jegyek kimutatásával (pl. a marker-gének, vércsoport-jellegek vizsgálatával). Emellett csak másodlagos bizonyosság, hogy honfoglalóink milyen nyelvet beszéltek, milyen volt a szellemi- és tárgyi kultúrájuk; bár ezeknek összessége jó segítséget nyújt népünk eredetéről. Johann Blumenbach Göttingenben olyan emberek – a jugarok – közé küldte el Károlyi Csoma Sándort, ahol olyan emberek éltek – és élnek –, mint a magyarok, és a jó úton járó kutatóinknak is ez volt a vezérfonala. Ezért a természettudományok számára mindig elfogadhatatlan volt a finnugor történet, hiszen az uráli – ugor – embertani jelek elfordulása a magyaroknál mindössze 0,06%.

A magyar nép hármasszeteve jött: 1. beletartoznak a 894-895-ös honfoglalás előtt a Kárpát-medencében élt népcsoportok (az autochthon lakosság, a szkíták, a szarmaták, a hunok és az avarok); 2. Gerincét a Belső-Ázsiából elindult és ideérkezése előtt többszörösen – felfelé török népekkel – bevált 500 000-nyi "honfoglaló magyar" alkotja; 3. A magyarsághoz – immár a "magyar nemzethez" tartoznak az országba betelepített (jászok, kunok, besenyők stb.) és betelepült (szászok, szlovákok, svábok, szerbek stb.) népek.

Az antropológia a magyarság történetének kutatásakor Árpád népének – és a beleolvadt etnikumok – élettani jegyeit és testalkatát vizsgálja és "keresi vissza". Mivel a magyar Európa egyetlen nem indoeurópai népe, népszerűen úgy is mondhatjuk, hogy ezt a jó értelemben vett "másságot" kell visszakeresnünk.

- Az antropológia és az őshaza. Az első nagy nemzetközi antropológia-könyvet Paul Topinard és Paul Broca írták 1881-ben. Ebben a következőket olvashatjuk: "Az antropológiai kutatások a finnekkel való rokonságunk ellen tanúskodnak... a magyarok más irányban mutatnak keveredést, amennyiben a törökökkel, a kazárokkal és a bolgárokkal keveredtek..." Karin Mark (1977) északi antropológus írja: "Az embertan sohasem keresné a magyarok eredetét a vogul-osztjások között, mert áthághatatlanok a különbségek". Tóth Tibor antropológusnál (1971) pedig ezt olvassuk: "A honfoglaló magyarok a Kr. előtti VI. századtól a Kr. utáni IV. századig fennállt szkíta-szarmata birodalom egykori népeivel olyan embertani hasonlóságot mutatnak, amelyet nem lehet kimutatni az Urál mentén élt népek ugor ágánál".

A magyarság antropológiája

A magyarságra jellemző embertani típusok a honfoglalás korában és ma a következők:

1. **Turanid vagy turanid típus.** A férfiak átlagos testmagassága 165-167 cm körüli, a nők ennél alacsonyabbak, a testalkat kissé zömök. Az arc kissé széles, a járomcsontok kissé előrelátnak, az orrhát egyenes, a szemrész kicsi, a szem kissé "húzottnak" (ferdének) tekintik, a szemek sötétek, kisgyermekkorban előfordul a "mongolredés", a száj kicsi, a fej rövid, a nyakszirt gyengén kidomborodó, a haj sötétbarna, vastag szálú, egyenes és dús. E típushoz tartozók a mai szállásterülete Kelet-Turkesztán ("Ázsia Szíve"); az ottani (asztanai) Kr.u. III. századból származó temetőbe eltemetetteknek gyakori. Az e típushoz tartozók a Kárpát-medencétől nyugatabbra (északabbra és délebbre) nem jutottak el. Bartucz Lajos antropológus e típus főbb előfordulási helye utáni "magyar" változatát alföldi típusnak (*Homo pannonicus*-nak) nevezi, mások "törökös magyar típusnak" határozzák. Előfordulását országosan **30-35%** közé teszik. Bartucz Lajos antropológusnál olvassuk: "az alföldi típust mondhatjuk a legtöbb joggal "magyar típusnak", mert gyakoriságában ez a legnagyobb szám és mértékben egyenesen a honfoglalókig megy vissza"

2. **Pamíri típus**(pamíro-fergánai, közép-ázsiai, folyóközi- vagy anatóliai):

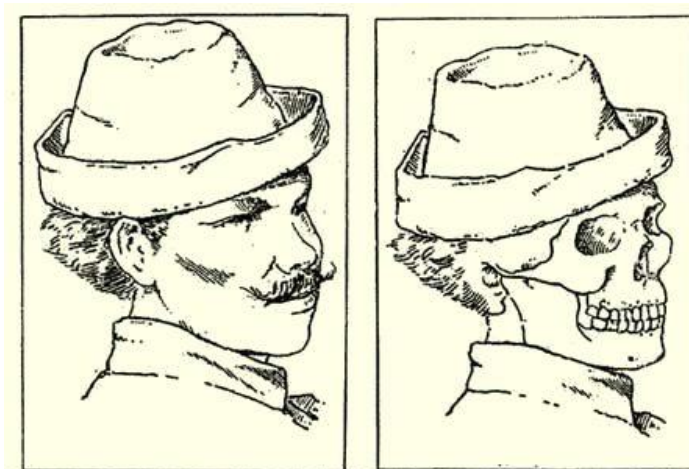
shazája a Pamír vidéke, a Tien-san, az Altaj, Közép-Ázsia valamint az Iráni-magasföld. A Kárpát-medencébe először a hunokkal, majd az avarokkal és Árpád magyarjaival került be. Az alföldi magyarságnak egyik jellemző típusa, ilyenek a "kiaszott arcú alföldi parasztok"; előfordulását a Kárpát-medencében **10-15 %** körülre tesszük. A termet az előbbinél magasabb; a férfiaké 170 cm vagy az fölötti. A testalkat általában szikár, a fej viszonylag kicsi, igen rövid, a nyakszirt általában lapos, az arc hosszú, az orr jelentős mértékben kiáll az arc síkjából és általában egyenes hátú, a járomívek erőteljesek. A színkomplexió sötét, a haj zsíros tapintású, ritka szálú és vastag.

3. **Taurid ("kaukázusi") típus:** részben a török, részben a szkíta-, szarmata- és jász népekre jellemző; a magyarságnál a hun kortól kezdve az avar koron és a honfoglalás korán keresztül a máig **5-8%-os** gyakorisággal előfordul, de a kiskunoknál és Baja környékén akár **14%-os** is lehet. E típus shazája Észak-Ázsia, a Kaukázus, a régi Mezopotámia és Perzsia, majd az Iráni-magasföld.

4. **Kelet-balti vagy kelet-európai típus** azon kelet-európai sztyep lakóra jellemző, amelyen a magyarok elődei, a magyarok, majd a besenyők, a kunok és a jászok is áthaladtak. Előfordulása **8-10 %** körüli, de Palócföldön a szlávokkal való keveredés következtében elérheti a 35%-os gyakoriságot.

Keletbalti típusú magyar leány

Benzúr Gyula rajza Kollmann kelet-balti típusáról "a magyar ember"

5. **Uráli vagy ugor típus a finnugor népekre jellemző :**

shazája az Urál és a Szaján közötti terület. Első magyarországi előfordulását csak a X. században lehet bizonyítani, gyakorisága régen és ma is **0,6%**, ami azt jelenti, hogy a magyarság feltehetően átment finnugor lakta területeken, de etnikai képének kialakításában e lakosság nem játszott szerepet; a magyarság shazáját tudománytalan a finnugor népek között keresni. A magyaroknál ritkán előforduló "mongoloid" elemeket nagyrészt e típus képviseli.

A fenti "keletről hozott" és a Kárpát-medencében előforduló típusok mellett természetesen itt találjuk "egész Európát", amelyet embertanilag a cromagnonid, a mediterrán, a nordikus, az alpi, a borreby stb. típusok képviselik.

"Marker-gén" vizsgálatok

Az alaki embertani vizsgálatokkal párhuzamosan egyre inkább el térbe kerülnek olyan etnikai meghatározásra is alkalmas fehérje, f leg immunológiai (ellenanyag-) vizsgálatok, amelyek objektív módon alkalmasak arra, hogy az összetartozó embercsoportokat kimutassák és a különbözőket egymástól elválasszák. Egyik legjobb módszert Hideo Matsumoto osakai orvosprofesszor dolgozta ki az elmúlt évtizedben. ...

Ebből következik, hogy ha egy népen – népcsoporton – belül szelekciós tényezők vagy egyéb népesség-genetikai mechanizmusok működésének hatására a Gm-tulajdonságok egy bizonyos gyakorisága kialakul, akkor az nemzedékről nemzedékre átadódik, megmarad. Egyes embertípusok és azon belül egyes népek, népcsoportok nemcsak abban különböznek egymástól, hogy képviselőik körében milyen gyakorisággal fordulnak el bizonyos Gm-marker kombinációk, hanem abban is, hogy egyáltalán milyen kombinációk (haplotípusok) fordulnak el a csoportokhoz tartozó emberek vérszérumában.

Ilyen módszerrel sikerült bebizonyítani a japánok, az ausztrálok eredetét, az indiánok vándorlását és Afrika benépesedését. Magyarország is bekapcsolódott a nagy japán kutatási-hálóba, amelynek hozadékaként Hideo Matsumoto és munkatársai arra a megállapításra jutottak – ezt nemzetközileg kötetekben és térképen is publikálták, – hogy az a marker-jelleg, amelynek legnyugatibb elterjedési területe a Kárpát-medencében a magyaroknál van, legkeletebbre Kelet-Turkesztánban a mai ujugurok és jugarok-lakta területen fordul elő, de megtalálható Mongólia egyes délnyugati területein is. E két népesség között élettani, immunológiai rokonság áll fenn. Nem fordulnak el ezek a markerek a finnekéknél és az ugoroknál, de megtaláljuk a mai finnugor népeknél, ezzel a biológia kizárja a magyaroknak a finnekkel és az ugorokkal való közös eredetét (bármiféle kapcsolatot), ugyanakkor bizonyosságot nyer az a tény, hogy a magyarság átvonult azon a területen, ahol a mai finnugor népek élnek.

A magyarok európai megítélése és tulajdonságai

A magyarok "mássága" miatt Nyugat-Európa seinket többnyire kedvezőtlenül ítélte meg. Kelet mindig a legnagyobb elismeréssel emlékezett meg seinkről. VI. Bölcs Leó bizánci császár szerint "a magyarok a munkát, a fáradtságot, az éget meleget, a fagyot, a hideget és minden nélkülözést t rnek szabadság- és pompakedvelők". Gardézi szerint "bátrak és tekintélyesek", Mihály szíriai pátriárka pedig azt írja, hogy "a magyarok becsületesek, színték és okosak, nem szeretik a sok beszédet".. Montagu Mária 1717-ben írta, hogy "a magyar hölgyek sokkal szebbek, mint az ausztriaiak, az összes bécsi szépségek Magyarországból kerültek ki". Paul Topinard és Paul Broca a világ első összefoglaló antropológia-kötetben 1881-ben így jellemzi a magyarokat: "a magyar családok arcvonásai a legszebbek közé tartoznak egész Európában". Hans Normann 1883-ban már azt írja, hogy "a magyarok igaz, jóalkatú, kemény izomzatú nemes emberek, mintegy márványból faragottak... szemek tüzesek".

Mivel a magyarság származásánál fogva más, mint Európa minden indoeurópai népe, ezért – bár erről az elmúlt fél évszázadban nem "illet" beszélni – tulajdonságai és viselkedési formái is mások. Ezt Európa legtöbbször nem értette meg. VI. Bölcs Leó bizánci császár írásaiban többször is kiemeli a magyarok szabadságszeretetét és kiváló harci tulajdonságait.

Ennek gyökereit ott kell keresnünk, hogy a jobb legel kért folyó versengés nem egyszer harchoz vezetett és a végtelenbe nyúló pusztákon a földrajzi adottság folytán elbújni nem igen lehetett. A lovasnépek szabadságszeretete közismert. A lovas nép szélesebb látókör , világotlátottabb, más népekkel szemben megért bb, nagyvonalúbb és türelmesebb, mint a megtelepült népek. A lovas népek az idegenekkel szemben szabadon, önérzetesen viselkednek, akárcsak az alföldi magyar, sohasem csúsznak-másznak a mindenható tisztvisel el tt és nem alázkodnak meg. A nagyfokú mozgékonyosság folytán egy lovasnép kevésbé kényszerült egy zsarnoki rendszer uralma alatt maradni, mint egy megtelepült nép. A szabadságvágy minden népben él, de a magyarságban különösen er s.

K be vésett és fába írt történelem

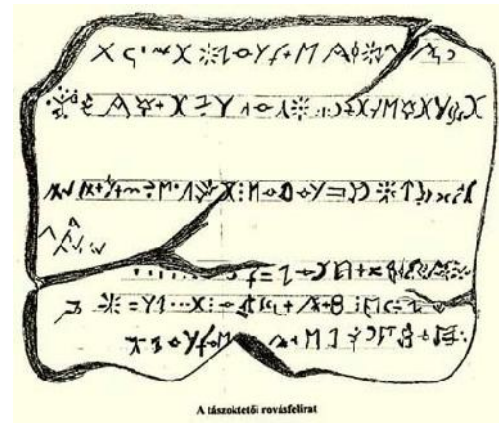
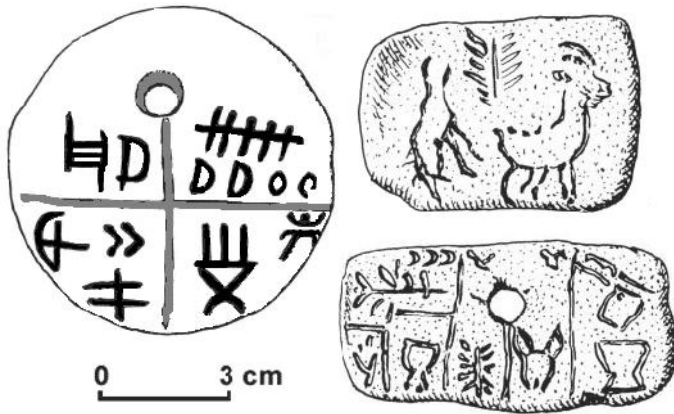
(A magyarság si írása: az ún. "rovásírás")

A magyarság egy olyan szétesett Európába érkezett, amelyben csak a görögöknek, a rómaiaknak (és az etruszkoknak) volt írása. **seink a Kárpát-medencébe minden európai írásrendszert l különböz olyan sajátos írásrendszert hoztak be, amellyel ma is 2600 éves bels -ázsiai szövegeket el tudunk olvasni.** Az 58 nyelvet beszél *Mezzofanti bíboros* (1774-1849) Frankl Ágoston cseh nyelvésznek írta 1836-ban: "A magyarok maguk sem tudják, hogy nyelvük milyen kincset rejt magában". *Sir John Bowring* (1792-1872) az 1838-ban megjelent *Life and Works I.* kötetében pedig így emlékezik meg nyelvünkr l: "A magyar nyelv egyetlen darabból álló termék , melyen az id viharai karcolást sem ejtettek... a magyar nyelv eredetisége csodálatos".

Az si magyar írás eredetér l sok nézet alakult ki; egyik sem meggy z . A türkök írása a szászánida pehlevi írással van legközelebbi rokonságban (Thomsen, Németh Gyula), amely feltehetően szogd közvetítéssel jutott el a türkökhöz. Vannak (Györffy Dezs), akik írásunkat a mínosi írásból, mások (Campbell, Bakay Kornél) viszont a sumer és az egyiptomi képírásból vezetik le mondván, hogy a f níciaiak az egyiptomi képírásból els sorban a mássalhangzós csoportjelekb l fejlesztették ki a rovásírást, az els bet írást. **Akármelyik kultúrterületr l származtatjuk is a magyar írásbeliséget, kapcsolatai nem az Urál-vidékére, hanem az ókori magaskultúrák világába vezetnek.** Az shorezmi és "az si magyar írás" jeleinek nagyszámú egyezése arról tanúskodik, hogy a magyar írás jelkészlete már a Kr. el tti második évezredben "összeállt".

seink írásának els anyaga feltehetően a fa volt, íróeszköze pedig a vés vagy valamilyen éles szerszám lehetett, mellyel a fába vésték, rótták írásukat. Nyilvánvaló – ahogyan err l a kínai évkönyvek is megemlékeznek – a hunok lágy anyagra is írtak, ezek azonban csak elenyész mennyiségben maradtak meg. **Mivel a rovás nehéz mesterség volt ezért törekedtek a rövidítésekre, hogy kevés jellel sok jelentést fejezhessenek ki.** A rovó rövidítéseit a magyar nyelv törvényeihez igazította, afféle "gyorsírási" rendszerrel dolgozott.

si írásunkban minden hangra – szótagra – önálló jelet használtak, ezért nyelvünket csak si rovásírással lehet leírni, kifejezni és gyerekeinket csak ennek szellemében lehet a magyar írást és olvasást ma is tanítani. (Ma azért van annyi dyslexiás gyermek, mert az "angolszász" módszerrel akarják a fiatalokat magyar nyelvre tanítani.) Amikor a magyarság áttért a latin bet s írásra, a latinban 13 hangunkra (dzs, stb.) nem volt jel, ezért olyan nyelvezet jött létre, amelyet a magyar ember sohasem beszélt. Mivel jelent seb rovásfelirataink el szőr Erdély területér l kerültek el (Tászoktet , Énlaka stb.), ezért ezt az írást "székely-magyar" rovásírásnak nevezték.

A **tatárlakai lelet** a fellelt legkorábbi írásjeleket tartalmazzák, i.e. 5500 körül keletkezettek, így kb. ezer évvel el zik meg a legkorábbi ismert sumer agyagtáblák írásait.

Hun-szkíta írás

A **glazeli kövek** becsült kora 15 ezer év, amivel nem tud mit kezdeni a világ tudománya, hiszen abban az id szakban még nem létezett írás.

Szarvasi kés avar kori csont t tartó.

Íme néhány lelet ami bizonyítja, hogy a magyar volt az els nép aki használta a legkorszer bb írásmódot, ahol minden hangot egy külön bet jelöl. Így a mondanivaló könnyedén lejegyezhet , nem úgy, mint a nehézkes képírással, fogalomírással és szótagírással.

A szarvasi kés avar kori hasáb alakú csont t tartó négy oldalán összesen 59 bet b l álló rovásfelirat látható, ez az írás lényegében azonos az 1799-ben talált nagyszentmiklósi kincs edényein megfigyelhet rovásírással. (8. 9. század). A Kárpát-medencei rovás és a székely-magyar rovás két önálló írás, amelyek egyik közös tulajdonsága, hogy feljegyeztek velük magyar szövegeket, így mindkett magyar írás is.

Az ősi magyar írás kutatása

Krónikásaink hagyománya írásunkat "hun" vagy "szkíta" írás néven emlegetik. *Kézai Simon*nál a XIII. században "a székelyek betűir" olvasunk. *Kálti Márk*, majd a *Bécsi Krónika* a XIV. században azt írja, hogy "a székelyek, akik a szkíta betűket még nem felejtették el, nem papírra írnak, hanem pálcákra rónak, kevés jellel sok értelmet fejeznek ki". *Bonfini*nél ezt olvassuk: "a székelyeknek szkítiai betűik vannak", *Székely István* pedig 1559-ben arról tudósít, hogy "a székelyek hunniabeli módra székely betűkkel élnek minden napiglan".

A sors mostohán bánt rovás emlékeinkkel, hisz Magyarország éghajlata és talajviszonyai nem konzerválják a fát és azon lágú anyagokat, amelyre annak idején írtak. A természeti erők pusztító hatását még hatványozta a szándékolt megsemmisítés akár vallási, akár politikai okból. Az ősi magyar írás a katolikus egyház szemében "tiltott írásnak" számított. Szent István törvényei között olvassuk: "A régi magyar betűk és vésetek, a jobbról balra való pogány írás megszüntetődjen és helyébe latin betűk használtassanak... A beadott iratok és vésetek tüzet-vassal pusztítottassanak el, hogy ezek kiirtásával a pogány vallásra emlékezés, visszavágyódás megszüntetődjen". (A "pogány írással írt" imakönyvek elégetése bizonyítéka annak, hogy az ősi magyar írással nemcsak véstek, hanem írtak is). Hogy az ősi magyar írás a tiltások ellenére továbbra is használatban volt, arra bizonyíték Mátyás király 1478-as évi ediktumának 5. cikkelye, amelyben a király megparancsolja, hogy "a falusi bírák kötelesek minden vármegyében a rovásnyeleket lajstromokban a megye elé terjeszteni".

Telegdi János 1598-ban a "Rudimenta, a hunok régi nyelvének elemei rövid kérdésekben és feleletekben összefoglalva" című munkájában összefoglalja ugyan az ősi magyar írás szabályait, de rövidítéseket és magánhangzós vonzatokat (ligatúrákat) nem használt, viszont azelőtt soha nem létezett magánhangzókat gyártott és az amúgy hasznosnak vélt munkájával "tönkretette" az ősi magyar írás szellemét.

Béla Mátyás 1718-ban még bátran ír a "hun-szkíta" írásról, a monarchia kancelláriája által irányított *Hunfalvy Pál* pedig már "koholmánynak" minősíti az előkerült rovás emlékeket. *Nagy Géza* 1890-ben "türk írásnak" nevezi ősi írásunkat, *Fischer Károly Antal* pedig a századfordulón a Tászkötet -i hosszú rovás emléket, – amelyet a románok eltüntettek – "hunmagyar" írásnak titulálja. Ettől kezdve kétfelé vált az ősi magyar íráskutatás: a monarchiát, majd a bolsevik ideológiát kiszolgálók előbb elhallgattatni próbálták az ősi írásunkkal foglalkozókat, majd annak jelentőségét lekicsinyelték, hiszen ez azt jelentette a magyarok számára, hogy őseink magas kultúrával érkeztek Európába. A monarchiát kiszolgálók ideológiáját az "akadémikusok" vették át; *Róna-Tas András* szerint az ősi magyar írás eredete tisztázatlan, szerinte az a sémi íráscsaláddal mutat rokonságot. *Sándor Klára* pedig az ősi magyar írást még kutatásra méltónak sem tartja. Erről írja *Bakay Kornél*: "Amikor a Kárpát-medencében és főleg Erdély területén egymás után kerülnek elő rovásírásos nyelv emlékeink, az akadémikusok kiderítették, hogy csupán a türk rovásírás átvételéről van szó, ősi írásunk nem is volt". A magyarok viszont gyűjtötték, elolvasták és publikálták a rovás emlékeket. *Püspöki Nagy Péter* írja, hogy "a magyar nemzeti írás esetében olyan írásrendszerrel van dolgunk, melynek 24-27 betűje önálló alkotás". Egyre több munka jelent meg *Németh Gyula*, *Ferenczi Géza*, *Vékony Gábor*, *Forrai Sándor* és *Varga Géza* tollából. *Sebestyén Gyulánál* olvassuk: "Az, amit a feledés és a bizonytalanság ködéből kibontakozó magyar rovásírás most az egyetemes írástörténetnek nyújt, az epigráfia legnagyobb csodái közé tartozik. Nemzetünk a művelt emberiség legértékesebb ókori örökségének részese volt, és élni is tudott vele".

Rovás emlékek a magyarok sz hazájából és átmeneti szállásaik területén

- *A hunok rovás emlékei.* A bels -ázsiai hun írás-maradványok a Bajkál-tó és a Léna-folyó vidékén, a Jenyiszeji vidékén, a Mongol Köztársaság területén, az Altaj-hegység vidékén, Kelet-Turkesztánból (beleértve Dunhuangot is), Kirgízia-Kazakisztán területén, valamint Fergana, az Alaj-hegység és Észak-Toharisztán vidékén került elő. Hogy az európai hunok ismerték az írást, arról *Priszkosz rhétor* tudósít, aki említi Attila leveleit és azt, hogy megbízottjaik is feljegyzett lajstromokból olvasták fel a rómaiakhoz szökött hunok neveit. A VI. században élt *Ménander Protektor*tól megtudjuk, hogy a bizánci császár a türki követektől szkíta írással írt levelet kapott, amelyet tolmácsok segítségével olvasott el ("miután a király [Jusztinosz császár] a tolmácsok segítségével a szkíta írást elolvasta, szívesen bocsátá maga elé a követséget").

Az smagyarok hitvilága

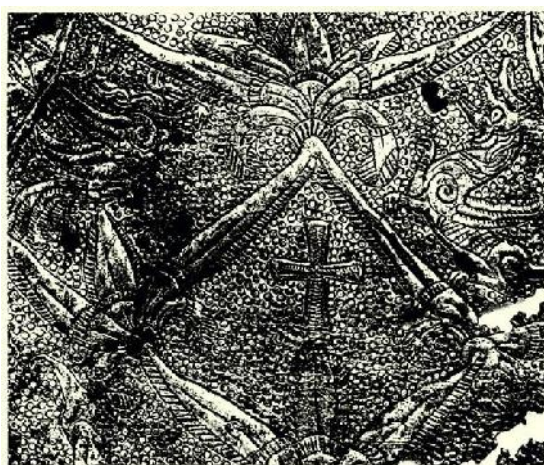
Az smagyarok vallása, a kereszténység előtti hitvilága nagyrészt ismeretlen, csak egységet nem alkotó mozaikokban maradt fenn. Az ősi bels -ázsiai vallási világgép a magyar nép mentalitásában még ma is ott él, töredékei megtalálhatók a néphit, a népmese és a népszokások körében. Maga a "mitológia" szó eredeti jelentése "titkos beszéd" volt, olyan dolgokra vonatkozott, amelyeket az ember nem tudott kifejezni. Származtatott jelentése "hitrege", amely a hajdanvolt hitvilágába enged bepillantani; az Isten, az ember, a lét kérdéseire keres magyarázatot. Soha nem légből kapott dolgok ezek, hanem egy titokzatos ismeretanyag, amelyet beláthatatlan időközön keresztül a generációk egymásnak adtak át.

A rokonépeknél való analógiák kutatása azért olyan fontos, mert a mitológia olyan, mint egy nyelv, melynek hasonlósága minden különbözősége ellenére is rokon eredetre mutat. A mi hitvilágába némi bepillantást engednek a régészeti feltárások, a korabeli auktorok és a huszonnegyedik óra után itt-ott fennmaradt hiedelem-töredékek, de ősi, immár elveszett csodálatos vallásunk és hitvilágunk egészét már senki sem tudja rekonstruálni, megismerni. Csak mozaikokból következtethetünk arra, ami elveszett, de ma is ott él a magyar nép mentalitásában és a legfelső lényhez való sajátos viszonyában. Úgy szokták mondani, hogy "mi magyarul vagyunk keresztények".

Az smagyarok vallásáról

Felvetődik a kérdés, hogy miért nem maradtak fenn ősi magyar istennevek? Azért, mert ilyenek soha nem voltak. **A magyarok ősei egyistenhívők voltak**, egy Istent imádtak, a világegyetemet teremtőjét, vagy ahogyan azt *Anonymus* nevezi: "a mindenek Urát". Egyedül hozzá fohászokdáltak és csak neki mutattak be áldozatokat. *Theophylaktosznál* ezt olvassuk: "A türkok (magyarok) csupán azt imádják és nevezik Istennek, aki a világmindenséget teremtette". *Ibn Fadlan* pedig azt írja, hogy "a magyarok az égből lakozó Istent mindeneknél feljebbvalónak tartják". Ugyancsak *Anonymusnál* olvassuk, hogy "Árpád vezér, akinek a mindenség Istene volt a vezetője...Tas, Szabolcs és Tétény látták, hogy az Isten győzelmet adott nekik... az isteni kegyelem volt velük". *Kézai Simonnál* írta le, hogy hadbárhívkor "Isten és a magyar nép szava" szólt a kikiáltók hangján. A Lehel-mondában pedig azt találjuk, hogy "Mi a nagy Isten bosszúja vagyunk".

A *Képes Krónika*, a *Budai Krónika* és *Thuróczy János* krónikája a magyar honfoglalást így kezdi: "Árpád a mindenható Isten kegyelmét kérte..." A kereszt jelét ott találjuk a honfoglaláskori bezdédi tarsolylemezen, a honfoglaláskori n k nyakában bizánci kereszt formájában és a szabadkai magyar temet b l származó öv csatján áldást osztó aggastyán alakjában. seink akár közép-ázsiai, akár kés bbi, f leg kaukázusi tartózkodási helyén megismerkedtek a kereszténységgel, hiszen kaukázusi szomszédjuk, az örmények 285-ben vették fel a kereszténységet; püspökeik az onogurok között is térítettek. *Prümwart* püspök 926 táján Sankt Gallenben, *Szent Wikbert* pedig 954-ben a kalandozó magyarok között térített. A Cyrill és Metód-legendákban 860-ban a magyarok a keresztény vallás ismeretér l tettek tanúságot. A történeti források feljegyezték, hogy 945-948 táján Bulcsú és Tormás (Termacsu), majd 953-ban Gyula törzsf Konstantinápolyban megkeresztelkedett, Ajtony, Géza és István pedig Vidinben vették fel a keresztiséget

A bezdédi tarsolylemez középső részlete (László Gyula, 1988)

Bezdedi tarsolylemez közepe

A pusztában él népek egyistenhív k, de az Istennel a szellemi világ lényeinek személyén vagy a **táltosokon** keresztül tartják a kapcsolatot.

Táltosok.

Irányított störténetünk egyik legnagyobb csúsztatása az, hogy Szibériában és másutt valóban létez sámánokat önkényesen összemosták seink tudós gyógyító embereivel a táltosokkal, márpedig seink soha olyan területen nem tartózkodtak, ahol sámánok éltek volna. Ezzel szemben **seinknek a természettudományokban járatos, tudós, gyógyító papjaik – táltosaik – voltak.** A gyógyítást végz tudós és a varázslatot zni akaró sámán között óriási a különbség. A táltoshoz hozzátartozik a tudás, a másíkról való gondoskodás (tehát a gyógyítás), a természetfölötti er k (gyógyfüvek, sugárzások stb.) felismerése és használata.

Honfoglaló seink táltosai rendkívül nagy tudás birtokában voltak; mint a törzs legsz kebb vezető rétegéhez szorosan hozzátartozóknak módjukban állt más kultúrák vallásaiból, papjaik tudásából a lehető legtöbbet eltanulva magukévá tenniük. Talán úgy is mondhatnánk, hogy a táltosok azok a nagy tudású emberek, akik a magyarság "kusza és véletlenszerű" szellemvilágát a Magyarok Istene alá rendezik. seink táltosai Belső-Ázsiától a Kárpát-medencéig megtartva a feladataikat sokat változtak, ma úgy mondanánk "modernizálódtak". A táltosok szerepe Európába érve fokozatosan halványodott, de a hagyomány gyökerei olyan mélyek, hogy bizonyos formában a máig fennmaradtak; füvesasszonyok, javasasszonyok és jövőmondók személyében; a táltosok egy-egy részfeladatát tovább viszik, asztrológiai ismereteiket az Alföld pásztorai hasznosították, termékenység-rítusuk pedig néphagyománnyá vált. Tevékenységükben sokat megőrizt a néphagyomány; legmarkánsabban a regösök ritmikus ütemének éneklésében vagy a busó-táncokban és a sokáig élő garabonciás diák személyében lelhetők fel nyomai, de szokásaink, nyelvi fordulataink, sőt néhány régi helyneveink is őrzik személyüket. Ez a hitvilág semmiképpen sem nevezhető "primitívnek", hanem a valóságnak az adott körülményekhez való alkalmazkodásának tekinthető, mely a természettel, az ismeretlennel való szoros kapcsolatból ered. Az eltűnt táltos szerepe egy szíves hitvilág pusztulásának tragikus jele.

A totemizmus

seink társadalma vérségi kapcsolatokra épült; a vérrokonságot tartották a létező legszorosabb kapcsolatnak ember és ember között. A rokonok úgy érezték, hogy a vértitokzatos erejük füzött össze őket eltéphetetlen szálakkal. Összetartozásuk tudatát a közös szívet tartotta ébren, akit ezért tiszteletben részesítettek. Amikor a pontos leszármazás már elhomályosodott, az ősi jelképpé, *totemmé* változott. A leszármazottak valamennyien ugyanazon nemzetség tagjainak tekintették magukat és egész életüket az ebből fakadó parancsok és tilalmak szegélyezték. Az a tény, hogy a magyar csodaszarvas új hazába vezető népünk szívet azt mutatja, hogy régmúlt időkben az ősi sanya és a vezető állat jelképe elmosódott.

A "totemizmus" ismérvei a következők: egy embercsoport és egy másik természeti lény áll kapcsolatban egymással, az emberek maguktól szimbolikusan totemektől származtatják, a totemeket szívetnek, rokonuknak és védelmezőjüknek tekintik és az embercsoportok és a totem között rituális kapcsolat van, a totemeket tisztelni (de nem imádni!) kell, végül a totem egy embercsoport címerévé vagy szimbólumává válik, az emberek magukat a totem segítségével nevezik meg, illetve különítik el. Totemisztikus elképzelések bontakoznak ki a régi magyar többnyire török eredetű férfi személynevekből, melyek egyúttal nemzetségeket is jelölnek. A honfoglaló magyar a totemizmus két formáját ismerte: a nemzetségtotemizmust és a családtotemizmust, azaz egy nemzetségen belül az egyes családoknak is megvoltak a külön totemjeik és totemállataik. Jellegzetessége a magyar totemizmusnak a madártotem (sólyom, keselyű, sas, ölyv, fűnix, turul stb.), amely régen is gyakori volt és ma is az a belső-ázsiai török népeknél. **"Az ősi magyar totemvilágban olyan motívumokra lelhetünk, amelyek gerincei a mai belső-ázsiai hitvilágnak is"** (Gunda Béla).

Boldogasszony

si hitvilágunkban megjelenik egy talányos rendeltetés nagy tiszteletnek örvendő istenanya, akinek neve Boldogasszony vagy Boldoganya. Fogalma Belső-Ázsiába nyúlik vissza. **Szent István azért tudta az országát Szűz Máriának felajánlani és ezt a felajánlást a magyarokkal elfogadtatni, mert a hitvilágunkban szereplő Boldogasszony – Babba – fogalma közel állt a katolikus Szűz Mária fogalmához.** Mindkettőnél nem egyszer csak az asszonyról van szó, hanem egy életet adó személyről. A szeplőtelen fogantatáshoz igen hasonló mitológiánk Emeséje is, éppen ezért mi magyarok Máriát Szűz Máriának nevezzük, holott az európai kereszténység Szent Máriának (Heilige Marianak, Santa Marianak stb.) nevezi. **Seink istenanyja nem az európaiak által ábrázolt Holdon, hanem a Napon, illetve a Napot szimbolizáló keresztben áll.** Szent Gellért térítőtörekvései során találkozott egy jószágos, fenséges mennyei asszony kultuszával, akiben mintegy Szűz Mária elképét láthatta, akinek tisztelete nagyobb akadály nélkül válhatott Mária-kultusszá és akinek költői neve sem látszott méltatlannak arra, hogy Isten anyját ékesítse. Ekkor választotta ki Szent Gellért a "Napba öltözött asszony" bibliai idézetét az udvar előtt tartott prédikációjának témájául.

Népünk hét "Boldogasszonyt" tisztel, akik között legnagyobbak a Nagyboldogasszonyt tartja. Ennek "leányai" a többi boldogasszonyok (szülő-, fájdalmas-, gyertyaszentelő-, sarlós-, segítő- és havi), de ismerik a "Szűz Kisasszonyt" is. A néphit Kisasszonyt azonosítja a kereszténység legnagyobb szentjével, Szűz Máriával, jóllehet a keresztény hittan erről nem szól. Az adatok tömegéből kiderül, hogy Nagyboldogasszony az életadója és védője, bőséges, termékenység, aratás, növény és ember szaporodásának védője.

A magyar népművészetben együtt találjuk sumer Baú istenasszonyt és a belső-ázsiai Boldogasszonyt, amint trónszékén ott ül a baúkoronás nő alak fodros ruhában, szimbóluma az életfa, a termő ág, amit kezében tart, vagy az életvízzel telt serleg, melyek jelzik, hogy az Élet Nagyasszonya. Az ősmagyar Babba, a "születést adó" és a sumer Bau, az "élelemadó" alakja népünkönél immár összemosódik Szűz Mária alakjával. Az ősi ábrázolások némelyikén feltűnik a Nagyasszony mellett az úgynevezett "lagashi címer" állata, a kiterjesztett szárnyú napmadár, a mindig visszatérő sas, de mellette **ott látjuk seink totemmadarát a turult is.**

Csíksomlyósi kereszténység előtti zarándokhelye a magyarságnak. Úrasszonya, a Napbaöltözött, akit a csíki székelyek, a gyimesi csángók és Moldova csángóságának egy része Babba Mariának nevez, akiben sehitünk istenasszonya és Szűz Mária alakja keveredik. *Daczó Árpád* (Lukács atya) Erdély tudós ferences szerzetese mondta, hogy "annak, aki Babba Mária nyomában jár, annak főleg népünk mítoszát a régmúltban keresnie, hiszen az európai környezetünkben ez az egyetlen élő, minden fontos elemében ma is föllelhető mitológiánk". A székelyeknél egy legenda maradt fenn: amikor Bálványos várához egy keresztény hittérítő érkezett, a váraltos papja, miután meghallgatta, hogy miféle szándékkal keresi vára magyarjait, rendelkezett a bebocsátás felől, hiszen – amint mondta – "azt hirdeti e küldött, ami szerint mi eddig is élünk napjainkat".

Szent László – a *Képes Krónika* tanúsága szerint – a magyarság fényes állatát, a csodaszarvast testvére, Géza előtt angyalnak nevezi a mogyoródi dombon. Nem tüntette el a sarvast, csupán új tartalommal öltöztette fel. Népünk elfogadta e változatlan változást, mert királyainkban a nagy hun király, Attila és Árpád örökösét látta. A dozmati regényekben a szarvas Isten küldötte "szent angyalaként" jelenik meg.

A magyar fészületeken igen gyakran alul, a boltívbe az Istenszül Asszony, népünk Boldogasszonya áll. Április 25-én, Márk napján a keresztútnál állított fészületnél áldja meg a pap a határt, ég és föld közelg ünnepe el tt a "nászágyat" szenteli meg e kitüntetett helyen. Zalában szélben megszólaló cseng f zéssel díszítették fel az útelágazásoknál álló fészületet, hogy távol tartsa a viharral érkez , határt pusztító gonosz szellemeket.

A magyarok svallásának kutatásáról

störténetünk egyetlen részével sem foglalkoztak annyit, mint si hiedelemvilágunkkal és svallásunkkal. Vallásunk nyomait megtaláljuk Szent István, Szent László, Könyves Kálmán dekrétumaiban; megismerjük a boszorkányvilágot, a gonosznak körülszántását és a kolompolással való távoltartását, az állatok betegségének el zését, a betegséget-megel z t zgyűjtást, a szerelmi- és termésvarázslatokat és a madarak hangjaiból való következtetést. A XVI. században *Bornemíssa Péter* (1535-1585) Ördögi kísértetek címmel ír a Luca-napi dorgálásokról és az óvónevek használatáról, *Félegyházi Tamás* (1540-1586) a halotti torról és a lelkek megváltásáról értekezik, *Méliusz Juhász Péter* (1536-1572) írásaiban a babona és a kuruzslás kerül említésre, majd *Ilosvai Selymes Péter* (1548-1574), *Beythe András* (1564-?) *Comenius János Ámos* (1592-1670) írnak a garabonciásokról, b bájosokról és a kuruzslásokról. *Nadányi János* (1643-1707) a vérállító colonokról és a családi élet babonáiról, *Apáczai Csere János* (1625-1659) a mágikus varázslatokról, *Esterházy Ferenc* a békak r l és *Bod Péter* (1712-1769) a gazdasági élet praktikáiról tudósít. Összefoglaló munkát *Otrokocsi Fóris Ferenc* (1648-1718) és *Cornides Dániel* (1732-1787) írnak; ez utóbbinál olvassuk: "Semmi kétségem afel l, hogy a magyarok csak egy istent imádtak". A Kisfaludy Társaság pályázati felhívására *Kállay Ferenc* (1790-1861), *Ipolyi Arnold* (1823-1886), *Csengery Antal* (1822-1880), *Kálmány Lajos* (1852-1919) és *Kandra Kabos* (1843-1905) nyújtanak be pályamunkákat. A legjelent sebb Ipolyi Arnold 1854-ben megjelent Magyar mitológiája, amelyben "megmentette" az korában még található svallásunk nyomait.

Ezután a magyarság svallásának kutatása tévútra tért, mivel "hivatalos" kutatóink (*Munkácsi Bernát*, *Vikár Béla* stb.) a finnugorok – amúgy igen értékes és érdekes – Kalevala-problematikájával kezdtek el foglalkozni, ehhez azonban a magyar svallásnak semmi köze sem volt. *Diószegi Vilmos* (1923-1972) a szibériai sámánkutatásban elévülhetetlen magyar- és nemzetközi érdemeket szerzett, kisebb képesség utódai azonban a sámánkutatást kritika nélkül az smagyarok vallásává téve hosszabb id re tévútra vitték seink svallásának kutatását. A kitér idején a hagyományos gy jt munka is tovább folyt; *Zlinszky Aladár* (1864-1941), *Róheim Géza* (1891-1953), *Marót Károly* (1885-1963), *Szendrey Zsigmond* (1879-1943), *Szendrey Ákos* (1902-1965), *Dömötör Sándor*, *Manga János*, *László Gyula*, ifj. *Kodolányi János*, *Vajda László*, *Dienes István* és sokan mások értékes rész-munkákat közöltek és egy részük folyamatosan közölnek.

A turul

A turul kétszer játszik szerepet seink hiedelemvilágban.

1. "Az Úr megtestesülésének nyolcszázötvenkilencedik esztendejében – olvassuk *Anonymusnál* – Ügyek... nagyon sok id múltán Magóg király nemzetségéb l vezére volt Szkítiának, aki feleségül vette Dentu-mogyerben Önedbelia vezérének Emese nev lányát. Ett l fia született, aki az Álmos nevet kapta.

Azonban isteni csodás eset miatt nevezték el Álmosnak, mert teherben levő anyjának álmában isteni látomás jelent meg *héja-forma madár* képében, és mintegy reá szállva teherbe ejtette t. Egyszersmind úgy tetszett neki, hogy méhéből forrás fakad, és ágyékából dicső királyok származnak, ámde nem a saját földjükön sokasodnak el." A *Budai Képes Krónika* szövegében a középső rész így hangzik: "Álmos vezér anyjának álmában egy *héja-forma madár* jelent meg, rászállott és ettől teherbe esett, méhéből sebes patak fakadt, mely nem a saját földjén növekedett meg. Ezért történt, hogy ágyékából dicső királyok származtak". Emese gyermeke test és vér szerint az apáé volt, Ugek vezéré, aki maga is a Turul nemzetségből származott. Az álomban érkezett turul a közvetlen, csak ennek az apaságnak az érvényét erősítette meg, és azt, hogy az utód az apánál különb, a régi sere hasonlító, de annál nagyobb hatalmú fejedelem lesz. A belső-ázsiai népeknél a víz szimbóluma a hatalmat jelöli. **Egy tipikus dinasztikus eredetmondával van dolgunk, melynek lényege, hogy a születendő utódokat már előre magasztalja, és fényes jövőt jósoljon egy még nem létező dinasztíának.**

2. A turul második szerepe a honfoglalás legendájában van. E szerint a magyarok fejedelme még a levéidai tartózkodásuk idején azt álmodta, hogy hatalmas sasok támadták meg az állataikat és kezdték szétépíteni azokat. Az emberek megkísérelték megtámadni őket, de nem sikerült, mert mindig máshol támadtak. Ekkor megjelent egy gyors, bátor *turul* és a magasból támadva megölte az egyik sást. Ezt látva, a többi sas elmenekült. Ezért elhatározták a magyarok, hogy máshová mennek lakni. Elindultak Attila földjére, melyet örökösen hagyott rájuk, de az utat nem ismerték. Ekkor ismét megjelent a *turulmadár*, s a fejedelem fölé szállva lekiáltott neki, hogy kövessék t, míg el nem tartanak a szemük elé. Az álom után nem sokkal dögvész ütött ki az állatok között, s a mindenfelé fekvő tetemenek lakmározó keselyűk közül egy arra repült *turul* a magasból lerúgta az egyiket. Ezek után felismerve az álomot jelenetben, az összes magyarok felkerekedtek és követték a turult. Ahol a madár elteremt a szemük elé, ott tábort ütöttek, majd ekkor ismét elteremt, újra követték minden népükkel együtt. Így jutottak el Pannóniába, Attila egykori földjére. Itt aztán a madár végleg elteremt a szemük elé, ezért itt maradtak. Ennek a mondának a valóságos alapja az, hogy a magyarok anélkül, hogy tudták volna valóban addig vonultak Európában nyugat felé, amíg a kerecsensólyom – a turul – fészkel. A múlt, a történelem igazolta, hogy a Turul-mítosz elteremése – az Árpád-ház kihalása – indította meg a magyar önállóság megszerzését.

A madarak szerepe seink hiedelemvilágában

A hun, a bels -ázsiai török és a magyar népm -vészetben fontos szerepet játszanak a madarak. Ezek közül legismertebb a *kerecsensólyom* (*Falco cherrug*) – a kutatók egy része e madarat határozta "turulnak" –, az *altaji havasi sólyom* vagy *turul* (*Falco rusticolus altaicus*), a *szirti sas* (*Aquila chrysaetos*), a *szakállas kesely* (*Gypaetus barbarus*) és a *fakó kesely* (*Gyps fulvus*). Maga a "turul" szó török eredet (togrul, turgul=vadászsólyom, illetve "kiváló tulajdonságokkal rendelkező, kedvenc ragadozó madár"). Sólyom-ábrázolást találunk egy Noin-Ula-i szkíta sz -nyegen, az issziki halomsír egyik halottjának övéen, egy Kr.el tti 1200-ból származó mezopotámiai k -doboz tetején, egy Kr.utáni II. századi pártus király szobrán, egy VII. századi szászánida ezüsttálon és még sok tárgyon. Ott találjuk a hunok címerein, az avarok szíjvégein (keceli lelet), a honfoglalás kori rakamazi tarsolylemezen, hajkorongokon, gy r -kön és a magyar királyok els -címerszer -en ábrázolt szimbóluma is a turul volt. A magyar nyelvben három szó van, amely a sólyomra és a sólyomkultuszra utal: a "kerecsen", a "zongor" és a "turul". A középs -a Zsombor férfinévben él tovább.

Krónikáink után a "turul" szó – név – hosszú id -re feledésbe ment, illetve el kellett felejtenünk. Csak a XIX. században került ismét el -störténetünk e fontos jelképe.

Akár a kerecsensólymot, akár az altaji havasi sólymot tekintjük turulnak – a vita eldöntése a szakemberek dolga – a turul a legjobb solymászmadár, de nem olyan ritka, hogy még senki nem látott volna olyant. Van bizonyos misztikus vonása, ami fantomszer vé teszi, ezért válhatott az egykori hús-vér, létez madárból szimbólum. **A turul volt az eszményi, a hibátlan, a gy zhetetlen, vagyis az isteni.** Ezért lehetett a magyarok uralkodóinak jelképe, majd így lett újra a Turul-legenda feledésével, a Turul-család kihalásával megint solymászmadár. Így szállt vissza közénk, és lett kerecsen-, vagy talán altaji havasi sólyom, egy olyan madár, amelyik létezik, mert sólyom, de nem létezik, mert füles sólyom nincs (*Dúcz László*).

si magyar népmesénk h se egy "isteni madár", amely kiszabadítja a Napot, feleséget is szerez magának és a mese végén király lesz. Népmeséinkben egy embert magasba emel turulmadár alakja is el fordul, amelyet repülés közben etetni és itatni kell; ezt örökíti meg a nagyszentmiklósi 2. számú korsón látható madár, amint karmai között egy n alakot ment ki a rabságából. Ha a magasba emelt alak férfi, – mint az 5. számú korsón, – akkor a madár a h s társa, aki a társai által cserben (az alvilágban) hagyott h st segíti vissza az emberek világába, hogy ott visszaszerezze az elrabolt menyasszonyát és az t megillet trónt. Népm vészetünkben is ott van a turul, egyre inkább háttérbe húzódva, pedig **a turul a magyarok si, feledésbe merült hitvilágának máig fennmaradt f szerepl je.**

A griff

A griff biológiailag két állatból van összetéve: egy ragadozó madárból és az oroszlánból. E nagy "madár", illetve mítikus lény biológiai se az ázsiai sztyepvidéken él 13 sasfajtából, 9 kesely fajtából és 9 sólyomfajtából, valamint az ázsiai oroszlán (*Panthera leon persica*), a szibériai tigris (*Panthera tigris altaica*) és az afganisztáni tigris (*Panthera tigris virgata*) létez alakjából alakult ki. A griffekr l Európa a Kr.el tti V. században *Hérodotosztól* szerzett tudomást, feltehet , hogy Hérodotosz *Ariszteásztól* vette ismereteit.

Ezen híradások szerint "a griffek a bels -ázsiai szkíták földjén (?) túl es hegyekben rizték az aranyat". A kés bbiekben *Ktésziász*, *Aiszkülosz* és *Aelian* is írnak a kínai krónikák "szárnyas tigriseir l". Ott találjuk a "szárnyas tigris" ábrázolását az altaji szkíta leleteken, a hunok, a szkíták és az avarok fémjein és textiljein, a magyar királyi jogaron, a koronázási palást szélén, az Árpád-kori magyar pénzekén. A török és perzsa emberek a griffet – a szimurgot – és a többi "összetett állatot" sohasem tartották valódi lényeknek, mert tudták, hogy ezek a fejedelmek és a királyok jelképei, jelvényei. Valamilyen tévedés folytán *Kézai Simon* is krónikájában a griffek lakhelyét a "szkíták földjére" teszi.

A székelykapu

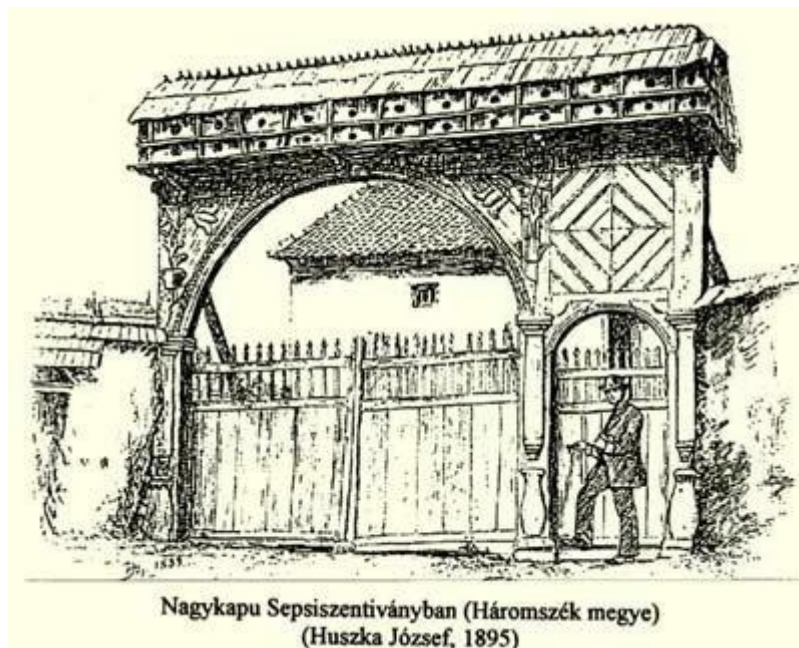
Priszkosz rhétor így ír a hunok építkezésér l: "Attila háza minden más háznál fényesebb. Ez a ház gerendákból és simára gyalult deszkákból volt összeillesztve és fakerítéssel körülvéve, nem biztonságul, hanem csak díszül... Attila udvarára nagy kapu vezetett, melynek szárnyvonalai befelé nyíltak s nem kifelé, mint a görögöké". A magyar kerítések és kapuk célja a tulajdon védelme, az idegen szemekt l való elhatárolódás, de emellett alkalmat is szolgáltat a díszítésre. A bels udvarteret seinknél a kis- és nagykapu választotta – választja el az utcától. **Ha az utcaajtót és a nagy kaput közös szemöldökgerenda fogja össze és az a szénásszekerekhez mért magasságúvá emelkedik és közös tet vel látják el; ezt nevezzük nagykapunak, más szóval székelykapunak, pontosabban fedeles nagykapunak.**

A kiskapu általában ugyanolyan magasságúra emelik, így annak mérete nem változik, teteje viszont jó alkalmat nyújt a díszítésre. Székelyföldön oszlopokat, más néven *zábékat*, kapubálványokat ásnak a földbe, ezek adják a kapu keretét. E keret foglalja magába a kiskapu és a székérbejárat testét. A fels , keresztben álló fedél galambdúcként szolgál; ez a *galambbúg*.

A székelykapukat régebben csak faragták, de a XVIII. század óta a díszeket gyakran festik is; a felkúszó indák színe sötétvörös, az indán ül hármass levelek kékek, néha zöldek fehér pettyekkel tarkítottak; a rozmaringok mindig zöldek. A színezéshez csak piros, fehér, zöld és kék színeket használnak, a kapukon a sárga vagy a lila szín sohasem fordul el . A mongol kolostorok tet peremének síkján a domború cserépsor végén felül sötétebb, a homorú cserépsor végén fehér pikkelysört láthatunk.

Nálunk a galambház alatti gerendán, vagy a nagy- és kiskapu boltívén találhatunk ehhez hasonló díszítéseket. A kapuoszlop alsó része faragatlan, majd fölfelé rózsa vagy levélfüzér faragással díszített. E fölfelé futó díszek ritmikusan, szívalakot formázva ismétl dnek, s a köztük maradó teret gyakran kacsokkal töltik ki. A kacsok végén gomb, tulipán, rózsa vagy csillag látható. A zábék fels végz désénél általában egy külön virágzat van, amelynek alapja egy pálmalevél. A gerenda közti teret vonala keretbe foglalt dísz tölti ki.

A keret közepét egymás fölé helyezett virág, csillag, rózsa vagy pontokból álló dísz (néha korona, kereszt, gyertya, kehely vagy madár) foglalja el. A kiskapu és a nagykapu testét nem díszítik.

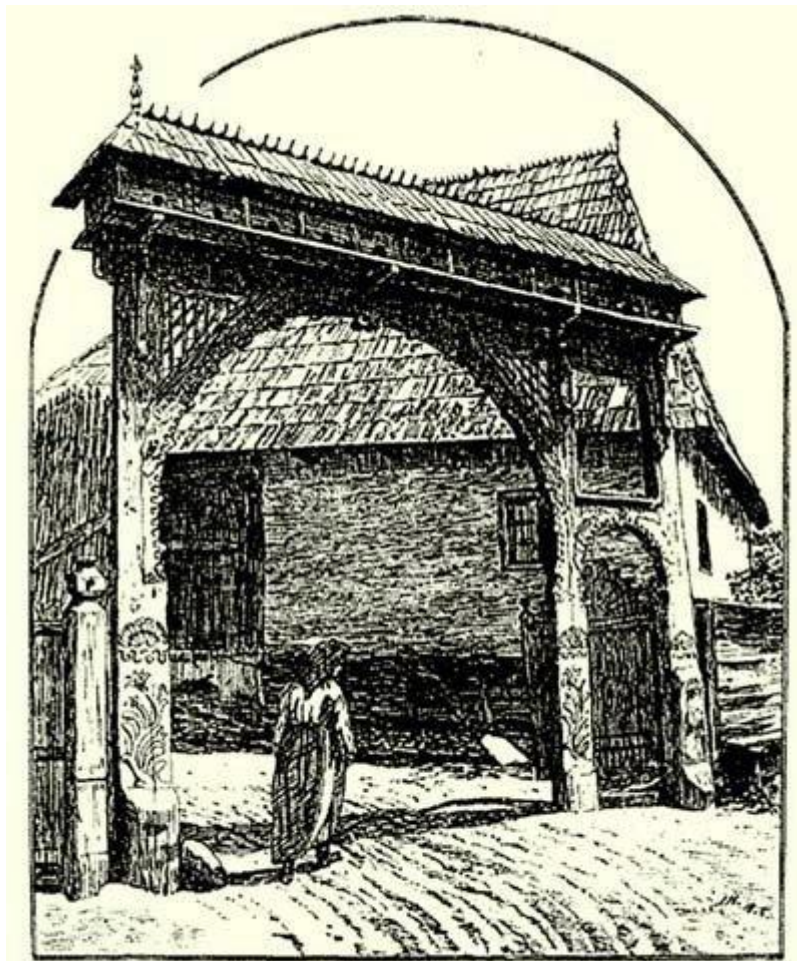

A székelykapukat díszítéseik szerint osztályozzák. 1. Olyan kapuk, ahol a kis kapu fölötti tér egészen betöltött és át nem tört síkfelület, mely tele van lapos relief-díszítéssel, néha címerrel és jelvényekkel. 2. A régi kapuknál a kiskapu fölötti tér egy nagy vagy több kis kerek ablakká van alakítva, itt a díszek fa- és bronzkivágás, csipkézés és szíjfonatok utánzatai. 3. Ide a rácsos ablakú kapuk tartoznak, amelyek Csíkot jellemzik. 4. Olyan kapuk, amelyeken a székely festett bútorokon is látható naturalisztikus díszek vannak; ilyenek főleg a sóvidéken fordulnak elő.

A székelykapu ornamentikája Kínában (a sárkány-mintás gerendadíszítésben), és a belső-ázsiai népek hiedelemvilágában gyökerezik. A székelykapu elterjedése a Peking-Magyarország vonal mentén kiterjedhet végig egy 1000 km-es széles sávban; sem itt északra, sem itt délre nem fordul el; Nyugat-Európa nem ismeri. A székelykapu hengeres formái, a ferde támasztóoszlop, végén rögzítő cövekekkel, a tető formája, a tetején levő sárkánydísz és az oszlopain elhelyezett napjelek a kelet-ázsiai építészet szerkezetét és ornamentikáját ma ismeri.

A sárkányvédő kultusza Kelet-Ázsiából kiinduló kultúrhatás; a magyar hiedelemvilágban és főleg a népmesevilágban a sárkány – sárkánykígyó – a bejáratot- a vár- vagy palotakaput védő kultikus lény. A leegyszerűsített, a ház lakóit kultikusan védő sárkányos oromdíszek helyére katolikus vidékeken a bontól védelmező Istenfiának, Jézusnak a keresztjét helyezték. A mongol kolostorok tetőperemének homloksíkján a díszítő sor elemei – kör és pikkely – minőségi és szerkezeti szempontból megegyeznek a székelykapu díszítő sorának megfelelő elemeivel. Nyilvánvaló, hogy a hun, az avar és a magyar, illetve más török népek Belső-Ázsiából hozták a Kárpát-medencébe a székelykapu keleti bambusz-technikában gyökerező díszítő formáját.

Mivel a székelykapuk fő elterjedési területe éppen a hun-utódok által betelepített Székelyföld, ezért nagy a valószínűsége annak, hogy a székelykapu a hunoknak ittmaradt öröksége.

Nagy kapu Csíkverebeshől (Huszka József)

Az smagyarok fegyverzete

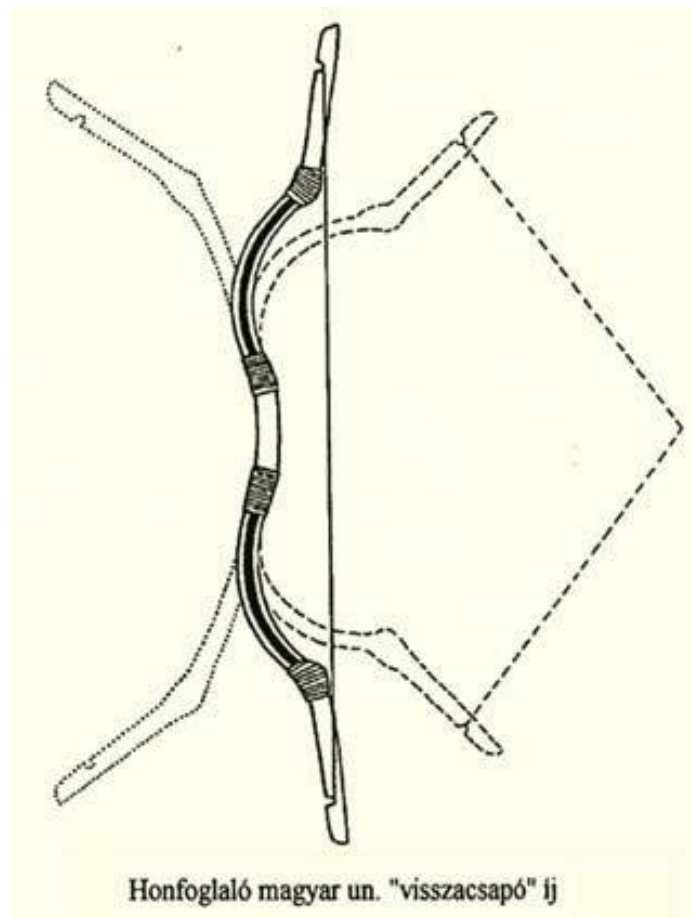
A fegyver seinknek éppoly fontos és meghatározó eszköze volt és olyannyira hozzájuk tartozott, mint ruházatuk. A honfoglaló magyar férfinak a fegyver munkaeszköze volt. *Dzsajháni* 920 táján írta, hogy "a magyarok fegyverei ezüstből vannak és arannyal berakottak", *VI. Bölcs León* bizánci császár (886-912) Taktikájában így írja le a magyarok fegyvereit: "A magyarok fegyverzete kard, b r pánccél, íj, kopja, s így a harcokban legtöbbször kétféle fegyvert visel; vállukon kopját hordanak, kezükben íjat tartanak, és amint a szükség megkívánja, hol az egyiket, hol a másikat használják". A lotharingiai *Regino apát* Világkrónikájában a magyarokat úgy jellemzi, hogy "a fáradalmakban és a harcokban edzettek, testi erejük mérhetetlen... karddal csak keveseket, de sok ezreket ölnek meg nyilakkal, amelyeket olyan ügyesen l nek ki szarujaikból, hogy lövéseik ellen alig lehet védekezni". **seink harcosainak eredményessége sok tényez együttes hatására épült: az alkalmas ruházatra, a fáradtság t részére, a kit n fegyvereikre, kit n lovaglókészségükre, igénytelen és kitartó lovaikra, az utánpótlás biztosítására és az átgondolt hadvezetésre.** Vitézeink ruházata elenyészett, de fémfegyvereik részben megmaradtak; ezek, a korabeli leírások és az analógiák alapján seink fegyvereit jól tudjuk rekonstruálni.

Az íj és a nyilak

A puskapor használata előtt a harcászat két távolra ható fegyvertípust ismert: a rugalmas visszacsapódás gyorsaságát felhasználó íjat és a centrifugális erőn alapuló parittyát. A lovas népek az íjat használták. Az íj tulajdonképpen olyan rugó, amely energiát tárol és halmoz fel. Az íjász az íj húrján a megfeszítéskor hosszú idő alatt kifejtett munkájának energiája hirtelen szabadul fel, és a nyilat sokkal távolabbra és gyorsabban repíti, mintha pusztá kézzel hajították volna. Úgy is lehet mondani, hogy az íj kétkarú rugó, melyet egy húr segítségével feszítenek meg. A megfeszítés során a külső ívre húzóerő, a belső ívre pedig nyomóerő hat. A felajzás során az íj két szárában energia halmozódik fel, ami a húr elengedésével mozgási energiává alakul és kilövi a nyílveesz t.

A "hosszú íj" az Óvilágban mintegy 50 ezer évvel ezelőtt jelent meg; íjakat a spanyol sziklafestményeken is láthatunk, de Európa szinte minden országából származnak korai íjleletek. Ezek a 150-200 cm közötti "hosszú íjak" hosszú időn keresztül szinte semmit sem változtak. Ezt a változatlanságot a szkíták szakították meg a Kr. előtti 600-300 közötti időben, amikor feltalálták a *visszacsapó reflexíjat*, majd azt Kr. e. 300-200 között tökéletesítették; így alakult ki a hunok és seink által is használt *összetett reflexíj*, amely a pusztai népek szinte egyetlen és leghatásosabb fegyvere lett. Ez a fegyver a maga korában a csúcstechnikát jelentette. Az íj lehet egyszer íj, támasztott- vagy egyszer reflexíj, réteges íj és kompozit íj vagy összetett reflex-íj. A magyarok íja ez utóbbi csoportba tartozik szinte azonos a szkíta-szarmata, a hun- és az avar íjakkal és távolabbi rokonságban áll a mongol íjakkal; keleti típusú *összetett, visszacsapó vagy reflexíjak* családjába tartozik. (Az "íj", a "nyíl" és az "ín" si török szavak.)

Az összetett reflex-íj több rétegből áll és felajzatlan állapotban ellentétes irányba görbül. Az íjat használat előtt fel kell ajzani, azaz a nyugalmi (fordított C) formáról C-alakra kell áthajtani úgy, hogy az egyik íjkar végére kötött ideg másik, hurkos végét a túlsó íjkarvég bevágásába kell beakasztani. Ez a mozzanat nagy ügyességet és erőt kíván meg az íjásztól. Két comb közé szorítva vagy rálépve bal kézzel görbítették vissza az íjat, és jobb kézzel akasztották rá az ideget. A használaton kívüli íjat leeresztették, hogy rugalmasságát idővel ne veszítse el. A reflexíjak elnyelése – mivel a felajzatlan ívkarok visszafelé hajlanak és csak a felajzáskor nyelik el megfelelő formájukat –, hogy jókora energia halmozódik fel bennük. A rövidebb karok jó tulajdonsága, hogy ezeknél az íjknál nagyobb hatásfokú az energiaátvitel, mivel a húr elengedése után nem csapódnak elre a karok, és nem vesz el annyi energia. Az ázsiai összetett íjak hasoldalára általában bivalyszaruból készített szarulemezeket enyveztek, aminek következtében megnőtt az íj szilárdsága. Az íj kifeszítésekor a nyomóerő a szarura nehezedik, amelynek szilárdsága kétszerese a fának (négyzetcentiméterenként 13 kg). A szaru használatának másik elnyelése, hogy nagy a restitúciós együtthatója, azaz jobban visszanyeri az alakját. Az összetett reflexíjak rugalmassága miatt a karokat jobban hátra lehet feszíteni, mint az íj hossza. A rövidebb karok és nagyobb kifeszítési hossz miatt ezek az íjak nagy sebességgel és messzire röpítik a nyílveesz t. Van még egy elnyelése az összetett íjknak a hosszú európai íjakkal szemben, nevezetesen, hogy hosszabb ideig tarthatók felajzott állapotban anélkül, hogy az íj károsodást szenvedne. A hidegtől és nedvességtől féltve az íjat tegezbe csúsztatták, ami az íj leeresztett alakját követően szabott, szélrel kifelé fordítottan varrott többnyire burtok volt. A lovasok felszerelésének lényeges tartozéka az íjtartó tok volt, amelybe felajzott állapotban helyezték az íjat. Az így tárolt fegyver 6-8 órán át állhatott károsodás nélkül, majd lecserélték pihentre. Ez a megoldás tette lehetővé az állandó harckészültséget.

A magyar visszacsapó összetett reflexíj 25 kg feszít erejű fegyver; egy 50 gramm tömegű kovácsoltvas hegyű vesszőt 200-250 méterre repít. A legnagyobb távolságot speciális "távollöv" könnyű és kistollú nyílvevesszel egy janicsár érte el, aki a XVI. században átlépte a Boszporuszt, ami 800 méternek felel meg. Ezekkel az íjakkal hathatósan 45 fokos szögben kilőtt nyílvevesszel 150-180 méterre tudnak célzóval nyilazni. *Kassai Lajos* 7,2 másodperc alatt ma is három lövést ad le. Vágtában mozgó lóról lenni csak kengyelben állva lehetséges; a pontos lövéshez szükséges, hogy a nyeregből kiemelkedő harcossal nekitámaszkodjon valaminek. A magyarok és általában a lovas népek által használt nyereg első kápája magas, ráadásul megvan a szükséges stabilitás. Ez olyan áttűző erejű, mely képes bezúzni egy ló koponyacsontját és könnyedén siklik át egy vértetetlen harcson. A hegy típusától és a becsapódási szögtől függően átüt a bűrpáncélt, a láncpáncélt, még a könnyű vértet is. Ha létfontosságú szervet nem is ért a találat, a harcossal könnyen elvérezhet. Ha a vesszőt meredek szögben lötték ki, a vessző szinte zuhan a célra. Az energiájából csak annyit veszített, amennyi a légellenállásból adódhat. Ez a gyakorlat azt jelentette, hogy a maximális lövetőtávot elért vessző még könnyűszerrel leterítette egy harcossal. Ilyen távon nincs lehetőség a pontos célzásra, a nyilakat ezért egyszerre a tömegbe lötték. A sebekről feljegyezték, hogy futamodást szenvedtek, majd üldözőiket a nyeregből hátrafordulva nyilazták le. Ha az üldöző nem használt lövetőt, harcossal méterekre bevárhatta. Ilyen távolságra már könnyűszerrel lehet lenni akár a páncél réseinek közé is. Egy igazán jó íj elkészítése akár egy évig is eltarthat. Egy szépen díszített, festett, aranyozott íj értéke több szarvasmarha, illetve ló árával volt egyenlő.

Az egykori leírásokból is világos, hogy a magyarok legfontosabb, szinte csatadöntő fegyverének az íjat tekintették. Íjaink hírnevét dicséri a 924. évben Modena városának templomi könyörgésében ismert ima: "Krisztus hitvallója, Isten szent szolgája, oh Geminianus, imádkozva könyörögj, hogy ezt az ostort, amelyet mi nyomorultak megérdemlünk, az egek királyának kegyelmében elkerüljük... Kérünk téged, bár hitvány szolgálid vagyunk, *a magyarok nyilaitól ments meg Uram minket!*" (A sagittis Hungarorum, libera nos Domine). Ezzel fohászokdáltak védőszentjükhez, Szent Geminianushoz. *Regino prümi apát* 908 táján jegyezte fel a következőket: "A magyarok sok ezreket ölnek meg nyilakkal, amelyeket olyan ügyesen elnek ki szarujaikból, hogy lövéseik ellen alig lehet védekezni".

Cs. *Sebestyén Károly* régész és néprajzkutató a honfoglaló magyar és avar sírleletek tanulmányozása alapján előbb elméletileg majd a valóságban is rekonstruálta az akkori kor félelmetes fegyverének szerkezetét, alakját és méreteit. A rekonstrukcióval, majd annak gyakorlati alkalmazásával többen (*Jakus Kálmán, Fábrián Gyula, Grózer Csaba, Hidán Csaba, Hajdú Gábor, Kassai Lajos* és mások) foglalkoztak. Egyik rekonstrukciót *Fábrián Gyula* végezte el a Békés-Povárdug-i temető 55-ös számú sírjában talált maradványok alapján.

- *A nyilak.* A nagyhegyi nyilak többsége hadinyílként szolgált, de a nagyvadakra is ezt használták. A nyilak élét általában köszörülték, de volt olyan nyílhegy is, amelyet rozsdásodni hagytak, s így vérmérgezést okoztak vele. Sokféle zengőnyilat is ismertek, amelyek röptében fütyül, zizeg, zúgó, brummogó hangot kibocsátó nyíl ijedt felugrásra vagy figyelmeztetésre készítette a vadat, a nyíl vasa pedig azonnal súlyos vagy éppen halálos sebzést okozott.

Hím szarvasokat még idején a nyest állat hangját utánóztatva vagy a nyest állat hangját utánóztatva nyíllal megállásra készítette. Vízen, nád, kákák között rejtő víziszárnyast a ragadozómadár rikkanását hallatva nyíllal felrebbentették.

- *A nyílhegyek.* A nyílhegyeket nem az íjasmester, hanem a kovácsok készítették és a harcosok fentek kiélesre. *Liudprand* cremonai érsek írta, hogy a magyarok 898-i észak-itáliai felderítőútjuk után téli szállásaikra tértek vissza és egész télen át fegyvert kovácsoltak és nyilait kiélesztették. Mivel egy nyílvegynek könnyűnek és egyenesnek kellett lennie, igen fontos volt anyagának kiválasztása. A nyíl testének általában nádat vagy berkenyét használtak. Honfoglalóink nyílhegyei lapos pengéjűek, rövid vágóélűek, deltoid alakúak, rombusz alakúak, hosszú vágóélű deltoid alakúak, és alakúak, villásan kétágúak, ívelt élűek, többélű pengéjűek köpüsek és szakállas hegyűek voltak.

- *A tegez.* A nyíl igen kényes eszköz volt, ezért ötletesen elkészített nyíltegezben tartották. Ennek használati példányai a kunoknál és a székelyeknél sokáig fennmaradtak. Egy-egy díszes tegez méltóságjelvény is volt. A mintegy 70 cm hosszú általában borsos, néha kéregből vagy vékony fából készített tegezbe a nyílvegyt oldalt nyíló borsos rabszáron át csúcsával fölfelé tették be; a száját esetenként ritkábban faragott csontlemezek zárták el. Általában 4-5 nyílat egyszerre húztak ki a tegezből, hogy harc közben gyorsan egymásután lehessen a nyilakat kilőni.

A lándzsa és más fegyverek

- A *lándzsa* a közelharc félelmetes fegyvere volt. Két méter hosszú fanyelük elporladt, de 20-40 cm hosszú vashegyük honfoglalóink sírjából el került. Lándzsáinkról VI. *Bölcs León* császár is megemlékezik Taktika című művének XVIII/49. részében. A seink lándzsájának két típusa volt: 1. a *hajítódárda* (pilum); erről *Ekkehard* emlékezik meg 926-ban írván: "Ekkor a magyarok hajítódárdáikkal és nyilaikkal rontottak be". 2. A két kézre fogott közelharcban használt súlyos *döf lándzsa* (kontarion). Ilyennek ábrázolása fordul elő a koronázó paláston és a nagyszentmiklósi kincslelet 2. számú korsóján. A lándzsát harcosaink sírjába vagy törött nyéllal tették be, vagy a sírhant tetejére sírjelül helyezték el. Az avar harcosok *kopjákat* használták, mely tömör hegy és kiöblösödött köpüvel ellátott fegyver volt.

- *Parittyá* használatáról seinknél nem tudunk.

- A *harcibalta* a közelharc egyik eszköze volt. Baltafajták, szekercék és *fokosok* nem túl gyakoriak Árpád magyarjainak sírjaiban. A lovasok, amikor nem használták a baltát, a nyeregbe erősítve hordták magukkal. A szkíták az akinakészt, a magyarok seik első sorban a "kétkarú" fokosokat kedvelték, amely mind hasításra, mind zúzásra alkalmas volt. A harcban a harcosok a harcibaltát lemezsíkak, gyűrűspáncél, fémpikkelyes páncél, bronzpáncél a bronzpajzs átütésére használták. Harcibalták használatát honfoglalóinknál *Hartmann*: Szent Wiborada élete, *Ekkehard* Sankt Gallen-i története, *Flodoard* és *Anonymus* is említi.

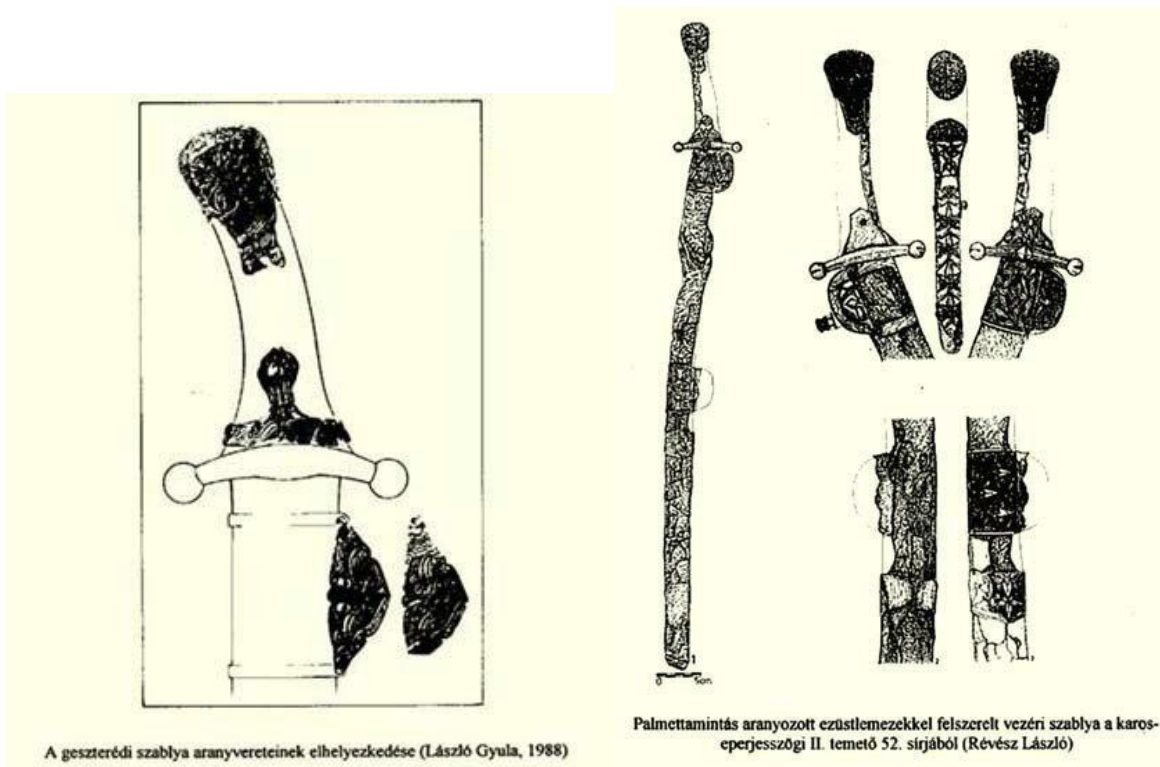
- A seink fegyverzetéhez hozzá sorolhatjuk az *ostorbuzogányt*, bár a *buzogány* első sorban a kunok és a besenyők fegyvere volt.

- *Vassisakot*, vagy lemezes *sodronypáncélt* honfoglaló eleink nem viseltek, legfeljebb bronzléc vagy nemezből készített mellvértjük, illetve sisakjuk lehetett, bár erre semmiféle adattal nem rendelkezünk.

- A *szablya*. A történelem folyamán a kard különböző népek harcaiban más és más formát öltött, de lényegileg két fő típusa alakult ki: az *egyenes pengéjű*, és az *ívelt pengéjű*. Mindkettőnek számos változata ismert. Az egyenes pengéjű kardok főleg az észak- és nyugat-európai népekre jellemzők; ezek vágásra szolgáló széles egy- vagy kétélű fegyverek. Az ívelt pengéjű kard – a *szablya* – inkább vágásra, mint szúrásra alkalmas fegyver. Eredete Keletre utal; az ívelt pengéjű szúró- és vágófegyverek származása Belső-Ázsia és Kína. Európába a szablya az ázsiai lovas népekkel került be, ebben oroszlánrésze volt a magyaroknak. Az ívelt pengéjű vágófegyverek elnyeként említik, hogy kisebb erő kifejtésével is mélyebb sebet ejt, mint az egyenes kard. Az íveltség következtében a penge éle kisebb felületen éri a célt, tehát könnyebben behatol, emellett a penge egyidejű húzása is mélyíti a sebet. A hasító mozdulat erejét a markolat ferde kiképzése is növeli, ha a szablyát a harcos csuklóból mozgatja. Előnye továbbá a kis méretű könnyű szablyának a lóról való alkalmazhatósága. A lovas fegyverét a ló leggyorsabb mozgása közben is képes különböző irányokba forgatni, vágásban suhintásszerűen az ellenfélre sújtani. A többoldalú használhatóságát növeli a penge fokéle. A fokél első sorban a ló megsebzésére irányuló része a fegyvernek. A szablya egyedüli hátránya, hogy a vaspáncéllal szemben hatástalan. Szablyáink enyhén ívelt pengéjű egyélű, foka mentén vércsatornával erősített 70-90 cm hosszú megtört markolatú fegyverek voltak, amelyeknél a penge hossza 60-65 cm-nyi volt.

Tompa fokát a hegyét 1 visszamért, nagyjából harmadnyi hosszán – néha feljebb – ugyancsak élesre köszörülték; ez a fokél (elman); azaz a penge fokát kikalapálták, visszaköszörülték. A magyar harcos elrobogott ellenfele mellett, s úgy suhintott oda egyél szablyájával. A markolat anyaga lehetett vas, némely esetben öntött bronz, illetve réz. A fogantyút borító falapokat egy szegeccsel rögzítették a markolatvashoz. Az egész fogantyút b rrel vonták be, végére pedig fémkupakot er sítettek. A szablyákat gyepvasércb l damaszkolták, így 9-9,2-es keménység ek voltak.

A szablyáink használatáról a *Walhtarius eposz* így emlékezik meg: "pannóniai, azaz magyar módra csak az egyik oldalról ejt sebet". *Plano Carpini* 1247-ben a bels -ázsiai szabályát így jellemzi: "a gazdagoknak hegyes vég egyél , kissé hajlott kardjuk van". - Az "*Attila-kard*". A sors ajándéka, hogy ránk maradt egy remekm , aranyborításos szablya, amely soha nem volt a földben. Ma a német-római császárok koronázási kincsei közt található a bécsi Schatzkammerben. Az osztrákok ugyan azt tartják, hogy az aranyveretes szablyát Harun al Rasid ajándékozta Nagy Károlynak, de ez id rendi okoknál fogva sem lehetséges. A valóságban az Árpádok kincstárából I. András király (1046-1060) özvegye, Anasztázia királyné, Salamon király édesanyja "Attila kardjaként" adta ajándékba 1071-ben Nordheimi Ottó bajor hercegnek, aki 1063-ban trónra segítette a kis Salamon királyfit. Mivel az Árpád-család Attila ivadékanak tartotta magát, így e kardot is Attila kardjának tartották. A szablya egy IX-X. századi magyar kovács és ötvös remekm ve. A megtört markolatú 90,5 cm hosszú, markolatát és tokját leveles indás szalagrendszer ékesíti. A penge vércsatornáját két egymásba kulcsolódó sárkány er sen növényesített alakja díszíti. A kard markolatánál megfigyelhet , hogy a fogantyúrész faborítása jóval túlnyúlik a markolatvason, megnöveli azt, így a markolat viszonylag hosszú. Az Attila-kard a mesés "sárkányöl kardok" sorába tartozik, akárcsak a prágai normann díszítés *Szent István-kard*.

A lovasnépek és a közelharc

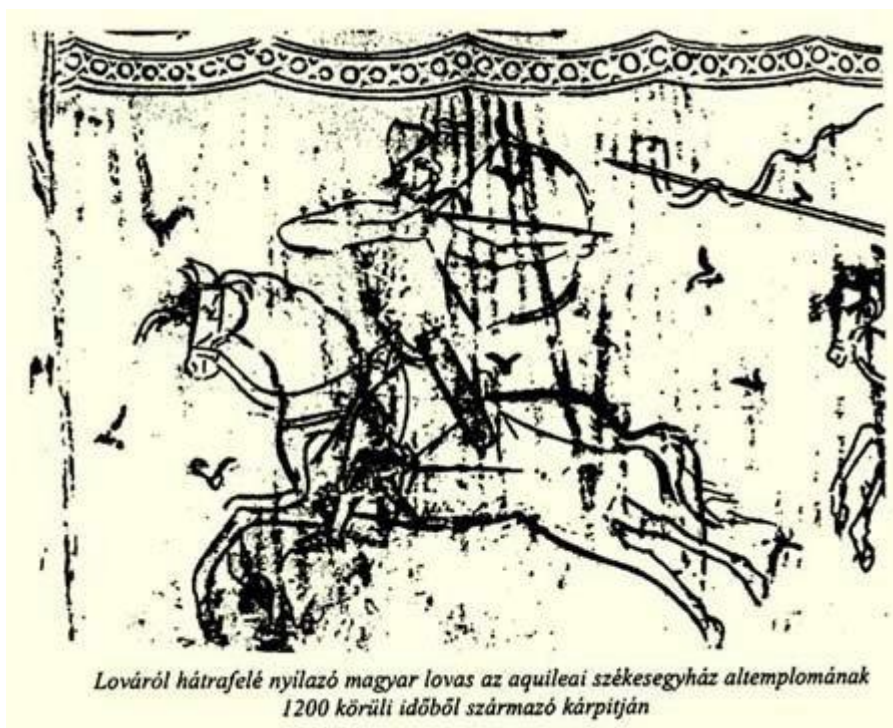
A világtörténelemben páratlan eset, hogy egy nép – a férfiak és a nők lóháton, az aggok és gyermekek szekéren – messze Ázsia felől Európába felkerelkedjenek és az itt megtelepedett nemzetek között nemcsak új hazát szerezzenek, hanem azt minden támadással szemben, immár ezeregyszáz esztendőn át meg is tartásuk. Ezt tette meg a magyar. A honfoglaló magyarságot az új haza kiválasztásával, megszerzésével és megtartásával járó hatalmas, első sorban katonai teljesítményre a szomszédainál értékeesebb katonai tulajdonságai képesítették. Ezek a katonai tulajdonságok a következők voltak:

1. A magyarok katonasága a lovaságra épült. VI. Bölcs Leó bizánci császár írta: "A magyarok nem tartották gyalog megállni helyüket, mint akik gyermekkoruk óta lovagláshoz szoktak". A magyarok megtalálták a paripának, mint katonai eszköznek nagy előnyeit; ezzel biztosították a hadviselés fölényét ellenségeikkel szemben. Amíg a germán páncélos lovasságánál a ló első sorban a védő fegyverzetet szállította, addig a magyar paripa maga volt a támadó fegyver. A lovas taktika legfontosabb eleme a lóhátról való nyilazás volt.

2. A magyarok harci ereje katonai erényeiben rejlett. VI. Bölcs Leó császár írja: "a magyarok nem olyanok, mint a többi népek, melyek egy vereség után le vannak győzve, hanem legfontosabb iparkodásuk a vitézkedés... Egy fejedelem alatt élnek, ki kemény fegyelemben tartja őket. E nép, melynek vétkeseit a nők kegyetlen és súlyos büntetésekkel lakoltatják, a bajt, a fáradságot nemesen tartja, a hideget és a meleget kiállja, s a szükségbeli fogyatkozást, mint pusztanép fel sem veszi... Karddal, íjjal és kopjával fegyverkeznek... Nagy szorgalmat fordítanak a lóhátról való nyilazásra... Óvatosak és tartózkodók".

3. A harmadik erény a csatában való manőverezés volt. Az ősmagyarok csatarendje több harcvonalra tagozódott, melyekkel a csatában rendkívül ügyesen manővereztek. Az első harcvonal rendszerint csak színlelt támadást hajtott végre, hogy aztán színlelt hátrálással az ellenséget a hátsó harcvonalak átkaroló mozdulataiba csalja. Messze elrekküldött kémeikkel, hírszerzőikkel idejében megtudták az ellenség közeledését, s "mint szokásuk volt, hihetetlen gyorsan csatarendbe álltak". A honfoglaló magyarság csatarendjéről VI. Bölcs Leó császár megállapítja, hogy "csatarendjükben sorok, mély csoportokat alakítanak ki... oldalt és hátul külön csoportjaik vannak azok támogatására, kik segélyt igényelnek és az ellenség megkerülésére... van a csatarenden kívül fölösleges erejük, melyet titokban gondtalanul táborozók ellen, vagy harcoló hadosztályok segélyére tartanak fenn... nem csupán egy harcvonalban állnak ki, hanem alakítanak másodikat, sőt néha harmadikat is... Nem mindig harcolnak nyílt erővel, legtöbbször cselben és titkos lesállításban állják játékuk... vezetőik lovaikat közel a csatarend háta mögött tartják, a poggyászt pedig 1-2000 lépésre hátul vagy oldalt, elegendő távolságra tartják".

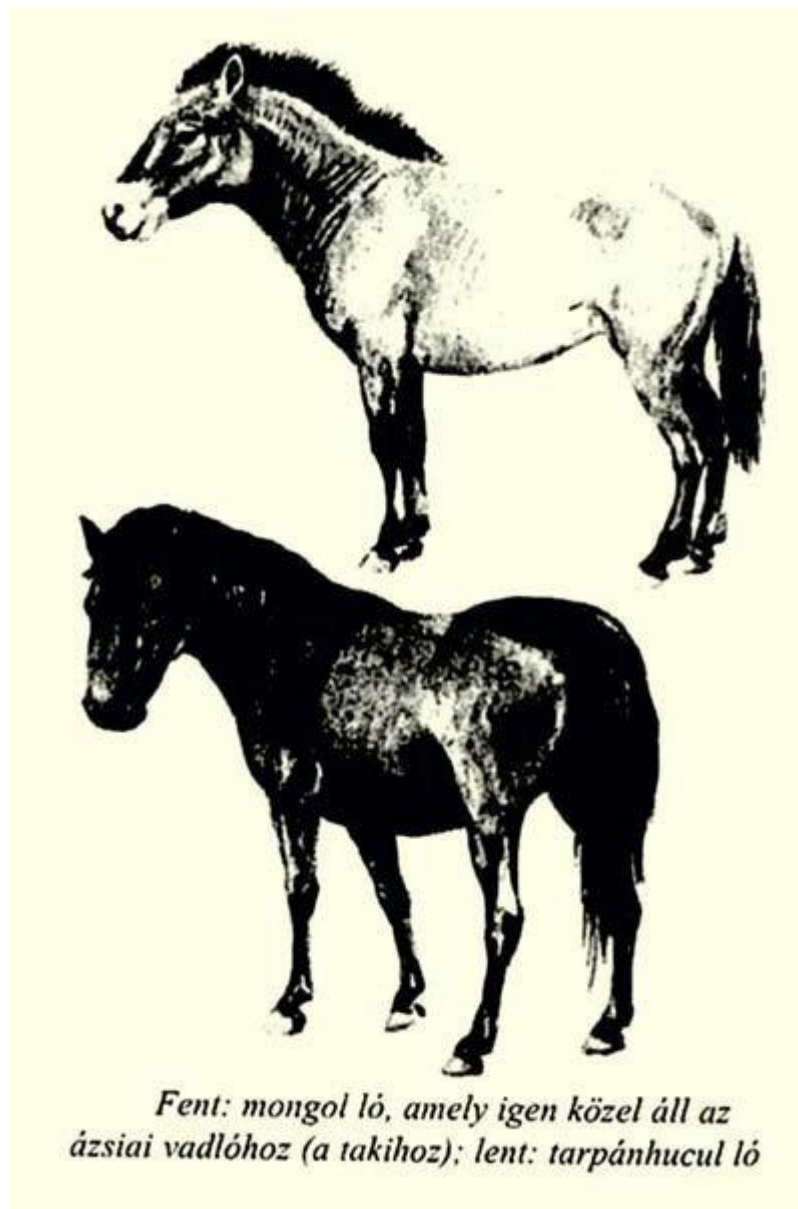
A fenti jellemzésből ráismerünk arra a harcmodorra, amelyre a világháborús seregek lovasságát 1914 előtt nevelték. A magyar hadrendszer a belső-ázsiai türköktől örökölt hadvezetés egyenes folytatása volt. Kagánjuk, vagyis a szakrálisan tisztelt fejedelmük sohasem haladt a seregek élén, hanem teljes visszavonultságban tartózkodott éppen személyének fontossága miatt. Elöl haladt viszont fia, öccse vagy más családtagja, a trónörökös a hódolt népek vezéreivel.

A magyarság hadrendje a tízes számra épült, azaz a katonai egységek tizedekből, századokból és ezredekben álltak. Maga a hadrend egy erős derékhadból, valamint három jobb- és három balszárnyból állt. Ezt a rendszert túlnyomórészt a magyarok vették át Európában. A kalandozások befejeztével az államalapítás és a feudalizmus kialakulásának időszakában alapvető változások mentek keresztül a magyar fegyverzet és a haditaktika területén. Egy-két évszázad elteltével a hajdani dicsőséges hadjáratok egyes epizódjai már csak a népmondákban és a krónikáink elbeszéléseiben éltek tovább.

seink lovairól

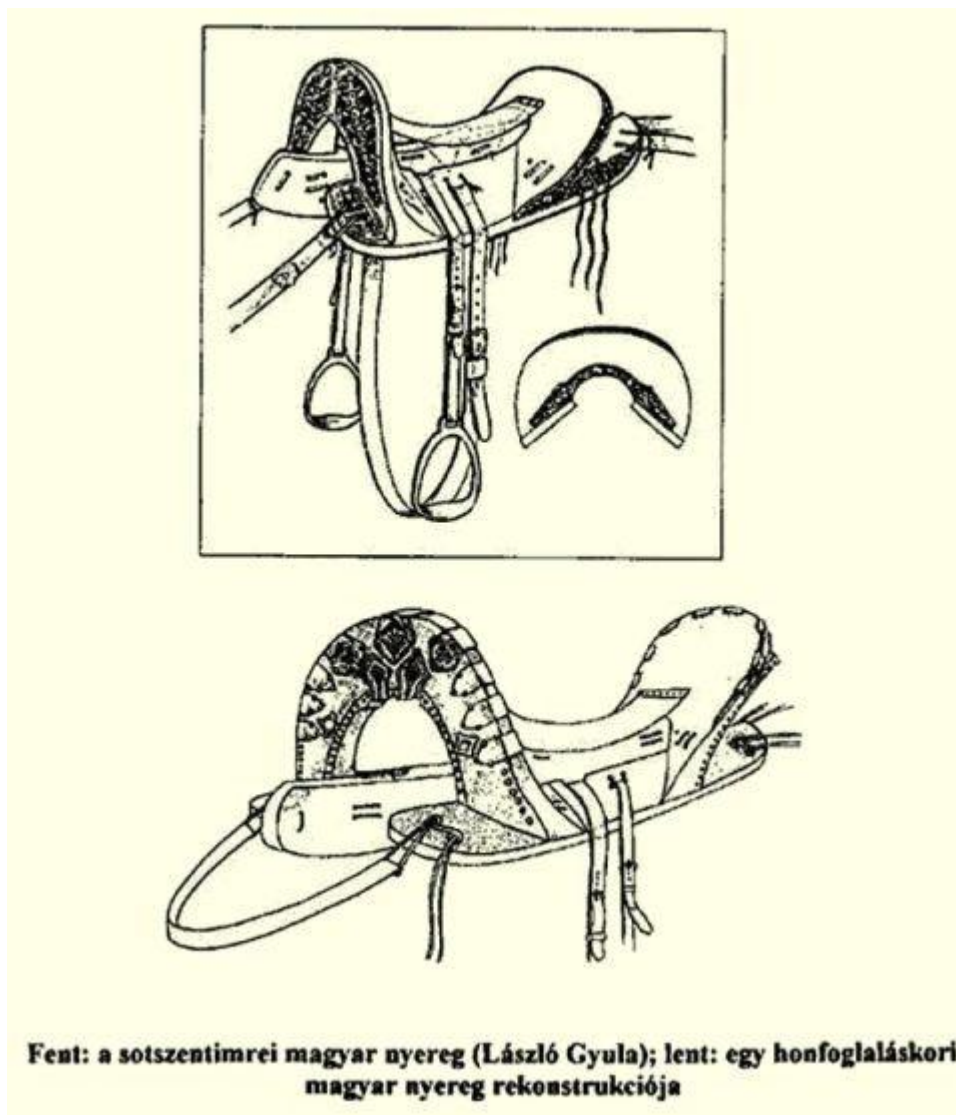
Euráziában az Equus fajon belül négy fajtacsoport alakult ki; 1. Belső-Ázsiában az Equus (ferus) Przewalskii (Poljakoff 1881), a *przewalski ló*, vagy mongol nevén *taki ló*, amely a mongol, a kirgiz és a kínai lovaknak az őse; 2. nyugatabbra az Equus (ferus) Przewalskii Gmelini (Antonius 1912), más néven *tarján*, amely a lengyel, a dél-orosz, a perzsa és az arab lovaknak az őse; 3. Észak-Európában a nehézkes mozgású Equus Przewalskii silvaticus, az *erdei ló* és Északkelet-Szibériában a *tundra ló*. A przewalski ló melegvérű lófajta, tüzes, vad és különleges életerővel bír. Sörénye felálló, egyenes, barna színű, egérfakó fekete lábvégekkel, testén csíkok láthatók, de a hátcsík általában kifejezett. A fej egyenes vagy "kosfej", a testhez képest aránytalanul nagy, a fejtetlen az üstök kicsi vagy hiányzik, jellemző a csapott far; a fekete farok alsó része igen durva szőrrel van borítva, a lábszárak rövidek, zömökek, a paták kemények, nagyok, laposak és a marmagasság 125-130 cm közötti. A *mongol vadló* a przewalski ló és egy ázsiai későbbi idegen fajta keresztezéséből jött létre több ezer évvel ezelőtt. A *baskír ló* elterjedési területe Özbegisztán, Kazakisztán és Türkmenisztán; igazság- és hátszlóként egyaránt alkalmas; przewalski lóból és a tarjából fejlődött ki. Belső-Ázsia "használati lova" az igénytelen, rideg tartású przewalski ló volt. A hunok és seink másik lova a nagytestű, nemes megjelenésű "vezérlő", az *achal-tekín (tegin)* volt, amelynek "visszanemesítése" megtörtént; egyetlen magyarországi ménese Pusztamérgesen van.

A honfoglaló magyarok kis testű (taki) lovai a volgai bolgárok lovaival mutatnak hasonlóságot". *Anghy Csaba* ezt így fejezte ki: " **seink lovainál a taki eredet olyan áttűtő képesség, hogy a honfoglalás kori lókoponyákon döntő bélyegként megmaradt**", így kikristályosodott a paleozoológusok azon véleménye, hogy seink lovainak nagy része a belső-ázsiai taki (*Equus caballus [ferus] Przewalskii* [Poljakoff 1881]) volt, illetve ezzel a lóval volt közeli rokonságban. Ezzel ellentétes véleménye volt *Hankó Bélának*, aki szerint " seink lova majdnem tiszta vérű tarpán volt, amelybe taki vér is keveredett". A magyar lovak éppen úgy a Belső-Ázsiában élő vadlótól származnak, mint más lófajták, csak a nemesítés és tenyésztés igényelt nagy szakértelmet. E lovakat seink kizárólag háttáslónak használták szemben a tarpánnal, amelyet Európában vonósjószágként fogtak be.

Elődeink szerették, megbecsülték és tisztelték a lovaikat, ezt a csillogó, értékes lószerszámok is bizonyítják. A magyarok IX-X. századi katonai sikereket is –, mint annak előtte – nagy mértékben kiváló lovaiknak köszönhetjük.

Nemcsak a bátor lovasoknak, hanem a fürge, edzett, erős, jó futó, kitartó, igénytelen, az időjárás viszontagságait jól tűrő lovaiknak is nagy híruk voltak a külföldi országokban. Az új hazában a lótenyésztés tovább virágzott, – erre az Orosz Évkönyvek is utalnak, – lovainknak nagy értéke volt Európában. Seink ezekkel a lovakkal jutottak el Európa szinte minden részébe. **seink olyan mértékben becsülték lovaikat, hogy a XIV. század derekáig azt kizárólag lovaglás céljaira használták; kocsijaikat (echos szekereiket, "targánjaikat" és kisebb "taligáikat") valamint ekéiket kizárólag ökrök húzták.** Seink a Kárpát-medencébe való költözés előtt és után is jelentős eseményekkor *lóversenyeket és ügyességi versenyeket* rendeztek. Erről már Anonymustól is értesülünk. Seink taki lovainak túlélésére nincs Magyarországon szervezet, csak egy-egy megszállott magyar ember tartja kezében seink megbecsült állatát. A csángó-magyaroknál él még belőlük néhány száz példány.

- A *lószerszámok*. A könnyű lovas harc egyik legfontosabb segítője a *nyereg* volt; kápaszegély-veretek és díszítő csontlemez-borítások szép számban maradtak meg honfoglalóink sírjaiban. Seink fából készült, minden lóhoz "hozzászabott" nyergeket használtak, amely a honfoglalás után változatlan formában sokáig használatban maradt; ez kárpitozott úri és farszijas paraszt- és katonanyergek formájában még sokáig élt.

A vitézek aszimmetrikus szájasú, két- vagy négykarikás csikóablát, az elkel inkább ún. pofarudas (oldalpálcás) *ablát* szerszámotk fel lovukra, amit ritkán ezüstb l vagy bronzból öntöttek. A vastagabb, jól irányítható legömbölyített szél szájasal készült ún. "puha" ablák a ló kíméletesebb késztetésére szolgálta, a vékony, éles szél vagy dudoros, tarajos felület , esetleg láncos szájasú ún. "kemény" ablák a hátsló kíméletlenebb, de a harc könyörtelen követelményeihez alkalmasabb vezetésére voltak jók. Ismerték a csuklós ablát, amelynek két oldalára ablakarikákat vagy oldalpálcákat szereltek, nehogy a zablá a szájasban elcsússzon. A ablát általában fából vagy csontból készült zablapecek közvetítésével kapcsolták be az egyik oldalon a ablakarikába, így leszerszámozás helyett csak ezt a pecket kellett kiakasztani ahhoz, hogy a ló ideiglenesen az álla alá akasztott ablával akár a harc pillanatnyi szünetében legelni tudjon. A csuklós ablák egyik szárát hosszabbra méretezték, mint a másikat. A *kengyel* már a hunoknál is megvolt; ennek el feltétele, a szilárd kápa már készen állt. A nyeregr l csattal állítható hosszúságú szíjon függ kengyelek ívelt alakúak voltak, jelezvén, hogy tulajdonosuk puha talpú csizmában (mokaszinban) járt. A kengyeleknek a ló felé forduló száruk meredekebb volt a küls nél. *Sarkantyút* nem használtak, lovukat keleti módra térddel vagy sarokkal, s ha kellett lovaglókorbáccsal ösztökélték. seink lovain *szügyel* nem volt. A *kantárt* veretekkel díszítették, *patkóra* nem volt szükség.

- A *lovas temetkezések* is bizonyítják, hogy seink milyen szoros kapcsolatban álltak lovaikkal. Teljes lócsontváz honfoglalóink sírjában nincsen; ugyanolyan részleges lótemetkezés rítussal temetkeztek seink, mint amilyent *Stein Aurél* a Kr. utáni III-VII. századi bels -ázsiai asztanai temet ben talált, illetve ahogyan Ordosban a hunokat temették el. A sírokba a ló fejlelkének a burka (feje) és négy lábának alsó része került. A lószerszámok a sírban nem egyszer útravalóként kapott helyet, hanem azért, mert a temet szent berkében a temetéssel együtt a ló lelkét is a másvilágra juttatta. A kereszténység felvétele után a halottak lovai helyett inkább pénz került melléjük a sírba, a hátsló feláldozását mell zni kényszerültek, legfeljebb titkon küldték lelkét az elhunyt után, lassan azonban ezt is az új Istenhez közvetít papra bízták, az egyháznak adományozva lovát.

Népm vészetünk egyik gyakori alapeleme: a tulipán

A vadon él tulipánok "hazája" Közép-Ázsia, ahol 125 vadtulipánfaj ismert. Az els dleges génközpontja, azaz ered helye feltételezhetően a Tien-san és a Pamír-Aláj hegység, ahol egy 1000 km sugarú körben 51 fajtája határozható meg. A tulipán Eurázsia területén sokféle shonos; Európának is vannak shonos tulipánfajai. A Kárpát-medencében a Kazán-szorosban és a Vaskapuban él a 40-50 cm magas áprilisi virágzású **Tulipa hungarica** Borbás – a sárga tulipán; ennek alfaja a *Tulipa hungarica* subsp. *undulatifolia* (Roman), a hullámos szél level , illatos virágú lilás portokú *magyar tulipán*. (Ennek elterjesztése Magyarországon folyamatban van.) A tulipán Bels -Ázsiában régt l ismert növény, hagymáját fogyasztották. Amikor bekerült a kertekbe egyúttal dísz volt, és élelemként is szolgált. Ezután, felfedezve a tulipán gyönyör ségét a vezet k kerti díszévé, a hatalom és a gazdagság jelképévé vált.

A magyar tulipánmotívum eredete

Nemcsak a szablya, a lószerszám, az övveret és az íj kapcsolja a magyarokat a keleti népekhez, hanem a tarsolylemezek, más díszítési eszközökön megnyilvánuló népi népművészetben korán megjelenik a tulipánmotívum, hiszen a tulipán-motívumot maga a természet kínálja. A tulipános táj képe lesz a legüdítőbb, legmélyebb természeti élmény a kemény hideg és a tikkasztó perzselő nyári megpróbáltatásaival, szenvedéseivel szemben. A tulipán a szépség, a szerelem, a szeretet, a tisztelet, a kegyelet és az elismerés érzéseit, élményeit keltette fel az utazók lelkében; formája és színe pedig ezeknek az érzéseknek lett közvetítője népi népművészetükben és közhasználati tárgyaik díszítésén...

Hogy a tulipán, mint díszítő elem milyen mélyen konzerválódott népi kultúránkban, legbizonyítékát abban látjuk, hogy a keresztény kultúra és a "magasművészet" korstílusainak az ésszerű világszemlélettel ellentétes minden fölényes hatása ellenére a tulipán-motívum fennmaradt minden népművészeti tájunkon olyan egyszerű formában és alkalmazásban, mint amilyentől a népdalaink elemeiben és felépítésében tapasztalhatunk. Fennmaradt, mert a nép sok elnyomása között felismerte az ősi jelentését, benne népi érzéseinek, vágyainak szabad kifejezési eszközét látta, ez elevenítette fel azt a mélyen konzerválódott közösségi érzést, melyet még a keleti puszták élménye alakított ki a magyar nép lelkében.

Népi díszítéseinken valóban igazolható, hogy a magyar nép a keleti tulipánformát konzerválta hagyományába és ez tartalmát és belső jelentését tulajdonította neki. Hogy növénymotívumok tapasztalatai alapján sajátos természeti tájak jellemző növényei voltak, azt a művészetből is vett tényekkel igazolhatjuk. Szinte minden földrajzi tájnak volt egy-egy jellemző növénye, mely mennyiségével, képzeletet felkeltő alakjával és színével magára vonta az élményei kifejezésére vágyó ember figyelmét. Ilyen növény volt a trópusi Egyiptom lótuszvirága, az asszírok palmetta-növénye, a pálma, a kínaiak bambusz nádja, a japánok cseresznye virága, a görögök akantusza, a mediterrán népek babérja és a mérsékelt égöv lakóinak a cserfája stb. A pusztai vad tulipán így vonta magára a belső- és közép-ázsiai lovas figyelmét. A magyar nép ezer évekig élt a vadtulipán elfordulási tájain, ezért naiv feltételezés az az állítás, hogy a szomszéd népekkel ellentétben csak nem alkalmazta népművészetében a tulipánt és azt mai hazájában vette át. Közismert, hogy a tulipán az egész Kárpát-medence összes magyartelepülési tájain díszítő motívum. Németh Gyula történész szerint "a magyar történet számára a tulipán díszítő elem és a vadtulipán növényföldrajzából levonható irány ugyanúgy Belső-Ázsia és Közép-Ázsia felé mutat, mint az embertan, a népköltészet, a népdal és minden történeti forrás maga is.

A kopjafák

A halál utáni élet si magyar elképzelése abból az alapgondolatból indul ki, hogy míg az életet vesztett test lassan elporlad, a lélek vissza-visszajár belé, majd ismét eltávozik belé, s éli a maga életét, mint mikor a testtel együtt élt. Mivel a test már mozdulatlan, halott, a lélek maga jár el övéi közé. A lélek útján a másvilág felé számtalan kaland, megpróbáltatás és szenvedés vár reá. Övéi már a temetéskor gondolnak mindezekre, ezért vele adnak minden szükséges holmit, ruhát, fegyvert, eszközt, lovát stb. aszerint, hogy milyen viszonyok vették körül az életben. A halott a sírban és a fejfa – kopjafa – fölötté élettelen. A végtelen id azonban ismét egybekapcsolja az embert és a fát, hogy a halál után együtt hirdessék a mulandóság örökkévalóságát. Amint az újszülöttnak az apja által elültetett él fáska, az a halottnak – a túlvilágra születettnak – a síron elültetett fa, vagy felállított fajel: a fejfa. A fejfa általában a halottat képviseli. *Vámbéry Ármín* írja, hogy "**a kopjafaállítás szokását a türk népekt l vették át seink, s t lük ered az a gyakorlat is, hogy az elhunyt kilétére utaló jelekkel díszítik a fejfát, s a jeleket az arra járó a fejfáról leolvashatja**". *Orbán Balázs* szerint pedig "**a fejfa összeölelkedése a pogány és keresztény hagyományoknak**".

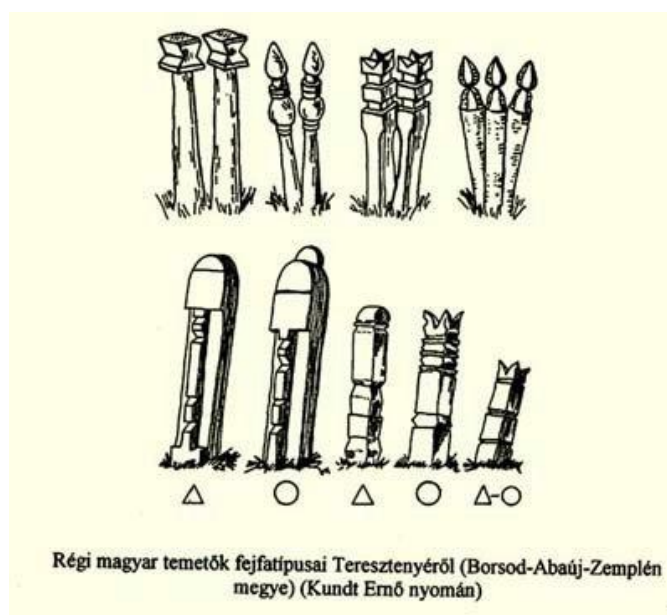
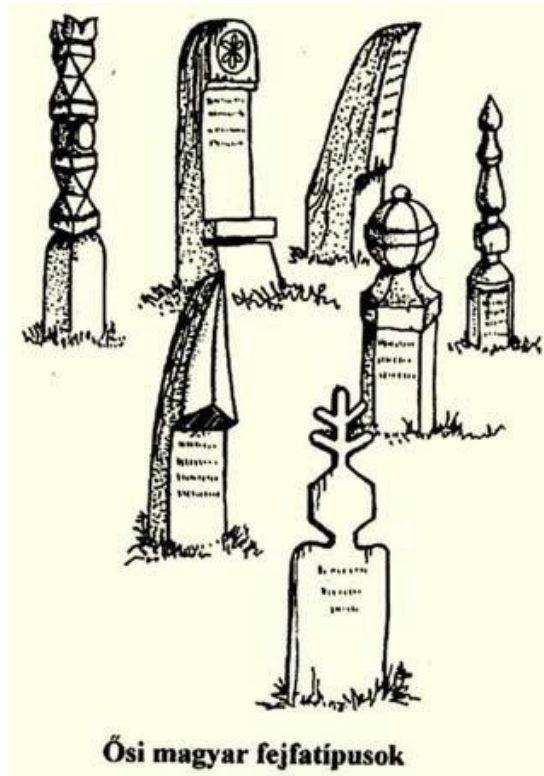
Minden kopjafa meghatározott jelent séggel bír. A székelyek tudatában az él, hogy a kopjafa se valaha végére öl vasat szerelt fegyver – dárdafele – volt, amit a meghalt harcosnak a sírhantjába szúrtak. Ezt a szokást hitük szerint a magyarok az ázsiai pusztákról hozták magukkal. A székelyek szerint a kopjafák "elmondják" a négy f istenséget, akiket tiszteltek az emberek: a Napot, a földet, a vizet és a tüzet. Az selemek, mint f témák szerepelnek a kopjafákon. Abban az esetben, ha a tulipán alul helyezkedik el az oszlopon, s ebb l indul ki a többi motívum, akkor ez a virág – n i tulajdonságát elvesztve – mintegy jóság fényében tündököl. Amennyiben a kopja tulipánnal végz dik, akkor az már n i temetésre utal. Ha az oszlopf más forma, nem virág, akkor a sír férfié, olykor jellemz en katona nyugszik alatta. Buzogányvégz déssel (máshol szigonyvégz déssel) gyalogos, lándzsásnál vagy sisak-tarajformánál lovas, lámpásnál pedig a vezér az elhunyt. A félholdas megoldás katonai vezet nek kijáró ábrázolás, amely rang a mai hadnagyi, azaz tiszti rendfokozatnak megfelel . A pap fejfájára kelyhet faragtak, a leányok sírján tulipán, rügy vagy bimbó van. A nemes eredet székely sírján pajzs van, amelyre társai ráfaragják a címert. Annyi rovást vésnek a fába, ahány gyermeke volt az embernek és megkülönböztet jele volt a házasságnak is. Gyermektemetéskor fele olyan méret kopjafát állítottak. Népm vészetünknek és seink hiedelemvilágának jó rz i közé tartoznak a temet kben fennmaradt oszlopos, mind a négy oldalon kiképzett fejfák ("kopjafák").

A fejfakészítés szerszáma hosszú id n át a fejsze és a bárd volt; ez határozta meg az idomok stilizálásának módját. A kézivonó és a vés pedig a kidolgozás finomságának fokát adta meg.

A kopjafákon szerkezetileg öt részt különböztetünk meg: 1. a felfelé végz és kifejez dése a legfels faragott rész, a fejfa díszes *hegye*; a fejfa végz dhet S-alakú lófejre, gombra, "turbánosra", hasábkockára, csillagra és tulipánra; 2. a fejfa *homloka*, ahová a díszítés került, de gyakran felvésik az elhunyt foglalkozására jellemz szerszámokat is. Ha alul nyitott koszorú van a fejfa homlokára vésvé, leány nyugszik a sírban. 3. az *eresz*, egy párkányszer en kiugró rész, amely a feliratot védi a lecsurgó es t l. Ez általában két tagozású, ovális vagy rovátkás. A halálozás évszáma legtöbbször az eresz síkjára került. 4. a *törzs*, amely a felirat és a sírvers helye, amelyet többnyire rímekbe szednek: hol magát az elhunytat beszélgetik els személyben, hol vegyes, hol harmadik személyé a mondóka. A bet k többnyire igen kezdetlegések. 5. a földbe ásott *láb*.

A régi fejfáknak nem volt feliratuk; helyzetük a nemzetség szerint felosztott temet ben írott szöveg nélkül is tájékoztatott a halott származásáról és vérrokonságáról.

A fejfákon a családi sír fölötti csoportosítása a halott családi helyzetére, a fejfák tagolása, magassága és vastagsága a halott nemére, életkorára, társadalmi és vagyoni helyzetére és foglalkozására is utal. A fejfák festése els sorban gyakorlati célt szolgál: a tartósítás és a csírátlanítást, de egyúttal életkor-jelz szerepe is van. Az id sebbek fejfája gyászfekete festés , a kiskorúaké kék, mivel az ég színe távol tartja a rontó szellemeket.

A titkok koronája

(A magyar szent korona)

Nincs még egy olyan nemzet a Földön, amely egyetlen nemzeti ereklyéjének ekkora jelentőseget tulajdonítana és olyannyira tisztelné, mint a magyar nép a Szent Koronát. Birtoklásáért trónviszályok dúltak, sokszor árulások és összeesküvések áldozatává lett. Volt eset, amikor egyszer en ellopták vagy titkon rították. Egy alkalommal hazaszállítása közben vesztették el, de mindig megkerült. Többször hurcolták ki az országból, föld alatt elásva rejtegették, és történt, hogy zálog tárgyát képezte. A korona "szent" elnevezése abból az áhítatból eredt, miszerint az államalapító királyt szentté avatták. Példa nélküli az a szemlélet is, melyet a régi feudális Magyarország alkotott a Szent Koronáról: a Szent Korona Tan. **A Magyar Szent Korona a magyar történelem legbecsesebb emléktárgya, s a legrégebben használt, mind a mai napig épségben megmaradt királyi fejék Európában. A Magyar Szent Korona csaknem ezer esztendeje hozzá tartozik történelmünkhöz.** A Magyar Szent Koronával ezer év alatt 55 magyar királyt koronáztak meg (csak két király fejére nem tették a Szent Koronát; II. János Zsigmondéra, mint "ellenkirályra", aki csak névleg uralkodott és 1570-ben le is mondott, valamint II. József fejére, aki saját akaratából nem koronáztatta meg magát).

A koronáknak három típusát ismerjük: 1. a házi korona, melyre semmiféle megkötés nem vonatkozik; 2. az országgló korona, melyet az uralkodóknak meghatározott alkalmakkor viselni kellett, és 3. a *beavató korona*, melynek analógiái csak Belső-Ázsiában vannak; európai képviselője egyedül a Magyar Szent Korona. Ezt az uralkodó csak koronázáskor viselheti, amúgy két korona r rzi. Rajtuk kívül csak a nádorispán nyúlhat hozzá, aki koronázáskor párnán a helyszínre viszi és az érsek helyezi a király fejére. **A magyarok királyainak koronája az államiság jelképe lett, ebből alakult ki a világon egyedülálló Szentkorona Tan.**

A Szentkorona Tan

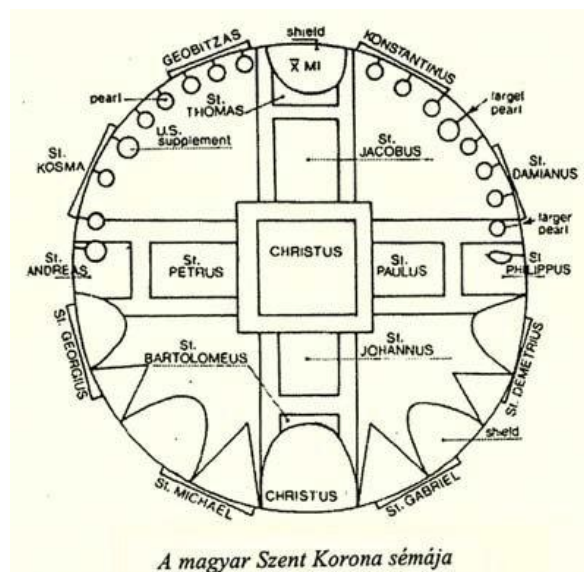
A közvéleményben ma is él az a tudat, mely szerint a Magyar Szent Koronát II. Szilveszter pápa küldte/adta Szent Istvánnak, az első magyar királynak. A határainkon kívüli magyarság tudatában az anyaországbeliekénél sokkal erősebben él az a tudat, mely szerint a Magyar Szent Koronához hozzá tartozik a Kárpát-medence egész területe. Ennek oka az a jogviszony, melynek értelmében a Kárpát-medence a Magyar Szent Korona tulajdona. Ebből következik, hogy a Kárpát-medence minden polgára, aki a Magyar Szent Korona uralma alatt került be a Kárpát-medencébe, a Magyar Szent Korona polgára. Ez a jogi helyzet azért áll fenn, mert 1038. augusztus 15-én Nagyboldogasszony napján Szent István magyar király Székesfehérvárott a Mennybe emelt Szűz Mária templomában országát a Magyar Szent Korona képében a Mennybe emelt Szűz Máriának ajánlotta fel. Ez az ég és a Föld között kötött szerződés a Kárpát-medencét Szűz Mária országává tette, és ezért ezen a jogi helyzeten a földi hatalmak nem változtathatnak. A szentkorona-eszme Szent István tudatos politikai és államjogi alkotása.

A törzsi szervezet felbomlása és a megyerendszer bevezetése szükségessé tette, hogy a Kárpát-medence egész szabad lakossága számára István király jogi biztosítékot adjon a kiváltságok megtartására és a király leválthatóságára.

Ennek legegyszerűbb módja ez volt, hogy István király a koronáját önmaga (pontosabban a mindenkori király) az ország fölé helyezte. Szent Istvánnak "Intelmei" szerint a Magyar Szent Korona jelképezi az országot, mint területet, az országot, mint egy uralom alá tartozó népeiséget, a közigazgatási intézményrendszert, az apostoli keresztény hitet, az apostolságot, az uralkodó személyét, az uralkodói tulajdonságokat és képességeket, az igazságos ítélkezést és a jogi intézményrendszert, a társadalmi türelmet, az ország védelmét és az országban lakó, együtt él , vendégként befogadott idegen népeket. **Szent István Intelmei fiához, Imre herceghez a 720-as izlandi alkotmány után a világ második alkotmányának írásban megmaradt emléke.**

A szentkorona-eszme, mint államjogi rendszer alkalmas arra, hogy ma is jogi, társadalmi rendünk középpontjában legyen, ugyanis ez keresztényi, türelmes, befogadó – nem kirekesztő –, ugyanakkor nemzetvédő és megtartó erő is. "A Szentkorona-tan nem csak emléke egy dicső múltnak, hanem, kötelező érvénnyel bíró közjogi tan. A Szent Korona élő személyiség voltát és a Szentkorona-tan hatályos közjogi tan voltát nem kérdőjelezheti meg az a sajnálatos tény, hogy a mai magyar törvényhozó hatalom nemcsak, hogy nem igényli a Szent Korona közjogi tanának segítségét, de nem is tekinti élőnek, illetve hatályosnak, márpedig **a Szent Korona a mai magyar társadalom akaratától is függetlenül az, ami volt, aminek hosszú évszázadokon át tekintették. a magyar államhatalom alanya, a Szentkorona-tan pedig a történelmi magyar alkotmánynak éppen az a központi elmélete, amely hatálytalaníthatatlansága által legfőbb biztosítéka a magyar közjog folytonosságának"** (Kocsis István).

A Szentkorona-tant soha vissza nem vonta alkotmányosan összeült magyar törvényhozás. Az 1920. évi magyar nemzetgyűlés a jogfolytonosság kérdését érdemben a Szentkorona-tan szellemében tárgyalta. A második világháború után Magyarországon a magyar nemzeti öntudat elsorvasztását kormányprogram szintjére emelték; az idegen hatalom kiszolgálói megpróbálták mindent megtagadtatni a magyar néppel, ami nemzeti önérzetét megtarthatta volna. Az 1990-ben összeült rendszerváltoztató országgyűlés sem a Szentkorona-tan, sem a jogfolytonosság jelentőségét nem tudta felfogni. A törvénysértés jogot nem alapít elve alapján a magyar történelemben mindig – 1790-ben, 1865-ben és 1920-ban is – helyreállt a jogfolytonosság csak az 1990-es országgyűlés tagjai nem merték felvetni a jogfolytonosság helyreállításának a kérdését.

A Magyar Szent Korona és megítélése a történelem folyamán

A magyar középkor a Magyar Szent Koronáról azt vallotta, amit első királyunk Szent István legendájának *Hartvik* püspök által Kálmán király uralkodása idején (1095-1116) készített változatában olvashatunk, amely szerint a pápa Asztrik (Anasztáz) püspökkel Szent Istvánnak áldását és egy koronát is küldött.

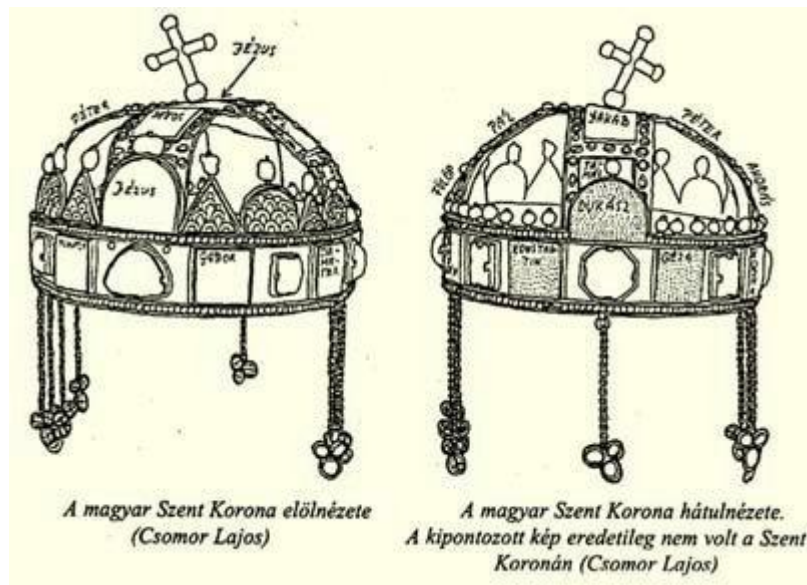
Thietmar von Merseburg (†1018-ban) jelentésében ugyan megemlékezik arról, hogy III. Ottó hozzájárult István magyar fejedelem királlyá koronázásához, a pápa áldását is küldte, de semmiféle koronáról nem ejt szót. 1613-ban *Révay Péter* korona r egyértelműen vallotta, hogy a teljes Szent Koronát II. Szilveszter pápa adományozta Szent Istvánnak.

1790 után *Weszprémi István*, *Katona István*, *Koller József*, majd *Franz Bock* kezdtek alsó ún. "görög" és felső, ún. "latin" koronáról beszélni ahelyett, hogy a Szent Korona alsó és felső részéről írtak volna. A korona hátsó részén elhelyezett Konstantín, Dukász Mihály és Geobicás képeket sem *Ipolyi Arnold*, sem *Hampel József* nem tudta egységes koncepciójába betenni. E okozott problémát *Czobor Bélának*, *Varjú Elemérnek*, *Otto von Falkénak* és sok más főleg művészettörténész és régészkatónak.

A Magyar Szent Korona származási idejét a IX. századtól a XIII. század köztire, annak keletkezési helyét pedig Bizáncba, Rómába, Nyugat-Európába és ki-ki fantáziájának és műveltségének megfelelően minden más helyre tette. Szent Koronánk részei voltak könyvabroncsok, ereklyetartók, kapudíszek, stb. Akadtak ügyeletes okos "hagyományos" magyarázók, akik nem ismerve a Szent Korona analógiáit taglalhatták annak felső és alsó részét, mintha azt úgy külön készítették volna, és valamikor – a későbbi középkorban – összebarkácsolták. Sajnos az ilyen konformis nézeteket vallók leírásai kerültek be a köztudatba. Ilyen "hagyományos" nézetet vallott a *Benda Kálmán* és a *Fügedi Erik* páros, valamint a *Kovács Éva* és a *Lovag Zsuzsa* páros, majd *Kopári Dénesnek* volt afféle "egyéni" nézete, amely szerint Szent Koronánk felső része Szent Bertalan apostol ereklyetartójából készült volna. E nézetek – Szent Koronánk eredetére eddig kb. 40 elmélet született – felsorolása aligha több tudománytörténeti érdekességnél.

Új fordulatot vett a Szent Korona vizsgálata, miután az az Egyesült Államokbeli Fort Knox-ból 1978 január 6-án visszakerült Magyarországra. Ekkor egy négytagú mérnökökből álló csoport (tagjai: *Beöthy Mihály*, *Ferencz Csaba*, *Ferenczné Árkos Ilona* és *Fehér András*) végzett olyan vizsgálatokat a Magyar Szent Koronán, amelyek megkérdőjelezték a "hagyományos" nézeteket.

Később *Ludwig Rezső* és *Csomor Lajos* arany- és ezüst- és arany- és ezüst- szemmel vizsgálták meg szent ereklyénket és a következő alapvető természettudományos ténymegállapításokra jutottak: **a Magyar Szent Korona egységesen tervezett és kivitelezett ötvösművelet**. Szakmailag nem lehet sem bizánci, sem dél-, sem nyugat- sem észak-európai készítmény. Ékszerkészlete belső-ázsiai, iráni és mezopotámiai eredetű kaukázusi technikák felhasználásával feltehetően egy kaukázusi ötvösműhelyben készülhetett. A felső pánton eredetileg is nyolc apostol volt, az alsó rész hátsó oldalán levő – feltehetően Szent Mária, Raffael- és Uriel arkangyalok képét későbbben cserélték ki és másodlagosan tették be a ma látható Konstantín, Dukász Mihály és Geobicás képeket.

Hogy az immár szakmailag bizonyítottan egységes korona hol és mikor készülhetett arra is több nézet van. *Csomor Lajos* szerint "a Kaukázusban készült hun formában, hun és párthus valamint kaukázusi ábrázolási hagyományok szerint, hun és párthus viseletek ábrázolásával hun és kaukázusi munkamódszerrel" a IV. században. Mivel a dunhuangi 325-ös barlangban két vezet hun fején, valamint az ordoszi sírletelek között is a Szent Koronánkhöz hasonló kör- és keresztpántos korona látható, felvet dik a kérdés, hogy nem egy si hsiungnu (hun) fejedelmi viselet túlélésér l van-e szó. *Szigeti István* szerint Szent Koronánk ott volt az avarok által Kaukázusból elrablott aranykincsek között, amelyet Nagy Károly zsákmányolt, vagy valamelyik avar kagán (el)adott neki. Vannak adataink arról, hogy amikor Nagy Tundum avar kagán Aachenben hódoló látogatást tett és megkeresztelkedett 796-ban a csodálatos avar ékszerek között volt egy drágamív korona is és hódolata jeléül felajánlotta Nagy Károlynak. Feltehető, hogy ezekkel az avar kincsekkel együtt került Szent Koronánk Aachenbe. III. Leó pápa 800-ban Nagy Károlyt ezzel a koronával koronázta meg. A korona Nagy Károly halála (804) után az uralkodóval 1000-ig Aachen-ben a sírban nyugodott. 1000 húsvétján III. Ottó megtalálta Nagy Károly sírját. Amikor október 2-án Rómába érkezett, a Szent Koronát is magával vitte és átadta II. Szilveszter pápának, aki neki barátja volt. II. Szilveszter pápa (Gilbert) pedig ezt a koronát küldte el Szent Istvánnak 1000. karácsonyán. *Szigeti István* szerint a Szent Korona 310 táján Grúzia keleti részében készült. E logikusnak látszó feltevés mellett természetesen még igen sok más is létezik; *Csapody Csaba* egész egyszer feltételezése pl., az; István volt olyan hatalmas és gazdag király volt, hogy vehetett vagy készíttethetett magának grúz m helyben koronát, amivel Anasztázusz (Asztrik) apát t 1000 karácsonyán megkoronázta.

A Magyar Szent Korona eszmei tartalma két részre oszlik, ahogy két szerkezeti egység alkotja a koronát: az abroncs és a pántok. A felső rész Isten mennyei birodalmának a szimbóluma; az alsó rész Isten földi országát jelképezi. A pántok csúcsán felírás nélkül az ég és a makrokozmosz uraként trónol a Teremt Atya Isten. Az alsó részen az abroncs felírással (Jézus Krisztus görög nevének rövidítésével) Isten földi birodalmának ura, Krisztus székel Mihály és Gabriel arkangyal kíséretében. A pántokon az Atyától jobbra nem lehet más, mint Krisztus földi helytartója, Péter, háta mögött Péter helyettese, a második f -tanítvány, Jakab áll. A Pantokrátor balján Pált ábrázolja az ikon, mert külön meghívást kapott.

Leveleinek egy része a kisázsiai egyházakhoz szól, így kultusza az örményeknél is megvolt. Ezután következik a kedvenc, szeretett tanítvány, János, akire az Atya Fia, Krisztus a kereszten függ édesanyját bízta. Péter lábánál testvére, András látható, aki először ismerte föl, hogy Jézus messiás. Sokan felvetik, hogy miért nem 12 tanítvány van a Szent Koronán; azért, mert a 12 tanítvány (Júdással együtt 13) csak az Utolsó Vacsoránál volt együtt. A középkori templomok bejáratánál általában csak 8 apostolt szoktak ábrázolni. A korona tervezte azokat a szenteket választotta példaképnek, amelyek védőszenteknek bizonyultak egy keresztény uralkodó számára (Kozma, Damján, András, Fülöp, György és Demeter). A Szent Korona valamennyi ábrázolt személye örmény típusú; legklasszikusabb a két angyal ábrázolása. A Isten égi és földi birodalmának egybeszővése klasszikusan a Magyar Szent Koronában csúcsosodik ki.

A koronázási jelvények

Magyarországon, első királyunk korában a koronázáshoz hozzá tartozott a *lándzsa* – ha volt is ilyenünk, annak nyoma veszett. Középkor forrásokból tudjuk, hogy a koronázás kelléke volt a *ezüstkereszt*, a *gyűrű*, a *karperec*, a *kengyel*, más *lőszerszámok*, különböző *ruhadarabok* (ingek, saruk, kesztyűk, harisnyák stb.) és a koronázási *trónus*. Ezek az idők folyamán mind elvesztek. Megmaradt viszont a *korona*, az *országalma*, a *jogar*, a *kard* és a *palást*. A korona, a jogar és a palást a magyar királyság első századából származnak. Az országalma és a kard feltehetően később kerültek az együttesbe. Szent István egy kardját a prágai Szent Vid székesegyházban őrzik, lehet, hogy ez volt az eredeti koronázási kard. A palástot Szent István és Gizella királyné 1031-ben ajándékozták a székesfehérvári koronázótemplomnak. Ma koronázópalástként átalakított formában ismerjük. Eredetileg nagyobb volt. Az országalma egy aranyozott ezüstgömb, rajta az apostoli kettős kereszt, mely az Árpád-házi királyok címerkeresztje is lett. A nem hiteles hagyomány szerint ilyen kettős keresztet küldött a pápa Szent Istvánnak a koronával és a lándzsával együtt. Az országalmán ma Károly Róbert magyar király címere van, de ez valószínűleg utólagos rátétel, így az alma és keresztje sokkal régebbi lehet. Az országalma az országot és a földet jelképezte. A jogar az ítélkezés, az igazságosság, a jogszolgáltatás jelképe; keleti eredetű hatalmi jelvény. Elefántcsont elnevezéseit korai ásatásokból ismerjük. A magyar jogar kristálygömbjébe vésett három oroszlán is az uralkodói hatalom keleti jelképe. Ez a kristálygömb mai ismereteink szerint a világ harmadik legnagyobb átfúrt kristálya. A rajta levő oroszlánok csiszolási stílusa alapján legkésőbb IX. századi keleti munka. Valaha a koronázási szertartásnak fontos része volt az *országzászló*, amely sajnálatos módon a mohácsi csatamezőn odaveszett.

Társadalmi szervezethez és rétegzethez az ősmagyaroknál

A ló házasítása és a lovaglás az emberi elme egyik legnagyobb és legjelentősebb "találmánya". A lóval való közlekedés jelentősebb találmány volt, mint a vasút feltalálása. Szemben az európai "világnézettel" a nagyállattartó lovakkal gyorsan közlekedni tudó népek fejlettebb civilizációt feltételeznek, mint a letelepedett társadalmak. E társadalom mozgásához igen sok lóra van szükség, ezeknek tartása, nemesítése és használata nemcsak középpontja a politikai és társadalmi tevékenységüknek, hanem a civilizáció és a kultúra kiformálója is.

A hagyományos európai társadalomtudomány a nagyállattartó lovas társadalmat nem önálló civilizációs életformának, hanem a kultúra és a civilizáció egyik lépcső fokának tekinti; e nézetnek egyik oka, hogy e társadalmak alig hagytak maguk után maradandó emlékeket (palotákat, templomokat stb.). Amíg az urbánus társadalom gócpontokba tömörül, elviseli a zsúfoltságot, és a környezetét feldíszíti, valamint tiszteli a monumentalitást és erénye az alkalmazkodás, addig a rurális társadalom a kötetlenséget értékeli, a távolságok leküzdésére lóra ül, a díszítés helyett új és esztétikus környezetet keres, tiszteli a gyorsaságot, szereti a függetlenséget és életeleme a mozgalmasság. A lovas társadalom nem hozott létre monumentális alkotásokat, helyette olyan civilizációs és kulturális "készítményekkel" látta el magát, melyet állandóan és könnyen magával hordozhat. Az európai embernél magasabb fokon állt öltözködése, fegyver- és ékszervelete, utazási kultúrája, lakáskultúrája és hiedelem- és szellemi világa. Művészeti alkotásainak anyaga könnyű és kicsi; könnyen szállítható az ékszer, a szőnyeg, a rovásírás, az ötvösmunka, a tánc, a hangszer és az ének. Az emberiség a lovas népeknek – így seinknek – köszönheti a művészi felfedezést, a népi kézimunkát, a magasabbfokú zenét, a táncot, a mesét és a mondavilágot is. **A "civilizált" világ ma nem az ókori parti népek tőgáit és a germánoknak körszűjakkal összefűzött ruhadarabjait viseli, hanem a mi seink nadrágjainak, csizmáinak, sapkáinak, kesztyűinek és kabátjainak modern változatát, valamint seinket származik Európában a fehérnemű, mint ruhadarab. A civilizált világ seinket kapta a lovaglás tudományát, a kengyelt, a nyeret és a sarkantyút. Az európai ember nem kétkerekű talyigára ül, hanem seink kormányozható tengelyű kocsijára, melynek még a nevét is átvette, tőlünk ismerte meg a könnyű lovasságot, a fegyveracélt, a kardvívást, a magasszintű lótenyésztést, az "modern" íjat, a nyilat és a pánnyát valamint a rendszeres fürdés "tudományát" és igényét.**

Az európai történészek és a magyar monarchikus-marxista kutatók seink nagyállattartó lovas kultúráját önkényesen "nomádnak", a "kulturáltabbjuk" félnomádnak nevezte. Márpedig "nomádnak" olyan pusztai állattartó kisebb közösségeket értünk, amely a legeltetett állatokkal együtt változtatja lakhelyét és szilárd telephelyet nem épít. Helyváltoztatásra felfüggeszt a természeti viszonyok kényszerítik az, hogy az állatok egész évi eltartásához szükséges legel egy szélesebb területen nem áll rendelkezésükre. Miután seink nem ebbe a "kategóriába" tartoztak, történészeink behozták az általuk kitalált "félnomád" életmódot, amelyet ráerősítettek a magyarok elédire. Igyekeztek személt hunyni afölött, hogy seinknek már Belső-Ázsiában fejlett mezőgazdálkodása volt és szálláshelyeiket kizárólag nagyállataik legeltetése céljából hagyták el egyes csoportjaik, ezért a **tudománytalan "félnomád" jel helyett indokolt "nagyállattartó lovas népekről" beszélni.**

A lovas társadalmaknak Európában a nagy területi igényeik miatt kellett széthullaniuk.

seink képesek voltak e váltás szükségességét megérteni; ezért tudtak megmaradni. Egy törzslélekszáma katonai kritériumok alapján 50-70 000 fő, ugyanis a törzs azon egység, amely a védekezéshez vagy a támadáshoz 10 000-nyi harcossal tud hozzájárulni. Egy nép kialakulásához legalább három törzs szükséges. A honfoglalók lélekszáma a három kabar csoporttal együtt –, amint már említettük – 500 000 körüli volt. Ekkora nép nem élheti sí-ázsiai életmódját, hiszen csak évi sószükséglete 250 tonna; ennek beszerzését meg kell szervezni. Százezernyi katonának nem lehet hevenyészve vasat előállítani és fegyvert készíteni, hiszen csak a nyílhegyekhez 50 tonna vasra, 500 000 munkaóra és 250 nyílkovácsra lenne szükség. Ekkora létszámú népet meg kell szervezni, irányítani kellett; létre kellett hozni az igazságszolgáltatási, vallási, állattartási, kereskedelmi rendszerét.

seink társadalmi rétegzettsége

A magyar társadalom szerkezetét a mongol, a bels -ázsiai türk és a kazár minták pontos tükörképeként foghatjuk fel. Sokszor és sokan felvetették a kérdést: mi volt az oka annak, hogy egyedül a magyarság tudott Európa szívében idegen, ázsiai népként megmaradni. A kutatók többsége ezt azzal magyarázza, hogy ennek oka az, hogy **egészen az államalapításig meg tudták tartani si bels -ázsiai családi-nagycsaládi-nemzetségi-törzsi és törzsszövetségi rendszerüket.**

- A *család* vagy "*kiscsalád*". A családhoz – akár manapság – az apa, az anya, a gyermekek és legtöbb esetben a nagyszül k tartoznak. Egy család kötelékében általában 6-8 ember élt és él. A házasság seinknél, mint minden bels -ázsiai népnél tiszta volt, erkölcsi felfogásuk e szinten magas fokon állt. A magyarok seinél szigorú egynejség uralkodott; a férfiak asszonyaikat komolyan megbecsülték. A "feleség" szó a "fél"-b l származik, amely mutatja, hogy a feleség élettárs és egyenrangú fél volt. A vagyon megosztása akkor következett be, amikor a család túlszaporodott, ilyenkor a családf "kenyeret tört", majd egyenl en felosztotta vagyonát fiai között. A legkisebb fiú választhatott el ször a vagyonból. A lányok nem örököltek, k csak hozományt kaptak férjhezmenéskor. A családf halála után vagy a legid sebb testvér, vagy a következ els szülött fiú lett az örökös; a családf többnyire már életében kiválasztotta utódát.

- A *nagycsalád* vagyon-, vér- és munkaközösséget jelentett; a nagycsalád tagjait a közös s tudata kapcsolta össze. Egymás közelében laktak, azonos volt a termelés irányítása. A vagyon nem tagolódott szét, hanem a földeket közösen m velték. Az ideiglenes megosztás "nyilak" (osztályrészek) szerint történt. A nagycsalád élén a munkaképes családf állt, aki a rangid sebb vagy legértelmesebb tagja volt a közösségnek; irányította a nagycsalád életét és ellen rizte a munkákat; halála után fia vagy veje vette át a vezetést. A rangban a családf után következ családtag végezte a gyakorlati munkát és beszámolt a családf nek. A nagycsalád tagjai – akik 25-30 körül voltak – szigorú hierarchiába szervez dtek és ezt az élet minden területén pontosan betartották. A n knek tulajdonai csak a személyes ékszerei és a háztartási eszközök voltak. A n a család tulajdona volt és éppúgy örökl dött, mint bármely vagyontárgy. A nagycsalád tagjai házközösséget alkottak; egy "t zhely" körül éltek. Minden nagycsaládnak állandó téli szállása volt; innen a legeltetési id re a nagycsalád férfitagjai állataikkal zöld legel kre vonultak, de sssel visszatértek a nagycsalád több tagjához.

- A nagycsaládok *nemzetségekbe* tömörültek; egy nemzetségbe azok a rokonok tartoztak, akik már nem alkottak egy háztartást, már nem éltek szorosan együtt, de a közös s – a közös név –, a vérségi kapcsolat még összetartotta ket és ezt a gazdaság és a jogvédelem terén fenn is tartották; pl. a nemzetségen belüli házasság tilos volt, viszont a nemzetségi temet kbe nem temethettek idegen nemzetségbelit. A nemzetségf legfontosabb feladata a bírászkodás volt, rendelkezett a nemzetség közrendi tagjaival és körülötte kíséret alakult ki. Egy-egy smagyar nemzetség 1-2000 f b l állt.

- seink következ társadalmi rétege a *törzs*, amely a történelem folyamán kialakult politikai-katonai szervez dés. A kialakult törzsek 35-40 nemzetséget foglalnak magukba, így seinknél egy átlagos törzshöz tartozók lélekszáma 50-70 000 f . A törzsek érintetlenül hagyják a nemzetségi alapokat. Társadalmi összetartó er nek csak a származás, eredet közösségét tudták elképzelni.

A törzs élén a minden hatalommal rendelkező törzsfő állt, aki mindent alárendelt a katonai céloknak. A törzsfői cím örökölhető; a nőknek a törzs döntéseibe semmiféle beleszólásuk nem volt.

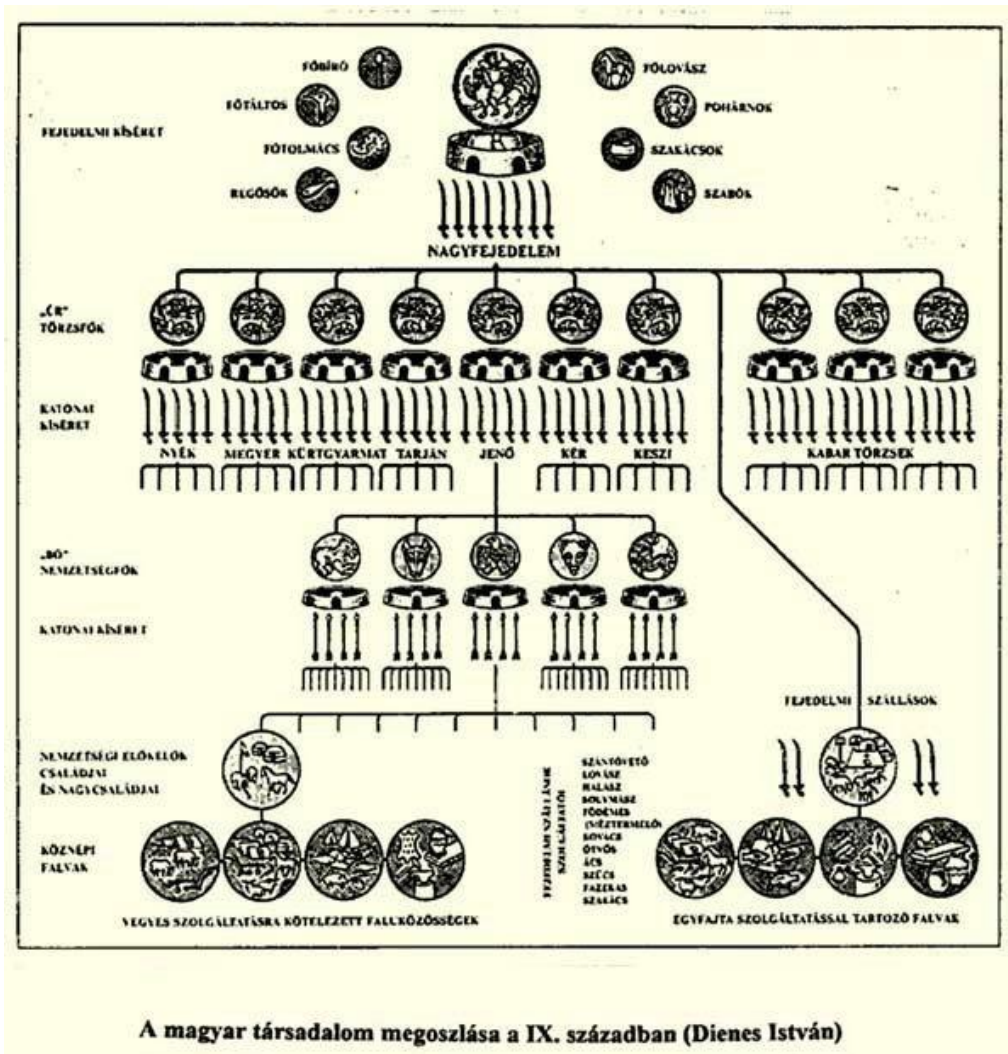
- Ha a katonai erő olyannyira meghatározó céllá vált, hogy már teljesen háttérbe szorította a vérségi kapcsolatokat, így lehetőség nyílt a törzsek *törzsszövetséggé* való alakulására. Egy törzsszövetség megalakulásához legalább 3 törzsre volt szükség. A törzsszövetségek a legyőzött népeket, az idegen nemzetségeket is magukba olvasztották, az ún. "segédnépeket" befogadták. Ahhoz, hogy egy-egy idegen nemzetség egy törzsszövetség tagja lehessen, ahhoz a törzsek vezetőinek szándékukat vérszerződésrel kellett megpecsételniük (ez történt a honfoglalás előtt seink hét vezérének vérszerződésekor Etelekben). A nagycsaládi egyenlőség helyére itt már az elv lépett, hogy aki részt vett egy hadjáratban, az a harci hierarchiának megfelelően részesülhet a zsákmányból. Ezzel megindult a vagyoni differenciálódás. A törzsszövetség vezetője a *vezér* vagy *fejedelem*, aki egész népének jólétét képviselte az ég, az Isten felé. Termékenységével elmúltával a nép és javai veszélybe kerültek, ezért egy fejedelem általában legfeljebb 40 évi uralkodott, utána önkéntesen a valóságban vagy csak jelképesen feláldozták és utódjául más személyt választottak (gondoljunk Álmos "rituális" halálára). A fejedelem önálló kísérettel rendelkezett, amely kíséret több törzs tagjaiból tevődött össze. seinknél lényeges, bár nem kizáró szerepet játszott a nyelv, ennél sokkal fontosabb a szokásrendszer, a közösség által elfogadott hagyomány.

- A *nép*-képzés általában nem egyenrangú és zárt törzsek szövetségén alapult, hanem az úgy zajlik le, hogy egy-egy domináns szerepet játszó törzshöz kisebb néprészek és néptörzsek csatlakoztak. Minél stabilabb egy társadalmi kötelék, annál több idegen etnikai elemet vonz; az uralkodók igyekeznek őket társadalmi kötelékükbe beolvasztani. **A magyarság történetében a honfoglalás és Árpád vezér szerepe azért egyedülállóan fontos, mert az uralkodása alatt alakult át a magyarok törzsszövetsége magyar néppé.**

- *A honfoglaló magyarok családalapítási szokásai.* seink gyermekei elvileg attól a kortól házasodhattak, illetve mehettek férjhez, amely kortól a család tagjai közé számították őket; ez a fiúknál 10, a leányoknál 10-12 év körül következett be (Solt fejedelem 13 éves korában nősült meg). A honfoglaló magyarok hétköznapi életéről alig van írott forrásunk, kivéve a házasságkötést és a leánykérést. Erről *Ibn Ruszta* és *Gardézi* egyaránt becses sorokat hagytak ránk. Leírják, hogy leánykérés alkalmával a leány gazdagságával arányos vételárat fizetnek. Ilyenkor a v legény atyja minden értékes holmiját összegyűjti (coboly-, hermelin-, mókusnyestprémet, brokátot, tíz ruhára való birtok stb.), mindezt szenyegbe göngyöli és lovára köti. Emellett állatot (lovat gyönyörű nyereggel), pénzt és ingóságot ad a leányért, akit ekkor elvisznek a fiú házába. Ezután menyegzőt és nagy lakodalmat tartanak.

A rokon török népek nagycsaládjában a házasságnak három formáját ismerik: 1. a leányrablást, amely a magyar eredetmondánkban (amint Hunor és Magor Belár király fiainak szép asszonyaira akadnak és azokat elrabolják) és a néphagyományban is megtalálható ("csak a szöktetett lány lesz jó asszony"). Szent István II. törvénykönyvében olvasható, hogy az a férfi, aki a leány szüleinek beleegyezése nélkül a leányukat elrabolja az büntetődik és a leányt köteles visszaadni.; 2. ennek csökevényeként a színlelt leányrablást, amelynek maradványai a mai magyar paraszteszkünnél még megvan; 3. a vételt. Az "eladó leány" és a "vevő legény" (v legény) szavunk e vételt jelöli.

Ha valaki bekerült egy családba, azt szertartás el zte meg. A szül knek való bemutatás, a családba való bevezetés si szokás szerint történt; e szertartáson az semmit sem változtatott, ha a leányt már régt l jól ismerték. Az új asszonynak a házba való befogadás a t zhely körül történt, amely t zhely szimbolikusan az sök lakóhelye volt. Ezzel a szokással magyarázható a "házt znézés" szavunk. Bemutatáskor úgy kellett a leányt átemelni a küszöbön, hogy lába ne érintse azt. A szül k ünnepi viseletben várták az új családtagot. Bemutatáskor rigmusok és versek hangoztak el.

A szellemi élet

- A reg sök. sköltészetünk az énekmondásban és a regölésben maradt ránk. A reg sök eredetileg afféle "rokonságban" álltak a táltosokkal, és orvosok is voltak, akik a bajbajutottakon is segítettek. Krónikáinkból tudjuk, hogy seink els személyben énekelték a h si énekeket helyr l-helyre járva, mintha velük történt volna meg a nevezetes esemény. Ezekb l semmi sem maradt fenn, annál inkább a reg sénekekb l. A napforduló napjaiban elhangzó reg sénekek lényegében termékenység-varázslások.

A regösök énekeinek tárgya az sídők és a hadjáratok voltak. Ezeken a hős énekeken nevelődött az ősmagyarok fiatalsága; ezt hallgatták étkezés közben az egykori harcosok és a harci cselekmények eltt is ezzel bátorították ket. A jugarok sátraikban esténként ma is mondják seik történetét és elbeszél formában felidézik azoknak tetteit. Így történhetett meg az, hogy egy 12 éves jugar fiú e sorok írójának 43 generációra visszamenleg – 641-től kezdve – el tudta mondani családjának történetét. Regseinknek – akárcsak manapság költőinknek – a népi-nemzeti érzést ébren tartó, serkentő szerepe volt. A regsénekek tárgya az Isten megidézése, a gyógyítás, az ellenséges erők megbénítása és a hitregék mellett az új hódítások, a fejedelmek és vezérek dicsőítése és találós kérdés-elbeszélések voltak. Régebben a próza is versformájú volt; ez meséinkben maradt meg a mánap.

A regösök mindig férfiak voltak, a szerelmi költészet nótaí viszony csaknem mindig a leányok, menyecskék, asszonyok. Az otthonl, dolgozó, gyermeket nevelő asszonykép és a világot járó, harcoló, kereskedő, lovastl férfinépkettőssége jellemző a líra és az epika nótaíjának megosztására. A nőt elbeszélő csodálatos ének a Szent Gellért legendában maradt meg, amikor egyszer Gellért püspök egy faluban szállt meg és hallotta egy malmot forgató magyar nőtnek "egyszer énekét", "a magyarok symphoniáját".

Regs hagyományaink átvezetnek a belső-ázsiai török népek világába. Akárcsak a kovács istenség, a kovács fejedelem (tárkány), az Isten kardja, a táltos ló alakja és a "lóáldozat" szertartásának leírása a belső-ázsiai törökség regsvilágához tartozik.

Epilógus

2000 a millennium, a magyar állam megalakulásának az éve. Államalapító Szent István király ünnepére eljött I. Bartolomaiosz konstantinápolyi egyetemes pátriárka, aki hivatalosan bejelentette, hogy a Konstantinápolyi Patriarchátus a Szent Szinodus határozata alapján elismeri **Turkia, azaz Magyarország** királya, Szent István életszentségét és Hierotheoszal, a "X. századi turkok (magyarok) között térítő püspökkel együtt, – aki többek között Géza nagyfejedelem feleségét, Saroltot is megkeresztelte – a keleti egyház szentjei közé emelte. Az egyetlen magyar történetet összefoglaló munkát a Millenniumi Emlékbizottság "nem tartotta érdemesnek támogatni"; egyetlen történetünkre vonatkozó eddig nem ismert eredeti forrásmunka nem jelent meg, viszont augusztus 13-án a sajtó arról tájékoztatott, hogy "Hajdúböszörményben átadták az ezredik millenniumi zászlót".

A magyar történetre 2000-ben pártunk és kormányunk költségvetéséből egyetlen fillér sem jutott. Ennyit ér ma magyarságunk?

Sapientia sat!

Szerkesztette 2013-ban

Podmaniczky Miklós

Függelék

Kiszely István tanulmányának alábbi fejezetei nem kerültek kifejtésre a fenti rövidített anyagban, ezek az eredeti munkában tanulmányozhatók

A magyar népzene és annak eredete

 si magyar népi hangszerek eredete és párhuzamai

Az si magyar néptánc

A magyar népmese a történeti korban

 seink játéka

Az smagyarok háziállatai

Népm vészetünk két alapanyaga: a nemez és a "kékfest " batik, valamint a mézeskalács

 si magyar népm vészeti stíluselemek

 seink háza

 si termesztett növényeink

 seink mesterségei

Az smagyarok konyhája

A magyar ételkultúra

Az smagyarok viselete

A magyar pörköltet evett, amikor az úgymond az európai - még köleskását.

Kiszely István jeles magyarságkutató nagy közönségsikernek örvendő előadást szerkesztett, rövidített változatát olvashatják.

Ki kell ábrándítanom Önöket, mert én nem vagyok történész. *Biológus, orvosember vagyok.* Soha nem akartam a magyar történettel foglalkozni. Nagy alap kutatásom az volt, hogy a múltat hozzuk össze a jelennel. A csontkémia, a csontpatológia alapján a csontból meg kellett állapítani, hogy a lelet hány éves, milyen betegsége volt, milyen vércsoportba tartozott.

Később a nagy mitokondriális DNS kutatást végeztük egy jelentős nemzetközi kutatócsoporttal. Amíg az egyetemen voltam, a természettudományi karon, untam magam és fölvettem a kínai szakot. Bejártam a kínai követségre: pechemre akkor éppen rossz elvtársaknak minősültek a kínaiak.

Mindig azt tettem, amit nem illett tenni, mert tudtam, hogy az lesz később a jó. Amikor a kínai követségről kiléptem, megpofoztak, megrugdaltak: a végén már pizsamát, fogkefét vittem magammal, így két napig kipihentem magam. Amikor Kína nyitott a világ felé, 1967-ben kaptam egy kínai útlevelet.

Eljuthattam oda, ahova európai ember mai napig sem juthat el. Azt a feltárást folytattam, amit Stein Aurélnak, 1915-ben kényszerűségből abba kellett hagynia. Azkanában találtam 1200 olyan embert, amilyenek mi vagyunk, magyarok. Ha egy biológustól azt kérdezik, hogy hol keresi a magyarság eredetét, sejt, akkor a válasz egyértelmű: ott, ahol olyan emberek éltek és ma is olyanok élnek, mint mi.

Ott kell keresni a magyarokat, ahonnan származnak

A Miskolci Egyetemen történt díszdoktorrá avatásom laudációjában az állt, hogy a magyarság eredetét ott keresem, ahonnan a magyarság származik. Ne nevéssenek! A magyarságeredetről szóló történelmünk politika volt! **Monarchikus politika.**
A mai napig a magyarságnak a Monarchia politikáját és a Monarchia történelmét tanítják.
Kossuthot, Széchenyit, Petőfit, Shakespearet szoktam idézni.

Most mégis egy nyurga kortársunkat idézem: *"hazudtunk éjjel, hazudtunk reggel és hazudtunk este"*. Ennek az embernek teljesen **igaza** van.
Hazudtak reggel, éjjel és este. A nappalt kifejejtette. Ez a hazugság határozza meg a monarchiabeli magyar történelmet is.

Kérdezgették fiatalok, hogy mit szólok Szántai Lajoshoz, mit szólok egyik-másik eladóhoz? Kérem, mindenkit szeretek, mert mindenki ugyanazt mondja, csak más-más oldalról.

Mi ma azért vagyunk itt, hogy a haza ügyeit megbeszéljük. Széchenyi azért hozta létre a Nemzeti Kaszinót, az országos kaszinót, a Nemzeti Társas Köröt és a Kaposvári Kaszinót, hogy *legyen egy hely, ahol a haza ügyeit megbeszéljük.* Azt hiszem, hogy ma Kolozsváron az Erdélyi Napló olyan hely, ahol a haza ügyeit beszéljük meg. Ezért is örültem a meghívásnak, hogy a magyarság eredetéről a kolozsvári közönség előtt beszéljek.

Egész történetünket 1821-ben **találták ki.** Kutatásaim során **megtaláltam** a bécsi kancelláriának azt a leiratát, amelyben fölkerik az osztrák történészeket, hogy a rebellis magyaroknak egy olyan történetet **írjanak, amelyre nem büszkék.** És akkor kitalálták azt a bohócságot (ma már annak vesszük, ma már elmúlt az ideje), hogy **seink** valahol az Ob folyó alsó folyása mentén, az Uráltól keletre együtt éltek a finnekkel.

Hál' Istennek a finnek 2003-ban átírták tankönyveiket. Az új finn történelemtankönyvek így kezdődnek: *"eddig az volt a nézet, hogy a magyarokkal rokonok vagyunk. Mára kiderült: barátság van, de genetika nincs."* Ennyi. **Szinték.** Akkor került sor a nagy genetikai vizsgálat végére.

A Monarchia elmélete szerint seink átkelnek az Ural-hegységen, majd ott éltek gy jtöget , halászó életmódot. Hogy mennyi ideig, azt nem tudják. Onnan valamilyen oknál fogva seink lemennek Levedi törzsterületére, ahol több száz évet kell tartózkodnunk. Nekünk mindent az oroszoktól, a szlávoktól kellett megtanulnunk: a mez gazdaságot, az állattartást, a sz l m velést. A hith monarchikusok négy, öt, hatszáz éves ott-tartózkodást írnak. Akkor megjelennek délr l a csúnya arabok, ugye, mert nekünk hátra támadt népnek kellett lenni! (*Hál' Istennek az arabok err l semmit nem tudnak.* Tizennégy évet tanítottam Kairóban, meg az arab világban.) Onnan bekényszerülnek a Kárpát-medence el terébe. Az osztrák történészek nem tudták, hogy mennyi ideig voltak ott a magyarok. Mi pontosan tudjuk: negyvenöt évig. Jöttek a csúnya beseny k, és hátra támadták a magyarok seit, akik asszonyainkat, barmainkat hátrahagyva betódultak a Kárpát-medencébe, mert más választásuk nem volt.

Európában egyedüli népként sokasodtunk harmincszorosára

Kérem, ha a pudingnak a próbája az, hogy megeszik, a magyar störténetnek a próbája az, hogy ezerszáz év után harmincszorosára megsokasodva tudtunk megmaradni. *Meg tudtuk tartani nyelvünket, meg tudtuk tartani élettani tulajdonságainkat, szellemi-, tárgyi kultúránkat, táncvilágunkat, mesevilágunkat, népm vszetünket, hitvilágunkat.*

A honfoglalás idején a mai Franciaország területén hét millió ember élt, és ma Franciaországban csak ötvennyolc millióan vannak. Kilencszeresére sem tudtak sokasodni. Mi egy idegen világba érkeztünk. Egy más világból jövet meg tudtunk harmincszorosára sokasodni. Ezt a csodát egyetlen európai nép nem tudta megtenni. Gondolják végig! Mi, amikor beérkeztünk Európába, idegenek voltunk és - fogadjuk már el - most is idegenek vagyunk. Minden európai nép indoeurópai: a skandináv, a francia, az angol, az ibériai, az itáliai, a görög, a szláv **mind indoeurópai**. Mi egy **másik világból** jöttünk, és ennek a kultúrának minden részét meg tudtuk tartani. Nemrég egy etruszk temet t dolgoztunk fel Olaszországban, utána az olasz kollégáimmal elmentünk egy pizzériába. Megkérdezi t lem az olasz kollégám, hogy *tudom-e, mi a különbség, az olaszok és a magyarok között?* Valami közhelyet mondtam. Azt mondta: *"amit ön itt lát, az semmi nem olasz. Mi átvettünk mindent. Átvettük a föníciaiaktól, a görögökt l, az illírékt l, venétekt l. Itt semmi nem itáliai.*

Itt ülünk az asztalnál. Ott a Milánói dóm. A gótikát Franciaországból vettük át. Az asztalon itt a teríték. Az első szöveget a kínaiak végezték el. Itt van a paszta, a tészta, ami Itáliának a jellegzetessége. Az első tésztát Telekurgesztánban négyezer éve találták fel. Ott, ahol Önök éltek.

És mi van a Pizzában? Van tészta.. Mi lepényt ettünk. Önök behozták a kovászt. Van rajta paradicsom. Közép-Amerikából vettük át. Van rajt formaggio, sajt. A szarvasmarhát, a juhot és a kecskét ott háziasították, ahonnan önök származnak. De mi mindent átvettünk, magunkévá tettük és kifejlesztettük. Önök egy sokkal magasabb kultúrából érkeztek, mint amilyen Európa kultúrája, és a történelem folyamán csak vesztek, csak koptak, csak adtak. Kérem, önök többet adtak a világnak és Európának, mint amennyit kaptak bele, vagy töltek." Olasz kollegám szavaira elgondolkoztam. Jézus Mária! Hát ez az olasz ismeri a magyar történetet. Ismeri azt a csodát, amit mi véghezvittünk?

A magyarságot a hunoktól a kunokig számítjuk

Nagyon szeretem, hogy itt vagyunk a református kollégium épületében. Nagyon szeretem a református kollégiumok könyvtárát. Török időkben a török például nem jutott fel Észak-Magyarországra. A német választófejedelmek azt mondták, amennyiben a katolikus monarchia hozzányúl az új valláshoz, akkor vége a monarchiának. Osztrák volt három és félmillió, a németek pedig tizenöt-tizennyolcmillióyan. *A sárospataki könyvtárban ugyanúgy megmaradt minden. Négyszázhatvan éves tankönyveket olvasok.*

Hál' Istennek nem katalogizálták. Nagyon vigyáznak rá, hogy ne katalogizálják, mert akkor a Széchenyi Könyvtár kiemeli, elviszi és csak kutatási engedéllyel kérhető ki.

Eloolvasom a négyszázhatvan éves tankönyveket és a következő áll benne: *a magyarság három hullámban jött be a Kárpát-medencébe. 361-ben, mint hunok, 568-ban, mint avarok és 895. május 10-én, mint Árpád népe.* Akikhez 1235-ben hozzáköltöznek a jászok, 1243-ban és '46-ban a kis és nagykunok. A magyarságot a hunoktól a kunokig számítjuk. Ebből ki szokták emelni Árpád népének a vonulását és a vonulási területét. **Ez a magyar történet.** A hunoktól a kunokig ez a népesség belől Ázsiából hozta magával kultúráját, nyelvét. Bejött.

*Ezzel szemben mit tart Európa és mit tanítanak nekünk a Monarchia gondolatában? Attila pusztítva száguldott Európa, Ázsia és Afrika között és embervért ivott gyermekkorában és kutya szülei voltak meg szarvai. Mi a valóság? A hunokat 361-ben a római császár hívja be a Kárpát-medencébe, Meotisz vidékére, hogy kordában tartsák a Duna-Tisza közén lévő szarmatákat és a Tiszántúlon lévő gepidákat. Attila 395-ben Tápíószentmártonban született. Meghalt 453-ban. A maradék hun elmegy Csiglemezre, a Mezőségekre és benépesíti Erdélyt. *És a székelyek.* Ezt jól tudjuk.*

A magyarságnak genetikailag semmi köze a finnugorhoz

Kétféle történelem van. Az egyik történelmet a történész írja. De hát a történész nem miniszterelnök, nem agysebész: a történésznek mindig szüksége van a vajjas-kenyerére egy kis szalámira, netán kaviárra. A történész mindig kiszolgálja az adott hatalmat. A másik oldalon van a nép, mi, akik az igaz történelmet írjuk, mert egymásnak adjuk át az ismereteket, a kódolt ismereteket a vasárnapi ebédeknél, a kukoricafosztásnál, a beszélgetéseknél.

Mit tartottak a székelyek magukról? Csaba királyfi népe! *Most végeztük el a nagy mitokondriális DNS vizsgálatot egymillió négyszázezer emberen. Kiderült: a székelyek Attila hunjainak az utódai. Rajta van a világhálón, el lehet olvasni!* Csak amíg a finnek átírták a tankönyveiket, nekünk a Science és a Nature, azaz a világ legjelentősebb tudományos folyóiratait leszedték a könyvtárpolicokról, nehogy megtudjunk belőle egyet s mást. Nem én tettem a világhálóra a mitokondriális eredményeket, hogy a *magyarságnak genetikailag semmi köze a finnugorokhoz*, hogy genetikailag legközelebbi rokonaink a belső-ázsiai török népek.

Nem én tettem a világhálóra, mert ha én teszem, akkor azt mondják, hogy Kiszelyi István sovinszta, nacionalista, újabban meg azt mondják, hogy fasiszta vagy antiszemita vagyok. *Ez a szlogen, ha az ember magyar akar lenni saját hazájában.* Ne beszéljünk mellé! Valahova tartozni kell! Mi ide tartozunk, ezt vállaltuk és vállaljuk.

Széchenyi írta a naplójában: "minden mag, amit elvetek, ki fog kelni. De úgy kell tennem, mintha idegen kertész m velné azt, mert engem nem szeretnek az emberek". *Ezt a részt soha le nem fordították a naplójából. Széchenyi németül írta a naplóját.*

Történeiszválogatások jelennek meg: hogy jön ahhoz a történész, hogy az én történelmemből, az egyik legnagyobb magyar ember írásából **válogasson**?! Bocsánat, nem vagyok én amnéziás! El tudom olvasni és meg tudom érteni. *A genetikai eredményeket az utrecht, a varsói rektor és a német akadémia elnöke tette a világhálóra tudatosan.* rájuk nem lehet ráfogni, hogy fasiszták és antiszemiták.

Attila, az els évezred legnagyobb embere

Csodálatos imakönyvet nyomtatott a katolikus egyház a katonai tisztképzők számára. Nem kenetteljes imakönyvet. Pont olyant, hogy befér a mellény bal zsebébe. Széchenyinek az imája van benne, az aradi 13-nak a kivégzés eltti imája és Rákóczi Ferencnek az imája. Az utolsó oldalon egy mondat szerepel vastag betűvel arról, hogy végszükség esetén, mielőtt meghal, mit imádkozzon a kiskatona. Egy ismerős katonatiszt, amikor hazajött, azzal fogadott: most volt kinn New York-ban és hozott egy könyvet. A könyv címe: *Attila, hun király uralkodásának a titka.* Odaát **kötelező tankönyv** a katonatiszteknek és a közgazdasági hallgatóknak.

Sikerkönyv, hárommillió példányban kelt el. Előszavában a mostani elnök Bush, Bill Clinton, a Chrysler gyár, a Ford gyár igazgatói, a szenátorok beírták, hogy *ennek a szellemében uralkodtam, vezettem, ahogyan Attila hun király uralkodott.* Megjelent a U.S. News-nak egy különszáma a világ tíz legnagyobb uralkodójáról: *az idős számítás utáni századokból csak Nagy Károly és Attila szerepel.*

Nálunk azt tanítják, hogy Attila csatát veszített. Soha nem veszített csatát Catalaunumnál! Azt mondta Aëtiusnak, a lovastiszt barátjának (mert Attila Aquileiában és Rómában nevelkedett), hogy: "te is vesztenél tizenkétezer embert, én is vesztenék. Nem ütközzünk meg!" És nem azért nem támadta és nem égette fel Rómát, mert félt a pestist, hanem mert "te jöttél ki, Róma püspöke, aki apám lehetnél, és te kértél engem." Az első évezred legnagyobb embere volt.

Most építjük vissza Tápiószentmártonban Attila palotáját. Priscos Rhetor pontosan leírja. Amúgy megdöbben a kerítése, a székely kapu, a nagykapu, a kiskapu, a galambdúc, minden. Most ötmilliárdba kerül, meg van a pénzünk: magyar beruházó, ha értelmét látja, akkor ad pénzt. Kocsi Jánossal, a tápiószentmártoni Kincsem Park tulajdonosával közösen építjük. Idén kezdjük, jövőre kész.

Háromezer éves magyar szakácskönyv

A kásaev európaiaknak megmutatjuk a kultúránkat! Azért mondom kásaev európaiaknak, mert a következő könyvem az Eleink lakomája címmel jelenik meg. Sikeresen fordított módon megszerezni Belső-Ázsiából száz, háromezer éves hun receptet. *A világ első szakácskönyvét.* Az ujjúrok mentették meg hun írással. Akkor, amikor Európa még köleskását evett, mi már tíz fűszerrel készítettük a kenget, a pörköltet és a takenget, a gulyást, valamint a csörögét és az öhmöt. *Először angolul adjuk ki, hogy a kásaev k megismerjék a kultúránkat. Utána magyarul.*

Kérem, a magyar ember nem ért a propagandához. A magyar ember túl szerény, befelé él, nagyon örül, de nem ért ahhoz, hogyan kell magát tálnia. Meg kellene tanulnunk, de nem tudjuk. Nincs belénk kódolva a seft, az üzlet, a dizájn, a biznisz. Ezek nincsenek belénk kódolva.

A következők az avarok, 568-ban jönnek be. Ugyanabból a törzsszövetségből szakadnak ki, amelyből az őseink. Ugyanolyan kinézésűek, mint mi vagyunk, ugyanaz a motívumviláguk, ugyanaz az írásuk. Ugye az írással, a rovásírással nem volt szabad foglalkozni. Az székelyderzsi, meg a többi csodálatos ősi írásunkat levakarták. Nem volt szabad a tizenkilencedik században propagálni! **Eloolvastuk a szarvasi t tartót.** Először odaadtuk a Magyar Tudományos Akadémiának, annak az akadémiának, amelyben a magyar betűszót már csak idézjelbe teszem. A tudományost is idézjelbe teszem... Ilyen-olyan akadémia, de se magyar, se tudományos. Én huszónhét évet szolgáltam a "Magyar" "Tudományos" Akadémiát és 2000-ben otthagytam. Azt mondtam: nem óhajtok egy olyan testületben lenni, amely hazudik, reggel, éjjel, este. Nem óhajtok történetben *irányelveket* és a Petőfi-ügyben *hazugságokat* mondani. Én olyat akarok tanítani, ami **igaz**.

Az avarok után, ugyanabból a második türk törzsszövetségből bejön Árpád népe. Kiszakadunk a második türk törzsszövetségből a negyedik század legelején. Onnan bemegyünk Közép-Ázsiába, arra a területre, amelynek a nevét sem volt szabad kiejteni: **Turán**. Aki a turáni magyarságról beszélt, az már megint mindenféle *-ista* volt. Ugyanis Turánban a szobdok, a bahtriaiak, a horejzmiek, délre a perzsák *lejegyezték a kultúránkat, leírták az öntözéses gazdálkodásunkat, leírták a kereskedelmünket, leírták a hangszereinket*. Ezzel szemben a Monarchia történéseinek felfogásában nekünk *zött, hajtott, gyjtöget*, halászó népnek kellett lenni!

Nekünk gyjtöget, halászgató népnek kellett lennünk

Tolsztovszovjet akadémikus írt egy könyvet 1973-ban Az *asi Chorezm* címmel. Leírta a magyarok öntözéses gazdálkodását. **Megjelent magyarul, de hamar betiltották, bezúzták, indexre tették** (az én példányomat persze nem). Leírta, amit nem volt szabad, mert nekünk *gyjtöget*, halászó népnek kellett lennünk.

Gondolják el történéseink magas agyi fejlettségét: mondjuk bejön félmillió ember a Kárpát-medencébe és akkor az asszonyok kimennek az erdőbe csiperkegombát gyjtögetni és ebből etetnek félmillió embert. Nem tudom, hogyan képzelik.

De folytassuk. Turán területéről, mivel ott voltak a szobdok, bahtriaiak, a nagy birodalmak, a Horejzmi Birodalom, átmegyünk a Kaukázus középső keleti részébe, Európa látókörébe kerülünk. Ott van Örményország, nyugatra Grúzia, délre az azeriek. *Világosító Gergely, a nagy örmény szerző leírja a kultúránkat, a kereskedelmünket, a ruházatunkat. Egyetlenegy akadémikus kutatónk nem volt még Örményországban! Nem volt még a jereváni könyvtárban!*

Nekem *rült* barátaim vannak csak -, mert *rült* emberrel érdemes barátkozni. Az egyik ilyen *Ucsek Árpád*. *Ucsek Árpád* a sztálini időkben pravoszláv térítőként, mint szerb pap térített Örményországban és most Magyarországra jött. *Örmény ember*. Elküldtem Jerevánba, hogy jegyeztesse ki, mi az, amit az örmény írók írtak rólunk. (Örményország négyezer éves királyság. Ugyanúgy Grúzia is, hihetetlen magas kultúrával rendelkező két ország. Itt van az ellentét: ugye, az újjgazdag oroszok, és az *asi* örmények, grúzok között.) *Három oldal könyvtár-jegyzetet írt ki* abból, amit az örmény szerzők a magyarokról és a hunokról írnak. **Soha egy mondatot le nem fordítottak ebből!**

1860-ban Iszpahánban (ez Perzsia délnyugati része, ma Iránnak hívják) elkerült egy érdekes lelet. Talán emlékeznek erre a helyre: Iszpahánban dúsítanak most az irániak uránt. Ha lenne egy értelmes vezetőnk, mi is dúsíthatnánk. *Európa leggazdagabb uránbányája Pécs mellett van.*

Mennyire megijednének a környező országok attól, hogy Magyarország dúsít. Errefel bezárták az uránbányánkat.

Nos: találtak Iszpahánban egy ötödik századi hun-örmény szótárt és nyelvkönyvet. Ennek van egy hatodik századi másolata, a szerzetesek lemásolták Jerevánban és van egy kilencedik századi török fordítása.

Egy másik barátom, Detre Csaba húsz évig dolgozott Iránban, Perzsiában. Csaba nem a piacra járt, és nem a netet hajtotta, hanem beült a pravoszláv könyvtárba és kiírta a hun-örmény szótárt. Benne van a teljes magyar nyelvtan, és benne van a teljes magyar szókincs, a 2500 alapvető szavunk. Ugye, 163 finnugor szavunk van és 2700 török szavunk. Ebből két évvel ezelőtt Csomakösön megjelentettek néhány oldalt az iktató történeti napok keretében.

Na, ott vagyunk a Kaukázus közepében, bekerülünk Európa látókörébe, mert Arménia és Grúzia már nagy európai királyság. De mivel nem tudunk a három nagy, örmény, grúz és azeri birodalom miatt tovább sokasodni, fölmegyünk Magna Hungaria területére. Ahonnan a monarchikus történet indítja az iktató történetet. Ötven évet tartózkodunk ezen a területen. Ekkor vettük át ezt a százhatvanhárom finnugor szót.

Hát ... ötven év alatt mi is átvettünk százhatvanhárom szót az angolból: floppy, meg disc, meg winchester.....

„A magyarok elődei a Kárpát-medencében: proto magyarok”

2008. 06. 29.

... sok más történelemtudós szerint is - az igazi őshazánk a Kárpát-medence, ahová csak visszatértünk,:

A finnugoristák azt tanítják, hogy nekünk nincs magyar nyelvünk, mert mindent „összeszedtünk” vándorlásunk során (ez a mai hivatalos álláspontja a Magyar Tudományos Akadémiaé), pedig nem jöttünk mi sehonnét, hanem őshonosak vagyunk a Kárpát-medencében. Itt van például a vértesszőlősi ember, aki háromszázötvenezer éves, és itt vészelt át a jégkorszakot, ami többek között annak a sok ezer egyedülálló hőforrásnak köszönhető, melyek a Kárpát-medencében találhatók. Tehát nem jöttünk mi sehonnan, hanem az emberiség itt vészelt át a jégkorszakot és innen vándorolt szét.

... A középső és felső paleolitikum időszakától minden folyamatossági szakadás nélkül jutunk át a mesolitikumba és újkőkorba.

Ezért nyugodtan mondhatjuk tehát, hogy „a földművelő és állattartó civilizáció a Kárpát-medencében már élt és virult akkor, amidőn az újkőkori új bevándorlók ide megérkeztek. Kétségtelen, hogy az újkőkorban is volt népáramlás a Kárpát-medencébe. Ezzel csak folytatódott az ún. „gravettiek” beszivárgásának folyamata, hiszen – mint mondtuk – már az őskorban is volt ide-oda vándorlás. A Kárpát-medencéből valószínűleg Anatólia-Kaukázus vidékeire. A Kárpát-Duna-medencei ősnép kialakulásának, nyelvének, kultúrájának és embertani kifejlődésének magyarázatát csak úgy kaphatjuk meg, ha a Kárpát-medence felé irányuló és folyamatos népáramlatokat valóságnak fogadjuk el. Mindenkor azonban hozzátéve azt, hogy a Kaukázus alatti „melegágyól” a Kaukázus feletti síkvidéken át, vagy talán anatóliai közvetítéssel a Kárpát-medencébe – az évezredek folyamán meg-megújuló hullámokban – érkező népmozgalmak emberét a kárpát-medencei őshonosok magukba olvasztották. Így vált a Kárpát-medence, éppen az újkőkor kezdetén mára a népek olvasztókemencéjévé, amely kitermelte a kárpát-medencei őshaza autoktón gyökerű emberét. Azt az embertípust, melyet proto-magyaroknak nevezhetünk.”

A „nem jöttünk mi sehonnét... a mi őshazánk a Kárpát-medence” című kérdés megválaszolása mégis bonyolult, hiszen az őshazakérdést ily diktatórikus kijelentéssel (Badinyi) egyoldalúsítani nem lehet, mert igenis vannak őseink, **akik a Kárpát-medencébe keletről jöttek**. Legrégibb őseink azok, akikre rátelepedtek a keleti gravettiek. Ezekkel újra ötvöződött az őshonos nép, és sok ezer éven át megint kialakította az **új ötvözetű kárpát-medencei őshonos népet**. Ez a fejlődési folyamat – az évezredek során - újra ismétlődik. **Vagyis minden „új honfoglaló” őshonos lakosságot talál a Kárpát-medencében**. Az „újraötvöződés” folyamata ismétlődik, és ennek elősegítője, létrehozója pedig az a valóság, hogy az őslakók nyelvvel azonos az új honfoglalók nyelve, mely bizonyosságot az i. e. 5500-ig, a Körös-Tordos kultúrkör emberéig, a megtalált nyelvemlék segítségével tudunk valószínűsíteni. A Kárpát-medencei őshonos és az elmondottak szerint újraötvöződött utolsó népesség az, amelyre Álmos-Árpád népe telepedett rá – állapítja meg Badiny Jós Ferenc. Kétségtelen, hogy a magyarság legmélyebb gyökere itt a Kárpát-medencében van, melyhez éppen a sok ezer éves őshonosságunk alapján van jogunk. Ez az őshonosság azonban elválaszthatatlan Közel-Kelet életterétől, mely szintén őshazaként csatlakozik a Kárpát-medencéhez.

Fontos kiegészítést nyújt a **tatárlakai amulett**, mely a Krisztus előtti 5200. évből való, és a rajta levő „írás” így 1500 évvel megelőzi a legrégebb sumer képirást, egyben azt is bizonyítja, hogy: „az emberiség történelme a Kárpát-medencében kezdődik”. Ez a képirásos szöveg már nyelvtani elemeket is tartalmaz. Ha a képirást jelentő szavakat összehasonlítjuk a legrégebbnek nevezhető magyar nyelvemlékünkkel, az úgynevezett „magyar szórványokkal”, rájöhettünk, hogy nem idegen számunkra a szöveg, és néhány szavát egyeztetni tudjuk a sumérnek nevezett nyelvvel, valamint a ragozási sajátosságok azonosak.

Az írásnak a régészeti anyaggal való összekapcsolása azt a logikus következtetést eredményezi, hogy:

1. A Kárpát-medencei és a Tigris-Eufrates (Mezopotámia) mellékén települt népeknek azonos a nyelve és azonos hiedelme volt.

2. A Mezopotámiát elöntő vízözön (kb. Kr. e. 4000) után a Kárpát-medencéből is áttelepült nagy mennyiségű népesség Mezopotámiába, a vízözön által elpusztított nagy mennyiségű népek pótlására, a maradék feltöltésére, és ezek vitték magukkal kultúrájukat és hiedelmüket is.

A fentiek csak a professzor (Badinyi) főbb következtetései, ... kötetekben található meg. Remélhetőleg sok vihart kavarnak még megállapításai, mert ez azt jelenti, hogy vita alakul ki körülöttük, ez pedig csak közelebb vihet bennünket az igazsághoz.

Összeállította: Jámbor Márk
Karpatia

A magyar Európa leg sibb népe.

Szerz : Michelangelo Naddeo

Az indoeurópai nemzetek valószínűleg megrökönyödéssel fogadják még a gondolatát is annak, hogy megkérdjelezi közös történelmünket. Hogyan jutott el addig a gondolatig, ami valószínűleg megrökönyökteti majd hazánk lakóit? Nemsokára megjelen könyvében ugyanis nem kevesebbet állít, mint hogy mi lennének Európa shonos nemzete...

Michelangelo Naddeo itáliai kutató vallja, hogy Európa első kultúráteremtő nemzete már a neolitikumban megjelent, a Kárpát-medencei slakos népe, a magyarság volt.

Olasz származása ellenére már évtizedek óta foglalkozik a magyar történelemmel. Miért pont Európa egyik legismeretlenebb országa lett kutatásainak tárgya? - Bár Olaszországban születtem, szokatlan családnemem és kinézetem alapján már fiatalkorom óta kételkedtem abban, hogy valóban minden felmenőm olasz származású volna. Ekkor határoztam el, hogy megpróbálok életem során minél több kultúrát és népet megismerni, hogy megérthessem, kik voltak az európaiak és hogy én honnan jöttem. Emiatt fordult érdeklődésem az ókor felé. A régészet és a történelem pedig mindig is a hobbijaim közé tartozott. A bronzkori Európa története mindig vonzott. Fél képp, mert úgy gondoltam, hogy a földrész az indoeurópaiak érkezése előtt sem volt lakatlan, ahogy továbbvezettem ezt a gondolatot, egy idő után eljutottam az egykori Pannóniáig és annak lakóig.

Az indoeurópai nemzetek valószínűleg megrökönyödéssel fogadják még a gondolatát is annak, hogy megkérdjelezi közös történelmünket. Hogyan jutott el addig a gondolatig, ami valószínűleg megrökönyökteti majd hazánk lakóit? Nemsokára megjelen könyvében ugyanis nem kevesebbet állít, mint hogy mi lennének Európa shonos nemzete... - A Honfoglalás... a magyarok visszatérése európai hazájukba című könyvemben mintegy ötven olyan kulturális markert soroltam fel, melyek Közép-Európából KözépÁzsiába 'vándoroltak', majd visszatértek a magyarokkal a honfoglalás idején. Ezek közül kiválasztottam kettőt, a mészteret és a vallást, majd további kutatásokat végeztem régészeti leletek tanulmányozásával. Több ezer olyan képet gyűjtöttem össze régészeti leletekről, amelyek bizonyítják, hogy számos, indoeurópaiak előtti motívum és szakrális szimbólum a kalkolitikumi-bronzkori Kárpát-medencében és környékén származott, majd a korai bronzkorban az általam Agglutiniának elnevezett területen is elterjedt. A bronzkor közepén ezek a szimbólumok végig fennmaradtak Pannóniában, a korszak végén pedig ismét elterjedtek Magna Pannonia területén. Ugyanezeket a motívumokat és szakrális szimbólumokat találták meg az Altaj hegységi Pazyrikben, melyek az időszámításunk előtti első évezred elején származnak. Később a Tarim-medencébe 'vándoroltak', végül pedig a honfoglalás idején visszatértek a Kárpát-medencébe. Más szóval a Kárpát-medencében talált bronzkori régészeti leletek azonosak vagy nagyon hasonlóak a Tarim-medencében Stein Aurél által talált leletekkel, illetve a Kárpát-medencében feltárt későbbi, honfoglalás kori leletekkel.

Ezenkívül jómagam is készítettem Magyarországon és egyéb helyeken több tucat fotót olyan szimbólumokról és alakzatokról, amelyek bronzkori szakrális szimbólumok voltak, és amelyeket a mai napig használnak modern épületek díszítésében, noha már elveszítették is, szakrális jelentésüket.

Tehát ezek az ábrázolási formák a mai napig élként jelennek meg a művészetünkben? - Még a Szent Koronán is található tizenhét olyan, pogánynak tartott szimbólum, melyek a bronzkori Pannóniától a Tarimmedencén át a honfoglalás kori Magyarorszáig nyomomon követhetők. A honfoglalás idején a magyarok ugyanazzal a szimbolikus művészetrel és ugyanazzal az anyaistennel tértek vissza a Kárpát-medencébe, mint amilyet korábban, a bronzkori Európában használtak, az anyaistenné születés közben ábrázolva. Ezek azok az úgynevezett híres magyar 'tulipánok', melyek Magyarországon mindenhol megtalálhatók. Egy olyan bronzkori mintából alakultak ki, amely a várandós anyaistenné szimbolikus ábrázolása volt. Az etruszk művészet már jóval azelőtt ezeket a tulipánmotívumokat használta, hogy a tulipán megjelent volna Európában. Az idők során, ahogy elvesztette szent emlékét, úgy változott át liliommá az európai kultúrában mind az egykori etruszkok, mind az amerikaiak - Anjouk - egykori tulipánja. Noha nem tudatosan, de az etruszkok, a magyarok és az aínuk leszármazottai is, illetve Közép-Ázsia legtöbb népcsoportja a mai napig ugyanabban a formában ábrázolják az anyaistenné díszítő motívumként. Ennek alapján pedig ki lehet jelenteni, hogy a magyarok kulturális DNS-e öt évezreden át változatlan maradt!

Miként tudja elméleteit bizonyítani? - A régészek az ókori világot több ezer különböző kultúrára osztják fel. Gondolkodásuk szerint egy kultúra különbözik a másiktól, ha azonos ugyan a két kultúra, de az egyik kultúrához tartozó néhány cserépdarab színben, méretben, alakban vagy egyéb jellemzőben eltér a másik kultúra cseréptöredékeitől. Gyakran akkor is különbözőnek tartanak kultúrákat, ha teljesen azonosak cseréptöredékeik, de azok egy politikai határ eltérő oldalain helyezkednek el. A kutatásaimban ezzel pont ellentétes módszert alkalmazok - különböző kultúrákat csoportosítok egyetlen civilizációba, amennyiben elegendő közös vonásuk volt. Például az ukránok nagyon jól gondolkodtak, amikor azt állították, hogy a Tripolje civilizáció Nyugat-Ukrajnától Kelet-Olaszországig terjedt, azaz az 'aranybálvány civilizáció' területén volt jelen. Ugyanakkor helytelenül jártak el, amikor kitalálták a 'Stanovó kultúrát'. A térképen képtelen voltam megtalálni ezt a Stanovót, de rájöttem, hogy csak pár kilométerre van Magyarországon a mai keleti határától. Ennek a kultúrának a leghíresebb leletei azonosak a Kárpát-medencében feltárt bizonyos leletekkel. Ezért úgy vélem, a Stanovó kultúra a bronzkori Pannonico civilizáció része volt.

Ha az én megközelítésem szerint haladunk, akkor kiderül, hogy az indoeurópaiak el tti európai kultúra Közép-Európából származik, az 'arany bálvány civilizáció' területér l, majd az agglutiniai civilizációvá fejl dött, fennmaradt Pannóniában, elterjedt Magna Pannonia területén. Végül pedig az id számításunk el tti els évezred közepén, és ennél nem korábban az újonnan érkez k, azaz az indoeurópaiak kultúrája lépett a helyébe.

Kik azok az indoeurópaiak? - Az indoeurópaiak egy 'szellemnép'. Ha egy genetikus kérdezőnk, ismer-e olyan gént, ami az indoeurópaiakkal társítható, azt mondaná, nem tud erre érdemi választ adni. Ha egy nyelvész kérünk meg az indoeurópaiak meghatározására, azt mondaná, indoeurópai az, aki az indoeurópai nyelvjárást beszéli. Más szavakkal élve, egy Hongkongban él kínai is lehet indoeurópai. Ha egy történészt kérdezőnk meg arról, honnan jöttek az indoeurópaiak, felsorolna néhány tucat eurázsiai helységnevet, amit az indoeurópaiak származási helyeként, shazájaként jelöltek meg. A legjobb meghatározás, amit az indoeurópaiakra használtak, Francisco Villar definíciója, mely szerint nomád, hadvisel pásztorok voltak. Az indoeurópaiaknak nem volt civilizációjuk, nem volt m vészetük, nem volt vallásuk vagy bármiféle technológiájuk. Ha lett volna, akkor könnyen fel tudták volna deríteni az eredetüket. Nekik csak nyelvük volt. Az 'indoeurópaizmus' egy szent nyelv tanulásának vallásos rítusát jelenti. Az indoeurópaiakat arról lehet tehát felismerni Európában, hogy k honosították meg a hamvasztást, az hatásukra váltottak az európai társadalmak matriarchátusról patriarchátusra, béke helyett hadviselésre, továbbá az hatásukra váltotta fel a demokráciát a tirannizmus, az egyenjogúságot a rabszolgaság, a szolidaritást az agresszív versenyszellem, illetve a védelmez anyaistenn ket az apai vezet k. Abban az id ben, a Kr. el tti I. évezred közepén, az európai szimbolikus m vészet átment figurálisba, a magyar istenábrázolások emberszer ek lettek, és állandó lett a háború. A magyarok m vészete csak akkor lett figurális, amikor áttértek a kereszténységre, istenábrázolásaik is csak ekkortól lettek emberszer ek.

Az indoeurópai bevándorlás után mi történt az skultúrával? - Az si európai civilizációt a Kr. e. 1000 körül a Tarim-medencébe vándorló magyarok hatalmas területen terjesztették el, a selyemút északi ága mentén, amerre vándoroltak. Ez magyarázatot ad arra, hogy miért volt sok si ázsiai népnek hasonló a kultúrája a magyarokéhoz: a magyarok kultúrájához asszimilálódtak az ainuk, a koreaiak, a pártusok, a kusánok, az avarok, a hunok, a szasszanidák, a kunok és a törökök, majd valószínűleg keveredtek is velük.

Stein Aurél korábban hasonló megállapításokra jutott, mint ön - Stein Aurél a magyar shazát keresve bukkant rá a kalashokra. A Honfoglalás... a magyarok visszatérése európai hazájukba cím könyvemben a kalashokat matriarchális, egyenlő ségelvű, békeszeret és széke hajú népcsoportnak írtam le. Csúcsos süveget viselnek, a vallásuk a mai napig animisztikus. Szintén Stein Aurél volt az, aki szállásterületeik közelében rábukkant egy ősi magyar épületre. Az épület a magyar népművészet és az ősi pannonicumi művészet szinte minden jegyét magán viseli. Talán ebben az épületben tartották a kurultájt. Ez a terület pedig, amely az ősi selyemútvonal egyik ága mentén halad a Tarim-medencében fekvő Kashitól Pesávárig, annak idején a magyarok elleni részese alatt állt. Elméletemnek, miszerint a Tarim-medence, illetve annak hegyszorosai egykoron a magyarok elleni részese alatt álltak, Stein kutatásai is megfelelnek.

A magyar történelemoktatás jelen állása szerint a magyar nyelv és kultúra a finnekkel származik, azonban a kutatók egy csoportja évtizedek óta próbálja a hivatalos fórumokon is megcáfolni ezt a rokonságot. Kutatásai során foglalkozott a finn-magyar rokonság kérdésével? - A magyarok elutasítják a finnugor elméletet - nem tudományos, inkább érzelmi okok miatt. Valószínűleg mindez abból fakad, hogy a finnugor tézist korábban politikai okok miatt használták fel ellenük. Az emberiség hálás Nobelnek, amiért feltalálta a dinamitot, de nem találja tfelelőnek azokért a mézárásokért, amelyeket más emberek okoztak a dinamit háborúban történő felhasználásával. Ha a finnugor elmélet bomba lenne, akkor a magyaroknak nem a bombát kellene győzőlniük, csak azt, aki rájuk dobta. Továbbá a Magyarországon kívüli tudományos világban - kivéve Angela Marcantoniót - nincsenek kétségek a finnugor elméletet illetően. Egyes amerikai egyetemeken a finn és a magyar tanulmányokat ugyanazon a tanszéken oktatják: a közép-ázsiai tanulmányok tanszékén! Véleményem szerint a finnek azoknak a 'kalandor' magyaroknak a leszármazottai, akik - a New York-i Metropolitan Museum szerint - a Krisztus előtti 2. évezred közepén elvitték a bronzkésztés technikáját Dániába és Skandináviába. A régészeti kutatások során Észak-Európában olyan, az első évezredből származó leleteket találtak, amelyek néhány esetben azonosak, de legalábbis nagy hasonlóságot mutatnak a magyar bronzkori leletekkel. A finnek Y-kromoszómái jelentős számú keveredést mutatnak, így akár az ősi finnek az őnök vértestvérei is lehetnek, kulturális szempontból vizsgálva azonban egészen biztosan a magyarok rokonai voltak.

A magyar revizionista nyelvészek állandóan visszatérő kiindulópontja a sumer-magyar nyelvrokonság. Hogyan vélekedik erről? - Úgy vélem, a sumer nyelv rokonságban áll az összes ragozó nyelvvel, különösen a finnugor nyelvekkel. Simo Parpola, a Helsinki Egyetem kutatója 2007 júliusában, a Moszkvában tartott LIII. Asszirológiai Kongresszuson azt állította, hogy a sumer nyelv teljes alapszókinccse - több mint 1700 alapszó és morféma - párba állítható az uráli szótövekkel.

Egyel re az nem világos számomra, hogy a sumerok vándoroltak-e Európába, vagy a magyarok vándoroltak Mezopotámiába. Egy biztos, nevezetesen hogy Puabi sumer hercegnő olyan fülbevalót, csúcsos és kettős spirál formájú bálványtárgyakat viselt, amelyek halálakor már több mint két évezrede népszerűek voltak Európában.

Visszatérve a magyarok kényszerelvándorlására: hol és mikor bukkant fel az az idegen kultúra, amely végül hosszú időre eltűntette Európa színi kultúráját? - Az első nyomok, amik egy idegen nép jelenlétére engedtek következtetni a régészeket Európában, az első urnakészítések, az első hamvasztások nyomainak voltak a Balkánon. Az első nyomok a Krisztus előtti III. évezred elejére vezetnek, a nyelvészek tündérmeséitől függetlenül. Ezek a népek vezették be Európában a hamvasztást, ugyanis nem hittek a halál utáni életben. Ők voltak az indoeurópai kelták.

Több mint kétezer évig tartott, amíg a gazdálkodási és fémmegmunkáló technológiáikban utolérték a magyarokat, ebből az időből kulturális életüknek semmiféle jele nem maradt fenn. Kezdetben a kelták asszimilálódtak a magyarok kultúrájához, míg végül az időszámítás előtti I. évezred elejére néhány magyar nemzetiség elkezdett vegyülni a keltákkal. Belőlük nőtt ki magát a Krisztus előtti I. évezred közepére a vezető harcos elit. Csak ekkor, vagyis a Krisztus előtti I. évezred közepén tettek fel az első indoeurópai kulturális jeleket, harci eszközök, figurális művészet, ember alakú istenek Közép-Európa, Etruria és Görögország régészeti leletei között.

Valójában a Krisztus előtti I. évezred első felében származó leleteket nem nevezhetjük keltáknak, a magyaroknak kell tulajdonítani őket, mivel egybevágnak az előző évezredek magyar művészetével. A hagyományos magyar mintáktól eltérő mintájú leletek csak a Krisztus előtti I. évezred közepétől tettek fel Európában. Manapság végre már senki nem kérdőjelezi meg, hogy Trója nem indoeurópai volt, de a valóság az, hogy a műkénéi szakrális szimbólumok is ugyanolyanok voltak, mint a Magna Pannonia egyéb területeiről származók. Az első Kárpát-medencébe érkező indoeurópaiak, akiknek műveltsége meghaladta a magyarokét, a rómaiak voltak. Meg kellett küzdeniük Decebállal, aki magyar volt és csúcsos fejfedőt viselt, és aki végül egy szíri magyar rítus szerint öngyilkos lett, amikor vereséget szenvedett és nem tudta megrizni népe szabadságát.

Mi lehet az oka, hogy eddig még egyetlen kutató sem jutott el odáig, hogy összegezze valahogy Európa történetét? - Sajnos Európa történelmét az indoeurópaiak írták, mialatt a finnek és a magyarok a finnugor elméleten vitatkoztak, és képtelenek voltak rekonstruálni a múltjukat. Gimbutas már mondott valami hozzám hasonló, de a halála után az indoeurópaiak megpróbálták a felfedezéseiket a saját érdekük szerint elferdíteni. Sajnos Európának még nincs meg a saját és közös régészeti tudatossága. Minden, amit Németországban találnak, az a germánoktól származik. Amit Oroszországban találnak, az orosz.

Amire semmiképpen nem tudják ráhúzni az indoeurópai jelzést, azt elfelejtik. És minden, ami feledésbe merült, az indoeurópaiak eltti európai civilizációhoz tartozik. Az európai nemzetek sovinizmusa az oka, hogy ugyanazt az ősi, európai arany bálvány civilizációt Ukrajnában Tripolje kultúrának, Romániában Cucuteni kultúrának, Magyarországon tiszai kultúrának, Jugoszlávia területén pedig Vinca kultúrának hívják. Az Égei-tenger partján még nevet sem adnak neki, mert az indoeurópaiak kitarotán azt állítják, hogy k már ott voltak, ezért bármit találnak ott, az egyszer en görög, protogörög vagy pregörög, de mindenképpen görög! Mi több, a románok erdélyi ásatásaik során tonnányi bronzleletet találtak, amik teljes mértékben megegyeznek a Tisza völgyében talált leletekkel. Ezeket a leleteket a románok az 'északi trákoknak' tulajdonítják. Így jön létre egy újabb szellemnép, amit ráadásul csak a román tudósok ismernek. A Tisza völgyében találtaknak viszont nem tulajdonítanak nagy jelent séget Magyarországon, ezek a tárgyak nem tartoznak a magyarokhoz.

Mi lehet az oka annak, hogy ennyire nem merünk hinni a múltunkban? - A magyaroknak azt mondták, hogy k egy barbár nép leszármazottai, akik abban az id ben Jugriában tartózkodtak. Az általam végzett kutatómunkát a kutatással foglalkozó magyar intézményeknek kellett volna elvégezniük, melyeket egyébként a Natio nal Geographic gyenge kvalitásúnak ítélte. A többi kutató pedig túlzottan el volt foglalva azzal, hogy bebizonyítsák, a magyarok egy nagy, dics séges birodalom leszármazottai voltak, legyen az a Török Birodalom, a Hun Birodalom vagy a Turáni Birodalom. Ha valaha Európa egységes ország lesz, és a finnugorok valaha is felismerik közös múltjukat, Európa ősi történetét átírnák úgy, ahogyan azt itt megpróbáltam bemutatni. Eddig Európa történelmét az indoeurópai birodalmak történelmeként írták le. Remélem, hogy egy nap Európa történelme az összes európai nép történelmét jelenti majd, azokét az európai népeket, akik mindannyian hozzájárultak Európa örökségéhez.

Kapott valaha bármiféle segítséget a munkájához? - Életem jó néhány évét a kutatásnak szenteltem, de azért, mert élveztem azt és arra gondoltam, hogy érdemben hozzá tudok járulni az európai civilizáció eredetének történelmi kutatásaihoz. Éppen ezért nem is vártam hozzá támogatást. Sok magyartól kaptam segítséget, könyveket küldtek, hozzájárultak a munkámhoz a magyar kultúra területén szerzett tudásukkal, Isten áldását kérték rám. De csak a civilek. A magyar intézményeket nem érdekli a magyarok múltja. Szégyenteljes, hogy még az ősi magyar írás, a rovásírás Unicode-kódolását sem támogatták, így az most egy olyan idegen kezében van, aki még magyarul sem beszél, tévesen idézi Gimbutast, hogy saját nézeteit igazolja. Nem lehet jöve egy olyan országnak, amely nem becsüli a múltját.

Hogyan juthatunk el odáig, hogy egyáltalán elkezdjük keresni európai gyökereinket? - Egyesek, úgy t nük, nem akarják tudomásul venni, hogy az országban többé nem a kommunizmus uralkodik. Mások meg úgy vélik, hogy nem európaiak. Pedig az igazság az, hogy a magyarok Európa skövületei, a kontinens leg sőbb népe. Ebb l a szempontból leginkább a fiatalabb generációkkal szimpatizálok, akiket nem befolyásolnak a múlt század ideológiái. k azok, akik újból jelent s szerephez juttathatják Magyarországot Európán belül a jöv ben.

NÉVJEGY: MICHELANGELO NADDEO 1943-ban született a Róma közeli Ceccanóban. Klasszikus gimnáziumban végezte tanulmányait, filozófiát, történelmet, ókori nyelveket és képz m vészetet tanult, majd a Római Egyetemen szerzett villamosmérnöki diplomát.

1965-1975 között az olasz légvédelem tisztje.

2000-ben vonult nyugdíjba, azóta kutatásainak él.

Nyolc nyelven beszél, köztük latinul és ógörögül.

F bb m vei: A germán rúnák - egy finn ábécé! (2006), Honfoglalás - a magyarok visszatérése európai hazájukba (2007), Az ugariti abjad - rovás ábécé (2007), si magyar m vészet és vallás (kiadás alatt). (Demokrata, rovatmagazin.hu)

forrás: /FENET/

A MAGYAR EURÓPA LEG SIBB NÉPE!

PROLOG:

Szabó István Mihály:

"2000-ben, a világ egyik legautentikusabbnak elismert folyóiratában, az USA-ban megjelen Science-ben, Semino és 16 genetikus munkatársa közös közleményt tettek közzé.

Népünk vonatkozásában az alábbi megállapításokat tették:

- A magyar nép sei a napjainktól számított 40-35 ezer évvel ezel tt Európában els nek megjelent europoid stelepesek között voltak. (v.ö.:Proto magyarok, gravettik)

- A magyar nép populációgenetikai szempontból ma Európa ... legkarakterisztikusabban elhatárolható népsége

- sk kori genetikai marker - kontinensünk népei között - a magyarokban legmagasabb százalékarányban kimutatható

Semino és társainak közlése az els olyan nyugat-európai tudósoktól származó kollektív állásfoglalás, mely a magyarság seurópai származását ismeri el."

Végre a nemzetközi tudomány is elismeri a címbeli állítást..

A HIVATKOZÁSOK A LEVONHATÓ KONKLÚZIÓKHOZ.:

Tóth Imre: Génjeink

Az utóbbi két évtizedben a genetika rendkívül sokat fejl dött. Az eredmények egyre megbízhatóbbak lettek, az elvégzett vizsgálatok száma pedig nagyságrendekkel n tt a korábbiakhoz képest. Mindez bennünket, magyarokat is érint, mert ugyan a hazai források ezen a területen is sz kösek, de a nagy nemzetközi populációgenetikai vizsgálatokba legtöbbször minket is bevontak. Ezek révén egyre több adat áll a rendelkezésünkre. Sokaknak talán meglep , de ezek az adatok éles ellentétben állnak "hivatalos" történelmünkkel. A genetikai vizsgálatok ugyanis egyáltalán nem igazolják se "finnugor", se "török" eredetünket. Azért nem, mert mi nem vagyunk se finnugorok, se törökök, és maga a genetika - a finnugrizmussal és a turkológiával ellentétben - valódi tudomány.

A külföldi vizsgálatok közül a legismertebb a Semino-féle, 2000-ben elvégzett sorozat, mondhatni mérföldk a nemzetközi összehasonlítások területén. Az általuk elvégzett Y-kromoszómás vizsgálatok szerint: *"A magyar férfiak 60 %-a az EU-19-es - sk korszakbeli - sapa leszármazottja. ...A magyar férfiak további 13,3 %-a az EU-18, 11 %-a az EU-7, és 8,9 %-a az EU-4 sapa utóda. Mindez azt jelentheti, hogy a jelenlegi magyar férfiak 93,3 %-a négy sapatól ered, és 73,3 %-a már az sk korszakban itt élt férfiak utódja."* (Dr. Czeizel Endre: *A magyarság genetikája* 235. oldal, 3. bekezdés.)

További fontos megállapítása volt a Semino-féle vizsgálatnak az, hogy az urali népekre jellemz TAT (EU13+EU14) gének a magyarokból teljesen hiányoznak!

Szabó István Mihály a következő képpen kommentálta mindezt:

(a PROLOGBAN részben kiemelve)

"2000-ben, a világ egyik legautentikusabbnak elismert folyóiratában, az USA-ban megjelen Science-ben, Semino és 16 genetikus munkatársa közös közleményt tettek közzé.

Kiterjedt összehasonlító populációgenetikai vizsgálataik alapján állást foglaltak az európai népek genetikai rokonsági kapcsolatairól... E vizsgálatok keretében, reprezentatív mintákon, genetikailag a magyar népséget is elemezték.

Népünk vonatkozásában az alábbi megállapításokat tették:

1. A magyar nép sei a napjainktól számított 40-35 ezer évvel ezel tt Európában els nek megjelent europoid stelepesek között voltak.
2. A magyar nép populációgenetikai szempontból ma Európa egyik legkarakterisztikusabban elhatárolható népessége (amire az Eu19 haplotípus - sk kori genetikai marker - igen magas, kontinensünk népei között a magyarokban legmagasabb százalékarányban kimutatható jelenléte utal).
3. A magyar nép legközelebbi - genetikai szinten igazolható – ma él rokonai a lengyel, az ukrán, továbbá a horvát nép.

Semino és társainak közlése az els olyan nyugat-európai tudósoktól származó kollektív állásfoglalás, mely a magyarság európai származását ismeri el."

Seminoék eredményeit persze máig kétségbe vonják azok, akik másra számítottak, de a kés bbi vizsgálatok csak meger sítették a vizsgálati eredményeket.

"Luigi Luca Cavalli-Sforza volt az els genetikus, aki a magyarság összetételéhez szólt hozzá. Fontos az a megfigyelése, hogy a magyar nyelv finnugor eredete és a mai nép európai jelleg genetikai összetétele eltér egymástól..." - írja a Magyar Tudomány 2008. októberi száma.

További észrevétele: "A genetikusok a magyarok esetében tudnak arról a látszólagos ellentmondásról, hogy míg a nyelvük és eredetük nem-indoeurópai, a genetikai összetételük viszont európai... Elgondolkodtató, hogy az EU19 marker a magyarokat a lengyelországi és ukrainai recens népességhez kapcsolja (Semino et al., 2000; Bosch et al., 2006), márpedig azt komolyan senki sem gondolná, hogy a magyarok lengyel vagy ukrán, vagy fordítva: a lengyelek és az ukránok magyar származásúak volnának." (Itt valamiért kihagyták a horvátokat, az osztrákokat, a szerbeket és a szlovákokat.)

Itt most célszer megállni, ...az idézett szöveg azt sugallja, hogy nyelvünk és eredetünk mégsem európai, azaz mi valójában nem Európából származunk. Vegyük észre: **ez csak az eddig hirdetett hamis történelem állítása, ami - ha jól figyeltünk - éppen most cáfoltatott meg!** Kiderült ugyanis, hogy **a mai magyar nép genetikailag európai, s t, " európai"**. (Természetesen a nyelvünk is az, de err l majd kés bb.)

Bizony, elgondolkodtató! De ha már tudjuk, hogy shonosak vagyunk a Kárpát-medencében, és hogy az újk kori seink innen terjeszkedve népesítették be a környez területeket is, akkor ez nem is annyira meglep , mint inkább magától értet d ! Hozzájuk tartozunk, pontosabban k hozzánk ..., és ezt nem lehet semmiféle ázsiai magyar betolakodással megmagyarázni! Ha mi onnan jöttünk, akkor nekik is onnan kellett jönniük. Ha viszont k nem, akkor mi sem! Ezt diktálja a tiszta logika.

Nézzük ezek után a hazai vizsgálatokat! Hazai kutatóink kezdetben mindenáron a honfoglalók csontjaiból akarták meghatározni a magyar géneket. (Az "urali gén" megtalálására így nyilván több esélyük volt, k pedig mindenáron azt keresték. Persze, k sem találták.) Nyilvánvaló azonban, hogy ha mi, mai magyarok valóban a saját seinket keressük, akkor mindenekel tt a saját jellemz inket kell meghatározni, azokból kell kiindulni! Már csak azért is, mert nem kizárólag a honfoglalók utódai vagyunk, ezt már régen tisztáztuk.

És hogy az eredményeket ne lehessen félremagyarázni, szögezzük le azt is: géneket nem lehet "kölcsonözni", "átvenni", stb., csak és kizárólag örökölni! Azok teljes egészében a valódi seink hagyatékai. Leegyszerűsítve és megfordítva a képletet azt is mondhatjuk, hogy amilyenek mi vagyunk, olyanoknak kellett lennie az seinknek is. (Ezért is nem lehettek alacsony termetű, görbe lábú mongolidok.)

"A recens minták azt mutatják, hogy a 132 magyarországi és 99 székelyföldi férfitől, valamint ugyanolyan 113, illetve 84 n t l nyert minta összetétele nem különbözik egymástól, és valamennyiüknek jó kilenczede az európai lakosságéval egyezik meg. Ez egyértelműen a mai magyarság genetikailag európai eredetét jelzi." - olvashatjuk a **Magyar Tudomány említett számában**. Fontos észrevenni: a székely és a magyar nem különbözik egymástól! *"Súlyos történeti következtetést készít el a körülmény, hogy a Raskó és csoportja által sikeresen izolált 27 db 10-11. sz.-i genetikai mintán belül az egyik legjelentősebb csoportot az európai lakosság legelső rétegére utaló markerek jelentik, s mindössze két egyéné mutat ázsiai eredetet. ...Tehát a mai magyarság szerológiai, és genetikai összetételében egyértelműen kimutatott az európai jelleg, ugyanakkor az ázsiai hiánya nem egyedül az eltelt ezer év keveredéseinek köszönhető, hanem már a honfoglalás- és Szent István-kori Magyarország lakossága is szinte kizárólag biológiailag európai eredetűből állt."*

Ne tagadjuk meg azért Árpád népét ...! Ázsiai eredetük máig is csak hipotézis, lehet hogy könnyen elfordulhat: *talán csak hazatértek seik földjére...*

A régészek:

A régészek Sherlock Holmesként, a nyomok egy ezrelékéből göngyölitik fel a sok ezer éves múltat - mondja Bánffy Eszter skorkutató. Az Európai Régész Szövetség titkára szerint az autópálya építések során elkerül, kiemelkedően jelentős helyek feltárásához gyakran az kell, hogy a régészek - Tienanmen-téri diákokra emlékeztetve - álljanak ellen a földmunka-gépeknek.

- Hazánkban velkedik a szenzációs számító történeti leletekben.

- A régészek nem rangsorolhatnak sem korszakok, sem leletek között, minden, ami a föld mélyéről kerül elő, egyenrangú öröksége a Kárpát-medencében élőknek. A paleontológus vagy a geológus egészen más kiindulópontból vizsgálja azt a kérdést, hogy mit jelent egy-egy lelet az emberiség fejlődése szempontjából, mint egy újkori régész-történész, akinek számos írásos dokumentum áll a rendelkezésére, melyeket összehasonlíthat mindazzal, amit a föld mélye rejt. A római kor kutatóinak munkáját is megkönnyítik a bevésett feliratok, míg az skorkutatókat írásos emlékek nem segítik - de legalább nem is hátráltatják. Az ókor és középkor történetírói ugyanis olykor elkövettek tudatos és véletlen történelemhamisításokat. Ha az uralkodó rájuk parancsolt, kiszínezték, megmásmították a történeteket például annak érdekében, hogy dicső múltat hagyjanak maguk után. Az írásbeli emlékekkel rendelkező korok kutatóinak tehát állandóan gyanakodniuk kell. Az skorral és a még annál is korábbi korszakokkal foglalkozók ettől mentesülnek: amit jól csinálnak, az a saját érdemük, de ha valamit elszűrnak, az bizony a saját felelősségük.

- A nagyberuházások, elsősorban az autópálya építések megelőző feltárásain hatalmas mennyiségű skori leletanyag került felszínre. Csak a mennyiségük nagy, vagy a jelentőségük is?

- Az alsónyéki ásatás tárta fel például Eurázsia egyik legnagyobb újkőkori (Kr. e. 5000-4500-ra keltezhető) temetőjét, ami így Európa kiemelten jelentős lelőhelyének minősül. A páratlan telepnek és temetőnek a megelőző feltárások esetében szokatlanul hosszú és alapos, feltárásához az kellett, hogy a régészek ... álljanak ellen a földmunka-gépeknek, hogy időt nyerjenek. Az MTA Régészeti Intézete ennek folyományaként nemzetközi források elérésére egy több pályázatból álló pályázatfűzért ad be, hogy a nagyközönség számára is bemutatathatók legyenek az autópályás beruházásokon folytatott ásatások eredményei. Nem Kárpát-medencei, hanem Európai jelentőségű ugyanis mindaz, amit például az M6-os nyomvonalának építéskor feltártunk.

Miben áll a jelentősége?

- Ami a Dunántúlon az újkőkori kezdetén történt - erről szólnak a Sárréten végzett környezet-történelmi, vagy a Regölyben folytatott régészeti ásatások -, az egész Európa társadalmának fejlődését befolyásolta. Az itt élő emberek csoportjai vándoroltak el a párizsi medencébe, Frankfurt vagy Krakkó környékére. Azért van ilyen nagy érdeklődés az időkornak ebben a szakaszában a mi irányunkba, mert ha Európában meg akarunk tudni valamit arról, hogyan kezdődött nálunk a természet átalakítása, hogy keletkezett a letelepedett életmód és végső soron a civilizáció, akkor nagyrészt tudniük kell meg tudniuk mindezt, hiszen az élelemtermelés tudásanyaga, a földművelés, a házépítés ismeretei, a genetika szála mind a Kárpát-medencébe vezetnek. Pontosan 7500 évvel ezelőtt következett be a Dunántúl közepén, a Balaton vidékén ez a jelentős átalakulás ... a mezolitikus ásatások radiokarbonnal igazolt adatai szerint. A Balkán felől érkező földművelőkkel kicserélték a tudásukat. Ők lettek az első bevándorlók, akik a házépítést, a kerámiakészítést és az aktív termelést meghonosították az európai kontinensen. Mindez felelősségre, múltunk becslésére tanít bennünket, hogy saját örökségünket méltón kezeljük.

- Egy-egy lelet csak apró töredéke a múltnak. Értelmezésük nagyrészt perdöntő bizonyítékokon nyugszik, vagy feltételezéseken?

A radiokarbon forradalom előtt közmegegyezés volt például a relatív időrendben: a történészek a földművelés kezdetét a mezopotámiai írásos forrásoktól visszaszámolva, becslés alapján időszámításunk előtt 4000-re tették. Az atomfizika viszont gyökerestül forgatta fel a korábbi nézeteket. A szénizotópos vizsgálat segítségével meg lehet állapítani, hogy egy szerves anyag mikor szünt meg létezni, azaz mikor szünt meg izotópot felvenni. A megszűnés időpontjától visszaszámolva vált lehetségessé az abszolút dátumok következtetése az időkorra nézve, és ez sokot okozott az idős régészek körében.

- Két dolog derült ki: egyrészt az, hogy a földművelés kezdete legalább ezeröttszáz évvel korábbra tehető, mint ahogy azt a közmegegyezés tartotta. Megdöbbentően ugyanakkor az "ex oriente lux" elve is, tehát az a felfogás, hogy minden ismeret keletről érkezett, és északnyugat felé haladva egyre silányabb minőségben csak utánozni próbálták a keleti kultúrát. Ezek a felismerések komoly konfliktusokat okoztak a régészeti kutatásban, míg mára mindenki elfogadta: megbízhatóak a radiokarbon adatok. Mintha egy zsilip nyílt volna ki ezután, olyan intenzitással fedezték fel, hogy milyen sok természettudományos módszer állítható a régészet szolgálatába.

Mindenkinek megvan a maga feladata.

- Ma például már **hidrológus** állapítja meg, hogy milyen vízszint volt valószínű a vizsgált terepen, más **tudósok a pollenprofilokból** következtetnek arra, hogy milyen növényzet élhetett a hely környékén - a természetű növények arányaiból a gazdálkodásra is lehet következtetni. A vadon nőtt növények és a területen hajdan volt csigák nyomaiból fel lehet vázolni a vizsgált kor **klimatikus viszonyait**, az évi középh. mérsékletet és csapadék-mennyiséget.

- A **makrobotanikus** a gabonaszemekből következtet, a **paleoentomológus** az egykori rovarmaradványokat elemezve mondja meg, milyen kártevők éltek a vidéken, és azok melyik gabonát károsították, az **archeozoológusok** arról nyilatkoznak, hogy milyen háziállatok éltek a területen, levágták-e őket fiatalon vagy a tejükért felnevelték. A **csontkollagén vizsgálatot** is végző **antropológusok** azt is meg tudják állapítani, hogy milyen étrenden élt a hajdanvolt személy, elsősorban növényeket vagy állatokat fogyasztott-e, és ha húson élt, inkább a szárazföldi állatokat kedvelte-e, vagy a halakat. Ma már az sem titok, hogy **milyen betegségei, s t milyen hiánybetegségei voltak** eldeinknek, de az **archeogenetikusok** közlik azt is, hogy ki kivel állt rokonságban, bevándorolt-e vagy helyben született. Az **srégész** pedig botcsinálta Sherlock Holmesként próbál a mozaikokból (**legalább tíz tudományágból**) értelmes egészet alkotni.

Mert ami igazán érdekes, az egy valaha volt társadalom rekonstrukciója.

- Hogyan viszonyul a ma embere a régmúlthoz?

- A falusiak nem egyszer leveszik a kalapjukat a falu határában feltárt történelmi múlt emlékei láttán, és megilletdésük a dolgokat változásában vizsgáló szakembert is megérinti. A múltból szerzett tudás nagyon fontos adalékokkal gazdagíthatja a szülőföldünkhöz fűződő viszonyunkat. Az a kérdésfelvetés, hogy valami jó volt-e vagy rossz, értelmetlen a történész részéről. Ha viszont nem vagyunk képesek megérteni, hogyan volt, nem leszünk képesek megérteni azt sem, hogyan van - még kevésbé azt, hogyan lesz. Ha az emberi gondolkodás egyes állomásait és törvényszerűségeit le tudjuk írni és értelmezni, akkor következtetni tudunk a jelen állapotokra, és - ha szerencsénk van, és nem szúrjuk el ezeket a következtetéseket - akkor a jövőre is.

A Magyar történetünk nyelvi tabuiból kivonat

A 20. sz. közepe óta egyre többen döbbennek rá arra is, hogy a magyar (az ómagyar, azaz a szkíta) a Kárpát-medence nyelve.

- Grover S. Kranz: Az európai nyelvek földrajzi kialakulása (Bp., 2000) c. kv-ében kijelentette: „A magyar nyelv régisége meglepő lehet. Mezolitikus nyelvnek tartom, ami megelőzi a neolitikus bevándorlást.” Kiegészítve: „az uráli nyelvek elterjedésére csak egy lehetséges magyarázat marad, hogy a nyelvcsalád Magyarországról ered és innen terjedt el ellenkező irányba”. Ez azt is jelenti, „hogy az összes helyben maradó európai nyelv közül gyakorlatilag a magyar a legrégebb”.

- Az uráli nyelvek elterjedésére csak egy lehetséges magyarázat marad, hogy a nyelvcsalád a Kárpát-medencéből ered és innen terjedt el Kelekre, legkorábban az újkőkorszakban. Ha mindez igaz, akkor ... a jelenlegi uráli nyelvek elterjedése követhet a Kárpát-medencéből. László Gyula szerint a késő jégkori ún. gravetti-magyei nyelvcsaládnak olyan jelentős nyelve lehetett az ómagyar, amely hosszú ideig közlekedő nyelv volt a magyei nyelvcsalád hatókörében, a Kárpát-medencétől Szibériáig. A késő jégkori gravetti-magyei nyelvcsalád egyik népe (ága) - a Fekete-tenger É-i vidékén - fölhatalolt a mai lengyel földre, s ott mint szvidéri-magyei nyelvet (Kr. e. 11.000-5000) ismertük meg, mely az erdős területek peremén elhatolt az Urál-hegységig, s tényleg át is lépte annak vonalát.

A közös szókészlet tehát a szvidériek öröksége lehet az utánuk temetkezett népeknél, akiket a későbbi finnugorokkal azonosíthatunk.

Megoldásként kínálkozik: a kb. 15 milliós magyarság kb. kétszerese a finnugor népek együttes lélekszámának (beleértve a szamojédokat is)

Az obi-ugorok 'mongolos' népének, melynek nyelve legközelebb áll nyelvünkhöz, nincs embertani közössége sem a magyarsággal, sem a többi finnugor néppel. Esetükben nyilvánvaló a nyelvcsere, a kialakuló magyarság lehetett a közlekedő nyelvet adó nép. A magyar, mint közlekedő nyelv magyarázza a finnugor nyelvrokonság eddig fölfoghatatlan kérdéseit.

s Biblia:

Makkay János (1933-) a Szent István kora előtti magyar kereszténységről írván Bencze Lóránt fölismerése és bizonyítékai alapján közölte: „a kései avarok-onogurok idejében élt ómagyarságnak már 896, Árpád honfoglalása előtt volt magyar nyelvre fordított bibliája”.

[Pázmány](#) Péter még olvasott egy ilyen ősrégi, vsz. 896 előtti magyar Bibliát. Annak szóhasználata, hangrendje évszázadokkal korábbi, mint a 12. sz. végén leírt [Halotti Beszéd](#).

A kora Árpád-korban a magyar nyelv fejlettebb lehetett a reformáció-kori Biblia-fordítások nyelvénél! 1570-90: Károli Gáspár a Bibliáénál (a Vizsolyi Bibliánál is) régebben keletkezett nyelvre fordította a Szentírást. Károli magyar nyelve nem nyelvfejlődés, hanem nyelvújászületés eredménye; nyelvében egy **oly régi nyelv támad föl, amely évszázadokon v. évezredekön át egy hajdani (szkíta) birodalom hitvilágának és állami életének a meghatározó nyelve volt.**

Forrás az s Bibliához: PSEUDO-ZACHARIAS RHÉTOR (6. SZ. KÖZEPE)

*“Iustinianus császár 28. évében (555) a Kaukázustól északra a sátorlakó népek ezek: az unaghur (onogur), oghor, **sabhir**, ... abhar (avar),... kabar, hephtalita (fehér hunok).”*(SZÁDECZKY-KARDOSS SAMU: *Az avar történelem forrásai*, I.).

A bizánci szerző arról is tudósít, hogy **Quardust, alán (jász) püspök és társai már 523 előtt térítették a kaukázusi hunok között, s t a szent könyveket hun (egyek kutatók szerint szabir) nyelvre is lefordították** (MORAVCSIK GY.: *Muagerisz király*, Magyar Nyelv, XXIII. 1927).

Függelék::

G. W. [Leibniz](#) (1768) is említi a „De originibus gentium” című művében **egy közös nyelv leszármazottjának tartja ...** De említhetők a közös nyelvekben fellelhető szógyökök és fraktálok elmélete, mellyel kapcsolatban Varga Csaba nyelvész Csuczor Gergelyt idézi: a gyökök azok, amelyek felfedezhetők a világ legtöbb nyelvének szókincsében, és erről a magyar nyelv tanuskodik legszembetűnőbben.

A LEVONHATÓ KÖVETKEZTETÉSEK:

EURÓPA NÉPE A MAGYAR NÉP, LEGKÖZELEBBI MA ÉL ÉS MÚLTBELI ROKONMÉPEINKKEL EGYÜTT A SZKÍTA KÖZÖSSÉGHEZ TARTOZUNK.

A MAGYAR NYELV MEGELŐZI A NEOLITIKUS BEVÁNDORLÁST, KÖZVETÍTŐ NYELV, AZ ÖSSZES HELYBEN MARADÓ EURÓPAI NYELV KÖZÜL GYAKORLATILAG A LEGRÉGIBB, AZ URÁLI NYELVEK ELTERJEDÉSÉNEK IS EREDETE (NYELVCSERÉK IS KÖZREJÁTSZANAK).

A HAZAI LEGFELSŐBB TUDOMÁNYOS KÖRÖK EDDIG TITKOLTÁK, MOST SZAKFOLYÓIRATBAN (2008) MEGJELENTETTÉK, DE IGYEKEZNEK ÁTÉRTELMEZNI ÉS KÖDÖSÍTENI A VIZSGÁLATI EREDMÉNYEKET.

FÜGGETLEN VIZSGÁLATOK 2000-BEN ÉS 2006-BAN (AMERIKAI) IS MEGERŐSÍTETTÉK, HOGY

1, A MAI MAGYAR FÉRFIAK

73,3 %-A MÁR AZ ÉSKORSZAKBAN ITT ÉLT FÉRFIAK UTÓDA!

2, A MAI MAGYAR FÉRFIAK 93 %-A 4 EURÓPAI NÉP LESZÁMAZOTTJA!

3, A LEGEURÓPAIBB NÉP A MAGYAR, UGYANIS A LEGSŐBB EURÓPAI GÉNTÍPUS AZ EU-19-EL JELZETT GÉN EURÓPA NÉPEI KÖZÖTT MESSZE A LEGMAGASABB ARÁNYÚ: 60% !

4, GENETIKAILAG SEMMI KÖZÜNK A FINNUGOROKHOZ, UGYANIS A VIZSGÁLATOK SZERINT (ÉPPEN!) BELÜNK TELJESEN HIÁNYZIK AZ URALALTÁJIAKRA JELLEMZŐ EU13+EU14 GÉN!

5, MINDEZ NEM „FELHÍGULÁS” KÖVETKEZMÉNYE, UGYANIS SZT. ISTVÁN KORABELI CSONTOKBÓL IZOLÁLT MINTÁK HAJSZÁLRA UGYANEZT AZ EREDMÉNYT MUTATJÁK: A X.-XI. SZ.-I MAGYARSÁGNAK IS KB. 90 %-A EUROPID VOLT!

6, A 2000-ES VIZSGÁLAT ALAPJÁN KIDERÜLT:

LEGKÖZELEBBI MAI EURÓPAI ROKONAINK SORRENDEN A LENGYELEK, AZ UKRÁNOK ÉS A HORVÁTOK.

ÉS ITT ÁLLJUNK MEG EGY PILLANATRA:

VSZ.: A LENGYELLEL ÉS A HORVÁTTAL AMOLYAN UNIÓNAK IS NEVEZHETŐ ÁLLAMI KAPCSOLATRENDSZERBEN ÉLTÜNK.

A MAI UKRÁN TERÜLETEN ÉLŐ NÉPEKKEL IS UNIÓNK VOLT, (NEM CSAK KÁRPÁTALJÁRÓL VAN SZÓ) A TERÜLET NEVE IS MAGYAR VOLT: DENTU-, MAJD KUNMAGARIA.

MINDHÁROM ORSZÁG NÉPEIVEL SZOMSZÉDOS VOLT A KORABELI NAGY MAGYARORSZÁG.

7. A FENTIEKBŐL KÖVETKEZIK:

SZLÁV NÉP NINCS (GENETIKAI ÉRTELEMBEN) ÉS SOSE LÉTEZETT!

AZ ÚN. SZLÁV ROKON NYELVET BESZÉLŐK NEM VÉRSÉGI ROKONOK EGYMÁSSAL!

8, AZ EURÓPAI RÉGÉSZ SZÖVETSÉG TITKÁRA A DUNÁNTÚLI (BALATONMELLÉKI ÉS TOLNA MEGYEI) 7000 ÉVES KULTÚRLELETEKBŐL LEVONT KÖVETKEZTETÉSE SZERINT AZ EURÓPAI ANYAGI KULTÚRA JELLEMZŐEN A DUNÁNTÚLRÓL INDULT KI ÉS TERJEDT EL! (KELETI IRÁNYBAN PEDIG ERDÉLYBŐL)

A FENTI GENETIKAI EREDMÉNYEK TÜKRÉBEN KIMONDHATÓ:

A (KIEGYEZÉS-1867) ELŐTTI - HITELES - TÖRTÉNETÍRÁS MODERN VÁLTOZATA LESZ AZ ALAPJA A MAGYAR TÖRTÉNELEMKÖNYVEKNEK, UGYANIS A MAGYAR TÖRTÉNELEM KIFORGATÁSÁRA... AZ 1867- ES KIEGYEZÉS ADOTT LEHETŐSÉGET.

A 2000-ES VIZSGÁLAT, ÉS A 2006-OS KONTROLL EREDMÉNYE A MAI NAPIG ELTITKOLT, CSUPÁN A 2008-AS SZAKFOLYÓIRATBAN JELENT MEG ITTHON.

A MAGYAROK NAGY TÖBBSÉGÉNEK MEG KELL ISMERNIE A NÁLUNK MÉLYEN ELHALLGATOTT GENETIKAI VIZSGÁLATI ÉS LEGFRISSEBB RÉGÉSZETI EREDMÉNYEKET.

SZÜKSÉGES EZEN INFORMÁCIÓKNAK (KIEMELTEN A POPULÁCIÓ-GENETIKAI VIZSGÁLATOKNAK) A LEGSZÉLESEBB KÖRBE TÖRTÉNŐ TERJESZTÉSE MIND ITTHON, MINDPEDIG A ROKON NÉPEK NYELVÉRE FORDÍTVA (LENGYEL, HORVÁT, UKRÁN).

AZ EU EGYES TAGORSZÁGAI AZ AMERIKAI GENETIKAI VIZSGÁLATOKRÓL HALLGATNAK, EZZEL BÁTORÍTJÁK A NEMZETÜNK ELLEN IRÁNYULÓ ...TÖREKVÉSEKET.

Források:

Czuczor Gergely-Fogarasi János: A m. nyelv szótára. 1. köt. Pest, 1862. - Kúr Géza: Etruszk-m. nyelvrokonság. Warren, 1962. - Kúr Géza: Írásos emlékek Erdélyben Kr. e. kb. 2800-ból. Uo., 1965. - Csengery Antal: Az áltáj népek svallása tek. a m. svallásra. Közread. és bev. Kúr Géza. Uo., 1970. - Szűcs István: Délibáb. Bp., 1994. - Makkay János: Indul a m. Attila földjére. Uo., 1996. - Kiss Dénes: Bábel előtt. Miskolc, 1999. - László Gyula: Múltunkról utódainknak. 1-2. köt. Bp., 1999. - Krantz, Grover S.: Az eu. nyelvek földr. kialakulása. Ford. Imre Kálmán. Bp., 2000. - Imre Kálmán: A magyarok története új megvilágításban. Bp., 2002. - Alinei, Mario: Etrusco: una forma arcaica di Ungherese. Bologna, 2003. Badiny Jós Ferenc: Shonosak vagyunk a Kárpát-medencében 2005. Január, G. W. Leibniz (1768), Varga Csaba, Kolumbán Sándor magyar szógyökök

störténetünk tabui **Magyar Katolikus Lexikon**

A magyar störténet azon részei, - amelyek kutatását a hivatalos állami/akadémiai m vel déspolitika irányítói (a múltban és a jelenben), tudománytalannak hirdetve, akadályozzák, elutasítják, eredményeit tagadják, s a tankönyvekben l kiltják. - a szkíta-kérdés történetírásunk legkényesebb része. A német történetírók a 18-19. sz.-ban bizonyítékok nélkül, indogermánosították a szkítákat, s bár a 20. sz. közepe óta már nem teszik, a hivatalos hazai történetírás változatlanul a 19. sz. német fölfogást követi. Aki megkísérelti az si magyar hitvilágot bemutatni, annak vállalnia kell a magyar történetben l szám zött szkíta-kérdés említését is. - A szkíták indogermánosítói (pl. August Ludwig Schlözer, 1735-1809) és göttingai magyar tanítványok teremtették meg a 18-19. sz.-i „délbábos történelmet”, ill. a „délbábos nyelvtudományt”. - Nagyon kevés szkíta nyelvemlék maradt fönn, ezért a szkíták nyelve csak a korabeli más nyelvemlékekkel, ill. kés bbi, a szkítával rokon v. a szkíta-utód nyelvek segítségével tanulmányozható; ilyen a sumér, a szanszkrit, az etruszk, a kelta, a magyar nyelv. - A szkíta-etruszk, azaz a m.-etruszk nyelvrokonságot meggy z en bizonyítja pl. az olasz Mario Alinei: Az etruszk nyelv mint a magyar nyelv archaikus változata (Etrusco: una forma arcaica di Ungherese. Bologna, 2003) c. m ve, mely azt a következ hasonlóságokkal mutatja be: apa = apa; Eis, Ais = IS/ S, ISTEN; cel= kel, kelet; Felsina = fels stb.). Az etruszk is ragozó nyelv, abban is az els szótag a hangsúlyos, jellemz je a magánhangzó-illeszkedés. Alinei bizonyítéka az is, hogy a m. nyelv segítségével sok „megfejtethetlen” etruszk föliratot fejtett meg. [Czuczor](#) Gergely és Fogarasi János nemcsak kimutatták, hogy „saját nyelvünk szavainak” összehasonlítása és a m. szógyökök bonyolult világának megismerése föltétele a hiteles nyelvhasználatnak, hanem a m. nyelv legjobb (értelmez és eredet-) szótárának az elkészítésével igazolták is állításaikat. - A m. nyelvben benne van störténetünk »lenyomata«. Kiss Dénes (1936-) nyelvész fölismerte, hogy a m. nyelv jelenét és múltját saját és nem a lat. nyelv törv-ei szerint kell tanulmányozni és értékelni. A m. nyelvre a valóság volt a legnagyobb hatással, melynek eredend emlékei alakultak át elvont fogalommá, pl. a »fog« szavunk is, amely fogást, megfogást, szorítást jelent, noha csak megnevezzük; amihez ragaszkodik, amit magáénak vall a m., ahhoz, si szólásunk szerint: »foggal-körömmel ragaszkodik!« Ebb l vált elvonttá a fogás, fogda, foglalkozás, s t az elvont fogalom szavunk minden elágazása, a fogadástól az összefoglalásig! Évezredekkel ezel tt a valóságot nevezte meg az ember, azokból csak kés bb alkotott elvont fogalmakat! - A m. nyelv emlékezete a szkíta múltra utal, arra, hogy a m. nyelv se az a szkíta nyelv, amely az állami és a hitélet nyelve (v. egyik meghatározó nyelve) volt a szkíta birod-ban. - A m. nyelv sisége, gazdagsága, különös rejtélyei - köztük az, hogy leglogikusabb a világ nyelvei közül - nem fejthet k meg, ha nem föltételezzük, hogy hosszú ideig lehetett egy nyugalmát biztosítani képes ókori állam (egyik, állami és a hitéletét meghatározó) hivatalos nyelve. Hol volt az ókori, a m. „hivatalos” nyelvet megbecsül állam? A Kárpát-medencében? Keletebbre a Turáni-alföldön(?) a Kaukázusban(?), délebbre Mezopotámiában(?) Itt is, ott is? Mely id szakban itt, mely id szakban ott? E kérdésekre bizonyítható választ kell adnia a m. tudományosságnak, abban a szkíta birod-ról is. - A m-sumér, m-etruszk, m-kelta, stb. nyelvrokonság kutatói azok összehasonlításával vitára bocsátják elért eredményeiket, hozzájárulnak az ókori Szkítia hit- és állami élete meghatározó nyelve megfejtéséhez. - A m-török, m-finn nyelvrokonsággal, a m. és az ugor népek nyelvének rokonságával is érdemben, a hamis el zményeket elfeledve kellene foglalkozni nyelvtörténészeinknek.

A régész László Gyula vetette föl „az összeköt nyelv” vsz. létezését. Megállapította, hogy a településtörténeti régészet megfigyelései nem igazolják azt, hogy egykor volt egy nagyobb számú, egységes nyelvet beszél nép, a finnugor snép, amely aránylag kis ter-en lakott, majd szétvándorolt. Ellenkez leg: nagy területen szétszórt, egymástól távol lakó kisebb csoportok halmazának kell elképzelnünk, mint pl. a Visztula és az Ural-hegység közti **szvidéri m veltség**.

A lazán kapcsolódó népesség közt hogyan jöhetett létre »nyelvegység«? - Minden népnek hatalmas »ismeretlen eredet « szókészlete van, amelynek az ún. rokon népekhez ill. »a nyelvek külön életében« keletkezett szavakhoz semmi köze. Nem lehetséges-e, hogy ez a szókészlet nagyjából létezett akkor is, amikor az egymással lazán érintkez hordák közt kialakult egymás megértésére egy kezdetleges nyelv? Ez az »összeköt nyelv« más és más színezetet vett föl e csoportok egymástól való távolságának megfelel en. Vsz. nem egy snyelv volt, hanem sok, s ezek közt keletkezhetett egy közös nyelv. Ez lehet a magyarázata annak, hogy a finnugor rokonság alapszavai a legegyszer bb kérdésekre felelnek. Az „ snyelv” meghatározásakor föltételezhet , hogy a m. nyelvben kimutatható indoeurópai, altáji, török, iráni stb. »jövényszavak« nem jövénnyek, hanem az alapnyelv maradványai, amelyek egy másik közösség közelében kialakult »nyelvi egység« szavait ötvözték az új közösség közelébe kerülén annak nyelvével. - Lehetséges, hogy az »ismeretlen eredet « szavak adják egy-egy nyelv eredeti állapotát, s éppen a közös szavak jelentik e külön nyelv népek »közleked nyelvét«? Eszerint pl. a m., a finn, a mordvin, stb. eredetileg külön nyelvek s külön nemzetségi csoportok, köztük kés bb keletkezett az egymás mellé sodródott csoportok »közös jelleg « nyelve. A finnugorság tehát nem sállapot, hanem kés bbi alakulat. A 20. sz. közepe óta egyre többen döbbennek rá arra is, hogy a m. (az ómagyar, azaz a szkíta) a Kárpát-medence snyelve.

- Grover S. Kranz: Az európai nyelvek földrajzi kialakulása (Bp., 2000) c. kv-ében kijelentette: „A magyar nyelv régisége meglep lehet. Mezolitikus nyelvnek tartom, ami megel zi a neolitikus bevándorlást.” Kiegészítve: „az uráli nyelvek elterjedésére csak egy lehetséges magyarázat marad, hogy a nyelvcsalád Magyarországról ered és innen terjedt el ellenkez irányba”. Ez azt is jelenti, „hogy az összes helyben maradó európai nyelv közül gyakorlatilag a magyar a legrégebb”. Grover S. Kranz szerint „az uráli nyelvcsalád nem rokona az indoeurópainak, és Európa mai nyelvi képének kisebbik részét alkotja. Az uráli nyelveket ma É-Európa és Ázsia nagy részén, ill. Mo-on beszélik. Az uráliak f leg az erd s zónában, az altájiak a füves pusztákon figyelhet k meg. A legtöbb szakember szerint shazájuk az Ural-hegység térsége, mely közp-ból a nép föltehet en minden irányba széttelepült, hogy elérje 20. sz. lakhelyét. A központi földr. elhelyezkedés nem bizonyítéka egy nyelvcsoporthoz eredeti ter-ének. Szétszóródásának okát be kell bizonyítani, nem lehet föltételezni minden irányú, egyenl terjedését. A 9. sz: egy É-ázsiai törzs behatolása Közép-Eu-ba lehetséges, de azon törzs által okozott népességcsere - együttesen nyelvcsere - akkor egy Mo-hoz hasonló, benépesült mez gazd. vidéken indokolhatatlan. - Az uráli nyelvek elterjedésére csak egy lehetséges magyarázat marad, hogy a nyelvcsalád a Kárpát-medencéb l ered és innen terjedt el K-re, legkorábban az újk korban. Ha mindez igaz, akkor az összes helyben maradó európai nyelv közül a m. a legrégebb, mivel a jelenlegi uráli nyelvek elterjedése követhet a Kárpát-medencéb l. László Gyula szerint a kés jégkori ún. gravetti m veltségnek olyan jelent s nyelve lehetett az ómagyar, amely hosszú ideig közleked nyelv volt e m veltség hatókörében, a Kárpát-medencét l Szibériáig.

A késő jégkori gravetti m. veltség a Fekete-tenger É-i vidékén alakult ki, ennek egyik népe (ága) fölhatolt a mai lengyel földre, s ott mint szvidéri m. veltséget (Kr. e. 11.000-5000) ismertük meg, mely az erdős ter-ek peremén elhatolt az Urál-hegységig, s t.át is lépte annak vonalát.

Szibériában is elterjedhetett, mert széles sávban e m. veltség áthatja a korban utána él. ket. A közös szókészlet tehát a szvidérik öröksége lehet az utánuk temetkez. népeknél, akiket a kés. bbi finnugorokkal azonosíthatunk. Nem tudjuk, melyik nép volt az, amelynek nyelvét, életfontosságú szórétégét átvették az egymás közelében él. népek. Megoldásként kínálkozik: a kb. 15 milliós magyarság kb. kétszerese a finnugor népek együttes lélekszámának (beleértve a szamojédotkat is)

Ismeretlen, mennyiben sorvadtak el a »rokon népek«, de a számbeli különbség elgondolkoztató. Lehetséges, hogy a szvidérik Urálig nyúló ága, amellyel közleked. nyelveket teremtettek a környez. népek, a m. nép el. dei. Az obi-ugorok 'mongolos' népének, melynek nyelve legközelebb áll nyelvünkhöz, nincs embertani közössége sem a magyarsággal, sem a többi finnugor néppel. Esetükben nyilvánvaló a nyelvcsere, a kialakuló magyarság lehetett a közleked. nyelvet adó nép. A m. mint közleked. nyelv magyarázza a finnugor nyelvrokonság eddig fölfoghatatlan kérdéseit. Makkay János (1933-) a Szt István kora el. tti m. kereszténységr. l. írván Bencze Lóránt fölismerése és bizonyítékai alapján közölte: „a kései avarok-onogurok idejében élt ómagyarságnak már 896, Árpád honfoglalása el. tt volt magyar nyelvre fordított bibliája”. Pázmány Péter még olvasott egy ilyen. srégi, vsz. 896 el. tti, gör-b. l. ford. m. Bibliát. Annak szóhasználat, hangrendje évszázadokkal korábbi, mint a 12. sz. végén leírt Halotti Beszédé. Néhány sora Pázmány idézeteiben, ill. bibliafordítást. rz kódexünkben maradt ránk. A kora Árpád-korban a m. nyelv fejlettebb lehetett a reformáció-kori Biblia-fordítások nyelvénél. 1570-90: Károli Gáspár a Bibliáénál régebben keletkezett nyelvre fordította a Szentírást. Károli m. nyelve nem nyelvfejl. dés, hanem nyelvújjaszületés eredménye; nyelvében egy oly régi nyelv támad föl, amely évszázadokon v. évezredekén át egy birod. hitvilágának és állami életének a meghatározó nyelve volt. - László Gyula a Gesta Ungarorumnak azt a részét magyarázva, amely arról szól, hogy Árpád m.-jai „háromszor kiáltották: Isten! Isten! Isten!”, megállapította, hogy „»pogány kori« istenfogalmunk és a ker. hit Istene nagyjából egymást példázza. A hitvilágra vonatkozó szavaink »Isten« szavunk mellett is nagyszámúak, a honfoglalás, a ker. hit elterjesztése el. ttr. l; pl: a »jonh« (lélek, kihalt szavunk), de maga a »lélek«, »imád«, »menny«, »másvilág«, »id« (szent, kihalt szavunk, ld. id-nap = ünnep), »ül«, »megszentel«, »boldog«, régi jelentése »szent«, azután: böjt, véték, b. n, bocsájt, búcsú, hisz, hit, teremt, örök. Szinte az egész Bibliát le lehetne fordítani honfoglalás kori m.-ságunk nyelvével. Ko.I.

Czuczor Gergely-Fogarasi János: A m. nyelv szótára. 1. köt. Pest, 1862. - Kúr Géza: Etruszk-m. nyelvrokonság. Warren, 1962. - Kúr Géza: Írásos emlékek Erdélyben Kr. e. kb. 2800-ból. Uo., 1965. - Csengery Antal: Az altáj népek. svallása tek. a m. svallásra. Közread. és bev. Kúr Géza. Uo., 1970. - Sz. cs István: Délbáb. Bp., 1994. - Makkay János: Indul a m. Attila földjére. Uo., 1996. - Kiss Dénes: Babel el. tt. Miskolc, 1999. - László Gyula: Múltunkról utódainknak. 1-2. köt. Bp., 1999. - Krantz, Grover S.: Az eu. nyelvek földr. kialakulása. Ford. Imre Kálmán. Bp., 2000. - Imre Kálmán: A magyarok. störténete új megvilágításban. Bp., 2002. - Alinei, Mario: Etrusco: una forma arcaica di Ungherese. Bologna, 2003.

Kiegészítés (Badinyi, László, Grover után ...):

- Az uráli nyelvek elterjedésére csak egy lehetséges magyarázat marad, hogy a nyelvcsalád a Kárpát-medencéből ered és innen terjedt el K-re, **legkorábban az újkorban**. Ha mindezt igaz, akkor az összes helyben maradó európai nyelv közül a magyar a legrégebb, mivel a jelenlegi uráli nyelvek elterjedése követhető a Kárpát-medencéből. László Gyula szerint a késő jégkori ún. **gravetti m. veltségnek olyan jelentős nyelve lehetett az ómagyar**, amely hosszú ideig közlekedő nyelv volt e m. veltség hatókörében, a **Kárpát-medencétől Szibériáig**. A **késő jégkori gravetti m. veltség a Fekete-tenger É-i vidékén alakult ki**, ennek egyik népe (ága) fölhatolt a mai lengyel földre, s ott mint **szvidéri m. veltséget (Kr. e. 11.000-5000) ismertük meg**, mely az erdős területek peremén elhatolt az Urál-hegységig, s tényleg át is lépte annak vonalát. Szibériában is elterjedhetett, mert széles sávban e m. veltség áthatja a korban utána élőket. A közös szókészlet tehát a szvidériek öröksége lehet az utánuk temetkezett népeknél, akiket a későbbi finnugorokkal azonosíthatunk.

A magyarság slakos Európában... genetika (Semino)

seink évezredek óta itt laktak- néhány csoportjuk szétrajzott, majd évszázadok múlva hazatalált. Az utóbbi két évtizedben a genetika rendkívül sokat fejlődött. Az eredmények egyre megbízhatóbbak lettek, az elvégzett vizsgálatok száma pedig nagyságrendekkel nőtt a korábbiakhoz képest. Mindez bennünket, magyarokat is érint, mert ugyan a hazai források ezen a területen is szűkösek, de a nagy nemzetközi populációgenetikai vizsgálatokba legtöbbször minket is bevontak. Ezek révén egyre több adat áll a rendelkezésünkre. Sokaknak talán meglepő, de ezek az adatok éles ellentétben állnak "hivatalos" történelmünkkel. A genetikai vizsgálatok ugyanis egyáltalán nem igazolják se "finnugor", se "török" eredetünket. Azért nem, mert mi nem vagyunk se finnugorok, se törökök, és a genetika a finnugrizmussal és a turkológiával ellentétben valódi tudomány.

A külföldi vizsgálatok közül a legismertebb a Semino-féle, 2000-ben elvégzett sorozat, mondhatni mérföldkő a nemzetközi összehasonlítások területén. Az általuk elvégzett Y-kromoszómás vizsgálatok szerint: "A magyar férfiak 60 %-a az EU-19-es -sk korszakbeli -sapa leszármazottja. ...A magyar férfiak további 13,3 %-a az EU-18, 11 %-a az EU-7, és 8,9 %-a az EU-4 -sapa utóda. Mindez azt jelentheti, hogy a jelenlegi magyar férfiak 93,3 %-a négy -sapatól ered, és 73,3 %-a már az -sk korszakban itt élt férfiak utódja."

További fontos megállapítása volt a Semino-féle vizsgálatnak az, hogy az urali népekre jellemző TAT (EU13+EU14) a magyarokból teljesen hiányzik!

"2000-ben, a világ egyik legautentikusabbnak elismert folyóiratában, az USA-ban megjelenő Science-ben, Semino és 16 genetikus munkatársa közös közleményt tettek közzé. Kiterjedt összehasonlító populációgenetikai vizsgálataik alapján állást foglaltak az európai népek genetikai rokonsági kapcsolatairól... E vizsgálatok keretében, reprezentatív mintákon, genetikailag a magyar népességet is elemezték.

Népünk vonatkozásában az alábbi megállapításokat tették:

1. A magyar nép -sei a napjainktól számított 40-35 ezer évvel ezelőtt Európában elsőnek megjelent europoid -stelepések között voltak.
2. A magyar nép populációgenetikai szempontból ma Európa egyik legkarakterisztikusabban elhatárolható népessége (amire az Eu19 haplotípus -sk kori genetikai marker -igen magas, kontinensünk népei között a magyarokban legmagasabb százalékarányban kimutatható jelenléte utal).
3. A magyar nép legközelebbi - genetikai szinten igazolható - rokonai a lengyel, az ukrán, továbbá a horvát nép.

Semino és társainak közlése az első olyan nyugat-európai tudósoktól származó kollektív állásfoglalás, mely a magyarság európai származását ismeri el."

A modern tudomány a magyar népemlékezetnek ad igazat. A mai magyarság elődei slakosok saját hazájukban. Az elmúlt évezredekben több csoportjuk hagyta el ezt a területet, majd tért vissza több évszázadnyi barangolás után a világ Aranyos Szegeletébe.

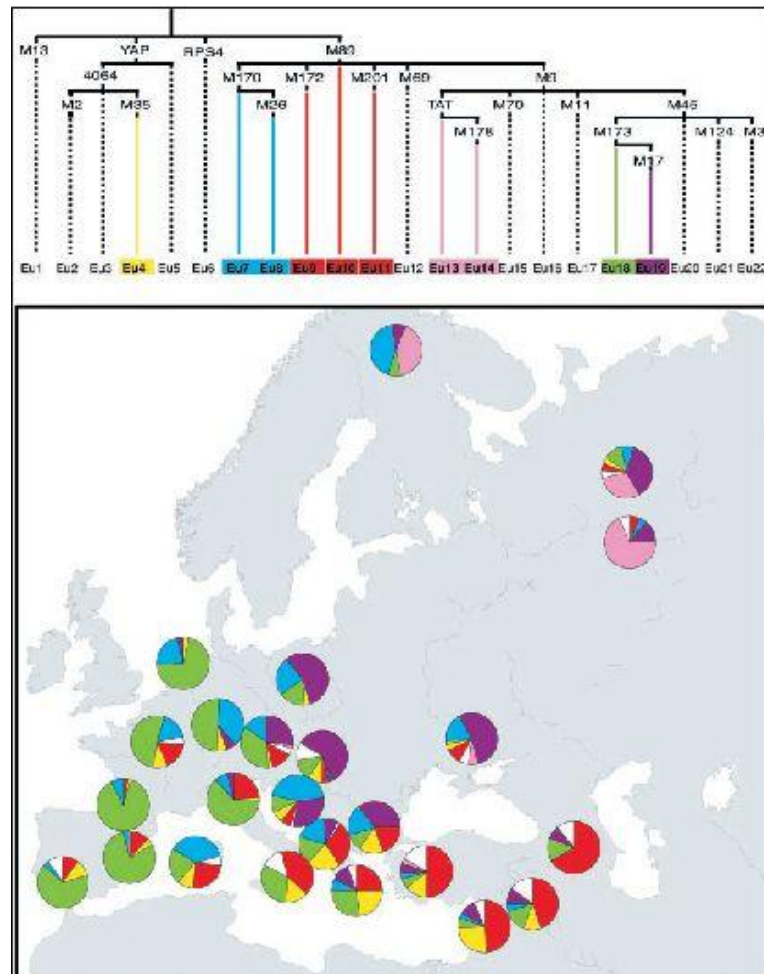
A paleolitikumi homo sapiens sapiens genetikai öröksége a ma él európaiakban az apai öröklés és Y kromoszóma vizsgálatok alapján

A Science magazin 2000. november 10-ei (Vol. 290) számában megjelent „The Genetic Legacy of Paleolithic Homo sapiens sapiens in Extant Europeans: A Y Chromosome Perspective” című közlemény 9 év után is alapvető jelentőségű elemzésnek tekinthető a témában, mivel a meglévő genetikai eredményeket először próbálták meg fedésbe hozni a régészet addigi eredményeivel és ezek alapján egy lehetséges forgatókönyvet alkotni a kontinens korai benépesülésével kapcsolatban. A neves olasz populációgenetikus, Ornella Semino és 16 munkatársa - köztük szintén ismert L. Luca Cavalli-Sforza – az 1007 európai férfi mintáin 22 ún. bináris (kettős) marker meglétét vizsgálták és a kapott eredmény alapján sorolták be a két különböző kromoszómatípusok (haplotípusok) egyikébe melyeket a jellemző mutációk által leszármazási fákba rendeztek.

Az elemzés legfontosabb és talán legmeglepőbb konklúziója az volt, hogy a 25 európai és közel-keleti régióból származó több mint ezer férfi Y-kromoszóma mintázat több mint 95%-ban 10 haplotípusba voltak besorolhatók, a teljes 22-ből 1 (1. ábra, felső ágrajz). Semino és munkatársai gondolatmenete szerint a haplotípusok gyakoriságának megoszlása felfedi a modern európai népesség férfi komponenseinek alapösszetételét, és bizonyító adatokat szolgáltat a kontinens paleolitikum időszakából indított benépesüléséhez, népességtörténetéhez.

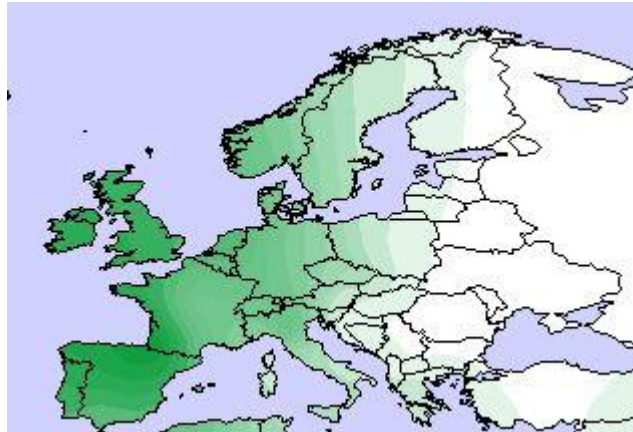
Az eredmények szerint két leszármazás (az M173-as és M17-es mutációkkal jellemezhetőek) van jelen Európában a paleolitikus időkből. A két kromoszómatípus - melynek az Eu18 és az Eu19 nevet adták - körülbelül 50%-ban jellemzi az európai férfiakat, mégpedig akképpen, hogy a két haplotípus egymással ellentétes földrajzi megoszlást mutat a kontinensen belül (1. ábra, alsó kép).

Az Eu18 gyakorisága (zöld színnel jelölve) fokozatosan csökken nyugatról kelet felé haladva, leggyakoribb a baszkok között. Ellenben az Eu19 haplotípus (lila színnel jelölve) - mely szintén az M173-as mutációval jelölt leszármazásból ered -, gyakorlatilag hiányzik Nyugat-Európában. Gyakorisága fokozatosan növekszik kelet felé, maximumát Lengyelországban, Magyarországon illetve Ukrajnában éri el, ahol gyakorlatilag az Eu18 hiányzik. Ezen megfigyelések Seminoék szerint felvetik, hogy az M173 egy olyan ősi eurázsiai marker, amit az Európába belépő Homo sapiens sapiens vagy magával hozott, vagy ideérkezéscsoportjában alakulhatott ki, amelyek szétszóródva elterjesztették ezt a géntípust 35-40 ezer évvel ezelőtt. Valószínűsíthető, hogy a hordozói az ún. aurignaci régészeti kultúra emberét jelentik.

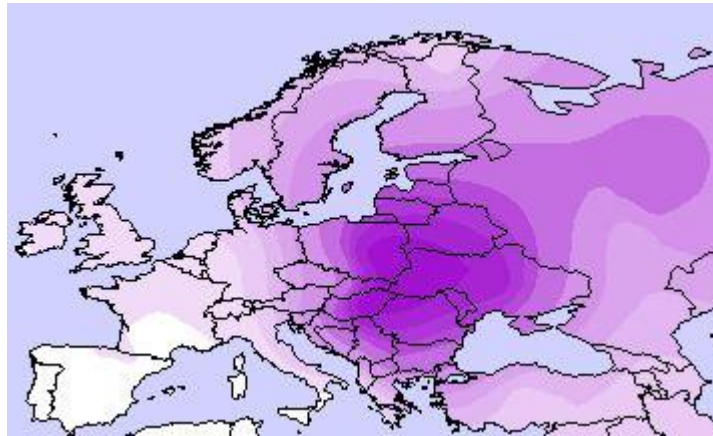

1. ábra (Felül) Az Európában talált Y-kromoszóma markerek egyszerű sítet filogenetikus (leszármazási) fája. Az ág elágazási pontjaiban az egyes haplotípusokat definiáló kulcsmutációk, az alsó sávban maguk a haplotípusok (a mutációk azonosító elnevezései) láthatók (a jelentősebbek és egy csoportba sorolandók színekkel kiemelve, megkülönböztetve).

(Alul) A jelentősebb haplotípusok földrajzi megoszlása a filogenetikus fa haplotípus ábrázolása szerint. (Az ábra forrása: Semino és társai 2000.)

Az Eu19-es haplotípus génfrekvencia térképe Európában Semino és mtsai közleménye alapján. (Ábra Gáspár R.)

Az Eu18-es haplotípus génfrekvencia térképe Európában Semino és mtsai közleménye alapján. (Ábra Gáspár R.)

A genetikusok úgy értelmezték az Eu18 és a későbbi újabb egymutáció (M17) által derivált Eu19 haplotípus kontinensen belül tapasztalt megoszlását, hogy ezek mintegy bélyegei a jégkorszak idején az Ibériai-félszigetre és a jelenlegi Ukrajna területére visszahúzódtak egymástól hosszú időre elszigetelt népegeknek, illetve jégtakaró visszahúzódnak követően expanziójuknak. A jégkorszak alatt (13-20 ezer évvel ezelőtt) a különböző humán csoportok arra kényszerültek, hogy az észak-balkáni menedéket kivéve elhagyják Közép-Európa területét. Hasonlóan az európai növény és állatvilágban található párhuzamokhoz, az eljegesedésnek tulajdonított izolációt ismételt szétszóródás (expánzió) követte a klimatikus menedékekről kiindulva (Ibériai-félsziget, Ukrajna, Észak-Balkán) időszakban. Elterjedését Semino-ék szerint felérthette az egykori Kurgán kultúra területéről (Dél-Ukrajna) kiinduló Yamana régészeti kultúra expánziója, magában hordozva az indoeurópai nyelv szétterjedését.

Az Eu19 haplotípussal kapcsolatosan megemlítendő, hogy az nem csak Európában fordul elő. Tekintélyes frekvenciákkal találkozhatunk Észak-Indiában, Pakisztánban és Közép-Ázsiában is, ahol egyébként a marker legnagyobb gyakoriságát éri el. A Yamna kultúra összekapcsolása az indo-európai nyelvvel elterjedésével mint munkahipotézis fogadható el, hiszen erre közvetlen bizonyíték természetesen nem létezik.

Megemlítendő, hogy más kutatók eltérő eredményekhez jutottak a mutáció életkorát tekintve, ami teljesen új megvilágításba helyezheti az Eu 19-es haplotípusról kialakított képet. Három különböző kutató lényegesen későbbre becsülte az M17 életkorát: Zerjal 3800, Kayser 2550 illetve Karafet 7500 évesnek datálta. Ha ezek az adatok tükrözik a valóságot, akkor a magyarokban is nagy gyakorisággal meglévő marker expanziója csakis a Kurgán kultúra vándorlását követő népmozgásokhoz kapcsolható. Rosser alternatív magyarázata alapján inkább a nagyállattartó nomadizmus elterjedéséhez, azaz szkíták, mongolok és a hunok keletnyugati vándorlásaihoz köthető.

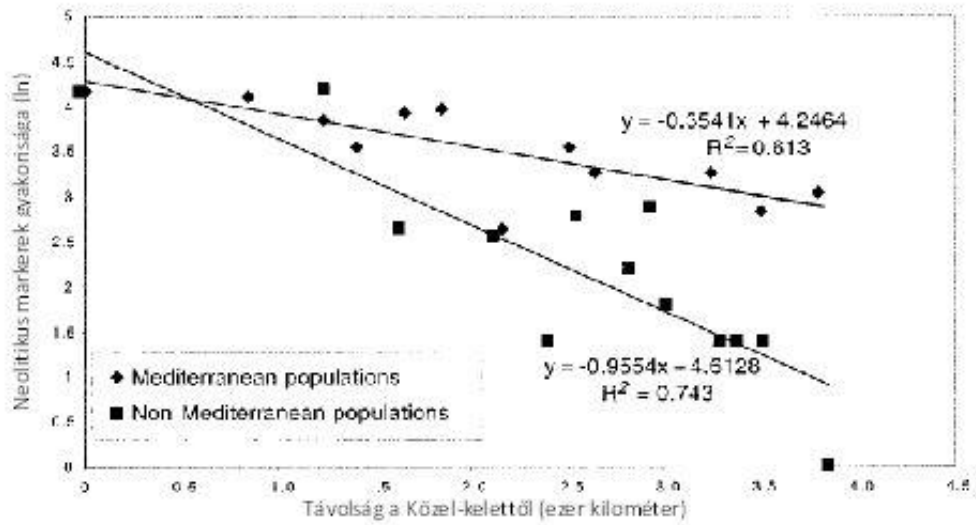
Az M170-es polimorfizmus egy másik vélelmezett paleolitikumi mutációt mutat, aminek a becsült kora 22 ezer év. Újabb keleti génáramlásra utal, jelenléte Európára korlátozódik túlnyomórészt (Eu7, majd belé az Eu8). Ezek leggyakoribbak Közép-Kelet Európában, de feltűnik a baszkoknál és a szardíniaiaknál is (1. ábra). Az M170 legközelebbi filogenetikus előde az M89 mutáció, amiből a legfontosabb közel-keleti mutációk is származnak. Ezek alapján feltételezhető, hogy az európai eredetű M170 azoknak a leszármazottaiban található, kiknek ősei a Közel-Keletre indultak el mintegy 20-25 ezer évvel ezelőtt, és elterjesztették a gravetti régészeti emlékeiket.

A gravetti és az aurignaci csoportok több évezredes békés egymás mellett élését csak az eljegesedés korszaka szakította meg, amikor is Nyugat-Európa elszigetelődött Közép-Európától, ahol azonban az epi-gravetti kultúra tovább folytatódott Ausztria, Csehország és az Észak-Balkán régióiban. A klíma kedvezőbbre fordulása után ez a kultúra észak és kelet felé terjedt tovább, mely jelenség párhuzamba állítható az Eu7 haplotípus eloszlásával. Ezen forgatókönyv szerint az Eu8 haplotípus a nyugati paleolitikumi populációkban alakult ki az eljegesedés maximumának időszakában, mint a helyi differenciálódása az M170-es leszármazásnak.

Ezt a felismerést a későbbi vizsgálatok is megerősítették a modern magyar népesség tekintetében. A honfoglalóknál hét mintából kettő esetben tudták kimutatni ezt a bizonyos Tat markert, ami uráli, vagy ha a jelenleg rendelkezésünkre álló archeogenetikai adatokat vesszük figyelembe, Belső-Ázsiába az ázsiai hunok irányába mutathat.

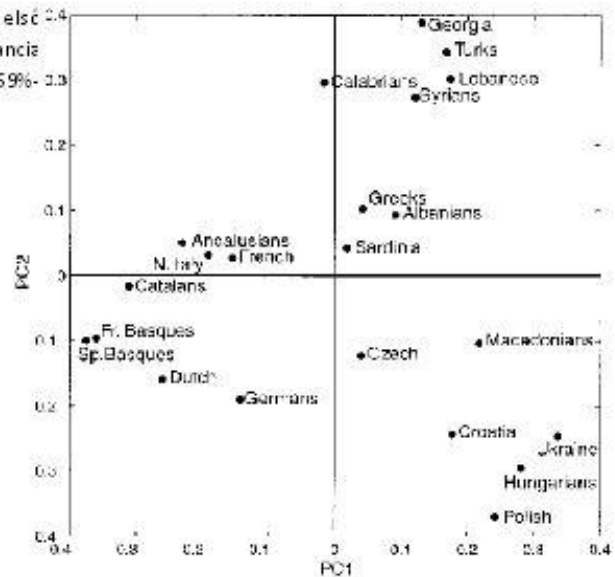
Először Cavalli-Sforza a Stanford Egyetem genetikus próbalokozott a különböző populációk és nyelvcsaládok között fennálló lehetséges kapcsolatok feltérképezésére. Megállapítása szerint „a genetikai és nyelvi törzsfák közt mégis vannak eltérések, és ezek az eltérések sok forrásból táplálkoznak. Egy nyelvet viszonylag rövid időn belül le lehet cserélni egy másikkal”.

Tehát a genetikai és nyelvi törzsfák összevetése csak egyes esetekben hozott (hozhat) párhuzamos eredményt, mivel a nyelvek változási sebessége agyságrendekkel gyorsabb, mint maga a genetikai evolúció, illetve az esetlegesen meglévő kapcsolatot felboríthatja a „nyelvcseré” jelensége. Ezért sem meglepő eredmény, hogy a magyar és a többi nyelvrokonn populációk összehasonlítása során a nyelvi (uráli nyelvcsalád tagja) és a genetikai evolúció („uráli” TAT marker hiánya) nem mutat párhuzamot a két vizsgált csoport esetében. A genetikai kutatások során érdemes tehát a megszülető eredményeket összevetni a különböző tudományágakkal – mint például Seminoók tették jelen közleményben a régészettel –, de azok természetesen nem biztos, hogy azonos irányba fognak mutatni. Az M35 (Eu4), M172 (Eu9), M89 (Eu10) és M201 (Eu11) haplotípusok gyakorisága Közel-Keleten a legmagasabb, Európa felé haladva fokozatosan csökken frekvenciája (1. ábra). Az Eu4, Eu9 és Eu10 a becsült életkora 15-20 ezer, míg az Eu11 17 ezer évre tehető. Ezek alapján nem állapítható meg, hogy vajon az eljegesedés előtt, vagy után érkeztek a kontinensre, mindazonáltal az Eu4, Eu9, Eu10 és Eu11 haplotípusok Közel-Kelet felől Európába irányába megfigyelt csökkenő gyakorisága és térbeli elhelyezkedése alapján nem mutatható ki az Eu18 és Eu19 esetében tapasztalt földrajzi megoszlás. Így - a szerzők szerint - az Eu4, Eu9, Eu10 és az Eu11 a közel-keleti eredetű, földművelést elterjesztő populációk genetikai hozzájárulása lehet Európa férfi génállományához, ami úgy tűnik sokkal hangsúlyosabb a Mediterráneum partvidékén, mint Közép-Európában. Ez leolvasható a 2. ábráról, melyen grafikusán került ábrázolásra az európaiakban kimutatott Eu4, Eu8, Eu10 és Eu11 gyakoriságok, a Közel-Kelet térségétől való földrajzi távolsághoz viszonyítva. A mediterrán populációk regressziós vonalának a lejtése jelentősen eltér a többi népességtől, a neolitikus földművelés szétszóródása elsősorban Dél-Európát érintette. A megközelítőleg 4000 éves, Észak-Európa területén élő populációkra korlátozódó, újabb kelet-uráli migrációt jelölő TAT és az M178 mutáció nem volt kimutatható Magyarországon, ahol mint köztudott az uráli nyelvcsalád egyik típusát beszélik. Az 1007 férfitől származó adatokból készített fő komponens analízis eredményét a 3. ábra mutatja be. Az ábrán megkülönböztethető három földrajzi-kulturális csoportosulás. Az első a baszkok és a nyugat-európaiak, a második a közel-keletiek, a harmadik a kelet-európaiak Horvátországból, Ukrajnából, Magyarországból és Lengyelországból származó mintáit jeleníti meg. A földrajzi csoportoknak az elhelyezkedése lényegében megegyezik a főkorszaki menedékhelyek illetve a földművelés expanziójának kiindulási régióival. A európai anyai örökletes mitokondriális szekvencia vizsgálatok eredményei azt mutatják, hogy az anyai eredetű mitokondriumok 80%-a paleolitikumi eredetű, és csak 20%-a neolitikus örökség. Jelen vizsgálat adatai is megegyeznek ezzel a megfigyeléssel, mert az apai eredetű Eu4, E9, Eu10 és Eu11 összesen csak 22%-át adja az európai férfi nemi kromoszómáknak. A korábbiakban kívülállóknak tartott szardíniaiak, baszkok és lappok alapjaiban azonos Y bináris komponenseket hordoznak, mint a többi európai népesség. A géngyakoriságaik alapján elfoglalt sajátos pozícióik a többi népességhez képest valószínűleg genetikai sodródás és izolációs folyamatok következményei lehetnek.

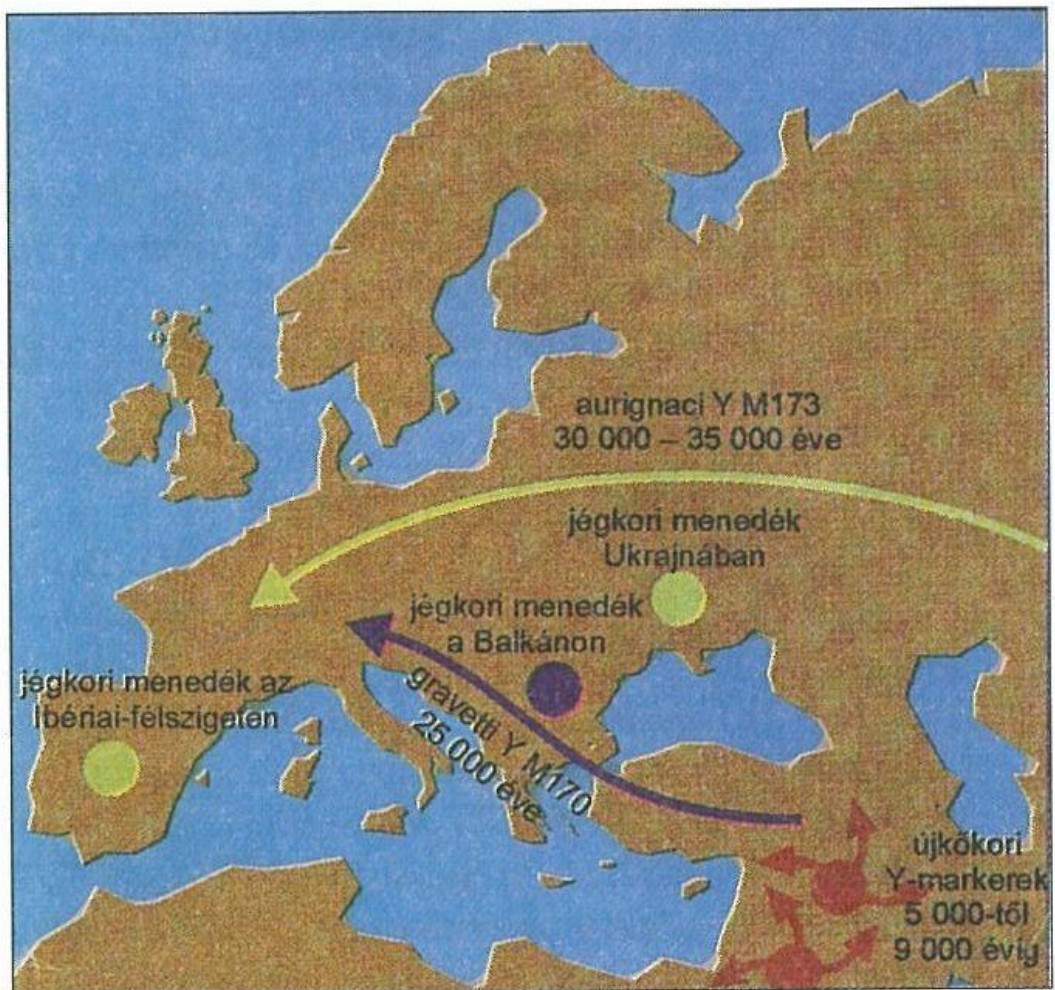

2. ábra Abszcissza: Az összes populáció távolsága ezer kilométerben a két közel-keleti populáció (libanoni és szíriai) átlagától. Ordináta: A neolitikus markerek (of Eu4, Eu9, Eu10 és Eu11) relatív gyakoriságának logaritmus a mediterrán és nem mediterrán populációkban. A közel-keleti pont (X=0). (Az ábra forrása: Semino és társai 2000.)

3. ábra A főkomponens analízis. Az első főkomponens (PC1) a variáció 46,24%-át, a második (PC2) a 34,69%-át teszi ki.

Az elemzés alapján szinte az összes európai férfi Y-kromoszóma mintázata belesorolható volt a tíz darab leszármazási vonal valamelyikébe. Ha röviden össze akarjuk foglalni a közlemény fő megállapításait, akkor az a következőképpen szólna: az európai génállomány jelentős része felső paleolitikumi eredetű (4. ábra), aminek földrajzi megoszlása azonban a jégkorszak leghidegebb periódusában, illetve azt követően megváltozott, átalakult, amikor Európa korábban a jég miatt lakatlanná vált régiói része újra benépesültek a kedvező irányú éghajlatváltozás következményeként. A későbbi neolitikus földművelők Y-kromoszómáinak szétszóródása elsősorban Dél-Európát, a Mediterráneum vidékét érintette és lényegesen kevésbé Európa északi térségét a vizsgálat szerint.

A felső paleolitikumi fő vándorlási irányok és az általuk hozott Y-kromoszóma mutációk Semino és társai közleménye alapján. 40-35 ezer éve Ázsia felől érkeztek Európába az M173 mutáció (Eu18, zöld) vándorlási útvonala (aurignaci kultúra). A Közel-Keletre 20-25 ezer éve Dél és Közép-Európába bekerült M170 mutációt (Eu7, bordó) útvonala (gravetti kultúra) (Az ábra forrása: Pásztor Erzsébet 2001.)

Források:

SEMINO, O és társai 2001. The Genetic Legacy of Paleolithic Homo sapiens sapiens in Extant Europeans: A Y Chromosome Perspective. 10 NOVEMBER 2000 VOL 290 SCIENCE

PÁSZTOR Erzsébet 2001. A férfiak európai útja. Élet és Tudomány 2001/2. 52-55. oldal

BÉRES Judit 2003. A magyarországi népesség genetikai rokonsága. In: Hídvégi Egon (szerk.) Széphalom Könyvműhely. A genom 171-185. oldal

GÁSPÁR Róbert 2007. A genetikai markerek és a magyar történet. In: Acta Historica Turiciensia XXIII. évfolyam 1. szám A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület 54. sz. kiadványa, Huszadik Magyar történelmi Találkozó Előadásai és Iratai Hódmezővásárhely 2007.

A magyarság európai származásáról kivonat.

"2000-ben, a világ egyik legautentikusabbnak elismert folyóiratában, az USA-ban megjelenő Science-ben, Semino és 16 genetikus munkatársa közös közleményt tettek közzé.

Semino és társainak közlése az első olyan nyugat-európai tudósoktól származó kollektív állásfoglalás, mely a magyarság európai származását ismeri el."

Kiterjedt összehasonlító populációgenetikai vizsgálataik alapján állást foglaltak az európai népek genetikai rokonsági kapcsolatairól... E vizsgálatok keretében genetikailag a magyar népeket is elemezték:

1. A magyar népek a napjainktól számított 40-35 ezer évvel ezelőtt Európában elsőnek megjelent európai őstelepések között voltak.
2. A magyar nép populációgenetikai szempontból ma Európa egyik legkarakterisztikusabban elhatárolható népessége (amire az Eu19 haplotípus - őskori genetikai marker - igen magas, kontinensünk népei között a magyarokban legmagasabb százalékarányban kimutatható jelenléte utal).

... már tudjuk, hogy szónosak vagyunk a Kárpát-medencében, és hogy az újkori népek innen terjeszkedve népesítették be a környező területeket is, ezt nem lehet semmiféle ázsiai magyar betolakodással megmagyarázni!

FOGALOMTÁR

Y-kromoszóma: Az embernek 46 kromoszómapárja van. 22 pár testi és egy pár nemi kromoszóma. A nőkre az XX, a férfiakra az XY jellemző. Az Y-kromoszómát csak az apa adhatja át fiú utódjának.

Mitokondrium: Olyan sejt szervecske, mely a sejtek energiatermelésében játszik szerepet. DNS-ük csak anyai ágon örökölődik. Egy átlagos sejtben több száz mitokondrium található, mindegyikükben 5-10 DNS molekula.

Haplotípus: Y-kromoszóma (vagy mitokondriális DNS) típus, melyek meglétét vagy hiányát mérni és ezáltal összehasonlítani lehet a különböző népségek egyedeiben.

Polimorfizmus (változatosság): Egy gén változatból, más néven alléltól, a populáción belül legalább két van jelen.

Filogenetikus: Fejlődéstörténeti, törzsfajlédési, származástani; a törzsfajlédéssel kapcsolatos.

Paleolitikum (kőkorszak): Az emberiség történetének legrégebbi és leghosszabb szakasza.

Három nagy korszakra osztható, ebből az utolsó az ún. felső-paleolitikum (késői kőkorszak) 35 ezer és 10 000-8000 ig tartott, melynek legfontosabb kultúrája az a kb. i.e. 5000-3000-ig tartó időkorszak. Ekkor alakult ki az aurignaci kultúra.

Neolitikum (új kőkorszak): Az emberiség történetének a maihoz hasonló éghajlat, állat- és növényvilág. Megkezdődött az állatok háziiasítása, tenyésztése kialakult a kapás földművelés, háttérbe szorult a vadászat. (Falujellegű telepések, anyajogú társadalom, nádból, fából és agyagból készített házak.)

Aurignac-i régészeti kultúra: A kései paleolitikum kezdetén virágzott. A párhuzamos élők, pengeszerek eszközei és a finoman megmunkált csonteszközök a felső-paleolitikum jellemzői.

Gravetti régészeti kultúra: Az aurignac-i kultúrával együtt a felső-paleolitikum másik kiemelkedő kultúrája. Szintén kelet felől (talán a mai Ukrajna területéről) áramlott be és párjával együtt a parányi kőkorszakban készített fegyverek, eszközök jellemzők.

Kurgán kultúra: (más néven okker vagy gödörsíros kultúra) Marija Gimbutas, W. P. Lehmann és sok más kutató a sztyeppei kurgán-kultúra területét tekinti indoeurópai szubsztrátumnak, népét a még differenciálatlan indoeurópai alapnyelv beszélőnek. A Volga és a Dnyeper vidékéről elköltözött nomád, patriarchális és erősen hierarchizált társadalmú népesség első sorban pásztorkodással foglalkozott.

Dr.Papp Lajos szívsebész professzor

Titkok és összefüggések

Titkok és összefüggések (amit minden magyarnak ismerni kell)

A Magyarság története meghamisításának kizárólag egy célja volt -jelentette ki egy német történész csoport: Megszerezni, és elvenni a Magyaroktól a Kárpát medencét !?

Magyarország a földi paradicsom!A Kárpát-medence földrajzi elhelyezkedése pontosan Európa közepe. Az égtájakat figyelembe véve teljesen mindegy, hogy egy átutazó milyen irányból jön és milyen irányba folytatja útját. Ezt a területet központi helyzetéből adódóan mindenképpen érintenie kell. Vagyis mi jelentjük Európa közepét. A múlt és a jelenkori történelem azt bizonyítja, hogy mindig idegen népeknek volt és van szüksége erre a területre, az itt lévő tudásra és nem fordítva !

Az energiaközpont: A NASA kiadásában megjelent Gaia elmélet című munka azt írja, hogy Földünk szívcsakrája (föld szíve) a Kárpát-medencében, a Pilisben (Pólus) található.

Központja Dobogók, mely a szakrális beavatás központja. A középkorban a Pilis olyan védett és zártterületi rendszert alkotott, melybe idegen be nem hatolhatott, a bejárás tiltott volt. (jól ismert Gertrudis királyné sorsa, aki a tiltás ellenére betette a lábát a tiltott területre.

Az életével fizetett ezért.) A dalai Láma 22 évvel ezelőtt kinyilatkozta, hogy a Földön a magyaroknak energiaközpontot védő szerepük van. Brezsinszki nemzetbiztonsági tanácsadó a 70-es években leírta: Aki a világ fölötti uralmat meg akarja szerezni, annak el kell foglalnia a Föld szívét. Aki elfoglalta a Föld szívét, az birtokbavette Európát. Aki birtokba vette Európát, az ura az egész világnak. Murád szultán kijelentette, hogy aki elfoglalja Magyarországot, az ura az egész világnak. Vagyis, akié az energetikai központ, az a világ ura.

Bonfini, Galeotto és IV. Béla leírják, hogy Európa népei mind irigylük a magyaroktól a Kárpát-medence területét, az itt lévő gazdagságot, ezért győleket veszi őket körbe.

A középkorban úgy emlegették Magyarországot, hogy itt a leggazdagabb a föld, a haláladás, nagymennyiségű a kenyérgabona, a bor pedig kiváló.

A hazánkat örök idők óta jellemző gazdagság ma is fenn áll.

A bőséget jelenleg nem mi, hanem egy megszálló, idegen csoport élvezzi. 2006 tavaszán a médiában bejelentették, hogy Magyarország a Föld 25 leggazdagabb országa közé tartozik! Ezt a hatalmas mértékű jövedelmet mi nem az olaj kitermelésének busás hasznából értük el.

Ez az elkelő hely a magyarság kemény munkájának eredménye. A hazánkra jellemző kedvező adottságok miatt nem véletlen, hogy a történelem során folyamatosan a Kárpát-medence volt mások számára a megszerzendő és vonzó földterület. Nagy Sándor hódító hadjáratának célja valószínűleg a Kárpát-medence és ezen belül a Pilis elfoglalása volt. A Pilisben akarta felépíteni a Nap palotáját. Tudta, hogy a Kárpát-medence megszerzésével a világ legnagyobb uralkodójává válhat. Szerencsénkre nem ért célba, útközben meghalt.

A tatárok, a törökök, a Habsburgok, a németek, az oroszok mind ugyanezzel az irigységgel és sokszor győlellettel gondolkodtak és cselekedtek földünk megszerzése érdekében. És ez ma sincs másképp, a helyzet semmit nem változott. Trianon átkaként megszüntették a királyságot, az ősi földeket a nemesség elkobozták, majd államosították. A parasztság földön futóvá vált. Az egy kézbe került állami földeket ezt követően könnyű volt (az elaltatott és elvakított néptől) privatizálni, kiárulni.

Privatizálás: A jelenlegi kiárusítással végleg ki akarják húzni lábunk alól a talajt, a magyar anyaföldet. Az idegenek folyamatosan megkaparintják földjeinket és minden fontos, központi intézményünk irányítását. Ma a magyar föld megszerzése, kiárusítása idegen népek számára potomon áron történik. Ami nem kerül a privatizáció kalapácsa alá, azt az idegen tulajdonban lévő bankok szerzik meg a föld jelzálog terhelésével. Olyan helyzetet teremtenek, melyben minél többen kényszerülnek hitelfelvételre, földmivel gazdáknak több tízmillió hiteletet adnak gépvásárlásra, majd manipulálják a jövedelmüket a mezőgazdaságból, mindezt az EU kézi vezérlésével, aminek eredményeként az elszegényedés miatt egyre többen kénytelenek megválni földjüktől és azt az idegenek kezébe átadni. A gazdák fizetésképtelenségük esetén elveszítik földjeiket, melyet bankaink vérünkkel védtek és arról soha, semmilyen körülmények között nem mondtak volna le. 2006-ban a gazdákkal megkötött szerződés ellenére nem vették át a megtermelt kiváló minőségű gabonát. Feltételezhető, hogy szándékosan történt szerződészegés. A 2007. évi kevés termést látva, a magyar gazdák abban bíztak, hogy a maradék 2006-os termést (amit az állam és az EU 2500 Ft-ért vásárolt fel és tárolt be) feleltetik az állataikkal, a kevés megtermeltet pedig 5-7 ezer forintért el tudják adni, amivel fellélegezhetek volna az EU megsemmisítő nyomása alól. Ehelyett az illetékesek azonnal utasítást adtak a 2500 Ft-os gabona értékmérési eljárására, tették mindezt akkor, amikor tudták, hogy néhány hónap múlva ugyanezt dupla áron eladhatta volna a paraszt! Bizonyára abban gondolkodtak, hogy a húsárának meghagyása mellett a paraszt ember képtelen a háromszoros áron adott gabonából egy disznót is megtartani! De ez azt okozta, hogy a termelők elestek az éves árbevételről és csúszdába, vagy csúszdára jutottak. Csúszdában pedig a jelzálogterhelés miatt az idegen kézben lévő bankok kaparintják meg földjeiket, házaikat, autóikat. A szőlőgazdákat arra buzdítják, illetve kapnak EU támogatást, hogy vágják ki a szőlőültetvényeiket és adják el földjeiket. A termelők olyan megélhetési nehézségek gyötrik, hogy végső kétségbeesésükben a pénzt választhatják. Ha így döntenek, ezek a földterületek is idegen kezébe kerülnek. A gazdálkodók tudatos ellehetetlenítésére az orosz szüret idején, folyamatosan helikopterek köröztek az ültetvények fölött. A gazdát és a segítőkötőket, a barátokat azzal a felkiáltással büntetik meg, hogy ők munkavállalóknak minősülnek és ezért kötelesek adót fizetni. Ez egy újabb olyan trauma a földtulajdonosoknak, mely a földteljes megváltáshoz vezethet. A parlagra is elterjesztették, hogy minden allergiás megbetegedés fő okozója, holott valójában teljesen ártatlan. Helyette bármelyik más mező növényt is kikiálthatták volna fő bűnösnek. Aki földdel rendelkezik, az tudja, hogy bármelyik nap bármikor és bárhol kidughatja fejét a növény a föld alól. Képtelenség egy nagyobb területen folyamatosan ellenőrizni feltérképüket. Akinél parlagrafüvet találnak, az akár több millió pénzbürságra is számíthat. Ezzel újra elérték céljukat: a gazdák nem bírják a büntetést kifizetni, nem érdemes a földet a nevükön tartani, így megválnak tőle. Nem, vagy keveset beszélnek az allergia valódi okairól: pl. a vegyszerezett élelmiszerekről (70%-ban felelős az emberi szervezetben lerakódott mérgekért, ami az allergiás megbetegedések fő oka!). A géntechnológiáról, a rákkeltő levegőtlen városokról, arról a hatalmas mennyiségű kémikáliáról, melyet naponta használ és kozmetikumként magára ken az emberiség, ideértve a bőrön keresztül felszívódó ruhaöblítőket, a vegyi parfümöket, dezodorokat, különféle kozmetikai szereket, stb.

Ez utóbbi mérgeket naponta, folyamatosan, -hatalmas összegeket áldozva - reklámozzák, kínálják a kereskedő hálózatok. Becslések szerint, amennyiben a kiárusítás, a földtől történő el-és megváltás, a kényszerű eladások üteme a közeljövőben a jelenlegi tempóban folytatódik, ill. nő, abban az esetben a megmaradt magyarországi földek többsége rövid időn belül, akár néhány év alatt idegen kézbe kerülhet! A felvásárlások gyorsan történnek. A magyar lakosság túlnyomó része még ma sem gondolta végig ennek katasztrófális következményeit! Holnap-holnapután a térképek idegen földtulajdonra jelezhetnek. Somogyban már van olyan terület, ahol falustól együtt külföldi tulajdonban vannak még az utak is! A térképeken a Magyarország feliratot szándékoznak eltörölni! Ne adjuk oda seink földjét! Hatalmas árat kell fizetnünk érte!

Mi a baj velünk, miért félünk a világ? Könnyen megkapjuk a választ. A montreali McGill Egyetem kiváló professzora, Wilder Penfield, évekkel ezelőtt (1960-65 között) megbízatást kapott a Rockefeller alapítványtól, hogy kutassa ki és bizonyítsa be melyik a földünk alapvető génje. A ki nem mondott valódi célja a kutatási feladat-adásnak az volt, hogy a szemita (felsőbrendű) gént találják meg. Egy egész munkacsoport dolgozott rajta. Hosszú évek után meg is találták a keresett gént, de nem egyet! Kettőt! Penfield professzor azt rögzítette a jelentésében, hogy az egyik az amerikai Indián vidékeken, a másik tisztább vérvonal a Kárpát-medencében él, magukat magyarnak nevező népcsoport, de hozzátette végső jelentésében, hogy ez a vérvonal Japántól Kínán át Afrika felső részéig, majd Közép Európa és az Uralon inneni terület egészen Skóciáig megtalálható! Ez - a szemita barát - Rockefeller Alapítvány reményét tökretevő eredmény következménye volt, hogy az alapítvány azonnal törölte a támogatását. Megvonta a szubvencióját, 40 évre pedig megtiltotta a jelentés közzétételét és annak kinyomtatását. Érdekesek a közelmúltban napvilágot látott történelem-hamisítások is, melyeknek első célja a Magyarságtudat megsemmisítése! A történelemtudósok azt tanítják, hogy a Magyar nép pusztai vándorló m. véletlen faj és a kárpát medencébe 896-ban érkezett. Ennek ellenére az 1961-ben talált Tatárlaki leleteken, melyek már bizonyítottan legalább 6000 évesek, és az ősi Magyar rovásírással írottak! Ne felejtjük, ekkor még a piramisok sem léteztek! De máris 15000 éves Magyarságnál tartunk, ha a globális köveket tekintjük induló pontnak, melyek kora 15000 év! Amivel nem tud mit kezdeni a világ tudományos köre, mert azt nem szeretnék elismerni, hogy a Magyaroké az első írástudás, hiszen abban az időben még nem létezett írás! Ezért csak egy kis múzeumban porosodik az egyébként érdekes lelet.....de meddig? Talán fél a világ a Magyarok dominanciájától, fél a magyarság alapvető képességeitől, nehogy azokkal más népek fölé kerekedjen. Gondoljunk csak arra, hogy a Magyar találmányok érvényesülését éppen a mindenkori kollaboráns magyar vezető réteg akadályozza meg! Gondoljunk csak bele, a sok Nóbeldíjasunk közül hányan érvényesültek Magyarországon! Ott van a világszenzációnak számító m. -vér, Dr. Horváth István professzor találmánya, vagy a szintén világ szenzációnak számító antigén, mely a vérerekből 5 hét alatt eltávolítja a koleszterint, ami az érszűkület, magas vérnyomás, azaz a halálozás 67%-os okozója! E kettő találmányból Magyarország annyit profitálhatna, hogy a teljes adósságát pár év alatt képes lenne visszafizetni!

Ez viszont ellentétes lenne a globalizmus szándékával, ugyanis a Magyarország elnyomására megkezdődött a betelepítés. ... itt bárki is a magyarság 50 év múlva esedékes nyugdíjellátását akarná megoldani az újonnan betelepítettek munkájából(??). A 2007-es betelepülési törvény szabad utat biztosít ... a bevándorlóknak. Az erdélyi magyarság mégis ki van zárva, számukra különböző elírásokkal gátolják és nehezítik a betelepedést.

...Ahhoz, hogy ma idegen népek letelepedéséhez alkalmassá váljon ez a terület, az elakosság számát különböző megszorító intézkedésekkel, konvergencia programmal, a gazdaság, az egészségügy teljes rombadöntésével csökkenteni kell.. A hiányt a betelepítendő idegenek fiatal generációjával szándékoznak feltölteni. Már Horn Gyula ... is nyilvánosan kijelentette, hogy a Kárpát-medencében túl sok a 10 millió magyar.. Senki ne ringassa magát abban a tévhitben, hogy az Unió majd megvéd minket. Olyan szekeret tolnak, mely minket akar elgázolni! Simon Peresz: Izraeli miniszterelnök 2007. október 10-én a Telavivi Hilton szállóban egy kereskedelmi összejövetelen kijelentette: Mára az izraeli gazdaság olyan hatalmas eredményeket ért el, hogy az izraeliek többek között fölvasárolják Magyarországot. ...A hazai lakosság még ma sincs tudatában annak, hogy attól, hogy valaki magyarul beszél, még koránt sem biztos, hogy gondolkodása és szíve is magyar. A korábbi betelepülések miatt az új ... generációk már itt születtek, tudják, ismerik és beszélnek nyelvünket. Egyetem után ... ma már jórészt k irányítják a bankokat, a külföldi cégek mögé bújva a maradékokat privatizálják, vidéken vásárolják fel TV felvétel kíséretében a földek tömegét! Természetesen senki nem ítéli el a becsületes munkából él és nem elnyomó szándékú közösségeket!

Milyen jövő vár ránk, ha a fentieket továbbra is közönnyel nézzük és beletörődvé elfogadjuk? Valószínű az er szak és a b nözés elterjedése. A munkahelyek hiányának fokozódása, tömeges kizsákmányolás, az egészségügyben a még fennmaradt kórházakban ...a magyarságnak alig jut majd ellátás, ezért már 1-2 évet is kell várni egy m tételre! Számukra nem munkalehet séget kínálnak, hanem a saját kiszolgálásukra alkalmaznak bennünket, gondoljunk a kíméletlen és zsarnokként viselkedő cégvezet kre, irányítókra. A nem disszidáló magyarságnak a szolganép szerepét szánják.

A már agyongyötört magyar lakosságot ez alapjaiban rendíteni meg, minden tekintetben. És ha valakinek ez nem tetszik, annak el lehet menni ebből a k. országból! Mondta ezt az slakosságnak egy olyan valaki, akinek nem volt elég a rabolt vagyona, vezér is akart lenni, és mindegy hogy jobb-, vagy baloldaltól beszélünk. Egy kalap alá tartoznak és egy tényérből esznek mindannyian. ...Az igazsághoz minden embernek alanyi joga van. Magyarország ma a külföldiek számára még mindig a legjobb befektetési lehetőség. A Kárpát-medencében más államokban befektetett tőkékhez viszonyítva, szinte minden ágazatban a legnagyobb hasznot, bevételt, jövedelmet termeljük mi, a legtöbbet dolgozó és a legtöbb adót fizető magyarok. A privatizálás eredményeként a külföldiek zsebét tömjük zsírosra szorgalmas munkával, az EU bérezés 10 %-ért, mialatt az árakat már sok helyen magasabbra emelték mint magában a régi EU országokban van! Nyugaton 800.000 -ból fizetik a 40 ezres gázszámlát, míg Magyarországon 80 ezerből! Még ekkor van képe sokaknak kiállni a nép elé és azt mondani, hogy még sok mindenben nem értünk el az EU áraihoz! A kereseteket aljasul hallgatnak, miközben a k és a kiszolgáló udvarház népe jóval meghaladja az EU felső vezetőinek átlagát! Kereskedelmi, pénzügyi központtá váltunk, mely intézmények többsége idegen kézben van. Több bank van ma Magyarországon, mint a lakosság létszámához viszonyítva bárhol a világon. Nálunk a legmagasabbak a hitelkamatok. Ezzel nem a jobb kiszolgálást teszik a részünkre elérhetővé, hanem a maguk számára, saját hasznukra a hatalmas mértékű uzsorakamattal a minél nagyobb népnyűzást valósítják meg. Már autóra, vásárláshoz nincs önrész, a pénz kölcsönöket pedig minden mérlegelés nélkül ömlesztik a lakosságra jelzálogterhe mellett. Kiépítették ezért a behajtó rendszert, amihez már az államhatalmokat is igénybe veszik. Vehetik, hiszen a k éppen ebből a körből kerülnek ki, és ezt a kört hívatottak szolgálni! Egy utunk lehet, mely elrevisz. Ez a jobb-, vagy baloldal teljes kizárásával(?), kizárólag a magyarság érdekeinek szemelt tartásával történhet.

Magyarellenesség: Tisztában kell lennünk azzal, hogy a lecsatolt területeken folyó, és az utóbbi időben felerősödő magyarellenesség nem a véletlen, hanem szándékos uszítás eredménye. A jelenlegi kormánnyal rokonszomszárak vezetés még mindig nem mondott le a magyar területekről, már lassan felvásárolták zsebszerződés és különböző kiskapuk által a fél Dunántúlt! A szlovákok maguknak követelik csonka hazánk északi, hegyvidéki tájait. 2006-ban szlovák vezető nyíltan hangoztatta, hogy tankokkal kell bemenni Budapestre, és porig kell azt rombolni.. A magyarverések rendszeresek. Az EU pedig alattomosan hallgat, hiszen érdeke, hogy a magyar földeket megszerezzék. Nemzetgyilkosság és népiirtás: A lakosság csökkentésére bevezetett néhány módszer példaként: Védooltások alkalmazása már kicsi, csecsemőkortól kezdve. Ma már több tanulmány foglalkozik azzal, hogy az oltások milyen mértékben károsítják a kisgyermek immunrendszerét és csökkentik saját védekező rendszerének energiaszintjét. Olyan betegségek ellen adják, melyek ma már nem léteznek, vagy elfordulásuk a világ távoli helyein is igen ritka. Vagyis a népesség túlnyomó többsége soha életében nem lesz veszélyeztetett, de szervezetét már életének kezdeti szakaszán legyengítik.

Elterjesztették az ingyenes védőoltásokat a megfázásos megbetegedések ellen. Ezeket ingyen adják a gyermekek és a nyugdíjasok részére. A lakosság nincs tudatában annak, hogy a szervezetet ezek az anyagok is nagymértékben mérgezik és gyengítik. Ha kevesebben élnek meg egészségesen a felnőttkort, az kedvez a világuralmi helyzetben lévőknek, az egészségügyi maffiát m ködtet nek. A Magyar orvosokat naponta tömegével induló repülőgépeken viszik tréningekre, ahol idegen nyelvű apró betűs kötelezvényeket íratnak alá velük, a gyógyszerek alkalmazására, majd az orvos látogatók keresik fel az akció folytatásaként az alulfinanszírozott orvosokat. Ezt tudja a kormány, mégsem tesz ellene, hiszen a gyógyszergyárak tulajdonosai éppen az általuk szolgált pénzvilág. Ezek kezükben tartják hirdetésekkel a médiát, amely rendszeresen szárnyai alá vesz 1-2 megfázásos esetet, és erre a néhány példára hivatkozva, rémhírként ijesztget azzal, hogy az influenza valamelyik vírusa rövid időn belül megtámadja a teljes ország népességét. Hosszú évekre visszamenően bizonyított, hogy nagy, esetleg néhány áldozattal járó járványok kb.37 évenként fordulnak elő. De ebben az esetben sem a lakosság kihalásáról van szó! A lábön kihordott, kezeletlen megfázásnak lehetnek szövődményei. Ezek az előfordulások mégis, csak töredékei azoknak a tragikus eseteknek, melyek az oltások mellékhatásai miatt rendszeresen előfordulnak. Lebénulás, egyéb idegrendszeri, vagy más megbetegedés több esetben is előfordult. Azt is világosan lehet látni, hogy a beadott injekciók ellenére minden évben vannak járványos időszakok és megbetegedések.

Dr.Papp Lajos szívsebész professzor és spirituális író / magyarság kutató/ sumegvar

Kiadás dátuma: 2013.02.09

Papp Lajos beszéde a Semino vizsgálatról:

Szeretemben Testvéreim, Magyarok!

Összefogás. Kivel? Kikkel? Ki ellenében? De kivel fogjon össze a magyar? Kik vagyunk, honnét jöttünk? Vajon ide sodort a szél valahonnét Ázsia belső területeiről, vagy másként van ez? Az összefogás első kérdése: kivel? A válasz egyértelmű: a teremtő Istennel! A teremtő Isten mindannyiunkat meghatározott céllal és feladattal küldött a földi mindenségben. Mindannyiunknak, kivétel nélkül feladata van. Nem véletlenül születünk ide a Kárpát-medencébe, nem véletlenül nyelvünk a magyar, nem véletlenül vagyunk itt magyarok. Nekünk itt van feladatunk, nekünk a Jóisten azt jelölte ki, hogy a földi mindenség megtartásában a Kárpát-medencét örök időnkig megtartsuk annak, amit a Jóisten nekünk és a világnak szánt.

Mi a Kárpát-medence? Kárpát-medence Isten tenyere, Isten kelyhe, ami az itt élő embereknek lehetőséget ad arra, hogy itt a földi létben a legnagyobb emberi örömmel és boldogsággal éljen és eleinknek is ez volt a célkitűzése. Tudják-e azt, hogy a modern tudományok a legutóbbi 10-15 évben milyen felfedezésekkel áldotta meg nemzetünket, olyanokkal, amelyek a mai modern világban mindenki számára elfogadhatóak. Legalábbis a materialistákat beleértve a mindenkibenük is benne vannak. A teremtő Isten nem csak szellemet, az anyagot is teremtette, tehát az anyag az nem Isten ellen való. De ezek a materialisták, akik természettudományos alapokon vitatkoztak a magyarság eredetéről, nagyon nehéz helyzetben vannak, mert a modern tudományok egyike a genetika, ezen belül az archeogenetika az elmúlt 10 évben fantasztikus ismereteket adott nekünk.

Kérem, hogy fegyverkezzünk föl nem csak lelki erővel, hanem tudással is! Ez a tudás segít bennünket abban, hogy visszanyerjük önbecsülésünket, tartásunkat, magyarságtudatunkat.

Mióta vagyunk a Kárpát-medencében? Honnét jöttünk? Avagy itt vagyunk századok óta? Ezeket a kérdéseket a történészek, az archeológusok próbálják megválaszolni, most az archeogenetika jött segítségül, mert kérem akinek lehetősége van, jegyezze föl ezt az újságot, ez a SCIENCE. A Science a világ tudományos újságjainak az első 2-3 megnevezett fontos újságjához tartozik. A Science 2000 november 10-i számában megjelent egy 17 professzor által írott cikk. (Mindig az első szerző alapján tudják elkeresni, ezt a szerzőt úgy tudják elkeresni, hogy SEMINO.)

Semino és munkatársai genetikával, ősgenetikával foglalkozó professzorok az Amerikai Egyesült Államokból, Olaszországból, Lengyelországból, Ukrajnából, Horvátországból, Romániából és sorolhatnám. Magyarországról nem volt a tudósok közül senki. Tehát 17 tudós fölvetette azt a kérdést, hogy Európa lakossága, az európai gének különböző népek fiaiban milyen arányban szerepel? Magyarul: az ősgén, ami nem mást jelent, mint Krisztus előtt 35 ezer, 40 ezer évvel itt élő kelták genetikai kódját az európai népességben, mely népek hordozzák legmagasabb arányban. Magyarul a kérdést úgy lehet föltenni: kik képezik Európa lakosságát?

Az eredmény döbbenetes! Ez Y kromoszóma meghatározás, tehát a férfi kromoszóma kutatható jobban, mint a női kromoszóma. Azért, mert a férfi kromoszóma egyik lábát elvesztette, a férfi kromoszóma könnyebben utol lehet érni és bármilyen sejtöredékből meghatározható, míg a női kromoszóma vizsgálathoz év mitochondrium kell. Itt be is fejezem a szigorúan tudományos tények boncolgatását. Hanem az eredmény a kérdés, tehát európai s genetikai állományt mely nép és milyen arányban hordoz? Az Y kromoszóma kutatás alapján ez a tudóscsoport megállapította, hogy a ma itt él , csonka Magyarországon él , tehát a teremben jelen lévő sokadalom 95 %-ában jelen van az európai gén. Magyarul azt jelenti, hogy genetikus vonatkozásban a magyar lakosság 95 %-ban európai gént hordoz.

Legalább olyan érdekes, hogy vajon a többi európai népesség milyen arányban hordozza az európai gént? És néhány korábban megválaszolatlan kérdésre is választ kapunk, mert a magyarságnak egyetlenegy nép volt az elmúlt ezer évben barátja, aki minden elkötelezettség nélkül segített bennünket, kik ezek? A lengyelek! Tehát kik hordozzák az európai gént a magyarok után magas százalékban a lengyelek, a horvátok és a Kelet-Kárpátokon túli ukránok. De ezek a népségek csak 60-50%-ban, míg a többi töredéke sem képviseli a jelen létükben az európai gént.

Ez a tudományos megállapítás sokkolta a világot, a magyar akadémikusok egy részét. De nagyon érdekes, egy Szabó Mihály nevű akadémikus genetikus professzor az általa elvégzett vizsgálatokkal mindezt megerősítette. Sőt, mondok jobb hírt, maga Czeizel Endre, a balliberális oldal nagy genetikusa is mindezt megerősítette. Kérdezem én, miért nem tudnak róla, miért nem közvetítették a televíziók, a rádiók ezeket az információkat? Elárulok valamit, foglalkoznak vele. Tudniillik a Magyar Tudományos Akadémiának a legnagyobb problémája az, hogy nem tudja megmagyarázni az 5 %-ot, miért csak 5 % hordozza a keleti géneket, az ázsiai géneket? Ezzel foglalkoznak és nagyon nehezen tudnak dőlni re jutni, mert tessék csak figyelni! Vagy az nem igaz, hogy amikor Árpád hazajött, akkor csak mindössze 150-200 ezer magyar ajkú, magyar genetikai állománnyal volt itt, vagy - mert ez valószínű, hogy igaz -, akkor a másik oldal sokkal érdekesebb. A bejövők visszahozták a géneket. Magyarul: akkor k valamikor elmentek és visszajöttek.

És máris nagyon szépen kérem, akinek ceruzája van, szintén jegyzeteljen, mert egy északolasz professzor Michelangelo Naddeo, Michelangelo, könnyű megjegyezni a nevet: nem a szobrász, hanem a ma élő professzor, aki archeológiával, népművészetrel és a rovásírással és a nyelvekkel foglalkozik, megjelentetett egy testes könyvet, aminek a címe Magyars... are back home. Tehát a Honfoglalás nem más, mint a magyarok visszajövele.

Mit állít ez a professzor egy könyvön keresztül? Hogy Krisztus előtt 5000-ben itt a Kárpát-medencében egy magas kultúra létezett, amely anyajogú társadalmat épített és igen magas szinten állt a művészetekben, igen magas szinten művelte mindazon kézműves szakmákat, amelyet a Földanya nekünk megörzött immár 7000 éven keresztül.

És mit állít ez a Naddeo Michelangelo? Végig követi a világ különböző tudósai által feltárt archeológiai és nyelvemlékek alapján, hogy hogy terjedt el a Kárpát-medencébe ez a kultúra, és hogy kanyarodott vissza, hogy ment el Ázsiába és hogy jött vissza Ázsiából a magyar kultúra.

Aki még mindig nem talált elég meggyőző érvet, az legyen olyan kedves a hiányzó láncszemet Ariantól olvassa el, de aki még mindig bizonytalan, az pedig Heribert Illig műveit kapargassa meg, Pap Gábor sok segítséget adott ehhez, az a bizonyos Kitalált középkor című munkája mindenestre gondolatébresztő. És itt a történelemórát befejezem.

Összefogás. A Jóistenen kívül kivel? Hát seinkkel! Itt, ebben a gyönyörű helyen, amit Kárpát-medencének hívunk, fellelhetők seink hagyatéka. Miért most, miért mai napság derülnek ki ezek a dolgok, azért, mert mindennek választott ideje van. A kizökkent idő visszazökkenni látszik és itt minden egyes magyar lélek képességgel és feladattal bír, hogy ezt az időt, ezt a kizökkent időt helyreállítsa.

De mi a mi nagy problémánk? Az, hogy elfelejtettük seink hagyatékát és elfelejtettük, hogy kik vagyunk. Itt hátam megettől van írva az Újszövetségnek két parancsa. Az egyik, ami az Istenre vonatkozik, a másik, ami az embertársunkra vonatkozik. Ez a szó, egyetlen szó, mind a két esetben ugyanúgy kezdődik: "szeresd a te Uradat", "szeresd felebarátodat". Hogy kell szeretni felebarátunkat? János evangéliuma egyértelműen fogalmaz: "szeressétek egymást úgy, ahogy én szeretlek benneteket, ahogy szeretett Krisztus bennünket, föláldozta érettségünk az életét". A magyarság az iskultúrájában a szeretetre épül, befogadásra épül kultúra volt és mi nagyon nehezen, de ebben az elmúlt borzalmas ezer is megtartottuk a szellemiséget, hiszen a Szent Korona tan nem más, mint a befogadás tana, a szeretetre épül, egymás mellett élő társadalom tana.

Én, mint gyógyító ember természetesen nem leszek történész, nem leszek régész, nem leszek nyelvész. Én egy dolgot kutattam az életemben, korábban az emberi szíveket szerettem volna meggyógyítani, de amikor rájöttem, hogy nem lehet elég a megbetegedett szíveket meggyógyítani, mert nincs olyan erő, ami a beteg szíveket ilyen tömegesen meggyógyítsa, akkor elkezdtem kutatni, hogy mi az oka, hogy ennyi ember szíve betegszik meg ebben a hazában ott, ahol legjobb az éghajlat a földön, ahol a táplálék gyógyszerként fogyasztható, ahol édesvízben fürdünk, ahol édes vízzel el vagyunk árasztva, ahol minden megadatott, ami a teljes emberi élethez szükséges. És egy döbbenetes kutatási eredményre jutottam. Mi a legfőbb baj, hogy-hogy ilyen körülmények között elsők között vagyunk Európában szív-érrendszeri betegségekben, elsők a daganatos betegségek halálozásában. Csak az elmúlt húsz évben ötszörösére nőtt a középkorú férfiak daganatos betegség okozta halálozása. Elsők vagyunk öngyilkosságban és mind-mind ez egy csokorba fogható, valami bennünk hibádzik.

Ezer éve mi megpróbáltunk Nyugat-Európaéhoz idomulni. Nyugat-Európa mire épült fel? Az un. euro-atlanti vagy görög-római műveltség és a zsidókrisztianus vallás mire épült fel? kik uralkodók, kik leigázók és mi megpróbáltunk aszerint élni, ahogy a nyugatiak élnek.

Kedves magyar Testvéreim!

Az összefogás azt jelenti, hogy elfelejtjük ezt a kultúrát és visszatérünk az ősi kultúránkhoz. Ez pedig a szeretetre alapuló, minden magyart befogadó, minden idegent elfogadó kultúra, mert a mi földi küldetésünk a velünk együtt élő népek jó útra vezetése, tanítása, a szeretet ösvényére való terelése. Kivel kell összefogni? A teremtő Istennel és meg kell hallani az új szövetség üzenetét: szeresd embertársadat, mint tenmagadat! Azért vagyunk betegek, mert mi megpróbáltunk. Ezer éve megosztva vagyunk vallással, bűnös színnel, származással, pártpolitikai megosztottságban vagyunk, és a magyar ember amikor megpróbál, akkor magát teszi tönkre. Mert sem genetikusan, sem földi küldetése miatt ez nem az ő világa. Nekünk a Magyarok Szövetségének helyre kell állítani a kibillentetett idők, az idegen kultúra majmolása helyett a magyar kultúrát, a magyar érzésvilágot. Aki szeretni tud, az önmagát tudja gyógyítani és embertársát. A legnagyobb gyógyító erő a szeretet és ezzel fejezem be.

A szeretetnek három megnyilvánulása van. Az érosz, a testi szerelem vonzódik egymáshoz a növényvilágban is az állatvilágban is az utódlást erősíti. Ez ugyanígy van az állatvilágban is, az emberben is. Nem tudunk mit tenni ellene, vagy nem sokat. A filia, a barátság növény és növény, állat és állat, ember és ember között ez meg van. Ezt úgy hívják ember és ember között: lelki barátság. De ezt mindannyian tapasztalják, ma barátom lett, kutya-macska barátság és valaminek okán egymásnak esik nem csak a kutya a macskával, hanem a kutya a kutyával, macska a macskával, magyar a magyarral. Mi a harmadik? A legmagasabb szint szeretet. Ez nem más, mint az agapé, az ingyen kegyelem adásának képessége. Az ingyen kegyelem azt jelenti, ha velem bárki bármi rosszat tesz anélkül, hogy helyrehozná, én tisztelem. Nem várok érte sem elismerést, sem üdvösséget, hanem én az Isten teremtette lény fölemelkedem a krisztusi szintre, mert aki engem megöl, aki meggyaláz, aki apáimat, anyáimat megölte, meggyalázta, annak is képes vagyok kegyelmet, megbocsátást adni. Erre a szintre kell visszakerülni a magyarságnak és minden illúzióval le kell számolni!

Mert minden, ami szétszakít, legyen az párt, vallás, az a magyar érzélem és gondolatvilágtól távoli. Egy Istenünk van, egy Nemzetünk van, egy Hazánk van. Összefogni az Istennel és magyar a magyarral, ez a feladat!

Isten áldja meg Önöket!

Magyarok eredete

PALLASZ Nagylexikon

Ama nagy népáradatnak, mely a Krisztus születése utáni első századokban Ázsiából Európába özönlött, a magyarság képezte utolsó hullámverését. A magyarokkal együtt, sőt még utánok is bizonyára jött néhány rokon törzs; de a történelem első sorban Pannoniának a magyarok által Árpád vezérlete alatt történt meghódítását jegyezte fel. A magyarok alkottak a Kárpátoktól övezett ország tarka-barka népelemeiből politikai nemzetet s a magyar elem az, mely politikai tekintetben mind e mai napig a vezérszerepet viszi. Hogy az eredetileg harcvágyó lovas nomád magyarok az alsó Volga vidékéről szakadtak ide, hogy korábbi tartózkodási helyük egy ideig a Kaspi-tó és a Fekete-tenger északi részén elterülő síkságon volt és hogy Arnulf bajor fejedelem meghívására rohanták meg Pannoniát, az körülbelül megállapított ténynek vehető. Hogy azonban ...mily fejlődésen ment keresztül a magyarság, amíg azzá lett, ami ma, ezek mind oly kérdések, melyek ...nyelvészeti, antropológiai és történelmi vitatkozásoknak képezik alapját.

Hogy miért nem dereng itt még világosság, és hogy a magyarság eredetének kérdése miért nincs legalább csak annyira is tisztázva, mint a többi európai népeké, az különböző és egészen sajátos okoknak tudandó be. ...

A magyaroknak Árpád vezérlete alatt történt vándorlására vonatkozólag Konstantinus Porphyrogenitus, bizánci császárnak *De administrando Imperio* című művét tartják eddig a legjobb és egyedüli forrásnak. És valóban ez a könyv tartalmaz is sok oly adatot, amit az akkori viszonyokra s ama vidékek néprajzi állapotaira vonatkozó egyéb ismereteinkkel össze lehet egyeztetni. A bíborban született fejedelem ugyanis azt mondja, hogy az úzoktól szorongatott besenyők megrohanták a magyarokat s nyugatra, azaz Szvatopluk szláv fejedelem birodalma felé való vándorlásra kényszerítették őket. Konstantinus 945 és 950 között keletkezett művében a magyarságnak törzsekre való oszlásáról, belső szervezetéről, életmódjáról, harcias tulajdonságairól, sőt vándorlásáról is elmond egyet-mást s a magyarokat - épp úgy mint a többi bizánciak - következetesen «turkok»-nak nevezi. Bölcs Leo (886-911) és Leo Grammaticus adatai mellett éppen Porphyrogenitust tartják a magyarok eredetére vonatkozólag a fő forrásnak.... Általában, amit a bizánciak a magyarokra, s a kelet-római birodalom északi határain akkoriban ide-oda hullámzó ural-altáji eredetű népekre vonatkozólag tudnak és elmondanak, az mind csak azt árulja el, hogy ama megvetett és lenézett barbárok nemzetiségi és társadalmi viszonyai felől a legszembetűnőbb tájékozatlanságban voltak, és még ezenfelül is elmosódó és hiányos adataik - a másolók hanyagsága miatt - egészen elvannak torzulva.

Nem sokkal áll jobban a dolog a keleti, vagyis mohammedán kútfékekkel. Ibn Dasztának, vagy mint újabban nevezik, Ibn Rosztehnek a madsgarokra, helyesebben madsarokra, magyarokra vonatkozó tudósítása már nagyobb eredetiséget árul el, mert munkájában, mely Dsaihaninak most ismeretlen korábbi eredetű történelmi művére támaszkodik, a magyarokat még a Fekete-tenger északi partjain való tartózkodásuk ideje alatt írja le. ...Még rosszabbul állunk a későbbi keleti írókkal, jobban mondva másolókkal, a magyarországi krónikáknak a magyarok történetére vonatkozó tudósításaival.

Ezeknek legrégebbike a XIII. sz. második feléből való, s közülük általában leginkább Anonymusnak, Béla király Névtelen jegyzőjének és Kézai mesternek krónikája magaslik ki.

Ez a kettő, valamint az u.n. Chronica Marci és a Thurócié elég értékes adatot tartalmazhatnak a saját koruk történetére és eseményeire vonatkozólag; de a magyarság eredetéről, faji hovátartozandóságáról, napkeletről Pannoniába való vándorlásáról és a honfoglalásról regéket mondanak. Nyugaton akkoriban általában nagyon keveset tudtak a keletről, és amit tudtak, az is hiányos és zavaros volt; így az uraltáji népek, melyek egyes töredékei csak újabb időkben léptek el térbe, akkor még ismeretlenebbekül tűnhettek fel és mindaz, amit ama sötét korban törökökről, tatárokról, ugorokról és mongolokról beszéltek, csak mesés híreken alapszik és olyan adatokra támaszkodik, melyeken a tudatlan középkor vad fanatizmusának befolyása kirívóan szembetűnik.

Az etnológiának tehát más eszközökhöz kell nyúlnia, és elsősorban a mai magyarságnak ama jellemző vonásait kell felkutatnia, amelyek alapján a múlt is lehet következtetni, és amelyekből körülbelül összeállítható ama testi és szellemi kép, melyben a magyarok Pannoniában, vagyis Európa keleti vidékein megjelentek. Ily jellemző vonások alatt értendő: 1. nyelvi, 2. fizikai, vagyis antropológiai sajátosságok, 3. a néplélektan körébe vágó momentumok.

Nyelvi sajátosságok még nem bizonyítják megdönthetetlenül valamely népnek faji hovátartozandóságát, mert a népek a nyelvcserének is alá vannak vetve, és azt mondhatná az ember, hogy kevés nép van, mely ezer éven át egy és ugyanazon nyelvet beszélt, míg ellenben számos oly népet ismerünk, mely nyelvét egy egészen idegennek cserélte föl. E szó: «nyelvében él a nemzet» teljesen jogosult a mi korunk viszonyai között, de a távol múltban a nyelvi momentumok csak a fejlődés és egyes mozzanatainak tanúságaiul vagy csak határkövekül szolgálhatnak az idegen nemzetiségű szomszédos területen. Szókinccs és alaktan tekintetében egységes nyelvnél ez az eszköz jelentékeny szolgáltatásokat tehet, de egészen másképpen alakul a kérdés ott, ahol oly kevert nyelvvel van dolgunk, mint a magyar. A magyar nyelv ugyanis egy török és egy az ugor csoporthoz tartozó, de közelebbről nem ismert nyelvjárásnak intenzív keveredéséből alakult, oly keveredésből, mely nemcsak a szókinccsre, hanem még az alaktanra is nagy befolyással volt, aminek folytán akár a finn-ugor, akár a török-tatár csoportba való határozott besorozása elejétől fogva meg van nehezítve. Míg a magyar nyelv alaktana... ugor jelleget mutat, addig szókinccsének tulnyomó részéhez a török-tatár nyelvjárásokban találunk analógiát és pedig főleg a keleti, tehát régebbi török nyelvterületen, mely körülmény éppen világosan bizonyítja, hogy a török nyelvi elemek már régen, a történet eltti korban, csatlakoztak, a nyelvösszeolvadás nagyon régi eredetű. ...

A nyelvnek kevert jellege itt egészen sajátos módon végbement etnikus keveredésre vall. Az alapvető elemnek kifürkészése ennek folytán soha sem lehet egyéb szuppozícionál.

A mai magyar lakosságnak csupán lelki és szellemi tulajdonságaiban ismerhet föl az összetartozás köteleke, mely mindenekelőtt az ősöknek ázsiai, jobban mondva, harcias nomád szellemére vezethet vissza. Másodszor pedig éppen ebből ítélhet meg a népkeveredésnek minőségi és mennyiségi foka; harmadszor kitűnik ebből a Volga partjairól a Duna vidékére való költözködés idejében történt érintkezés idegen népelemekkel; negyedszer: ennek alapján láthatjuk, hogy a szlávok és germánok mily befolyást gyakoroltak a magyarokra Pannoniában történt letelepedésük után. A művelődési szokások ennek folytán legbiztosabb világot vethetnek a magyarság eredetének és történetének kérdéseire, ... úgy be kell ismernünk azt is, hogy a magyarságnak későbbi fejlődése és művelődése határozottan török-tatár jellegű.

Mindent összetéve, a kulturszavak tanúsága alapján arra a meggyezésre jutunk, hogy a magyarság nemzeti léte török és ugor elemek összeolvadásával veszi kezdetét, további fejlődésére azonban török, illetve leg harcias nomád társadalom volt elhatározó befolyással. Ama néptörödékek, melyek egykor hunnok, avarok és hungarok néven voltak ismeretesek, a X. sz. folyamán nemzeti és politikai elnevezésül a «magyar» nevet vették fel, míg ezek nyelvi tekintetben lassanként beleolvadtak a Pannoniában talált szövetségesek és alattvalók tömegébe. Más népek történetében is akadunk hasonló példákra. A mai franciák eredetileg gallok, rómaiak, nyugati gótok stb. összekeveredéséből származtak. ...Igy jártak a török-tatár eredetű bolgárok, akik a VII. sz.-ban a Volga vidékéről Moesiába rontottak, az ott talált szláv lakosságot leigázták, nyelvi tekintetben maguk is szlávokká lettek, de etnikus nevüket a szlávokkal is elfogadtatták. Ami a magyaroknak Pannoniában sikerült, azt megtették a normannok is Sziciliában, a varágek déli Oroszországban, özbégek Közép-Ázsiában és más jó szerencsével harcoló hódítók egyéb vidékeken, a különbség csak az, hogy némelyek a területük leigázott nép többségében nyomtalanul eltűntek, míg más szerencsésebb körülmények közé jutott hódítók megmenthették nemzeti nevüket és azt diadalzászlóként századokon át fenntarhtták.

Azonban nagy és nehéz kérdés, hogy a magyaroknál miként ment végbe ez a fejlődés, és hogy miféle bizonyítékokat lehet felhozni erre vonatkozó nézetünk mellett. Miután a magyar nyelvnek kevert volta kétségtelenül be van bizonyítva és ennek természetes folyamánként faji vegyülést is kell felvennünk, első sorban az a kérdés merül fel, hogy hol és mikor történt ez a keveredés: már Ázsiában-e, vagy csupán később Pannoniában ment-e végbe. Ez az a sarkalatos tétel, amely körül a magyar nép történetének kérdése megfordul, mely mindeddig nem részesült kellő figyelemben, és mely ennek folytán a legsajátságosabb tévedésekre szolgáltatott okot. Porphyrogenitusnak egy a magyarok és a velük rokon kabarak között Lebediában véghezment nyelvcsereére vonatkozó futólagos megjegyzése, ami alatt tulajdonképpen két török nyelvjárás egyesülését kell értenünk, a zavart még csak öregbítette. A görög írónak ez a megjegyzése a legjobb esetben is csak két dialektus között végbement csereére vonatkozhatik, miután három évi érintkezés a törökökkel beszélni magyarok és kabarak nyelve között lévő nyelvjárás különbségeket eltűntette, ami egy ugor és egy török nyelvjárás között sehogy sem lett volna lehetséges. Két teljesen különböző nyelv között csakis abban az esetben és ott történhetik meg a csere vagy keveredés, ahol ama népek állandóan letelepedve hosszú időn át együtt élnek és érintkeznek egymással. Csakis békés együttélés folytán lehet a vallás, az erkölcsök és szokások befolyásának oly mélyen járó hatása és csakis ez által mehetnek végbe ama változások, melyeket a föld különböző pontjain kizárólag földműveléssel és iparral foglalkozó társadalmaknál tapasztalunk. Nomád társadalom ilyen természetű befolyásoknak nem nyit utat. Tova gördülő köre nem tapad soha és a folyton barangoló és szigorúan konzervatív törekvésű nomádok nem igen hajlandók idegen erkölcsöknek, még kevésbé idegen nyelvek föl vételére. Kevert nyelvet beszélő nomád nép sohasem volt Ázsiában és egyáltalában nem tételezhető fel, hogy egy harcias kalandra vágyó nomád nép az oldalát fogva békés hajlandóságuknak ismert és rája nézve egészen idegen ugoroknak valamelyik törzsével oly intenzíve összeolvadt volna, mint azt a mai magyar nyelv mutatja.

Ha a nyelvi és faji keveredés csakis letelepült állapotban való hosszas és békés együttélés eredményeként fogható fel, úgy másfelől nem szabad szem előtt téveszteni, hogy egy szántóvetés és békés kulturának élő nép nem igen hajlandó megszokott és az éghajlat és talaj sajátosságai folytán neki kedvessé vált otthonát elhagyni és harci kalandokba rohanva hódításokra indulni.

Azok, kik hajdan harcias betörésekkel idegen területen új hazát állandó lakhelyet alapítottak, legtöbbször nomádok voltak, kik nyájuktól és hozzátartozóiktól bizonyos távolságban követve, a mivelt vidékek letelepült lakosságára rohantak s azokat leigázva, felettük karhatalommal uralkodtak. Minthogy pedig a magyarság az egykorú kútfők leírása szerint, határozottan nomád szervezetű lovas nép volt, az a feltevés, hogy korábban állandóan letelepülve élt s közte és egy idegen ajkú ugor néptörzs között nyelvi keveredés ment végbe, elveszíti minden alapját. A faji és nyelvi keveredés ennek folytán csak mai hazájának elfoglalása után, tehát csak akkor mehetett végbe, midőn a magyarság már Pannoniában letelepült. Ami most már ennek a processzusnak időbeli viszonyait illeti, a tarka-barka nyelvanyagok pontos átvizsgálása után kitűnik, hogy a török elemek nem ama törökségtől erednek, melyet már a IX. sz.-ban nyugati törökágnak ismerünk, hanem a sokkal nagyobb számú keleti törökségnek valamelyik törzsétől származnak, minthogy pedig a törököknek nyugati és keleti ágra való oszlása csak a VII. sz. után ment végbe, a török elemek csakis ezen idő alatt, vagy még korábban kerülhettek a magyar nyelvbe. Ezen feltevés mellett szólnak a magyar nyelv szláv elemei is, melyek tudvaleg legaz ó-szlávban, a legrégebbi szláv bibliafordítás nyelvében is valók, oly szláv nyelvjárásból, mely már jó idővel Árpád fellépése előtt el volt terjedve az országban, s melyet a IX. sz. közepe táján E-ről beözönlő szlávok kiszorítottak. Lehetséges az is, hogy ama népkeveredés, legalább kezdetében, már a hunok előtti időszakban indult meg.

Ha a magyarok eredetéről van szó, akkor a magyar nyelvnek s a mai magyar nemzetnek történetét szigorúan el kell választani egymástól. A nyelv az Árpád előtti kornak alkotása, míg a magyar nemzet maga csak az említett vezérnek megjelenése után, a X. és XI. sz. folyamán lett azzá, ami ma; miután a török eredű magyarsághoz még a testvér besenyő, kun, palóc és volgai tatár törzsek is csatlakoztak. ... Míg a magyar nyelv története csupán konjekturákon és feltevéseken épülhet fel, addig a magyar nemzet történetének buvárlásaihoz már oly adatok állanak rendelkezésünkre, melyek az etnológiának s a középázsiai népeletről vonatkozó ismereteinknek mai álláspontján már sokkal nagyobb figyelmet érdemelnek s az etnológiai rejtélyre világot is fognak deríteni. Amennyire Ibn Khordadbe és Massudi arab geografusok sovány és futólagos adataiból, melyek a Kaspi-tó és Fekete-tenger vidékeinek IX. és X. sz.-beli néprajzi viszonyaira vonatkoznak, következtetéseket vonhatunk, s magyarok ama négy török néphez tartoznak, melyek majd egyedül, majd a kazárokkal egyesülve a Kaukázuson át be-berontottak Persiába s úgy a Szasszanidáknak, mint az arab khalifáknak elég gondot okoztak. Csak miután az utóbbiak hatalma megszilárdult, lett a nomádok elől az út dél felé elzárva. Nem egyszer harcoltak egymás ellen is, mint ez nomádok közt már ismétlődő szokásos, s a folytonos tolongás és hányódás gyakran új legelők keresésére indította egyik-másik törzset. Így történt, hogy a besenyőket szorongatott magyarok az alsó Volga vidékére nyugatra húzódtak s kezdetben egy ideig a Porphyrogenitustól említett, de földrajzilag közelebbre még nem határozható Lebediában, később Etelközben, a Bug és Dnyepr közti területen tanyáztak, a IX. sz. második felében pedig a kelet-római birodalom határain görögökkel és bolgárokkal is érintkeztek. Hogy a magyarok kisebb csapatokban még a honfoglalás előtt is be-betörték Pannoniába, azt tagadni nagyon bajos volna, hiszen Leo Grammaticus (1010) állítása szerint a turkok (magyarok) már 829-849 táján a Duna mentén tanyáztak; és nomád harcosok leginkább kisebb csapatokban szerettek szerencsét próbálni.

Teljes hadi erejével azonban csak a IX. sz. utolsó évtizedében rontott be a magyar nép mai hazájába, miután először Arnulf szövetségeseként lépett fel, két évvel később pedig, Szvatopluk fejedelem legyőzése után, a Kárpátoktól övezett országot birtokába is vette. Minthogy a magyarok első fellépésük alkalmával családjaikat és csordáikat Etelközben hagyták és ezek az ellenséges indulatú bolgárok bosszújának estek áldozatul, a honfoglalásra indult magyarságban csak egy nomád hadsereget, nem pedig családoktól és szolgálóktól követett nagyszámu népet kell látnunk.(?) A legjobb esetben is csak 25-30000-re rúghatott a honfoglalók létszáma(?) és ezek is csak kisebb csapatokra oszolva teheték meg az utat; azonban lehetséges, hogy egyes töredékeik már korábban vették el a Duna és Tisza közötti rónákra.

Lehet, hogy ez a feltevés, mely a magyar krónikások gyermekes(?) tudósításaival ellenkezik, bántani fogja az utódok nemzeti büszkeségét, de a történelmi igazság elítélésekkel nem törődhetik. Nagy nomád seregek sohasem léteztek ama vad, zordon és lakatlan vidékeken akkoriban nagyobb számu néptömeg egyáltalában nem mozoghatott volna. Nem a nagy tömeg, hanem a harci derékség, a hősies szellem, a családjaik elvesztése feletti elkeseredés aratta itt a diadalt, mert a magyarok, mint a jelenkor turkokmánjai, kipróbált edzett harcosok valának. Fegyverzetük, taktikájuk, életmódjuk, szervezetük, valamint lovaik gyorsasága és kitartása folytán Pannonia békés szláv lakosai és Németország nehézkes páncélos lovagjai felett jelentékeny előnyben voltak. Mindennek dacára ez az aránylag kevés számu sereg nem lett volna képes a IX. sz.-ban Pannonia lakosainak tulnyomó többségét leigázni és még kevésbé folytathatta volna egészen a X. sz. közepéig a kalandos betöréseket Európa többi országaiba, és alig terjeszthetett volna mindenfelé retteget és rémületet, ha Magyarország sikságain talált törzsrokonai szövetségeseikként nem támogatták volna.

Minthogy ilyen törzsrokonok ittlétét a történelem eddig ugyszólván teljesen figyelmen kívül hagyta, erre vonatkozó nézetünk igazolása végett a következő körülményre kell utalnunk. Midőn Attila hunn király birodalma megdőlt és a világverő fejedelem zászlai alatt egyesült ural-altáji néptöredékek újra kelet felé vették útjokat, egyes csapatok bizonyára itt maradtak Pannonia rónáin, mert a bizánci kútfők tanúsága szerint a költözködő népek árja nemsokára azután ismét keletről nyugatnak kezdett hullámozni és egyes nomád csapatok, a kutrigurok, utrigurok, várkunok, varchuniták stb. felváltva léptek fel ugyanazon a területen, melyen egykor a hunnok barangoltak. A költözködés útja, mely az alsó Volga vidékétől a Fekete-tenger mentén az alsó Dunáig húzódott, mindig ama népelemektől volt ellepve. Az egykorú krónikások közös néven avaroknak (l. o.) nevezik őket, - e név azonban előtűnik ismeretlen volt, - a birodalmukat pedig, mely a Don folyótól az Ennsig terjedt «Avar-birodalomnak» hívták.

E népnek eredetére, valamint az uralma alatt lévő területnek néprajzi viszonyaira vonatkozólag csak elmosódó, hiányos adatokkal rendelkezünk. Bajánnak, a jól ismert avar fejedelemnek fénykorában és a később Nagy Károly és fia Pipin ellen viselt háborúk folytán kezdenek előtérbe lépni; de ez a pár futó fénysugár nem képes történelmükre világot vetni; csak annyi bizonyos, hogy az a nép, mely a kelet-római birodalmat évszázadokon át annyit zaklatta, s melynek meggyőzése végett a keresztény világnak a frank király vezérlete alatt oly nagy erőfeszítéseket kellett tennie, az a nép bizonyára sokkal számosabb és hatalmasabb volt, mint a rendelkezésünkre álló néhány adat alapján gondolnók.

Másodszor pedig a frank seregnek semmiesetre sem sikerülhetett az avarság teljes kiirtása, mint az akkori jámbor keresztény krónikások híresztelik, mert a frankok a mai Magyarországnak csak nyugati részét hódították meg, a Duna és Tisza közti vidékre azonban és a régi Dáciába sohasem juthattak el. A VIII. és IX. sz.-beli Pannoniáról Nyugat-Európa éppen oly keveset tudott, mint Herodotus korábban az a kép, melyet ama sötét korszak tudatlansága Európának eme keleti vidékeiről alkot, jobban mondva az itteni viszonyok és körülmények felől való teljes tájékozatlansága, semmiesetre sem jogosít bennünket arra a feltevésre, hogy Árpád és magyarjai a honfoglaláskor nem akadtak rokon törzsekre.

Igen, csakis így sikerült a törökfajú madar (eredetileg major, később magyar) törzsnek Árpád (tulajdonképpen alpad a.m. fejedelem) vezérlete alatt aránylag rövid idő elteltével a mai Magyarországot birtokába venni és csakis így indíthatta meg mindjárt a következő években a győzelmes, kalandozó hadjáratokat az akkori Európa ellen. A magyarok, mint ural-altáji származású emberek(??), szintén az alsó Duna felől vonultak be, és minthogy tudvaleg leg nem voltak teljesen idegenek az országban, az avaroknak itt maradt töredékei, kik csak más nyelvet beszéltek(???), vallás, erkölcs, szokás és életmód tekintetében azonban a jövevényekkel teljesen megegyeztek, szívesen csatlakoztak hozzájuk, és ez által új életet öntve saját fajuk hervadó törzsébe, megteremtették azt a hatalmat, mely Pannonia különböző népeit egyesítette és oly államot alkotott, mely ezer év óta fennáll mind e mai napig. A honfoglalás részleteire vonatkozólag csak feltevésekre vagyunk utalva. Az avarok ivadékaival való egyesülés alkalmasint békés úton ment végbe, épp úgy mint az életerős oszmánoké a hanyatlásnak indult szeldusokokkal Anatoliában. Az évszázadok óta avar uralomhoz szokott szlávok ellenállása sem lehetett valami jelentékeny és a Szvatopluk morva fejedelem ellen vívott harcokon kívül nem igen történt említésre méltó küzdelem. De hogy ezek a harcok sem kívántak valami különös erő megfeszítést, az abból is kitűnik, hogy a magyarok egy része, alig hogy itt megjelentek, Olaszországba rontott és hogy általában nem törődve az itthonhagyott ellenséges törzsekkel és alattvalókkal, kalandozó hadjárataikat ezentúl szakadatlanul folytatták és É-ra egészen Hamburgig, Ny-ra Bordeauxig, D-re Apuliáig és K-felé Konstantinápolyig is elbarangoltak. E hadjáratok a IX. sz. végétől a X. sz. közepéig szakadatlanul tartottak és indító okaik és céljuk tekintetében teljesen megegyeznek ama rablóhadjáratokkal, melyeket kalandvágyó turkománok még manapság is indítanak Persia ellen, és általában olyan természetűek voltak, mint más vidékek nomád pusztalakóinak a mivel területek letelepült lakossága ellen indított rablótámadásai. Amíg a szomszédos szlávok, németek, olaszok és görögök az elpusztíthatatlan, szívós természetű pusztalakóknak idegenszerű megjelenéséhez, sajátos harcmodorához és fegyverzetéhez hozzá nem szoktak, és amíg az ázsiai harcosok oly kitartó, szívós erővel és edzettséggel léptek fel, amelyet csak rég megszokott életmódjukból meríthettek, addig kedvezett is nekik a hadi szerencse és a legtávolabbi országokat bekalandozva, rabszolgákkal és bűzsákmánnyal megterhelve tértek vissza övéikhez Magyarországra. De amint elleneik lassan-lassan neki bátorodtak és tőlük egyet-mást el is tanultak, szerencsésük csillaga hanyatlásnak indult. A Merseburg mellett vívott szerencsétlen ütközet (993) után 955. a Lechmezei csata következett, melyben a magyarok az egyesült német hadsereget teljesen legyőzték. E nagy vereség megtörte a magyarok harcvágyát és nagyobb szabású rablóhadjárataiktól is vette a kedvüket. A X. sz. második felével a háborgó elem lassanként csillapulni kezd.

Ekkor kezd dik tulajdonképpen a kirástályosodás folyamata az ország tarka-barka(??) lakossága közt, s ebben a legkülönböz bb országokból idehurcolt rabszolgáknak elég jelentékeny szerep jutott; minthogy ezek, a vezérek és törzsf nők közt szétszotva, a már korábban állandó lakhelyhez szokott szlávokkal s az avarok félnomád maradékaival együtt a békésebb életmód meghonosulásához, valamint az ország megszilárdulásához is jelentékeny hozzájárultak. Ebben természetesen a keresztény hitre való áttérés tette a legnagyobb hatást, mert noha már jóval a magyarok Árpád vezérlete alatt való megjelenése el tt történetek térítési kísérletek (már a IX. sz. elején van tudomásunk keresztény vallást követ avar fejedelmekről), a salzburgi és lorchi érsekek kiküldött térít i csakis az ország nyugati részeiben mutathattak fel némi kérdéses eredményeket. A térítés munkája Géza fejedelem idejében (972-997) indult meg nagyobb er vel s bár egyes, a régi ázsiai valláshoz makacsul ragaszkodó törzsek id nként felzendültek az új rend ellen. Magyarország Géza fejedelem fiának, Szt. Istvánnak uralkodása alatt legalább küls leg, teljesen a nyugati keresztény államokhoz sorakozott.

A mai magyarság keletkezésének történetében felettébb érdekes az a szerep, melyet Árpádnak honalapító magyarjai játszottak a kristályosodás eme folyamatában. A mondottak után könnyen átlátható, hogy a csekélyszámu(??) honalapító magyarság a számos háborukban és kalandozó hadjáratokban, otthon épp úgy mint idegen földön, mindig a vezérszerepet vitte s ugyszólván éltet s mozgató lelke lett Magyarország szláv és avar eredetű lakosságának. Ily körülmények között természetes, hogy a magyarok sorai a hatvan évnél tovább tartó harcok és szakadatlan fáradoalmak közepette jelentékenyen megritkultak. Mindig a legels sorokban küzdöttek, buzdítói, életrekelt i voltak a prédára sovárgó tömegnek, s a Pannoniában talált, velük eredet és kultúra tekintetében rokon ural-altájiak nélkül a szlávok tulnyomó többségében éppen úgy elenyésztek volna, mint a bolgárok. Moesiában, a varágek Oroszországban, vagy Baber ivadékai É-Indiában. A csekélyebb számu magyarság szövetségeseivel való együttléte idején csakis nyelvét áldozta fel: elhagyta török anyanyelvét; és úgy látszik, hogy ez a nyelvcsere a velük egyérmü törzsrokonokkal való egyesülés folytán elég gyorsan ment végbe, gyorsabban, mint a frankoknál Galliában, mint a normannoknál Angolországban, vagy a mandsuknál Khinában. Ezt a nyelvcsereét eddig azonosítani akarták azzal, mely Porphyrogenitus állítása szerint a magyarok és kaburok között Lebediában ment volna végbe; csuvasokat értve a kabar név alatt, annak dacára, hogy újabban kitünt, hogy a csuvas nép csak Bulgarnak a mongolok által történt elpusztítása után a XIII. sz.-ban keletkezett. (Ebben a feltevésben f leg az r és z hangoknak mindkét nyelvben észlelhet váltakozásából indultak ki, anélkül hogy fontolóra vették volna, hogy ez a hangcsere a török nyelvjárásokban is kimutatható, s hogy egyéb bizonyítékok teljesen hiányoznak.)

Ha a honalapító magyarok nyelvi tekintetben bele is olvadtak(??) a velük rokon és szövetséges népek tömegébe, a harcias szellemet s kimagasló uralkodási képességet új életre serkentették, új tettekre sarkalták; az ural-altáji elemet Európa Dny-i részében uralkodóvá tették századokon át. Valamint egyéb vidékeken és különböz korszakokban gyakran megesett, hogy a leigázott vagy szövetséges népek a gy z k nevét, mint dics séges nemzeti nevet maguk is felvették, úgy történt ez az avarok utódaival is, kikről nem is tudjuk, hogy maguk, vagy egyes törzseik miféle nevet viseltek. Ezek a X. sz.-ban felvették a magyar nevet s ezentul Magyarország l n a Kárpátok aljában fekv országnak s a hozzá tartozó szomszédos területeknek neve.

Valóban bámulatos a magyarság keletkezésének történetében az a nemzetiségi és politikai győzelem, melyet a csekély számú ural-altájiak Pannonia tulnyomó többségű szláv lakossága felett kivívtak s igazán csudálatos az a szívós kitartás és ügyesség, mellyel a magyar hegemonia megalakult s magát oly sok megrázkódtatás, politikai és társadalmi válságok és átalakulások közepette fentartotta mind e mai napig. Már Árpád magyarjainak megjelenése előtt is az ural-altájiak voltak mint «natio militans» a letelepült szláv lakosság urai - Magyarország és Erdély várai és városai közül azok, melyek már a honfoglalás korából ismeretesek, legtöbbször szláv nevet viselnek - sokkal inkább megéledt az uralaltájiak uralma a magyarok megjelenése után. Szt. István korában, amikor a vallással együtt a Nyugatnak keresztény intézményei is meghonosultak nálunk, sőt még később is, a magyarság csak az uralkodó osztályra szorítkozott, míg a köznépi többsége a szláv nemzetiséghez tartozott, amit az a körülmény is bizonyít, hogy a magyar nyelv a legtöbb egyházi és politikai intézmény, méltóság és hivatal jelölésére szláv szót használ. A magyar nép maga csak később kezdett számban emelkedni, amikor részint a szláv lakosság egyes töredékei, részint pedig a kalandozó hadjáratok idejében külföldről hozott foglyok és rabszolgák lassan-lassan elmagyarosodtak; ezek ugyanis a kereszténység elterjedése után az udvornici (házhoz és telekhez tartozók) nevet nyerték s felvették uraik nyelvét és nemzetiségét. Ha mindezen körülményeket tekintetbe vesszük, be kell ismernünk, hogy a magyar hegemonia csakis az egykori nomádok szigorú konzervativizmusának, nemzeti büszkeségének és lovagi erényeinek köszönheti fennmaradását, nem különben annak a parzi mvel dési szellemnek, mely a vezérek s a társadalom elejének tulajdona volt; oly kulturának, mely az iszlám elhatalmasodása előtt, a VII. és VIII. sz.-ban úgy az alsó Volga vidékén, mint a Fekete-tengertől északra eső vidékeken uralkodó volt s a keresztény nyugatnak akkori mveltségét messze tulszárnyalta. Azt sem szabad emellett figyelmen kívül hagyni, hogy a török-tatár népek bevándorlása még akkor sem szűnt meg teljesen, amikor Szt. István birodalmában a társadalmi viszonyok már szilárdulni kezdtek, s besenyők, palócok, volgai tatárok meg kunok egészen a XIII. sz. közepéig vándorolnak Magyarországra, hozzácsatlakozva az uralkodó magyar elemhez. A társadalmi átalakulásnak ez a processzusa az egykori pusztalakóknál természetesen nem eshetett meg minden zavar nélkül. A nyugati vallás és intézmények elleni küzdelem és ellenszenv még a végleges letelepülés után is elég sokáig tartott. Csak a nyugatnak egyre növekvő befolyása, egyes lovagok s békés bevándorlók letelepedése törte meg végre az ellentállást, s amint egyre terjedt a nyugati kultúra s egyre szorult a harci kalandok színtere, az egykori vitézek lassankint békeszerető földművelők lettek. Mindennek dacára a magyarság az ország egyéb nemzetiségeivel szemben századokon át ijesztő kisebbségben maradt. Magyarország egészen a legújabb korig nem nemzetiségi, de politikai tekintetben volt «magyar» állam. A szlávok, románok, horvátok és németek egyaránt jogot formáltak a «hungarus» névre s egyformán lekesedtek Szt. István koronájának politikai fennmaradásáért és jogaiért. Ez az állapot egyre tartott még akkor is, amikor a reformáció által felébresztett magyar nemzeti eszme életre kelt, mert a politikai és mvel dési együvértartozás százados köteléke, a szerencsének s balsors csapásainak együttes elviselése, s különösen a magyar elemnek nagyfokú türelmessége idegen ajku polgártársai iránt, nem engedte meg, hogy szeparatiztikus törekvések kapjanak lábra. Az idegen nemzetiségek ragaszkodásának a magyarokhoz különben meg voltak a maga természetes okai. Magyarok voltak a tulajdonképeni honalapítók; a haza ellenségeivel vívott harcokban leginkább a magyarok tüntek ki vitézségükkel, elszántságukkal: magyarok lobogtatták egyre a szabadság zászlaját.

Magyarország szabad alkotmánya az angol mellett a legrégebb Európában; magyarok inaugurálták e hazában az új korszakot, a magyarság képezi jelenleg az országnak anyagi és szellemi arisztokráciáját; és végre ma már, bámulatos asszimiláló képessége folytán a magyarság számszerint is majoritásban van, mert a 8000000-nál több magyar jelenleg létszám tekintetében is jóval túlhaladja az ország többi nemzetiségeit.

A magyar nép keletkezési történetének ez a futólagos vázlata is igazolja, mily intenzív er lakozik egy lelkes, bár csekély számú hadseregben s él még hosszú századokkal a hódítás szerencsésen befejezett munkája után is, mert az uralomra termettség ezer veszély és viszontagság közepette is megmarad szilárdan, törhetetlenül s szupremáciáját még az idegen elemek tulnyomó többsége felett is meg rzi. Miután a politikai hegemoniát szerencsésen meg tudta tartani a maga kezében a magyarság, ma már nemcsak hogy szám szerint meghaladja a vezetésére bízott idegen nemzetiségű népelemeket, hanem a szellemi vezérség szerepében bátran és rendületlenül halad tovább az állami és társadalmi reformok útján. A magyarság képezi a dualisztikus osztrák-magyar monárkiának politikai tekintetben legérettebb s legtehetségesebb részét, ...a szerencsés gondviselés három nagy néptenger érintkezési pontjára, a szlávok, germánok és románok közé helyezte a magyarságot biztos oltalmul a nemzetiségi surlódások ellen; és Európa Dny-i részében történend kés bbi átalakulások esetén a magyarokra még igen jelentékeny szerep vár.

Forrás: Pallas Nagylexikon (1893 és 1897, 1911-ben megveszi a Révai...)

Szerkeszt i kritika:

A fenti eredetelemzés (100-120 éve) a sok hasonló tárgyú, egymással ellentmondásban álló forrás és elmélet szintézisét próbálta létrehozni, kerülve a magyarság dominanciájának kezdett l folytonos érvényesülését, annak igazolását. Vitatható egyebek közt a magyar nyelvi eredet siségének mell zése, a nyelvi keveredések hangsúlyozása, az ural altáji komponens eltúlzása, a szkíta -hun- avar nyelvi közösség létének elmell zése, a honfoglalás létszámbeli és szervezetségbeli értékeinek alábecsülése, a beseny támadások túlértékelése, az autochton népek ötvöz désénél a magyarság asszimilációs erejének alulértékelése, a középkori regék, mondák értékeinek mell zése stb. Az elemzés számos ponton önmagával is ellentmondásos, nyelvezete magyartalan, a javítások ellenére is hibás.

Történelmünk eredetei

... a Római hódítók korában is jóformán üres volt a Kárpát medence és korábbi telepéseknek nyoma sem volt. Ezer évvel később is csak szlávok éltek itt, ezek azonban nem tanúsítottak ellenállást a jóval később érkező magyar megszállókkal szemben..." ???

Érdeemes idézni Glatz Ferenc írását a Magyarok Krónikája c. művében, amelyben a Tudományos Akadémia elnöke a következőket írta a magyar nemzetéről:

" Ezek a primitív hordák, akiknél a gyermek és nemi gyilkosság régi tradíció...görbe lábú gyilkosok, primitív hordák, nyelvük nem lévén, a sokkal magasabb szláv törzsek szavait lopták el... "

Lássuk hát, mit is tanítanak Európa egyetemlein erről az időszakról és mi az, ami nyugaton köztudott, s ami nálunk a mi akadémiánk úgy hallgat, mint a sír...

Az őskor és az újkor emlékei - a Kárpát-medencében a nyugati tudósok ismertetésében a következőket tartalmazza:

1. Az ember egyik legfontosabb szerszámának alapanyaga az obszidián volt, melynek eddig feltárt lelőhelyei Tarcal, Tokaj, és a Hont megyei Csitár község határában voltak. A feltárások igazolják hogy ezeken a helyeken KŐIPARTELEPEK voltak, ami a képtömeges felhasználását bizonyítja. Az a tény már önmagában is nagyon nagy tömeglakosságot jelent.

Angol régészek megállapítása szerint az obszidián út, a só út, a borostyánút, kagyló út innen indult ki, a Kárpát-medencéből, és jutott el Európa minden lakott helységébe.

Ezen utak összefutása és találkozási pontja a Kárpát-medencében a tömegek által leggyakrabban lakott terület volt. Európa leggyakrabban lakott területe a Kárpát-medence volt már ebben az időben!! (mit is tanít nekünk a Magyar Tudományos Akadémia, azt hogy a Kárpát medence ez időben üres volt és jóformán lakatlan, csak szlávok laktak itt...)

A nemzetközi tudományos kutatás (a magyar helyett) lépésről lépésre tisztázza, hogy a fémekelevezett korszakok is a Kárpát-medencéből indultak ki - különös tekintettel arra hogy Európában először itt voltak ércfeltárások, majd később a Cseh medencében.

A rézkor kezdetén egész Európában csak az alábbi helyeken folytattak bányászatot John Dayton kutató megállapítása szerint:

1. Körmöczbánya (Nyitra) arany, ezüst, antimon
2. Selmeczbánya (Nyitra) ezüst
3. Nagybánya (Szatmárnémeti) arany, ezüst
4. Fels bánya (Szatmárnémeti) arany, ezüst, cink, ólom
5. Kapnikbánya (Szatmárnémeti) ezüst, antimon, arzén
6. Offenbánya (Torda-Aranyos) ezüst, tellur
7. Veresbánya (Alsó-Fehér megye) arany
8. Rudnikbánya (Nyitra) réz, ólom, ezüst
9. Rudabánya (Borsod) arany, ezüst, vas
10. Nagyág (Hunyad megye) arany, ezüst, tellur, mangán
11. Dognácska (Krassó, Szörény) réz, ólom
12. Szaszkbánya (Krassó, Szörény) réz
13. Majdánpatak (Krassó, Szörény) réz
14. Gölniczbánya (Szepesség) réz, antimon, nikkel

Óriási fémfeldolgozók nyomait tárták fel eddig Bodrogkeresztúr, Lengyel, Er sd, Vincsa, Gulmenitz, Tószeg, Jordánhalom, Tordos, Polgár, Perjámos, Velemszentvid, Hallstadt, Karanovo, Remete, Nyitra, Lerna helyeken. Az itt felsorolt lel helyek, és olvasztó telepek kiszolgálását nagy létszámú személyzetnek kellett fenntartani, s terményeikkel is ugyancsak nagy tömegeket szolgáltak ki egész Európában.

A Kárpát-medence skultúrájának legszenzációsabb bizonyítéka a tatárlaki lelet, melyr l a nemzetközi tudósok kutatásai igazolták, hogy több mint 1.500 évvel megelőzik a Mezopotámiai els írásos leleteket.

A nemzetközi orientalista konferencia elfogadta, hogy az emberiség civilizációjának bölcs je NEM Mezopotámia, ahogy eddig hitték, hanem a Kárpát-medence, s ezen belül Erdély. (A Tatárlaki agyagtáblák helyi, Tatárlaki agyagból készültek, a Mezopotámiai legkorábbi leletek 6.000 évesek, míg a Tatárlaki leletek 7.500 évesek)

A Magyar Tudományos Akadémia állításaival ellentétben a Kárpát- medence nemhogy nem volt üres, de A Kárpát-medence az sk kor (a paleolitikum)-tól kezdve Európa legs r bben lakott területe volt. Mindenben a Kárpát-medence járt az élen egész Európában.

lásd :

1. "A Kárpát-medence volt a szarvasmarha Európai háziasításának gócpontja, mert a vad se itt élt a legnagyobb számban. A sertés helyi vad seinek háziasítását a Kárpát-medencéből, f leg a bronzkorból lehet kimutatni."

2. H. Würm kutató igazolta hogy a Kárpát-medencében a gabonafélék kinemesítése az scirokból az i.e. 6.000 - ben már befejeződött. Állítását igazolják a gabona termesztéséhez szükséges szerszámokat előállító kőipartelepek feltárása és kormeghatározása a már említett Tarcal, Tokaj, és Csitár határában.

3. A civilizációt forradalmasította a kerék feltalálása. A kerék felhasználásával készült első kocsis a Kárpát-medencéből származik (Az angol nyelv ma is őrzi a Magyar Kocs község nevét az angol Coach szóban...) Az első kocsik lelőhelyei, Budakalász, Szamosújvár, Gyulavarsánd, és Herpály. Megjelenési idejük i.e. 2.000.

4. A Magyar Tudományos Akadémia azt is állítja, hogy a Római Birodalom elfoglalta Pannóniát, és itt sztyeppei állapotokat talált, s jóformán néptelen volt a teljes terület. Ezzel szemben mit is tanítanak Nyugat-Európa egyetemlein? Edward Gibbons történész könyveiből megtudjuk hogy a Római Birodalomnak Pannónia gabonája és bora kellett, ezért támadtak a Scythia Pannon törzsekre, és i.e. 35. - től i.sz. 9 -ig, összesen 44 esztendei szüntelen hadjáratok árán bírták csak elfoglalni. Vajon milyen erősség, és mekkora nép lehetett mely a világ akkori legnagyobb és legerősebb katonai nagyhatalmának 44 esztendeig ellen bírni állni? Nyilván nem egy lakatlan és jóformán üres ország lehetett, habár akadémiánk ezt állítja, a tények dacára.

5. A paleolitikumtól kezdve világviszonylatban az első és legősibb a KŐRÖSI kultúra.

6. A Kárpát-medencéből származik

- az epigrafikai és paleográfiai írásrendszer
- a korongelőtti és a korongolt kerámia
- a gabona kinemesítése az scirokból
- a fémbányászat
- a fémművészet
- az ötvös művészet és a technikai civilizáció alapja
- a kerék!
- a kengyel!

7. Gordon Childe és Fritz Sachermeyr szinte egybehangzóan írják műveikben, az Európai népek tanítómesterei a Kárpát medencei scythák voltak.

Lássuk a bizonyítékokat a scythák Kárpát medencei szónosságáról.

A kérdés, ki a Kárpát medence szírtokosa, ki az az nép mely Európa kultúráját megteremtette.

Az ókori íróktól hasznos adatokat tudunk meg, náluk már i.e. 700-tól találunk adatokat a Kárpát medence történelmére vonatkozóan Herodotos (i.e. 484 - 406) akit a történetírás atyjának is neveznek, azt írja IV. könyve 48. bekezdésében "Szkítaország legnagyobb folyója az Ister(IsterGam-Esztergom) (Duna). Közli, hogy az Isterbe folyik a Tiphisas (Tisza) és az Agatirs scytha törzsek I Erdélyben I a Maris (Maros)"

Herodotostól megtudjuk azt is, hogy a Kárpát -medencei scythák első királya TARGITAOS volt. Ha a nevet nyelvészeti vizsgálatnak vetjük alá, akkor a nyelvfejlés szabályai szerint a kemény T hang helyére annak lágy váltohangját, a H-t tesszük, és elhagyjuk a görögös os képzést, akkor tisztán áll el ttünk, hogy az első király nevét rzi még ma is a Hargitanev hegy.

A scythia és a hun nép azonosságát igazolta AGATHIAS (szül i.e. 301.) könyve 154. oldalán, "Mindazon barbarus népek, melyek az Imauson belül lanknak scytháknak vagy hunnosoknak neveztetnek. "

Ptolemaeus Claudius (i.e. 138 - 180) III. könyve, 5. fejezet, 19 oldal, írja A scythia alánok fölött lanknak a roxolánok, pannonok és hunok, mind testvérek.

Hippocrates (i.e. 456 - 366.): Európában él a szittyia nép, melyet szármataknak, szakáknak, szabi-roknak, gepidáknak, pártusoknak, pannonoknak, médeknek, jazigoknak(Jász), hunnosoknak és avaroknak is neveznek....

Azaz, a régi írásokból tisztázódik, hogy a rejtélyesnek és titokzatosnak tartott népnevek mögött az azonos HUN SCYTHA népet kell keresni.

Ezekkel az adatokkal tovább tisztul a kép, miszerint Gordon Childe-t idézve. Az európai népek tanítómestere a Kárpát medencei műveltség volt, azaz a magyarok ősei a scythia nép! A mi őshazánk a Kárpát medence!

shazakutatás

Egészen 1849-ig Magyarországon köztudott volt a scytha, hun, avar, magyar azonosság.

Ezt a nemzeti öntudatot a **Habsburgok törték meg azzal, hogy a Magyar Tudományos Akadémia elnökévé tették Joseph Budenz-et, aki egyetlen szót sem tudott magyarul, de megállapította a finnugor elméletet, mely a mai napig egyeduralgó. Hiszen úgy a Habsburgoknak, mint a náciaknak, s később a kommunistáknak egyaránt megfelelt, mert az a nemzet melyet megfosztottak nemzeti öntudatától, és megtörték büszkeségét, s elroppantották gerincét, melyet si múltjának ismerete biztosított számára, sokkal könnyebben elnyomható, félrevezethető, kihasználható.**

Mivel a szó elszáll, a betű megmarad, érdemes leírni pár dolgot a magyar történeletről és a Magyar Tudományos Akadémia hivatalos irányvonalának az 1848-as szabadságharc bukása utáni hirtelen, 180 fokos irányváltoztatásáról, s az ennek következtében axiómává vált finnugor elméletéről mely valóságos szent-tehén dogmává merevedett. Ennek igazi okáról és a háttérrel az angol, amerikai, kanadai, argentin, francia kutatók írásai alapján a következőket kell tudnunk.

1) Mikor Széchenyi megalapította a Magyar Tudományos Akadémiát, akkor a következő volt a hivatalos álláspont:

Minden magyar krónika, s gyeszta, az ország lakosságának szájhagyományai tanúsítása alapján köztudott volt és az MTA (alapítása és létrehozása óta) hivatalos elfogadása alapján is ... tény hogy a scytha eredet - hun, avar, magyar nemzetazonosság révén a Kárpát medencei magyarság ittléte minimum 12.000 éves.

Ugyancsak elfogadott volt Torma Zsófia erdélyi régész Tordas melletti ásatai ... alapján, melynek során a Mezopotámiai legrégebbi leleteknél 1.500 évvel régebbi írásos leleteket talált, ezzel írásos igazolást nyert a scytha, hun, avar, magyar nemzetazonosság.

Erre nézve az írás végén adatokat, tényeket ismertettünk, olyanokat, melyek Magyarországon SOHA nem kerültek ismertetésre, mivel az MTA meggátolta ezek publikálását - mind az osztrák uralom, mind a náci éra, mind az orosz megszállás évtizedei alatt, mivel mindezen idegen megszállóknak azonos volt az érdeke.

Idegen szempontból nézve mire jó a finnugor elmélet?

Megsemmisíti a magyar nemzeti öntudatot, a világ legelmaradottabb, legprimitívebb népének állít be minket a világ országainak színe előtt, kit n alap magyarellenes propagandára, 1920-ban igazolásul szolgált hazánk feldarabolására, és mind a mai napig úgy a germán, mint a szláv népek kedvenc hivatkozási alapja magyarellenes propagandájukban. Azaz a finnugor elmélet abszolút magyarellenes célokat szolgált, és szolgál ma is, s történik mindez a magyarellenes tevékenység a magyar nemzet adófizet inek pénzén! Immáron 150 esztendeje folyik ez a magyarellenes MTA tevékenység, ... a magyar lakosság pénzén. Miért? És hogyan kezdődött?

2) 1850-ben a Magyar Tudományos Akadémia hirtelen szemébe dobta a krónikáinkat, azt mondva, hogy a magyarok szeretnének egy dicső múltat hazudni maguknak. (ezt, megjegyzem Dr Glatz Ferenc szóról szóra megismételte egyik TV interjújában...) és 1850-ben minden a még Széchenyi által alkalmazott kutatót, tudóst, nyelvészt kirúgtak, a magyar tudósok helyére német, és cseh "tudósok" érkeztek. Az új kinevezett igazgató Joseph Budenz német nyelvész lett. Az ő vezetése alatt került bevezetésre a finnugor elmélet, mely szent-tehén dogmává vált mára.

Mi volt a háttérben, és miért maradt ez 1850 óta egyeduralkodó az MTA hivatalos vonalán?

A magyarázat egyszerű .

Mikor az osztrák és orosz elnyomók közös erővel leverték a magyar szabadságharcot, Európa nemzetei szimpátiával fordultak felénk, és megvetéssel az osztrákok iránt.

Ferenc József utasítására az osztrákok, és évszázadok óta hűséges kiszolgálóik a csehek, közösen kidolgoztak egy remek tervet - a terv célja Magyarország és a magyar nemzet sárba tiprása, a magyar nemzeti öntudat megsemmisítése volt, s az hogy Európa nemzetei soha többé ne fogják Magyarországot pártját.

Ennek a tervnek eszköze a finnugor elmélet - ezt egy Joseph Budenz nevű német dolgozta ki, 5 cseh asszisztensével.

Érdeemes megjegyezni hogy habár a finnugor elmélet nyelvészetben alapszik ezen "szakemberek" egyike sem tudott magyarul. Közel 50 éven át, míg óriási fizetést húztak a magyaroktól, a Magyar Tudományos Akadémia vezetőiként Pesten éltek, haláluk napjáig nem is tanulták meg nyelvünket, soha nem szentek meg a nemzetközi tudományos konferenciákon hangoztatni, hogy a magyar a világ legelmaradottabb legprimitívebb csordája, egy primitív horda, akik vezetésre szorulnak. Hálásaknak kellene lenniük azért, hogy Ausztria, a kultúrát és műveltséget nyújtotta nekik, de a primitív magyarok hála helyett örökös rebellisként állandóan megtámadják Ausztriát.

A propaganda fényesen bevált. Európa nemzetei, akik azelőtt szimpátiával támogatták a magyar függetlenségi törekvéseket, ezután Magyarország ellen fordultak.

Mi a finnugor elmélet lényege?

Joseph Budenz (aki egyetlen szót nem tudott magyarul) .. kidolgozta ezt a nyelvészeti elméletet, **saját maga a következőket mondta:**

1) Nincsenek szövegek, melyek a finnugorság nyelvén szólnának, az írásbeliség előtti korból.

2) Ennek következtében mind a finnugor nyelv szóképzete, mind a nyelvtani szerkezete a maga teljességében és legapróbb részleteiben teljesen ismeretlen előttünk. Azaz, el kell ismerni, hogy NINCSEN finnugor nyelv. E nyelv sosem létezett, de létezhetett volna. Ha létezett volna, akkor eredetét kb. 7.000 évre becsülnénk.

3) Nincs olyan etimológus módszer mely hipotetikus, és nemlétező nyelvekkel való rokonságot vagy azokból való származást tudományos eszközökkel bizonyítani tudná.

4) Csak az állt módomban, hogy egy hipotetikus finnugor nyelvi szöveget írjak asszisztenseim segítségével.

Azaz - összefoglalva:

A német és cseh, magyarul nem tudó emberek keresnek egy nyelvet - amiről beismerik, hogy NINCSEN. Beismerik hogy teljesen ismeretlen ez a sosemvolt nyelv. Azt az nyelvet kinevezik 7.000 évesnek, de az a nép mely állítólag ezen beszélgetett, csak 2.000 évvel ezelőtt keletkezett. Ezen az ismeretlen és sosemvolt nyelven szövegeket írnak maguk a kutatók. Saját elképzelésük alapján kreálva a szövegeket. Ezt komoly és tudományos nyelvészetnek nevezni NEM LEHET.

Az osztrák érdeklődés az volt hogy:

1. Európa nemzeteiben ne ébresszenek többé rokonszenvet a magyar szabadságharcok, hiszen a világ legelmaradottabb, legprimitívebb, minden kultúra nélküli, tengődés és vezetésre szoruló állatsorda a magyar - örüljön annak, ha Ausztria megszánja és kultúráját nyújt neki, de a hálátlan állatok csordája, a primitív és elmaradott kultúrátlan magyarok hála helyett rátámadnak szegény Ausztriára?.

Ez a magyarellenes propaganda fényesen bevált.
A finnugor elmélet kitalálása óta az osztrákok (a magyar állam pénzén) egész Európában terjesztették, s ezzel egy magyarellenes érzés, sok esetben gyökök alapját vetették meg.

Mindössze megjegyezném, ez az elmélet mivel magyarellenes, kit n en megfelelt minden nagyhatalomnak mely hazánkat megszállta. Hiszen minden megszálló nagyhatalom érdeke, hogy NE LEGYEN MAGYAR NEMZETI ÖNTUDAT, a nemzet ne ismerje meg saját múltját, hiszen akinek nincs múltja, annak jövője sincs, s ezt k nek nagyon jól tudják.

Így - az osztrákok bevezették, ... és az oroszok közel 50 éven át belénk sulykolták - ma már senkinek eszébe sem jutna, hogy ezt megkérd jelezze.

... a magyar nemzet pénzén folyik a magyarellenes propaganda immáron 150 esztendeje, saját magunk ellen!!!!

Lássuk tehát, mi az igazság?

A finnugor hazugság sulykolása helyett rövid, és hiányos összefoglaló a scytha, hun, avar, magyar azonosságról s pár lényeges tény a sumir, magyar, török rokonságról.

Minden pápai bulla azzal kezd dött (évszázadokon keresztül):

"A Királyi scythák utódai, a hunok és avarok leszármazottai, a mai magyarok"...

Azaz, köztudott volt származásunk és eredetünk.

Lenormant (francia nyelvész) már 1830-ban megállapította hogy a "sumir nyelv ural altáji nyelv, a mai nyelvek közül a magyar áll hozzá a legközelebb". John Rawlinson (angol kutató) egy székely pap segítségével a rovásírásunk révén fejtette meg a sumir írást. Azaz, ha semmi közünk nem lenne a sumirokhoz, akkor nem lehetett volna a székely-magyar rovásírás révén megfejteni a sumir írást.

A British Múzeumban a sumir kiállításon szerepelnek az ásatások során napfényre került kisebb nagyobb szobrok, s ezek között láthatóak a sumir nép állatait ábrázoló szobrok is. Ezek pl. racka juh, komondor, kuvasz, magyar ridegmarha. Ilyen állatai csak a sumiroknak, és a ma él nemzetek között CSAK a magyaroknak vannak.

Sir Leonard Wolley archeológus professzor, ki egész kutatómunkás életét (közel 60 esztendő t) töltött Mezopotámiai ásatásokkal, a következő t mondta:

"1939 óta kérelmezem a Magyar Tudományos Akadémiát, hogy küldjön nekem egy magyar nyelvészt. A sumir nyelv - 7.000 éves volta dacára - ma is elképesztő egyezéseket mutat a mai magyar nyelvvel. Kutatásaim alapján tudom, hogy pl. nyelvtanát nézve a sumir nyelv 56 nyelvtani sajátosságából 53 megvan a mai magyar nyelvben. A török a második legközelebbi a sumirhoz, abban 34 van meg a fentiekből. Míg a török "unokaöcs" fokon áll hasonlóság tekintetében a sumirral. A magyar mondhatni AZONOS, és egyenesági folytatása a sumir nyelvnek. Alapszavakat tekintve több mint 6.000 szógyök egyezik a sumir nyelvben a magyarral."

Megjegyezném, Sir Leonard Wolley professzor később eljött Budapestre, ahol magánúton megtanult magyarul, mivel soha semmi támogatást kutatásaihoz a Magyar Tudományos Akadémiától nem kapott. Sőt, az MTA elítélte t, mondván "a MTA soha nem fogja elismerni, hogy a magyar nyelvnek bármi kapcsolata lenne a sumirral."

És - végezetül néhány érdekesség:

1) Embertani szempontból nézve az ún. finnugor népek embertanilag, azaz fajilag MONGOLOID népek. Szakálltalan, szírtelen, sárga bőrű, ferdeszemű emberek.

A magyar nép szakállas, fehér bőrű, kerek szemű. Azaz embertanilag semmi közünk nincs a finnugor népekhez.

2) Népzenei szempontból

Érdekes módon Bartók Béla Finnországban, Törökországban és Perzsiában végzett népzenei kutatásairól készült magyar nyelvű könyvét a MTA eltüntette még megjelenése idején, és mind a mai napig NEM hozzáférhető Magyarországon!

Ezt a könyvet angol nyelven a New Yorki közkönyvtárban bárki elolvashatja.

A magyar ember meglepetéssel olvashatja benne a következőket:

A Török és magyar népzene 75 % egyezést mutat Bartók Béla megállapítása szerint.

A perzsa és magyar népzene 42 % egyezést mutat.

A finn és magyar népzene 2 % egyezést mutat. Azaz népzenei szempontból minden bizonyíték arra mutat, hogy török eredetű nép vagyunk.

3) Nyelvi szempontból

John Rawlinson a székely rovásírás alapján fordította le a sumir írást.

Lenormant (francia) kutató megállapította hogy a mai nyelvek közül a magyar áll a sumirhoz a legközelebb.

Sir Leonard Wolley archeológus professzor ugyanezt bizonyította, a fentiek szerint. Nyelvi szempontból nézve tehát angol, francia tudósok szerint a magyar nyelv mondhatni egyenesági leszármazottja a Sumir-nak.

4) Régészeti bizonyítékok

A Tigris és Eufrátesz völgyében végzett ásatások során napvilágra került szobrocskák tanúsága szerint a sumir nép állatai - racka juh, pulikutya, kuvasz, komondor, ridegmarha kísértetiesen egyeznek a magyar nép állataival, rajtuk, magyarokon kívül SENKI másnak nincsenek ilyen állatai a világon.

Említésre érdemes egy régészeti szenzáció is, Erdélyben Tatárlakán végzett ásatások során került napfényre több ezer égetett agyagtábla, melyeken sumir írás van, s éveken át tartó kutatások és kísérletek eredményeként a Francia Tudományos Akadémia a következőket állapította meg

1. Az erdélyi tatárlaki ásatások során talált táblák 1.500 évvel régebbiek, mint az eddig talált legrégebbi Mezopotámiai agyagtáblák. A Francia Tudományos Akadémia ennek alapján kimondja, hogy az emberiség bölcsje és az emberi írásbeliség és kultúra NEM Mezopotámiában, hanem Európában, Erdélyben, kezdődött!

2. Ezt később a Párizsi Nemzetközi Orientalista Kongresszus is elfogadta, ami igazi világszenzáció volt. S amit csak a nevében magyar sajtó, óriási egyöntetű lelkesedéssel ELHALLGATOTT. Én csak New Yorkban olvastam erről, Pesten a mai napig senki sem hallott erről egyetlen árva szót sem.

Azaz, embertani, népzenei, nyelvészeti, és régészeti szempontból nézve, a finnugor elmélet, melyet ellenségeink dolgoztak ki lejáratásunkra, és magyarellenes propaganda céljára, egyszer en VALÓTLAN elmélet.

Ideje lenne hogy az MTA végre ne magyarellenes tevékenységre költse el a magyar lakosság pénzét.

Példa nélkül áll a világon, hogy egy nemzet tudományos akadémiaja arra költi el a nemzet pénzét, hogy nemzetellenes tevékenységet fejtsen ki, rombolván a magyar nemzeti tudatot, hamisítva a magyar történelmet, s hivatkozási alapot nyújt ellenségeinknek (lásd. Trianon Június 4, 1920)

Hol van a scytha, hun, avar, magyar shaza?

A Finn Ugor elmélet után folytassuk a sort pár érdekességgel a magyar störténetr l?

Hol is van az shaza? Felesleges keresni, mert az shazában élünk ma is, itt szaporodtak el és innen rajzottak ki a nagyvilágba a scytha, pannon, dák, jász, kun, hun, avar, magyar törzsek, és ide tértek haza mikor a haza veszélyben forgott. Ilyen hazatérési hullám történt 7 - 8 alkalommal is, az Árpád-féle hazatérés (honvisszafoglalás) csak az utolsó volt a sorban(896-ban).

1. Dechelette, francia tudós, (A Francia Tudományos Akadémia tagja) a bronzkor elismert nagy szakért je állapította meg a következ ket:

"Az els és legprimitívebb bronz leletek Európában csak Kr. el tt 2.000-ben jelennek meg, de a Kárpát medencében talált, és hun illetve székely törzsek által el állított bronz tárgyak többsége Kr. el tt 4.000-b l származik. S t, a Torontál megyei Tordas mellett megtalált bronzfokos, melyen székely rovásírással bevéselt mondatok vannak, Kr. el tt 5.000-b l származik!"

2. Tatárlaki lelet, mely sumir írással készült, égetett agyagtáblák ezreib l áll, ugyancsak a Francia Tudományos Akadémia által megállapított adatok alapján, 1.500 évvel régebbi, mint az eddig legrégebbinek hitt mezopotámiai írásos emlékek, s így a Párizsi orientalista kongresszus elfogadta hogy az emberi kultúra bölcs je a Kárpát medence, ezen belül is Erdély.

3. Az störténeti kutatás során igénybe kell venni az úgynevezett társtudományokat is. Melyek a régészet, írástörténet, nyelvészet, helységnévkutatás, embertan, néprajz, mitológia, népzene.

NÉPZENEI eredmények (Bartók kutatásai szerint) * Török és magyar népzene 75 % egyezést mutat Bartók Béla megállapítása szerint"*

----- Továbbított levél -----

Dátum: 2012. április 10. 13:01

Dr. Padányi Viktor: Dentu-Magyararia / XV. ÁLMOS /819-893/ (2010. 02. 19.)

ÁRPÁD /840-907/

Álmos fia, Árpád, akinek az európai történet egyik legnagyobb szabású és legidőállóbb alkotása, Magyarország megalapítása személyes teljesítménye volt, Kievdn született normális valószínűség szerint Kr. u. 840-ben, vagy 841-ben.

Álmos 20-21 éves fiatal házas ebben az időben, aki 840-ben cserélte fel a szülői otthonát önálló kievi háztartással, ahol, a Kievi Krónika adataiból kiolvashatóan, egy évtizedet tölt, valószínűleg apja haláláig, 850-ig.

A kievi vár igen fontos stratégiai pont. Biztonságához, a kovácsműhelyek zavartalan működéséhez, fontos érdek fűződik ezekben a feszült években, és a Nyék törzs vezérének a lánya nemcsak feleség, hanem zálog is, sőt ennél is több, politikai bázis. Politikai bázis az onogur törzsek megnyeréséhez egy szabir-kazár konfliktus esetére; márpedig egy ilyen konfliktusban ez igen nagy tétel, 20.000 lovas. Dentu-Magyararia hadereje ezzel a 20.000 lovassal kiegészítve, sakkban tudja tartani az egész Kazáriát. A kunduhoz (magyar méltóság volt a kettős fejedelemség idején, a honfoglalás előtt) férjhez adott kazár hercegn mindenestre ellensúlyozva van, az ugyanis, hogy az onogur határvidék "kunduja" a kazár királyi rokonságból kap feleséget, vitathatatlanul politikai sakkhúzás volt a kazárok részéről.

Az onogur törzseken belül ezekben az időkben talán némi nyugtalanság észlelhető, uraik és elnyomóikkal szemben talán már kezdenek mutatkozni annak az elégtelenségnek a jelei, amelyek majd egy felkeléshez és annak vérbefojtásához, majd azután az onogur törzsek Kazáriától való elszakadásához fognak vezetni, majd ha erre a kedvező időpont - a besenyők érkezésével beköszönt zavarok idején - elérkezik.

A Nyék törzs mindenestre máris szoros kapcsolatban áll a szabirokkal, s ez fenyegető jel Kazária számára, ami ötven év múlva a birodalom bomlását indítja el.

A honfoglalás esztendejében "ifjú" Árpádról kiformalódott történettudományos hipotézis - akár Hómané ez, akár másé - tarthatatlan és kizárólag azon alapul, hogy a honfoglalás előtti években - 893-ban - Árpádnak fia született. A dologgal tüzetesebben kell foglalkoznunk.

Árpád első és utolsó fiának, Leventének és Zsoltnak a születése között egy teljes emberöltő telik el. Ez az adat olyan feltűnő, olyan sokatmondó, hogy erről az adatról önmagában egy terjedelmes tanulmányt lehetne és kellene írni. A Hóman-Szekfü Magyar Történet egyetlen mondatot, még csak egy tündő kérdés jelet sem szentel neki. Hóman Bálint, a szintézis Árpád-kori kötetének szerzője a honfoglaláskori Árpádot "ifjú fejedelemnek" írja.

Álmos 893-ban, 75 éves korában hal meg s Árpád az első fia volt, s talán az utolsó is, aki életben is maradt.

A 895-iki bolgár háborút Árpád legidősebb fia vezeti, aki ekkor már, apja örökét átvéve, a Nyék törzs feje és tapasztalt hadvezér, azonfelül többgyermekes családapa is. Levente a bolgár háború idején már a harmincas éveit tapossa. Egy egész háborút és egy egész hadsereget ezer évvel ezelőtt sem bíztak 20-24 éves gyerekarcú hadnagyokra.

Egyébként is Álmos 819-ben születik, Árpád minden józan feltevés szerint 20-22 évvel később, tehát 839-841 körül (1) és ugyanilyen józan feltevés szerint 860 körül nülhet. Abban a korban az egész korai, legalábbis mai felfogás szerint egészen korai nülés a szokásos. Már maga az akkori életforma is el írja ezt. Tizennyolc éves korára a fiú már harcos, harcos férfiszámba megy. Dentu-Magyararia katonai akciói felt n en 860-ban indulnak. A krími háború ideje 860, a pannóniai hadjáraté 862.

Árpád a század utolsó évtizedében már ötvenes éveit él , tehát semmi esetre sem "ifjú" fejedelem. S t már els szülött fia sem "ifjú".

Árpád, minden körülmény egyezése szerint már 55 éves a bolgár háború idején, 895-ben. Ha lényegesen fiatalabb volna, nem a fia vezetné a bolgár háborút, hiszen ez a háború nagyon fontos, ez a háború a honfoglalás el biztosítása.

Árpád nülését 99 százalékos valószínűséggel tehetjük 868-860 közé és ez azt jelenti, hogy gyermekeinek zöme a hatvanas években születnek. Név szerint is ismert fiai (Levente, Tarhos, Üll , Jutas) s valószínűleg lányai is, a dolgok normális és logikus rendjén, a házasság els 10-15 évében születnek. Négy megmaradt fiú több születést is feltételez, hisz 1100 esztendővel ezel tt a gyermekhalandóság nagy, és ha Árpádnak néhány leánya is van, ami valószínű, a feleség szülési teljesítménye valóban figyelemreméltó. Egy mindenesetre cáfolhatatlan tény. Harmincöt éven keresztül folyamatosan szülni nem lehet. Márpedig Árpádnak 893-ban, a bolgár háború el tt két évvel, a honfoglalás el tt 3 évvel ismét fia születik, Zsolt. (Zoltán)

A gyermek hosszú szülési szünet után születik, hisz egy családban a gyermekek születése soha nem osztódik szét 30 vagy még több esztendőre. Már még egy 8-10 éves szünet utáni születés is általában rendkívüli eset, márpedig, ha Árpád családi élete normálisan folyt, Zsolt és az el tte való gyermek között 15-20 évi szünet van. A csecsem nek 6-8 éves unokaöccsei vannak. Árpádnak Zsolt születése idején már nagyocská unokái kell, hogy legyenek (2).

Konkrét születési adatok nemlétében (3) a magyar történet m vel i egyszer en elvesztették a fejüket ebben a családi z rzavarban, pedig van két iránymutató, amely a rébuszban megoldással biztat:

Az egyik az a tény, amely fel l bármelyik orvos felvilágosíthatta volna a történészeket, hogy olyan társadalomban ahol rendszer a korai házasságkötés, a feleségek életkora általában ugyanaz, s t inkább magasabb, mint a férfié, Árpád els felesége tehát Zsolt születésének idején 53-55 éves lett volna, vagy esetleg még több, márpedig ebben a korban a fogamzás, különösen hosszú szünet után, valószínűtlen, s t lehetetlen. A 45. és 50. évek között a n knél a petetermelés megsz nik.

A másik az a tény, hogy Zsolt külsejében felt n en más, mint Árpád többi gyermekei, mintha nem ugyanattól az anyától született volna. Zsolt, amint krónikáink leírják, "kissé selyp, széke, fehérbr , puha, középtermet ", Álmos viszont a krónikák leírása szerint "szép, de barna orcájú, a szeme fekete, de nagy, termete magas és karcsú, a keze nagy, az ujjai vaskosak".

Ha a múlt kutatója a fentiekben el adottakat egybeveti, lehetetlen arra a végkövetkeztetésre nem jutnia, hogy Árpád kétszer n sülhetett, s a második feleség északi fajhoz tartozó szláv, vagy normann asszony lehetett. Kiev barátságos átadása az Etelközbe történt eltávozáskor és az Árpád-ház meg a kievi normann fejedelmi ház közötti, századokon át tartó baráti, s t rokon kapcsolatok - erre mutatnak. Olegnek és maroknyi viking-kalózáának vakmer és romantikus megjelenésébe Kiebben sok minden belefér. A 884 (a vikingek megjelenése), a 888 (a dnyeperi átkelés), és a 892 (Árpád fejedelemmé választása) figyelemreméltó adatok, és Zsolt 893-ban születik. A komplexumba egy politikai kezesként férjhez adott és feleségül vett normann asszony figurája igen logikusan beleillenek.

- Vernadsky szerint a Krónika id pontja téves, a dolog hat érvel el bb, 878-ban történt. Vernadsky ezt arra alapítja hogy a Krónika a 860-i krími háborút 866-ra teszi, szerinte tehát minden a Krónikában adott dátumból le kell vonni hat évet. E sorok írója ezt nem látja be. A magyar fejlemények 884-re mutatnak.

- A 888-as id pont mint fentebb említettük, egybeesik Szvatozluk morva fejedelemnek lázadásával és kíméletlen támadásával Arnulf és az u. n. "avar hercegség" ellen, amely szintén Arnulf fennhatósága alá tartozik. Arnulf, Bajorország és Pannónia hercege a császári trónra törekszik s ezt használja ki Szvatozluk arra, hogy függetlenítse magát a frank h béri viszonytól. Arnulf, hogy minden erejét a császári trón megszerzésére fordíthassa, kiegyezik (átmenetileg) Szvatozlukkal, aki néhány évre a helyzet urává válik a Kárpát-medence északi régiójában s innen ered az avarok segélykérése amit Anonymus említ. Ennek 888-ban, de semmi esetre sem 887 el tt kell történnie.

- A kialakuló kievi fejedelemség és a magyarok között évszázadokon át barátságos, s t családi a viszony. Ez nemcsak a magyarok és a normannok barátságos elválására, hanem családi kapcsolatra is mutat. Vászoly fiai pl. 140 évvel kés bb, sük városába, Kiebbe menekülnek.

- Igor Konstantinosz bizánci császár és Zsolt magyar kagán kortársa.

- D. M. Dunlop már idézett munkájának megállapítása.

- A beseny invázió során felszabadulnak és önállósulnak a volgai bolgárok és a barszilok is. A határ rvidékeit l és vazallus-hadseregeit l megfosztott Kazária számára ez a vég kezdetét jelenti. Fokozatosan összébb zsugorodva 120 év múlva végleg elbukik.

- Az Álmos név különböz formákban fordul el az egykorú és kés bbi forrásokban, mint Almusz, Almus, Almisz, Almysz, Almutzes, Olom. Álmos halála után mintegy 40-50 évvel viselte ezt a nevet egy közép-volgai bolgár fejedelem is.

1. Az adat csupán becslés, de józan és plauzibilis feltevése Árpád születési idejének.

Álmos 840-ben létesít külön háztartást Kiebben. Azt kétségbe vonni, hogy ez nem születésével függ össze, egy 21 éves fiatal ember esetében, már okvetetlenkedés volna Álmos kora szerint 837-838-ban nem szülehetett és Árpád születését 840 utánra tenni a rendkívülbb, a valószínűleg tlenebb eshetőség, ami, természetesen kizárva nincs ugyan, azonban minél jobban távolodunk a 840-tól, annál extrémebb a lehetőség, ennél fogva annál kisebb a valószínűség. PI. 850 - 11-12 évvel a házasságkötés után - már egészen extrém feltevés volna, mégis meg ez a dátum is egy 46 éves Árpádot jelentene a honfoglalás idején és egy 27- 28 éves Leventét, még extrém esetben is! Álmos kései születése látni annyira feltételezett volt, hogy néprmondáinkban is fennmaradt, ilyenek tehát Árpád kései születése esetén is lenne nyoma.

2. Néhány beszédes körülményre mutatunk rá. A Nyék törzs a déldunántúli szállásvidékét (Somogy, Vas, Zala) 900-902 körül foglalja el. A törzs vezére Levente fia, Bogát kál ebben az időben, viszont Zsolt, Levente testvére, a Déldunántúl elfoglalása idején 7-8 éves gyermek. Egy másik ilyen körülmény szintén nagyon sokat mond. A jelek szerint Árpád második fiának, Tarhosnak unokája (Tevel fia) Tormás Vérbulcsuval lehetett körülbelül egyidős. Bizáncba is együtt mennek diplomáciai látogatásra 948-ban, ez időben tehát már meglehetősen ember mind a kettő. Együtt keresztelkednek is meg (Vérbulcsu 910 körül született, 937-ben már egy európai méretezésű hadjáratot vezet). Mivel Zsolt ezekben az években - egy-két évvel előbb - hal meg, a helyzet az, hogy Tormás a nagyapja testvérének a kortársa. Apja, Tevel előbb születik és előbb is hal meg, mint nagyapja testvére Zsolt. A "nagybácsi", akinek 6-8-10 évvel idősebb "unokaöccsei", vannak, a rokonsági viszony megállapításában nagy konfúziót idéz elő. Koppányt István nagybátyjának állítja az István-legenda idegen származású szerzője, noha unokaöccse volt annak ellenére, hogy Istvánnál 10-12 évvel idősebb, hisz István negyedik nemzedék, Koppány meg ötödik.

3. Feltételezzük, hogy störténetünk "onogur" mellékága felül a kende" állítólagos nevének (Leved, Lebed, Eleud) kívül egyetlen adat sincs 680-tól kezdve sem hazai, sem külföldi forrásokban. A "Tuhutun" (Tétény) szó maga sem konkrét személynév, hanem az störök népek egyik kisebb méltósága, "tudun". A három onogur törzs "kabar" (lázdó) megjelölése az első értesítés felülük, és talán még Huba neve. Történetük egyébként az onogur birodalom megszűnése óta teljesen személytelen, eseménytelen és homályos. A fiatal Árpád, mikor átveszi a Nyék törzs vezetését, teljesen eltűnik ebben a homályban mintha csak "kivándorolt" volna Dentu-Magyariából és valószínűleg innen van, hogy családjára, gyermekeire vonatkozólag hiányzik a szabir feljegyzésekből minden adat. Krónikáink Dentu-Magyarria és nem "Lebedia" történetét mondják el. Árpáddal kapcsolatban a családi adatok valószínűleg ezért hiányoznak későbbi krónikáinkból.

A Don-Dnyeper köz 400.000 négyzetkilométeres területének sietős kiürítése után előállt helyzetet három fő vonás jellemezte.

Az első az volt, hogy mindkét menekülő nép addigi szervezete megrendült és felbomlott, a második az hogy a törzsek elhelyezkedése a Dnyeper mögötti térben ideiglenesen történt és magán viselte a hevenyészettség vonásait, a harmadik pedig az, hogy ez a heterogén hét törzsnyi embertömeg, a maga fellazult állapotában védtelenül és védhetetlenül ki volt szolgáltatva a Don-Dnyeper közét gyorsan elárasztó, központi irányítás alatt álló besenyőknél.

A dolgok tehát valamin rendezést kívántak, hisz a védtelenség állapotán kívül szinte automatikusan léptek fel a legelviták és egyéb súrlódások az össze-vissza települt és amúgy is felzaklatott lelkiállapotú törzsek között. Hogy a rendezés szükségességének gondolata létrejött az egyáltalán nem csodálatos, az azonban, hogy létrejöttek, megérlelésének és megvalósításának lefolyásához 2-3 rövid esztendő elegendőnek bizonyult, az a törzsek fajévezredes politikai intelligenciáján kívül a két csoport vezetőinek szoros családi kapcsolatából folyik.

A kristályosodás a Megyei-törzs körül indul meg, első sorban azért, mert a szabir törzsek között fellazultan is megmaradt némi kohézió, másodsorban, mert ennek már a priori volt, mint a törzsnek, egy kísérő törzse, a név után ítélve a Tarján, harmadszor, mert a Nyék törzset Álmos és a fia közötti természetes kapcsolat szintén az együttesbe utalta. Ez a triász aztán szinte automatikusan vont magaához a többi.

A létrejött törzsszövetség valószínű összetétele a következő lehetett: három teljes és egy csonka szabir törzs (Megyer, Tarján, Jenő és a Gyarmat törzs fele), egy barszil (?) törzs (Nyék) két onogur törzs (Kéri és Keszi) és a csonka Kők-türk (?) törzs (Kürt), amely aztán a szabir Gyarmattal olvad össze (Kürt-Gyarmat). A Kéri, a Keszi és a Kürt a "kabarok", akik a kazár kötelékbe szakadnak ki.

Hogy a bizonyára hosszadalmas törzsközi tárgyalásoknak mikor született meg a konkrét eredménye, dátum szerint nem tudjuk, mindenesetre Árpád, már mint a megalakult törzsszövetség választott feje, 892-ben veszi fel a diplomáciai viszonyt Bölcs Leó bizánci császárral. Mivel pedig az első kagán, ha rövid időre is, az agg Álmos volt, a vérszerződés idejét 889 és 892 közötti évek valamelyikére, talán 890-re, vagy 891-re kell tennünk. Nagy kár, hogy a pontos időpontot krónikáink nem jegyezték fel, mert a nap, amikor a hét törzs vezetői véruket a közös szerecsendió-kupába ömlesztették, a magyar nemzet születésének napja volt. "Tunc supra dicti viri - írja Anonymus - pro Almo duce more paganismo fusis propriis sanguinibus in unum vas, ratum, fecerunt juramentum, et licet pagani fuissent, fidem tamen juramenti quam tunc fecerunt inter se usque ad obitum servaverunt". (4)

A szerződésnek, amely immár tizenegy évszázada állja az idő viharát, öt pontja, ahogy Anonymus kifejezi, öt státusa volt (5) és ezzel a szerződéssel az ezeréves "szabir" történet egyszerre "magyar" történet néven folytatódik tovább immár tizenegy évszázada.

A megalakult törzsszövetség - amelyet majd Árpád fejedelem ükunokája, a soha nem porladó kezű király fog "nemzetté" kovácsolni - mintegy 400.000 ember, egy igen tekintélyes mennyiség és komoly erő a 9. szd.-ban. Oly nagy erő, amellyel a kor két európai "nagyhatalma", a két császárság feje, Bölcs Leó és Arnulf egyaránt számol, és amelyet két teljes emberöltőn keresztül mind a két császárság egyaránt szenved.

Ez az erő - két emberöltőn keresztül valósággal "gázolni" fogja Európát és egy évszázad alatt a középkor egyik legnagyobb és legerősebb független államát fogja felépíteni, amely a szent-római birodalom és Bizánc "szupremácia" kísérleteit egyaránt visszaveri.

Semmiféle "haj de magyarkodásnak" nincs értelme s arra sincs tiszteletreméltó nemzeti múltunknak semmi szüksége, hogy más nemzetek módjára, történelmi szűnyogokból mi is történelmi elefántokat formáljunk ki az írógép segítségével, hisz az Etelközben megszületett törzsszövetség katonai és politikai potenciájának letagadhatatlan bizonyítékait hat évvel később egy egész kontinens látta, és két európai nemzedék szenvedte. Azt azonban, ahogyan ezt a potenciát a magyar történetírás reprezentánsa, Hóman Bálint interpretálja, nem lehet szó nélkül hagyni.

Hóman a Magyar Történet első kötetének 70. lapján így értékeli ki és így interpretálja a létrejött törzsszövetség súlyát, erejét és helyzetét: "A magyaroknak sem volt szándékukban Etelközben megtelepedni, hol helyzetük katonai szempontból egyenesen kétségbeejtő volt. Szomszédai keleten az őket régi hazájukból roppant erővel kilendítő besenyő szövetség vitézségéről és kíméletlenségéről ismert kangaró ágának törzsei voltak, északon a Dnyeper-vidéki szlávokat nemrégiben germán alapossággal megszervezett fiatal normann-orosz hatalom. Délen a bolgárok néhány évtized óta immár keresztény állama élte első virágkorát a bizánci császári hatalommal merészen szembeszálló Simeon cár vaskezű uralma alatt. Három veszedelmes szomszéd és sehol egy jóbarát, ha három szomszéd közül csak kettő is egymásra talál s támadásuk szervezetlenül, előkészületlenül éri a magyarokat, a végső pusztulás elkerülhetetlen lett volna".

E sorok írója a fentiekre egyszerre nem tudja miként vélekedjék.

A törzsszövetség öt, vagy tán hat évi etelközi időzése alatt (889-894) a bolgárok nem élik első virágkorukat Simeon cár vaskezű uralma alatt. A bolgárok éppen ebben az időben a pogány reakció meglehetősen zilált korszakát élik Oldamur (888-893) uralma alatt, akit vallási röjngésbe esett apja 893-ban vakított meg és emeli helyette trónra a fiatalabbik fiát, Simeont, aki 893-tól 927-ig fog uralkodni és akinek "vaskezű" uralma és ezzel a bolgár "virágkor" majd csak a 10. szd. elején fog fokozatosan kibontakozni, amikor a magyarok „ijedt törzsszövetsége” már elvesztette területük birodalmuk egész északi felét (a mai Erdélyt és a Tiszántúl egész területét) a diplomáciailag és katonailag mintaszerűen előkészített és végrehajtott 895-i magyar-bolgár háborúban, amellyel majd a későbbiekben fogunk foglalkozni.

Ami másrészt a "Dnyeper-vidéki szláv törzseket germán alapossággal megszervezett fiatal normann-orosz hatalmat" illeti, hát ez Hóman Bálint "germán alaposságú" fantáziáján kívül ez időben sehol sem létezik. Egyelőre még csak Oleg létezik a maga 400, vagy 500 vikingkalózával és ezek is Álmos szolgálatában állnak Kiebben, melyre a Dnyeper jobb partjáról egyelőre még a Megyer és Kéri törzsek hadosztályai vigyáznak, - mintegy 20.000 fős fegyveres, - és ez a haderő maga több, mint kétszer akkora, mint Kievnnek és környékének egész lakossága.

Ami végül a "besenyő-kérdést" illeti, hát ezzel kissé tüzetesebben kell foglalkoznunk. A magyar történettudomány "besenyő-komplexuma" akkor jött létre, mikor Konstantinos Porphyrogenitos olyan sokszor idézett munkájában az ide vonatkozó közléseket felfedezték. Mindaddig "besenyő-komplexum" történelmünkben nem volt. Besenyő-katasztrófára sem népi emlékezetünkben, sem középkori krónikáinkban nincs adat, de nincs adat más helyen sem, a besenyőket egyedül Regino prumi apát említi.

Ennek az egyetlen kútf adatnak az alapján egy sok tekintetben gyanús történettudományi korszak tudósai mohón kimondták, hogy seinket beseny k, bolgárok egyaránt tönkrevették, és a magyar honfoglalás egy szétvert horda nyomorúságos menekülése volt(6). Így adja el Hóman és természetesen így adja el Eckhardt Ferenc is.

Ennek a mi "hivatalos" nemzeti tudományunkban a vogul gyökökkel egyforma népszerűség elméletnek mindössze két alátámasztása van. Az egyik a pusztá tény, hogy seink elhagyták a Don-Dnyeper közét, a másik Konstantinos jelzett közlése. E kett n kívül sehol, semmi néven nevezend , sem közvetlen, sem közvetett bizonyítéka bármiféle "beseny -futásnak" nincs. Regino prumi apát nem tud magyar vereségr l.

Ami az els t illeti, hát egy harcias és kíméletlen nép zaklatása következtében egy másik nép feladhatja a területét minden katasztrófa nélkül, tehát egyezmény alapján tervszer en is, különösen ha ez a nép esetleg már amúgy is az elköltözés gondolatával foglalkozik s a felkerekedéshez csak egy impetus kell. seink elvándorlásának pusztá ténye tehát, még ha ennek részben, vagy egészben valóban beseny k voltak is az okai, semmi esetre sem nyújt elégséges történelmi alapot egy "tönkrevert" magyarság sunyi legendájához.

Ami a másodikat, Konstantinos feljegyzését illeti, hát a szóban forgó kútf adatokat a 10. szd. közepén, a "kalandozásoknak" nevezett magyar katonai akciók korában és pszichózisában írták hallomásból és közel fél év századdal azok után az események után, amikr l szólnak; ezeket az utólagos feljegyzéseket tehát e szerint kell kiértékelni.

Hogy pedig ilyen kiértékelésre milyen nagyon szükség van az adott esetben, felsoroljuk a támasztékokat:

1. A szóban forgó feljegyzésen kívül az állítólagos beseny -katasztrófának sehol, semmiféle egykorú bizonyítéka nincs, sem magyar, sem külföldi kútf kben. A kievi krónikás sem emlékszik ilyenre, pedig Kiev sorsára az onogurok és szabirok távozása dönt .

2. A magyarságnak mind a hét törzse támadó kapacitásának teljes birtokában megérkezett rendeltetési helyére. Ez a kapacitás fél évszázadra megbénította egész Európát.

3. A beseny knek sem a Don-Dnyeper köz békés és önkéntes kiürítésekor (889), sem az Etelköz kiürítésekor (895) egyszer en nem voltak képesek az elvonuló népre olyan csapást mérni, amelyet történészeink állítanak. Pusztá rablásért portyázó bandák eszközölnek támadást, de egy nép, a maga teljes katonai kapacitásával háborút nem indít. Márpedig az Etelközben megalakult törzsszövetség mintegy 50-60.000 f nyi hadsereggel rendelkezett. Kisebb rabló rajtaütés kisebb egységek ellen, történelmi szűnyog, amib l elefántot csináltak. Már maga Konstantinos is.

4. Beseny támadás a hat évi etelközi tartózkodás idején nem történt. Az egyetlen támadásra az egyik délen lakó törzs ellen valamelyik beseny katonai csoport a bolgár háborút használta ki. A beseny k legalább annyira respektálták a magyarokat, mint a magyarok ket. seink sem voltak riadt nyulak, hanem nagyon is kemény katonák voltak.

5. Az onogur törzsek, vagy a szabirság kettészakadása után a szabir törzsek külön-külön lehettek számbeli inferioritásban a beseny kkel szemben, de a két törzs-csoport etelközi egyesülése után feltétlenül superioritásba kerültek a szomszédos beseny kkel szemben. Az úzok el l menekül beseny k kangár csoportja nem volt hét törzsnyi mennyiség. Ezt kétségtelenül bizonyítja, hogy néhány emberölt alatt szétporladtak, megsemmisültek.

6. A "hátrahagyott szállásokat" természetesen a magyarok sem hagyták "védelem nélkül", ez elemi szabály, amivel még a magyarok is tisztában voltak, akik hivatásosan védték a hadviselést és mesterei voltak a hadászatnak akik szerették és féltették feleségeiket, gyermekeiket és a vagyonukat, és aki még ennyit sem tételez fel róluk, az illetéktelen magyar történelmi munka megírására. A magyarok egyébként sem egy törzs voltak, hanem hét, s a bolgár fronton csak két törzsnyi hadosztály volt. A f er , öt törzs hadi ereje, a Kárpát-medencét szállta meg. Konstantinos szemlélete "a" magyarokról, akik "védelem nélkül hagyták szállásaikat" nagyon naiv, de azoké a történészeké, akik az egész magyarság szétverésér l és menekülésér l beszélnek, még naivabb, s ez a kifejezés - udvarias. A magyarság szétveréséhez és megkergetéséhez egy 40-50.000 f nyi beseny hadsereg lett volna szükség, ami legalább hét-nyolc beseny törzs közös és el zetesen tervezett akciójaként lett volna lehetséges. Ennyi beseny törzs a Don-térben nem is volt, s aki feltételezi, hogy autonóm törzsekbe l álló törzsszövetség minden törzsét rá lehet venni egy együttes zsákmányoló, támadó vállalkozásra, igen sokat tételez fel a beseny kr l és aki úgy képzei, hogy hét törzs 60-70.000 fegyverrel egy feltétlenül lényegesen kisebb támadó er t l elszalad, nagyon alacsonyra értékeli a magyarságot. A beseny támadásnak nem volt oka. A beseny támadás csak egy kínálkozó esély rablási célzatú kihasználása volt, vagyis a támadás improvizált támadás volt. Márpedig improvizálni, legfeljebb néhány száz, esetleg néhány ezer ember támadását lehet. Minden nagyobb arányhoz el készület kell. Improvizálni egy törzson belül lehet csak, ott is nehezen.

7. Csordákkal és ökrösszekereken, napi 20-25 kilométeres menetteljesítménnyel(7), napi 100-120 kilométeres menetteljesítmény , málfha nélküli könny lovasság el l menekülni nem lehet, akármit is mondanak Konstantinos, Hóman, Eckhardt és társaik. Ott csak harcolni és gy zni, vagy elpusztulni, vagy foglyul esni lehet. Már pedig a magyarság hét törzse rendben megérkezett a Kárpát-medencébe, megszállott 300.000 négyzetkilométert és 3-4 éven belül leadta a névjegyét a kontinens minden pontján.

8. A beseny kkel szembeni inferior és tönkrevert magyarság teóriája, és a honfoglalás s az azt követ 60 esztend európai története között elképeszt ellentmondás van. A konklúziót vonja le az olvasó.

A vérszerz és után a hevenyészetten elhelyezkedett és addig össze nem tartozó törzsek rendez dtek az si szabályok és évezredes gyakorlat szerint. Néhány törzs kijelölt helyét tudjuk is s mivel ezeknek a zónáknak a helye meglep en beleillik László Gyula megfigyelésébe a turáni népeknél szokásos települési, ültetési, temetkezési rendszerr l (8), az ezzel, valamint a kés bbi kárpát-medencei településsel való összevetésb l nagyjában fel lehet vázolni az Eteközben kialakuló elhelyezkedést is.

A törzsszövetségi terület legexponáltabb határterülete a bolgár határvidék, az Alduna felé es terület. Idekerül a törzsszövetség éktörzsét jelent Nyék törzs, amelynek feje Árpád fejedelemmé választása óta legid sebb fia, Levente, akinek igazi neve valószínűleg Laád, és a Nyék törzs mindenkor feje lesz a megalakult törzsszövetség f horkája a jöv ben is egy évszázadon át, a törzsi kötelékek felbomlásáig, ami majd István király korában fog megtörténni.

A déli határterület besenyő felé eső szakaszát, ami a Dnyeper alsó folyamszakaszának felel meg, a szabir Jenő törzs szállja meg, amely Dentu-Magyariában is valószínűleg alsó-dnyeperi törzs volt, csak éppen a folyó túlsó oldalán. A törzs feje a fiatal Tas, akinek utóda majd fia lesz a honfoglalást követő időben, Botond.

Ennek a két törzsnek a hadosztályai fogják megvívni a balkáni háborút, mert ezek vannak az alduna-vidékhez legközelebb.

A besenyő határ északi szakaszát, a Dnyeper középső folyamszakaszát fel Kievig a Keszi-törzs szállja meg, amely szintén onogur törzs. A halicsi határszakaszra a Kárpátok irányában a szintén onogur Kéri törzs kerül, Huba törzse. Ez vonul majd a Vereckén áthaladó menetoszlop élén és majd a megszállásban is ez kerül a medence északi felében a legnyugatabbra, a Felső-Dunához, a mai Győr, Komárom, Pozsony és a Csallóköz vidékére.

4. Anonymus: Gesta Ungarorum c. 5. Egyébként kuriózumképpen ideiktatjuk Herodotos Historiarum c. m. vének 4. Liberjében a Scythákról írt itt következő passzust: "Foedera hoc modo ineunt Scythae; infuso in grandem calicem fictilem vino commiscunt eorum sanguinem, qui feriunt foedus, parcutientes cultello aut incidentes gladio aliquantum corporis deinde in calice tingunt acinacem, sagittas, securim, jaculum. Haec obi fecerunt sese multis verbis devovent, postea vinum epotant non modico qui foedus fecerunt, sed etiam comites hi qui sunt maximae dignitatis". Mindezt a "történetírás atyja" 1600 évvel Anonymus előtt írta.

5. A "vérszerződés" krónikáinkban megrögzített szövege mint legelső magyar alkotmánytörvény került bele a magyar törvénytestbe, a Corpus Juris Hungariciba.

6. Szinte már ijesztő rámutatni, de a "tönkrevert", "menekülő" magyarság leverő képe a "magyar" történettudósok részéről pontosan a millenium magyar boldogságának és a nemzeti büszkeségnek hidegvízzel való nyakon öntése volt, éppúgy, mint ahogyan 17 évvel később, Rákóczi Ferenc fejedelem hamvainak hazahozatala (1906) és a szatmári béke 200 éves évfordulója (1911) alkalmából fellobogó nemzeti lelkesedés nyakon öntéséről is történt "történettudományi" gondoskodás a Szekfű Gyula által sürgősen megírt és 1913-ban publikált, történettudományi szempontból teljesen felesleges, történelmi kuriozitásnál többet nem jelentő, nem tudományos célból írt "Számvetés Rákóczival".

7. Az állatoknak naponta legelniük kell.

8. László Gyula: A honfoglaló magyar nép élete Bp. 1944. V. ö. "A magyar nagycsalád élete" c. fejezet szerkezetéről (B) szóló alfejezetében foglaltakkal 166-235. lapok. Ennek az óriási körnek a közepén foglal helyet a fejedelmi törzs, a Megyer mellett kétoldalt, délebbre a Tarján, északabbra a Kürt-Gyarmat. A törzsszövetség pozícióját arccal nyugatnak elképzelve, az elhelyezkedés László Gyula skémája szerint ez:

Kárpátok Balszárnny Jobbszárnny Nyék (Alduna-vidék) Kéri (Halics) Tarján Megyer Kürt-Gyarmat Jenő (Alsó-Dnyeper) Keszi (Közép-Dnyeper)

Balszárnnyon vannak a szabir törzsek, a jobbszárnnyon az onogur törzsek. A balszárnny az "első" oldal.

Az Etelközben megszületett törzsszövetség felüli képe a fejlődés, az események és a forrásadatok tükrében éppen az ellenkezője a Hóman Bálint által megrajzolt képnek. Az új indulásban nyoma sincs csüggedtségnek, szorongásnak, kétségbeesésnek, ijedtségnek.

Ellenkez leg, a törzsszövetségben vitalitás van, er feszül, s t a törzsszövetség magatartása határozottan támadó szellemet árul el. Öt év alatt három nagyobb hadjáratot vezetnek (892, 894, 895) és ha ezt a támadókedvet nem a beseny k ellen vezeti le a saját erejével pontosan tisztában lev friss alakulás, akkor ennek els sorban nem is az az oka, hogy az etelközi tömörülés az er s és kemény szomszédot tényleg respektálja, hanem egyszer en az, hogy a tervek és szándékok nyugatnak, nem pedig keletnek irányulnak. A magyar szemek nyugatot fürkészik.

A törzsek vezérei, szinte még ki sem aludták a "magnum áldomás" mámorát, mikor Árpád részér l már megindult az a tevékenység, amit majd "honfoglalásnak" fognak nevezni a kés i utódok.

Hóman Bálint tagadásba veszi, hogy a meotiszi id kben egyáltalán létezett volna a Kárpát-medencével kapcsolatos bármin tervezgetés - szerinte krónikáink ezt utólag találták ki - s t azt a feltevést hangoztatja, hogy továbbvándorlás volt a szándékuk és csak miután "letelepedett népek eleven bástyafalába ütköztek", maradtak kénytelen kelletlen a Kárpát-medencében. Ennek az "elméletnek" bizonyítéka - szerinte, a "kalandozások" és ez az elmélet, a Bach-korszakból importált történettudomány biztosságával nem kevesebbet mond, mint azt, hogy k jobban tudják, hogy mit akartak seink, mint középkori krónikáink (mert hiszen múltunk fel l el lehet hinni minden szubjektív csodabogarat, amit ijedt, vagy dühös, vagy henceg emberek lódításaiból idegenek fel lünk leírtak, (9) de amit magyarok írtak le, az feltétlenül gyanús, hiszen öt középkori krónikásunk közül három - s t valószínű leg a legels is - pap volt, egy meg királyi íté l mester).

Hóman álláspontja szinte már csodálatos, hiszen az avar birodalom összeomlása (805) óta eltelt három emberölt alatt a kelet-európai rokonnépek köreiben mindennapos tünet volt a menekült avar "emigráns", különösen a gazdagabbak el kel bbek, exponáltabbak, akik az el z évszázad alatt kialakult, transzkontinentális kelet- nyugati kereskedelmi útvonalat (10) használva százával és ezrével menekültek hazájukból kelet felé és akik mindenütt és állandóan hintették a Kárpátmedence "felszabadításának" gondolatát a biztatás, érvelés és rábeszélés minden eszközeivel a rokon népek világában. A kievi rév ennek az útvonalnak fontos átkel pontja lett és az átutazó avar urak rendszeresen jártak fel Álmos várába egy-egy pihen re a negyvenes években, ahol feszülten figyelhette közléseiket a 8-10 esztend s zseniális gyerek, aki majd az európai történet egyik legmaradandóbb tettét fogja végrehajtani. A Hinkmár érsek által feljegyzett 862-i magyar katonai akció idején Árpád 22- 23 éves és ez a pannóniai fegyveres látogatás, 99 százalékos valószínű séggel, ilyen avar rábeszélésekkel függhet össze, hiszen azért, hogy néhány nyomorúságos frank határ rvidéki szláv telephelyet kiraboljanak, semmi esetre sem lovagoltak seink 1800 kilométert, mert szlávjaik voltak helyben is fölös számmal, (még el is adtak bel lük), rabolni meg Krímben kifizet bb és kényelmesebb volt, mint elmenni - Pannóniába. Egyáltalán az évezredes szkitha iskolázottságú szabir magyarok gondolkodó lények voltak és egy "magyar" történettudománynak ebb l kellene kiindulnia.

A szabir fantáziát tehát a Kárpát-medence mint új elhelyezkedési lehet ség már évtizedek óta, jóval a beseny k megjelenése el tt óta foglalkoztatta és a felt n tény, hogy éppen a beseny - válság kritikus idején (885) a magyarok megint fegyveres látogatást tesznek a Kárpát-medencébe félreérthetetlenül és minden józan logikával arra mutat, hogy a Kárpátmedencével kapcsolatos terv napirenden van.

A Don-Dnyeper köz kiürítése jellegében tehát nem csupán passzív "feladás", hanem aktív "indulás" is. Mindehhez csupán azt kell még hozzáilleszteni, hogy a szabir nép az avarral egy t r l ered , egy fajú és hasonló nyelv rokonnép volt és ezzel a Kárpátmedencébe vezet eseménysorozat logikája teljes. A beseny komplexum nem volt több, mint mozgásba hozó impetus.

Árpád els külpolitikai ténykedése az, hogy felveti Bizáncban egy a bolgárok elleni szövetség eszméjét. Bölcs Leó ezt - 892-ben - egyel re még elutasítja s a magyar követeket a beseny k elleni hadjáratra igyekszik rávenni, természetesen sikertelenül. A magyarokat "kelet" többé nem érdekli, de meg egy a beseny k elleni hadjáratnak az ezzel járó vélhet en súlyos áldozatok mellett semmi értelme nem volna. A magyarokat egyel re a bolgárok érdeklik, hiszen a Kárpát-medence egész keleti felét a bolgárok birtokolják, már pedig Árpádnak a Kárpátmedence a célja.

A követség szinte még vissza sem érkezik Bizáncból, amikor Arnulf a frank- római császár követe jelentkezik egy Szvatopluk közös megrendszabályozására vonatkozó ajánlattal, amit Árpád azonnal el is fogad és így 892-ik évi kárpát-medencei hadjárat - immár a harmadik nagyobb arányú ilyen hadjárata Árpádnak - létrejön.

A következő év - 893 - Zsolt születésének esztendeje minden egészséges valószínűség szerint kisebb expedíciókkal, kárpátmedencei avarokkal való tárgyalásokkal, megbeszélésekkel telik el, mert 894-ben már újból egy nagyobb arányú pannoniai hadjáratot hajtanak végre. Mindez tisztán felismerhetően már magának a honfoglalásnak integráns része.

A csapatok éppen csak hogy hazaérkeznek októberben, amikor megérkezik Árpádhoz Bölcs Leó küldötte, Szklérosz Nikétász bizánci követ, aki szövetségi ajánlatot hoz a bolgárok ellen. A bizánci fordulat oka: Simeon, a 24 éves fiatal bolgár fejedelem, aki bátyja megvakíttatása után azzal kezdi kormányzását, hogy megtámadja Bizánc balkáni tartományait. Ami két évvel azelőtt még nem érdekelt a bizánci kormányt, az most így egyszerre érdekessé vált.

A bizánci ajánlatot Árpád és "vezérkari főnöke", a kusán elfogadják. Két törzsi hadosztály fog lemenni a dél-bolgár térbe, amelyek az országot kettészél Duna mindkét oldalán fognak operálni. A Dunától délre bevetett csapatokat bizánci hajók fogják el- és visszaszállítani. A támadás a következő év tavaszán indul meg. Az évek óta várt időpont tehát elérkezett.

Árpád azonnal összehívja a törzsek vezéreit, bejelenti a háborút, közli, hogy a balkáni hadműveleti területen szövetséges bizánci erőkkel együtt a két déli törzs tumanja köti majd le a bolgár főerősszel egyidejűleg a többi öt törzs támadásra bevethető ereje megszállja a kárpáti bolgár területeket, a medence északi részét és a Duna-Tisza között elszórt avar telepek vidékét. (11) A kárpát-medencei hadműveleti területre a törzsek azonnal követik a csapatokat, az elvándorlás előkészületeit tehát haladéktalanul meg kell kezdeni.

A balkáni területen bevetett csapatok már nem is térnek Etelközbe vissza, hanem a hadműveletek befejezése után az időközben a Kárpát-medencébe áttelepült törzseikhez vonulnak be.

A 894. szén lezajlott törzsszövetségi tanácskozás után azonnal nagy sürgős-forgás támad a törzseknél mindenfelé.

Egy 1500-1800 kilométeres vándorút hosszú. Az körülményes és alapos előkészületet kíván. Az út menetideje az elkerülhetetlen pihenéssel és folyóátkelésekkel napi 25 kilométeres menetteljesítményt számítva mintegy négy hónap. Ez azt jelenti, hogy a tavaszi eszések végén - május elején - haladéktalanul indulni kell, mert a megérkezés után legalább egy hónapra van szükség a közeli télre való felkészülésre. Szét kell osztani a legelőket, gondoskodni kell a télre tüzelőanyagról, el kell végezni minden őszi munkát a következő esztendőre, a törzseknek tehát, ha nem akarják éhínségnek kitenni önmagukat, legkésőbb szeptember közepére rendeltetési helyükre meg kell érkezniük. Ez pedig csak úgy lehetséges, ha a tavaszi talajfelszáradás kezdetén azonnal indulnak. Mivel pedig a vándorlás azt jelenti, hogy egy évi termelés kiesik, minden tárolható élelmiszert tárolni kell a következő télre is.

Járműveket kell kijavítani, újakat csináltatni, a csordákat, nyájakat, méneseket össze kell vonni, rideg lovakat, rideg ökröket kell betörni, húst kell konzerválni, lisztet kell előkészíteni és már a tél folyamán el kell csomagolni minden nélkülözhetőt és elcsomagolható, hogy a tavaszi felkerekedés olyan gyorsan történhessék, amilyen gyorsan csak lehet.

A négy hónapos utazás, az utána következő sürgős őszi munkák és a kitelelés idejére, tehát egy kerek esztendőre só kell, hiszen a só beszerzést az új területen meg kell majd előkészíteni, márpedig az emberi szervezetnek a levegő meg a víz után következő legfontosabb szükséglete a só, amely nélkül tömeges megbetegedés következne be, és félmillió ember egy évi sószükséglete a legnagyobb takarékoság mellett is 10.000 métermázsra. Ezt a sómennyiséget Krímből meg a vielickai és bochniai sóbányákból be kell szerezni, dnyeperi és dnyeszteri sóhajókon el kell szállítani és szétosztani a törzsek között. A harcosoknak is rendbe kell hozni a felszerelésüket. Ki kell építeni egy hadszervezetet, hiszen ez az első mind a hét törzsre kiterjedő hadivállalkozása a fiatal törzsszövetségnek.

S mindezt egyetlen tél folyamán. Közel félmillió tömeg elindítása, négy hónapos mozgatása, hét autonóm törzs egységes irányítása, ellátása, biztosítása, végül elhelyezése akkora feladat, aminek méreteiről azoknak, akik valamin megelégedés nélkül támadás ellen "menekülésről", gyors és felkészületlen felkerekedésről beszélnek, halvány fogalmuk sincs. Félmillió ember egy közel 2000 kilométeres, beszerzési lehetőségek nélküli útnak, az éhínségnek, a katasztrófának, a káosznak és egymás öldöklésének elháríthatatlan veszélye nélkül, csak úgy improvizálva nem indulhat neki. Ez egyszer en lehetetlen.

Meglepő, hogy Magyarországon egyetlen vezérkari iskolát végzett katona sem akadt, aki először a naiv történettudósokat felvilágosította volna.

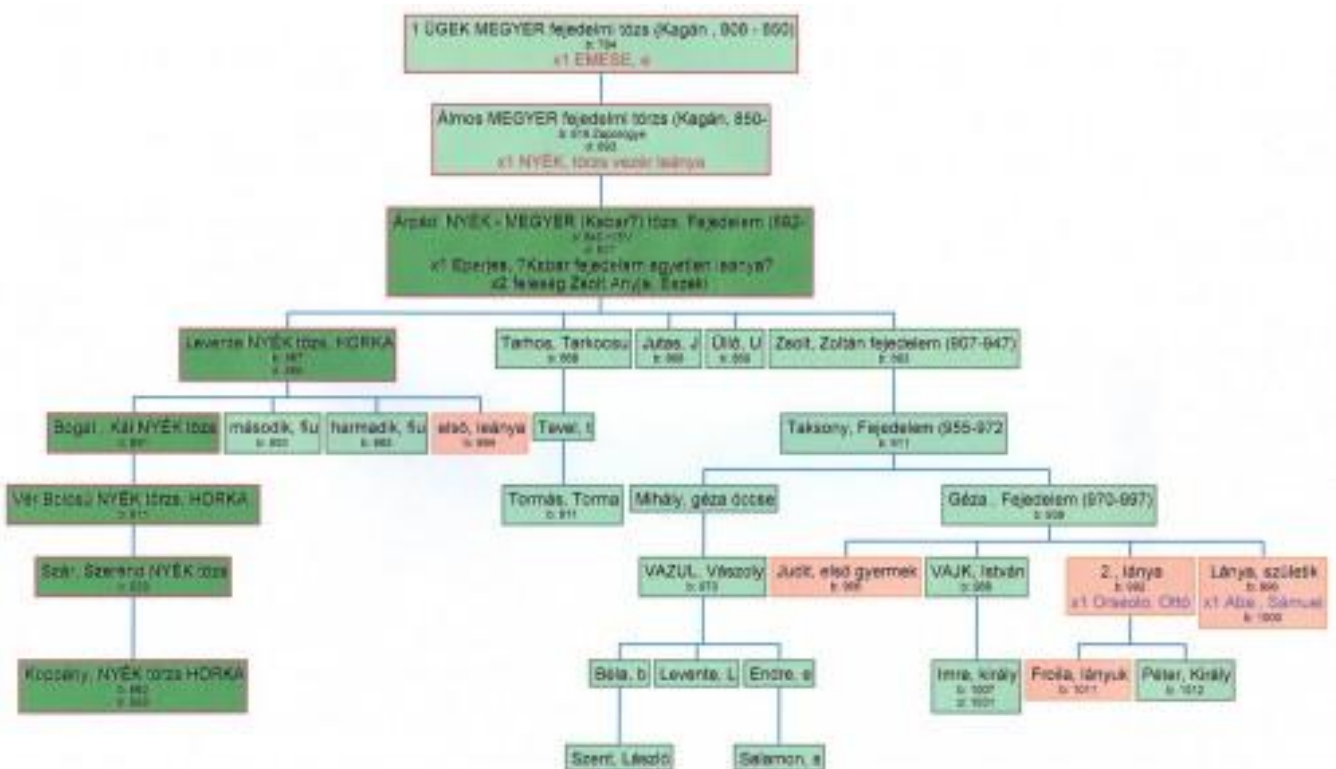
Mindenesetre 895 tavasza elérkezett és 895. szén hét magyar törzs elfoglalta kijelölt helyét a Kárpát-medencében, ott éhínség nélkül kitelelt és 896-ban megkezdte mai napig tartó életét.

Kedves Honfitársaim!

Most ide felteszek egy családfát melyet főleg Dr. Padányi Viktor írásai alapján szerkesztettem össze. Kérlek segítsetek továbbfejleszteni. Valószínűleg hibák is lehetnek az eddigi összeállításomban, ezért közösen próbáljuk helyesen felállítani a miénk családfáját. Írjátok meg hol a hiba vagy hova lehet több adatot még berakni.

Így talán már jobban áttekinthető miért volt a **Levente ág** a várható fejedelmi törzs. Mivel Ügek vagy ügyek - a **MEGYERI fejedelmi** törzs - ben sítette Álmos fiát a NYÉK törzs vezér leányával és így anyai ágon Árpád lett a NYÉK törzs HORKÁJA, apai ágon pedig a MEGYER törzské, és ha igaz, más adatok szerint, Árpád, első felesége után, KABAR törzsek fejedelme is,... aki a négy Árpád fiút szülte. Zoltánt egy északi (viking?) feleség szülhette Dr. Padányi szerint is.

Amikor Álmos átadta Árpádnak a fejedelemséget, akkor Árpád Leventére hagyta a NYÉK törzset és lett a HORKA és így tovább.

Tehát:

ÜGK - ÁLMOS - ÁRPÁD - ZSOLT(ZOLTÁN) - TAKSONY - GÉZA - VAJK (szt.ISTVÁN)

A szkíták székely eredete

Grandpierre Atila:

Megjelent: Letagadott eleink, a szkíták (Szkíta olvasókönyv). Kisenciklopédia 3. Magyarságtudományi Füzetek. Szerkesztette: Pápai Szabó György. Hun-idea, 2010. 33-42.

A mai köztudat szerint a magyarok Árpáddal költöztek a Kárpát-medencébe, keletre, a hivatalos történetírás szerint a finnugor szászából, krónikáink szerint Ázsiából, és ezek szerint ázsiai származásúak lennének. Az elmúlt évtizedekben, első sorban Grandpierre K. Endre (1979, 1990, 1996, 2005, 2006) munkáinak nyomán egy harmadik nézet kezd megérődni: eszerint a magyarság hasonló a Kárpát-medencében, és Árpád magyarjai csak visszajöttek szászájukba. Az elmúlt években pedig egy sor olyan alapvető régészeti munka látott napvilágot, amely alátámasztja a magyarok Kárpát-medencei hasonosságát éppúgy, mint a Kárpát-medencei lakosságának kirajzásait és visszatéréseit. Az árpádi magyarság, és a szkíta népségek kirajzása az i.e. 6. évezredben történt. Douglas T. Price és munkatársai 2001-ben az *Antiquity* nevű régészeti szakfolyóiratban közölték stroncium-izotópos vizsgálataik eredményét. Eszerint Európa első magasmelveltségét a Kárpátmedencéből a vonaldíszes kerámia népe vitte Nyugat-Európába i.e. 5700-tól kezdve, mégpedig 10-20 fős kis csoportokban, amelyek főként fiatal n. kb. 1 álltak. Ez a melveltség i.e. 5500-ban ért el a Rajnához, és később fokozatosan kiterjedt egész Nyugat-Európára. A nyugatra kirajzás kis létszámával ellentétben a keletre kirajzásra alaposabban felkészült az őslakosság, mert itt egy sokkal nagyobb szabású vállalkozásra került sor. Hatszáz évvel a nyugatra indulás után indult meg a keletre kirajzás, ám ezúttal összehasonlíthatatlanul nagyobb tömegekben. Ez a tény különös jelentőséget kap a legújabb eredmények fényében.

2004-ben jelent meg Blagoje Govedarica hamburgi régészprofesszor monográfiája „Zeptertrager - Herrscher der Steppen” címmel. Fő következtetése: i.e. 5100-tól kezdve a Kárpát-medencéből, pontosabban az Erdély-Felső-Tisza körzetből (I) jelentős népesség települt ki az Al-Dunához (II), a Meóthiszhoz (III), a Volgakönyökhöz (IV) és a Kaukázusba (V) (1. kép).

1. kép. Az erdélyi magasmelveltség (I), a jögarhordozók népének kirajzása az eurázsiai síkságra i.e. 5100-tól.

Ez az öt hatalmas melvelési központ évezredek át meghatározója volt az eurázsiai fejlődésnek. Az i.e. 5100-ban indult népesség-kitelepülés milliós nagyságrenddel jellemezhető, hiszen több ezer településről van szó, s ezek átlagos népessége néhány száz fős. Igor Manzura orosz régész 2005-ben jelentette meg az *Oxford Journal of Archaeology*-ban eredményét, amely szerint az i.e. 5. évezredtől Erdélyből nagy létszámú népesség költözött egyre keletebbre, település-hullámok egymásra következő sorozatát hozva létre a nyugat-eurázsiai síkságon. Felmerült bennem a kérdés: mi vezethette a Kárpát-medence korabeli lakóit arra, hogy nyugat felé csak kis csoportokat, kelet felé viszont hatalmas népességet bocsásson ki?

A magyarázatra az első fény akkor vetődött, amikor felismertem, hogy ugyanez a különös jelenség bukkant fel i.sz. 1492-ben, amikor II. Ulászló magyar király szentesítette az ősi székely szokásjogot, amely szerint hadiállapotban a székelyek hadrafoghatók, de nyugatra csak minden tizediket, keletre viszont minden másodikat hívhatják be katonának.

Els pillantásra megdöbbsent, hogy az si székely szokásjog szerint a székelyeknek nem mindegy, milyen irányban található az a csatater, amelyen életüket kockáztatják. Erre a jelenségre azt a magyarázatot találtam, hogy a Kárpátmedence növény-és állatföldrajzi viszonyai alapján egy övezetbe tartozik az eurázsiai síksággal (2. kép),

2. kép. Az eurázsiai síkság a Kárpát-medencét l a Csendes-Óceánig terjed, hasonlóak az életfeltételek, tehát minden bizonnyal a Kárpát-medencében shonos nép els sorban kelet felé települt ki már az emberréválás id szakában.

A Rudapithecutól a gravetti népig valóban kimutathatóak a Kárpát-medencéb l történt kirajzások (Grandpierre, 2010). Így tehát a Kárpát-medencei snép utódai, akik tisztelték seiket, seik földjét, szintén els sorban keletre települtek ki, hogy biztosíthassák népük folytonosságát.

Az si székely szokásjog ugyanebb l a hagyományból eredhet, és ez a székelyek shonosságát új távlatok közé helyezi. És ha ezt a következtetést további tények is meger sítik (lásd Orbán-Grandpierre, 2009), akkor az i.e. 6. évezredben Erdélyben shonos székelyekt l származik az i.e. 1. évezredben a görögökt l szkíta nevet kapott nép! Ezt a meglep következtetést egész sor alapvet tény támasztja alá. Ezekb l mutatunk be néhányat.

Grandpierre K. Endre (1996a, 22-36), és nyomán Orbán Dezs (Orbán, Grandpierre, 2009, 29-37) kimutatták, hogy a székely népnév és a szkíta népnév ugyanannak a népnévnek két változata. Grandpierre K. Endre amellezt érvelt, hogy a székely és a szkíta ugyanaz a nép (1996a, 29 és a következ oldalak). És ha ez az azonosság kimutathatóan székely eredetet jelent, az az egyik legnagyobb fordulatot jelentheti történelemszemléletünkben.

Figyelemre méltó, hogy Govedarica a „jogarhordozók népét” a „sztyepp urának” nevezi. A jogarak kétségkívül felségjevények, tehát a „jogarhordozó nép” egy királyi nép. Mekkora létszámú lehet ez a királyi nép? Manzura több, mint 800 település adatait dolgozta fel. Ezek átlagos létszáma 30 és 1000 f közöttire tehet . A szóban forgó korban és körzetben több ezer településen lakott a népesség, tehát létszáma többszáz ezres, milliós nagyságrend volt már az i.e. 5. évezredben.

Az új környezetben hamarosan hatalmas fejlődés indult be, ahogy azt a királyi kurgánok építése is jelzi (lásd alább). A jogarhordozó nép 3 000 éves fennállása után folytatódik a pre-kimmerek (gerendavázás m veltség, srubnaya) és a pre-szkíták (andronovói m veltség) népében (3. kép), a Kárpát-medencét l Koreáig terjed hatalmas övezetben.

3. kép. A srubnaya (gerendavázás építkez k, pre-kimmerek) és az andronovó (preszkíták, magyarok) nép körzete az egész eurázsiai síkság, i.e. 1 900 körül.

Az i.e. 1. évezred els felében a kimmerek, a szkíták és a keletebbre a hunok uralják az egész eurázsiai síkságot. Ez a három népnév a jelek szerint ugyanazt a népet takarja.

Hérodotosz szerint az i.e. 1. évezred elején a kimmerek királyi törzse és a nyugat-eurázsiai síkságon shonos, a királyi kimmerekkel együtt él nép egyenl katonai er t képviseltek.

(Megjegyezzük, hogy a magyar fordításban - Hérodotosz: A görög-perzsa háború, IV. Könyv, 11. §, 1989, 269. o. - a bennszülöttek, shonosak jelentés angol „natives” szót „kimmerek”-re cserélték, és ezzel a bennszülött, shonos jelentést eltüntették.) Ezek szerint a királyi kimmerek népe a nyugateurázsiai síkságot évezredek óta lakó nagy nép létszámával összevethet létszámú! Ez a királyi nép ráadásul kiemelked en magas, rendkívüli jelent ség tudással és gazdagsággal bírt.

Govedarica megjegyezte, hogy az (I)-(V) körzetek i.e. 5 100-tól kezdve háromezer éven át szoros kapcsolatokat tartottak fenn egymással. Ez a tény arra utal, hogy évezredek és ezer kilométereken át képes volt ez a nép megtartani egységes szervezettségét, vagyis rendkívüli államszervező képességgel rendelkezett.

A kiemelkedő államszervező képesség az őskorban és az ókorban a mágusok sajátja, éppúgy, mint a magasmelveltség, a nem tisztelt, és a nem kiemelkedő tudása. Ezen jelenségek együttese tehát egyrészt azt jelzi, hogy az idős számításunk előtti évezredekben a Kárpát-medencében volt a mágusok központja, másrészt azt, hogy az eurázsiai síkság népességének a Kárpát-medence az őshazája.

A régészek rendszerint fazekasedényeikről, temetkezési szokásaik jellegzetességeiről, vagy első jelentős lelőhelyeiről nevezik el a régészeti kultúrák népét. Azt a népet, amit Govedarica egyik temetkezési szokásáról a jogarak népének nevez, a legtöbb kutató lelőhelyeiről Erdély (Erdély), kukutyini (ma: Moldova), vagy tripoljei (ma: Ukrajna) kultúrájának nevezi.

Ezt az erdsdi, kukutyini-tripoljei kultúrát (4. kép) ma az első európai civilizációnak tekintik (History of Europe, 2010).

4. kép. Az Erdsdi-Kukutyin-Tripoljei fazekasság népének körzete, i.e. 5 500 – 2 750. Fejlett írása volt az i.e. 6. évezred végén (Tordos, Tatárlaka, Vinca), és az írás innen terjedt el Délkelet-Európába (Fehérné Walter, 1975, 1. Kötet, 37.o.; Todorovic, 4. térkép).

5. kép. Todorovic térképe az Öreg Európa írásának elterjedéséről, i.e. 5 500-tól. Natalia Taranec, a Sydney-i Powerhouse Museum munkatársa 2005-ben megjelent cikkében az i.e. 5 500-tól i.e. 2 400-ig az eurázsiai síkság nyugati felén élő kukutyinitripoljei magasmelveltség népéről (Cucuteni-Trypillian culture, 2010) megjegyzi, hogy utódaik a szkíták. Ha viszont az eurázsiai síkság népe a Kárpát-medence ősnépéből települt ki, akkor a Kárpát-medence őshonos népe a szkíták elődje. Mivel a székelyek magyarul beszélnek, és őrzik ennek az ősnépnek a hagyományait, szokásait, ezért arra a következtetésre jutunk, hogy a Kárpát-medence őshonos népe, a szkíták, és a székely-magyarok egyúgyazon nép, különböző korokban, különböző megközelítésben nyert elnevezései.

Különleges népjelzőnek számít, és ezért erről a temetkezési szokásáról nevezték el a kurgánok (halomsírok) népét. A halomsíros temetkezés az i.e. 5. évezredtől az i.u. 2. évezred elejéig volt jellemző, első sorban a Kárpát-medencétől Koreáig terjedő eurázsiai síkságon. A régészek ezt a hatalmas időszakot több alegységre tagolják, ezek időrendi sorrendben a következők: a kukutyini-tripoljei kultúrával kapcsolatos Sredny Stog kultúra (ehhez fűződik a lovaskultúra megszületését az i.e. 5. évezredben), a gödörsíros kultúra, a gerendavázás kultúra, a szkíta, a szarmata, a hun, és a kunkipcsak. Ha a kurgánok építése egy bizonyos néphez köthet, akkor ez a nép a szkítaszarmata-hun-kun-kipcsak nép. Tegyük hozzá, hogy az Alföldön 40 000 kurgán létét tartják számon! A kurgánok népe rendkívüli tudású, kiemelkedő szellemi, technikai, művészi és anyagi gazdagsággal bírt. Az i.e. 3 500-3 300 időszak körül például a Kaukázus északi lábánál fekvő Kubán-és-sík körzetben különösen gazdag, kimondottan királyi kurgánsírokat kezdtek emelni. Az óriás halomsírokat kőoszlopok övezték, s mélyükben mesés kincseket rejtő sírkamrákat rejtettek. A sírkamrákban 70 literes óriás üstöt is találtak. Ezek az üstök kaukázusi eredetű, arzén tartalmú bronzból készültek, mellettük arany- és ezüstlemezekből készült, állatdíszítéses vázák, arany bikával díszített ezüst rudak, bronz fokosok és tőrök, többszáz arany, türkiz és kalcedon ékszerek feküdtek (Anthony, 2004).

Az üstök később a szkíta, hun és magyar nép jellegzetes tárgyaiként ismeretesek (5.kép.A történelmi hun üst, i.sz. 400 körül.)

A régészeti népjelzők tárgyak jellegzetességeire épülnek, tehát az adott tárgyakat elállító népnél rendszerint szélesebb korszakra és körzetre korlátozódnak (Grandpierre K. Endre – Grandpierre Atilla, 2006). Világos ugyanis, hogy a mai magyar nép más tárgyakat használ ma, mint száz vagy ezer évvel ezelőtt, mégis ugyanarról a népről van szó. Hasonlóan, a történelmi népnevek is gyakran lesznek jellegzetesek, különösen egyéni és nagy körzetben élő nép esetében, mert a különböző korokban az adott népet másként szervezhetik, és a különböző szomszédos népek is másként nevezhetik.

Ráadásul többféle jellemző tulajdonsága is lehet egy-egy népnek, és az elnevezés ezek közül szükségképpen egyet emel ki. A jogarhordozók népe (Govedarica, 2004) ugyanabban a korban (i.e. 5 100 – i.e. 2 400), ugyanabban a körzetben (Kárpátmedence és az eurázsiai síkság) él, ugyanazon jellemzőkkel bír, mint az erődökutunyi-tripoljei műveltség népe (Cucuteni-Trypilian culture, 2010), és a kurgánok népe (Kurgan culture, 2003), tehát ez a három nép-elnevezés a valóságban ugyanazt a népet takarja. Azonosítható-e, hogy melyik, a történelemből ismert népről van szó? Próbáljuk ezt a kérdést az eddig bemutatott eredményekről függetlenül megvizsgálni! Ehhez egy újabb régészeti népjelzőre támaszkodunk. A hatalmas üstök a hunok régészeti népjelzői (Bóna-Cseh-Nagy és mtsai, 1993). Érdekes, hogy az „üst” címszónál az üstöt az angol nyelvű Wikipédiában a magyar bogrács képével szemléltetik (Cauldron, 2010)! Erdélyben szkíta üstöket is találtak (7. kép).

7. kép. Erdélyi szkíta üst, i.e. 600 körül.

A kurgánok népe szintén hatalmas üstöket állított elő (Sylvia, 2000), és ez azt jelzi, hogy a kurgánok népének utódai a hunok. A Tien-San hegység északi lábánál fekvő hatalmas Issyk-Kul-tó mélyén (a mai Kirgizisztánban) egy bámulatosan nagy szakértelemmel megalkotott 2 500 éves hatalmas üstre bukkantak. A szakértők szerint az egyes darabok egymáshoz illesztése annyira pontos, hogy ehhez hasonló pontosságot ma csak nemesgázban végzett fémmegmunkálással lehet elérni. Rejtély, hogyan volt képes a 2 - 5000 éve itt lakó királyi szaka-szkíta nép ilyen magastechnológiájú tökélyre. Különlegesen magas szintű a bronz tükrök, a díszes lószerszámok és sok más egyéb tárgy. A víz alatt kisebb, aranyból készült drótygyűrűket és nagy, hatlapú aranytömböket találtak (Lukashov, 2008).

Ez a műveltség legalább olyan magas szintű, mint az ókori kelet magasabb, ismert műveltségei, a görög vagy az egyiptomi. A királyi szaka-szkíta nép öltözködése is rendkívül magas műveltséget és gazdagságot sugároz (8. ábra). Tegyük hozzá, hogy a legújabb embertani vizsgálatok szerint a gerendavázis kultúra népének koponyája azonosítható az ugyanebben a körzetben utánuk következő szkítákra jellemzővel (Dolukhanov, 1996).

7. kép. Arany szaka. Az Issyk-Kul-i kurgán feltárásából helyreállított sírszékelyszaka viselet, i.e. 500 körül.

Az Ordos körzetéből az i.e. 8.-6. században Európába érkezett hunokat az ókori görögök szkítának nevezték (Gilbert, 2002, map 2; 9. ábra), tehát a két népnév ugyanazt a népet jelzi, ugyanabban a korban.

8. kép. Az ókori Magyarország keleti körzetéből nyugatra költöző hun csoportot a görögök szkítának nevezik.

Érdekes például, hogy Ciprus szigetére az i.e. 8. században érkeztek meg a szkíták. Virágzó társadalom bontakozott ki nyomukban, királyi sírokkal, amelyeket bár kiraboltak, még mindig igazán királyi bőséggel kápráztatnak el bennünket. Lóáldozat nyomai, bronz állványok, óriási üstök szirénekkal, griffekkel díszítve, díszes szekerek, lószerszámok, elefántcsont-gyöngyök és páratlan eleganciával díszített trónok vallanak mestereik magas műveltségéről (Prehistoric Cyprus, 2010).

Nem kétséges, az ősi helynevek, amelyeket még nem fertőzött meg a terjeszkedő, hódító hajlamtól fertőzött országok nyelvi imperializmusa, valamely népi ittlétének vagy ittnemlétének legszilárdabb bizonyítékai közé tartoznak (Grandpierre K. Endre, 1996). Az eurázsiai helységnevek vizsgálata alátámasztja az eurázsiai síkság településeinek erdélyi székely eredetét (Bihari, 2004). Herodotosz írja, hogy a szkíták önelnevezése: szkolota, vagyis levágva a -ta népnév-képzést, a szkol, szikul, székely népnév mássalhangzóira bukkanunk. A világ többszáz millió helynévének számítógépes elemzésével kimutatta, hogy a sz*k*(l) népnév (itt a * jel tetszőleges magánhangzót jelöl) változatai elsősorban Euráziában, azon belül is a Kárpátmedencében, Erdélyben és Moldvában a leggyakoribbak. Az egész Euráziára kiterjesztett keresés során tömegesen bukkanak el az erdélyi helységnevek.

A helységnevek tanúsága szerint a székelyek elnevezése valójában nem más, mint az ősi szaka népnév modern változata, írja Bihari (u. ott, 91. o.). Az itt bemutatott tények értelmében azonban fordított a helyzet: inkább a szaka, szkíta népnév tekinthető a székely népnév változatának.

Vizsgálataink szerint a szkíták székely-magyar eredetűek. Az i.e. 5100-tól az ókori görögök koráig ez a népesség sokszorosára növekedhetett. Az a földrajzi körzet, amelyben éltek évezredek át, i.e. 5100-tól i.sz. 453-ig, Atilla meggyilkoltatásáig, kiterjedt a Kárpát-medencétől Koreáig és Észak-Indiáig (Grandpierre K. Endre – Grandpierre Atila, 2006; Grandpierre, 2007; Aradi, 2005). Ez a tény alátámasztja, hogy az ókori történészek a szkítákat a legrégebbi és legnagyobb lélekszámú népként ismerték. „A szkítákkal egyetlen európai nép sem állhatja ki az összehasonlítást, sőt még Ázsiában sincs egyetlen nemzet sem, aki megmérkőzhetne velük, ha összefognak.” (Thukydides, i.e. 431, ford. Zsoldos Benő, 1887, II. Könyv, 190. o.).

Terdzsüman Mahmud, I. Szülejmán szultán tudós magyar tolmácsa által megmentett Árpád nagykirály-kori magyar nyelvész, a Tarih-i-Üngürüs (magyarul: A magyarok története, tehát az „üngürüs” népnév a magyarok török neve) ekképpen emlékezik meg a vízözönt követő időben Hunor által a Kárpát-medencében talált népről: Hunor, Nimród fia - „elvált Adzsem /Perzsia / padisahjától, és Pannonijja tartományába költözött. Amikor abba a tartományba érkeztek, látták, hogy csodálatosan bőséges folyamai vannak nagy számban, sok gyümölcse és bőséges termése van annak az országnak, és az nyelvükön (azaz Hunor népének a nyelvén) beszélnek az ottani népek.” Az eredetileg regényesítő által írt krónika azt bizonyítja, hogy üngürüs népe Hunor nemzetségéből származott. Tökéletesen világos okfejtés és ezredéves régiségből fakadó nyom a magyar nemzeti lét ősi voltára és arra, hogy a magyarok már a vízözönt követően itt éltek, és innen költöztek ki meghatározatlanul korábbi időben az Európa keletén fekvő másik Szkítiába. Grandpierre K. Endre (1979, 1990) kimutatta, hogy Csodaszarvas-mondáink több tízezer évre tekinthetnek vissza, és a magyar nyelvsházába, a Kárpát-medencébe történő visszatérés isteni elrendeléséről tanúskodnak.

Xenophon írja, hogy Európát és Ázsiát a szkíták uralják. Ezt a régészeti leletek teljes mértékben alátámasztják (térkép a szkíta régészeti leletekről). A szkíta befolyás kiterjedt Koreáig és Japánig. Különböző koreai tárgyak, mégpedig nagy jelentőségűek, mint például a koreai Silla királyság koronái, szkíta jellegűek. Hasonló szkíta jellegű koronákat találtak Japán Kofun korszakában (i.sz. 250-538, vagyis az ún. hun korban) (Cambon et al., 2006, 282). A kínaiak a szkítáktól vették át az állatstílust (Mallory, Mair 2000). A hun-magyar népzene hatása a kínai népzeneire máig kimutathatóan meghatározó jelentőségű (Juhász, 2005). Nagyonsíidkben, vagy már a kínai vallás hajnala előtt, a mágusok vallásának szervezett papsága lehetett (de Groot [1982, VI, II:1187]). Az i.e. évezredekben a mágusok a kínai vallás minden szintjén vezető szerepet játszottak (Schafer [2005, 234]). Victor H. Mair, a kínai nyelv és irodalom professzora régészeti és nyelvi bizonyítékokra bukkant, amelyek azt bizonyítják, hogy az ó-kínai „*myag, mágus, természettudós, filozófus” jelentésű szó nem kínai, hanem közép-ázsiai eredetű (Mair [1990]). Kínában a mágusok tanítása elsősorban az ó-kínai királyi vallásban volt fontos (Harper [1995]). A kínai univerzalizmus, konfucianizmus, taoizmus a mágusok tanításaira épült. Modi professzor (Modi, 1926) és Aradi Éva (Aradi, 2005) könyveiből tudjuk, hogy a szkítamagyar-hun kultúra alapvető hatást gyakorolt az indiai történelemre és műveltségre (Grandpierre, 2007). Hiteles történetíró, Josephus Flavius (i. sz. 37) írja *Antiquitates c.* munkájában (Flavius, 1957, 59), hogy Magóg és Gomer népei a vízözön után „a Don folyóig, nyugaton pedig Gadeiráig (ma Cadiz), elfoglalván a térséget, amelyre rábukkantak, s amelyet előtte senki sem lakott, a saját neveik szerint nevezték el a népeket. A Hérodotosz feljegyezte szkíta smondában Hargita első emberként „néptelen tájon” született, vagyis a szkítasággal jelent meg az ember a Kárpátmedencében. Középkori krónikáinkban, néphagyományainkban megfordított annak hite, hogy a magyar hajdanta a világ legnagyobb lélekszámú népe volt. A magyar királyok a négy égtáj urai, kik szervezték meg a négy égtáj urainak hálózatát, szorosán ide tartozik a négy folyó, az esztergomi oroszlános címer négy sávja. Az esztergomi ragaszkodás fejez ki a középkori „Extra Hungariam non est vita” (Magyarországon kívül nincs élet) szólásban is (Grandpierre K. Endre, 1996). A székelység több ezer éves erdélyi székelyhonosságára nemrég derült fény (Orbán-Grandpierre, 2009). Mindezek fényében ideje felismernünk: a székely-magyarság szkíta-hun eredetének tétele helyett helyesebb ma már a szkíta-hun nép székely-magyar eredetéről beszélni.

Irodalomjegyzék:

- Bóna, I., Cseh, J., Nagy M., Tomka P., Tóth Á. 1993, Hunok-gepidák-langobardok.
Dolukhanov, Pavel, 1996, *The Early Slavs. Eastern Europe from the initial Settlement to the Kievan Rus.* Longman, p. 125 (& references therein)
Govedarica, B. 2004, *Zeptertrager: Herrscher der Steppe.* Verlag Philipp von Zabern, Mainz am Rhein. Heidelberger Akademie der Wissenschaften, 21.
Martin Gilbert, 2002, *The Routledge atlas of Russian history.* Routledge, London, map 2.
Mallory and Mair, 2000, *The Tarim Mummies: Ancient China and the Mystery of the Earliest Peoples from the West.*
Nikolai Lukashov, 2008, *Ancient Civilization Discovered at the Bottom of Lake Issyk Kul in the Kyrgyz Mountains.*

Szubarok és szumírok

Bevezet

A világnak az a része, amelyet ma Mezopotámiának hívunk, vagyis a Tigris és Eufrátesz folyók köz, 10.000 évvel ezelőtt csak gyéren lakott terület volt. Alig voltak fák, alig voltak hegyek, és alig voltak ércsek itt. Csak a vízpart adott menedéket, árnyékot, vizet, fát és eledelt állatoknak és embereknek. Ekkor még az emberiség vadászatból és gyűjtögetésből élt, és állandóan a vadállatok csordái után vándorolt, vagy pedig gyümölcsöket és egyéb gyökereket keresgélt.

Ez az életforma csak nagyon kevés embert tartott el a terület nagyságához képest. A népesség szaporodása nem volt lehetséges. Az a terület, amelyet ma Törökországnak és az Iráni fennsíknek hívunk, és ahol a nagy beltengerek vannak, az a vidék volt körülbelül az a szubár^[1] és szumír^[2] népcsoportoknak....

A vízözön után az emberek lassan leereszkedtek a közel-keleti alföldre, ahol állatok és emberek csak szűk helyen tudtak gyarapodni a nagy folyók mentén, mivel attól nem messzire száraz, forró és sivár terület volt. Az emberek alkalmazkodtak a helyhez, és az idő folyamán elkezdték a primitív földművelést, és az abból nyert többlettermással lassan az állatok idomítását és tenyésztését is elkezdték.

Ezeket az első lépéseket az északról bevándorló szű nép tette, amely a szubar népe volt. Ők építették az első városokat, falvakat, és kezdték a földművelést. Ezért az ő szavaik maradtak meg a szumír nyelvben a *paraszt, pásztor, halász, eke, kovács, ács, és keresked* szavakban. Ők adták Ur, Kis, Nippur városok neveit.

Körülbelül Kr. e. 3500-ban egy másik hasonlóan ragozó (agglutináló) nyelvű nép ereszkedett le Mezopotámiába. Ezek voltak a szumírok ősei, akik magukkal hozták az egyik legforradalmibb találmányukat, a primitív írást, amit itt tovább fejlesztettek. ...

A déli szubarokat a szumírok beolvasztották, de az északi szubarok tovább fejlődtek a történelem folyamán, és külön nemzeteket és országokat alapítottak. Egyik gócpontjuk lett később az Urartu és Szubartu terület, ami később a Méd birodalom központja lett. A médekről majd később írunk.

A két népet az idő folyamán már nehéz volt szétválasztani. A későbbi szemita népek nagyjában egy kalap alá vették őket. A Biblia általában Hám pátriárka leszármazottai közé sorolta a turáni fajnak a mezopotámiai ágát, és Jáfet utódai közé az Észak-Kaukázus hegyvidéki és turán-alföldi ágát. A szintén turáni nyelvű elámi népet pedig érthetetlenül Semstől vezeti le a Biblia.(?) Így természetesen a mitikus Noé valódi három utóda mind turáni, ragozó nyelvű volt, és csak a későbbi szemita népek mesemondói teremtették belőlük a környék más nyelvű népeinek közös sét.

Ez az ősnép a földművelést alaposan kitanulta és fejlesztette. A száraz földeket csatornákkal öntözte, amelyhez fontos volt a hosszú távú tervezés, és az építészet fejlődése. Agyagból, sárból és nádból készült keverékkel vályogépületeket építettek.

A cement helyett gyakran szurkot használtak, mivel ez b ven volt azon a területen. Óriási gúla alakú, piramis-templomokat építettek (é-kur), melyek emlékeztették ket shazájuk szent hegyeire, ahová fel tudtak menni az egek istenének imádkozni. Mivel a lapos mezopotámiai-alföldön nem voltak nagy hegyek, ez volt az egyik megoldás. A nagy épületet úgy magtárként, mint csillagászati megfigyelés és szentély céljára is használták. A templom-gúla kiemelkedett a lapos területb l, és árvíz esetén menedékhelyet is nyújtott az embereknek. Hajóikkal Indiától Egyiptomig messzi idegen földekre is eljutottak, és a Kárpát-medencében is voltak kapcsolataik. Hazájuk sok mindenben szegény volt, és kereskedelemmel tudták csak pótolni a fák, drágakövek és az ércek hiányát.

Ezen a kietlen helyen munkájukkal egy paradicsomot hoztak létre. Alig létezik valamilyen tudományág, amelyben nem találunk bizonyítékot a szumír el zményekre. Számtanban, bölcsészetben, csillagászatban, irodalomban, építészetben, közgazdaszatban, kereskedelemben, közoktatásban, törvényrendszerben, politikában, hitben és népszokásokban megtalálhatjuk a szumír eredetet. Néha még szavaik átalakított formáját használják ma is ezeken a területeken.

Nagy kiterjedés öntöz rendszerük szervezésére egy területi kormányzatot állítottak fel, amely egyesítette a kis falvak és a f város kormányzatát. Ez túlhaladta a vérbeli törzsek és nagycsaládok tanácsát, és megalapította a városállam kormányrendszerét.

Ezeknél a városállamoknál felállítottak egy képvisel tanácsot, melyet "unk-en" néven hívtak. Az UNG szó népet, népcsoportot jelentett, úgy mint a kés bbi UNG-ár vagyis Hungár/Magyar. Ez az "unken" egy kezdetleges demokratikus rendszer volt. Ennek a tanácsnak a képviselés jelképe egy pohár volt, mivel úgy látszik, szokásos volt az egyezményeket megszentelni közös sör- vagy borívással. Ez is megvolt Magyarországon az *ukon pohár* ivás szokásában a 18. században is.

Iskoláikban állandó tanítómesterek voltak, akik szigorúan megkövetelték a fegyelmet és a feladatok pontosságát. Ezért volt még külön *korbácmester* is, aki rendben tartotta a rossz tanulókat. Számtant, írást, olvasást, nyelvtant, földrajzot is tanultak az iskolában azok, akik az állam vezetésével, kereskedelmével, adószedésével, törvényeivel, hitével foglalkoztak.

Nem volt mindenkinek kötelez az iskola, mivel az akkori képzésrendszert elég nehéz volt megtanulni és sok id t igényelt. Már nagyszámú képzésű jelek között megtaláljuk a rokon magyar és török rovásírási jelek el zményeit.

A szumír városállamot a papkirály vezette, egy választott képvisel tanáccsal együtt. Csak történelmük vége felé uralkodtak olyan királyok, akik már nem demokratikusan vezették az országot, hanem a ma már jól ismert abszolutisztikus módon. A f pap-királyt *patesi* címen ismerték. Az uralkodók még a szegény embereknek is adtak menedéket és enni-inni valót, és törvényeik megvédték ket a gazdagok er szakoskodásaitól. A törvények még a rabszolgáknak is megvédték a jogait, és megengedték, hogy üzleteik legyenek, vagyont gy jtsenek, és felszabadíthatták magukat. Törvényeket alkottak a közös érdekek és az egyén jogainak a megvédésére.

A kereskedők harácsolásai ellen rögzített árakat, mértékeket, súlyokat, értékeket alapítottak. A papok tanítottak, gyógyítottak, és a nép szellemi életével is foglalkoztak. Ők írták le legelőször azokat a hagyományos mondákat, melyek sokkal később babiloni közvetítéssel és átértékelés után a Bibliában szerepelnek. Az istengerbe való teremtésről, az agyagból ember teremtéséről, a bűnös embereket megbüntető vízözönről, Káin és Ábelhez hasonló testvérpárról és a bábéli torony legendájához hasonló mondákról. De annak ellenére, hogy könnyen felismerhetjük a bibliai hagyomány gyökereit ezekben az ókori írásokban, mégis sokszor más értelmezéseik voltak, mint a sok ezer évvel későbbi szűz Bibliában.

Sokkal többet tudhatnánk ma a szumírokról, mint a sokkal későbbi időkben élő rómaiakról, ha még több égetett szöveges agyagtáblát találtak volna a száraz mezopotámiai homokban, de ezek a leletek is megmentették ennek az ósi kultúrának az alapjait. A papír sokkal könnyebben elveszett, mint a sivatagban megkövesedett agyagtábla.

A szumír Uruk több volt, mint város, inkább egy városállam volt, amelynek a templomközpontja körül zajlott az állami élet. A tipikus szumír városok ma kicsinek tűnnek, 10.000-20.000 lakosúak lehettek. Számos kisebb város és falu legfeljebb 10 kilométerre volt a központtól. A templom gondnoka és a papság feje az *en* volt, vezette a bonyolult állami hivatalnoki szervezet, intézte a kereskedők és nagy földbirtokosok ügyeit. A kereskedők, kézművesek, halászok, hajósok, parasztok és természetesen a rabok alacsonyabb helyet foglaltak el társadalmukban. A rétegzett társadalom ellenére még az átlagember is nagy szabadságot élvezett. Sokkal szabadabb körülmények között éltek az emberek, akkor, mint a későbbi korszakokban.

A földművelésére feltalálták az ekét, amit ökörrrel húzattak. A learatott gabonát a "gur+é" (góré) nevezetű magtárban tárolták. Kerekes, tömör kerek kocsikat (*gigir*) építettek, amelyekkel könnyebben tudtak nagyobb súlyú és mennyiségű tárgyakat szállítani. A katonáknak ún. *gud* harci szekereket is építettek. Ezek még a primitívebb, négy tömör keréken guruló kisebb szekerek. A távolabbi kereskedelemhez felfedezték a vitorlás hajót, amellyel a tengereken közlekedtek, a Perzsa-öbölben volt *Dilmun* nevű gyarmatuk, de Egyiptomban is alapítottak gyarmatot, és kapcsolatba kerültek Indiával is, ahol *Meluh* nevű gyarmatuk volt.

Az első egyiptomi dinasztiák az *Er-pat* nevű királyi címet használták és hazájuk istenítettét, „Us-ar”-t - amelynek görög nyelvű torzítása Ozirisz - Észak-Mezopotámiából származtatták. Olyan nevek, mint *Arpad* város és *Asur* istenség, szintén voltak Észak-Mezopotámiában, amit az egyiptomi hieroglif szótár Magor területnek írt.

Már a szumír-korszakban elkezdődött a csillagászati tudomány fejlődése, és úgy látszik, hogy sokkal jobban ismerték a csillagászatot, mint sok más későbbi civilizációnak a tudósai.

Számrendszerük a ciklikus események kiszámítására volt összpontosítva. Ők osztották fel a napot 12 órára, a kört 360 fokra, ami nem más, mint a napév napjainak leegyszerősített száma. 60 volt az alap szorzószám, amivel nagyon sok csillagászati alapszámot lehet kiszámítani a legegyszerűbb módon. Ez is az ósi 6-os számrendszer továbbfejlesztése. Ezért van a magyarban a hatványozás kifejezés is. Bonyolult egyenleteikkel pontosan ki tudták számítani a csillagok és bolygók állásait. Ők adták nevet a csillagképeknek, melyek később csekély változással egyik kultúrnéptől a másikig terjedtek.

A szumír orvosok feljegyzései mutatják, hogy széles választékú orvosságokkal rendelkeztek, melyeket gyógynövényekből, állatokból és élettelen anyagokból készítettek. A tudás szava nagyon hasonlít a ...magyar *tud* és *táltos* szavakhoz. ...A parasztnak már akkor volt egy almanach-féle adattárak, amely földmivel és szőlővel szólt. A legtöbb család földszintes vályogházakban élt, melyekben több szoba volt, nyílt belső udvarral. A gazdagok már kétemeletes házakban éltek, melyek gyakran 12 fehérre meszelt szobából álltak. Ezekben a lakásokban külön szobájuk volt a szolgáltnak és külön magánszentély a családnak. Gyakran a pincében családi síremlék volt a meghalt családtagoknak.

A szumír Nimród-hagyomány

A szubar/szumír nép első híres nagy királya a vízözön utáni hagyomány szerint "Etana" volt, "Kis" városállam ura. Egy gyönyörű rege öröközte meg a város alapítását, melyben az égi "tündérek/istenek" (szumír: dingir) adtak jogot ennek a földi embernek a kezébe. ... Gyűlésbe gyűltek a tündérek, a nagy angyalok, a sors teremtők, meghányi-vetni ország dolgait, gyűlésbe gyűltek.

ők teremtették a négy világszférát, ők szerettek törvényt, jogot, szokást. Mert az Igitik gyűltek az embertől és ha rajtuk áll, bizony, csak kis időig élhetett volna ez a földi nép.

Akkoriban a jámbor emberek nem emeltek maguk fölé királyt, se korona, se gyöngydzsés süveg, se drágakövekkel kirakott jogar nem pompázott, se szentély nem magaslott.

Az égtájak is még egybemosódtak. Hét isteni bölcs a menny kapuit, a felsőbb világok bejáratát őrizte a földiek ellenében.

Idővel tettek az Igitik. Az Igitik a városból kimentek.

A korona, a gyöngydzsés süveg, a drágakövekkel kirakott jogar, a pásztorbot akkor mennyben hevert még, mennyben hevert, Anu számolya mellett, Inana vala a város pásztora, királyait is szemelte ki, pillantásaival is szemelte ki.

En-Lil meg az ég rendjére ügyelt, majd a királyság leszállott az égből.

Az istenek tervezték el a várost, ők rakták le az alapjait is. Az istenek tervezték el a szentélyt, ők rakták le az alapjait is.

Légyen a város az ember karámja, légyen a város puha fészek! Légyen a király népe rendezte, légyen a király derék gazda! Etana légyen az épít mester, a kormánypalcát tartsa kezében!stb.

(Fordította Dr. Zakar András, "A sumér hitvilág és a Biblia", 1972. (Az igigi kifejezés az IGI szóból származik mely szemet, nézést jelent úgy mint a törökhöz hasonló göz)

Etana királynak a fia Balih volt, és lehet, hogy innen ered a BEL-Nimrud közel-keleti kifejezés, akit a babiloniak is gyakran Belusz néven hívnak. (Bél, Bel, Béla királynév).

Ez a Belusz nap- és harcisten lett, a görög "aPolo" el dje, mivel Nimrud a kés bbi asszír korban már napkirállyá alakult. Hasonlóan a dél-szumír harcos szélistenb l az északi szabir népek teremti istent, szélistent alakítottak. (Kumarbi)

A magyar Nimród-mondában, Nimród apja TANA volt, aki nem más mint a szumír ETANA, akinek a regéje hasonlít valamennyire a bibliai Babel-torony mondanivalójára. , és nem Nimród volt az, aki meg akarta látni istent, és fel akart érní a mennyekbe. Sikert is neki, a szumír mondák szerint, egy óriás sas segítségével. A bibliában Nimród volt a szumír, vagy helyesebben a szubar snép birodalmának az alapítója, aki az els városokat építette Mezopotámiában a vízözön után, de a szumírok inkább apjára, Etanára emlékeztek. Csak a magyar monda mentette meg a kett kapcsolatát, amir l úgy látszik már a babiloniak sem tudtak. Csak a keleti Kus-szittyia hagyomány hívta az sapát Kus-Tana néven.

Kézai Simon, Gesta Hungarorum krónikájában így ír Nimródról: "...Az özönvíz után a kétszázegyedik esztend ben a Jáfet magvából eredt Menroth óriás, Thana fia, minden atyafiával a múlt veszedelmére gondolva tornyot kezdett építeni, hogy ha az özönvíz ismét találna jönni, a toronyba menekülve a bosszúló ítéletet elkerülhessék.."

Ezt így nem vehette Kézai a Bibliából, mivel több részben nem egyezik avval, de ha a kevésbé ismert babiloni krónikát olvassuk, amit Berosszus nev utolsó papjuk írt le az Kr.e. 4.-ik században, akkor így hangzik: "Mid n Belász, Jupiter (Jáfet) fia meghalt, Nemrót a népével Sineár (Szumír) mezejére jött, ahol kijelölt egy várost, és fölötte nagy tornyot alapított a vízt l való megmenekülésnek a 131-ik esztendejében, és uralkodott 56 évig, és a tornyot felépítette a hegyek magasságáig."

A két hagyomány között csak kis eltérések vannak, például a magyar mondában 201-edik esztend a vízözön után, míg a babiloni mondában 131-edik esztend r l írnak. Még ezt a két számot is ki lehet egyenlíteni, ha figyelembe vesszük, hogy a szumír számrendszer ugyanazokat a számneveket és jeleket használta, mint a kora babiloni, de nem volt ugyanaz az értelme, mivel a szumír számrendszer a 60-as rendszert használta mint a többi sturáni nép, míg a babiloniak átálltak a tízes rendszerre, amit ma már mindenki használ.

Ha a magyar számot a szumír rendszer szerint számoljuk, akkor kétszáz (szumír: szusz=60) plusz egy (szumír: as/ge=1). Ez pedig $2 \times 60 + 1$, ami 121, ez csupán 10 év eltérést mutat a babilóniai számmal. Úgy látszik, hogy a Magyar monda a régi számnevet tartotta meg, de nem fordította át az új számrendszer összegére azért, mert még sokáig használta a 60-as rendszert. Ez pedig egy nagyon si hagyománynak a bizonyítéka. Ezen túl a babiloni hagyományban sokkal több egyez adat van a magyar Nimród hagyománnyal, mint a Bibliával. Nimród feleségét és fiait innen jobban meg lehet ismerni és névszerint egyeztetni a magyar mondával. Err l majd többet írunk a médekr l szóló fejezetben. Az el bbiek tisztán bizonyítják, hogy a magyar monda nem a Bibliából származik, hanem a mágus hit babiloni származású hagyományaival van rokonságban.

A szumír nemzet és ország neve

Az a nép, melyet a tudomány és a mai történelem "sumer"-nak hív, az sosem hívta magát így. Országát inkább "tengeri földek"-nek hívta, Ki-engi néven, amit néha Kangának is írtak. Ez a név évezredekkel később a Turáni-alföldön, az Aral-tó mellett tényleg fel még egyszer, és egészen a honfoglalás koráig fennmarad. Ez volt a khorezmi birodalom másik jól ismert helyi neve. A szumírok nyelvét nyelvjárások szerint felosztották hét csoportra, melyek között szakmai nyelvek is voltak. Valódi nyelvjárásuknak egyik példája a szumír uralkodó nyelv: az "eme-gir".

Ez lehet az eredete a magyar / magyar névnek. A második nyelvjárás, amit "eme-szu/eme-szal" nyelvnek hívtak, az a szláv szubár nyelvnek a szumírral összeforrt utóda. Ezt gyakran a magyar nyelvnek fordítják, de szerintem helyesebben a "szül -anya" nyelvnek kellene fordítani. Valóban elképzelhetetlen az a feltevés, hogy a magyar nyelvnek valódi külön nyelvek lettek volna. A félreértést a kézírási jelek okozzák, ahol a "szül" és "szülést" jelző SZALA szóképet használtak így értelmezték. Különben a rokon keleti elámi népeknél a "szül -anyaisten" neve valóban Szala volt. (Ghrisham "s Irán"). Ez az eme-szal nyelv volt az ősi alapnyelv, amit az északi származású fiatal INANA istennő használt.... A magyar névmások inkább ehhez a szubár-féle emeszal nyelvjáráshoz hasonlítanak.

Távoli rokon ragozó nyelvek: ... török, mongol, tamil, malajam....

A szumír nyelv

Ezek a népek, amelyek Mezopotámiát először benépesítették, ragozó nyelvet beszéltek. Mégpedig nem is akármilyen ragozó nyelvet, hanem származásuk miatt, közeli rokonai voltak a közép-ázsiai népeknek.... Ennek a nyelvcsaládnak a tagjai a magyar, hun, szkíta nyelvek, melyeknek sok más nyelvcsoporthoz is vannak, amelyekről most nem beszélek. Nemcsak a szumírok beszéltek turáni ragozó nyelvet Mezopotámiában, hanem az egész keleti és északi hegyvidék is tele volt rokonnyelvű népekkel. Északon a szubár és hurri népek, Anatóliában (a mai Törökország) a hattai népek, a keleti fennsíkon a gutik, lulubik, kaszuk, elámiak. Nem voltak mind jóbarátok csak azért, mert hasonló nyelvet beszéltek. A föld birtoklásáért könyörtelenül meg kellett mindenkor küzdeni.

Nehéz lenne ebben a vázlatos ismertetésben bemutatni azt a több ezer szót, amelyek összekapcsolják a rokon turáni nyelveket a szumír és szubár nyelvekkel. Nem véletlen, hogy hasonló nyelvet beszéltek, hiszen ugyanarról a területről származtak, ahonnan a többi rokon nép származott, és ahol nagyon sokáig meg is maradtak. De a szumír nép nem is pusztulhatott ki, mivel még meghódításuk idejében is nagyon sokan voltak, akik visszatértek a rokon népek szomszédságába és a korábbi kereskedelmi területekre, ahol rokonaik már éltek. A magyar nyelv és a többi turáni nyelv nagyon sok egyezségeket tartott meg ebben az ősi alapnyelvből. Emellett a szumírok is átvettek szavakat a melléjük költözött szemita népektől is, és ezeknek is egy kis része bekerült a magyar nyelvbe. Az északi szubár népek sokkal tovább megtartották területeiket, mint a dél-mezopotámiai szumírok, így megőrizték azt a hiányzó évezredet, ami úgy látszik, hogy akadályozza a szumír-szittyá-hun-magyar történelmi folyamatosság megértését. De erről majd részletesen beszélünk a következő fejezetekben.

Akárhol is kezdjük a nyelvi összehasonlítást, az alapszavak egyezését vagy közeli hasonlóságát találjuk, a ragozó rendszerrel és törvényeivel együtt.

Ha elkezdjük a családdal, akkor biztos, hogy nagyon si alapszavakkal kezdjük az összehasonlítást: szül /szal,szú, anya/ama, apa/aba, atya/adda, öccs/s'es', ara/ara, asszony/gaszan, néni/nin, menyecske/munus, ifjú/ibilu, s/us, ük/ugu, rokon/ugu, ukon szavakat megtaláljuk. ...

Hasonló a helyzet a testrész nevekkel is, melyeknek nagy része a szumírban, és kis része az ó-babiloni nyelvben is megvoltak. Szem/szi=látni, fül/pi, fej/pa, agy/ugu, sag, kebel/keb, kéz/gis, nyelv/eme, torok/tur, sz r/szuhur, hám/hum, ujj/u, has/has, far/par, vér/ur, bur, borda/bar, mony/numun, gége/gu stb.

Az égbolt és azon talált égitestek nevei is nagyon közel vannak a magyarhoz: nap-id /nip-utu, hold/hud, csillag/zillag, vill-og/mul, éj=gig [g>j], ég/ug,é, est/usu, lég, lél, szél/lil, zi, t z/tab, es /es, tavasz/dumuzi, tamuz, id /idu. tó, tav/tim; orm/kur, ur, fo-lyó/ia, domb/dub, du, fa/pa, bérc/bar, forrás/burtu, f /u, gaz/ es, hab/ab, göröngy/girin, halom/halum, hang/ag, hegy/hege, kert/igaru, lomb/lum, meder/badar, por/bar, rét/ritu, tenger/engur, egy/ge, as=1; tíz/dis; száz/szusz=60; ezer/sar=3600

Egy magyar paraszt a század elején, általában ugyanazokat a ruhaneveket használta mint a szumírok: sz, szövet/sza, sz r/sur, guba/gu, gubu, koszorú/kaszer, gatyá/gadda, kötény/kitun, suba/subátu, takaró/tug, mez/eme.

A magyar nép vezet rétege is nagyjából ugyanazokat a szavakat használta mint a szumír. úr/ur, bán/banda, gazda/gasutu, el kel /lugal, nemes=magas/num, nam, ügyel /ugula, bíró/bar. A szavak értelme legtöbbször ugyanaz, néha pedig a szó elvesztette a pontos értelmét és csak megszokott kapcsolatban maradt azzal a csoporttal, például el kel lugal=nagy/fontos ember szumíru. Ez királyt is jelent a tamil-dravida nyelvben "elukai" alakban. De lényegében ugyanaz a szó mint a magyar el kel és ügyel. A kezdetben egyszer bb értelem az id folyamán már pontosabb lett.

Ez a rövid kis összehasonlító, csupán egy ízelít volt de mégis fontos alapszavakat mutatott be.

Nem véletlen hogy a múlt században hosszú harc folyt a szumír nyelv kisajátításáért az európaiak árja (indoeurópai) nyelvészei és zsidó származású nyelvészei között. Mindnyájuk vesztett, mivel a szumír nyelv se nem árja, se nem szemita, hanem turáni, és a legnagyobb kutatók ezt id vel be is vallották.

Ma azonban, hiába az akkori beismerés, a turáni rokonságot agyonhallgatják, és a szumír nyelvészetet eltemették a szemita tanszékek mögé, és f leg csak a kiválasztottak foglalkozhatnak vele, akik mindenáron egy elszigetelt nyelvet próbálnak bel le csinálni, annak ellenére hogy nagyon sok kapcsolata van a szumír nyelvnek ...Óriási kisemmizésnek t nik ez a európai tudományos félrevezetés a turáni nyelvek utódai ellen...

Korszakunk egyik legnagyobb szumír kutatója, Anton Diemel, egyik Dr. Bobula Idának címzett levelében (1953. jan 2.) azt írta, hogy semmi kételeye nincs a szumír-magyar rokonságról.

Kálmán Gosztony a Párizsi Sorbonne egyetem egyik nagy kutatója, a "Dictionnaire D'Étymologie Sumerien et Grammaire Comparée" (1975) összehasonlította az összes indoeurópai, urál-altaji, szemita, és dravida nyelveket, sőt, még a baszk nyelvet is a szumírral, és 53 alapszó esetében ezeket az arányokat találta: A magyar és szumír között 51/53 arányban vannak egyezések, a török nyelvek és a szumír között 29/53 arányban, a kaukázusi ragozott nyelveknél 24/53 arányban, ... az indoeurópai/sumír között csak 4/53 arányban. Tehát a ragozó nyelvcsoporthoz sokkal nagyobb arányban voltak egyezések mint az indo-európai nyelveknél.

Nem kis meglepetés történt az egyik orientalista tudós találkozón, amikor Badinyi Jós Ferenc a halotti beszédet felírta, és megkérdezte az ottani tudósok véleményét hogy milyen nyelv ez, és k azt mondták hogy szumír. Tehát a sok leplezés ellenére mégis ez az igazság, amit agyonhallgat a nemzetközi tudomány, és amit a Magyar Tudományos Akadémia szolgálai módon utánoz.

A szubar és szumír nép történelmének vázlata. Már 9000 évvel ezelőtt alapították a szubar népelemek az első kis városokat a Közel-keleten. Ezt a szumír előtti időszakot öt nagy részre osztja a régészet: 1. Hassuna-Samara - Észak-Irak Kr.e. 7000-6000 2. Halaf korszak -Észak-Irak és Anatólia Kr.e. 5500-5000 3. Ubaid korszak - Észak- és Dél-Irakban Kr.e. 6000-5000 4. Uruk korszak - Kr.e. 5000-4000 5. Szumír bevándorlás- Dél-Mezopotámia Kr.e. 3500- 6. Jemdat Nasser –Dél-Irakban 7. Szumírország vége Kr.e. 1900 (diaszpóra) Az első három név a mai helységnevekkel van kapcsolatban, tehát a neveknek nincs semmilyen történelmi értékük.

A szubarokról azt írták az asszírok, hogy a föld (Mezopotámia) lakói a szubarok voltak, akiknek országa Asszíriától északi és keleti irányban terült el (akkor). E. A. Speiser (Philadelphiai/USA egyetem) "Hurrians and Subarians", cikkében azt írja, hogy „a szabírok, akik a legrégebbi történelmi időket fogva nemcsak hatalmas hegyvidékeket tartottak megszállva Babilóniától északra, de békésen együtt éltek az alföldön a szumírokkal és akkádoakkal.” kapták a nagy folyók neveit és az első szakmák neveit, a szumírok előtt. A szubar (ember) már az i.e.-i hetedik évezredben feltalálta a rézöntés és a kohászat technikáját. (Bíró)

Ennek a találmánynak a kisajátítása volt az oka annak, hogy a korai mezopotámiai népek a bronzot a szubar nép nevével hívták, "szuburnak". Ebből származik a magyar "szobor" kifejezés is. A réz mellett ónt is olvasztottak, ezt pedig "an-ak" néven hívták.

A "Hasuna" korszakban, az i.e.-i 6000-ben Észak-Mezopotámiában elkezdték a földművelést olyan területeken, ahol volt elég eső és nem kellett öntözni. A "samara" műveltség már az alföldek szárazabb területeit népesítette be, a haszúnaktól délre. Ott már kezdetleges öntözést kellett használni. Újabb meleget kibíró búzát és zabot termesztettek ki, és ültettek ezeken a földeken.

A "Halaf" korszakban, az i.e.-i 5500-ban már a nagyobb nemzetségek egyesülését lehet észrevenni.

Az "Ubaidi" korszakban, i.e.-i 5000-ben Dél-Mezopotámiában elkezdtek a nagyarányú öntözéses földm. velést. A városok gyors fejl. és a vele járó népszaporulatot lehetett észrevenni ezeken a területeken. Minden ubaidi városban megtaláljuk már a templom-piramist (é-kur), a központot. Ezek a központok nemcsak a hit és papság központjai voltak, hanem társadalmi központok is voltak, a velükjáró kereskedelem, szakmák és iparosok központjával együtt. A nép nem szétszórva élt tanyákban, hanem a biztonságos városokba és falvakba tömörült. I.e. 3500-ban északról kezd. dött a szumír honfoglalás. A szumír népek általában betelepedtek a szabírok által korábban alapított városokba. Uruk, Eridu (i.e. 4700-ban alapították), "Kis" és sok más város már jövetelük el. tt létezett. A két nép egybeolvadt, és csak kisebb nyelvjárási eltérés jelezte múltjuk különbségét.

Kr.e. 2900-ban már teljes ütemben fejl. dött a szumír m. veltség. A szumírok egyik legfontosabb találmánya a képírás volt, amit f. leg kereskedelmi feljegyzésekre használtak. De az írás fejl. dése nem csak a kereskedelmi okmányok írását engedte meg, hanem mindennapi életük, tudományaik, énekeik, hitük és mondáik feljegyzését is. A száraz éghajlat sok ezer égetett agyagtáblát mentett meg az évezredek pusztításától. Olyan sok adat maradt fenn, hogy többet tudunk róluk, mint a klasszikus görögökr. l. Sajnos, ma nincs annyi érdekl. és történelmük iránt, mint a múlt században az "európai" klasszikus m. veltség megalapítói iránt, de ez a helyzet folyamatosan változik.

A szumír m. veltség vérkeringésének fenntartása érdekében alapvet. en fontos volt a külkereskedelem, mivel saját vidékükön nagy nyersanyaghiány volt. Egyik legfontosabb kapcsolatuk a hozzájuk közeli kelet-elámi m. veltség volt, ahol szintén egy turáni ragozott nyelvet beszéltek. Az elámiak a Zagrosz hegység és a mezopotámiai-fennsík mellett éltek, és Szusza város volt egyik központjuk. Ezt az elámi népet a Biblia Noé fiától, Sémt l. származtatja, amit ma helytelenül úgy értünk, hogy szemiták voltak. Ez arra a kérdésre ösztönöz, hogy kezdetben Noé három fia nem volt-e egyfajú és egynyelv., és mind a hárman turáni nyelv. ek, ami természetes ha egy családból származtak. A másik magyarázata az, hogy a szumír nép három nép ötvözéséb. l. jött létre, egy keleti (Emegir), északi (Emesu) és dél-keleti/tengeri (Elámi). Kés. bb pedig leszármazottaik hagyományait az idegen népek átalakították saját képükre. Ez valóban így néz ki, mivel mind a három népcsoportban a legkorábbi id. kben inkább turáni ragozott nyelveket beszéltek. Kr.e. 3000-ben már az elámiak fennhatósága alá került az Iráni-fennsík nagy része, ahol kereskedelmi hálózatot építettek ki az obszidián pengék és klórmész beszerzésére a szumír kereskedelem részére.

A szumírok egyik els. nagy királya Etana volt, "Kis" városállam ura. Nemsokára, Etana után, Ereke város vette át a hatalmat, "Mes-kiag-gash-er" uralkodó alatt, aki egy dinasztiaát alapított, mely a Földközi-tengert l. a Zagrosz hegyig uralta az északi szumír városokat. Utána megint Kis város kerekedett felül, melynek királya "Mes-anne-pad-da" 80 évig uralkodott. [Mes=herceg, uralkodó úgy mint az Ugor "mos" szó]. tette Úr városát a szumír birodalom f. városává. Mesanepadda halála után megint Ereke városa lett a f. város, a legendás Gilgames uralkodó alatt. Gilgames lett a szumírok egyik leghíresebb h. se, akir l. sok mese és monda maradt hátra, még a szumír népek felbomlása után is. Ezután Adab város királya, Lugal-annemundu lett a király, aki 90 évig sokkal nagyobb terület felett uralkodott, mint a kezdetbeli szumír birodalom. Halála után ez a birodalom szétesett, és Kis város uralkodója, "Mes-ilim" lett az úr. Kés. bb Lagas város kapta meg a vezet. helyet. A Lagas-dinasztia utolsó tagja, Urukagina, különleges volt, mivel. társadalmi újjító volt. A város bürokráciáját lefaragta, az adósságokat elengedte, segítette az özvegyeket és szegényeket.

A történelemben Urukagina egyik tábláján látjuk először a "szabadság" kifejezést. Sajnos tíz év után a szomszéd Umma nevű város meghódította és felperzselt Lagast. A demokratikus rendszer, úgy látszik, a leggyengébb. A szumír gazdagság és jólét természetesen elkezdte vonzani a környező egyszer vadász és pásztor népeket. Idővel a környező szemita népek is bevándoroltak dél felé, és az évszázadok folyamán ők is elszaporodtak. De nem volt nekik elég a jól megszervezett társadalom és gazdagság, mert idővel inkább inkább akarták venni a hatalmat is a szumír fajtájú népektől. A szemita uralkodók sohasem voltak megelégedve a saját népük feletti uralommal, hanem az egész ismert világot akarták meghódítani, és szolgájukká tenni. Így az asszír birodalom és a babilóniai birodalom néha bekebelezte Iránt és Egyiptomot is, de persze ezeket csak rövid ideig tudták megtartani, a sok idegen nép elnyomásával. Ebben az időben egy másik fontos tényező okozta a szumír múltbeli gyengülését: a termőföldek elszikesezése és tönkremenetele. A kevés termőföld és a szárazság hazában élő ellenfelek miatt elkezdődtek a földért, hatalomért a fegyverkezés és a harc. Egy szumír város vagy egy másikkal vetélkedett, vagy idegenek ellen védekezett. A papkirályok és demokratikus képviselők helyett katonakirályok vették át az uralmat. Várfalakat emeltek, hadseregeket állítottak fel. Birodalmakat alapítottak, és megkísérelték azokat megvédeni a jólétet kereső idegen bevándorlóktól és a szomszéd városállamok királyaitól. Idővel egyre nehezebb lett helyzetük és i.e. 2300 táján már néha-néha elvesztették uralmukat saját földjük felett. Az idegenek pedig behozták állatcsordáikat, és a földeket elhanyagolták. A nép gyakran éhezett, siratta gazdag múltját, amikor az isteneik előtt megáldották bőséggel és boldogsággal. Ebben az időben a nyugatról származó amorita szemita törzsek vették át az uralmat Szargon királyuk vezetésével, és Közép-Mezopotámiában alapították meg birodalmukat Aggád/Akkád névvel. Ezek az amoriták vezették be a nyílal való hadakozást. A nyilat ismerték a szumírok is, de úgy látszik nem tartották "lovagiasnak" használatát a csatában, és inkább lándzsával, fokossal, tőrökkel hadakoztak. Az új uralom lehetett az oka a turáni népek újabb nagyarányú keletre és északra való vándorlásának. Ezeken a területeken már régen voltak kapcsolataik, településeik és rokonfajta népek. A vándorlóknak több terület kellett, és elkezdődött Kelet-Ázsia irányában egy lassú felfedezőterjeszkedés, mely idővel benépesítette a belső-ázsiai tópartokat, folyópartokat és völgyeket, egészen Indiáig és Kínáig.

Keleti szumír gyarmatok

A legújabb hírek arról szólnak, hogy szovjet Közép-Ázsiában, a Karakorum-sivatag határán ötezer éves városok romjait tárták fel szovjet régészek. (Namazga tepe és Altin tepe). Itt a mezopotámiaihoz hasonló lépcsőzetes toronytemplomokat, ékszereket, agyagszobrokat, edényeket találtak. Mezopotámia és India között félúton, Irán délkeleti részén hatalmas domb alatt föltárták a mintegy 5500 éves Tepe Yahyát. Ezzel fontos összekötő kapocs vált ismertté Sumer és az Indus völgyének két szumír múltbeli kultúrája, Harappa és Mohendzso-Daro között. Az akkád birodalom nem volt nagyon hosszú életű (Kr.e. 2470 -2326), gyakran voltak forradalmak és lázadások, és miután a keleti elámi-guti nép megtámadta őket és meghódította Akkádot, nem támadtak újra fel. Az elámiak földig rombolták Akkádot, de nem bántották a szumír városokat. Ez után Kr.e. 2326-tól Kr.e. 2256-ig az elámiak uralták Mezopotámiát. Ezt követően a szumír államok újra felszabadultak és Kr.e. 2256-tól egészen i.e. 1900-ig egy új Úr-dinasztia keletkezett, mely megkísérelte visszaállítani a régi aranykort.

A dinasztia két első tagja, Ur-nammu és fia, Sulgi nagyon megerősítette Szumert. Birodalmuk, minden jel szerint, nem igen állt mögötte Akkádjával szemben. A megváltozott területi és hatalmi viszonyok kifejezésére uralma későbbi éveiben Sulgi a "Szumír és Akkád" királya cím helyett általában a "négy világtáj királya" címet használta. De ekkor már sokkal több baj volt: a kevert nemzetiség paradicsomot ellepte a sok idegen nép és az ezzel járó sok ellentét és széthúzás. Az Úr-dinasztia után a kevertvörös és kevertnyelvű babiloni birodalom vette át a hatalmat. Ezután már a szumír nép nem volt képes újra feltámadni, és vagy be kellett olvadni az új nemzetekbe, vagy máshol új hazát kellett keresni. Mind a kettő megtörtént.

A szabírok és szumírok hite

A szabírok hitét kezdetben úgy lehetne legkönnyebben megmagyarázni, hogy "termékenység hit" volt. Ez a termékenység hit a természet ciklusait és vele kapcsolatos életet teremt, gyümölcsöt és magokat serkent természeti erőket imádta. Ezeknek az isteneknek még akkor emberi vagy kevert ember és állat alakot adtak. Ezekkel az írásbeli jelképekkel mutatták a nevét vagy jellemét annak az istenségnek, aki az életnek a formáját szabályozza. Az első szabír hitben a teremtő anyaisten volt a legfontosabb. A későbbi korszaki idők óta megtaláljuk szobraikat, Európától a Közel-Keletig gyakran galambok, szarvasok, és párdükkölkök szomszédságában. Az istenné szubar neve Eres, ami a szumíroknál Eres Ki-Gal, "a föld nagyasszonya". A másik szubar neve Subur, ami a szubar nép neve is, és a Mezopotámiától keletre fekvő Iráni-fennsík régi pusztaság neve. A termő földek szubar neve lehet ez. A szubar népek szokásai még matriarchálisak voltak, ahol anyai ágon szervezték a családokat, és a család tulajdona a lányokon keresztül öröklődött tovább, mivel a férfi gyakran elhagyta a családot és feleségéhez költözött. Ugyanez volt a szokás még a szittyáknál is, és így történt a csodaszarvas mondánkban is, az ikertestvérek házasságánál. Hunor és Magor apjukat elhagyta és a meotiszi ingoványokba költözött a Belár lányai, nemzeti területére. A szumíroknál ez már megváltozott, de a népek mégis majdnem egyenrangú tagjai maradtak társadalmuknak. A szumír hit ezt a helyzetet tükrözte, mivel nemcsak termékenység-istenek és anyaisten szerepeltek, hanem fontos szerepe volt "An" égistennek és a fiának, a szélistennek is "En-LIL". Tehát ez volt a patriarkális rendszernek a kezdetleges változata. A föld nagyasszonya "nin-Hur-Sag" már a harmadik helyre csúszott le, és csak teremtőtársa maradt a szél istenének vagy a vizek és tudományok istenének "En-KI". Ezek a földistenek mellett fontos maradt az égi fiatal és harcias szumír termékenység-istennek je "In-ana", akit a Vénusz bolygóval is jelképeztek. Inanna párja a pásztorok istene is, de ő a legelső a növényzet évenként elpusztuló és tavasszal újra feltámadó istene, Dumuzi/Tamuz volt. Nevéből származik a tavasz szavunk [m>v]. A másik neve "Sab", ami a "saban", vagyis pásztort jelent az ősmagyarban, úgymint a rokon török népek nyelveiben. Ez volt a Csaba névnek az eredeti értelme. Az isteneket a szumírok "dingir" néven hívták, ami közeli rokonságban van a mai turáni nyelvekkel (Tengri, Csengri, Tündér, is-Ten stb.). A Magyar mesék Tündér Ilonája, nem más, mint a szumírok Dingir Inanája. A mesék nádszál-kisasszonya pedig nem más, mint a szumír "EnKi" isten anyja, a nádszálak istennéje. A szumír mitológiában ezrével vannak kis védőszellemek és démonok, amelyeket ma tévesen mind istenkéknek hívnak. A hegyeknek, folyóknak, erdőknek, fontos nívóknak és még egyes jelképes szerszámoknak is voltak védő "szentjeik/szellemeik". Elkezdődött az istenek szaporodása, úgy látszik. Ennek ellenére a földistenek voltak a legfontosabbak, és sok ízben nem tartották a hitük olyan nagyon zavarosnak, mint a későbbi babiloni, egyiptomi vagy hindu hitek.

Alapjában nem volt ez más, mint a természet ciklusainak és az elemeknek a természetes összejátszása, antropomorfikus formákban. Ebben a hitben az istenek apja, az egek istene egy távoli külvilági isten, aki inkább annak a másvilágnak az ura, akiről ritkán hallunk, míg fia a szelek királya volt, a föld király ezen a földön. Ez is nagyon egyezik a későbbi turáni népeknél, ahol az ég és a szelek istene (TENGRİ) volt a föld isten, avval a különbséggel, hogy már csupán szellem, anyag és forma nélküli, és nem emberkép. A szumír AN isten neve is teljesen könnyen levezethető....Az N orrhang "nk" magyarban általában G lesz és a Magyar gyakran elveszti a szókezdő S hangot úgy mint a szumír. Így a "saNe" szóból a magyarban "ég" keletkezett míg a szumírban "eN, aN >> an" keletkezett.

A szumír istenek családfája

NUMA (Az sanya, sanyag, svíz) | AN (60) KI (30) ENKI (40) Az Egek Ura / A föld anya vizek-partok istene A tudományok apja ENLIL (50) / ISKUR DUMUZI A Szelek és Világ Ura harc pásztor/feltámadás NANA (25) NINURTA A hold/fény apja A déli forró szél (Nimród) INANA UTU Vénusz/Szerelem Nap/Idő NINUS NERGAL

A szumírok hittek a túlvilágban, ahol úgy gondolták, hogy nagyon hasonló az élet az itteni élethez. Ezért a halottat fegyverével temették, szerszámaival és lábosban étellel küldték a hosszú útra. A királyt pedig reivel és szolgálival temették, úgy, mint a későbbi rokon szittyák, hunok és magyar népek tették. Kevés sír maradt kifosztatlan az azóta eltelt csaknem ötezer év alatt, de az a néhány ép lelet is sokat sejtet. Mész-kalam-dug-nak a sírjában például - aki királyi címet viselt, de lehet hogy nem volt igazi király - egész kincstárat találtak az Ur város emlékeit feltáró tudósok. A szumír szokás szerint a jobb oldalára fektetett halott fejét vert arany sisak borította, kezében nehéz aranycsészét tartott, mellette és mögötte még egy-egy aranycsésze hevert, könyökénél kagyló-alakú aranyécses, vállánál jobbról-balról egy-egy arany-ezüst ötvözetből készült fokos, derekán széles ezüstöv, rajta aranytűket és aranykarikákat, a lába alatt lazúr fenékű, felső teste körül sok száz lazúr és aranygyöngy - amelyek nyilván a rég elmállott ruhájáról hullottak le - háta mögött pedig egész halom arany fejdísz, karkötő, hold alakú fülkarika, aranydrótból készült spirális gyűrű, amulett... A valóban uralkodó királyok, királynék sírjában még ennél nagyobb értékeket is temettek. A szumírok a választott népnek tartották magukat, mivel úgy vélték, hogy az istenek közelebb állnak hozzájuk, mint más népekhez. Tőlük származott a későbbi népek hitének az alapja és a sok hagyományos monda, amelyeket még a bibliában is több helyen olvashatunk. Így a paradicsomkerti események, az ember teremtéséről szóló hagyományaik, az özönvíz története, a Jób-féle emberi élet, és sok más, amit már elfelejtettek az évezredek múltán.

Jegyzetek

- Innen jöhetett a régi Ukon Pohár és ima szokása, ami még 200 évvel ezelőtti közismert volt. Mind a két szó "ukon" és "pohár" a sumíroktól származik.
- Brian Fagah, "People of the Earth", Boston, 1980
- Samuel N. Kramer, "The Sumerians", from Bronze Age Civilizations.
- Eme értelmű nyelv és gir értelmű uralkodó/vezető.
- Bíró József, "A Szabírok története", Buenos Aires, 1986
- Bíró József, "A Szabírok története", Buenos Aires, 1986.
- Noé lehetne a sumírok égistenével AN-al összehasonlítható, aki az "angyalokkal/istenekkel" szállt le a földre egy óriási hegy csúcsára. Innen nem messzire alapították az Éden kertet, "karszagot", ahol többek között biológiai kísérletekkel fejlesztették a földi és másvilágból hozott növényzetet és állatfajokat. Az élet fa és a tudás fája is megvan a sumír mondákban. A bibliai angyalnevek nagyjában érthetők a sumír nyelv segítségével.
- Gilgames neve a magyar Galgamács falu nevében is él. Az eredeti sumír írásban Bilgames volt használva, ami bölcsöt jelent, úgy mint a török Bilga és a magyar Bölcs szavakban. Lehet hogy ez volt a honfoglaláskori Bulcsú név is.
- Az Északi Babilon, Élet és Tudomány, Budapest 1971.

Amit a magyarokról mondtak...

IBN RUSZTA arab lexikografus és földrajzíró 930 táján írja

"A magyarok turk fajtájúak és vezérük húszezer lovassal vonul harcba... A magyarok országában velkedik fáknak és vizekben. Sok szántóföldjük van... Ezek a magyarok szemrevaló és szép külsejű emberek, nagy testűek, vagyonosak és szemben nem gazdagok, amit kereskedelmüknek köszönhetnek. Ruhájuk selyembrokátból való. Fegyvereik ezüsttel és arannyal vannak kiverve és gyönggyel berakottak."

BÖLCS LEO bizánci császár (866-911)

"A magyarok a munkát, a fáradtságot, az éget meleget, fagyot, a hideget, minden nélkülözést tűrnek. Szabadságkedvelők és pompakedvelők."

LOTHARINGIAI REGINO apát Világkrónikájában (908) írta a magyarokról

"A fáradalmakban és harcokban edzetten, testi erejük mérhetetlen... karddal csak keveseket, de sok ezreket ölnek meg nyilakkal, amelyeket olyan ügyesen lőnek ki szarujaikból, hogy lövéseik ellen aligha lehet védekezni... Természetük dőlyfős, lázadó... természetüknél fogva hallgatagok, készebbek a cselekvésre, mint a beszédre."

FRUILI BERENGAR (845-924) itáliai király (887-915), utolsó szent római császár (915-924) lombardiai követe a magyarokról 921-ben

Gazdagságuk pazar és szemben nem. Hatalmas sereget tudnak kiállítani! Kürtszóra indul fordul egész serege. Napokig lovagolnak váltó lovaikon. Ha megindulnak megmozdul ég és föld alattuk. Harciasságuk és bátorságuk egyedülálló. Nem félnek a haláltól! Mosolyogva halnak meg! Legyőzhetetlenek.

MIHÁLY SZÍRIAI PÁTRIÁRKA (1196)

"A magyarok becsületesek, színték, életfenntartásukban okosak... nem szeretik a sok beszédet."

Lengyel krónikás

"Kálmán saját korának valamennyi uralkodóját felülmúlta tudományával."

Sankt Gallen-i Évkönyvekben (895-1060) EKKEHARD írja

"Nem emlékszem, hogy valaha is vidámabb embereket láttam volna a mi kolostorunkban, mint a magyarok. Ételt és italt ugyanis a legnagyobb borsóval adtak..."

PRÁGAI KOZMA cseh püspök Könyves Kálmán idején Magyarországon tartózkodott. 1110-ben írja krónikájában

"A magyar király/nép hatalmas, kincsekben gazdag, háborúban diadalmaskodó és a föld bármely királyával képes szembeszállni"

GARDEZI perzsa író, 1050. körül

"A magyarok bátrak, jó kinézésűek, és tekintélyesek. Ruházatuk színes selyemszövetből készült, fegyverzetük ezüsttel bevont, fényt kedvelik."

PIERE VIDAL provencai trubadur a XII. században járt Imre királyunk (1196-1204) udvarában és így írt hazánkról

"Hogy felvidítsam életemet, elmentem Magyarországra, a jó Imre királyhoz. Ott jó hajlékot találtam, becsületes, jólelkű barátokat és szolgákat."

BERNARDUS I AYGLIER (1216-1282) francia születésű Monte Cassino-I apát (1263-1282) 1269-ben írja

"A magyar király hatalmas, amikor megindítja seregeit, északon, keleten mozdulni senki nem mer."

II. PIUS pápa Hunyadi János seregének világjelentését nándorfehérvári diadal után (1456) írja III. Frigyes császárhoz küldött levelében

"Magyarország a kereszténység pajzsa és a nyugati civilizáció védője."

CARDAILHAC JÁNOS alexandriai pátriárka így jellemezte Nagy Lajos magyar királyt (1342-1382), akit személyesen ismert

"Isten a tanúm, hogy nem ismerek oly nagy és hatalmas uralkodót, aki oly alázatosan és szerényen viselkednék, és becsülete megsértése nélkül annyira óhajtaná a közbékét és nyugalmat."

II. MURAD szultán (1404-1451) kijelentette

"Aki elfoglalja Magyarországot, az ura az egész világnak."

ENEAS SILVIO PICCOLOMINI (1405-1464) a későbbi II. Pius pápa 1444-ben levélben írja Széchy Dénes esztergomi érsek primásnak (1440-1465)

"Minden jogok megvan a magyaroknak visszakövetelni a koronát, mert a magyar királyság archiregnum."

(Archiregnum a királyságot, a királyságot jelent)

BONFINI (1425-1502)

"Az írók a kegyetlenség minden nemét ráfognak a magyarokra, kivéve mindkét nem szemérmének megfertőztetését, melyet otthon úgy, mint a táborban kerülték."

MARZIO GALEOTTO (1427-1497) és ANTONIO BONFINI (1425-1502) olasz humanisták mindketten azt írják Magyarországról, hogy

Európa népei mind irigylik a magyaroktól a Kárpát-medence területét, az itt lévő gazdagságot, ezért gyűlölet veszi őket körbe. Magyarországon a leggazdagabb a föld, benne a hal-áldás, nagymennyiségű kenyérgabona, a bor pedig kiváló.

JEAN LEMAIRE DE BELGES francia író 1511-ben írja

"Magyarország a kereszténység védő bástyája."

ROBERT JOHNSON angol 1616-ban

"Ez az egy királyság többet tett az ottomán ambíciók csökkentésére és az ottomán szerencse megakasztására, mint a többi összes keresztény államok együttvéve."

MONTAGU MÁRIA, (Wortley angol követ felesége) írta 1717-ben

"A magyar hölgyek sokkal szebbek, mint az ausztriaiak, s az összes bécsi szépségek Magyarországból kerültek ki".

MILTON (1608-1674), az Elveszett Paradicsom szerzője

"Büszke vagyok arra, hogy Magyarország és Anglia között kulturális kapcsolat áll fenn."

SAVOYAI JEN (Eugene de Savoie-Carignan) herceg (1663-1736) francia születésű osztrák hadvezér és államférfi, a magyarokról

"Ha győztek, az a mi győzelmünk Európáé -, ha vesztenek, az az szerencsétlenségük."

MONTESQUIEU (1648-1755)

"A magyar híres szabadságszerető, nemes és nagylelkű jellem, hűs bátorságáról. Vendégszeretőnek legendás híre van."

CHARLES MAURICE TALLEYRAND-PÉRIGORD gróf (1754-1838) francia államférfi, diplomata mondta Napoleonnak

"Felség! Régi szokásuk a magyaroknak, hogy felnéznek nagyjaikra és büszkéek múltjukra. Vedd el a nép múltját, és azt teszel velük amit akarsz."

NAPOLÉON BONAPARTE /Napoleone di Buonaparte/ (1769-1821) hadvezér, politikus, francia császár olasz nemesi családból származó, korsikai születésű francia 1809-ben írta hozzánk magyarokhoz intézett kiáltványában a győri csata előtt

"Dicső származástok régiségével méltán büszkélkedhettek..."

JULES MICHELET (1798-1874)

"A magyar nemzet a hűség, a lelki nagyság és a méltóság arisztokráciája. Mikor fogjuk adósságunkat ez áldott nemzet iránt leróni, mely a Nyugatot megmentette? Vajha a francia történetírás leróhatná már egyszer hálójának adóját a magyarsággal, a nemzetek hűségével szemben. E nemzet hű példájával felemel és megnemesít minket. A magyar hűség magas erkölcs megnyilatkozása."

EDUARD SAYOUS (1842-1898)

"A nyugati nemzeteknek hálával kell elismerniük azokat a szolgáltatásokat, amelyeket Magyarország tett a civilizációnak, először, amikor testével vetett gátat a barbarizmusnak, majd minden tántoríthatatlan bátorsággal ragaszkodott szabadságához."

G. HERRING angol, 1838-ban kiadott útirajzában írja

"Magyarország gátja volt a török terjeszkedésnek, bölcs je az alkotmányos szabadságnak és a vallási türelemnek."

SAINT RENÉ TAILLANDIER (1817-1879)

"A magyar nemzet nem pusztulhat el, s ha sírba tennék is, elbb-utóbb fel fog támadni."

R. BACKWILL angol politikai író írja 1841-ben

"Magyarország foglalja vissza helyét a nemzetek között, és legyen az, ami régen volt: Európa legbüszkébb véd bástyája."

VICTOR HUGO (1802-1885)

"Magyarország a h sök nemzete, Németország az erényt, Franciaország a szabadságot, Olaszország a dics séget képviseli a nemzetek sorában. Magyarország a h siesség megtestesülése."

BISMARCK német kancellár (1815-1898)

"Különös nép a magyar, de nekem nagyon tetszik."

TH. ROOSEVELT (1858-1919), az Egyesült Államok elnöke, 1910-ben Magyarországon tett látogatásakor kijelentette

"Az egész civilizált világ adója Magyarországnak az múltjáért."

ELISÉE RECLUS (1837-1916)

"Magyarország rendkívüli el nye, hogy szoros értelemben vett földrajzi egység. A magyar királyság földrajzi szempontból Európa egyik legösszefügg bb területe. Bármint alakuljon is a közép-európai államok sorsa, bizonyos, hogy a magyarság mindig a legjelentékenyebb szerepet fogja játszani a Kárpátok által körülvevtt óriási arénában."

PAUL TOPINARD antropológus, 1881-ben kiadott els antropológiai kézikönyvében írja

"Mai napság a m veltebb magyar családok arcvonásai a legszebbek közé tartoznak egész Európában. A közepesenél valamivel nagyobb termet , jól megtermett testalkatúak, szabályos arcvonásúak, barnás vagy fehéres b rszín ek, barna hajúak és szem ek,... antropológiai szempontból az eddigi adatok a finnekkel való rokonság ellen tanúskodnak..."

HANS NORMAN 1883

"Magyarország összes népei közül kit nnek az igazi magyarok... jó alkatú, kemény izomzatú emberek, nemesek, mintegy márványból faragottak... szemeik tüzesek".

VAUTIER francia politikus a 20. század elején írja

"Magyarország múltja fényes, de a jövő még dics bb sorsot tart fenn számára."

PAYOT

"Magyarország csodálatra méltó földrajzi egység, amelynek egyes részei összhangzatosan egymásra vannak utalva, és nem szakíthatók el az egész sérelme nélkül."

RENÉ GROUSSET (1885-1952) francia történész, szakterülete Ázsia és a Kelet

"Magyarország Európa előrsője volt Ázsia felé. Árpád országának a kereszténység felvétele óta az volt a szerepe, hogy megállítsa a Kárpátoknál, vagy a Dunánál a mongol hódítókat. Száz évszázados ellenállása kényszerítette megállásra a törököt."

D'ANNUNZIO olasz költő 1926-ban

"Mindaddig, amíg Magyarországnak nem szolgáltatnak igazságot, a Duna-medence kérdéseit nem lehet véglegesen rendezni. A háború igazi megcsönkítője Magyarország."

G. FERRERO olasz történetíró (1871-1942)

"Magyarország ezeréves állam, történelmi és földrajzi egység, évszázadok által összeforrasztva, és belső vonzóerők által összetartva, amit sem fegyver, sem toll máról holnapra föl nem bonthat."

I. GARVIN angol publicista 1925-ben írta

"Valamennyi legyőzött nép közül a tehetséges, felsőbbrendű magyar népnek jutott a leggonoszabb sors."

Szent PIO született FRENDESCO FORGIONE (1887-1968) olasz kapucinus szerzetes
jövendölése

"Magyarország egy olyan kalitka, amelyből egyszer még egy gyönyörű madár fog kirepülni. Sok szenvedés vár még rájuk, de egész Európában páratlan dicsőségben lesz részük. Irigylem a magyarokat, mert általuk nagy boldogság árad majd az emberiségre. Kevés nemzetnek van olyan nagyhatalmú rangyala, mint a magyaroknak és bizony helyes lenne erősebben kérniük hathatós oltalmát országukra!"

LORD SYDENHAM, az angol felsőház tagja 1927-ben kiadott könyvében írja

"A legélelénkebb részvétellel nézem ezt a dicsőséges múltú büszke népet, amely most a kisanant jól felfegyverzett népeinek gyűrűjébe van bezárva."

LEON TAPIER

"Európa nem ismerte fel idejében a szolidaritás fontosságát Magyarországgal szemben, melyre a török ellen folytatott háborúk teljes súlya nehezedett. A magyar nemesség a kereszténység lovagja szerepét töltötte be. A 12-15. századokban Magyarország bebizonyította, hogy azonos szinten áll Európa nagy államaival."

ARCHIBALD CARY COOLIDGE professzor (1866-1928), aki politikailag és történelmileg jól ismerte Közép-Európát, 1919. január 19-én Woodrow Wilson amerikai elnöknek jelentve javasolta a Trianoni békeparanccsal kapcsolatban Magyarország gazdasági egységének megtartását, ellenezve Erdély elszakítását

"Egy ezer éves egységes országra erőszakolni, elfogadtatni ilyen elrendezést, mint véglegest, a jövőt győzelemre, harcra és viszályra kárhozná, valószínűleg sőt egy katonai jellegű konfrontáció létrejötté belátható időn belül." (Javaslatát a konferencia nem fogadta el.)

LORD ROTHERMERE 1927. június 27-én a Daily Mailben írja

"Az új európai határok igazságtalansága állandó veszedelme Európa békéjének, és azok a kezek, amelyek a mai politikai helyzetet létrehozták, a jövő háború magvait hintették el."

ISMAIL GALAAL (1914-1980) szomál (Afrika) költő 1962-ben arról számol be

"Kelet-Afrika pusztáin tevékaravánok tábortüzeinél a magyar szabadságharcról énekelnek olyan törzsek is, melyek Európáról sem igen hallottak."

ENRICO FERMI olasz atomfizikus (1901-1954)

Amikor Fermi megkérdezték, hogy hisz-e az árakokban, azt válaszolta:

"Már itt vannak, magyaroknak nevezik őket!"

ALBERT CAMUS (1913-1960) francia nobeldíjas író 1957. október 23-án tartott beszédéből részlet

"A magyarok vére.

Nem tartozom azok közé, akik azt kívánják, hogy a magyar nép újra fegyvert fogjon, bevesse magát egy eltiprásra ítélt felkelésbe, - a nyugati világ szemeláttára, amely nem takarékoskodnék sem tapssal sem keresztényi könnyel, hanem hazamenne, felvinné házi papucsát, mint a futball szurkolók a vasárnapi kupamérkőzés után.

Túl sok a halott már a stadionban, s az ember csak saját vérével gavadírozhat. A magyar vér oly nagy értéke Európának és a szabadságnak, hogy óvnunk kell minden cseppjét.

A szabadság mai évfordulóján szívemből kívánom, hogy a magyar nép néma ellenállása megmaradjon, erősödjön és a mindenünnen támadó kiáltásnak visszhangjával elérje a nemzetközi közvélemény egyhangú bojkottját az elnyomókkal szemben.

És ha ez a közvélemény nagyon is erőteljes és önző ahhoz, hogy igazságot szolgáltatson egy vértanú népnek, ha a mi hangunk túlságosan gyenge, kívánom, hogy a magyar ellenállás megmaradjon addig a pillanatig, amíg keleten az ellenforradalmi állam mindenütt összeomlik ellentmondásainak és hazugságainak súlya alatt.

A legázolt, bilincsbe vert Magyarország többet tett a szabadságért és igazságért, mint bármelyik nép a világon az elmúlt száz esztendőben. Ahhoz, hogy ezt a történelmi leckét megértse a fülét betömő, szemét eltakaró nyugati társadalom, sok magyar vérnek kellett elhullnia s ez a vérfolyam most már alvad az emlékezetben.

A magára maradt Európában, csak úgy maradhatunk hívek Magyarországhoz, ha soha és sehol el nem áruljuk amiért a magyar harcosok életüket adták, és soha, sehol, - még közvetve sem igazoljuk a gyilkosokat.

Nehéz minékünk méltónak lenni ennyi áldozatra. De meg kell kísérelnünk, feledve vitáinkat, revideálva tévedéseinket, megsokszorozva erőfeszítéseinket, szolidaritásunkat egy végre egyesül Európában.

A magyar munkások és értelmiségiek, akik mellett annyi tehetetlen bánattal állunk ma, tudják mindezt, sők azok, akik mindennek mélyebb értelmét velünk megértették. Ezért, ha szerencsétlenségükben osztoztunk, - miénk a reményük is. Nyomorúságuk, láncaik és számzottságuk ellenére királyi örökséget hagytak ránk, melyet ki kell érdemelnünk: a szabadságot, amelyetők nem nyertek el, de egyetlen nap alatt visszaadták nekünk!"

ZBIGNIEW KAZIMIERZ BRZEZINSZKI amerikai nemzetbiztonsági tanácsadó a 70-es években leírta

"Aki a világ fölötti uralmat meg akarja szerezni, annak el kell foglalnia a Föld szívét. Aki elfoglalta a Föld szívét, az birtokba vette Európát. Aki birtokba vette Európát, az ura az egész világnak."

(A Nasa kiadásában megjelent Gaia elmélet című munka azt írja, hogy Földünk él lény, melynek a szív csakrája a Kárpát-medencében található. A Föld 7 energetikai központja közül a Pilisben található a Föld szívcsakrája.)

XIV. DALAI LÁMA TENZIN GYATSO született LHAMO DÖNDRUB, az 1980-as évek második felében kinyilatkozta

"a Földön a magyaroknak energiaközpontot védő szerepük van."

2006. október 11-én Prágában a Dalai Láma üzent a magyaroknak

"Magyarok! Bár népük nagy múltra tekint vissza, a szabadság és a demokrácia terén még fiatalnak számítanak. A lehetőség mindazon által eljött az Önök számára, hogy kibontakoztassák képességeiket és megmutassák a világnak szellemüket, kezdeményez képességüket. Ehhez azonban az önbizalom elengedhetetlen. Éppen ezért akármilyen nehéz is, bármilyen akadállyal, nehézséggel néznek szembe, nem szabad, hogy elveszítsék a reményt és az elhivatottságukat. Bizakodónak kell maradniuk! Egy tibeti mondás úgy tartja: 9 kudarc 9 próbálkozást jelent. Biztos vagyok abban, hogy egy ilyen nagymúltú nemzet fényes jövőt áll. Kérem dolgozzanak továbbra is keményen és távlatokban gondolkodjanak! Tartsák szem előtt azokat a nemes célokat, amelyek a közös érdekeket szolgálják. Az emberek sokszor - és ez a politikusokra különösen igaz - elvesznek az apró részletekben. Ez nem helyes. Gondolkodjanak távlatokban! Ez az én tanácsom. Köszönöm."

Nepáli papok 2005-ben kijelentették, hogy mindennap imádkoztak a Földért.

"Most vajúdik a Föld és a Kárpát-medencében szüli ajvót."

TANPAI RINPOCE a nepáli Fehér Király kolostor vezető lámája magyarországi tartózkodása idején (2007) így szólt a magyarokhoz

"Önök, magyarok elképzelni sem tudják, milyen büszkék lehetnek nemzetükre, magyarságukra. Mi biztosan tudjuk, hogy a világ szellemi, lelki és spirituális megújítása az Önök országából fog elindulni. A világ szívcsakrája az Önök országában, a Pilisben található. Ez a spirituális megújulás már megindult Önöknél!"

ISAAC ASIMOV egy óvatlan pillanatban ezt mondta róluk:

"Az a szóbeszéd járja Amerikában, hogy két intelligens faj létezik a földön: emberek és magyarok."

Az Európai Unió elrelátása tehát, úgy tényleg, messze túlszárnyalta akár az ifjabb Bush, akár Putyin legmerészebb álmait. Az EU ugyanis Magyarországgal nem egy más állammal körbevett sztyeppés országocskát hívott az európai

népek nyikorgó szövetségének sorába, hanem egyenest a földöntúliak országát. Mert mi más is lehetne a magyar lelemény magyarázata, mint hogy a magyarok olyan briliáns elmék leszármazottai, akik a Marsról érkeztek?

Csak így eshetett meg, hogy nekik adták az emberiségnek az internetet, a computer nyelvet, a modern repülőköt, az atomfegyvereket és egyéb találmányokat.

Én személy szerint nagy rokonszenvvel figyelem ezt a fajta ártatlan nacionalizmust, hisz nem akar más országokat meghódítani, nem vezet tömegsírokhoz és az

ENSZ Büntető Törvényszéke elé kerül vádakhoz. Csak arról szól, hogy hinnünk kell magunkban - még ha olykor azt gondolják is rólunk, s olykor mi magunk is akképp vélekedünk, hogy talán a Marsról jövünk."

HELMUT KOHL német konzervatív politikus, kancellár 1982-1998-ig

"A legnagyobb csapást a nemzetközi kommunizmusra a magyarok mérték és a berlini falból az első követ a magyar hűsieség ütötte ki."

HANS KUITERT holland újságíró véleménye a magyarokról 2001. július 31-én jelent meg a "De Telegraaf"-ban

"A nacionalizmus gyakran ellenérzést vált ki a világban: másokkal szembeni felsőbbrendűségérzését sejteti s olyan kellemetlen nevek kapcsolódnak hozzá, mint Hitleré, Milosevicsé és néhány palesztin számára - Sharoné. A magyar nacionalizmus azonban más természetű, veszélytelen jelenség. A magyar nacionalizmus ugyanis a Marsról jön.

A Marsról, a nap negyedik bolygójáról, ahová a NASA áprilisban kutató szondát indított, noha kutatás végett elég lett volna egy Concordot küldeni Budapestre. Hisz Magyarország a Földre szállt Mars s a magyarok olyanok, mintha földöntúli elmék lennének: virtuózok a számítástechnikában, briliáns tudósok, akik Nobel díjakat nyernek, kiváló matematikusok. Egyszóval ha igaz a mese - az emberiség krémje."

JOACHIM MEISNER (1933-) bíboros, 1989-től kölni érsek, Budapesten,
2009. augusztus 20-án mondta szentbeszédében

"Európának szüksége van Magyarországra, arra a szenvedésben, háborúban és szükségben megerősödött népre, amely soha nem hagyta magát legyőzni. Szent István államfelfogásában soha nem tudott az a nyugateurópai abszolutizmus kialakulni, ahol a király azt mondja: Az állam én vagyok. Országát Mária oltalmába ajánlotta. Királyságát úgy fogta fel, hogy csak gondozója és nem tulajdonosa azoknak az embereknek, akiket rá, mint intőre biztalt. Ha ez a fajta államfelfogás megmaradt volna a középkortól az újkorig, akkor az európai Kontinens sok szenvedést és nélkülözést nem szenvedett volna. Szent István királyi házába vette Máriát, és honfitársai pedig Mária testvérei és Jézus tanítványai lettek. Ez Magyarországnak olyan méltóságot kölcsönzött, amely nem veszett el soha.

Továbbá:

Idegenek véleménye Árpád si népének si nyelvéről

Összegejtette: Kerka Emese

Sir Bowring John (1792-1872) angol nyelvész, irodalmár és gondolkodó több mint száz nyelvet beszélt, köztük a magyart is:

"A magyar nyelv a régmúltba vezet. Nagyon sajátos módon fejlődött és szerkezete ama távoli idők nyúlik vissza, amikor a legtöbb ma beszélt európai nyelv még nem is létezett. Az angol ember legyen büszke arra, hogy nyelve az emberiség történetére és múltjára utal. Az eredete kimutatható, meglátszanak rajta az idegen, különböző nemzetektől származó rétegek, melyek összességéből kialakult. Ezzel szemben a magyar nyelv olyan mint a termék, egy tömbből van, amin az idő vihara egyetlen karcot sem hagyott. Ez a nyelv a legrégebbi és legdicsőségesebb emlékműve a nemzeti önállóságnak és szellemi függetlenségnek. Amit a tudósok képtelenek megfejteni. A régi egyiptomi templomok mennyezetei, egyetlen kőből készültek – nem magyarázhatók. Senki sem tudja, honnan származnak. A magyar nyelv kialakulása ennél sokkal bámulatosabb. Aki ennek titkát megoldja, isteni titkot fog kifejteni; tény, hogy ez a titok első tétele:

"Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala Istennél, és Isten vala az Ige."

Sir Bowring el volt ragadtatva a magyar nyelvtől, és észrevette, hogy születése valahol a történelemelőtti idők homályában történt.

Dudás Rudolf (1999 Vancouver) negyven éven keresztül minden nyomot felkutatott, hogy Sir Bowring próféta megfigyelésének a nyitját megtalálja, rájött, hogy ilyen messzi távlatokba visszameneteliségekben Sir Bowring titkába modern nyelvészeti eszközökkel nem képes betekintést nyerni. Kutatásai eredményeként megállapítja:

"A magyar nyelv korát felbecsülni még megközelíthetetlen sem lehet; lehet, hogy talán egykorú a Vértesszől si emberrel, 350,000 év, vagy még idősebb. Bizalommal hívhatjuk MAGYAR NYELV-nek is, mert kezdetben, a Biblia szerint az emberiség összessége egy nyelven beszélt."

Galeotto Marzio (1427-1497)

Olasz humanista – Janus Pannonius pécsi püspök jó barátja, akinek hívására érkezett Magyarországra, Mátyás király udvarába – a következő megfigyelést tette:

“A magyarok, akár urak, akár parasztok, mindnyájan egyazon szavakkal élnek.”

Polanus Amandus (1561-1610)

Baselban él humanista írja Szenczi Molnár Albertnek nyelvtana megjelenésekor:

“Akadtak, akik kétségbevonták, hogy a zabolátlan Magyar nyelvet nyelvtani szabályokba lehetne foglalni. Te azonban kiváló munkáddal alaposan megcáfoltad őket.” (1609)

Sir Boyle Roche (1736-1807):

”A magyarok népi nyelve rendkívül kifejező és a dalaik szibbék, szebbek, kifejezőbbek a mieinknél (angolokénál)”.

Berzsenyi Dániel (1776-1836) magyar költő mindenkinél hamarabb felfedezte a magyar nyelv siségét:

„ ... csakhamar áttallátam azt, hogy a magyar nyelv tán az egész óvilág nyelveinek gyökere és anyja, mert nyilván tapasztalám azt, hogy a legközönségesebb természeti tárgyoknak nevezeteit nemcsak az igen rokon déli és keleti, de még az egészen idegennek vélt európai nyelvekben is általában magyar gyökerekből lehet származtatni.” (1825)

Giuseppe Mezzofanti (1774-1849) a nyelvtudományok legnagyobb tudósa, aki élete vége felé ötvennyolc nyelven írt és százhárom nyelven beszélt: „...az emberi gondolat érzelmek közvetítésére szolgáló nyelvek közül, egy kevésbé ismert nyelv, a Magyar az, amely a legkifejezőbb ... „A magyarok, úgy látszik, maguk sem tudják, hogy nyelvük milyen kincset rejt magában...”

Grimm Jakob (1785-1863) Nagy meseíró, német egyetemi tanár, a történeti hangfejlés és törvényszerűségeinek felismerője, az első német tudományos nyelvtan megalkotója kijelentette:

“A magyar nyelv logikus és tökéletes felépítése felülmúl minden más nyelvet.” (1820)

Henry John Temple Palmerston (1784-1865) magyarországi angol nagykövet 1848-ban: „... magyar nép... nem csak kontinensünk egyik legerősebb államát alkotta évszázadokon át, de valami általunk nem ismert nagyonbírósággal a környező népeket és országokat századokon át teljes tiszteletadásra tudták kényszeríteni. „

Erbersberg N. (1840)

“Olyan a magyar nyelv szerkezete, mintha nyelvészek gyülekezete alkotta volna, hogy meglegyen benne minden szabályosság, tömörség, összhang és világosság”.

Chevalier de Berris (1817-1865) francia nemes ezt írta a magyar nyelvről:

“Egészen különös ez a nyelv, kissé talán nehéz is. De mindezzel nem törődve, megtanultam, mert jól cseng. Az általam ismert nyelvek közül a legszebbnek és legtisztábbnak tartom.”

George Bernard Shaw (1856-1950) angol írófejedelem komolyan tanulmányozta a magyar nyelvet. Egy rádiós nyilatkozatában mondta:

“... A mi nyelvünk gazdag, nagy és praktikus, de viszonylag fiatal.. Bátran kijelenthetem, hogy miután évekig tanulmányoztam a magyar nyelvet, meggyőződésemé vált: ha a magyar lett volna az anyanyelvem, az életem nem sokkal értékesebb lehetett volna.”

Cs. Ke Sándor nyelvész (Eberstein, 1977): „A magyar nyelv magyar eredetű. A magyar nyelvet az idők végtelensége szülte. A magyar nyelv szókincsének kilencvenöt százaléka magyar eredetű. Transzcendentális mélységekből eredő nyelv...szerkezeti rendszerében is.”

Krantz S. Grover (1931-2002) amerikai antropológus:

“A magyarországi magyar nyelv sísége ugyanilyen meglepő lehet... átmeneti korszak nyelvek tartom, mely megelőzi az újkor kezdetét... a magyar az összes helyben maradó európai nyelvek közül gyakorlatilag a legrégebb...”

(Grover Krantz: Az európai nyelvek földrajzi kialakulása, Bp. 2000, Imre Kálmán fordítása)

Arnaldo Dante Maria Nacci, az Olasz Kultúrintézet igazgatója, mondta – Sir Bowring John két könyvének (1830, 1866) magyarországi megjelenésének bemutatóján -, arra a kérdésre felelve, mi ragadta meg figyelmét Sir Bowring írásából:

“Igen, szeretném felidézni azt a mondatot, hogy a magyar nyelv nem szorul senkire, nem kölcsönöz, nem üzletel, nem ad, nem vesz el senkit. Míg más országokban a nép formálja a nyelvet, addig itt a nyelv formálja a magyarokat. Azt hiszem, hogy a magyar nyelv a világörökség része is lehetne, mert tiszta nyelv. Semmilyen más nyelvnek nem sikerült tulajdonképpen behatolni és idegen kifejezéseket ráerőltetni...” (2006)

Teller Ede (1908-2003)

Teller Ede ugyan nem idegen, de figyelemreméltó, amit mondott a magyar nyelvről Pakson (Fontos megjegyezni, hogy életének 95 évében 1977-et külföldön élt, de még közvetlenül halála előtt is tökéletesen beszélt magyarul):

“...új jeles felfedezésem, miszerint egy nyelv van, s az a magyar.”

(Mai Nap, Budapest, 1991.9.)

“Teller Ede mondta, hogy amennyiben nem Ady teremtte nyelvén ismerte volna meg a világot, akkor aligha vitte volna többre egy átlagos középiskolai tanárnál.”

(Idézet újévi köszöntőből 2003)

Ehhez kapcsolódik magyar anyanyelv nagy matematikusok vallomása is:

“Hja, magyar anyanyelvvel könnyű nagy matematikusnak lenni.”

Vigyázzunk tehát a nyelvünkre, az emberiség legnagyobb, ma is csonkítatlanul él, szellemi kincsére.

A Pozsonyi csata.

Amerikában a katonai akadémián tananyag, te tudtad?

907-ben egyesült európai hadseregük össze a bécsi medencében (Bécs akkor még nem létezett semmilyen formában).

A hadjáratot német-római vezetéssel szervezték meg és az akkori német király rendelete szerint azzal a céllal, hogy "... Decretum..Ugros eliminandos esse.." azaz "elrendeljük, hogy a magyarok kiirtassanak".

Ezt a nemes célt extra adag erő koncentrálásával akarták megvalósítani mai szóval élve, "biztosra mentek".

Az akkori Európa viszonyai között szinte elképzelhetetlen 100.000 fő körüli létszámban gyűjtött össze a csapásmerő erőt.

Még a jóval későbbi kereszties hadjáratok idejére sem tudtak ilyen létszámú hadsereget megszervezni.

907 június derekán megindult a támadás, amely három oszlopban nyomult előre a Duna vonalán. A déli parton a 'gyengébb', kb. 40ezres szárny; a Dunán hajókon egy kb. 10-12 ezres inváziós csoport+hadtáp míg az északi parton egy jó 45 ezres főerő, az elit.

Árpád, a törzsszövetség fejedelme az egész Európára kiterjedő felderítő hálózata miatt jól előre tudott a készülődő pusztító háborúról.

A törzsszövetség egyesült főerejét - 40.000 lovas - négy részre osztotta.

Az egyenként 10ezer fő s lovas egység neve tümen azaz magyarul tömény régi sztyeppei hadszervezési szokás. Az első Árpád maga vezette,a többit pedig fiaira bízta: Tarhos(43), Üll (41), Jutas(35). Emellett természetesen az egész hadmóveletet irányította.

Az ellenség átkelésének és ezzel egyesülésének megakadályozására elsőként az inváziós flotta sorsa pecsételődött meg: gyújtólövedékekkel tüzijáték és viziparádé keretében szenvedett - technikában 100%-os, élőkben kb. 95%-os veszteséget a hajóhad.

Másnap az elsáncolt déli szárny kapott koncentrált többirányú lovasrohamokat amelyek hatására maradéktalanul elpusztult /40.000 ember/. A csata utáni éjjel Árpád elrendelte az átkelést teljes csendben. Tehát átkelés a Dunán kb. 35.000 lovassal az ellenséges sereg 'orra előtt', éjszaka, teljes csendben!!! (A fantáziátokra bízom ez mit jelenthetett mind egyéni mind közösségi teljesítményben két napnyi öldöklő csata után.)

Az átkelés annyira sikerült, hogy hajnalban az ellenség a felkelő napból záporozó több tízezres nyílfelhőre ébredt majd túlereje ellenére ismét két nap öldöklő ütközet ellenére szó szerint halomra pusztult a pozsony körüli síkságon.

A néhány ezer fős túlélt csoport menekülés közben próbált rendezni, de a Magyar könnyű lovasság üldözésben is hatékony: Ennsburg váráig meglepően kevesen jutottak el. A vár alatti síkon felvonuló Magyar haderejét rátört a királyi őrség és tartalék, de a színlelt visszavonulással Magyar részről a német üldözők csúcsra futottak mert a környező erdőkből kitört Magyar lovasság a megforduló felderítőket is legázolta. A német király olyan gyorsan menekült, hogy minden értékét /még a trónszékét is! / hátrahagyta, seregvezérei pedig a flottavezetőn kívül mindenki meghalt /grófok, püspökök tucatjai/.

A csata következménye, hogy a Magyar határ az Enns folyó lett /Ober Enns - innen a meséink 'Óperenciás tengere' / valamint hogy idegen sereg 130 évig nem mert Magyarországra fordulni. /Szent István idején elszűrt, de akkor ugyanígy jártak, csak akkor a Vértes hegységben./

Árpád fejedelem két fiát vesztette és maga is halálos sebet kapott és pár hét múlva meghalt - a hazáért.

Eltemették tisztességgel titkos sírba se, Atilla közelébe - a mai Nagykevély hegy rejtett völgyébe - nyugodjék örök békében!

A 907-es pozsonyi csata hivatalos tananyag az Egyesült Államok ösztöndíjas katonai akadémiáján, ismertebb nevén a West Point -on. Tehát minden amerikai hivatásos tiszt évtizedek óta vizsgáztatják belőle.

Lehet, hogy mindez igaz (?)?

(Olvasói kérdés...)

(Válasz lehet a forrásokban.)

Források szerint:

899-ben meghalt a magyarok korábbi szövetségese, Arnulf keleti frank király és a magyarok hamarosan Berengár itáliai király szövetségesei lettek. A Keleti Frank Királyságban Arnulf fia, Gyermeke Lajos uralkodott, aki helyett valójában Hatto mainzi érsek kormányozta a birodalmat. A birodalom magyarokkal határos részén, a Bajor Hercegségben Liutpold bajor herceg kormányzott.

A honfoglalás keretében a Kárpát-medencében tartózkodó magyarok 900-ban végleg elfoglalták a Dunántúl területét, amelyet korábban, a római kortól kezdve Pannóniának neveztek. Ez a támadás Linzig jutott el, de itt a bajor seregek visszavonulásra készítették a magyar hadat. Az új határt a Fischa folyó jelölte ki.

Déli irányban elfoglalták a Bánság, Bácska, a Temesköz és a Szerémség területét, 906-ra a Dráva–Száva közét is.

Északon 902–906 között a magyarok véglegesen felszámolták a Morva Fejedelemséget és Moráviát elszakították a Keleti Frank Királyságtól.

A felvonuló hadak:

Korabeli források szerint a bajor hadsereg 907. június 17-én indult meg Ennsburgból (Enns) Gyermeke Lajos keleti frank király névleges vezetésével. Ez a dátum és a csata dátuma közötti különbség megfelel a korabeli katonai alakulatok mozgási sebességének. Sem a bajor, sem pedig a magyar sereg méretére vonatkozólag nincs megbízható számadat, egyes nézetek szerint a bajor sereg mérete 100 000 fő, a magyar hadseregé 40 000 fő volt. A támadó csapatok nagy létszámát egyes írások azzal magyarázzák, hogy nemzetközi, tehát több nyugati ország katonáiból állt össze. Erre vonatkozóan más országokban írásos bizonyíték, utalás nem lelhető fel. Ha nem is fogadjuk el ezeket a számokat valósnak, a bajor erők akkor is valószínűleg többszörös túlerőben kezdhették meg az összecsapásokat.

A csata pontos menetéről nincs leírásunk. Ami ismerettel rendelkezünk, az a korabeli nekrológiumok (halottas könyvek), valamint Johannes Aventinus hat évszázaddal későbbi írásaiból maradt ránk. A csata maga július 4-én és 5-én zajlott le, azonban a nekrológiumok szerint már korábban is voltak halálesetek, a felvonulás közben.

A bajor sereget két hadoszlopra osztva a Duna két oldalán vonultatták fel. Az északi (bal parti) erősebb sereg vezére maga a fővezér, Luitpold gróf volt, a déli (jobb parti) pedig Theotmár érsek. A párhuzamosan haladó hadak között úszott lefelé az utánpótlást biztosító flotta Sieghardt parancsnokságával. A magyarok célja az volt, hogy a számbeli túlerőben levő, de megosztott ellenség ne egyesülhessen egy döntő csapásmérésre. Ehhez először a csapatok átkelését, s az utánpótlás lehetőségét kellett megakadályozni. Így a csata első napján taplós nyilakkal felgyújtották a német hajókat. Sieghardt is csak néhányad magával menekült meg, s vitte a hírt a királynak Ennsburgba. A magyar csapat lovas íjásza július 5-ére teljesen felrohták a Ditmár vezette seregrészt. Megsemmisítették a Luitpold gróf vezette sereget is. Elestett maga Luitpold, Ditmár érsek, két püspök, három apát, és tizenkilenc gróf.

A legenda szerint az üldöz magyar lovasság levágta a menekülteket, majd Ennsburghoz érve színleg megfutott. A vár rsége lépre ment, és üldözésükre indult. A visszaforduló magyar lovasság megsemmisítette az „üldözöket”. A menekül király is csak nehezen jutott el Passauig.

A gyzelem megerősítette a magyar törzsszövetség helyzetét a Kárpát-medencében, határait kitolta az Enns folyóig. Árpád nagyfejedelem halálával kapcsolatban két, forrásokkal nem megalapozott találgatás létezik. Az egyik, hogy Árpád és 3 idősebb fia a pozsonyi csatában vesztette életét, míg a másik álláspont éppen Árpád halálával és a legkisebb fiú (Zolta) uralkodásával magyarázza, hogy IV. Lajos király vezérei kedvezően ítélték az időt a támadás megindítására.

A pozsonyi gyzelmet követően egészen 950-ig nem lépett idegen támadó hadsereg magyar területre.

A csatáról nem maradt fenn, illetve nem készült részletes leírás. Magyar nyelven egyáltalán nem, latinul pedig csak néhány szakszavú évkönyvi bejegyzés maradt ránk.

Sváb évkönyv:

907. (év) A bajorok kilátástalan háborúja a magyarokkal, Liutpold herceget (bajor határgróf) megölték, övéinek féktelen kevélységét letörték, és a keresztények alig néhányan menekültek meg, a püspökök és grófok többségét meggyilkolták. ^{f171}

907. (év) A bajorok teljes seregét megsemmisítették a magyarok. ^{f181}

Salzburgi évkönyv:

907. (év) Nagyon szerencsétlen harc folyt Braslavespurchnál (Pozsony) július Nonae-je 4. napján (július 4-én) ^{f191}

A sváb és salzburgi évkönyv egykorúsága miatt mértékadónak tekinthető. Nagyon fontos indirekt források még a nekrológiumok (halottas könyvek) és a királyi oklevelek, amelyek a résztvevő tisztségviselőket és a halottakat nevesítik.

AZ ARANYBULLA

Legyen úgy mint régen volt. Újjászületést, Megújulást

A levegőben van: korszakváltás előtt áll a magyarság, mert ez így nem mehet tovább. Le kell zárulnia végre a rettenetes multnak! A magyarságnak pedig újjá kell születnie! Történelmünk igazolja, voltak ilyenek: első sorban a letelepülés és berendezkedés az új hazában, majd a tatár- török pusztítás utáni újjáépítés. Szabadságharcaink az osztrák elnyomás ellen mind új kezdetet akartak.

1222. évi XXIV. törvénycikk
hogy izmaeliták és izraeliták tisztséget ne viseljenek
Pénzváltó kamara-ispánok, só-kamarások és vámosok, országunkbeli nemesek legyenek.
1. § Izmaeliták és izraeliták ne lehessenek.

1222. évi XXVI. törvénycikk
hogy az országon kívül valóknak birtokot adni nem kell
Továbbá, birtokot az országon kívül való embernek ne adjanak.
1. § Ha valamelyest adtak vagy eladtak, azt a haza fiai válthassák meg.

1222. évi XXVIII. törvénycikk
hogy a kit a törvény elmarasztott, annak oltalma ne legyen
Ha valaki törvény renden elmarasztatott, senki a hatalmasok közül meg ne oltalmazhassa

1222. évi I. törvénycikk
Szent István király ünnepéről
Rendeljük, hogy a szent király ünnepét minden esztendőnként, ha csak valami nagy nehéz ügyek gondja vagy betegségünk meg nem tilt minket, Fehérvárat tartozunk megülni.

1222. évi XI. törvénycikk
vendégek avagy idegenek mi módon jussanak méltóságra?
Ha vendégek, tudni mint jámborok, jönnének az országba, ország tanácsa nélkül méltóságra ne jussanak.

1563. évi LXXIII. törvénycikk
az aranyat és ezüstöt ki ne vigyék és az esztergomi érsek pénzverési felügyelést tartson
Az idegenek és főként a kereskedők a nyers és még pénzzé nem vert aranyat meg ezüstöt az országból ki ne vigyék.

1. § És az esztergomi érsek tiszténél fogva pénzverési felügyelést jével ellenőriztesse, hogy ki ne vigyék.
2. § A kit a kivitelén rajta érnek, azt a decretumban megszabott büntetéssel sújtsák.

1741. évi VI. törvénycikk
az ország szent koronájára reinek megválasztásáról

V a r g a C s a b a

A MAGYAR NYELV EREDETE

*Írástörténészként az írásbeliség történetét (írásjel-készleteket és írásmódokat) kutatván fedeztem fel, hogy egykoron rövid szavak tartoztak a jelekhez. Olyannyira összetartoztak, mint nap és nyár, észak és dél. Természetes tehát, hogy e titokzatos s-szavak nyomába eredtem. Ám a kikereked tájképen igen csak elámultam: nemcsak az si jelekhez jutottam közelebb, hanem kiderült az is, hogy az si írásjelekhez kitalálásukkor tapasztott szavak az emberiség legmeghatározóbb, legelterjedtebb alapszavai**

2004

*Ez az írás A magyar nyelv története című, hamarosan kiadásra kerülő könyv egyes részeinek kivonatolása.

V a r g a C s a b a KÉT AXIÓMA

Írástörténeti kutatásaim kezdetén kilenc axiómát fogalmaztam meg, hogy útjelzőül szolgáljanak a távoli múlt ismeretlen tájain jártamban. Közülük a sorban a IX. axiómába foglaltakat kell itt leginkább megszívlelni, és egy pillanatra sem feledni.

(1) IX. axióma: Ha m ködik egy szabály, akkor létezik

Tehát ha egy szabály – szigorúbb formában: törvény – általánosan érvényesül, akkor nem kételkedhetünk abban, hogy valóságos az a kapcsolatrendszer, amelyben megnyilvánulását tapasztaljuk. Ez nem semlegesíthető megállapítás. Ugyanis ha csak egy kicsit is bizonytalan lenne, akkor például a fizika tudománya fabatkát sem érne.

Az írástörténeti axiómák közül az V. is vonatkoztatható szavakra, mely így hangzik: "Ha két jelkészletet azonosnak látunk, akkor nem két jelkészletet látunk, hanem egyetlen jelkészletet látunk két példányban leírva." Ez jelen témánkra átigazítva:

(2) V. axióma: Ha két szót azonosnak hallunk-értünk, akkor nem két szót hallunk, hanem egy és ugyanazt a szót halljuk kétszer kiejtve.

Ám itt nagy akadályba ütköztünk: a szóegyezésekkel kapcsolatban oly erők a hiedelmeink, hogy e témát külön is meg kell vizsgálnunk.

MIKOR EGYEZIK KÉT SZÓ?

Hogy két szó azonos, tehát egy (egyazon) szó legyen, ahhoz két feltételnek kell teljesülnie egyszerre:

- a) a hangzásnak meg kell egyeznie,
- b) és egyúttal a jelentésnek is azonosnak kell lennie.

Csak e két feltétel együttes teljesülése esetén mondható el két szóról, hogy nem két szó, hanem egyetlenegy szó az, kétszer kiejtve. Ha tehát a piacon azt mondom a nélinek, hogy "füge", s füget ad, nem sárgarépát, vagy tojást, akkor biztos lehetek benne, hogy az "füge" szava és az én "füge" szavam egy és ugyanaz a szó.

A SZAVAK VÉLETLEN EGYEZÉSÉRŐL

"Óh, kétszáz véletlenül egyező szó bármely két nyelvben található!" Ha létezik ostoba tudományos dogma, akkor ez az a javából. Amolyan ráolvasással való ördögűzés. Egyszer számításokkal bemutatom a fenti, oly gyakorta hangoztatott állítás (vágy) bámulatosan balga voltát.

Nézzük az átlagos, négy hangból álló szavak véletlen egyezésének esélyét:

- a) Vegyünk alapul egy 25 betűből álló ábécét.
 - b) Alkalmazzuk továbbá azt a megszorítást, hogy egyetlen hang sem ismétlődhet a szóban.
- A kérdés ekkor: Hány négy hangból álló szó állítható el 25 hangból?

$$25 \times 24 \times 23 \times 22 = 303\,600$$

Ám még nem értünk a számolás végére, mert láttuk, hogy szóegyezés akkor és csakis akkor mondható ki, ha a két szó hangra is, és egyúttal jelentésre is azonos. A jelentés azonban a fenti számításban még nem szerepel.

... négy hangból álló szavak véletlen egyezésének esélye egy a három milliárdhoz. A lottó telitalálatra ennél hétszer nagyobb az esélyünk!

Ezek oly hatalmas számok, hogy törölhetjük szótárunkból a véletlen egyezés lehetőségét.

(3) A véletlen szóegyezés maga a csoda.

FONETIKUS ÍRÁS MÁRPEDIG NEM LÉTEZIK

Teljességgel érthetetlen hiedelmünk az is, hogy fonetikusán írunk.

Vajon miért nem üt szöveget a fejünkbe, hogy akkor viszont miért a helyesírásért vívott nyolctíz évnyi küzdelem az iskolákban? Ha "fonetikusán" írnánk (ahogyan az gondoltatik), akkor elég lenne megtanulni egy ábécét (mi több: bármelyiket), ez egy hét, és ripsz-ropsz, már kész is, mehet egy életen át az írás: "ki mint hall, úgy ír". De kell-e bizonyítani: az a diák, aki fonetikusán ír, biztosan elégtelent kap dolgozata helyesírására.

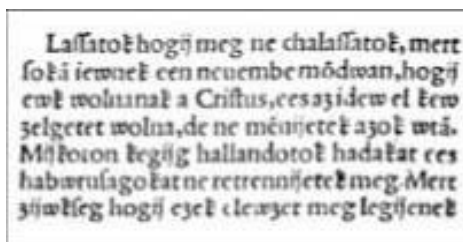
(4) A "fonetikus" írás csak azt az egyszer megkülönböztetést jelzi, hogy hangokat jelölő jelek láthatók a papíron, és nem például szótagjelek, vagy szójelek, ám ez egyáltalán nem azt jelenti, hogy úgy íránk le mindent, ahogyan halljuk.

Tehát eleve arra kell számítanunk, hogy nem úgy ejtették ki a szavakat egykoron, ahogyan azt ma a régi írásokat böngészvén visszamenőleg kikumuláljuk a betűkből. Mert mi a mai szokásaink szerint látjuk a papíron lévő betűsorozatokat. Aki ezt nem veszi figyelembe, nem juthat messzire.

A KIEJTÉS SOKSZÍNŰSÉGE ÉS AZ ÁBÉCÉ VÁLTOZÉKONYSÁGA

Ha régen leírtak például egy kórógyi kiejtésű szót az akkori latin ábécével és helyesírással, akkor a szót jelképező betűhalmazra – ahogyan mondani szokás – az anyja sem ismerne rá. Kezdjük egy példával a csapda megértését. Ötszáz év szempontunkból nem nagy idő. Íme, egy idézet egy 1536-ban leírt szövegből (tessék csak nekigyűrözni!):

Elég ijesztő annak, aki böngészni kezdi, holott csak az ábécé és a helyesírás módosulásával szembesült: a szöveg hibátlan, ma is friss magyar szöveg. Úgyanez, pontosan úgyanez a szöveg mai betűvetési szokások szerint leírva:

"Lássatok hogy meg ne csalassatok, mert sokan jönnek én nevemben mondván, hogy kik volnának a Krisztus, és az idő elközelgett volna, de ne menjete azok után. Mikoron kegyig (pedig) hallandotok hadakat és háborúságokat, ne rettenjete meg. Mert szükség hogy ezek elször meglegyenek..."

És minél távolabb megyünk az időben, a mai és az akkori papíron lévő látványok közötti eltérés fokozatosan egyre nagyobb annál, mint ami a két írás között látható.

AZ ID NYILÁNAK MEGFORDÍTHATATLANSÁGA

A papírra vetett SAILA szó mai szemünknek – mert a leírt szó csakis a szemünknek szól! – er st idegen, ismeretlen szónak t nık. Ám ha tudjuk, hogy e szó ama szép növény neve, amelyet ma ZSÁLYÁ-nak nevezünk, azonnal "képbe kerülünk". És itt jön a megszívlelend érdekesség:

- a) Teljesen tiszta tehát, hogy akkoron mindenképpen a ma ZSÁLYÁ-nak ejtett szót írták le.
- b) De az, hogy SAILÁ-t írtak, nagyon keveset mond arról, hogyan ejtették ki a ma ZSÁLYÁ-nak ejtett szót.

Ekként el kell fogadnunk az új gondolatot: Nem tudhatjuk meg, hogy pontosan hogyan ejtették akkoron azokat a szavakat, amelyek papírra körmölve maradtak meg. Csak azt mondhatjuk meg, hogy az akkor és úgy leírt szót ma hogyan ejtjük ki.

(5) Tehát nem fordíthatjuk meg az id nyilát, a mából nem következtethetünk a múltra. (Ez következik abból is, hogy a múlt nem ismerhet meg tetsz leges részletességgel.)

Vagyis szóegyeztetéseinkben csak akkor lehetünk eredményesek, ha a múltból közeledünk a mához. Ellenkez esetben kutatásainkkal csak kis körön belül bolyongunk, a lényeg megértésének legkisebb reménye nélkül. (Immár vagy 150 éve.)

A K KOR SZAVA: A KÉP

Ha pedig a régen leírt bet kb l nem deríthet ki, miként ejtették ki pontosan a bel lük akkoron összetákolt szót, akkor miként közelíthet meg a régi szó? Itt mintha végleg talajt (múltat) vesztenénk. Pedig akad fogódzó, mégpedig a nyelvészetben minden eddig figyelembe vettnél is pontosabb. Ez pedig a szóba rejtett kép. Mert minden egyes szavunk: kép. És mert:

(6) a régiségben mindent, de mindent annak látványa alapján neveztek meg.

(Ha szavakról beszélünk: már maga a "kiejtés" kifejezés is kép: kiejtjük a szót a szánkából, mint kezünk b l a bögrét.)

Ezzel egy eddig fel nem használt harmadik er s fogódzót illesztettünk a szóhoz, és ez a szent hármasság jött létre: 1. a szó mindenkori hangzása (változó), 2. a szó leírt alakja (változó), 3. a szó által megadott kép (örök érvény). Tehát ez utóbbi a legbiztonságosabb fogódzó. Bemutatom alább, mint nyílnak meg a múlt kapui, ha e hármasságra támaszkodván vizsgáljuk a szavakat, a képet tévén mércéül. Lük Gábor A moldvai csángók cím m vében (Budapest, 2002, Táton.) egy sz l ültet szerszám nevével kapcsolatban a következ t írja (124. oldal): "A moldvai magyarok már évszázadok óta ismerik ezt a szerszámot, mert nevét még palatalizálatlan alakban vették át. Az oláh pitinog-chitonog, a magyar bitonág név eredete ismeretlen".

Ám a fenti vizsgálati módszerünk alapján nagyon is könnyedén megtalálhatjuk az oláh pitinog-chitonog, a magyar bitonág elnevezés eredetét. A pitinog-chitonog szó ültetéskor használt bot, melyben alul kiáll egy ág, hogy lábbal nyomva mélyíthessék a lyukat a venyige számára. Lük Gábor az eszköz rajzát is közli. Nézzük, mi olvasható ki az alábbi háromszögből:

Az alsó sorból világos ugyan, hogy a pitinog = chitonog = bitonág, tehát egy szó ez, háromféle kiejtéssel, de mindhárom "elmosódottsága" miatt a jelentésről nehéz valamit is mondani; Lük Gábornak sem sikerült. Ám ha a viszonyítás harmadik pontjával tesszük meg azt az eszközt, amelyet megneveztek e szóval, tökéletes bizonyossághoz jutunk. Mint ahogy a kétlábú szék eldőlt, de a háromlábú áll rendületlen: ez csakis magyar teremtette szó lehet. A rajz egyértelműsíti: a szóban két szó, a bot és az ág szerepel, mi több, a bot meghatározóval: bot-on, és pontosan boton ág a tárgy is. Így jutunk billegő sejtéstől pontos, körkörös bizonyítékig. Felírhatjuk tehát:

pitinog, chitonog, bitonág, botonág

Egy szó, négyféle kiejtéssel.

A kép tehát nagyon biztonságosan segít a kiejtési változatok közötti eligazodásban, azonosításukban.

A SZÓ VÁLTOZIK, A KÉP MARAD

Azzal, hogy így írjuk fel a szókapcsolatokat: "egy szó négyféle kiejtéssel", "egy szó huszonegyféle kiejtéssel", "egy szó tízféle kiejtéssel" stb., a (2) sorszám alatt már látott V. axióma egyik következményét juttatjuk érvényre. Ezzel pedig egy igen fontos új eszközt vonunk be a szóegyeztetésekbe. Ráadásul ha megvizsgáljuk az "egy szó, x-féle kiejtés" tartalmát, teljesen kitisztul a lényeg:

(7) Ha a szó képi tartalma azonos, a kiejtése pedig többféle, akkor ezzel azt is mondjuk egyben, hogy **A SZÓ VÁLTOZIK, A KÉP MARAD**. Ez is egy axióma érték megállapítás, és tökéletesen új szemléletet hozván a vizsgálódásainkba, döntő hatással van a múltban való kutatás eredményességére.

Például a kör mások által is szaporított kiejtési változatai egyaránt ugyanazt az **sképet-sszót** írják:

cir, kir, ker, kör, kor, kur, kür, kr, khor, khr, gör, gir, ger,
gar, gor, gyr, gur, gr, gy r, gy r stb.

egy szó ez, húszféle kiejtéssel (no és többféle ábécével és helyesírással leírva)

Alább olyan példákat látunk, melyekben a szó jelentése is, és kiejtése is eltér, csak a kép rendületlen, ám mégis egyértelműen belátható: egyetlen szó kiejtési változatai mindahányan.

KÉT UJJGYAKORLAT

Rége a hangsúlytalan magánhangzót sokszor nem írták ki, meglehet az is, hogy némely vezet nyelvjárásokban egyszer en "elharapták" a szó kiejtése közben. Pl. golóbis = glóbus, kriszt = kereszt. A szlávok különösen brillíroznak a magánhangzó kihagyásában: zmrzlina = zúzmara, strbit = csorbít, tkács = takács. Figyeljük meg, a szóba rejtett kép tengelybe állításával, és a kihagyás efféle jelenségére építve, mennyire meglepő felfedezésekre juthatunk. Legyen az első példa a latin crep szó.

A crep a szótár szerint: "zörög". Tehát a krepp-papír = "zörgő papír". Toldjunk a c és az r közé egy magánhangzót: mondjuk az e-t. Az így kapott szó: cerep. Ha a crep-et krep-nek (is!) ejtjük mostanság, ezt is ejthetjük így: kerep. Kérdésem: vajon mit tesz a gólya, amire az mondható, hogy zörög, és a kerep a jó szó rá?

Ha i-t teszünk oda, és c-nek ejtjük a c-t (például Ciceró egyaránt helyes olvasatai: Ciceró, Kikeró, Csicsseró!), akkor a cirip szót kapjuk. Vajon mit tesz a tücsök és nyári este, ami összevethető a gólya "zörgésével"?

Ha a Ciceró-Csicsseróhoz hasonlóan a c-t cs-re váltjuk: csirip. Mit tesz a madárka, ami összevethető a gólya és a tücsök "zörgésével"?

Úgyanez e magánhangzóval ejtve: cserep. Használjuk az m gyakori vendéghang voltát is. (Pl. klupa-klumpa, kalapál-kalimpál, göb-gömb.) Tegyük tehát a cserep szóba m-et: cseremp. Ővel ejtvén: csörömp. Mit tesz az edényeket rakosgató, ami összevethető a gólya, a tücsök és a madárka "zörgésével"? Szóisméltés tehát: "csörömpöl cserép". (Csak megjegyzem: cserfes [>cserpes>cserepes] szájú = zörgő szájú, de már láttuk, érthetjük ezt csiripelésnek = ciripelésnek is.)

Az r gyakran változik l-lé. Változtassuk meg a kerep szót ekként. Ekkor a kelep szót kapjuk. Joggal tehetjük, mert a kerepel és kelepel, körl és küll kiejtés egyaránt él. Mit tesz a gólya, ami ugyanaz, mint amit a kovács tesz? Kalapál. Egyik a cs rével, másik a kalapáccsal. Kelepel = kalapál azonosság titka: nyelvünkben igen sok szó megvan magas és mély hangrendben egyaránt. Ballag-billeg, vás-vés, család-cseléd, csak-csek(ély), korzó-körz, fonák-fenek, és ilyen a kalapál-kelepel is.

A kelep szó pedig m vendéghanggal és mély hangrendben kolomp. Lám, megkaptuk, hogy a csörömp és a kolomp egész pontosan ugyanaz a szó – kétféle kiejtéssel. És vajon nem csörömpöl-e az, aki kolompol? Továbbá nyelve zörgeti a kolompot: kalimpál, ahogy a kovács is. Továbbá még: latin colaph(us), ejtsd kolap(usz) = ütés, az-az pontosan kelep, kalap, -ál véggel kalapál, ez az első magánhangzót vesztett klopf(ol) is. Vagyis ez is mind egyetlenegy magyar szó.

Hogy nem elszórt jelenségről van szó, megerősítésül álljon itt egy következő példa is, a változatosság kedvéért ezúttal ógörög: latak és latag.

Ez így "ijeszt nekünk". Ha leírjuk saját betűnkkel: latak, a másik latag, még mindig "nem látunk semmit", csak azt, hogy ugyanaz a szó áll mindegyik elején. Amint menten megvilágosodunk, ha ide írom, hogy mit akartak kifejezni az ógörögök ezekkel a szavakkal: latak = latak, latag = lötyög (ez áll a szótárban, de lötyög lenne ez). Tehát lat = latak.

És így már sorolhatjuk: latak, latakos, lötyen, lötyög, lötyed, lötyint, letyén, littyen, lötye, löty, lity-loty, lotyog, lotyó, luty, lityi; a ty-t cs-re váltván loccs, locs-pocs, locsog, locsol, luc, lucok, lucskos, régi: lacsakos, lacsik, locska; f-re váltván lefety, lefetyel, lafetyol; a loty-ban az l r-re váltván rityeg, rotyog, rötyög, rotyant, rittyent (vö. r = l, littyent, lottyant: loccsant), rityoty, rityerutya, rötyi és így tovább (a reterátot és bizony a latrinát is a magunk térfelére húzhatjuk tehát).

Tehát a kori-ókori nyáresti tájkép: tücsök ciripel, a madár csiripel, a cserépedény csörömpöl, a gólya kerepel > kelepel, a kerepl szintén, a kút kereke kerreg, a víz csörög, bocsánat, csorog, a kovács kalapál, kalimpál, a kolomp kolompol, a kolomp nyelve ugyan csak kalimpál, a víz lötyög, a szomszéd lotyog, a kölkök rötyög, a leves rotyog és így tovább. De vigyázat: Nem az mondható, hogy különböző dolgokat nevezünk meg egy szóval, hanem egyedülálló módon akként cselekszünk, mióta világ a világ, hogy mindig a dolgok mélyén lévő azonosságot mérjük fel, és amiknek legmélyebb lényege azonos, azokat természetes módon a legmélyebb lényegét kifejező gyökkel nevezzük meg. A kiejtésben tapasztalható különbség csak annyi, hogy a kiejtés módosíthatásaival finomítjuk, terelgetjük a jelentést. Ezzel egy önmagában is csodálatos és egyedülálló jelenséget fedeztünk fel:

(8) A magyar nyelvben nemcsak a szó összeállításával, hanem magával a szó kiejtésével is irányítható, pontosítható a jelentés!

(Vagyis szókincsünk: "változatok egy kevéske témára".)

E lényeg-keresés és aszerinti megnevezés az oka, hogy nyelvünkben szükségszerűen felgyülemlekednek a valaha is megszületett kiejtési változatok. Mert ha már átírtuk a cirip-et a tücsöknek, a csirip-et a cinegének, a cserép-et az agyagedénynek, a kerep-et a gólyának, a kalapál-t a kovácsnak, az úgy és ott is marad. Ennek köszönhető, hogy szókincsünk a lehető legtávolabbi múltból is nagyon sok emléket őriz rendületlenül. Ezért mondhatjuk, hogy nyelvünk nagyon jól emlékezik a múltjára, szavaink döntő többsége: nyelvemlékünk az idők mélyéből.

Következmény:

(9) A magyar nyelvben visszafejthető a kezdet.

Hogy lássuk, nagy titkokat fejtünk meg itt, és nem bészkedünk, bemutatom, hogy akár egyetlenegy betű is elvezethet a múltból a mába bennünket, ha valamennyire már eligazodtunk az írásbeliség útvesztőiben.

A DI BETŰ PÁR NYOMÁBAN

Megkértem egyik, angolul anyanyelvi szinten beszélőt, és az angol helyesírást tökéletesen ismerő barátomat, hogy írja le nekem a gyönyörű szót. Mivel az angol ábécében se gy, se ö, se ny, se nincsen, keze nyomán ez lett a gyönyörű -b- l:

dioniorou

Szintén a fenti "di" betűpár áll a csizmadia szóban is. A csizma annyit jelent, hogy csiszolt, fényesített bőrben készült valami, a dia pedig készítő. Csizmadia = csizmakészítő. (Ógörög csizmadia = szüszmatia. Aligha igényel kutatást...) Nézzük meg, mit mond erről, és magáról a "di" betűpárról a régi (Czuczor–Fogarasi) szótár:

CSIZMADIA Máskép csizmazia, azaz, csizma-csia, csizmacseáló, v. csináló, DI dia, czizmadia, változattal: zi, csi, zia, csia, a törökben: dsi. V. ö. cse, cseál, és te, tesz.

Ebből látható, hogy a "di" gyök sokféle kiejtéssel használtatott és használtatik. Ezek:

di, te, té, zi, zia, csi, csia, cse cse(ál)

Egy szó ez, nyolcféle kiejtéssel.

A csin, csin-os is annyit jelent csupán, hogy cseált, csinált, mármint a küllem. Úgyancsak ez a szó a csín is: valaminek a csínja, csínja-bínja, hogy kell csinálni, cseálni, tenni. Csízó értelménye is ez: a cseálás fortélyja. Van azonban a di-nek egy további kiejtési változata is, a gya, mely -k (eredetileg -g), illetve -r végű désszel:

GYAK a cselekvést, a ködést jelent dia, csia, szókkal rokon, gyakor, gyakorol, gyakorta. Gyakor, a cselekvést jelent dia diag-ból, mintegy diagó, azaz valamit ismételve tevő, cselekvő.

GYÁR gyáros, gyárt, gyártó. Amennyiben csinálást jelent, rokona; csi, di, csinál, dia.

Vagyis a gyak, eredetileg gyag (diag) úgy adatik a di = gya gyökből, mint a rú-g, sú-g, zör-g, mor-g emezek gyökeiből. A -g (változattal -k) tehát folyamatossá teszi a cselekvést. (Régente gyag > gyak jelentett közösülést is.) Így tehát e fent bemutatott nyolcféle kiejtéshez egy kilencedik is járul, a gya.

Csakhogy ez a dia = gya egyéb szavakban is megtalálható (pl. még: Dienes–Gyenes). Ha a már említett -g > k végződést egyaránt a dia = gya után illesztjük, akkor diak = gyak adatik. Ez a diak pedig nagyon emlékeztet a diák, a gyak pedig a gyak(orló) szóra. Nem is véletlenül. A diák nem egyéb, mint gyak(orló), gyak(ornok).

DIÁK (...) A régibb magyar mesteremberek így hívták tanítványsegédeiket. (...) Tájéjtéssel: deák. A hellén diakonoV (diakonosz)-ból eredett a latin diaconus, mely azt jelenti: egyházzsolga, és ezekből aztán alkalmasint a magyar diák. Megjegyzendő a hellén didaskw (didaszko) is, mely azt jelenti: tanulok, pontosabban tehát: gyakorlok.

A diák és a diakon (latinosan diakónus: papi hivatalra készül növendék) tehát egyszeren gyakorló, gyakornok. Nem gyésítve írhatjuk akár így is:

diakorló, diakornok, diakorlat, diakorlott, diakorta.

Nem idegen szó tehát a deák sem, a di b vér magyar változatai igazolják, hogy a magyarból került az ógörögbe és a latinba is egykoron.

"Di"-t tartalmaz továbbá a diamant is (francia és holland diamant, olasz és spanyol diamante, angol diamond). Ha a di helyett gy-t ejtünk, a gyamant szót kapjuk, mely kissé nyíltabban ejtve: gyémánt. Tehát:

diamant, gyémánt

Egy szó kétféle kiejtéssel.

Tehát ahogy adatik a diak = gyak azonosság, éppúgy adatik a diamant = gyémánt azonosság is. (Az átadás-átvétel iránya is világos, mert a gom, göm, gam, gy-vel gyöm gyök rejtezik benne, például a gyöngy régen gyömgy, ahogy a rongy pedig romgy volt.)

Ismét megpiszkáltunk egy "idegen" szót, ezúttal egy ógörögöt, és nyelvünkben ismét hatalmas szó-t zójáték bomlott ki. Ott érintettünk meg valamit, és itt pezsdült nagy t zójáték.¹ Be kell látnunk: a fenti lebilincsel íti élményekhez pusztán csak a helyesírások, eltérő ábécék, változatos kiejtések torzító hatásának felméréseivel, majd semlegesítésével jutottunk el, de f képp azzal, hogy a mai gyakorlattal szöges ellentétben mi a múltból magyarázzuk a márt, és nem a mából a múltat. Valamint azzal, hogy tudatosítottuk és munkaeszközzé tettük az "egy szó (gyök) – x-féle kiejtéssel" jelenséget.

És hogy legyen mibe kapaszkodva végleg átlendülnünk a legnehezebb akadályon, vagyis ne utasítsuk el már eleve azt, amit egyre erősödve gondolunk a fenti példák alapján, ismételjünk meg itt az (1) jel alatt látott IX. axiómát, kissé bővítve: Ha egy szabály – szigorúbb formában: törvény – általánosan érvényesül, akkor nem kételkedhetünk abban, hogy még akkor is valóságos az a kapcsolatrendszer, amelyben megnyilvánulását tapasztaljuk, ha arról eddig nem tudtunk semmit.

Könnyű belátni ennek igazát, miáltal következményeit is belátni kényszerülünk: a fenti példákban végigterebélyes szabályszer összefüggések mögött valós kapcsolatrendszer húzódik meg: a mélyben mindenhol elüremkedő, titokzatos nyelv. És mint látszik, a szókinccsnek éppoly jelzője a gyök és az általa jelölt kép, mint madárnak a tolla és annak színe.

A GYÖK ÉS A GYÖKRENDSZER

A magyar nyelv gyökrendszerének feltérképezése Czuczor Gergely nevéhez fűződik, bár hivatkozik ebből eldökre. A gyökök alapvetően voltak sok állóvizet megzavart, töröltetett is a köztudatból. Mi több, megtagadtatott.

Ezen a döntésen csak csudálkozhatunk. A megtagadók (kik, miért?) olyanok, mint az a viccbéli bácsi, aki az állatkertben hátat fordít a zsiráfnak, mondván, "ilyen állat nincs is". (Hogy kikerüljék a gyök felkavaró fogalmát [mert ott van az], kitalálták az "elvonást". Például, hogy a fon a fonadékból keletkezett volna "elvonással". Ez lenne a gyök létének cáfolata, vagyis az, hogy egy-egy hosszú szó kezdetét egyszer csak valakik "elvonták", és aztán ebből újabb szavakat teremtettek. No, de amit "elvontak" volna a képzett szóból, t szóként új szavakat alkotandó belőle, az meg mi a csoda? Erre nem is lehet mit mondani. Továbbá, amíg nem "vonták el" mondjuk a fonadékból a fon gyököt, addig vajon hogyan mondták azt, hogy "megfon", "fontoskodó", netán azt, hogy "megfontoltan"? Fogós kérdés, nem? Az interneten láttam valahol erről egy véleményt:

"Engem sem lep meg, a víz szavunk is a vízvezetékben van, és a kályha szavunk is a kályhacsőben. Nem?" Ennyi elég is.)

Legtanácsosabb, ha mindenről magunk győződünk meg. Vegyünk el egy magyar–angol szótárt, és figyeljük meg, hogy a magyar oldalon mennyire egyöntetűen ugyanazzal a szótaggal kezdődnek rendre a szavak. (Az alábbi adatokat én az Ország-héle szótárból vettem.) Például kör: három oldalon keresztül sorjázik a szavak elején, legyenek a szavak jelentései akár olyan távoliak is, mint: körömpörkölt, környék, köret, körz stb. Ám a ker is ez a gyök (kerék, keretlegény, keresked): újabb 8 oldal. A kar is ez (karika [körike, kerek], karima, karzat): újabb 4 oldal, a gör is ez a szó (görbe, görcs, gördül): újabb 3 oldal. A gar is ez a szó: újabb egy oldal. Ám ugyanezek a meg-, át-, fel-, túl-, rá-, szét- stb. el-tétekkel is megvannak, tehát a kapott 19 oldalt teljes biztonsággal szorozhatjuk legalább hárommal, miáltal 57 oldal adódik. Vagyis 57 oldalon keresztül ugyanaz a gyök áll a szavak fő helyén, és még nem is vettük számításba a gyök kiejtésben jobban kitekeredett változatait. (Még kilenc gyök, és máris 570 oldalas szótárt szorongatunk! Visszatérünk még ennek súlyos következményére.)

Ám eközben az angol megfelelőiben nem tapasztalható ilyen tökéletes rend. Nem csak ilyen nem: semmilyen sem. (Aki figyelmes, talál rend-töredékeket ott is, de az a csoportba tartozó szavak szerfelett ismeretlenek... Pl. angol undo = ondó (azaz ontó, öml); csak a kiejtésük tér el.) Nem folytatom. Aki azt mondja, hogy magyar nyelv nem a gyökrendszerre épül, az nem látott még szótárt.

MI A GYÖK?

A gyök különös szerzet. Három hangból áll (legalábbis az utóbbi tízezer évben). Kétoldalt mássalhangzó, középpont magánhangzó: ez egy gyök. A közrefogott magánhangzó tetszőleges lehet, nem járul hozzá a gyök alapvető jelentéséhez. (Alapvetően a távolságot, közeli-távoli időt, minőséget, méretet jelöli. Magas hangrend közeli, fiatal, mély hangrend öreg, távoli. Például ott–itt, az–ez, av–iv (if), vás–vés. Meglehet, ez a hatás mára erősen leromlott.) A mássalhangzók változása, például $r > l$, $h > f$, $h > b$, $g > k$, $t > d$, $b > p$ stb., szintén semmilyen hatással sincs a gyök jelentésére. A kezdő hang el is vesztethető (foszlik > oszlik, billeg > illeg), vagy közbe is szűrődhet hang (csónak–csolnak), a hangok össze is keveredhetnek (szökcse–zöcske, ugrat–rúgtat). Vagyis a gyök jelentése áll, mint a levert cövek, miközben a gyököt kifejező hangalak "elkószálhat", ám csak annyira, mint a cövekhez kötött kecske. Vagyis ha egy gyökszó összes kiejtési változatát egymásra vetítjük, egy rendkívül elmosódott alakzatot kapunk, mint amikor sok ember arcképét egymásra vetítjük. (Ilyen elmosódott alakzat például az orkánban lengő zászló is.) Ám ha ez így van, akkor mi alapján különböztethetők meg a gyökök?

A válasz – mint már említettük: a beléjük rejtett kép alapján. A gyökökbe rejtett kép végtelenül maradandó: "a szó változik, a kép marad". Ezeket a meghökkentően maradandó képeket neveztem el "sképeknek". Az pedig, hogy az anyelvben – magyar nyelvben a kiejtés miatt nem változhat parttalanul, csak nagyon zárt körön belül, de még akkor is nagyon lassan, röviden is érzékeltethető.

Az angol szavak, például a *ninny*, bárhogy változhat, mert semmi sem írja el, hogy azt a jelentést hogyan kell szóba önteni. Változik is az angol szókincs, derekasan.

Ezzel szemben például ha a magyar köröm szóban a kör megváltozna, a szó értelmét veszítené. Mert a kör nem tárgy, hanem ilyen alakúságot jelent! Hogy megváltozhasson a kiejtése, az új szónak a körmös, a környék, körülbelül, környezetvédelem stb., tehát az összes körrel kezdő szót is magával kell húznia, melyekből csak alapesetben is 15 oldal van a szótárban. Ez tehát igen jelentős, módosulást fékező tényező. Az angol szóváltoztatás tehát teher nélküli, a változni kívánó magyar szónak pedig tonnákat kell magával vonszolnia. Változhat a kiejtés persze, például úgy, hogy mindenki *kh*, majd *g*-ként ejti a kezdő *k* hangot. Ekkor lesz körből gör. Aztán a néprészek, nyelvjárások keverednek, és keverednek a kiejtési változatok is. Így adódik, hogy hol azt mondjuk, keret, hol azt, hogy köret, a körből lehet görbül, a kert lehet gart, a kör lehet Győr, győr() is és így tovább.

Kiejtésének változása tehát nincs hatással a gyökre, különben például már az erdősen í-z nyelvjárás is érthetetlen lenne az *a*-zó nyelvjárást beszélők számára. (Példa a nagyobb eltérésre: az *ás* és a *váj*; egy gyök – kétféle módon kiejtve.)

A GYÖKÖK SZÁMA

Elsőként leszögezhetjük:

(10) Ha a teljes szókincshez viszonyítva kicsi a gyökök száma, akkor igen alapos ok miatt az.

Tehát a gyökök számának megállapításával szükségszerűen a gyökök számának okára is fény kell, hogy derüljön.

A gyökök kutatásának egyik ága a Czuczor Gergely² – Kiss Dénes³ vonulat. (Nélkülük semmi sem lenne.) Czuczor is a hangok hangulatára vezette vissza a gyököket, csakúgy, mint ma Kiss Dénes. (Kiss Dénes fogalmazta meg elsőként, hogy a mássalhangzók hordozzák a gyökök jelentését.) Ezen elgondolás lényege, hogy minden hangnak van érzelmi, képi tartalma, például *b*: bú, *ab*: bab, *á*: ámulat, a nyitás érzeményével, tehát akár *ás* is, és *ásít* is, és így tovább.

Kétségtelen, a hangok kifejező erejét már a csecsemő is érzékeli, és él is vele. Eszerint annyi végső alapgyök létezne, ahány hang, amit ha durván 25-nek veszünk, azt mondhatjuk, hogy szókincsünk kb. 25 gyökből épül fel. Nem légből kapott gondolat: a hang "érzeménye" szókincsünk nagyon fontos alakítója. Mi több, ha egy adott pillanatban, az idő egy metszetében vizsgáljuk a gyököket, a gyökök keletkezésének efféle magyarázata elkerülhetetlen.

Egyetlen hiba van ebben: a gyökök kiejtése az idők folyamán akár lényegesen is változhat. Például a VÖLgy, VALag, valamint a FÉSték, FOS gyöke egy és ugyanaz a gyök, érteménye: "szétmálló, "szétváló", csak kiejtésben különböznek. (Itt nincs lehetőség ezt kifejtetni, a teljes könyvben bemutatom, miért van ez így.) A gyök "végigzongorázhatja" a fél ábécét, a lehetséges összes variációban: alapképe rendületlen. (Teljes mellszélességgel vállalom: például horror és borzol egész pontosan ugyanaz a szó – kétféle kiejtéssel. Lásd bőven: HAR 2.) Tehát nem a hang hangulata adja a gyök végső, legegységesebb jelentését, bár fontos alakító erő.

Érdemes itt megismételni: nemcsak a szó képzésével, hanem magával a szó kiejtésével is irányíthatjuk, pontosíthatjuk a jelentést. Czuczor Gergely és Kiss Dénes azt ismerte fel, hogy ennek milyen nagy a szerepe a szóalkotásban. De ez csak a szavak "színezése", árnyalása.

A másik kutatási irány képviselője Maráczy László. (Épp az Ökotájban jelent meg a gyökökről egy nagyon fontos írása.⁴) Igen jelentős eredmény, hogy Maráczy az idők t is bevonja vizsgálódásaiba, így nálunk a gyökök rendszere – általa meg nem adott, de példáiból láthatóan nagyon kis számú, és teljesen elkülönült – hanggomolyokra válik szét. Ezek azonban összefolynak. Hiszen a PIRinyó, PIRos és a PÖRög PIR, PÍR és PÖR gyökében hiába szerepel egyaránt a p és az r, a PER, PIR, PÍR gyököknek semmi közük egymáshoz. A szétválasztás elve tehát nem lett meg.

Maráczy eredménye azonban szintén nagyon jelentős. Bebizonyította, hogy a gyökök jelentés alapján szerveződnek, és kiejtésük nincs jelentős hatással jelentésükre, csak színezik azt. És ebből következik az alábbi fontos tétel:

(11) Ha többféle kiejtési változata van egy gyöknek, akkor nem gondolhatunk egyébre, mint arra, hogy egyetlenegy gyökből jöttek létre ezek a változatok. Tehát mindegyik "gyökcsaládnál" egy és csakis egy gyök áll a kezdeteknél.

Tehát hiába van egy gyöknek mondjuk ötvenféle kiejtése, ez csak egyetlen gyök akkor is. Ebből következik ismét az adódik, hogy a gyökök száma szükségszerűen nagyon kicsi. Pusztán ennek végiggondolásával is sorsdöntő eredményre juthatnánk. Czuczor még lajstromba is vette a szókincsünkben lévő összes gyököt (ezt a gyökszótárt az említett művének elején be is mutatta⁵), és sokszor jelzi, hogy ez a gyök ugyanaz, mint az, az meg, mint amaz stb. Például t-betűnél töm. Végül megjegyzi: ugyanaz, mint döm. A d betűnél a dömre hozott példák után jelzi: ugyanaz, mint gyöm. Ekkor a gy betűhöz lapozunk, a további utalás itt: lásd zöm, és így tovább. Csak annyi kellett volna, hogy megkérdezze a munka végeztén: No, akkor lássuk végül, mennyi is ez? Ám Czuczor nem kezdett el számlálgatni, ahogyan Maráczy sem, és Kiss Dénes sem. Pedig ott állt mindegyikük a határon.

Czuczor gyökszótára 2400 címszót tartalmaz. Óvatos alsó és felső megközelítéssel első lépésben az adódott, hogy 30-60 közé tehető egy-egy gyök kiejtési változatainak száma. Vagyis 30-60 helyen is szerepel ugyanaz a gyök, csak különböző kiejtésekkel, tehát a kezdő betűk szerint szét vannak szóródva a legkülönbözőbb helyekre a szótárban.

A két széls értékkel osztva: $2400:30 = 80$, illetve $2400:60 = 40$. Tehát ezzel az óvatos megközelítéssel az adatik, hogy a gyökök száma 40–80 közé tehető. Ennyi bőségesen elegendő annak bizonyítására, hogy ez a nyelv kitalált nyelv.

Másképp is becsülhető a gyökök száma, mégpedig egy eddig soha el nem végzett számítással. Emlékezzünk az előző legemlített kör gyökre: kb. 57 oldalt foglal le a szótárban. Ez a szótár (az Országgh-féle) 1000 oldal körüli.

Ebből egyértelműen adódik:

(12) Ha mindegyik gyök hasonlatos terebélyű, mint a kör (és nincs okunk nem ezt feltételezni, mert miért lennének kivételezett gyökök?), akkor nyelvünk nem épülhet fel 19-20-nál több gyökből, hiszen $20 \times 57 = 1140$, és ez máris több, mint a vizsgált szótár 1000 oldala. Ennek bizonyító erejéhez nem kell magyarázatot fűzöm. (Tessék csak kiszámolni.)

Jelen pillanatban már – jónéhány gyököt alaposabban átvizsgálva – úgy látom, hogy a gyökök száma valószínűleg 20 közeli, vagy akár annál is kevesebb. (Lásd: HAR 1., 336–338, valamint 356–358. old. Ezen kívül a HAR 2. kötete nem egyéb, mint négy gyök bemutatása és hatalmas európai terebélyűeknek a lehető legrészletesebb leírása, mely egyben fenti 12. sorszámú tétel lehető leglátványosabb bizonyítása is.) Ez a felfedezés a gyökök lényegének feltárásával még inkább belátható.

A GYÖKSKÁLA

Elsőként bemutatom azokat a gyököket, amelyek alapvető voltárol már szerteágazóan megbizonyosodtam (csak egy kiejtési változatot jelölök):

- MÁL: ami részeire megy szét,
- GUR: ami görbére hajlik,
- RO: ami az ép állapotot megrontja,
- NE: ami bővül, növekedik,
- HAR: ami erőteljesen el tőr.

Itt most számot kell vetnünk egy meghökkent és könnyörtelenül érvényesülő törvényszerűséggel is. Ezt fogalmazza meg az alábbi, nagyon fontos tétel:

(13) Bárki önmaga is könnyen megbizonyosodhat a szótárt lapozgatva, hogy azt, ami görbére hajlik, sohasem kezdjük MÁL gyökkel kezdő szóval megnevezni. Azt, aminek lényege a bővülés, növekedés, sohasem kezdjük RO gyökkel kezdő szóval megnevezni és így tovább.

Ha most ezt a felismerést is beépítjük a fenti meghatározásokba, a következővel kell szembesülnünk. Számunkra

MÁL: a világegyetemben minden, ami részeire megy szét,
GUR: a világegyetemben minden, ami görbére hajlik,
RO: a világegyetemben minden, ami az ép állapotot megrontja,
NE: a világegyetemben minden, ami bűvül, növekedik, keletkezik,
HAR: a világegyetemben minden, ami erőteljesen eltör, kiemelkedik.

Ebből egyértelműen megállapítható:

(14) A gyökök axióma-rendszert képeznek. Ebből a rendszer elve is pontosan megállapítható. Az elv: a világ látható változásainak lényegük szerinti elkülönítése, szétválasztása. Maguk a gyökök pedig: ezen elkülönített részek megnevezései.

Olyan rendszer ez, mint ami a prizmával állítható el: ha a prizmával az észrevehetetlen tiszta fényt hullámhossz szerint részeire választjuk, "húzzuk szét", akkor az elkülöníthető részek észlelhetők, miáltal megnevezhetők lesznek. És csak ezt követően tudunk beszélni, gondolkodni a fények világáról.

Mindebből következően a gyökrendszer teremtett rendszer. A rendszer lényegéből megállapítható: a gondolkodás számára teremtett rendszer.

Kezdetben vala az ige. Azaz a megnevezés. Ennek valóságosságát bizonyítottuk a fentiekben.

Hogy egyelőre csak öt példát tudok hozni? Teljes biztonsággal csak ennyit; részeredmények belekeverésétől tartózkodom. De:

- a) Ennyiből is megállapítható egy tiszta rendszer léte. Ez az, amit bemutattam. Ha a többi szó nem illene e mélyen szellemi rendszerbe, akkor is feltétlenül kimondhatjuk, hogy van a szókincsünkben egy elkülöníthető tiszta rendszer, mégpedig az, amit bemutattam.
- b) Ha nem tiszta a rendszer, akkor már a megemlített esetben is erős szórást tapasztalnánk. Ám nem ezt tapasztaljuk, következésképp joggal számíthatunk arra, hogy a további feltárás során kibontakoznak e rendszer további rétegei is.
- c) Ha valóban 20 körüli lenne a gyökök száma, akkor a fenti bemutató már egynegyede a teljes rendszernek.

d) Továbbá ahogy fél ábécé, fél számjelsor stb. nem létezhet, a fenti rendszer sem lehet fél, vagy negyed. Következésképp a teljes rendszernek a nyelvünkben kell lennie, legfeljebb csak az fordulhat el, hogy id közben másféle (vagy egyenest rendszertelen) rétegek is kerültek közé, és ez elhomályosítja az összképet. Mert ez az axióma-rendszer vagy teljes, vagy nincs, és ez utóbbi esetében a fenti összefüggések sem lennének lehetségesek. (Lásd 13. és 14. tétel.)

e) Ha a gyökök rendszert alkotnak, akkor a gyöksorozat bármelyik részletéből is visszafejthető a kezdet. (Mint például a bizonyos haladvány szerinti számsor egy részletéből is megállapítható a haladvány mértéke, és a töredékekben helyreállítható a teljes sorozat.) Továbbá az előzőekben egész másra alapozva is az adatott, hogy nyelvünkben visszafejthető a kezdet.

A GYÖKÖK SZÁMA MEGVÁLASZTHATÓ

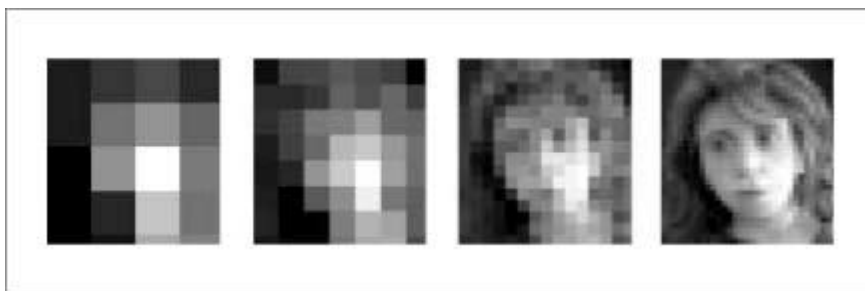
a) Láthattuk, hogy ez az axióma-rendszer úgy adódik, hogy a világot, mint teljességében érzékelhetetlen káoszt, az értelem számára "megfoghatóvá" tettük azáltal, hogy elkülönítettük egymástól a valami módon azonos lényegnek tekinthető részeit.

b) Maga a gyökszó pedig úgy keletkezett, hogy az elkülönítés alapjául szolgáló lényegeket megneveztük.

Könnyű észrevenni, hogy a fenti két pont semmit sem mond a gyökök számáról. Vagyis szabadon eldönthető, hány részre és milyen szempontok alapján különítjük el a világegyetem látható változásait. Ha akarjuk 4, ha akarjuk 10, 20, netán 50 részt is elkülöníthetünk benne a fenti alapelvet betartva. Egyetlen kötöttség van csak: akár 4, akár 10, 20, 40 részre bontunk, a 4-nek is, a 10-nek is, a 40-nek is stb. "le kell fednie" a teljes világegyetemet. Vagyis mindegyik felbontás kerek egészet, elvontan értelmezve: mindig pontosan 1-et kell, hogy kiadjon. Mert bármennyi részt különítünk is el, mindig ugyanazt az 1-et bontjuk. Ezt könnyű belátni. (Nyelvünkben tehát feltétlenül ki kell domborodjon a Világegyetem = 1 = minden azonossága.)

Mi a hatása a felbontással kapott részek kisebb vagy nagyobb számának? Ha csak néhány részre bontjuk a világegyetemet, akkor például négy gyökünk keletkezik. Könnyű belátni, hogy e négy gyök segítségével nem lehet eléggé árnyaltan gondolkozni, beszélni a világegyetemről. Ha 80 részre bontjuk a világegyetemet, akkor pedig már nehéz eligazodni, hogy mi hova is tartozik éppen. Így van ez például a hangskálákkal is. Minél több részre osztunk egy oktávot, annál nehezebb megkülönböztetni a hangokat egymástól.

Vagyis a "használhatóság" elve is azt valószínűsíti, hogy a gyökök száma 10-20 körül lehet. Ez természetesen nem zárja ki, hogy ne lehetne akár 7 rétegre való felbontással is a világról való gondolkodás számára használható nyelvet létrehozni.

Mindez tökéletesen ábrázolható fényképpel, illetve annak felbontásával is. Maga az alább látható kép a világegyetemnek, a "raszterek" száma pedig a gyökök számának felel meg. A képek összehasonlításával jól érzékelhetjük a gyökszám változtatásának hatását:

Balról jobbra haladva egyre több a gyök, itt a képen a gyöknek a "pixel" felel meg. Tehát gyökei számát tekintve a mi nyelvünk csak egyike az ezen az elven létrehozható lehetséges nyelveknek. (Nem elképzelhetetlen, hogy volt [netán van is?] több így létrehozott nyelv.) Az elvre pedig azt lehet mondani, hogy egész egyszer en zseniális. (A gyökök használatához persze játékszabályok is kellenek, err l itt nincs hely szólni.) Mondhatni tehát: az így létrehozott nyelv teremtésre teremtett nyelv. Alkotásra és a lényeg lehet legmélyebb megértésére. Nem csoda hát, hogy olyan elsöpr hatással volt az ókor kialakuló nyelveire is: az ókor nagy nyelveit is ez a nyelv tette kultúrnyelvvé. Mindahányat. Ám a csak részleteket, töredékeket átve k és utódnelveik számára a teljességben való gondolkodás elérhetetlen.

Egy nevét, címét nem megadó nyelvész – miután levelében kifejezte elismerését, és még tanácsokkal is ellátott – ezt írta nekem fedd en: Nem szép dolog felemlegetni a nem magyar nyelvek "hiánybetegségeit". Felhánytorgatni valóban nem, de a világ alakulásán nem gondolkodni: b n.

AZ SNYELV MODELLJE

A fentiek számtalan módon bizonyíthatók. Ezek közül itt most csak az egyik leglátványosabbat mutatom be. A szótárban lapozgatva könnyen megállapíthatjuk, hogy szókincsünk pontosan fraktál szervez dés .⁶ Ez az alakzat a természet legalapvet bb szervez dési formája. A fa koronája, gyökere, minden él lény, egyszóval minden, ami egy pontból valamilyen szervez er által irányítva burjánzik, növekedik szétfelé, eredend en fraktál alakzatúvá válik. Ez az egybeesés lehet vé teszi, hogy szókincsünket a lényegét teljes pontossággal bemutató modellel, mégpedig az úgancsak tisztán fraktál felépítés karfiollal ábrázoljuk:

A karfiol azért emlékeztet ily er sen az agyra, mert az agy (de akár a dióbél) is fraktál szerkezet . Ezért lehet a karfiol nemcsak a magyar szókincs, hanem egyben az agy modellje is. De figyeltem! Hiba ebb l arra következtetnünk – a tudomány mai állása szerint –, hogy a kertben a karfiolunk töpreng valamin.

A magyar szókincs tehát olyan szervez dés , mint a fent látható karfiol. Igaz, itt-ott kis rothadások jelentek meg a vezet nyelvészek lebilincsel en mosolygós nemtör dömsége és egyéb szintén megvetend hatások következtében, de ez a lényegen nem változtat. Mert a lényeg az, hogy

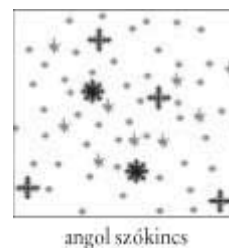
(15) Fraktál alakzat csak egy pontból kifelé tartva jöhet létre, de csak akkor, és csakis akkor, ha minden egyes pontjának a keletkez további pontokba átörökl d tulajdonsága már a legels pontban is megvan.

Ebb l is egyszer en adódik:

(16) Amennyiben nyelvünk gyökrendszerre épül, szükségszer en kitalált nyelv.

Márpedig gyökrendszerre épül. Tehát az a jól el készített mag, amely útnak indult bele a nagyvilágba: a gyökrendszer. Karfiol esetében ez a vet mag, az összes tulajdonságával (t zijáték esetében a patron). Nem nehéz belátni: a nyelvünk minden tulajdonságát magába foglaló magot annak elvetése el tt létre kellett hozni. (Ez a megállapítás pedig segíti annak a kérdésnek a megválaszolását is, hogy miért nem ilyen mindegyik nyelv.)

Vagyis valakik leültek és kitaláltak egy nyelvet. Zaklató kérdés: milyen nyelvet beszélhettek? Annak is magas rend nyelvnek kellett lennie, hogy általa ilyen elmés és mély találmány legyen megfogalmazható. Akkor pedig miért bíbelődtek egy másik nyelv létrehozásával? Miféle új vizsgálendő cél bukkant fel akkoron, amelyhez új gondolkodási eszköz kellett? Továbbá jól látható, hogy ez a nyelv szétterjedt az egész földgolyón. Mikor? Hogyan? Miért? Újabb kérdések. (A távoli korból nagy titkok részlete.)

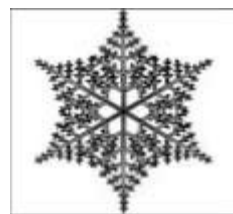

Visszagondolván most a karfiolra és a gyökök lényegére, meg kell, hogy állapítsuk: ez a nyelv a természettel tökéletes összhangban lévő nyelv. Alapkövei a világmindenség részleteit adják meg, különítik el és nevezik meg, az alapkövek összessége pedig tökéletesen átfogja, "lefedti" a teljes világegyetemet. E nyelvben a test, a nyelv, az ész, a lélek, Isten és a természet összesimul. Ez az, ami felülmúlhatatlanul csodálatos. Ez a nyelv teremtett és teremt nyelv. Teremtésre teremtett nyelv. Teremtésének pillanata nagyon távoli korba helyezhető. Ez a nyelv azóta is töretlenül él lényegét, mind a mai napig. Egyébként már nem lenne benne a ma is látható rend.

AZ ÉS NYELV MAI NYOMAINAK ÁBRÁZOLÁSA

Láttuk, hogy például a KÖR gyök legalább 57 oldalnyi szó alapját adja a magyar–angol szótárban. Ennyi szó tehát szervesen kapcsolódik – amit ha síkon ábrázolunk, fraktálként egy hópihe-formát kapunk. Ha az angol szókinccs tartalmilag megfelelő részét vesszük számba, akkor viszont egy széttöredezett kép rajzolódik ki:

Hogy ez-e a különbség, vagy sem, nem érdemes vitatkozni: tessék belenézni a szótárakba! (A HAR 1. 182–183. oldalain egy terjedelmes példasort is bemutattam.)

Könnyű e két kép összevetésével megállapítani, hogy melyik a régebbi nyelv – mi több: melyik az ép, egészséges nyelv. Ám észrevehetjük azt is, hogy az angol szókinccs sem teljesen porrá hullott világ. Elnyújtottan kis hópihe töredékeket is tartalmaz. S ha figyelmesebbek vagyunk, felfedezzük: épp ezek az ősi magyar szókinccsben látszó töredékek. A magyar nyelvnek ugyancsak nagy mennyiségű töredékeit találjuk meg Európa mindegyik nyelvében,⁷ sokkal inkább a latinban (az etruszkok révén, akik csináltak ábécét is a latinoknak), méginkább az ógörögben, még ennél is inkább az úgörögben. (Ez utóbbi kettőre előzőleg mutattam már pár terebélyes angol szókinccs magyar szókinccs példát.⁸) Mindebből szintén tisztán következik, hogy a magyar nyelv Európa szívében született. Szükségszerűen az ókor kezdetét megelőzően is itt volt Európában (és a teljes mediterráneumban). Tehát így is be kell látnunk, hogy az ősi nyelv keletkezése a távoli korból helyezendő. Mindez természetesen semmit sem mond arról, hogy végül is hol, különösképp mikor találták ki. A genetikai és régészeti nyomok azt mutatják, hogy (hacsak nem volt már előbb is itt) 45-43 000 évvel ezelőtt került Európába valahonnan. Ezt igazoltam jómagam is az írásjelek révén a JEL JEL JEL című könyvemben. A titkok megoldásai mindig további titkokat fednek fel.

Végül egy következmény, itt most már csak bizonyítás nélkül: Időben minél mélyebbre megyünk, az írások annál nagyobb valószínűséggel magyarul "szólalnak meg".

Jegyzetek:

Iskolás gyerekek hülyéskednek: túrosz, kútosz, kertosz, parasztiosz, tanyaosz, népiosz, bolindosz, füathalosz, ifiosz, gombosz, madarosz, kopasz, kell, aligosz, teleosz, ájtétosz stb., vagy kissé máshogy torzítva: vaulo-vályú, kszérosz-száraz, tarrhion-tarhonya, tajszta-tészta, pütie-pite, trokta-trakta, küminosz-kemény, khételya-kétely, krika-karika, szümpsauté-szomszéd, kémosz-kém, puria-pára, lugajosz-lugas, raküla-rokolya, szükhna-szoknya, szülo-szül , mokiz-mókáz, pajzón-pajzán, órejász-óriás, megasz-magas, hosszosz-hosszú, pedza-pedz, szész-szösz, thinüder-tündér stb. Avagy a diákok netán csak felolvasnak az ógörög szótárból? Elárulom: ez utóbbi az igaz. Vajon miért támad bennünk zavar, szégyenérzet, "távozz t lem sátán" érzet egy ilyen felsorolás láttán. Mi mutatható fel a finn egészéb l már csak ennyihez viszonyítva is? Porszem a hegyhez képest. Akkor pedig...? Példák garmadáját mutatom be a HAR 1–2. kötetében, különösképp sokat az el készületben lev HAR 2-ben. (HAR avagy Európa 45 000 éves szellemi és nyelvi öröksége. 1. kötet. Pilisszentiván, 2004, Fríg Kiadó.)

Czuczor Gergely–Fogarasi János: A magyar nyelv szótára. 1–6. köt. Pest, 1862–1871, Emich.

Kiss Dénes: Aki fázik, fát keres. Budapest, 2001, Püski.

Kiss Dénes: Az SEGY titka és hatalma, avagy a magyar nyelv tana. Budapest, 1995, Püski.

Kiss Dénes: Bábel el tt. Budapest, 2002, Püski.

Kiss Dénes: Bábel után. Budapest, 2004, Püski.

Marácz László: Nyelvi és képi gyökök – a magyar kultúra megtartói. Ökotáj, 2002. 29–30. sz.

Ezt a gyökszótárt teljes terjedelmében jómagam is közzétettem A k kor él nyelve cím könyvem függelékeként. Pilisszentiván, 2003, Fríg Kiadó.

Lásd b vebben uo. 138–157. o.

Lásd HAR 2. kötetét.

Dr. Aczél József nyelvész sgörög eredetünk és a szkíta-kun nyelv címmel 1924-ben megjelent könyvében meghökkent mennyiség sgörög-magyar szót tárt fel a magyarnál sokkal régebbi kun-magyar szókinszre mint katalizátorra építve, és igazolta, hogy az sgörög nyelv még tiszta szkíta nyelv volt. (Aczél József könyvének újraszerkesztett, b vített változata 2004-ben megjelent a Fríg Kiadónál.)

P. Miklós fülszövege Domokos Péternek:

Ez nekem egy roppant érdekes írás - (ha elolvasnátok a netr l, bár lehet hogy ismeritek), - még akkor is, ha némileg spekulatívnak t nik. Péter talán a délibábos agyrétek közé sorolná. Én sajnos nyitott vagyok mindenre, ami érdekes és logikusnak t nik. A gyökök, és fraktál-effektus...

Hogy a néhány tucat nyelvi gyök mesterségesen jött - e létre, vagy si érzelemnyilvánítások megjelenítései, "nyögetei", (ahogy én gondolnám), ez tényleg ködbe vész. De hogy a nyelveknek is, mint a természetben annyi másnak (a genezisnek, a fajok származási, evolúciós, öröklési folyamatainak, az etnikumok, vagy kultúrák, stílusok szétágazásainak, más földrajzi és kozmikus jelenségeknek) a fejl dése, terjedése a fraktálok törvényszer ségeinek engedelmeskedik, ez szinte bizonyos. A fraktálokról más összefüggésben korábban sokat olvastam (káosz elmélet). És az is bizonyosnak t nik, hogy a nyelvek eredete is a távoli múltba, közös forrásokhoz nyúlik vissza. Ez a gondolat sok fölösleges vitát eliminálhatna, még akkor is, ha ez a közös osztó nem pont a magyarhoz áll a legközelebb, ahogy Varga Csaba mondja. Persze az is elgondolkoztató, miért tud a magyar nyelv olyan állandó, sok évszázadon túl is érthet lenni a magyaroknak, integráló ereje sok más nyelvet felülmúl. Az angol integráló ereje, történeti okokból elvitathatatlan, de változékonyabb (Shakespeare-t a maiak nem értik..).

Elnézést a számotokra lehet hogy közhelyszer észrevételekért, amit els impresszióm nyomán követtem el.

Podmaniczky Miklós

Ökotáj, 33–34. sz. 2004. 28–44. o.

Varga Csaba: Szeretem Magyarországot

2006.

Ez persze így nem egészen igaz. Hankiss Elemér utólag úgy látja, hogy akkor is a gondolatok szabad világában élt, amikor az ország fuldoklott a szabadság hiányában. Ez akkor Magyarország polgárai közül keveseknek, elvértve, s töredékesen adatott meg. A huszadik század nálunk tartósan nem volt a gondolatok szabad világa. Az el z rendszerben a gondolatszabadság hiánya többet ártott, mint az 1956-os forradalom leverése. De ma sincs még nézetszabadság, noha a rendszerváltás óta jelent s a változás, ám az uralkodó gondolatok gyakran ismét zárt falanszterként állnak össze. Ám Hankissnak abban igaza van, hogy ha valaki szellemi emberré vált, az a diktatúrában is szabad lehetett.

Mégis szerethet ez az ország, hiszen Magyarország nemcsak terület, nemcsak állam, nem csupán gazdaság, nem egy aktuális berendezkedés, nem els sorban nyelv vagy hagyomány, nem egy vagy több értelmiségi réteg, nem csak az istenadta nép, hanem persze mindez együtt, ám alapvet en szellemi-spirituális, avagy tért l-id t l független virtuális valóság.

Magyarország nem csak azóta van, amióta nemzetállam született, s nem csak addig él majd, amíg a nemzetállam hagyományos formái jelentéktelenné nem válnak. Ezért lehet nem szeretni, lehet szeretni, lehet szentséggel szeretni, lehet csendben elutasítani, ám ett l függetlenül tartós min ség, egyaránt racionális valóság és poszt-racionális tudatállapot, s t párhuzamosan személyes és közösségi tudat. Ennek jobb megértésében azonban már az ezredforduló utáni új tudás és az új gondolkodás segíthet, amit metaelméletnek, vagy metafizológiának nevezhetünk.

Messze nem úgy vannak tehát a dolgok, mint ahogy gondoljuk. Abban az esetben sem, ha – egyébként helyesen – éppen a botladozó lábunk elé nézünk. Az ország azért kicsinyes és pazarló egyszerre, azért hajlamos egyaránt igazságtalanságra és igazságra, azért önámító és részben tisztánlátó, vagy azért tehetetlen és ugyanakkor cselekv kész egyaránt, mert a valóságos (gondolati és cselekvési) lehet ségek nem tesznek többet lehetségessé, szellemileg pedig nem tud a korlátolt mozgástér fölé emelkedni, vagy a folyamatos védekezés és helyben topogás miatt képtelen az egyébként csak részben felismert lehet ségekkel élni és túllépni rajtuk. Ez az ország törvénytisztel , de f ként az íratlan „alkotmánynak” engedelmeskedik, s jelenleg is nagyon jól t ri, hogy a hatalom gyakran több gazdasági-társadalmi törvényteleniséget enged meg magának, mint polgárai, mert a társadalmi szerkezetben felül lévő k, szintén a folyamatos védekezés miatt, szüntelenül (és részben oktanul) az alulbecsült lehet ségek foglyai.

Magyarországot csak szeretni szabad, holott ez embert próbáló feladat, de az ország egyedül szeretett állapotában lesz képes új utakra indulni. Nincs értelme új, vagy második rendszerváltást hirdetni, amint annak sincs értelme, hogy azért akarjunk visszahátrálni 1989-ig, hogy új típusú rendszerváltást akarjunk. Szeretni kell Magyarországot, még az új gazdasági-politikai elitet is, mert csak ebben az állapotban lesznek hajlandók belátni, hogy önismeretük nemegyszer hamis, hogy egymástól eltér világnézetük egyaránt jórészt elavult, és általában és egyáltalán nincs jövő képük, még jövő érzetük sem. Se rövid, se hosszú távra.

A megoldási kényszerpálya hallatlanul régi: ahogy a kapitalizmus a feudalizmustól például a tartalom nélküli hierarchiát vette át, úgy ma a késői kapitalizmus csak a tartalomvesztett demokráciát képes mintaként továbbadni.

Európa előtt három reális alternatíva van:

(1) vissza a régi modellekhez, vissza a régi gondolkodásmódokhoz. Ide köthetik az újszocializmus és az újkapitalizmus, az új baloldal és az új jobboldal (az új szociáldemokrácia és az új liberalizmus, valamint az új konzervativizmus), stb.

(2) előre a ma még újnak látszó modellekhez és az egyre kevésbé új gondolkodásokhoz. Idetartozik a poszt-indusztrializmus, az információs társadalom, az ökológiai társadalom, a kreatív társadalom, stb.

(3) a régi és az új modellek egyesítése, jórészt az új tudások alapján és az új jövő víziók szerint, ide sorolható a fenntartható tudástársadalom, a szakrális demokrácia, az univerzális egységársadalom, stb.

A jelenlegi globális társadalomban szintén jelen van mind a három alternatíva, de kontinensenként más-más arányban és hangsúllyal. Az első alternatíva Európában a legerősebb, mert túl hosszú ideig tartott (és tart) a kapitalizmus, amelynek dogmatizálódott gondolkodásától egyre nehezebb szabadulni. A második alternatíva leginkább Észak-Amerikában és Délkelet-Ázsiában vált uralkodóvá, noha például Észak-Európa egyre inkább fejlettebb információs társadalom, mint Ausztrália vagy Japán. A harmadik alternatíva – mint ahogy az lenni szokott – első sorban még szellemi modell, ám az erős közép-európai hiedelemmel szemben nem az „objektív valóság”, hanem a „szellemi valóság” alakítja át a világot.

Nincs abban semmi meglepő, hogy az első alternatívában egyaránt benne van az egymást feltételező két világ és két logika: a pénz- és információközpontú újkapitalizmus és önkritikájaként újra visszatérő – szükségképpen homályos – társadalmi esélyegyenlőségközpontú újszocializmus. Ide tartozik az újkapitalizmus által végképp felmorzsolta világmodell: a posztfeudális, vagy nemzetállami világ és újra életre kelő – szükségképpen homályos – konzervatív programja, amely a kapitalizmus ellentmondásait kívánja korrigálni a 19. század nemzeti ideái és otthonosság-élményei szerint. Természetesen ennek a világnak volt (és ma is) belső alternatívája a liberális valóságvágy és gondolkodás, amely az euroatlanti individualizáció eredményeként a közösség szabadsága helyett újra a – szükségképpen homályos – egyéni szabadságot követeli. Ezekben a részalternatívákban közös, hogy a huszadik század első felének valóságát vetítik rá a jelenlegi, az ezredforduló utáni világra, és gyakran képtelenek tudomásul venni, hogy az új globális-lokális valóság kardinálisan új valóság és új paradigma.

Az első alternatíva globális valósága fokozatosan szétmállik és átalakul, Magyarországon is, bár nálunk az összetett és folyton elkésett valóság miatt még legalább egy évtizedig fennmaradhat az a látszat, hogy csak az első alternatíva világában élünk.

Az első alternatíva a huszadik század elejének-közepének „talaján” áll, és vissza-visszafordul a 19. század közepének és második felének eszméihez. A második alternatíva a 20. század végének „talaján” áll, de egyelőre nem tud szabadulni a 19-20. század gondolkodásától és intézményi rendszerének gyakorlatától. (Carlsten Jensen dán író-újságíró írta, hogy az európai politika rozsdás idgéppé alakult át, amely képtelen a jövőbe utazni.) Európában most nem az a legnagyobb baj, hogy az információs társadalom gazdasága (például az IKT-ipar vagy tágabban a tudásipar) nehezen győri le a régi és az új kapitalizmus rendjét és szabályait, hanem az, hogy Európa képtelen befogadni és alkalmazni az információs korban már túllépő új tudást és az új gondolkodást.

A harmadik alternatíva – az elzárkózott képet – még homályosabb, de nem csupán azért, mert a felvilágosodás utáni múltak és közelmúltak leporolása és csinosítása nem alternatíva. Paradox módon homályos például azért, mert az új globális-lokális valóságot nem a régi szemüveggel nézi, s mert az új gazdaság, az új társadalom vagy általában az új tudás szinte felfoghatatlan a régi és zárt világképek alapján. Nem egyszer en az interaktív társadalom a belátható jövő, hanem már a tudás- és tudatfejlesztő társadalommodell. Ez nem (vagy nemcsak) a szellemi elit vágya, hiszen sokszor a fennlévők látják a legkevésbé, hogy a jólét-orvosság és a presztízs-orvosság csak felületi kezelést nyújt az egyéni és kollektív betegségekre: a valóságos lélekfogyásra, a tudáshiányra, a magasabb tudatállapot ismeretlenségére, vagy az Istenvesztésre. Önmagában már nem tartható az objektív (külső, racionális, stb.) világ elképzelt (és részben csak látszólagos) uralma a szubjektív (belső, lelki, transzcendens, stb.) felett.

A lélek versenyképessége

A jelent sokan élik meg az új barbárság világának, ami ugyan már nem fizikailag, hanem „csak” lelkileg-szellemileg pusztít. Az emberi jogok hirdetésének ellenére az egyes ember nem számít, hanem egyoldalúan csak az állam, az érdek, a költségvetés, az uralkodó párt (stb.). Senki nem hiszi el, hogy az államháztartás hiányának csökkentése bármilyen üdvösséget hoz, és igazán senki nem érti, hogy se a gazdaság, se a tudás, se a lélek versenyképessége nincs a közgondolkodás középpontjában. (Igen, a gazdasági versenyképesség és a többi versenyképesség egymástól is függ.) Nincs más lehetőség, mint az univerzális kultúrában körülnézni, vertikálisan és horizontálisan is. Ennek a harmadik alternatívának egyik különössége éppen az, hogy időben-térben messzebbre és értőbben nyúl vissza, és ugyanígy jóval messzebbre és koncepciózusabban néz előre. Ez nem véletlen: a régmúlt és a távoli jövő közötti százötven (vagy még több) év lényegében kiürült, noha ebből az időszakból sok jó érzés, felvetés és problémamegoldás továbbvihető majd. A kiürülés még inkább szembeötlő, ha Európát kívülre, más kontinensre nézzük.

Európa ma képtelen – minden agresszivitástól mentes – gyökeres-vitális fordulatra. Még újabb tévedések árán sem, vagy újabb konfliktuskezelési kísérletek révén sem. Nincs abban a lelkiállapotban sem, hogy legalább szembesüljön történetével. Nem képes büntudatra, nem alkalmas bünbánatra, holott három szinten (egy-egy európai országon belül, az európai országok között és végül több kontinens ellenében) számtalan büntetést követett el. (2006 első negyedévében jelenik meg egy közös svéd-magyar európai felhívás az európai bünbánat szükségességéről.) Nehezen látja be, hogy nem lehet újrakezdeni az ipari kort, vagy a szocializmus-alternatívát, holott komoly szellemi körök töprengenek ezen. Nem léphet kétszer ugyanabba a folyóba, hogy egy ismert metaforát mondják, még akkor sem, ha a folyóvizet a torkolatnál lázasan tisztítani akarjuk. Európában sehol nincs új gondolat, új program, csak tisztességes vergődés, miközben a harmadik világ nagy életkedvvel hajtja végre a száz évvel ezelőtti európai modernizációt is, és nem elégszik meg ennyivel. A jelenlegi európai félfordulat jó programját (lásd: lisszaboni program) sem képes komolyan venni, s konzekvensen végrehajtani. Elsősorban azért nem, mert szellemileg és mentálisan alkalmatlan erre.

Magyarország azonban egyrészt tipikusan európai ország, másrészt nem európai módon időnként kilóg a sorból. Országunk jelenlegi elitje egyfelől nem mer kicsit sem más utakra lépni, mint amit az euroatlanti politikai-hatalmi erőcsoportoknak jónak ítélnék, másfelől – ha az ehhez szükséges új tudást megértené, ha erre biztatást kapna, ha ettől nem kerülne veszélybe státusa, ha a társadalom többségét maga mögött tudná – képes lenne az új alternatíva elkészítésére. Íme, ez a kulcskérdés, amire válaszolnunk kell: kik, milyen csoportok, milyen intézmények, és hogyan indítsák el a változásokat? Az ország politikai elitjei? A civil társadalom szervezetei és hálózatai? Csak a hangadó értelmiség preferált személyei és csoportjai? A központi és/vagy a helyi kormányzat? Új állami és/vagy társadalmi intézmények? Vagy: hogyan érhetők el legalább új társadalmi közmegegyezések a jövő választásában? Vagy: a második nemzeti fejlesztési terv forrásait kik, és hogyan fordítsák – a korábbi elmaradt modernizációk pótlása mellett – a jobb és intelligensebb jövőre? Szóval, mi legyen az új (több) alternatíva, s ehhez milyen új (több) eljárási mód szükséges?

Új típusú jóléti válság

Ez az ország hajlamos arra, hogy gondolatlanul és kedvetlenül mutassa magát, miközben a politika hol groteszk, hol nevetséges díszletei mögött már régóta sorjáznak az új felvetések és kreatív megoldások. Nehezen vitatható, hogy a társadalom egésze nem jobb, mint a politika egésze, ám a társadalom számos jobb kisebbsége – főként lokális szinten – olykor igényesebb és jobb megoldásokat keres. Miután a politikai erőcsoportok félnek attól, hogy a következő parlamenti választáson rosszul szerepelnek, ezért kimondva-kimondatlanul többnyire azt feltételezik, hogy csak úgy maradhatnak hatalomban, ha a társadalom többségét kitévesztve a kétharmadot nyerik meg szavazónak.

Ezt szerintük csak úgy érhetik el, ha minél inkább az alsóbb rétegek szintjére viszik le a politikai közgondolkodás szintjét és kommunikációját. Ezzel a társadalom fogságába kerülnek, miközben könnyen lehet, hogy a társadalomnak ez a kétharmada (vagy ennek több csoportja) nem is áll ilyen alacsony színvonalon.

A posztmodern tömegpolitika és tömegkultúra dominanciája az anyagilag-szellemileg hátrányosabb csoportokat a társadalom alján akarja stabilizálni. Ebből következhetnek is nyílnak a társadalmi olló: a különböző társadalmi hátrányok és az eltérő társadalmi elnyörök egyaránt – egymástól elkülönülve – integrálódnak. Aki ma anyagilag rosszul áll, az általában nem iskolázott, hátrányos térségben él, információhiánya van és (többek között) mentálisan is sérült. Ez a társadalmi állapot már másabb és súlyosabb, mint a klasszikus szociális szakadék, ezért egyetlen klasszikus szociális program sem hozhat eredményt. Az egyéneknek ezért önmagában már nem elég a szociális helyzet javulása, vagy az iskolázottság kínált mobilitás esélye. Az új típusú jóléti válság már önmagában új megoldásért és programért kiált.

Érdekes méltányolnunk, hogy Hankiss Elemér évtizedek óta interaktív párbeszédet kezdeményez Magyarország és Közép-Európa kitalálására. Miért jár ez a vártnál kevesebb eredménnyel? Elsősorban azért, mert se Európa, se Magyarország nem tudja, hogy merre menjen. Ebből következik, hogy se a gazdasági, se a politikai eliteknek nincs jövőképe és nincs eljárás módja a jövő kiválasztására. Javasolom, vessük fel azt a kérdést, hogy miért van ez így? Egyáltalán nem lenne jövő? A jövőtől a jelennél csak rosszabbat várhatunk, ezért jobb, ha a nyilvánosságnak nem is vetítjük ki fekete vízióinkat? Nincs is szükség gyökeresen új (külső-belső) valóságra, elég, ha jobb nemzetet, ha jobb (új)kapitalizmust vagy jobb (új)szocializmust akarunk? Illúziókat tartunk minden új modellt, ami új ökológiai, társadalmi, technológiai programot vált valóra, vagy mondjuk új globális-lokális valóságjövőt keres? Egyszerűen – mint olyan sokszor a történelemben – súlyosan foglyai vagyunk a régi gondolatoknak és a régi cselekvési módoknak? Az új jövőképhez szükséges (egy-két évtizede létrejövő) új tudományos tudást, vagy a nagy világvallások és különösen a kereszténység (régén megszületett) szakrális tudását képtelenek vagyunk megismerni és alkalmazni? Tegnap és mai félelmeink és düheink miatt minden jövő esélyt kigúnyolunk?

Nekem az a benyomásom, hogy nem a jövővel van baj, hanem inkább velünk. A jövő hiányvezető okai a mentális válság és a tudáshiány. Ha velünk (tehát az országgal) van a baj, akkor Magyarországot kellene – elsősorban szellemileg – rendbe tenni. Ehhez azonban a kormányzat által készített országos fejlesztéspolitikai koncepciónál lényegesen távlatosabb és koncepciózusabb – és pártok közötti, pártok feletti – stratégia kellene. Módszerét tekintve szükség lenne európai, magyar és lokális (regionális és kistérségi) modellkísérletek sokaságára. Ma már három (európai, nemzeti-állami és lokális) szinten lehet ugyanis változásokat kezdeményezni. Az Európai Unióból is lehet új törekvéseket intenzíven adaptálni, ilyen például az e-kormányzás és az e-közigazgatás bevezetése, vagy Magyarországon is javasolhatna új törekvéseket minden tagállamnak, ilyen lehetne például a hazai lokális jövőalkotás és társadalmi megegyezés egy-egy bevált gyakorlatának exportálása. Európának jó néhány területen újat hozhatunk, és ezzel piacvezetőkké (és posztpiac-dominálók) lehetünk.

Hova kellene eljutnia Magyarországnak rövid távon?

1. Átfogó politikai és politikusi szerepcsökkentés, nem csak jóval kisebb parlament és kormány, hanem a képviselői demokrácia csökkentése a részvételi demokrácia (és e-demokrácia) javára.
2. Átfogó állami-hivatali szerepcsökkentés, nem csak kevesebb és kisebb minisztériumok és állami intézmények, hanem egyúttal az új század kihívásaira választ és támogatást adó tárcák és állami-közösségi hálózatok.
3. Átfogó közösségi és közszolgáltatás-fejlesztés, nem csak a régiók dinamizálása és a kistérségi társulások szerény normatív támogatása, hanem forrásnövelés a térségi-kistérségi társadalom és életvilág (az intelligens kistérségek és települések) fejlesztésére.
4. Átfogó állami-önkormányzati és társadalmi tudásfejlesztés, nem csak a normál tudomány helyeinek fejlesztése, hanem kiemelt elny a poszt-normál tudománynak és határozott kilépés a globális tudás piacra.

A civil központú állam és a helyi (társadalomközpontú) önkormányzás legyen az idea. Intenzív politikai és társadalmi akarat igényeltek, hogy a globalizáció-univerzalizáció elnyeiket kihasználjuk és a magyarországi (és a minket érint kárpát-medencei) lokalizáció folyamatait erősítsük. Nem hatalom és nem hatalmi érdek vezette ország, nem központi hatalomként funkcionáló kormányzás, nem csak az ipari kor lemaradásának behozására koncentráló gazdaságfejlesztés, vagy nem csak a korábbi vagy régi tudást kutató és értelmez hagyományos akadémiai-egyetemi tudáshálózat preferálása szükséges. Az új típusú globális-lokális világban minden nemzet annyit nyer, amennyi új tudást teremt és alkalmaz társadalmában és gazdaságában.

Közpolitikai paradigmaváltás: négyszint parlament

Legkésőbb tíz éven belül aktuális a négyszint parlamenti hálózat: a) összmagyar nemzeti parlament; b) jelenlegi magyarországi parlament; c) regionális parlament; d) kistérségi részleges funkciójú parlament. A nemzeti parlament szellemi, erkölcsi és nemzetstratégiai parlament, a hazai parlament a törvényhozási funkció mellett gazdaság- és társadalomfejlesztés országgyűlés, a regionális parlament a regionális törvényhozás mellett lokális stratégiai fejlesztési régiógyűlés, a kistérségi (nem törvényhozó, ezért részleges) parlament az életvilág és a közösségi szolgáltatás stratégiai fejlesztési térséggyűlése. Ám – függően az infokommunikációs technológiák és szolgáltatások elterjedésének befejezésétől – minden fontos kérdésben minden szinten e-népszavazás (mint a részvételi demokrácia intézménye) dönt. És mind a négy szinten folyamatosan globális-lokális, gazdasági-társadalmi és állami-közpolgári megegyezéseket kellene kötni és karban tartani. A politikának csak akkor lesz több értelme és haszna, ha ezt a közpolitikai paradigmaváltást végigviszi.

Négyszint kormányzás

A négyszint parlamentnek megfelelően négyszint (új és eltér típusú) kormányzás szükséges. A négyszint kormányzás csak akkor lehet működőképes, ha minden szinten – tényleges hálózatként – megerősödnek vagy/és kiépülnek: (i) a tudásfejlesztés és tudásalkalmazást szorgalmazó intézmények; (ii) a társadalom-, etikai gazdaság és ökológiai gazdaságfejlesztés intézmények; (iii) a társadalom- és közösségfejlesztés intézmények; (iv) a spirituális-lelki és tudatfejlesztés intézmények. Az „intézmények” kifejezésen most nem csak állami, vállalati típusú intézményeket értsünk, mert az új intézménytípusok (és poszt-intézmények) elterjedése világszerte napirenden van.

Utóiratként három különböző mondat: egy-egy tudományos, spirituális és mentális üzenet.

1. Szeretni lehet Magyarországot, mert valóban képes arra, hogy Európán túl és Európában új társadalom-, gazdaság- és országmodellt teremtsen, hiszen az ehhez szükséges új tudás és új tudat-öntudat növekszik, és mindegyik talán javul is.

2. Szeretni lehet Magyarországot, mert a transzcendens, avagy szakrális Magyarország nincs kitéve egyetlen korszak, így a mostani időszak tévedéseinek, gyengeségeinek sem, viszont meghatározó szellemi-spirituális erőforrást jelent.

3. Szeretni lehet Magyarországot, mert így talán könnyebb elviselni, hogy ez az itthoni immanens világ egyelőre – és változatlanul – megleszen elviselhetetlen.

Egyébként majdnem mindegy, hogy helyesen értjük-e és magyarizzuk-e Magyarország helyzetét és jövőjét, mert a sok megpróbáltatáson átment kárpát-medencei valóságos és virtuális ország mindenképpen és másképpen folytatódik majd az új évezredben.

A szerző társadalomelmélet-kutató (www.metaelmelet.hu www.vargacsaba.hu)

Kapcsolódó cikk: Hankiss Elemér: Nem szeretem Magyarországot

Szerző : Varga Csaba

Publikálás dátuma: 2006.01.05 10:47

Gyökökben a jöv - A magyar szókincs titka

(v.ö. Czuczko Gergely – Varga Csaba)

A magyar nyelv egybehangzó vélemények szerint egyedülálló a nyelvek tengerében. Van, aki ezt az egyedülállóságot hátránynak tünteti fel, s így az egész népet elveszítettnek, jöttmentnek állítja be: ezen divatos állásfoglalás szerint a nyelv, amit használunk, egy összelopkodott valami, egy massa. Van, aki ezt arra a csinált nyelvelméltre hivatkozva hirdeti, amit finnugor-elméletnek hívnak; ezt a fajta er lített egyezéseken alapuló csodát a „melyik volt el bb, a tyúk, vagy a tojás?” kérdés elodázásával reklámozzák bölcsészkarokon, tudományos fórumokon és az oktatási rendszeren belül, mely elméletet az amúgy szimpatikus finn tudósok is már réges-régen cáfolattal sújtották.

A finnugristák szerint olyan alapvet szavaink nem voltak sajátjaink, mint a fa (pu), a ház (kota): az élet maga. Életképtelen nép voltunk, hogy azt gondoljuk az is vagyunk: hisz csak gyenge, létre-életre nem érdemes nép feledi el a múltját

Finnül az anya: EME.

Melyik nép sanyja volt a mondabéli Emese?

Lehetne sorolni a finnugrizmus ellenérveit, sokan meg is teszik, hiszen nem kerek a történet, nem egy helyen hézagos, ám az átlag embernek úgy t nnek, mindegy, honnan származik, elhisz mindent, amit kívülr l hall, amin pedig nevet a média, azon is nevet, gondolkodás nélkül

Tisztán látszik, hogy ez az elmélet pénzügyi-világgazdasági érdekek eredményeképpen született.

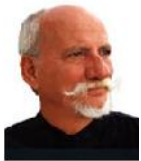
Nyelvünk, bár egyedülálló, mégis érdekes rokonságban áll más-más nyelvekkel, e felett kifejezetten b n szemet hunyni.

A Czuczor-Fogarasi szótár óta nemigen íródnak olyan etimológiai szótárak, amelyek reálisan mutatnák be a szavak eredetét. Más politikai helyzetben születtek ezek az eredmények; kés bb vált minden finnugorra, törökké, szlávra, vagy bizonytalan eredet vé; bels keletkezés dokumentált szavaink a történelemben el re haladva érdekes módon egyre-egyre elenyésznek.

A gyökök oktatásával azonban újra megtanulhatnának gondolkodni az arra érdekesek.

Hogy mik is azok a (szó)gyökök? Tulajdonképpen a mondandó csírái, általában egy vagy két mássalhangzós, egy magánhangzós magvai a szavaknak (pl. ker-kör-kar-gör(be)). A magyar közoktatás a Magyar (Ál)Tudományos Akadémia heveny nyomására figyelmen kívül hagyja ezeket, csak mi hegyezzük a fülünket laikusként, amikor tréfásan felfedezzük a szavakban rejl igazságot, vagyis azt, hogy tulajdonképpen a jelentés mélyen a szóban rejlik.

Ahogy Varga Csaba nyelvtudós úr kifejezetten nekem leírta:

„Aki a magyar nyelvet (az snyelvet) érti, behozhatatlan el nnyel rendelkezik a világon bárkivel szemben. Hát, ett l akarnak megóvni bennünket. Ezért a zavaros nyelv ek sok tudományos csalárdsága ellenünk.

Kedves Gyopár! A titok nyitja az, hogy egy nyelvet beszélünk, az snyelvet, amelyet ma magyarnak neveznek (s tegyük hozzá: a Kárpát-medence snyelve ez, s nem vicc: mióta ember az ember) a többi nyelvek az snyelv ilyen-olyan-amolyan, többnyire er sen rontott változatai. Az angol szókincs nem latin rétegének legnagyobb része (aztán külön, s másképp torzulva a latin szavak is) szép magyar szavakból áll, csak kifacsarva ejtik ket. Itt van a szemünk el tt, s már ennyi is elegend a bizonyításra:

bag= (bog) buggy-or
lock-lak-at
keep=kap (fog, tart)
temple=templom (romdomb!)
bidon=bödön
buck=bak
fine=fin-om
hey=hej, huj, hé
tart=tort-a
temp-er (lányít)=tomp-a
catch=kacs(int) catshing=kacsing
tape=tap(ad)
feel = fél
saw=példabeszéd (szó)
loose=laza
bug=bog-ár
cheap=csepp, csipet=olcsó
sough=susog, sűg, susogás
clench=kilincs, szorítás, fogás
mocker=móka (itt tréfa)
old=ód(on), az l vendéghang>

De hát err l írtam A magyar szókincs titkában is.

A Czuczor szótár nélkül semmire sem mehetni, s szerényen ajánlom az én könyveimet is.

Tisztelettel és munkára serdítve:

Varga Csaba”

Hallottunk már sumér, indián egyezésekről, s ezek is mind-mind nagyon sokatmondóak. Nem véletlen nem támogatják a világszervezetek az ilyen jellegű kutatásokat. Meglepő a szlovák, az angol, a német és a latin egyezések sora (több száz szóról van szó), de említhetném az egyiptomit is:

ket-két
horim-három
ni-ed – négy
hetep – hét
ter-tér
var-hajfonat (ld.varkcs)
urzu- rz
sar-sár
ker-kér
set-sötét
par-pár
inn-inni
haraszt-haraszt
hám-hám
ezen-üzen
-nyi—nyi
szek-szék
mar-már

Czuczor Gergely szerint is a gyökök azok, amelyek felfedezhetők a világ legtöbb nyelvének szókincsében, és erről a magyar nyelv tanuskodik legszembetűnőbben.

Ezt nem oktatják sehol, még egyetemen sem; nem is kötelező magyar nyelv és irodalom szakon belenézni ebbe a szótárba.

A nyelv tehát örökség, kincs, és eszköze lehet annak, hogy a magyarság újra összetartó erővel rendelkezzen. Hiszen nem csak a jelen vagy a jövő a döntő, ott van a nyelvünk hegyén a múlt lenyomata is.

Mert, mint írtam, múltat csak törpe nép feled.

A Magyar störténetünk nyelvi tabuiból kivonat

A 20. sz. közepe óta egyre többen döbbennek rá arra is, hogy a magyar (az ómagyar, azaz a szkíta) a Kárpát-medence nyelve.

- Grover S. Kranz: Az európai nyelvek földrajzi kialakulása (Bp., 2000) c. kv-ében kijelentette: „A magyar nyelv régisége meglepő lehet. Mezolitikus nyelvnek tartom, ami megelőzi a neolitikus bevándorlást.” Kiegészítve: „az uráli nyelvek elterjedésére csak egy lehetséges magyarázat marad, hogy a nyelvcsalád Magyarországról ered és innen terjedt el ellenkező irányba”. Ez azt is jelenti, „hogy az összes helyben maradó európai nyelv közül gyakorlatilag a magyar a legrégebb”.

- Az uráli nyelvek elterjedésére csak egy lehetséges magyarázat marad, hogy a nyelvcsalád a Kárpát-medencéből ered és innen terjedt el K-re, legkorábban az újkőkorban. Ha mindez igaz, akkor ... a jelenlegi uráli nyelvek elterjedése követhető a Kárpát-medencéből. László Gyula szerint a késő jégkori ún. gravetti műveltségnek olyan jelentős nyelve lehetett az ómagyar, amely hosszú ideig közlekedő nyelv volt a műveltség hatókörében, a Kárpát-medencétől Szibériáig. A késő jégkori gravetti műveltség egyik népe (ága) - a Fekete-tenger É-i vidékén - fölhatolt a mai lengyel földre, s ott mint szvidéri műveltséget (Kr. e. 11.000-5000) ismertük meg, mely az erdős területek peremén elhatolt az Urál-hegységig, s tényleg át is lépte annak vonalát.

A közös szókészlet tehát a szvidériek öröksége lehet az utánuk temetkezett népeknél, akiket a későbbi finnugorokkal azonosíthatunk.

Megoldásként kínálkozik: a kb. 15 milliós magyarság kb. kétszerese a finnugor népek együttes lélekszámának (beleértve a szamojédokat is)

Az obi-ugorok 'mongolos' népének, melynek nyelve legközelebb áll nyelvünkhöz, nincs embertani közössége sem a magyarsággal, sem a többi finnugor néppel. Esetükben nyilvánvaló a nyelvcsere, a kialakuló magyarság lehetett a közlekedő nyelvet adó nép. A magyar, mint közlekedő nyelv magyarázza a finnugor nyelvrokonság eddig fölfoghatatlan kérdéseit.

Makkay János (1933-) a Szent István kora előtti magyar kereszténységről írván Bencze Lóránt fölismerése és bizonyítékai alapján közölte: „a kései avarok-onogurok idejében élt ómagyarságnak már 896, Árpád honfoglalása előtt volt magyar nyelvre fordított bibliája”.

Pázmány Péter még olvasott egy ilyen srégi, vsz. 896 előtti magyar Bibliát. Annak szóhasználata, hangrendje évszázadokkal korábbi, mint a 12. sz. végén leírt Halotti Beszédé.

A kora Árpád-korban a magyar nyelv fejlettebb lehetett a reformáció-kori Biblia-fordítások nyelvénél! 1570-90: Károli Gáspár a Bibliáénál régebben keletkezett nyelvre fordította a Szentírást. Károli magyar nyelve nem nyelvfejlés, hanem nyelvújászületés eredménye; nyelvében egy oly régi nyelv támad föl, amely évszázadokon v. évezredekken át egy hajdani (szkíta) birod. hitvilágának és állami életének a meghatározó nyelve volt.

Hun szótár került el Iránból ie: 5-700-ból

Ajánlom Mellár Mihály krétai és Borbola János egyiptomi kutatási eredményeinek megtekintését is. (rendkívüliek)

Hun-magyar nyelv

Félelmetes... /!!!

Áttörés a nyelvészetben!

Hosszú ideig ismeretlen volt a nyelvészek számára a hun nyelv, mert mindössze 3 ital nevét ismertük.

Az Iránban nemzeti kincsként rögzített Iszfaháni kódex és a Krétai kódex azonban most feltárja a hun nyelv rejtelseit. A kódexek [i.sz.](#) 500 körül illetve 700 táján készültek. Végtelenül érdekes a két kódex által feltárt hun nyelv összevetése a mai magyar nyelvvel:

Szavak:

Nap = napi

víz = vezi

tenger = tengir

rengeteg, tengernyi = tegngirdi

só = sava (v.ö. sava borsa)

tó = tava

hó = hava, havas

szél = szele

száraz = sziki (v.ö. "Ég a napmelegt l a kopár szík sarja")

lejt = lüthü

völgy = vüldi

folyómeder = tur (v.ö. "hol a kis Túr siet beléje, Mint a gyermek anyja kebelére")

erd s hegyvidék = kert

hegyalja = soprun

ország, uralom: urruság

lakatlan határsáv = gyep (v.ö. honfoglalás utáni gyep rendszer)

kapu = kapu

vár = vara

szó = szava

had = hada

kard = szurr (v.ö. "szúr is d f is" :-)
nyíl = neil
tegez = thegisz
balta = balta
sisak = sisak
sarló = sarlagh
harcos = vitesi
kincs = küncse
kéz = kézi
szem = szöm, szüm
száj = szá(h)
kopasz, tar = tar
sapa = ise (v.ö. a halotti beszédben: "terümtévé miü isemüköt,
Ádámot" = teremté sapánkat Ádámot)
felmen k = elüd (v.ö. el d)
úrn = aszuni (v.ö. asszony: a korábbi emelkedettebb jelentés szó módosulata)
(halotti) tor = tor
bor = bor
sör = ser
vásár = vásár
por = poura
göröngy = bog
sár = sár
szar = sara
út = utu
kút = kutu
lyuk = liku
szag = szaghu
gömb = theke (v.ö. "nincs nálam boldogabb e földtekén")
piramis = gula
vm.-nek a fele = vele
ma = ma
szám = szán
nem = nen
igen = éjen
kicsi = kücsü
baj = b (v.ö. b báj mint rossz irányú báj)
ész = esze
eszes, okos = eszisi
régi = avesi (v.ö. avitt, avas)
kett = keltü

tíz = tíz
tizenkett = tiz hen keltu
húsz = khuszi
hatvan: hotu ben tiz
én = ejn
mi = minkh
ti = tikh
engem(et) = inkmüt
minket = minkhüt
nekem = nikhüm
én leszek = ejn leszim
mi leszünk = minkh leszinkh
te leszel = ti leszil
ti lesztek = tikh lesztiikh
ez = ejsz
az = ajsz
ez itt = hit
az ott = hot
az ott távol = oti
kívül = küivüle
belül = béivüle
külön = klün
él , eleven = eleved
bogár = mütür (v.ö. mütyür)
ló = lú
kutya = kutha
sáska = saska
légy = ledzsi (v.ö. "madzsar")
béka = béka
bagoly = bagialu
sas = sas
hal = kala
teve = tüve
sás = sás
virág = viragh
moha = muha
alma = alma
árpa = árpa
fa = fo(a?)
t (növény töve) = tüvi
f = föve (v.ö. föveny)
falevél = zize (v.ö. hangutánzó szavak)

menni = menin
jönni = jüven
járni = járin
teremni = termin
t rni, elviselni: türen
szagolni = szaghin
tudni = tondin
(fel)avatni, felkenni = kenin
fújni = fuvin
közösülni = batten (v.ö. b@-ni)
ha = cha
hol? = chol
hová? = chowrá
mi? = mi
ki? = ki
hány? = kháni
be = béh
át, által = alta
szét = szeit
rá = wra
Ragozás:
-on, -en, -ön = hen
-ban, -ben = ben
-ba, -be = be
-ra, -re = wra

A f nevek többes száma végmagánhangzó nélküli t + -ekh. A mássalhangzóra végz d szavaknál t + -kh.
A tárgy ragja: magánhangzóra végz d szavaknál -t végz dés;
mássalhangzóra végz d szavaknál -et végz dés.
A birtokjel: magánhangzóra végz d szavaknál -je végz dés;
mássalhangzóra végz d szavaknál -é végz dés.
A részeshatározó ragja: egyes szám: -neki; többes szám: szót +
-ekhneki. A hely- és képeshatározó ragja: t + -étül szóvégz dés.
Birtokos személyragos f nevek:
nyilam = neilim nyilaim = neiliam
nyilad = neilit nyilaid = neiliat
nyila = neilej nyilai = neiliaj
nyilunk = neilinkh nyilaink = neiliankh
nyilatok = neilitekh nyilaitok = neiliathakh
nyiluk = neilekh nyilaik = neiliaikh

A fellelt hun szavak mintegy fele mutat magyar nyelvi rokonságot. A fenti válogatás közülük is csak azt a keveset tartalmazza, amelyek most 1500 évvel később a mai magyar fülnek egyértelműen beazonosíthatóak. A fenti kivonat Dr. DETRE CSABA írása alapján készült. A felfedezés mind a nyelvészetnek, mind az történet kutatásnak hatalmas lökést ad. Mérvadó nyelvészi vélemények szerint a kódexekből napvilágot látott részek egy olyannyira egyedi nyelvi rendszert fednek fel, hogy gyakorlatilag kizárt a hamisítás lehetősége. A Magyar Tudományos Akadémia nagyon hallgat a témáról. Én egyetlen reakciót tartok elfogadhatónak részükre:

"Minden követ megmozgatunk, és ha léteznek ezek a kódexek, akkor a föld alól is elkerítjük őket."

De ezt sajnos még nem mondták. Bármi más válasz pedig mellébeszélés.

Mert ha már a nyomára bukkantunk ennek az anyagnak, akkor az MTA feladata az eredeti kódexek felkutatása. (A neten megjelent, hogy az MTA egy irodistája küldött valahova Iránba egy levelet, amire nemleges választ kapott, vagyis lerázták, és az MTA ezzel lezártnak tekinti az

ügyet.)

Tény, hogy az MTA nem tett közzé hivatalos állásfoglalást az ügyben.

Noszogassuk őket emberek, hogy dolgozzanak a pénzükért!!!

És hogy ne kelljen annyi évet várni, mint amennyit a Tárih-i Üngürüş krónika napvilágrahozására kellett.

Források:

http://www.varga.hu/OSKOR_ELO_NYELVE/HUN%20szavak_%20hun%20szotar.htm

<http://www.dobogommt.hu/dobogo/cikk.php?id=20050101092756&evfolyam=IV&szam=4>

http://corpuscuit.us/joma/index.php?option=com_content&view=article&id=677:dr-detre-csabahun-szavak-szoelvegek&catid=63:figyeloe-2009&Itemid=45

http://www.magyarrovas.hu/files/Tortenelmunkhoz_magyarul_4_kiadas.pdf

<http://www.magartaltos.info/index.php/irasok/draga-magyar-anyanyelvunkrol/964-lajdi-peter-a-hun-magyar-testveriseg-ujabb-bizonyitekai>

<http://www.magarmegmaradas.eoldal.hu/cikkek/nyelvunkrol---irasunkrol/4676>

Adalék Kiszely I.-től:

Ucsek Árpád

örmény ember. Elküldtem Jerevánba, hogy jegyzetelje ki, mi az, amit az örmény írók írtak rólunk. *Három oldal könyvtár-jegyzetet írt ki* abból, amit az örmény szerzők a magyarokról és a hunokról írnak. **Soha egy mondatot le nem fordítottak ebből!**

...Nos: találtak Iszpahánban egy ötödik századi hun-örmény szótárt és nyelvkönyvet. Ennek van egy hatodik századi másolata, a szerzetesek lemásolták Jerevánban és van egy kilencedik századi török fordítása.

Egy másik barátom, Detre Csaba húsz évig dolgozott Iránban, Perzsiában. Csaba nem a piacra járt, és nem a néket hajtotta, hanem beült a pravoszláv könyvtárba és kiírta a hun-örmény szótárt. Benne van a teljes magyar nyelvtan, és benne van a teljes magyar szókincs, a 2500 alapvető szavunk. Ugye, 163 finnugor szavunk van és 2700 török szavunk. Ebből két évvel ezelőtt Csomakörösön megjelentettek néhány oldalt az történeti napok keretében.

Na, ott vagyunk a Kaukázus közepében, bekerülünk Európa látókörébe, mert Arménia és Grúzia már nagy európai királyság. De mivel nem tudunk a három nagy, örmény, grúz és azeri birodalom miatt tovább sokasodni, fölme gyünk Magna Hungaria területére. Ahonnan a monarchikus történet indítja az történetet. Ötven évet tartózkodunk ezen a területen. Ekkor vettük át ezt a százhatvanhárom finnugor szót.

Hát ötven év alatt mi is átvettünk százhatvanhárom szót az angolból: floppy, meg disc, meg winchester.....

A MAGYAR NYELV

Idegenek véleménye Árpád si népének si nyelvér l

Összegy j t tte: *Kerkayné Maczky Emese. Szerkesztette, tömörítette: Podmaniczky Miklós*

Sir Bowring John (1792-1872) angol nyelvész, irodalmár és gondolkodó több mint száz nyelvet beszélt, köztük a magyart is:

“A magyar nyelv a régmúltba vezet. Nagyon sajátos módon fejlődött és szerkezete ama távoli id kre nyúlik vissza, amikor a legtöbb ma beszélt európai nyelv még nem is létezett. Az angol ember legyen büszke arra, hogy nyelve az emberiség történetére és múltjára utal. Az eredete kimutatható, meglátszanak rajta az idegen, különböző nemzetekt l származó rétegek, melyek összességéb l kialakult. Ezzel szemben a magyar nyelv olyan mint a termés k , egy tömbb l van, amin az id vihara egyetlen karcolást sem hagyott. E nyelv a legrégebb és legdics ségesebb emlékm ve a nemzeti önállóságnak és szellemi függetlenségnek. Amit a tudósok képtelenek megfejteni. A régi egyiptomi templomok mennyezetei, egyetlen k b l készültek – nem magyarázhatók. Senki sem tudja, honnan származnak. A magyar nyelv kialakulása ennél sokkal bámulatosabb. Aki ennek titkát megoldja, isteni titkot fog kifejteni; tény, hogy e titok els tétele:

”Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala Istennél, és Isten vala az Ige.”

Sir Bowring el volt ragadtatva a magyar nyelvt l, és észrevette, hogy születése valahol a történelemel tti id k homályában t nik el.

Dudás Rudolf (1999 Vancouver) negyven éven keresztül minden nyomot felkutatott, hogy Sir Bowring prófétai meglátásának a nyitját megtalálja, rájött, hogy ilyen messzi távlatokba visszamen siségben Sir Bowring titkába modern nyelvészeti eszközökkel nem képes betekintést nyerni. Kutatásai eredményeként megállapítja:

”A magyar nyelv korát felbecsülni még megközelít leg sem lehet; lehet, hogy talán egykorú a Vértessz l si emberrel, 350,000 év, vagy még id sebb. Bizalommal hívhatjuk MAGYAR SNYELV-nek is, mert kezdetben, a Biblia szerint az emberiség összessége egy nyelven beszélt.”

Galeotto Marzio (1427-1497)

Olasz humanista – Janus Pannonius pécsi püspök jó barátja, akinek hívására érkezett Magyarországra, Mátyás király udvarába – a következ megfigyelést tette:

“A magyarok, akár urak, akár parasztok, mindnyájan egyazon szavakkal élnek.”

Polanus Amandus (1561-1610)

Baselban él humanista írja szenci Molnár Albertnek nyelvtana megjelenésekor:

“Akadtak, akik kétségbevonták, hogy a zabolátlan Magyar nyelvet nyelvtani szabályokba lehetne foglalni. Te azonban kiváló munkáddal alaposan megcáfoltad ket.” (1609)

Sir Boyle Roche (1736-1807):

”A magyarok népi nyelve rendkívül kifejez és a dalaik sibbek, szebbek, kifejez bbek a mieinknél (angolokénál)”.

Berzsenyi Dániel (1776-1836) költ leghamarább felfedezte a magyar nyelv siségét:

„... csakhamar általlátám azt, hogy a magyar nyelv tán az egész óvilág nyelveinek gyökere és anyja, mert nyilván tapasztalám azt, hogy a legközönségesebb természeti tárgyoknak nevezeteit nemcsak az igen rokon déli és keleti, de még az egészen idegennek vélt európai nyelvekben is általában magyar gyökerekb l lehet származtatni.” (1825)

Giuseppe Mezzofanti (1774-1849) a nyelvtudományok legnagyobb tudósa, aki élete vége felé ötvennyolc nyelven írt és százhárom nyelven beszélt: „...az emberi gondolat érzelmek közvetítésére szolgáló nyelvek közül, egy kevésbé ismert nyelv, a Magyar az, amely a legkifejezettebb...”, A magyarok, úgy látszik, maguk sem tudják, hogy nyelvük milyen kincset rejt magában...”

Grimm Jakob (1785-1863) Nagy meseíró, német egyetemi tanár, a történeti hangfejlés és törvényszerűségeinek felismerése, az első német tudományos nyelvtan megalkotója kijelentette:

“A magyar nyelv logikus és tökéletes felépítése felülmúl minden más nyelvet.” (1820)

Henry John Temple Palmerston (1784-1865) magyarországi angol nagykövet 1848-ban: „... magyar nép... nem csak kontinensünk egyik legerősebb államát alkotta évszázadokon át, de valami általunk nem ismert nagyonbelső mélységgel a környező népeket és országokat századokon át teljes tiszteletadásra tudták kényszeríteni. „

Erbersberg N. (1840)

“Olyan a magyar nyelv szerkezete, mintha nyelvészek gyülekezete alkotta volna, hogy meglegyen benne minden szabályosság, tömörség, összhang és világosság”.

Chevalier de Berris (1817-1865) francia nemes ezt írta a magyar nyelvről:

“Egészen különös ez a nyelv, kissé talán nehéz is. De mindezzel nem töredve, megtanul-tam, mert jól cseng. Az általam ismert nyelvek közül a legszebbnek és legtisztábbnak tartom.”

George Bernard Shaw (1856-1950) angol írófejedelem komolyan tanulmányozta a magyar nyelvet. Egy rádiós nyilatkozatában mondta:

“... A mi nyelvünk gazdag, nagy és praktikus, de viszonylag fiatal... Bátran kijelenthetem, hogy miután évekig tanulmányoztam a magyar nyelvet, meggyőződésemmé vált: ha a magyar lett volna az anyanyelvem, az életmódom sokkal értékesebb lehetett volna. „

Cs. Cs. Sándor nyelvész (Eberstein, 1977): „A magyar nyelv magyar eredetű. A magyar nyelvet az idők végtelensége szülte. A magyar nyelv szókincsének kilencvenöt százaléka magyar eredetű. Transzcendentális mélységekből eredő nyelv...szerkezeti rendszerében is.”

Krantz S. Grover (1931-2002) amerikai antropológus:

“A magyarországi magyar nyelv...sisége ugyanilyen meglepő lehet... átmeneti korszak nyelveinek tartom, mely megelőzi az újkor kezdetét... a magyar az összes helyben maradó európai nyelvek közül gyakorlatilag a legrégebb...”

(Grover Krantz: Az európai nyelvek földrajzi kialakulása, Bp. 2000, Imre Kálmán fordítása)

Arnaldo Dante Maria Nacci, az Olasz Kultúrintézet igazgatója, mondta – Sir Bowring John két könyvének (1830, 1866) magyarországi megjelenésének bemutatóján -, arra a kérdésre felelve, mi ragadta meg figyelmét Sir Bowring írásából:

“Igen, szeretném felidézni azt a mondatot, hogy a magyar nyelv nem szorul senkire, nem kölcsönöz, nem üzletel, nem ad, nem vesz el senkit. Míg más országokban a nép formálja a nyelvet, addig itt a nyelv formálja a magyarokat. Azt hiszem, hogy a magyar nyelv a világörökség része is lehetne, mert tiszta nyelv. Semmilyen más nyelvnek nem sikerült tulajdonképpen behatolni és idegen kifejezéseket ráerőltetni...” (2006)

Teller Ede (1908-2003)

Teller Ede ugyan nem idegen, de figyelemreméltó, amit mondott a magyar nyelvről Pakson (Fontos megjegyezni, hogy életének 95 évében 1977-et külföldön élt, de még közvetlenül halála előtt is tökéletesen beszélt magyarul):

“...új jeles felfedezésem, miszerint egy nyelv van, s az a magyar.”

(Mai Nap, Budapest, 1991.9.)

“Teller Ede mondta, hogy amennyiben nem Ady teremtette nyelvén ismerte volna meg a világot, akkor aligha vitte volna többre egy átlagos középiskolai tanárnál.”

(Idézet újrán közzétett 2003)

Ehhez kapcsolódik magyar anyanyelvünk nagy matematikusok vallomása is:

“Hja, magyar anyanyelvvel könnyű matematikusnak lenni.”

Vigyázzunk tehát szülő nyelvünkre, az emberiség legnagyobb, ma is csonkítatlanul él, szellemi kincsére.

Függelék::

G. W. Leibniz (1768) is említi a „De originibus gentium” című művében **egy közös nyelv leszármazottjának tartja ...** De említhetjük a közös nyelvekben fellelhető szógyökök és fraktálok elmélete, mellyel kapcsolatban Varga Csaba nyelvtudós Czuczor Gergelyt idézi: a gyökök azok, amelyek felfedezhetők a világ legtöbb nyelvének szókincsében, és erről a magyar nyelv tanuskodik legszembetűnőbben.

Mit mondtak a külföldiek a magyar nyelvről?

Jakob Grimm meseíró (XIX. század), aki egyben az első német tudományos nyelvtan megalkotója is volt, mondta:

"a magyar nyelv logikus és tökéletes felépítése felülmúl minden más nyelvet".

N. Erbersberg bécsi tudós (XIX. század):

"Olyan a magyar nyelv szerkezete, mintha nyelvészek gyülekezete alkotta volna, hogy meglegyen benne minden szabályosság, tömörség, összhang és világosság."

George Bernard Shaw drámaíró (az amerikai CBC-nek adott interjújában sokkal bízvebben kifejtve) mondta:

"Bátran kijelenthetem, hogy miután évekig tanulmányoztam a magyar nyelvet, meggyőződésemé vált: ha a magyar lett volna az anyanyelvem, az életmódom sokkal értékesebb lehetett volna. Egyszer en azért, mert ezen a különös, szívesen eldubbadó nyelven sokszorta pontosabban lehet leírni a parányi különbségeket, az érzelmek titkos rezdüléseit."

Nicholas Lezard kritikája Szerb Antal "Utas és Holdvilág"-ról a The Guardian-ben 2004.
ERTL ISTVÁN fordítása)

"A magyarok tulajdonképpen nem is földi lények, hanem egy szuper-intelligens földönkívüli faj, amelynek sikerült egybeolvadnia az emberiséggel, és csak mi veik zsenialitása és nyelvük teljes érthetlensége árulja el őket."

Grover S. Krantz amerikai kutató:

"A magyar nyelv ősisége Magyarországon /.../ meglepő: úgy találom, hogy átmeneti korszaki nyelv, megelőzte az újkor kezdetét /.../ az összes helyben maradó nyelv közül a magyar a legrégebbi."

Berglund svéd orvos és műfordító:

"Ma már, hogy van fogalmam a nyelv struktúrájáról, az a véleményem: a magyar nyelv az emberi logika csúcsterméke." (Magyar Nemzet 2003. XII. 2. 5. o.)

Teller Ede atomfizikus halála előtt pár évvel ezt mondta Pakson:

"...Új jeles felfedezésem, miszerint egy nyelv van, és az a magyar."

(Mai Nap, Budapest, 1991. 9.)

Olvassátok és járjon át benneteket is a büszkeség, hogy a magyart mondhatjátok anyanyelveteknek!

Gyimóthy Gábor: Nyelvlecke (Firenze 1984. X. 12.)

Egyik olaszóra sodrán,
Ím a kérdés felmerült:
Hogy milyen nyelv ez a magyar,
Európába hogy került?

Elmeséltem, ahogy tudtam,
Mire képes a magyar.
Elmondtam, hogy sok-sok rag van,
S hogy némelyik mit takar,

És a szókincsben mi rejlik,
A rengeteg árnyalat,
Példaként vegyük csak itt:
Ember, állat hogy halad?

Elmondtam, hogy mikor járunk,
Mikor mondom, hogy megyek.
Részeg, hogy dülöngél nálunk,
S milyen, ha csak lépdelek.

Miért mondom, hogy botorkál
Gyalogol, vagy kódorog,
S a sétáló szerelmespár,
Miért éppen andalog?

A vaddisznó, hogy ha rohan,
Nem üget, de csörtet - és
Bár alakra majdnem olyan
Miért más a törtetés?

Mondtam volna még azt is hát,
Aki fut, mért nem lohol?
Mért nem vág, ki mez n átvág,
De tán vágat valahol.

Aki tipeg, mért nem libeg,
S ez épp úgy nem lebegés,
Minthogy nem csak sánta biceg,
S hebegés nem rebegés!

Mit tesz a ló, ha poroszkál,
Vagy pedig, ha vágtazik?
És a kuvasz, ha somfordál,
Avagy akár bóklászik.

Lábát szedi, aki kitér,
A riadt z elsőkell.
Nem ront be az, aki betér . . .
Más nyelven, hogy mondjam el?

Jó lett volna szemléltetni,
Botladozó, mint halad,
Avagy milyen gyelegni?
Egy szó - egy kép - egy zamat!

Aki 'slattyog', mért nem 'lófrál'?
Száguldó hová szalad?
Ki vánszorog, mért nem kószál?
S aki kullog, hol marad?

Bandukoló mért nem baktat?
És ha motyog, mit kotyog,
Aki koslat, avagy kaptat,
Avagy császkál és totyog?

Nem csak árnyék, aki suhan,
S nem csak a jármű robog,
Nem csak az áradat rohan,
S nem csak a kocsi kocog.

Aki cselleng, nem csatangol,
Ki 'beslisszol' elinal,
Nem 'battyog' az, ki bitangol,
Ha mégis: a mese csal!

Hogy a kutya lopakodik,
Sompolyog, majd meglapul,
S ha ráförmedsz, elkotródik.
Hogy mondjam ezt olaszul?

Másik, erre settenkedik,
Sündörög, majd elterül.
Ráripakodsz, eloldalog,
Hogy mondjam ezt németül?

Egy csavargó itt kóborol,
Lézeng, döng, csavarog,
L dörög, majd elvándorol,
S többé már nem zavarog.

Ám egy másik itt tekereg,
Elárulja kósza nesz
Itt kóvályog, itt ténfereg. . .
Franciául, hogy van ez?

S hogy a tömeg mért özönlik,
Mikor tódul, vagy vonul,
Vagy hömpölyög, s mégsem ömlik,
Hogy mondjam ezt angolul?

Aki surran, mért nem oson,
Vagy miért nem lépeget?
Mindezt csak magyarul tudom,
S tán csak magyarul lehet. . .!

79 haladást jelent szó

járunk,
megyek
dülöngél
lépdelek
botorkál
Gyalogol
kódorog
sétáló
andalog
rohan
üget
csörtet
törtetés
fut
lohol
átvág
vágat
tipeg
libeg
biceg
poroszkál
váltázik
somfordál
bóklászik
Lábát szedi
kitér
elszökell
ront be
betér
halad

Botladozó
gyelegni
slattyog
lófrál
Száguldó
szalad
vánszorog
kószál
kullog
Bandukoló
baktat
koslat,
kaptat
császkál
totyog
suhan
robog
rohan
kocog
cselleng
csatangol
beslisszol
elinal,
battyog
bitangol
lopakodik
Sompolyog
elkotródik
settenkedik
Sündörög
eloldalog
csavargó
kóborol
Lézeng
döng
csavarog,
L dörög
elvándorol
tekereg
kósza
kóvályog
ténfereg
özönlik
tódul
vonul
hömpölyög
surran
oson,
lépeget

Anyanyelvünk

Bence Imre: Édes, ékes „apanyelvünk”

A 80-as évek elején Sinkovits mondta el a Humorfesztiválon és még is belezavarodott...

Kezdjük tán a jó szóval: Tárgyesetben jót.
Ámde tóból tavat lesz, nem pediglen tót.
Egyes számban k a k , többes számban kövek.
N nek n k a többese, helytelen a növek.

Többesben a t nem t k, szabatosan tövek,
Aminthogy a cs nem cs k, magyarföldön csövek.
Anyós kérdé van két v m, ezek talán vövek?
Azt se tudom mi a cö, egyes számú cövek?

Csók - ha adják - százával jó, ez benne a jó.
Hogyha netán egy puszit kapsz, annak neve csó?
Bablevesed lehet sós, némely vinkó savas,
Nem lehet az utca hós, magyarul csak havas.

Miskolcon, ám Debrecenben, Gy rött, Pécssett, Szegeden,
Mire mindezt megtanulod, bele szülsz idegen.

Agysebész, ki agyat m t, otthon ír egy m vet.
T t használ a m téhez, nem pediglen tüvet.
Munka után füvet nyír, véletlen sem f vet.
Vágy f ti a m t sn t. A m t t a f t .
Nyáron nyír a tüzel , télen nyárral f t .

Több szélhámost lefüleltek,
Erre sokan felfüleltek,
Kik a népet felültették,
Mindnyájukat leültették.
Foglár fogán foglyuk van.
Nosza tömni fogjuk.
Eközben a fogházból megszökhet a foglyuk.
Elröppenhet foglyuk is, hacsak meg nem fogjuk.

F mérnöknek fáj a feje, vagy talán a f je?
Öt perc múlva j a neje, s elájul a n je.
Százados a bakák iránt szeretetet tetetett,
Reggelenként kávéjukba rút szereket tetetett.
Helyes, kedves helység Bonyhád, hol a konyhád helyiség.
Nemekb l, vagy igenekb l született a nemiség?

Mekkában egy kába ürge Kába k be lövet,
Országának nevében a követ követ követ.
Morcos úr a hivatalnok, beszél hideg s ridegen,
Néha játszik, nem sajátján, csak idegen idegen.
Szeziné a terít jét, szavát részeg Szegi szegi,
Asszonyának el bb kedvét, majd pedig a nyakát szegi.
Elvált asszony nyögve nyeli a keser pirulát:
Mit válasszon: a Fiatot, fiát vagy a fiúját?

Ingyen strandra lányok mentek,
Minden el ítélett l mentek,
Estefelé arra mentek,
Én már fuldoklókat mentek.
Eldöntöttem megn sülök, fogadok két feleséget.
Megtanultam, hogy két fél alkot és garantál egészséget.
Harminc nyarat megértem, mint a dinnye megértem,
Anyósomat megértem, én a pénzem megértem.

Hiba mentes ment vagyok,
Sz ke Tisza partján mentem,
Díszmagyarom vízbe esett,
Díszes mentém menten mentem.

Szöv gyárban kelmét sz nek.
Fent is lent, meg lent is lent.
Kikent-kifent késköször s
Lent is fent meg fent is fent.
Ha a kocka újfent fordul: fent a lent és lent is fent.

Hajmáskéren pultok körül körözött egy körözött,
Hagyma lapult kosarában, meg egy adag k rözött.
Fölvágós a középhátvéd. Három csatárt fölvágott.
Hát bel le vajon mi lesz? Fasírt-é vagy fölvágott?

Díjbirkózó gy zött tussal,
Nevét írják vörös tussal,
Lezuhanyzott meleg tussal,
Prímás várja forró tussal.

Határid t szabott Áron,
Árat venne szabott áron.
Átvág Áron hat határon,
Kitartásod meghat Áron.

Felment - fölment, tejfel - tejföl, ...
Ne is folytasd barátom!
Els lett az ángyom lánya
A felemás korlátton.

Magyarország olyan ország, hol a nemes nemtelen,
Lábasodnak nincsen lába, aki szemes szemtelen.
A csinos néha csintalan, szarvatlan a szarvas,
Magos lehet magtalan, s farkatlan a farkas.
Daru száll a darujára s lesz a darus darvas.
Rágcsáló a mérget eszi, engem esz a méreg.
Gerinces vagy rovar netán a toportyán féreg?

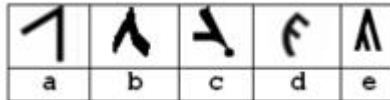
Egyesben a vakondok vakond, avagy vakondok?
Hasonlóképp helyes lesz a kanon meg a kanonok?
Némileg vagy némileg? Gyakori a gikszer.
"Kedves egész seggedre!" köszönt a svéd mixer.
Arab diák magolja: "tevéd, tévéd, téved,
Merjél mérni mértékkal, mertek, merték, mérték.
Pisti így szól: "Kimosta anyukám a kádat!"
Viszonzásul kimossa anyukád a kámat?
Óvodások ragoznak: "Enyém, enyéd, enyé",
Nem tudják, hogy helyesen: tiém, tiéd, tié.

A magyar nyelv, remélem meggy ztelek barátom,
Külön leges-legszebb nyelv, kerek e nagy világon.

A magyar rovásírás

Az alfabetikus elvekre épül írásrendszerek egyike, amelyet a magyarok használtak a középkor folyamán, mintegy 600 és 1850 között. A feliratokat leggyakrabban különböző anyagokba, például fába és kőbe karcolva lehet megtalálni.

Elvontan se a föníciai ábécé – így rokonságban áll a héber írással, a latin ábécével és a többi jelentős ábécével is. A magyarsághoz hosszú vándorút során jutott el az írástudás: először az arámiak (arameusok) átvették a föníciaiaktól az írást (arámi írás); majd a szíriaiak (szíriai ábécé); majd a szogdok (szogd ábécé); és végül a különféle török népek (türk rovásírás).

A "G" betű (e) kialakulása: (a) a föníciai, (b) az arámi (arameus), (c) a szíriai és (d) a türk írás g-je.

Eredete: a magyar rovásírás Sebestyén Gyula és Németh Gyula szerint tehát a türk rovásírástól származik, legkorábbi leletei a 10. századból maradtak fenn, a mai Magyarország területén. A honfoglalás után mintegy 100 évvel az ország királyság lett, és ez magával hozta a nyugati kultúra, valamint a latin ábécé terjedését is – ellenben a rovásírás egészen az 1850-es évekig fennmaradt Erdély távoli részein, a székelyek között.

Amikor a tudományos érdeklődés középpontjába került, a rovásírás számos vitát váltott ki a kutatók körében eredetét illetően. Származását megfelelően Sebestyén Gyula magyarázta meg; és Németh Gyula a belső-ázsiai türk rovásírással vetette össze. A XX. század első felében Magyar Adorján összegyűjtötte a már létező betűalakokat. Ez után gyakorlatilag jóformán a század '60-as éveitől senki sem foglalkozott a rovásírással. Ezután foként a laikus kutatók érdeklődtek utána, nem kevés ún. „alternatív elméletet” alkotván, melyek többsége kellő kritikával kezelendő.

A rovásírás kutatása napjainkig sem fejeződött be. A '80-as, '90-es évek számos új lelet felfedezésével jártak együtt. A legutóbbi, szakmai szempontból is értékes, a témáról szóló monográfiát Vékony Gábor adta ki 2004-ben, de még mindig léteznek eldöntetlen kérdések.

A rovásírás főbb emlékei

Szarvasi arany tarta (10. sz.) A legkorábbi lelet. Homokmégy: 10. század

A pécsi rovásírási címerpajzs.

Székelyderzsi rovásfelirat • (15. sz. v. korábban)

A Luigi Ferdinando Marsigli által 1690-ben lemásolt, eredetileg kb. 1450-ben készült rovásírási botnaptár.

A Nikolsburgi ábc, 1483.

A csíkszentmártoni felirat, 1501

Bögözi rovásfelirat (kb. 1530)

A konstantinápolyi felirat, 1515, 1553.

Az énlakai unitárius templom felirata, 1668-ból.

Marsigli-féle botnaptár (15. sz.)

A tatárlakai lelet

Telegdi: Rudimenta... (1598)

Jelkészlet, sorban a megfelelő betűkkel, és példamondattal.

q q X ↑ H † z } ⊗ Λ ≠ ✕ † † † † ◊ Λ ⊙ B) D)
G > K A H Λ I Y X M M Q 4 M H Y X † X

a,á,b,c,cs,d,e,é,f,g,gy,h,i,í,j,k,l,ly,m,n,ny,o,ó,ö, ,p,r,s,sz,t,ty,u,ú,ü, ,v,z,zs,e(..),at,ak.

Λ†·ZJH41·)XZ≠ΛJM·Z9)40)DH4·Λ4Λ9X·9·9X·Λ)A
ΛJYJ)JA·9·ZXA)⊙·A)X

Még ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a gonosztól.

Kiemelés Kiszely István írásából az ősi magyar rovásírás eredetéről

K be vésett és fába írt történelem

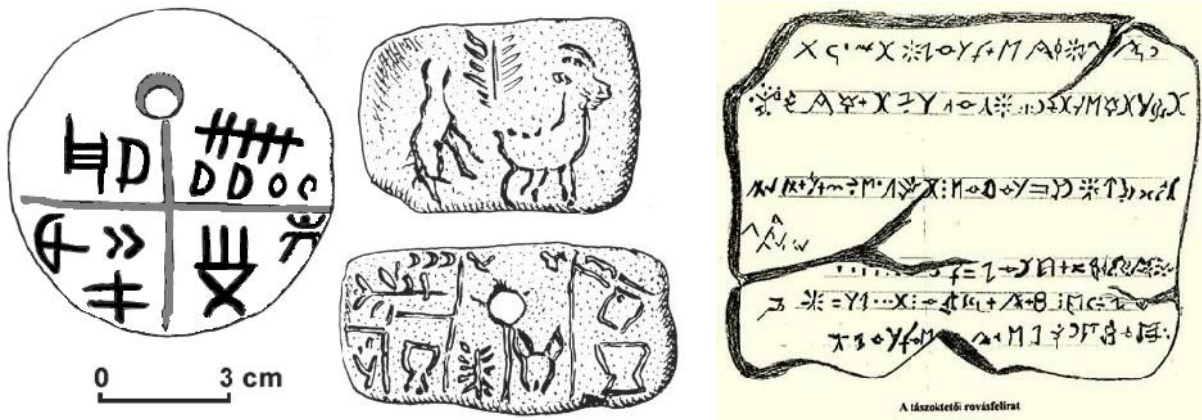
(A magyarság ősi írása: az ún. "rovásírás")

A magyarság egy olyan szétesett Európába érkezett, amelyben csak a görögöknek, a rómaiaknak (és az etruszokoknak) volt írása. **seink a Kárpát-medencébe minden európai írásrendszert is különböző olyan sajátos írásrendszert hoztak be, amellyel ma is 2600 éves belsejünkben az óriási szövegeket el tudunk olvasni.** Az 58 nyelvet beszélő Mezzofanti bíboros (1774-1849) Frankl Ágoston cseh nyelvésznek írta 1836-ban: "A magyarok maguk sem tudják, hogy nyelvük milyen kincset rejt magában". ...magyar nyelv eredetisége csodálatos".

Az ősi magyar írás eredetéről sok nézet alakult ki; egyik sem meggyőző. A törkök írása a szászánida pehlevi írással van legközelebbi rokonságban (Thomsen, Németh Gyula), amely feltehetően szög közvetítéssel jutott el a törkökhöz. Vannak (Györffy Dezső), akik írásunkat a mínoszi írásból, mások (Campbell, Bakay Kornél) viszont a sumer és az egyiptomi képirásból vezetik le mondván, hogy a föníciaiak az egyiptomi képirásból első sorban a mássalhangzós csoportjelekből fejlesztették ki a rovásírást, az első betűírást. **Akármelyik kultúrterületről származtatjuk is a magyar írásbeliséget, kapcsolatai nem az Urál-vidékére, hanem az ókori magaskultúrák világába vezetnek.** Az shorezmi és "az ősi magyar írás" jeleinek nagyszámú egyezése arról tanúskodik, hogy a magyar írás jelkészlete már a Kr. előtti második évezredben "összeállt".

seink írásának első anyaga feltehetően a fa volt, íróeszköze pedig a véső vagy valamilyen éles szerszám lehetett, mellyel a fába vésték, rótták írásukat. Nyilvánvaló, ... a hunok lágy anyagra is írtak, ezek azonban csak elenyésző mennyiségben maradtak meg. **Mivel a rovás nehéz mesterség volt ezért törekedtek a rövidítésekre, hogy kevés jellel sok jelentést fejezhessenek ki.** ... ősi írásunkban minden hangra – szótagra – önálló jelet használtak, ezért nyelvünket csak ősi rovásírásunkkal lehet leírni, ...Mivel jelentősebb rovásfelirataink először Erdély területéről kerültek elő (Tászoktető, Énlaka stb.), ezért ezt az írást "székely-magyar" rovásírásnak nevezték.

Leg sibb leletek

A **tatárlakai lelet** a fellelt legkorábbi írásjeleket tartalmazzák, i.e. 5500 körül keletkezettek, így kb. ezer évvel el zik meg a legkorábbi ismert sumer agyagtáblák írásait.

Hun-szkíta írás

A **glazeli kövek** becsült kora 15 ezer év, amivel nem tud mit kezdeni a világ tudománya, hiszen abban az id szakban még nem létezett írás.

Szarvasi kés avar kori csont t tartó.

A szarvasi kés avar kori hasáb alakú csont t tartó négy oldalán összesen 59 bet b l álló rovásfelirat látható, ez az írás lényegében azonos az 1799-ben talált nagyszentmiklósi kincs edényein megfigyelhet rovásírással. (8. 9. század). A Kárpát-medencei rovás és a székely-magyar rovás két önálló írás, amelyek egyik közös tulajdonsága, hogy feljegyeztek velük magyar szövegeket, így mindkett magyar írás is.

Íme néhány lelet ami bizonyítja, hogy a magyar volt az els nép aki használta a legkorszer bb írásmódot, ahol minden hangot egy külön bet jelöl. Így a mondanivaló könnyedén lejegyezhet , nem úgy, mint a nehézkes képírással, fogalomírással és szótagírással.

AZ ELSŐ KERESZTYÉNEK KÖRNYEZETÉNEK VILÁGA

1. A római birodalom

A keresztyénség föllépésének idején az akkor ismert világnak majdnem négyötödrészét a római birodalom foglalta magában. Ez a birodalom különféle fajú és nyelvű népek nagy sokaságán uralkodott. Mégis hatalmas *egység* volt. *Egységes államszervezet, jog és hadsereg* voltak vaskapcsai. De elmozdította egységét a *világforgalom* is: rendszeres postaközlekedése, élénk kereskedelme, kitűnő országútai voltak. Végül a *nyelvi egység* is kialakulóban volt: a görög nyelvet a birodalomban széltére beszélték még a tanulatlanabb emberek is. A görög nyelvnek ez az általános ismerete nagyban megkönnyítette az Evangélium terjedését: a görögül prédikáló és író Pál apostol például Kisázsiaiban vagy Itáliában épp oly könnyen megértették, mint a Balkán-félszigeten.

2. Valláskeveredés

A birodalomnak ez az egysége a vallásos életre is megtette hatását. Népei között számtalan vallásalak dívott: ezek, a világforgalom révén, érintkezni és keveredni kezdtek egymással. Ennek a nagy *valláskeveredésnek* (synkretizmus) az lett az első eredménye, hogy egyes nagy keleti vallásalakok elhatoltak Nyugatra és ott bámulatos hódításokat tettek. A népek lelke ugyanis telve volt vallásos sóvárgással és mohón vetette rá magát minden újfajta hitre és szertartásra. Különösen hódítottak a *misztériumok*: ezek egyes keleti istenségek tiszteletére szolgáló titokzatos szertartások, kultuszi drámák voltak; hívő résztvevőknek, „beavatottaknak” csodás lelki megújulást kínáltak. Egyik legkedveltebb volt köztük *Mithrasnak*, a perzsa eredetű napistennek a misztériuma; a Mithras-kultusz nyomai Magyarország területén is fennmaradtak egyéb római emlékek között. Keleti eredetű volt a *császárkultusz* is, azaz a meghalt császárok istenítése, majd az élőké is, és a szobraik előtt áldozás. Ez mint *állami vallásos szertartás* kötelező erővel bírt. Keletről jött - Nyugatra később a régebbiek mellé, épp a hódítani kezdő keresztyénség versenytársaként, - egy új vallás is: a perzsa Máni alapította *manichaeizmus*, melynek alap gondolata a sötétség és a világosság küzdelme volt.

A másik fontos eredménye ennek a valláskeveredésnek az, hogy a birodalomszerte legjobban elterjedt vallások bizonyos *közös vonásokat* kezdtek fölvenni. Mindegyik *váltásvallássá* lett, azaz a testi és a lelki rossz bilincseiből való megváltást, szabadulást ígért híveinek. De ennek fejében mindegyik megkövetelte tőlük a testi-lelki tisztaságra törekvést, különféle önmegtartóztatási „gyakorlatok”: *aszkezis* útján. Végül mindegyik ilyen vallásalakban kezdett derengeni az a sejtés, hogy a számtalan tarka-barka istenalak mögött *egyazon* isteni lényeg és erő rejlik: tehát mindegyik az *egyistenhívés* (monotheizmus) felé haladt. Így ezek a pogány vallásalakok előkészítők lettek a keresztyénség hódító útjának is, bár egyébként merev ellentétben álltak az Evangéliummal.

A műveltek számára a vallást nagyjából a *filozófia* pótolta. A korszak legkiválóbb bölcséleti rendszereit szintén vallásos sóvárgás jellemzi. Némelyik bölcselőnél, különösen *Senecánál* (mh. 65. Kr. U.) egészen az Evangéliumra emlékeztető gondolatok csillannak meg. Legnagyobb hatása e korban az *újplatonizmus* (neoplatonizmus) van: ez a lélek végső célját az istenséggel egygyéolvasásban látja.

Máni, Manicheizmus.

Máni és a fény vallása - A manicheizmus forrásai

A világviszonylatban is páratlan kultúrtörténeti és tudományos értéket képvisel **Máni és a fény vallása – A manicheizmus forrásai** című kötet a manicheizmus eredeti görög, ujjgur, kínai, arab, szír, perzsa, latin és kopt forrásainak a fordításait, valamint egy tanulmányt tartalmaz. Utóbbi azért is érdekes, mert a manicheizmusról majdnem mindenki halott már, vannak, akik hívőknek tartják magukat, de valójában igen kevesen ismerik. Nem csoda, mert az üldöztetések során az eredeti források elpusztultak, eltűntek, s a legutóbbi időkig csak a vallás nézeteit támadó írásokból lehetett következtetni a létezésükre.

A manicheizmus a III. században, Iránból, Dél-Mezopotámiából indult, szélsőséges dualista vallás, mely a jót és a rosszat végletesen különválasztja, az anyagi világot bűnösnek tartja és elveti. A vallás és a hívők életének középpontjában a megváltás áll.

Máni a sok újrakeresztelések egyikeben nőtt fel 21 éves koráig, s tudatosan építette fel vallását. Felismerte, hogy a királyokat és fejedelmeket kell elször megteríteni, utána az elkelket és a népet.

Az Észak-Afrikából Észak- és Délnyugat-Kínáig terjedő vallás képes volt együtt élni a kereszténységgel, a buddhizmussal, sőt még a sámánizmussal is. A manicheizmus utolsó állomása Kína volt. A tanok 694-ben érkeznek Kínába, amikor az egész kínai történelem során az egyetlen női császár uralkodott, akinek megtetszett a vallás, és szívesen fogadta a manicheusokat. Kína egyik déli tartományában maradt fenn az egyetlen manicheus templom és Mánit ábrázoló szobor.

További leírás: A manicheizmus az egyik legnagyobb iráni eredetű gnosztikus vallás. Az alapító próféta, Mání írásainak többsége elveszett, számos fordítás és töredékes szöveg fennmaradt. A manicheizmus tipikusan dualista, a jó és spirituális Fényvilág és az ördögi, materiális világ közti harcot egyaránt leírja.

A manicheizmus a Római Birodalomban 297. március 31-től tiltott vallás volt. Diocletianus római császár ekkor mondta el alexandriai beszédét, amelyben az ellenséges perzsáktól származó „rút és visszataszító vallást” üldözendőnek nyilvánította. Már Mání életében rendkívül erős térítvéteket végeztek a hívei és a tanítványai.

A korai középkorban Nyugat-Európától Kínáig terjedt ez a vallás. A „Fény Apostola” a tökéletes, végső kinyilatkoztatást hirdette.

Ebben a kötetben olvasható egy világvallás: a manicheizmus születése, tetszhalála és feltámadása.

A manicheizmusról magyar nyelven néhány tanulmány kivételével jelentős, szintézis igényű munka nem jelent meg, holott **a buddhizmus, a kereszténység és az iszlám mellett a negyedik világvallásként** a maga lenyűgöző kialakulásával, missziós tevékenységével a kereszténység legveszélyesebb ellenfele, és emiatt állandó célpontja is lett néhány évszázadig. A „MÁNI A FÉNY VALLÁSA - A MANICHEIZMUS FORRÁSAI” című ezen kiadványt ... Simon Róbert tanulmánya iránt érdeklődő olvasóink figyelmébe ajánljuk, akik ezt a sajátos és páratlan világvallást a legjobb magyar szakemberek tollából kívánják részletesebben is megismerni.

A Kihívás című sorban Hasznos Andrea egyiptológus, Kósa Gábor sinológus, Simon Róbert orientalista és Simonné Pesthy Mónika vallástörténész beszélt a kötetről és a manicheizmusról.

Szerző: Simon Róbert Simonné Pesthy Monika

Kiadó: Corvina

Csíksomlyó. A magyarság nemzeti búcsújáróhelye

Csendes kis falucska Erdélyben; a Székelyföldön, a Kissomlyó-hegy lábánál: Csíksomlyó. A Székelyföld és a székely nép történetében mégis óriási jelentőség volt mindig, és ma is az. A kegyhely eredete belevész a korai középkor történetébe. Annyi bizonyos, hogy IV. Jenő pápa 1444. február 2-án teljes búcsút engedélyezett mindazoknak, akik a ferences atyák csíksomlyói Mária templomának építkezésében segítenek. Tehát maga az ősi Mária-tisztelet és a hatalmas méretű kegyzsobor még régebbi időből való. Tény, hogy Csík, Háromszék, Udvarhely és Marostorda vármegyék vidéke rendszeresen tiszteleg, s idők óta a csíksomlyói Boldogasszony előtt, de rajtuk kívül - amíg lehetett - egész Magyarországról is jöttek zarándokok a kegyhelyre. Nagyvárad és Kolozsvár meg a többi ősi szép magyar erdélyi város mindig képviseltette magát a somlyói búcsúkon. Most is.

A 17. és 18. században a törökök és a tatárok igen sokszor betörték a csíki falvakba, és a kolostort három ízben is földúlták, fölégették. Így 1661-ben és 1694-ben. A kegyzsobor minden esetben szinte csodálatos módon menekült meg.

A csíksomlyói kegyhely pályafutását a Székelyanya közbenjárására véghez vitt csodák teszik természetfölöttivé. E csodákat 1799. július 17-én Kollonits László erdélyi püspökének vizsgálóbizottsága alaposan fölülbírálta, majd 1798-ban a „kegyzsobrot csodákkal ékesnek hirdette ki”. Megjegyzendő, hogy a János Zsigmond fejedelem által erőszakosan terjesztett unitárius vallás átvétele ellen elsősorban a csíksomlyói Székelyanya iránti ragaszkodás erejével tiltakoztak a székelyek. És ezért megmaradtak máig őseink katolikus hitében. Joggal mondhatjuk tehát, hogy ami a lengyeleknek Czestochowa, a magyaroknak Máriapócs és Verebély, az a székelyeknek Csíksomlyó.

A jelenlegi kéttornyú templom 1802-ben épült, a kegyoltár pedig 1848-ban. A kegyzsobor maga 2,26 m magasságú. Századunkban 1916-ban augusztus 29-én a kegyzsobor Székelyudvarhelyre menekült, majd innen Kolozsvárra, ahol a Havas Boldogasszony templomában kapott szállást. 1920 pünkösdjén azonban újból „hazatérhetett” és elfoglalhatta trónusát a csíksomlyói kegytemplomban. Tudjuk, hogy ezután is minden viszontagságokon keresztül oltalma és menedéke marad "szegény székely népének".

„Régtől fogva Édesanyánk! Szépen kérünk: Vigyázz reánk!”

Forrás: Ipolyvölgyi Németh J.
Búcsújárók könyve Novitas b. Kft.
Balassagyarmat, 1991. 71.old.)

A pápa áldását küldte Csíksomlyóra 2004.05.30.

A búcsú történetében eloször levélben küldte áldását a pápa a csíksomlyói nyeregben a Sz zanyához fohászokodó mintegy 300 ezer zarándokra. Szentbeszédében Erd Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek az emberi élet tiszteletét és szeretetét hangsúlyozta, majd a keresztény Európa értékeir l beszélt.

Csíksomlyóra mindenki hazaérkezik, olyan ez a szent hely, mint egy édesanya, ahol védelmet, bátorítást nyerünk, édesebben szól itt az énekünk - köszöntötte a Mária-tisztel keresztalját, az erdélyi, szórványbeli és a határon túlról érkezett magyarokat, zarándokokat Pál Leó ferences tartományfnök.

Jakubinyi György gyulafehérvári érsek üdvözölve a jelenlévöket, elmondta: azok, akik tiszteljük a Sz zanyát, mindannyiunkat összeköt a közös hit, a közös m veltség, anyanyelv, és itt kifejezhetjük egységünket mindig. Az egyházi méltóság ugyanakkor köszöntötte Erd Péter magyarországi érseket, aki „haza érkezett, hiszen nagyszüleit l kezdve sei mind székelyek, és a bíborosi címerébe is betette a napot illetve a holdat, a székelység jelképeit.”

Jakubinyi György bejelentette: a bíboros nagy meglepetéssel jött a székelyek szent földjére, közbenjárására II. János Pál pápa saját kez aláírásával, levélben köszöntötte a zarándokokat. „A csíksomlyói Mária-kegyhely pünkösd vigíliáján tartott hagyományos zarándoklata alkalmából tanúságot kívánok tenni az erdélyi nép évszázados h ségér l az evangéliumhoz. Ezt a népet az a számos hív képviseli, akik Sz z Mária lábaihoz érkeztek, hogy újra meger sítsék odaadásukat Krisztus iránt” - üzeni a Szentatya, aki levelében úgy fogalmazott: lelkileg egyesülök a hitben való találkozásotokkal, buzdítalak benneteket, hogy rizzétek meg elevenen közösségeitekben a Boldogságos Sz z odaadó tiszteletét, és gyakoroljátok ennek érdekében a rózsafüzér végzésének hagyományát. A csíksomlyói Mária-kegyhely azon a földön áll, amelyet úgy ismernek, mint a Sz zanya virágoskertjét, a Szent Sz z eszközölje ki mindnyájatok számára b ségesen a szeretetet, az örömet, a békességet, a türelmet, a kedvességet, a jóságot, a h séget, a szelídséget, az önmegtartoztatást - áll az apostoli áldásban, mely kelt a Vatikánban pünkösd ünnepének vigíliáján.

Erd Péter Esztergom-budapesti érsek a Mária-kultuszról szólva elmondta, Mária mennybemenetele azt jelenti a számunkra, hogy mi is az örök életre, az örök boldogságra, testünk feltámadására vagyunk hivatottak minden földi szenvedés, minden halál, minden keser és kilátástalan látszat ellenére. Erd Péter szerint „az emberi történelem útján kell végigjárjuk földi életünket, itt kell gondolkodnunk, tanulnunk, egymást szeretnünk, embertársunk javát szolgálunk, és Istent dics ítenünk”. Gondolkodni pedig szavakban és fogalmakban lehet igazán, anyanyelvünk hosszú nemzedékek tapasztalatát, szépség iránti érzékét hordozza - mondta a bíboros, majd hozzátette: még a nyelveken és az egyes népek kultúráján belül is különös értéke van a nyelvjárásoknak, az egyes vidékek, tájegységek szokásainak és kultúrájának, ezek együtt teszik elevenné és er ssé a népek életét. Ha egy vidék sajátos kultúrájának fénye, nyelvjárásának zamata elvész, az egész nemzet lesz szegényebb - véli a bíboros-prímás. Az államok feladata, hogy a területükön él emberek alapvet jogait biztosítsák - jelentette ki az egyházi méltóság, majd folytatva a gondolatot, hozzátette: mivel a mai államok jelent s részében nemzeti kisebbségek is élnek, az emberséges életfeltételek megteremtése a kisebbségek számára a felel s vezet k fontos erkölcsi kötelessége, de akár a többséghez, akár a kisebbséghez tartozunk, az összes emberekre jellemz közös értékeket mindig nagyra kell becsülnünk.

Népünk azonosságának, méltóságának, katolikus hitéhez való ragaszkodásának, a Sz zanya iránti bizalmának és tiszteletének hirdete je illetve tanúbizonysága ez a világhír csíksomlyói búcsú - mondta a bíboros, aki ünnepi szent beszédében kijelentette: „Nagy a reménységünk a nemzetek közötti megbékélésre az egységesül Európában, mert az Unióban mind a türelem, mind az azonosság tisztelete otthonos. A személyi, vallási, nemzeti azonosság értékeit egymásban, és önmagunkban fel kell ismernünk és tisztelnünk kell. szintén reméljük, hogy hamarosan Románia is az Unió tagjává válik, de persze mindnyájan tudjuk, az Európai Unió távolról sem a mennyország - mondta Erd Péter, majd szólt a család összetartásáról, a gyermekvállalás fontosságáról, a szenved és beteg emberek megsegítésér l. A bíboros egy közel félévszázaddal ezel tt megjelent amerikai magyar újságból idézte a székely rózsafüzért, ezt az imát a világosság rózsafüzére néven II. János Pál pápa apostoli levelében az egész világegyház számára bevezette.

Boldogságos Sz zanya, örömknek oka, magyarok nagyasszonya, Európa népeinek édesanyja és pártfogója kérd szent fiadat adjon nekünk reménységet, kiengesztelodést, felekezeti és nyelvi, határokon túlra is kiáradó testvéri szeretetet, hogy tudjunk emelt f vel és nyitott szívvel katolikusok lenni, itt, a Kissomlyó hegy körül és szerte a világban - zárta ünnepi beszédét Erd Péter bíboros, prímás, Esztergom-budapesti érseke.

A csíksomlyói pünkösdi búcsú a magyar és a székely himnusz, valamint a Boldog asszony anyánk kezdet Mária-ének – amely csángó himnuszként is ismert – eléneklésével zárult.

FORRÁS: erdely.com

OSWALD SPENGLER

A Nyugat alkonya

(Cseitei Dezső - Juhász Anikó)

... Spengler fő művében egy olyan organikus történelemfilozófiát dolgozott ki, amely egyrészt felhagy a világtörténelem - mint olyan - koncepciójával, másrészt pedig elveti az európai történelem klasszikus, "ókor-középkor-újkor" tagolását; ehelyett a történelem legfőbb intelligibilis egysége a kultúra lesz, melyből szám szerint nyolcat különböztet meg (kínai, indiai, babiloni, egyiptomi, mexikói, antik, arab és nyugati). Egy-egy kultúra hozzávetőleges időtartama ezer esztendő, s a beléjük kódolt, nagyjából azonos életpályából adódóan a lineáris kronológiai időtől független "egyidejűségek" állapíthatók meg közöttük.

A kultúra késői fázisát Spengler civilizációnak nevezi, amely a hanyatlás, majd pedig a pusztulás felé tart. A Faustinak nevezett nyugati kultúra ebbe a stádiumba a 19. század folyamán került.

Elméletének alátámasztása végett Spengler el szeretettel fordult a művészetekhez - nem véletlenül, hiszen a műalkotások, az egyes művészeti korszakok és stílusáramlatok elemzése viszonylag tág interpretációs szabadságot enged meg. A művészeteket olyan szimbólumoknak fogta fel, melyek a maguk sorsszerűségében egy-egy kultúra legmélyebb metafizikai üzenetét a leghívebben fejezik ki.

Igy pl. az apollóninak nevezett antik kultúrában a szobrászat töltötte be a paradigmátikus funkciót, a faustiban viszont a hangszereszene.

Bár Spengler koncepciója kezdett fogva roppant ambivalens visszhangot váltott ki, s a műreceptiótörténete hosszú időn át a maradéktalan elfogadás és a kategorikus elutasítás szélsőségei között mozgott, az elmélet, s még inkább a módszer tekintetében néhány olyan összetevőre bukkanhatunk, amelyek - legalábbis a mű megszületésének idején - termékeny újdonságnak számítottak, s érvényességüket mindmáig megőrizték.

Ezek közül most kettőt emelnék ki.

Az egyik az, hogy Spengler felhagy azzal a szemlélettel, amely egy önmagáért való, ezoterikus világnak tekinti a művészetek birodalmát, ehelyett a kultúra egységes formanyelvének olyan szegmensévé teszi, amely nemcsak a szellemi szféra egyes területeivel állítható párhuzamba, mint pl. a filozófiával vagy a vallással - ez utóbbi felbukkan már Hegel történelemfilozófiájában is -, hanem a hitelélet, a haditechnika, a diplomáciatörténet stb. területeivel is.

Ebben az eljárásban mutatkozik meg Spengler igazi - analógia teremtő - tehetsége; az analógiák olykor ugyan kétkedéssel is eltölthetnek bennünket, meghökkent és láttató erejük révén azonban még ma is elgondolkodásra készítenek.

A másik nívó: organikus totalitásként való össz-szemlélete az egyes művészeti ágaknak, melyeknek fejlődése és hanyatlása nem egy atlétikai futópálya egymástól elkülönített szektoraiban megy végbe, hanem egymással szoros összefüggésben, egy szimfóniához hasonlóan, melyben az alapmotívum és a dallam más és más hangszereken szólal meg és hal el.

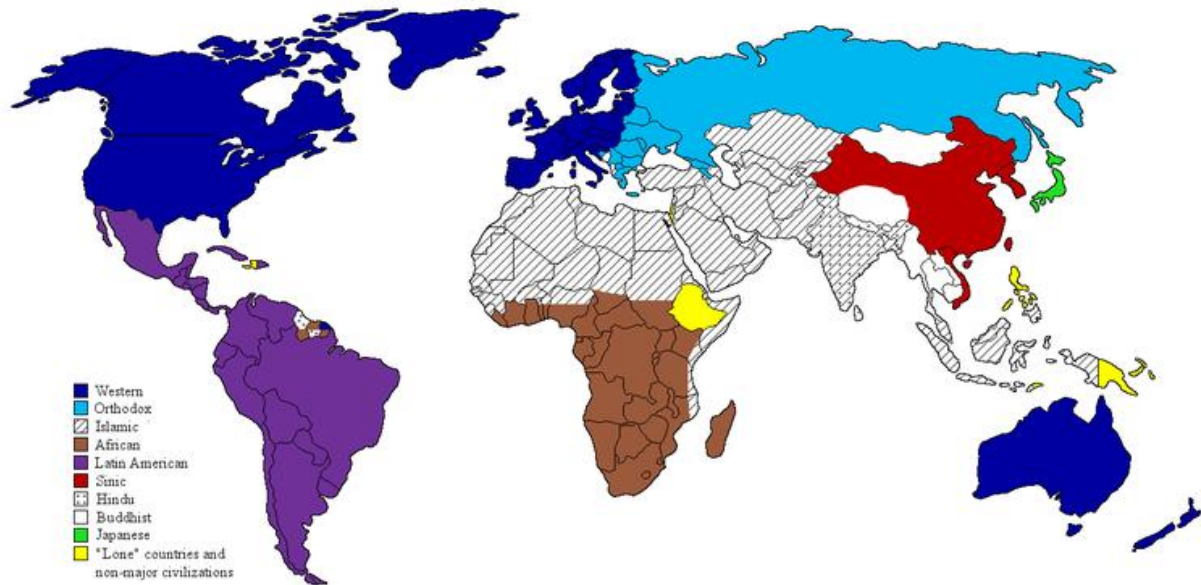
...Münchenben élt, s a 20. századi, modern "izmusok" megszületésével szinte egy időben alkotott, mennyire elutasító volt a modern művészetek produktumaival szemben. Magatartása többféleképpen értelmezhető. Vagy úgy, hogy konzervatív beállítottságú, csakis a "klasszika" megállapodott, stabil kánonjának befogadására képes ember volt (ennek kicsi a valószínűsége), vagy úgy, hogy Spengler saját dogmatikus rendszerének vált foglyává, s még ott sem volt hajlandó valamiféle fejlődést elismerni, ahol pedig az kézenfekvő lett volna (ez már valószínűbb), vagy pedig úgy, hogy rendszerét teljesen függetlenül a kortárs, modern - s a még később megformálódó - művészeteket értéktelen kacatnak tartotta (ez a legvalószínűbb). (v.ö.: Szürrealizmus, Bauhaus, Expresszionizmus, Dadaizmus, Kubizmus, Konstruktivizmus, Pop-art, Hiperrealizmus, Art Deco, Dadaizmus, Happening, Minimal art, Art brut, Assemblage, Nouveau réalisme, Op-art, Konceptualizmus, Retro stb.)

A mű megjelenése óta több mint háromnegyed évszázad telt el. Hogy kultúrák, civilizációk, ill. az értékek vonatkozásában mi az igazán idotállóan útmutató, s hogy Goethe szavaival élve "az égbolt önmagát ezerre váltva" hogyan "simítja szorosán egymáshoz arcait", annak mérlegre tévése egyike legelévülhetetlenebb feladatainknak. Spengler legalább megkísérelte saját korában meglátni az összes többit.

Szeged, 1994 májusában

A civilizációk összecsapása és a világrend átalakulása 1996

Clash of Civilizations map.png

A civilizációk összecsapása és a világrend átalakulása

A civilizációk összecsapása és a világrend átalakulása Samuel P. Huntington könyve. 1996-ban jelent meg, a *Foreign Affairs* című nemzetközi kapcsolatokkal foglalkozó amerikai lapban 1993-ban publikált hasonló nevű, óriási vihart kavart cikkének kifejtéseként. A könyv - miként a cikk is - a hidegháború utáni politikai, ideológiai helyzetet elemzi. Az eredeti publikáció Francis Fukuyama *A történelem vége és az utolsó ember* c. 1992-ben megjelent könyvére adott reakció, „kvázi-kritika” volt.

A könyv lényeges elemei

Megállapításai

A hidegháború utáni világ szabályait a kulturális identitások adják.

- Az emberek a politikát nemcsak érdekeik elmozdítására, hanem saját identitásuk meghatározására is használják.
- A világpolitika fő szereplői továbbra is a nemzetállamok, melyek már civilizációk szerint tömörülnek.

Alaptézisei

A civilizációk halandók, és ki vannak téve a változásnak.

- Globális civilizáció nem fog kialakulni!
- A modernizáció nem eredményez „nyugatiasodást”.

További 5 f tézise

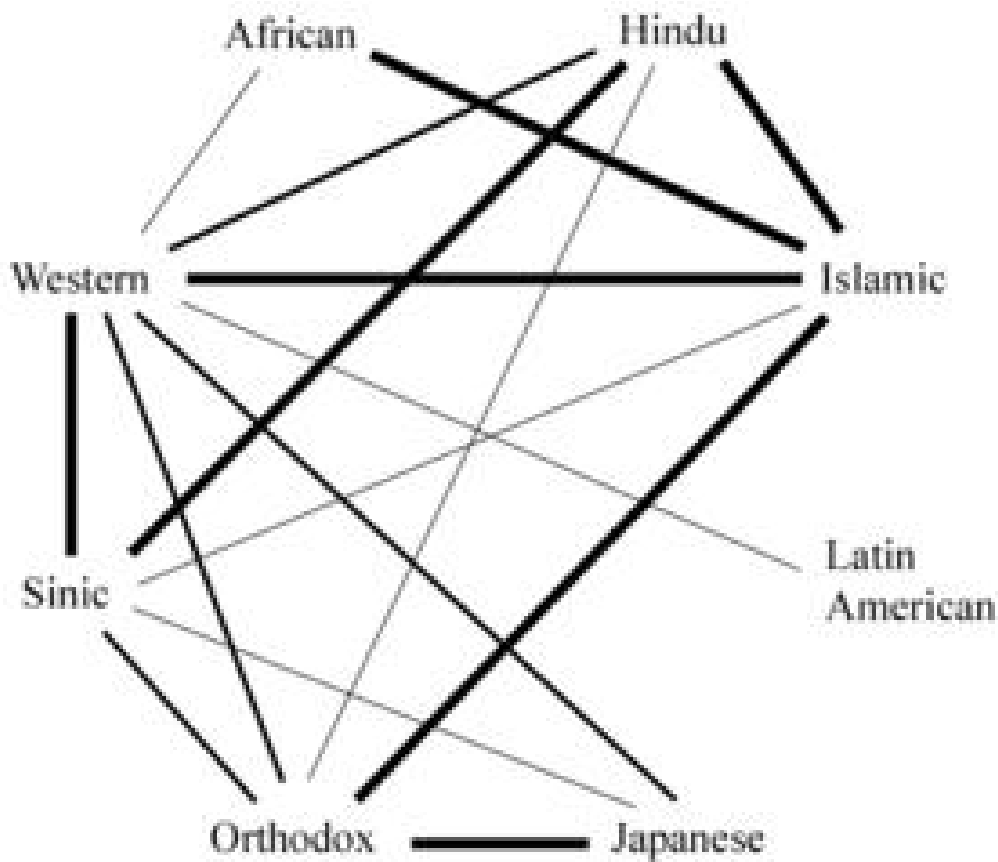
- A mai világ sokoldalú és sokpólusú.
- Jelenleg a civilizációk közötti er egyensúly módosulása zajlik.
- Új, a civilizációkon alapuló világrend alakul ki.
- A Nyugat mindinkább konfliktusba kerül más civilizációkkal.
- El kell fogadni, hogy a nyugati civilizáció nem egyetemes, megújulása államainak összefogásán múlik.

Huntington nézete szerint a politikai ideológiák civilizációkon belüli összecsapását felváltja a vallás és a kultúra civilizációk közötti összecsapása.

Huntington civilizáció alatt a legmagasabb kulturális csoportosulás, a kulturális identitás legtagabb szintjét érti, ez alapján 8 civilizációt különböztet meg, melyek határvonala nem mindig követi az országhatárokat:

1. *Kínai (Sinic)* – Kína, Vietnam, Korea, Tajvan, Szingapúr, illetve a kínai diaszpórák f leg Ázsiában
2. *Buddhista* – Arunácsal Pradés, Nepál egyes részei, Bhután, Szibéria egyes részei, Kalmukföld, Mianmar, Thaiföld, Laosz, Kambodzsa és Tibet - noha kulturálisan külön entitásként kezeli, Huntington szerint nemzetközi értelemben nem alkotnak egy „nagy” civilizációt
3. *Japán* (egymagában, mint a nyugati és a kínai keveréke)
4. *Hindu* – India, Nepál részei, és a hindu diaszpórák szerte a világban)
5. *Iszlám* – A muszlim országok, valamint Albánia, Bosznia-Hercegovina és Kelet-India
6. *Ortodox kereszténység* – Oroszország, Görögország, Kelet-Ukrajna, ill. más, ortodox vallású területek
7. *Nyugati kereszténység* – Európa, a „nyugati keresztény” egykori szovjet tagköztársaságok, USA, Canada, Ausztrália, Új-Zéland
8. *Latin-Amerika* – Közép- és Dél-Amerika országai
9. *Az Afrikai, vagy Szub-Szaharai* (a Szaharától délre) civilizáció – egy lehetséges 8. civilizáció, mely még nem létezik, de kialakulása valószínűsíthető
10. Több állam két civilizáció között ingadozik, vagy épp „civilizációt vált”, ezeket Huntington külön kategóriába („magányos államok”) sorolja. Ilyen Törökország, Haiti, a Karib-tengeri volt brit gyarmatok illetve Etiópia. Izrael is külön sorolható, de borzasztóan közel a Nyugati civilizációhoz.

"Emerging alignments" of civilizations, per Samuel Huntington's theory in *The Clash of Civilizations* (1996)

Greater line thickness represents more conflict in the civilizational relationship.

Civilizációk közötti kapcsolatok

Az ábra a civilizációk közötti kapcsolatot jelzi, minél vastagabb a vonal, annál nagyobb az ellentét

- Tagállamok
- Magállamok (a domináns állam, nem minden civilizációban)
- Hasadó államok (melyeken keresztülhalad egy civilizációs határvonal, például Ukrajna)
- Magányos államok (például Japán, Haiti)
- Elszakadó államok (civilizációt váltó államok, például Törökország – Iszlámból Nyugatiba, majd vissza?)

A pólusok a magállamok lesznek, a globális érdekeltség helyét a befolyásolási szférák világa veszi át.

- A Nyugat körülhatárolása
- Oroszország és „közelkülföldje”
- Nagy-Kína és érdekszférája
- Iszlám
 - A külső és belső konfliktusaiban jelentős szerepet játszik a magállam hiánya
 - Több hatalmi központ (például Szaúd-Arábia, Irán, Algéria) melyek versengenek egymással
 - Problémás állami legitimitás – az országhatárok az egykori gyarmatok határai
 - A törzs iránti lojalitás az állam iránti lojalitás felett áll, az állam másodlagos

- Potenciális fegyveres összecsapás az Iszlám határai mentén várható (Tapasztaljuk: Líbia, Szíria, Jemen, az Arab tavasz?)

Találkozások (ókor, középkor, például Marco Polo)

- Hatás (a Nyugat felmelkedése, dominanciája – a késő középkortól az 1980-as, 1990-es évekig)
- Kölcsönhatás (a Nyugat elleni lázadás, minden eddigénél szorosabb kapcsolatok, a Nyugat egy lesz a sok közül – jelenkor)

- Az egy civilizációra épülő nemzetközi szervezetek a legsikeresebbek.

- Az 1980-as, 1990-es években a nem nyugati világban az áshonos kultúrák újjáéledése figyelhető meg.

- Az 1990-es évek elejének identitásválsága után a civilizációk új rendje alakul ki.

- N a kulturális azonosulás fontossága.

- Régi, keleti konfliktusok élednek újjá.

La revanche du Dieu

„Isten revansa”, a régi vallások újjáéledése (az 1970-es évek közepétől folyamatosan)

- Okai: modernizáció és városiasodás
- Bázisa: a fiatal városi középosztály (Európában főleg második generációs bevándorlók)
- Funkciója: az identitás újjáépítése, a külföldi dominancia elutasítása

Ázsiai öntudatosodás, iszlám újjászületése

- A modern elfogadása, de a Nyugat elvetése
- Új vallási elkötelezettség a protestáns reformáció analógiájára
- A liberális demokrácia nem képes gyökeret verni
- Az olajárrobbanás és a népességrobbanás nagy szerepet játszik benne

Az összecsapásokban részt vevő civilizációk típusai

Univerzalista Nyugat (gazdasági, politikai befolyás inkább, mint katonai beavatkozás)
Agresszív civilizációk: Iszlám, Kína

Gyenge civilizációk: Latin Amerika, Afrika

Inga civilizációk (hová tartozik?): India (Hindu-Nyugat, India ma nyugati típusú demokrácia)

Oroszország (Nyugathoz tartozik – Nagy Péter nyomán-
vagy különálló, Ortodox?)

Japán (egyedi vagy a Kínai része?)

Törökország

- "Fegyverkezés és visszaszorítás" (Nyugat fegyvereivel fenyeget, visszaszorítja a többi)
- Megváltozik az emberi jogok helyzete. "Emberjogi imperializmus" (Nyugat ráerőlteti az értékeit a többire)
- Demokrácia helyzete is megváltozik. (Demokrácia-paradoxon)
- A hasadó társadalmak veszélye (amely országokban 2 civilizáció határa fut, például Ukrajna, Románia)

Összecsapások

- A konfliktusok szerkezete megváltozik

- **Új "hidegháborúk"**: törésvonal konfliktusok és a mag-államok közti konfliktusok
 - Iszlám és Nyugat 1979 óta tartó "kvázi-háborúja" (terrorizmus és ellencsapások)
 - Ázsia fejlődése, mint konfliktusforrás (demokratizálódás esélye itt a legnagyobb)
- **Átmeneti háborúk**
 - Afganisztán szovjet megszállása (1979-1989) (Ortodox-Iszlám, Bin-Laden felszabadító seregét a Nyugat támogatja)
 - Első öbölháború (1991) (az első, tisztán az anyagi erőforrások birtoklása miatt kitört háború)
 - Második öbölháború (2003) (mindkettő Nyugat és Iszlám összecsapása)
- **Törésvonal menti háborúk** (például Palesztin kérdés, Mindanao, stb.)
- Identitásban gyökereznek
- Elhúzódó, kiszámíthatatlan, véres konfliktusok
- más közösségi háborúkkal szemben nagyobb a vallás jelentősége és az eskaláció veszélye

Jelenkori események

A következő események a civilizációk összecsapásának lehetséges bizonyítékai (A könyv megjelenése -1996- utáni történések)

- A második intifáda vagyis az újra er szakossá vált palesztin-izraeli konfliktus (2000 óta)
- A szeptember 11-ei terrortámadás (2001)
- Az iraki háború (2003 óta)
- A madridi vonatrobbanás (2004. március 11.)
- A londoni öngyilkos merényletek (2005. július 7.)
- A franciaországi zavargások (2005)
- A sydneyi zavargások (2005. december 11–december 15.)
- A Jyllands-Posten Mohamed-karikatúra-botránya, és az ebb l keletkez zavargások (2006 eleje)
- Iráni atomvita (napjainkban)
- Torontói rajtaütés (17 feltételezett terrorista letartóztatása egyidej leg a város több pontján – 2006. június 3.)
- Különböz külföldiellenes (turisták ellen elkövetett) robbantások (Dahab, Bali, Sharm el-Sejk stb.)
- Lybia (ezt én soroltam ide Huntington után szabadon)
- Az arab tavasz (ezt is)

A Nyugat fennmaradásának feltételei Huntington szerint

A helyzet felismerésén túl

Le kell számolni a régi intézményrendszerekkel

Fel kell adni a Nyugat univerzalizmusának illúzióját

Egyediségének meg rzésére kell fektetnie a hangsúlyt

Önmegtartóztatást kell gyakorolnia (nem beleavatkozni más civilizációk bels konfliktusaiba)

Konfliktuskezelés közös közvetítés útján (más civilizációkkal)

Nemzetközi intézményeket (például ENSZ BT) az új rendnek megfelel en kell átalakítani

Kritikák

A könyvnek szinte minden pontját rengeteg kritika érte, messze a legtöbb vitát a különböző népek különböző civilizációkba való besorolása generálta, példának a vietnami hadsereget, mely első sorban Kína esetleges támadását hivatott kivédeni, illetve a muszlim világ megosztottságát, a kurdok, arabok, Irán, a törökök, pakisztániak, indonézek egymástól gyökeresen eltérő világfelfogását hozva fel. Továbbá bírálták, hogy Japán miért képvisel külön kultúrát, valamint hogy bizonyos szegmenseket kihagy a felosztásból, például a nyugati és az ortodox világ határvonala nem veszi figyelembe a nem vallási tényezőket, mint a kommunizmus utóhatásait, vagy az egyes államok gazdasági, fejlettségi szintjét, illetve az országhatárokat, például Indiát három civilizáció (hindu, iszlám, buddhista) között osztja fel, két civilizáció között ingadozik, mint Izrael, közel a Nyugati civilizációhoz (Huntington után szabadon), szinte minden civilizációra, és konfliktusra befolyást gyakorol, nemzetközi kapcsolatrendszerét, globális hálózatát felhasználva.

Huntington a politikai korrektség igényét a témában nem mindig vette figyelembe, főleg az iszlámmal szemben.

Avraham Burg: (2010. január 8.)

Izrael az egész világ problémáinak a mikrokozmosza, hiszen ami itt végbemegy, az tükrözi azokat a folyamatokat, amelyek a világot jellemzik. A múlt évezred végén Samuel Huntington figyelmeztetett a civilizációk összeütközésének a veszélyére. Előre látta, hogy vége az államok közötti konfliktusok korának.

A jövő összeesapásai hitek és kultúrák miatt kezdődnek majd el, és az első elkerülhetetlen háború a demokratikus-keresztény nyugat és a feljövőben lévő és radikalizálódó iszlám között fog majd kitörni.

Én a magam részéről nem fogadom el azt a módot, ahogyan Huntington felosztja a világot. Szerintem a civilizációk összeütközése a szemünk előtt folyik, de népeket, társadalmakat és hiteket ível át. Titánok harca a demokratikus civilizáció állampolgárai és versenytársaik között, akik egy teokratikus civilizáció követői. Ez a konfliktus ott forrong a judaizmuson, a kereszténységen és az iszlámon belül. Mostantól azt mondhatjuk, hogy a küzdelem nem keresztények és muzulmánok között, és nem zsidók és fundamentalista mohamedánok között zajlik.

Az egyik oldalon ott vannak a szélsőségesek, teokraták és fundamentalisták, szövetkezve némely hasonszór kereszténnyel és muzulmánokkal, a másik oldalon pedig ott vannak a demokraták, legyenek zsidók, keresztények, vagy muzulmánok. Korunk meghatározó eseményei nem a zsidók és a keresztények között zajlanak le. A konfliktusok kirobbantói a különböző vallású fanatikusok, akik elutasítják az egyetemes humanizmus, a születéstől kezdve nekünk járó alapvető szabadságjogok alapelveit. Vadul és fanatikusán küzdenek a demokratikus, nyitott és pluralista társadalom ellen.

Yoshiro Francis Fukuyama (Chicago, Illinois, USA, 1952. október 27.) amerikai filozófus, politikai közgazdász és író.

Nézetei, munkássága:

Korábban neokonzervatívnek tekintett gondolkodó, aki támogatta az amerikai erőfeszítéseket az iraki diktátor Szaddám Huszein eltávolítására, később azonban eltávolodott az amerikai neokonzervatív irányzattól, amely szerinte túl militaristává és erőszakossá vált.

Jelenleg a nemzetközi politikai gazdaságtan professzora.

Írása:

Máig leghíresebb műve 1992-ben megjelent, *A történelem vége és az utolsó ember* (eredeti angol nyelvű címén *The End of History and the Last Man* - című könyve, amely 1989-ben megjelent *A történelem vége?* című esszéjét fejtik ki bennében).

A nagy sajtónyilvánosságot kiváltó vitákat kavart *A történelem vége?* című esszéje, majd könyve, amelyben a kommunista rendszerek összeomlását követően azt állította, hogy a történelmi haladás, mint ideológiák közötti harc tulajdonképpen véget ért, és a hidegháború időszakában, a berlini Fal lebontása után a világban a liberális demokrácia uralmának kora következik, a politika és gazdasági liberalizmus elkerülhetetlen győzelmével.

Erre érkezett, mintegy válaszként Samuel P. Huntington nagy vihart kavart 1993-as cikke a *Foreign Affairs* c. szaklapban a civilizációk összezsugorításáról, melyet később könyv formájában is megjelentetett (a cikkben még kérdésként feltéve, a könyvben viszont már „tényként” állítva). Huntington szerint a hidegháború végeztével az államok immár nem (politikai) ideológiák alapján fognak szembenállni egymással, hanem kulturális, civilizációs alapon, melyben a liberális demokrácia (a „nyugati civilizáció”) csak egy lesz a sok közül és nem is a legerősebb.

Idő közben Fukuyama nézetei jelentősen változtak. Pl. szerinte a pénzügyi világválság kialakulása, melyet amerikai bankvilág idézett elő, nem oldható meg ugyanazok irányításával, akik előidézték, csak elodázzák azt az általuk létrehozott globális szervezetek útján. (IMF, FED, WTO, stb). A válság várhatóan továbbmélyül, súlyosbodik. Ezt állítja Soros is, szerinte elkésették és nem hatékonyak a válság elodázására hozott intézkedések.

Véleményem: ez utóbbiakkal – a pénzügyi világválság nem oldható meg ugyanazok irányításával, akik azt előidézték - és Huntington eszmevilágával megegyezik, bár az utóbbi két évtized eseményeinek ismeretében mindez továbbfejleszthető lehetne.

A MEGLÁTÁS, TÉZISEK:

1. A tudás és a technika szétáramlása folyik a világban a 20.-ik, 21.-ik században, a globális és technikai erőforrások - egyre kevésbé korlátozhatóan megszerzhetők, hozzáférhetők eszközeinek (pénzügyi, informatikai, vállalkozási, szállítási stb) - birtoklása mellett.

2. Az egyes kultúrák erőviszonyainak átrendeződése tapasztalható a tudás, a technika és természeti erőforrások (pl: szénhidrogének) birtoklása és hasznosításának, érvényesítésének megtanulása folytán.

3. Az erőforrások birtoklási dominanciáinak nyomán a térségek, régiók befolyásolásának átrendeződése bontakozik ki a kultúrák megváltozott erőviszonyainak megfelelően.

4. A politikai dominanciák megváltozása tapasztalható, a feltörekvő és az erőforrások, valamint a megszerzett, vagy megvásárolt tudás birtokába jutó kultúrák javára, a régiók magállamainak javára.

5. Az USA, EU, és Izrael u.n. nyugati kulturális és gazdasági hegemoniájának elszigetelődése, leépülése következhet be, a tudomány és technológia nemzetközivé válása mellett, és a vesztesre álló iraki, afganisztáni kalandok, a hasonló, vagy még nagyobb fiaskót kiváltható, egyelőre Iránt és Izraelt? fenyegető atomfegyverkezés nyomán.

Ennek bevetéséhez sem az orosz medve, sem Ázsia - nem partner, és kétséges az USA szándéka e téren. Ettől függetlenül is a fenti hegemoniavesztés elkerülhetetlennek látszik.

6. Az orosz medve, - Gorbacsov és Jelcin (Isten nyugosztalja) érdemeként - rendkívüli technikai keerejének és belpolitikai elnöki hatalomkoncentrációjának felhasználásával lebukította a Kommunista Pártot, majd a nagytechnika-lobbit pedig - Jelcin hagyatékeként - Putyin bukította le zseniális módon.

Az orosz állam újra világhatalmi tényezővé válik, nem kis gondot okozva a nyugati hegemoniának. (Ne feledjük a keleti kereszténységet, és a cári hagyományokat, melyeket Jelcin megglepő módon ismét rangjára emelt.)

7. A demográfiai robbanás hatása csak ideig-óráig tartóztatható fel, és ez hosszabb távon a feltörekvő kultúráknak kedvez, a megnövekedett népességet nem lehet mesterséges eszközökkel visszatartani a térségtől, és az ismeretek, a technológia, a tudás megszerzésétől. Egy jó ideig a migráns nép-csoportok, azok második generációjának érdekérvényesítése, - illetve annak egyik módja - a terrorizmus lehet, ami ellen a Bush-féle antiterrorista koncepció rossz tanácsadóktól származhat, hallgatott volna inkább Brzezinszkyre. (Az iszlám világgal inkább a viszonyok normalizálása volna kívánatos.)

8. A világhatalmi térkép átrajzolódik, mert például a fent említett nyugati hegemonia fokozatosan elveszti befolyását a mostohagyerekként kezelt, és bajaiban rendre sorsára-hagyott Afrika népei felett, ott Ázsia (Kína) veszi át a kezdeményezést, mert a támogatásokhoz, beruházásokhoz nem követel ideológiai feltételeket, hatalma javára. Latinamerika, most már Kuba orientációja is egy USA-tól független, Ázsia - párti pályára és piac felé irányul, még ha egy populista indián népvész szavára is.

9. Japán a közelmúlt történelmi tapasztalatai szerint mindig az erősebbnek bizonyuló világhatalmi tényező felé fordult, és ez ma már Kína, ezt észre kell venni, és erre fordult Tajwan is (vállalatoként döntő hányada népi kínai beruházás, és fordítva), és Szingapúr, meg Tajföld is, a többi tigrisről nem is szólva. Észak-Korea is csak látszólag pukkedlizik az USA-nak, azt lesi, mit mond a nagy szomszéd.

10. Ezek után jogosan felmerül a kérdés, látva a világtendenciákat, mit tegyünk, mit tehetünk mi, ha meg akarjuk őrizni magunkat, gyermekeinket, nemzetünket holnapra, holnaputánra is? Ezt majd az ezt követő TÉZISEKBEN próbálom kifejtetni.

Budapest, 2007.04.24

Podmaniczky Miklós

A tézisek továbbfolytatása (Még mindig a nemzetközi tényezőkről.)

11. Az u.n. nyugati kultúr-civilizáció (USA, EU, Izrael) ott követte el a legnagyobb hibát, mondható a bűnt, hogy a gazdasági, pénzügyi, katonai, stb., fölényének birtokában nem arra törekedett elsősorban, hogy megfelelő segítséget, támogatást nyújtson az erre váró, erre rászoruló harmadik világbeli és ázsiai népeknek, akik erre számítottak, hanem - nem vállalva az ezzel járó áldozatot, kockázatot, - saját, rövid távú hasznát, vélt biztonságát érdekében ellenségképet kreált, és ellenségérzetet idézett el a csalódott népek, etnikumok, törzsek körében, a Nyugattal szemben.

12. Ennek kialakulásáért elsősorban Izrael és az nemzetközi befolyásáért felelős tényezők – IMF, Világbank, WTO, és feltehetően a titkosszolgálatok - a felelősök, e nélkül mindezen régiók a nyugat segítségére számítva, annak domináns befolyását megőrizve fejlődtek volna tovább.

Izrael lokális konfliktusa a palesztinokkal – egy egyoldalú, az arab szomszédállamokat figyelmen kívül hagyó döntéssel kiegészítve 1948-as államalapítással összefüggésben - izrael-izlám konfliktussá eszkalálódott, melyet Izraelnek sikerült izlám-nyugat konfliktussá kiszélesítenie, olyan népekkel, nemzetekkel, akik, amelyek többmillió izlám érzelmű, származású népcsoporttal, azok második generáció-jával élnek ma már együtt.

13. A közel kétmilliárdos izlám világ, a „sikerrel megghiúsított” Egyiptom- Szíria államszövetség és Szaddam Husszein Bath – párt integrációjának erőszakos megbuktatása után most Iránra kezd tekinteni, mint „mag államra”, újra feladja a nyomatékos kérdést a nyugatnak, kinek a tanácsára hallgasson: Izraelnek (atomcsapás), oroszoknak (tárgyalás), Ázsiának (nem tudom micsoda), EU-nak, aki egyebek közt a Nabuko tervben részben Irántól reméli a földgázt, olajat, ... stb.

Az izlám szellemiség törökországi erőszövedése kontradiktumba kerülhet Törökország EU integrációjával, pedig éppen ezért nem szerepelhet a kereszténység deklarálása az EU alkotmányban, - azoknak helyeslésével, akik a sékelt évek óta EU-ra cserélnék, mielőtt Európába kell költözniük...

2007. május

Podmaniczky Miklós

U.I.: A fenti gondolatok egyik forrását Samuel P. Huntington: A civilizációk összecsapása c.- könyve adja.

Tárgyban figyelemreméltó olvasmány még a Durban WCAR konferencia „botrányosnak” mondott jegyzőkönyveinek angol forrású elemzése, számos, ma is aktuális megállapításával. (Fordító: LÁNYI ESZTER 2004.05.04, 2001. IV. forrásmegjelölés)

Perkins: Egy gazdasági bérgyilkos vallomása. 2006.

Fordította: Deák Éva

Értékelések a m r l:

“Ugyan, ez csak egyszer összeesküvés-elmélet” - intik le gyakorta fölényesen és megbélyegező hangszúllyal mindazokat, akik nem zengik szüntelenül a globalizáció dicséretét, esetleg fenntartással vannak iránta, s t akár még óvatos kritikával is próbálkoznak. A könyv, amelyet most kezében tart a nyájas olvasó, feltételezhetően kissé módosíthatja majd az önmagát apologetikus önbemutatása során, félrevezető módon “globalizációnak” nevező jelenséghalmazról szóló, eltorzított diskurzust. John Perkins ugyanis nem egyszerűen hipotéziseket fogalmaz meg, amelyek akár összeesküvés-elméletként is értelmezhetőek lennének, hanem az derül ki a m fáját tekintve nehezen besorolható, megrendítő és izgalmas m véb l, hogy a „globalizáció” lényege az összeesküvés. Ráadásul olyan gátlástalan, cinikus és pusztító erők összeesküvése, amelyek most már közvetlenül fenyegetik létében az egész emberiséget. A szemünk láttára bontakozik ki a sötétben kavargó, örvénylő mélység, amelyb l a szerző csodával határos módon nemcsak hogy élve került ki, de sodró lendület „krimijében” képes volt drámai tapasztalatait is megosztani az olvasókkal. Így aztán a globalizáció urainak liberalizációra, deregulációra és privatizációra ösztönző parancsa „belül l” lepleződik le, feltárva elttünk a rendszer m ködésének háttorzongató titkait.

Jó szívvel ajánlom e könyvet mindenkinek, akiben még van felelősségérzet az egyre fenyegetőbb közös jövőnk iránt, vagyis minden normális embernek.

Bogár László közgazdász

Eddig is sejtettük, hogy az államokat és a nagyvállalatokat nem szabad összekeverni a humanitárius és jótékony vállalkozásokkal. Az állam és a nagyvállalatok sokszor túlzottan meghitt – hivatalos és nem hivatalos – kapcsolatára már az 1950-es évek végén felhívta a világ figyelmét Dwight D. Eisenhower, amerikai elnök. Azóta számos szerző mélyítette el ismereteinket arról, hogy valójában milyen erők is mozgatják a világot. Közgazdászok, publicisták, a fejükre utólagosan hamut hintő politikusok (így például a könyvben is szereplő Robert McNamara) és még sokan mások próbálták az olvasó emberek szemét felnyitni – inkább kevesebb, mint több sikerrel.

John Perkins könyve a „megtértek” által írott, és Szent Ágoston óta szinte külön m fajjává vált m vek közé tartozik. Újdonságát és varázsát a magyar olvasóközönség számára a vallomás hitelessége adja, mert egy olyan ember tárja elénk a világot behálózó maffiaszerű politikai-gazdasági-katonai összefonódásokat, aki maga is aktív tagja volt ennek az informális és infernális szervezetnek. Perkins plasztikusan és személyes élményekkel érzékletesen ábrázolja az általa is szolgált erkölcstelen mechanizmust, és könyvét még vonzóbb olvasmánnyá teszi azzal, hogy beavat bennünket lelki vívódásaiba, amelyek bátor döntéséhez: kilépéséhez vezettek. Egy dolog azonban nem szabad, hogy megtévesszen bennünket. John Perkins végig az Egyesült Államokról beszél, de valójában az általa leírt immorális összefonódások a világon mindenhol végbementek – mindössze esetleg alacsonyabb szinten és határfokkal, mint a szuperhatalom Egyesült Államokban.

Magyarics Tamás egyetemi docens, ELTE Amerikanisztikai Tanszék

“Ez a könyv bombaként hatott. Ritka eset, mikor imperialista kormányzati-nagyvállalati rendszerünk egyik bels embere tárja fel nyíltan a hálózat m ködését. Nagy áttekintésr l és erkölcsi bátorságról tanúskodó munka.”

John E. Mack, a Harvard egyetem professzora, Pulitzer-díjas író

“John Perkins úgy mondja el hátborzongató és megvilágosító erej személyes történetét, hogy a bennfentes néz pontját remekül ötvözi egy Graham Green-krimi izgalmas feszültségével. Nevükön nevezi a dolgokat és az embereket, feltárja az eddig csak sejtett összefüggéseket az amerikai birodalom és a nagyvállalati globalizáció között.”

David Korten, a T és társaságok világhuralma cím könyv szerz je

“John Perkins olyan könyvet írt, amely megrendíti az ember hitét a fennálló gazdasági rendszer etikusságában. Válságos id ben élünk; világosan meg kell értenünk, milyen árat fizetünk az el nyösnek t n “szabad” piacért. Perkins története rendkívüli.”

Jim Garrison, a State of the World Forum (Világ Helyzete Fórum) elnöke, az Amerika, mint birodalom cím könyv szerz je

“A gazdasági bérgyilkosok jól fizetett szakemberek, akik dollármilliárdokat csálnak ki a világ országaitól. A Világbank, az USAID(Az Egyesült Államok Nemzetközi Fejlesztési Ügynöksége) és más külföldi „segélyszervezetek” pénzét a világ természeti er forrásait ellen rz nemzetközi nagyvállalatok és néhány gazdag család zsebeibe töltik. Eszközeik között meghamisított pénzügyi jelentések, manipulált választások, megvesztegetés, er szak, szex és gyilkosság is szerepel. A birodalmak létevel egyid s játékot znek, de ez a játék most, a globalizáció korában új és ijeszt méreteket öltött. Én tudom; én is gazdasági bérgyilkos voltam.”

John Perkins

www.gazdasagibergyilkos.hu

Némiképpen alátámasztja a téziseket, nem?

A Chomsky-tízparancsolat

A mai rövidposztban ismertetend alaptételek egy bizonyos Noam Chomsky nevéhez fűződnek, aki – a 84 éves korához képest elképesztő szellemi frissességgel téve tanúbizonyságot – a mai napig a híres MIT (Massachusetts Institute of Technology) nyelvészeti és filozófiai tanszékének rendszeres előadója. Hosszú és tartalmas élete során foglalkozott mindennel, ami nyelvészet, filozófia, médiaszociológia, tömeglélektan, de még a számítástechnikai programozás bizonyos területeibe is beleásta magát (ez utóbbit úgy hatvanöt évesen kezdte, tehát senki ne adja fel!).

Chomsky soha nem csinált titkot abból, hogy a liberális demokrata eszméket tartja magához a legközelebbieknek, s az anarcho-szindikalizmus egyes alapvetéseit is a magáévá tette (ami egy, a nyolcvanas éveiben járó egyetemi tanár esetében minimum respektet és csettintést érdemel...)

No de itt és most nem is az élettörténetéről akarok beszámolni, hanem arról a – tíz pontból álló – tételsorról, amit sokan Chomsky tízparancsolatának is neveznek, lévén hogy a Mester ezeken keresztül magyarázza a mindenkori politikai hatalom tömegeket manipuláló mesterkedéseinek természetrajzát. Az észavaival: ezek a hatalmi diverzió médiastratégiái.

Chomsky barátunk ezeket először úgy 25-30 évvel ezelőtt írta össze, amiből mindenki olyan következtetést von le, amilyet akar. Mindenesetre úgy vélem: ha tudjuk, hogy a Hatalom miben (és hogyan) mesterkedik, védettebbek vagyunk vele szemben. Már ha még tudunk gondolkozni és kételkedni...

Lássuk tehát, hogyan próbálja a hatalom maga alá gyűrni (az egyéneken keresztül) a társadalmat. Az alábbiak nem szó szerinti idézetek, hanem Chomsky egy-egy tételének kicsit zanzásított verziói.

1.) Az emberek agyát és figyelmét le kell foglalni másod- és harmadrangú problémákkal. Ennek érdekében figyelmüket el kell vonni a valós és súlyos szociális gondokról, mégpedig olyan hírekkel, amelyek társadalmi jelentősége kicsi ugyan, de érzelmileg erősen megérintik őket. Támaszkodjunk a bulvársajtóra, amely hűszolgánk lesz.

2.) A népnek úgy kell tekintenie politikai vezetőire, mint a nemzet megmentőire. Ennek érdekében (első sorban a média segítségével) hamis riasztások és nemlétező fenyegetések tömkelegét kell rájuk zúdítani, amelyek miatt aggódni, később szorongani kezd. Ha a szorongás elérte a kritikus szintet, lépj közbe és oldd meg a (máskülönben nemlétező, illetve általad gerjesztett) problémákat. Hálásak lesznek, s önmaguk fogják kérni szabadságjogaik csorbítását.

3.) A nemzetnek mindig készen kell lennie arra, hogy valami rosszabb következik. Ennek sulykolása érdekében használd fel a „fehér” propagandát (vagyis nyíltan a kormány irányítása alatt álló médiumokat), a „szürkét” (azokat a sajtótermékeket, amelyek csak részben állnak kormánybefolyás alatt), s a „feketét” (amelyekről senki sem gondolná, hogy valójában a hatalom szolgálatában állnak). Ezeknek karöltve azon kell munkálkodniuk, hogy egy olyan kormány képét vetítsék a lakosság szeme elé, amely minden erejével azon munkálkodik, hogy a jövőjét beárnyékoló sötét fellegek legalább egy részét elhessentse a nemzet feje felé. A kemény, megszorító intézkedéseket fokozatosan kell bevezetni, mert így az emberek hozzászoknak a rosszhoz, sőt: örülnek, hogy még mindig nem a legrosszabb következett be.

4.) A nemzetet meg kell győzni, hogy minden rossz, ami aktuálisan történik, az kizárólag azért van, hogy a szebb jövőt biztosítsuk számára. Vagy ha nem a számára, akkor a gyermekei számára. Az emberek reménytelenül idealisták és hiszékenyek: évszázadokon keresztül hajlandók benyelni és elfogadni ezt az érvet („majd a következő generációknak sokkal jobb lesz, nekünk ezért kell áldozatokat hoznunk”).

5.) Az embereket le kell szoktatni a gondolkodásról, s arról, hogy a történelemben felfedezzék az ok-okozati kapcsolatokat. Ennek érdekében a politikai vezetőknek egyszerre kell megfogalmazniuk üzeneteiket, már-már infantilis módon, minimális szókinccsel, rövid mondatokban. A hallgatóság ily módon megszokja a felületességet, naív lesz és hajlamos az információs bevetéseket elfogadására.

6.) Minden adandó alkalommal az emberek érzelmeire kell hatni, nem a racionális gondolkodásukra. Bátorítani kell mindenféle emocionális megnyilvánulást, mert az érzelmeket sokkal könnyebb manipulálni, mint a rációt.

7.) Az embereket a lehető legnagyobb tudatlanságban és minden véletlenségben kell tartani, mert így nem lesznek motiváltak magasabb ideálok és összetettebb tervek megvalósításában. Butítsd le az oktatásügyet, tedd korrupttá és hozd a mindenködésképtelenség küszöbére. Egy ilyen iskolarendszer a közvélemény manipulálásának ideális eszköze.

8.) A népet el kell zárni az objektív, korrekt és teljes tájékozódás/tájékoztatás minden forrásától. Ennek érdekében pénzügyileg támogatni kell azokat a médiumokat, amelyek butítják és félretájékoztatják az embereket, s gazdaságilag el kell lehetetleníteni azokat, amelyek ennek ellenkezőjét próbálják elérni.

9.) A nyájszellem erősítése prioritás! Az egyénben fel kell ébreszteni a szégyen- és tehetetlenség-érzetet, s választható (pontosabban választandó!) alternatívaként ezzel szembe kell állítani az igazodási, csatlakozási kényszert. Az egyéniségeket nélkülözni mindig könnyebb irányítani, ellenőrizni és befolyásolni.

10.) Mindent meg kell tenni az egyének megismerése érdekében. Ezt elérendő belső (és titkos) nyilvántartásokat kell felfektetni az egyén különféle (ízlelsbeli, politikai, ideológiai, viselkedési) preferenciáiról, opcióiról, egyszerűen teljes pszichológiájáról....Fel kell használni a társadalomtudományok (szociológia, lélektan, csoportképzés pszichológiája, stb.) legújabb vívmányait céljaink elérése érdekében, de ezeket a lépéseket legnagyobb titokban kell tartani.

A háttérhatalom (Illuminátusok és a többiek)

2001-

Ki, vajon merre focizik? S vajh, kik vannak a háttérben? Szerintem az alábbi részletekből kiderül -csak tudni kell a sor(s)ok között olvasni.

A vezető illuminátus családok (Fritz Springmeier, e témának az egyik ismert kutatója, a következő családokat tekinti a legfontosabb illuminátus dinasztiáknak): Rothschild, Warburg, Rockefeller, DuPont, Russel, Bundy, Onassis, Kennedy, Collins, Freeman, Astor és Li. Ugyancsak Springmeier kutatásai szerint a vezető illuminátus dinasztiákkal szorosan együttműködnek a Morganok, a Vanderbiltek, a Bauerek, a Whitneys, a Duke-ok, a Guggenheimek, az Oppenheimerek, a Grey-k, a Sinclair-ek, a Schiff-ek, a Solvay-k, a Sassoon-ok, a Wheeler-ek, a Todd-ok, a Van Duyn-ek, a Taft-ok, a Wallenbergek, a Clintonok, a Habsburgok, a Goldschmidtek.

Ez természetesen csak a legfontosabb családok felsorolását jelenti, nem pedig valamennyiét. Már itt le kell szögezni, hogy ezek a családok nem azonosak azokkal a családokkal, amelyek igen nagy számban ugyanezeket a családneveket viselik. Nem a névrokonság, hanem a vérségi leszármazás a döntő. Ez a pénzoligarchia illuminátus struktúrája.

Az illuminátus rend ajánlására F. D. Rooseveltnél 1933-ban elrendelte, hogy a szabadkőműves szimbólumot, a piramist a mindent-látó szemmel, rányomják a magánkartellként működő FED egydolláros magánbankjegyére. Helmut Finkenstädt idézi John Todd-ot, aki szerint a Rothschild család rendelkezésére készítették el ezt a szimbólumot, amely az illuminátusok hatalmi struktúráját tükrözi. Az egydolláros magánbankjegyén található piramis tizenhárom titkos fokozatra van felosztva, ennek tetején rejtőzik a mindent-látó szem. John Todd szerint a piramis tetején található szem Lucifer szeme. Ayn Rand, aki annak idején Philip Rothschild szeretője volt, felsorolta, hogy mi a jelentése a különböző fokozatoknak:

Az első a tizenhármak tanácsát jelöli.

A második fokozat a harminchárom tanácsát.

A harmadik fokozat az ötszázak klubját.

A negyedik fokozat a B'nai B'rith-et. (A szövetség Fiai: első zsidó szervezet 1843)

Az ötödik fokozat a Grand Orientet.

A hatodik a kommunizmust.

A hetedik a Skót Rítust.

A nyolcadik a York Rítust.

A kilencedik fokozat a Rotary és a Lion hálózatot, valamint az Y.M.C.A-t (Youngmen's Christian Association: Fiatalok Keresztény Szövetsége).

A tizedik fokozat a Kék Páholyokat jelöli.

A tizenegyedik a "Kötény nélküli Szabadkőműveseket".

A tizenkettedik a humanizmust.

A tizenhármak tanácsa Robin de Ruiter szerint valóban csak tizenhárom személyből áll.

Több szerző szerint (Fritz Springmeier, John Todd) a piramisnak a csúcsán a Rothschild dinasztia tagjai találhatóak. Meir Kahane rabbi szerint az 1843-ban New Yorkban alapított B'nai B'rith (a Szövetség Fiai) nagyteknéti Rend (zárt, elit szervezet) mögött a Warburg, és a Schiff családok állnak. A Dope, Inc. szerzői szerint viszont a B'nai B'rith Rendet a Rothschild ház alapította.

Robin de Ruiter úgy véli, hogy a B'nai B'rith-ben használatos rítusok, jelképek, fokozatok, az eszmeiség és struktúra rendkívül hasonlítanak ahhoz, amit a szabadkőműves páholyokban használnak. A találkozóhelyeket is szabadkőműves módra páholyoknak nevezik.

Ugyancsak Robin de Ruiter állapítja meg, hogy jelenleg ennek a Rendnek (B'nai B'rith szövetségnek, zárt társaságnak, kvázi szabadkőműves szervezetnek) több mint kétmillió tagja van, és világszerte tíz régióban működik. Belső vezetők létszáma azonban csak néhány százra tehető.

Ami az ötszázak tanácsát illeti, ez nagyrészt a Council on Foreign Relations, a Royal Institute of International Affairs, a Nemzetközi Valutaalap, a Bilderberg Csoport, a Trilaterális Bizottság, és a pénzüligarchia hálózatának a többi koordináló intézményének az irányítóiból áll.

A Bilderberg Csoport

Ennek a nagyhatalmú zárt körnek formailag a holland Bernhard herceg és Joseph Retinger, a nagytekintélyű szabadkőműves volt az alapítója. A kutatók azonban egybehangzóan úgy vélik, hogy a tulajdonképpeni irányító személyek a Rothschild és a Rockefeller dinasztia vezetői. A Bilderberg Csoporton belül is van egy belső kör, vagy Kerekasztal, amely kilenc nagyhatalmú személyiséget tömörít. A hierarchiában ezt követi egy tizenhárom tagú döntéshozó testület. Ez alá tartozik három csoport. Ezek a Prieuré de Sion, az illuminátus szabadkőművesség, a fekete nemesség, és a pénzüligarchia más befolyásos struktúráinak a tagjaiból tevődnek össze. E felsorolt testületek a legszigorúbb titoktartás közepette működnek. A kiszivárgott értesülések és más közvetett bizonyítékok révén a téma kutatói összeállították azokat a célokat, amelyek megvalósításán a nagyhatalmú testületek munkálkodnak.

Az első számú cél nemzetközi, végső soron világszintű gazdasági unió létrehozása. Ez kiegészülne egy nemzetközi parlamenttel, valamint egy nemzetközi irányítás alatt álló világhaderővel, amely a nemzeti hadseregek helyébe lépne. A végső cél a nemzetállamok szuverenitásának fokozatos felszámolásával egy világszintű közös kormányzat létrehozása.

A Bilderberg Csoport általában évente egyszer találkozik, zárt ajtók mögött, szigorú titoktartás közepette. Ezek a tanácskozásokon az állandó résztvevők mellett alkalmi meghívottként részt vesznek a jelenleg is hivatalban lévő uralkodóházak tagjai. Első sorban olyan személyiségek, akik feltétlenül lojálisak a nemzetközi pénzüligarchia legfőbb vezetői iránt. Ezeknek a magasrangú személyiségeknek a részvétele elősegíti annak az álcázását, hogy ténylegesen kik is a valódi irányítói ennek a nagyhatalmú zárt csoportnak. (Magyar részről Surányi, Bokros...)

A nemzetközi sajtó nem ad tájékoztatást ezekről a tanácskozásokról. Ha mégis erre kényszerül, akkor rendszerint csak előre elkészített néhány mondatos, és semmitmondó kommunikéket hoznak nyilvánosságra.

A Trilaterális Bizottság

A Trilaterális (Háromoldalú) Bizottságot David Rockefeller megbízásából Zbigniew Brzezinski és Jimmy Carter (aki 1976-ban amerikai elnök lett) hozta létre 1973-ban. A Trilaterális Bizottság ugyanazt a stratégiát követi, amit a nemzetközi pénzülgarchia más fontos intézményei. Az különbözteti meg a többi hasonló célú szervezettől, hogy elsősorban Észak-Amerika, Európa, és Japán gazdasági és politikai együttműködését kívánja koordinálni. A Trilaterális Bizottság központi irodái a Carnegie Alapítvány New York-i épületében vannak, az ENSZ Központ közvetlen közelében. A Trilaterális Bizottság tagjai a vezető nyugati országok, valamint Japán vezető politikusai és kormányfői. Ezen túlmenően megtalálhatók a bizottság tagjai sorában a pénzülgarchia legbefolyásosabb személyiségei, valamint kiváló tudósok és szakértők.

A lakosság elleni részé

A kamatkapitalizmus világrendszerének megszervezéséhez nemcsak világszintű központi kormányzásra, hanem a lakosság tömegeinek a megfelelő elleni részére is szükség van. A pénzülgarchia illuminátusai e cél érdekében számos kutatói programot finanszíroztak. E programok célja kidolgozni azokat a módszereket, megtalálni azokat az eszközöket, szervezeti formákat, amellyel a világ népessége megfelelően elleni részé lehet. Az egyik ilyen projekt az emberek tudatának a befolyásolását tartalmazta, az egyik célul, egy másik a népszaporodás szabályozását. A CIA irányításával folyó titkos program az MK-Ultra nevet viselte. Ez a harminc éven át tartó kísérlet és kísérő programjai, mint az MK-Delta, az Artichoke, a Blue Bird, és mások azt célozták, hogy különböző gyógyszerekkel, elektronikus eszközökkel befolyásolják az agy és a tudat működését. Egyik cél volt az emlékezet kutatása, és a személyiség átalakítása. E téma spanyol kutatója, Pepe Rodrigues, könyvében megállapítja, hogy bizonyos vallási szekták vezetése mögött is a CIA szakértői találhatók.

Az illuminátusok eredete és szervezete

Az illuminátusok egyik legrégebbi és legtekintélyesebb titkos szervezete a Prieuré de Sion (angolul Priory of Sion) állítja és dokumentálja a maga számára, hogy Jézus nem halt meg a keresztfán, hanem onnan Mária Magdaléna még élve levette és gyógyulása után vele, mint férjével Dél-Franciaországba menekült. Jézus és Mária Magdaléna itt családot alapított, és ez a vérvonal Jézustól a Merovingok-on és a Lotaringiai családokon át a Habsburgokig követhető a "Fekete Nemesség" nagy illuminátus családfájáig.

1982-ben tízévi kutatómunka után közzétett "Holy Blood, Holy Grail" (Szent vér, Szent Grál) című könyv. A szerzők a titkos, de legalábbis féltitkos elit társaság a Prieuré de Sion ezeréves múltját kutatták. A Prieuré de Sion célja az volt, hogy visszahelyezze a Meroving dinasztiából származó utódokat Franciaország trónjára. Mi az a különleges tulajdonsága a Meroving dinasztiának...? - tették fel a kérdést maguknak. Miért volt érdemes ezt a célt felvállalni olyan kiválóságoknak, mint Leonardo da Vinci, Victor Hugo, vagy az időben hozzánk közelebb álló André Malraux, Alphonse Juin, vagy a kiváló katona és államférfi, Charles de Gaulle? Ők valamennyiben a Prieuré de Sion legfőbb vezetői voltak.

A válasz erre a kérdésre, hogy a Meroving dinasztia tagjai azt állították magukról, hogy az ó-testamentumi Dávid király egyenes leszármazottai. Ezt az állításukat érvényesnek fogadták el az ket a trónon követő dinasztia tagjai, Európa többi uralkodói, és uralkodásuk idején a római katolikus egyház is. Ennek alapján állították fel azt a hipotézisüket, hogy Jézus Izrael törvényes uralkodója volt, aki megházasodott, utódokat nemzett, és ezek fenntartották az származási vérvonalát, amely három és fél évszázad után összeolvadt Franciaország akkori uralkodóházának a vérvonalával, a Meroving dinasztiaéval.

Ezek ...legkényesebb része természetesen a Jézus életét új megvilágításba helyez feltételezések. A kutatók természetesen munkájuk során igyekeztek a Prieuré de Sion történetének egyéb vonatkozásait is feltárni. Rájöttek, hogy az így szerzett új ismeretek új megvilágításba helyezik a keresztes háborúkban kiemelkedő szerepet játszó templomos lovagok szerepét. A kutatók fő célja azonban annak megértése volt, hogy mit akar ma a Prieuré de Sion és mi volt a múltban igazi célja? Ha a Meroving dinasztia vérvonalának a helyreállítása volt ez a cél, akkor ehhez milyen eszközök álltak a rendelkezésükre?

A jelen írás is részben arra keresi a választ, hogy ma mit tesz a Prieuré de Sion? Milyen bizonyítható nyomai vannak jelenlegi aktivitásának, és abban, hogy részt vesz a világ sorsának az alakításában? Kik lehetnek ennek a rendkívül zárt körnek a tagjai? Milyen pénzforrásokra és hatalmi eszközökre támaszkodnak? Miért ragaszkodnak ahhoz, hogy a Meroving dinasztia leszármazottai, és így Jézus, illetve az ótestamentumi Dávid uralkodóház utódai? Milyen következményei lehetnek modern világunkban az ilyen állításoknak és igényeknek?

Annyit már kiderítettek a kutatók, hogy a Prieuré de Sion-nak van egy úgynevezett "grand design"-ja, egy mester-terve Franciaország és Európa, valamint a világ egészének a jövőjéért. Ezen túlmenően az is figyelemreméltó, ahogyan a Prieuré de Sion nagymestere közölte a kutatókkal, hogy ténylegesen birtokában vannak a jeruzsálemi templom elvesztett kincsének. Ezt visszajuttatják Izraelnek, ha eljött rá a megfelelő idő. Hogy mikor jön el ez a "megfelelő időpont", az függhet politikai, hatalmi, pénzügyi, és természetesen lélektani tényezőktől.

Minthogy a Prieuré de Sion lényegében a világ leghatalmasabb, leggazdagabb embereit tömörítő zárt társaság. ...A Rend gondolkodásában a messiási küldetés különleges fontossággal bír. Választ kell adni arra a kérdésre is, hogy milyen gyakorlati jelentőséggel bír mai modern világunkban a messiási küldetéstudat, a világ megmentésének a koncepciója. E célból elemzésre szorul a jelenlegi nyugati társadalmak számos új jelensége, elsősorban a pénz uralmán alapuló kamatkapitalizmus kialakulása, az uzsoracivilizáció általánossá válása, a hagyományos értékek megrendülése, és a válságból való kiút keresése a spirituális értékek segítségével.

A Meroving családgyökerei

Egyes kutatók szerint a kialakuló világállam legfőbb vezetői a "tizenharmadik vérvonalból" származók lesznek. Ez a "tizenharmadik vérvonal" az ókorba nyúlik vissza, egészen Dan törzséhez. A próféciaik szerint ez a törzs az ókori Izrael úgynevezett "fekete báránya". Ennek a törzsnek a királysága az egyik leghatalmasabb vérvonalnak bizonyult a történelemben. Ez a törzs óriási hatalmat és gazdagságot halmozott fel a saját ellenőrzése alatt.

Hogy érthető legyen miről is van szó, emlékeztetnünk kell arra, hogy Ábrahám unokájának Jákobnak, akit Izraelnek is nevez az Ószövetség, tizenkét fia volt, úgy mint Ruben, Simeon, Levi, Juda, Sebulun, Issachar, Dan, Gad, Joseph, Aser, Naphtali, Benjamin. Ábrahámnak tett ígéretének megfelelően Isten szövetséget kötött Izrael utódaival, amely így olyan néppé vált, amely Isten szolgálatának szentelte magát. Dávid király uralkodása alatt megszilárdult a királyság, és a papság szerepe. Utódjának, Salamonnak a halálakor a királyság két részre szakadt, a déli résznek - Judeának - Jeruzsálem volt a fő városa, az északi résznek - Izraelnek - pedig Samaria. Izrael a törzsek szerint lett közigazgatásilag beosztva, a leviták feladata volt a templomi szolgálat. Benjamin törzse azonban Judea királyának lett "kikölcsönözve". A déli utóállamhoz tartoztak tehát Juda, Benjamin és a leviták leszármazottai. Az északi utóállamhoz tartoztak Ruben, Gad, Simeon, Dan, Sebulun, Naphtali, Aser, Issachar, Manasse, Ephraim. A felsorolásból hiányzik József neve, és helyére két fia, Ephraim és Manasse került. Az Izrael nevet viselő tíz törzs közül az Ephraim lett az uralkodó törzs. A két állam önálló életet élt, de mindkettő lakói megszegték az Istennel kötött megállapodás elírásait. Izrael államát meghódították az asszírok, Judea államát pedig a babilóniaiak. A hódítás következményeként a két ország csaknem minden lakóját átköltöztették a hódító országba. Izrael lakóit Asszíriába, Judea lakóit Babilonba. A próféták ezt követően az Asszíriába átköltöztetett izraelitákat, vagyis a tíz felsorolt törzs lakóit Izrael háza elveszett juhainak nevezték. Az asszírok mindent elkövettek, hogy az uralmuk alá került izraelitákat asszimilálják. Ez jelentős részben sikerült is. Számos izraeli lakos Samaria elesése után délre menekült, és Judeában telepedett le. De Judea lakóit is megbüntette az Isten, mert Nabukodonezar babilóniai uralkodó Krisztus előtt 598 és 586 között nagy részüket babiloni fogságba hurcolta. Krisztus előtt 539-ben Cyrus perzsa uralkodó legyőzte a babiloniakat, és megengedte a zsidóknak, hogy visszatérjenek Júdeába. A Júdeába visszatérők és leszármazottaik viselik a zsidó elnevezést.

Az asszírok asszimilációs politikája következtében nem minden izraeli törzs olvadt be a hódító ország népébe. Jézus születését megelőző évszázadban már adatok vannak arról, hogy egymás után kisebb izraeli csoportok nyugatra vándoroltak, és Európa különböző részein letelepedtek. Dan törzsének a jelképe, a sást ábrázoló pecsét, szinte egész Európában elterjedt. E törzs leszármazottai jelentős szerephez jutottak Görögországban, a Római Birodalomban, és azokon a területeken, ahol a frankok éltek, akiknek ebben az időben az uralkodó rétegét Sicambriereknek hívták. A népvándorlás és a hunok nyomására a frankok egy jelentős része átkelt a Rajnán, és letelepedett azon a vidéken, amit ma Belgiumnak, és Észak-Franciaországnak neveznek. A frankokat ellenőrző Sicambrierek Asszíriából hozott számos szokásukat megőrizték, és továbbra is ápolták az asszír hagyományokat, noha ők maguk nem olvadtak össze az asszírokkal. Többek között továbbra is Artemis istennőhöz imádkoztak Arduinának, az Ardennek védőistennéjének a képmásában. Azt a dinasztíát, amelyik az uralmon követte a Sicambriereket Meroving uralkodóháznak nevezték. A Meroving ház 448-ban került hatalomra, amikor Mérovée a frankok királya lett. A korai frank történelem kutatói szerint Mérovée és utódai ápolták az okkult hagyományokat, és beavatottként ismerték a mágiciát. Mérovée fiának a sírjában számos olyan mágikus és rituális eszközt találtak, ami ezt az állítást támasztja alá. II. Dagobert egyenes leszármazottai a Merovingok. Ez a vérségi leszármazás töretlenül folytatódott Godfroi de Boullion-ig, aki 1090-ben elfoglalta Jeruzsálemet. A származási vonal folytatódik számos arisztokrata, és királyi családban, így ehhez a családfához tartozik a Blanchfort, a Gisors, a Saint-Clair, (Angliában Sinclair), a Montesquieu, a Montpézat, a Luisignan, a Plantard, a Habsburg-Lotaringiai dinasztia. Ez utóbbi feje jelenleg a "Jeruzsálem királya" címet is viseli.

A Stuartok és a Mediciek számos ága is viszi tovább a Meroving vérvonalat, azaz a Meroving dinasztia közvetlen utódainak tekinthetik magukat. Az elmondottakhoz azt is figyelembe kell venni, hogy több jelenlegi európai uralkodóház a már tárgyalt "fekete nemesség"-hez tartozik. Az ehhez tartozó történelmi családok is vissza tudják vezetni származásukat a Merovingokra, a római uralkodókra, és Dan törzsére.

A Priore de Sion, amelyet Godfroi de Boullion 1090-ben alapított, kezdettől fogva szorosan együttműködött azokkal a dinasztikus családokkal, amelyek a "tizenharmadik vérvonal"-hoz tartoznak. A Rendet nagymesterek vezették, akik az európai történelem és kultúra nagyjai közül kerültek ki. A Rend tagjai megtalálhatók a vezető illuminátusok között, és a "fekete nemesség", valamint az európai uralkodó házak számos tagja is a Rendhez tartozik. A Priore de Sion tagjai alapították meg a templomos lovagrendet, akik a maguk idején az akkori pénz- és hitelrendszert irányító nemzetközi bankárok is voltak. Ugyancsak résztvett a Priore de Sion a rózsakeresztesek társaságának, valamint a szabadkőmesterségnek a létrehozásában és irányításában. A Priore de Siontól származik a szabadkőmesterség egy részénél használatos harminckét fokozatú skót rítus. A skót rítus magasabb fokozatai egyben a Priore de Sion legalacsonyabb fokozatai.

A Priore de Sion a háttérhatalom legfontosabb szervezeteként hatékony befolyást fejt ki a világpolitikára a színpalok mögül. A Rend kutatói egybehangzóan állítják, hogy ez a titkos szervezet felelős több fontos világtörténelmi esemény bekövetkeztéért. Ma a pénzüligarchia elit csoportját képező illuminátusok állnak a Priore de Sion mögött. Mivel kezükben van a pénzhatalom, ezért meghatározó befolyásuk van a világpolitikára, és az egyes európai országok nemzeti politikájára. A Priore de Sion-t döntően a nemzetközi pénzüligarchia finanszírozza, és sorai között megtalálhatók a legbefolyásosabb bankárok és pénzemberek, akik a közélet minden területén, a politikában, a pénzüvilágban, a gazdasági életben, és a tömegtájékoztatás terén meghatározó szerepet játszanak.

A Frankfurtból származó Rothschild dinasztia ...

A Frankfurtból származó Rothschild dinasztia megalakulásától kezdve szoros kapcsolatban állt az illuminátusokkal. Miután Adam Weishaupt illuminátusai belettek tiltva Bajorországban, ez az okkult háttérhatalom, amely az európai titkos társaságokat koordinálta, részben a carbonarik mozgalmává, az Alta Vendita-vá alakult át, amelyet Karl Rothschild vezetett. A Rothschild dinasztia számos tagja tartozik "a tizenharmadik vérvonalhoz". A dinasztiaalapító Mayer Amschel Bauer, aki felvette a Rothschild nevet, pénzkölcsönző volt Frankfurtban, majd pedig Vilmos hesseni választófejedelem vagyonának a kezelője lett. A francia forradalmat követő háborúk során pénzügyleteivel óriási vagyonra tett szert. Mayer Amschel öt fia számára kizárólag befolyásos illuminátus családokból választott házastársat. Ugyanígy lányait is csak ranggal és névvel rendelkező illuminátus bankárokhoz adta feleségül. Az a privát politikai-pénzügyi információs szolgálat, amelyet az első Rothschildok megszerveztek, jelentősen hozzájárult pénzügyi birodalmuk kiépítéséhez. James Rothschild, a francia Rothschild ház alapítója, Európa vezető bankjává fejlesztette a párizsi Rothschild bankot. Ez a bank XVIII. Lajostól III. Napóleonig minden francia uralkodót finanszírozott.

Az els tényleges nemzetközi bankházként olyan pénztranzakciókat tudtak ügynökhálózatuk és magán hírszolgálatuk segítségével végrehajtani, például a Napóleon elleni koalíció idején, amely abban az id ben - a pénz szállításának a veszélyessége miatt - ilyen transznacionális kapcsolatrendszer nélkül nem lett volna lehetséges.

Az elmúlt két évszázad ..., a Rothschild háznak sikerült a saját érdekeinek megfelelő en manipulálni az európai országokat. A háborúk kimenetelét mindig eredményesen lehetett befolyásolni a szükséges pénzeszközök folyósításával, vagy visszatartásával. II. Ferenc József osztrák császár és az angol királyn bárói, illetve nemesi rangra emelte a dinasztia bécsi, illetve londoni ágát. Ma a dinasztia tagjai és munkatársai határoznak naponta az arany áráról Londonban, és az amerikai központi bank a Federal Reserve System (FED) részvénytöbbségének (53%-nak) tulajdonosaként k határozzák meg az Egyesült Államok pénzpolitikáját is.

1913. óta az Egyesült Államok kormánya nem bocsát ki pénzt, hanem ezt a monetáris felségjogot átadta a magántulajdonban lév FED-nek. Most ha az amerikai kormánynak mondjuk egymilliárd dollárra van szüksége, a FED-hez kell hitelért fordulnia. A FED ezt a pénzt a semmib l állítja el , és kamatra kikölcsönzi a kormánynak. Ezért a pénzért a kongresszus engedélyével a pénzügyminisztérium egymilliárd dollár érték kamatozó államkötvényt ad cserébe a FED-nek. Ezt követ en azt az egymilliárd dollárt, amelynek az el állítása a FED számára mondjuk ötszáz dollárba került, jóváírják a kormány bankszámláin, és az ebb l fedezi az állami kiadásokat. A kormány tehát megterhelte az amerikai népet egymilliárd dollár adóssággal, amelyért aztán kamatot és kamatos kamatot kell a lakosság adóiból fizetni. Ennek a szisztémának az eredményeként az amerikai állam adóssága hatezer milliárd dollárra növekedett 1913. óta, a vállalatok és a polgárok adóssága pedig tizennégyezer milliárd dollárra. A FED a jogalap nélküli gazdagodás vádjá ellen úgy védekezik, hogy mint privát vállalkozás a jövedelme után is adót fizet. Csakhogy a FED által kibocsátott fedezet nélküli pénz bekerülve a bankrendszerbe, ott tartalék pénzeszközként szolgál. Azaz a kereskedelmi bankok a kilenczted részét tovább kölcsönözhetik kamatra egy másik pénzintézetnek. Ez a pénzintézet ugyancsak tovább kölcsönözheti a kapott összeg kilencztedét, és így tovább. Az így forgalomba került fiktív pénz után a bankrendszer kamatjáradékot szed, amely végs soron ennek a magán pénzmonopóliumnak a tulajdonosait gazdagítja.

Ezt a szisztémát jelent s részt a Rothschild dinasztia pénzügyi zsenije alakították ki, és fejlesztették tökélyre. Heinrich Heine, a nagy német költ ezért mondta egy alkalommal: "A pénz korunk istene, és Rothschild a prófétája." Az 1900-as évek elejét l kezdve nagyrészt a Rothschild dinasztiától és a vele együttm köd befektet bankároktól függ, hogy Európában, illetve a világ más részén hol, és mikor legyen infláció, defláció, valuta stabilitás, és konjunktúra. A Rothschild dinasztia vagyona családi alapítványban van, amelynek a vagyonmérlege nem nyilvános, de szakért k 1995-ben 7000 milliárd dollárra becsülték. Évi öt százalék növekedést figyelembe véve ez a vagyon elérheti ma körülbelül a 8400 milliárd dollárt. Sok más bank, pénzintézet, és vállalat mellett a Rothschild ház ellen rzése alatt áll a Bank of England, IBM Ltd., Barclays, J.P. Morgan Bank, US-Federal Reserve, National City Bank, Standard Oil, Tokio Pacific Holding, Shell, Kuhn, Loeb and Co., Arrow Found Curacao.

Dr.Drábik János

DUÁLIS ÉS KISZOLGÁLTATOTT GAZDASÁG A NEOLIBERALIZMUS FELELŐSSÉGE

2008. Lóránt Károly

A rendszerváltás idejére az ország gazdasági irányítása már régen a neoliberális közgazdászok kezébe került. A nyolcvanas évek végén és a kilencvenes évek elején a magyar kormányok négy év leforgása alatt megnyitották az ország piacait a sokkal t kee r sebb, fejlettebb technikával rendelkező nyugati vállalatok el tt. A külkereskedelem liberalizálása során, négy év alatt – a hazai ipar legcsekélyebb védelme nélkül –, minden importkorlátozást megszüntettek. Emellett olyan törvényeket hoztak, amelyek a még esetleg életképes vállalatoknak is megadták a kegyelemdőfést (cs dtörvény, számviteli törvény, pénzügyi törvény).

Olyan cégek mentek tönkre, amelyek túléltek a két világháborút, Trianont, a szocializmust. A biztosítási szektor közel egésze, a bankszektor 4/5-e, a gépipar 3/4-e, az egyéb iparok és a szolgáltatások 2/3-a került külföldi kézbe. Ezek az arányok nemzetközi összehasonlításban extrémnek számítanak. A városállam Szingapúr és az amerikai írek befektetései nyomán Írország közelíti meg ezeket az arányokat, a hasonló nagyságú uniós országokban általában ez csak 10–30 százalék. Ha valaki akár csak felületesen elolvass egy gazdaságtörténeti tankönyvet, hamar rájön, hogy a vezet ipari országok nem annak köszönheték felemelkedésüket, hogy amikor gyengék voltak, megnyitották piacaikat a konkurencia el tt, hanem annak, hogy minden lehet eszközzel védelmezték. *A neoliberalizmus az er sek ideológiája!*

Az eredmény ismert: 1989 és 1992 között a GDP 18 százalékkal, az ipari termelés 30, a mez gazdasági termelés 40, a lakásépítés pedig 60 százalékkal esett vissza. A reálbérek nagymértékben csökkentek, a munkahelyek egyharmada, 1,5 millió munkahely megsz nt. A magyar gazdaság valójában összeomlott. A bels államadósság (a jegybanktörvény révén) és ezzel a költségvetés kamatterhei (az egészségügy, oktatás stb. rovására) az égbe emelkedtek.

A hihetetlen áldozatok nemhogy megoldást hoztak volna, hanem hosszú távon fenntarthatatlan *eladósodási és függ ségi pályára állították az országot*. Hiába adták el ugyanis – a devizabevétel szükségességével indokolva – a külföldnek a vállalatok, bankok nagy részét, ez csak tovább rontotta a fizetési mérleget, mert a cégekkel együtt eladták azok küls és bels piacait is. A magyar vállalatok mintegy évi tízmilliárd dollárnyi hazai és külföldi piacot vesztek el. Innen származik a fizetési mérleg hatalmas hiánya és közvetve a költségvetési hiány is. Az állami költségvetés kiadásai ugyanis reálértékben a rendszerváltás kezdete óta nem sokat változtak, bevételei viszont – a vállalati befizetések drasztikus csökkenése miatt – jelent sen visszaestek. Els sorban ebb l, valamint a kamatterhek növekedéséb l származott a költségvetés egyre nagyobb hiánya.

Nézzük egy kicsit részletesebben! Az 1989–90-ben *még egyensúlyban lévő fizetési mérleg hiánya* 2004–2005-re – a durva beavatkozásnak számító, de csak tüneti kezelést jelent *Bokros-csomag* átmeneti fékez hatása ellenére – évi mintegy 8,5 milliárd dollárra emelkedett (ez több volt, mint addig a teljes privatizáció devizabevétele, amely 7,4 milliárd dollárt tett ki).

Az 1993–2001 közötti kilenc évet önálló szakaszként lehet értelmezni, amelyet az jellemzett, hogy a nagymértékű (összesen 27,3 milliárd dolláros) fizetésimérleg-hiányt a közvetlen és indirekt portfólió (spekulációs) tőkebefektetések hasonló nagyságrendű beáramlása kompenzálta. Ennek következtében a nettó külföldi adósság lényegében nem változott. Az ezt követő években azonban Magyarország adóssága hirtelen emelkedni kezdett, ugyanis 2002-ben az ún. vámterületi gazdaság (a gazdaság többé-kevésbé magyar tulajdonban lévő része) kereskedelmi egyenlege már kilencmilliárd dollár hiányt mutatott, ezt az akkor még vámszabadterületként nyilvántartott (teljes egészében külföldi tulajdonú, összeszerelési tevékenységet végző) gazdaság aktívuma már egyre kevésbé tudta kompenzálni és a tőkebeáramlás is csökkent (mert a külföldi befektetők már "leárták", amit Magyarországon lehetett). Ráadásul ekkor már évi 3,5-4 milliárd dollár áramlott ki évente az országból tőkejövedelmek és üzleti szolgáltatások címén. Az ország bruttó külföldi adóssága 2002 óta legalább megháromszorozódott és elérte a 100 milliárd dollárt. Ennek harmada az állami adósság. Az ország külső tartozása (az adósságon túl a külföldiek tulajdonával, államkötvényeivel, részvényeivel) pedig bruttó értékben már számottevően meghaladja az éves GDP értékét és egyre növekvő gazdasági bizonytalanságot okoz. A portfólió-befektetések terén ugyanis rendkívül intenzív lehet a tőke kivonás – ezt napjainkban is tapasztalhatjuk.

Ha jól belegondolunk, hazánk nemzetközi fizetési helyzetének felborulását, az újabb eladósodási hullámot, és azt, hogy az utóbbi években a többi kelet-európai országnál rosszabbul „teljesítünk”, egyaránt az okozza, hogy a tulajdonosi változások folytán *Magyarországon duális gazdaság jött létre*. Ez azt jelenti, hogy a gazdaságot (erősségek közelítésével) két szektorra lehet bontani.

Az egyik szektor a teljes egészében külföldi tulajdonban lévő rész, amely a magyar gazdasághoz alig kapcsolódik, a munkaerő mintegy két százalékát foglalkoztatja, viszont a külkereskedelemben jelentős szerepet játszik, jövedelmének nagy részét külföldre viszi. E vállalatok jellemzője, hogy teljes egészében külföldi tulajdonban vannak, az olcsó munkaerőn kívül más módon alig kapcsolódnak a magyar gazdasághoz (importalkatrészek összeszerelését végzik), adót pedig alig fizetnek.

A másik rész, amelyik a munkaerő 98 százalékát foglalkoztatja, és egyes szektoroktól eltekintve, ahol szintén a külföldi tulajdon dominál, *többségében hazai tulajdonban van*. Ez a rész (a külföldi tulajdonban lévő szektoroktól – mint a kereskedelem és a telekommunikáció – eltekintve) stagnál, és külkereskedelmimérleg-hiánya (a hazai piac „kivásárlása”, a stagnáló termelés és az áruházláncok importja folytán) jó másfél évtizedig gyorsan növekedett. Az adott szektorok mozgásterének ellenére a gazdaságpolitika is felelős azért, hogy a hazai vállalatok versenyképessége nem javul. Gazdálkodási körülményeik lényegesen kedvezőtlenebbek, mint nyugati versenytársaiké. Technikai felszereltségük (az egy főre jutó eszközérték) egyharmada, a munkaerő nyereségük pedig egyötöde a nyugati versenytársakénak. Ha hozzáteszük, hogy az adókedvezmények zömét is a külföldi vállalatok kapják, igen nehéz elképzelni, hogy a hazai vállalati szféra valaha is versenyképes lehet a külföldi konkurenciával szemben. A minden szempontból versenyképesnek minősíthető hazai tulajdonú vállalatok elsősorban a hagyományos gazdasági szektorokban találhatók, és összességében a magyar vállalatok egy csekély szegmensét, az összes társasági adóbevallást készítő vállalat nettó árbevételének három százalékát képviselik.

Valójában arról van szó, hogy a hazánkban letelepült multinacionális vállalatok egy részének b vül exporttevékenységét a statisztika ugyan a GDP növekedésének méri, ám ett l a GDP-növekedést l a hazai állampolgároknak és a büdzsének nem lesz lényegesen több jövedelme. Még *a nemzetközi statisztika is különbséget tesz a külföldi és a hazai vállalatok teljesítménye között*, ebben különbözik a GDP (bruttó hazai termék) a GNI-tól (bruttó nemzeti jövedelem). Csak a GNI képez olyan jövedelmet, amelyet egy ország (további) eladósodás nélkül eloszthat magának. Bár a KSH számolja e mutatót, sajnos a hazai közvélemény el tt ismeretlen. Valószínű leg azért nem közkelet az egyébként nyilvános adat, mert *jóval alacsonyabb gazdasági növekedést mutat ki*, mint a külföldi tulajdonú vállalatok teljesítményét is magában foglaló GDP.

Visszatérve a nemzetközi fizetésekhez megállapítható, hogy az ezredforduló utáni évekig a „bels gazdaság” egyre nagyobb mérleghiányát a nettó t kebeáramlás mellett annak a magyar gazdasághoz csak lazán kapcsolódó kétszáz külföldi tulajdonú vállalatnak az exportja kompenzálta, amely az EU csatlakozás el tt vámszabad területinek számított. Az *ezredfordulót követ en ezek a hatások kifulladások*. A m köd t ke nagyarányú beáramlása – mint már szó volt róla – mérsékl dött, ami nem annyira a hibás hazai gazdaságpolitikai lépésekre, mint inkább arra vezethet vissza, hogy egyrészt a többi csatlakozó országban és t lünk keletebbre még privatizálható vagyont és olcsóbb munkaer t találnak, másrészt arra, hogy az egész nyugat-európai gazdasági növekedés is lassú. Ez a helyzet egyrészt nagymértékben sz kíti a mindenkori gazdaságirányítás mozgásterét, másrészt rendkívül nagy bizonytalanságot jelent, mert a magyar gazdaság egyensúlya (és ezzel együtt a gazdasági növekedés, az életszínvonal alakulása) szinte teljes egészében a küls tulajdonosok döntéseit l függ. Ez viszont azt jelenti, hogy a magyar gazdasági fejl dést, a gazdasági egyensúlyt alapvet en befolyásoló döntéseket *egyre inkább Magyarországtól távol* fogják meghozni.

Mindebb l is látszik, hogy *a termel eszközök tulajdona alapvet en érinti* a nemzetközi mérlegeinket, az önálló gazdaságpolitikai döntés lehet ségét, ezen keresztül a nemzeti szuverenitást. Ha egy nemzet nem rendelkezik a fenntartását szolgáló termelés eszközeivel, akkor még részleges nemzeti szuverenitásról sem lehet beszélni, az adott nemzet ki van szolgáltatva a más érdekeket szolgáló, mások által hozott döntéseknek, ami valójában a nemzetállam megsz nésével azonos. E folyamat el rehaladott állapotban van Magyarország esetében, de az Európai Unió többi tagállamai is hasonló úton járnak.

A *globalizáció elködösített* fogalma mögött pontosan az húzódik meg, hogy az emberek életét alapvet en befolyásoló termel eszközök, s t a felhalmozódott tudás (m szakai ismeretek) tulajdona – a neoliberalizmus piacliberalizáló elveinek érvényesítésével – kikerül a nemzetek, illetve a nemzetállamok demokratikusan választott intézményeinek hatásköréb l, és olyan multinacionális konglomerátumok kezébe csúszik át, amelyek demokratikus úton nem ellen rizhet k. Lényegében *Brüsszel is e szervezetek irányítása alatt áll*, és hatalmát a népek kikerülésével hozott Lisszaboni szerz dés tovább növeli. E folyamat az átlagember számára olyan, Brüsszel által kezdeményezett intézkedésekben nyilvánul meg, mint a munkaer piac „rugalmasabbá tétele”, avagy a jóléti állam „reformja”, ami nem jelent mást, mint a korábban elért életszínvonal tartós rontását, mígnem a jövedelmek az egymással liberális kereskedelmet folytató nagy térségeken belül kell en közel nem kerülnek egymáshoz.

A kormány a nemzetközi gazdasági erők központok és az Európai Bizottság nyomására – neoliberais gazdaságfilozófiája miatt – a költségvetési kiadások lefaragásával, vagyis *a közszolgáltatások színvonalának csökkentésével kívánja biztosítani az egyensúlyt*. A recept évtizedek óta változatlan. Ez azonban ugyanúgy *nem hozhat tartós eredményt*, mint a Bokros-csomag, hiszen az alapprobléma nem a túlzott költségvetési elosztás, hanem az, hogy a rendszerváltás hevében neoliberais gondolkodású közgazdászaink – a vállalatokkal együtt – eladták az ország exportpiacait és az állami bevételt. Azok a neoliberais ihletésű javaslatok, amelyek kormány- és ellenzéki oldalról is felmerülnek (például adócsökkentés, államháztartási reform), rövid távon lehet, hogy bizalmat keltenek a „befektetőkben”, de hosszabb távon éppen a gazdasági egyensúlyt állítják alá.

A magyar kormánynak lenne lehetősége, hogy magyarázza: az államháztartási és külsőpiaci hiány nem azért keletkezett, mert szórja a pénzt, hanem azért, mert az ország elveszítette piacait, bevételeit, miközben megvalósította azokat a reformokat, amelyeket az unió és intézményei javasoltak (és akkor hogy tapsoltak nekünk!). Egy ilyen politikai elhatározás esetén elvileg megtehető a megfelelő gazdasági véd intézkedések is. Erre az adhatna lehetőséget, hogy a Lisszaboni Szerződés szerint a súlyos fizetésimérleg-egyensúlytalansággal küzdő országok lehetőséget kapnak a felmerült, vagy fenyegető nehézségek leküzdéséhez. A Bizottság, a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően, javaslatot tehet a Miniszterek Tanácsának a kölcsönös segítségnyújtásra, és a szükséges módszerekre (Lisszaboni Szerződés 143§).

Lóránt Károly

közgazdász

20 év számokban, avagy a magyar neoliberalizmus diszkrét bája...

Magyarország népessége

1989-ben: 10 millió 374 ezer f

2009-ben: 10 millió 016 ezer f - 300 ezer

Magyarország külső adóssága (bruttó)

1989-ben: 21 milliárd USD

2009-ben: 225 milliárd USD ! 11 szerez

Nyilvántartott munkanélküliek száma

1989-ben: mintegy 30 ezer f

2009-ben: mintegy 470 ezer f 15 szörös

Létminimum alatt élők száma

1989-ben: mintegy 900 ezer f

2009-ben: mintegy 3 millió 300 ezer f 3 szoros

Hajléktalanok száma (becsült adat)

1989-ben: 5-10 ezer f

2009-ben: 50-70 ezer f 10 – 20 szoros

Újépítésű lakások száma

1989-ben: 51 ezer 500 db.

2009-ben: 28 ezer 400 db. cca fele

Házasságkötések száma

1989-ben: mintegy 70 ezer

2009-ben: mintegy 42 ezer - 40%

Válások száma

1980-as évek: 1000 házasságkötésre 350 válás

2000-es évek: 1000 házasságkötésre 590 válás + 70%

Élve születések száma

1989-ben: mintegy 127 ezer

2009-ben: mintegy 96 ezer - 20%

Házasságon kívül született gyermekek száma

1980-as évek: minden nyolcadik gyermek született házasságon kívül

2000-es évek: minden harmadik gyermek született házasságon kívül

Összes bűncselekmények száma

1989-ben: mintegy 225 ezer bűneset

2009-ben: mintegy 410 ezer bűneset cca 2-szeres

Bogár László közgazdász szerint a jelenlegi 120-130 ezer Ft

havi fizetés vásárlóértéke ("folyó áron") annyit ér, mint az

1978-as átlagos munkabér, vagyis 3600 forintot. 40 év visszaesés

VAN MIT HELYREHOZNI, HA EGYÁLTALÁN LEHETSÉGES!

Periféria vagy élboly: az állam gazdaságfejlesztő szerepe.

Dr.Csath Magdolna

Egy szingapuri mondás szerint, ahol a lakosság tanul, ott prosperál az ország. Ennek jegyében jelentős összegeket költött és költ a kormány oktatásra. Így lett Szingapur mára alacsony jövedelmű és gyenge versenyképességű országból gazdag, kiemelkedően versenyképes országgá. Ezt mintha nem értené az EU, amely olyan, mint egy ég ház, amelynek nincs kijárata. Egyre több döntést akar a központból meghozni, miközben egyre rosszabb döntéseket hoz. Közöttük azokat, amelyekkel megszorításokat, az állam szerepének csökkentését, ennek részeként az oktatásból való pénzkivonást kényszerít a kevésbé fejlett országokra. De mi is az állam feladata ma? Az állam teljes kivonulása a gazdaságból neoliberalis gondolat, mögötte azonban üzleti érdekek húzódnak meg. Ennek legnyilvánvalóbb bizonyítéka a „washingtoni megegyezés” („Washington consensus”), amelyet az IMF, a Világbank és az USA pénzügyminisztériuma dolgozott ki 1989-ben. Ennek lényege az volt, hogy a rendszerváltó országokat általános liberalizációval kell átvezetni a kapitalizmusba. Ezt a hazai piac teljes és azonnali megnyitásával, az állami tulajdon gyors leépítésével és a külföldi cégek általi privatizációjával, továbbá az állam szerepének radikális csökkentésével javasolták megoldani. Sokan mutattak rá arra már a kezdetek kezdetén, hogy ez a hazai ipar és kereskedelem leépülését hozhatja a rendszerváltó országokban. Hiszen nincsenek tapasztalataik a tőkés gazdálkodásról, így a betelepülő külföldi cégek teljes szabadsága egyben szabad rablással járhat együtt. Egy amerikai mondás kiválóan érzékelteti a helyzetet. Eszerint a rendszerváltás olyan volt, mint amikor a szabad tyúkوك ketrecébe beengedik a szabad rókákat. Nem kétséges, hogy ki lesz a nyeresős. Ennek a szabad rablásnak azonban hazai szereplői is voltak: azok a funkcionáriusok, akik a szocializmus lazulásakor már magánvállalkozásokba kezdtek, majd később szemet vetettek állami cégekre, vagy azok részeire, és felhasználva a különböző kedvező hitellehetőségeket és politikai kapcsolatrendszerüket, munka nélkül jelentős vagyonra tettek szert. Ezzel a rendszerváltás után komoly, behozhatatlan elnyeresítettek szert mindenki mással szemben. A folyamatot a neoliberalizmus atyja, Milton Friedman is bírálta. Egy interjúban 2002-ben így fogalmazott: tíz éve még ezzel a három szóval biztattam a rendszerváltó országokat: privatizáljatok, privatizáljatok, privatizáljatok! Ma már tudom, hogy nem volt igazam! Először átlátható, jogszerű, tiszta körülményeket kellett volna teremteni! (nem szó szerinti idézet). Ezek híján azonban, a politikai akarattól függetlenül, a külföldi érdekeket kiszolgáló, és közben saját vagyonát a „jó helyen lenni, jó időben” elv segítségével gyarapító klientúra hajtotta végre a gazdasági rendszerváltást. A hozzáértő irányítással versenyképessé tehet magyar ipar döntő része felszámolódott, vagy külföldi cégek összeszerelt telephelyévé degradálódott. A megszerzett cégek új magyar gazdái pedig, mivel nem tudással, képességekkel jutottak hozzá a vagyontárgyakhoz, azokat menedzselni sem tudták. Helyette az olcsón privatizált cégeket jó haszonnal külföldieknek adták tovább. Ennek következményeit 22 év távlatából is nyögi az ország. Mivel az állam kivonult a gazdaság irányításából, a hazai új tulajdonosok nem tudtak korszerű módszerekkel új iparágakat meghonosítani, a külföldi tulajdonosok pedig kizárólag saját profitjuk maximalizálásával törekedtek, a magyar gazdasági szerkezet korszerűsítésére nem volt esély.

A Nobel-díjas amerikai közgazdász, Lester Thurow így írt rólunk a rendszerváltás után: Magyarország lehet a rendszerváltó országok között a nagy nyertes. Ehhez kiváló adottságaira, például kutatás-fejlesztési eredményeire és tehetséges, kreatív lakosságára alapozva kell gazdaságfejlesztési stratégiát kialakítani. Ez azonban elmaradt. Tudatos fejlesztési stratégia híján a külföldi cégek beruházási döntései alakították a magyar gazdaság szerkezetét. Ezek a cégek pedig elsősorban az alapanyag- és energiaigényes, gyakran környezetterhelő tevékenységeiket helyezték ki hozzánk, amit a magyar kormányok, a munkahelyteremtés ürügyén, jelentős összegekkel támogattak, amivel folyamatosan növelték a magyar gazdaság külföldtel való függőségét.

A washingtoni megegyezést neves közgazdászok, köztük a Nobel díjas Joseph Stiglitz és a neves Dani Rodrik, a Harvard egyetem professzora is keményen bírálta. A gazdasági rombolást, amit okozott, azonban nem könnyű helyrehozni.

Az állam új felfogásban.

Francis Fukuyama arra figyelmeztet „Államépítés” (State-Building) című könyvében, hogy azok a fejlett országok, amelyek még ma is arra biztatják a kevésbé fejletteket, hogy gazdaságuk korszerűsítését bízzák a piacra, elfeledkeznek arról, hogy erős gazdaságuk kiépülése jelentős állami rásegítéssel történt. Ennek egyik formája a hazai piac és ipar védelme, azaz a protekcionizmus volt.

A kevésbé fejlett országok sem várhatják csak a piactól gazdasági lemaradásuk csökkenését. Az érdekek ugyanis ellentétesek. A betelepülő cégek olcsón, sok profitot akarnak termelni. Ez növeli versenyképességüket, de nem csökkenti annak az országnak a gazdasági lemaradottságát, ahol az olcsó összeszerelő tevékenység folyik. Ennek racionális magyarázata van. A kevésbé fejlett országokban működő összeszerelő üzemekben termelt extraprofitot a cégek hazaviszik, és otthon kutatás-fejlesztésbe fektetik. A nagy érték teremtés ezért továbbra is a fejlett országokban zajlik, a telephelyeken pedig erőforrás kiszívás történik. A külföldi cégeknek adott közvetlen költségvetési támogatás és adókedvezmény hiányzik a telephely ország költségvetéséből, így azt nem tudja másra, például a humán tőkére való beruházásra (oktatásra, egészségügyre), vagy a hazai gazdaság erősítésére (pl. a KKV szektor helyzetbe hozására) fordítani. Kialakul tehát egy olyan központ-periféria viszony, amely gátolja a helyi gazdaság fejlődését. Fukuyama arra figyelmeztet, hogy a kevésbé fejlett országok egyetlen esélye a gazdasági és ennek következtében az életszínvonalbeli felzárkózásra, ha az állam maga aktívan részt vesz a gazdaság építésében és korszerűsítésében. Ez gazdaságfejlesztési stratégia kialakítását és a megvalósítást biztosító erős, hatékony és korrupciómentes intézményrendszert igényel. Ez persze ma is beleütközik a nemzetközi pénzügyi-gazdasági érdekekbe. Erre utalnak a brüsszeli centralizációs lépések is. Minél több ügyről lehet majd Brüsszelben dönteni, annál szűkebb lesz a helyi döntési lehetőségek köre. A folyamat eredményeképpen az erős, fejlett gazdaságú országok körül kialakul egy termelő övezet, ahol a tömegáruk olcsó és termelékeny előállítására zajlik. A fejlett országokban pedig az új tudás megteremtése, az új eredmények létrehozása történik magas bérért, nagy értéket előállító munkavállalókkal. Ez nem szűkíteni, hanem bebetonozza a jelenlegi fejlettségi különbségeket.

A nagy lehetőség: a KKV-k. (Kis és középvállalatok)

A leépült gazdaságot újra fel lehet építeni. Erre a lehetőséget a gyorsan mozgó, rugalmas és kreatív hazai KKV szektor kínálja. Magyarországon a KKV-k sajátos értéket képviselnek. Többségük kényszervállalkozásként indult. Azok a kiváló mérnökök alapították őket, akiket a külföldi cégekből illetve a hazai funkcionálisok által privatizált cégekből bocsátottak el, mivel az összeszereléshez nem volt szükség a korábbi kutató-fejlesztő szakemberekre.

Ezek a KKV-k még rzi és tovább fejlesztik a korábbi szakmai tudást és kultúrát. Velük, egy új gazdaságfejlesztési stratégia mentén korszer síteni lehetne a gazdaság szerkezetét. Ha ugyanis csak a külföldi cégek olcsó termelési központjai maradunk, akkor semmi esélyünk nem lesz arra, hogy – Thurow javaslatai szerint – képességeinket kihasználva valaha is a gazdasági fejl désben élen járó országok közé kerüljünk. És ne feledjük, ez nem méret kérdése! Az élbolyban olyan nálunk kisebb lakosságú országok vannak, mint Dánia, Ausztria, Finnország, Norvégia, Szingapur. Ezek közös jellemz je, hogy tudással, innovációval és nem olcsósággal versenyeznek. A tudást pedig többnyire teremtik, és nem vásárolják. A tudás teremtése ugyanis lehet vé teszi az élen járást, a vásárlás pedig csak a mások utáni kullogás esélyét kínálja. Gazdasági-társadalmi mutatóink ma nem jók, de ez nem földrajzi elhelyezkedésünknek, nem a lakosság nagyságának és nem képességeink hiányának köszönhet . És nem is a restségnek – amit Techet Péter, Tamás Gáspár Miklósról hivatkozva október 25-ki írásában így említ: „a legtöbb délkelet-európai ország el ttünk jár. Ez a restség, ami ma uralkodik, kizárólag magyar jelenség”. Az okok között vezet helyen van a sikertelen rendszerváltás és EU-s csatlakozás, továbbá az, hogy mindig voltak olyanok a vezetésben, akiknek nem voltak saját gondolataik, másokéra pedig nem voltak kíváncsiak. Így az egyszer bb – és a számukra valószínű leg jól jövedelmez – megoldásokat választva, a külföldi érdekek szolgálatába álltak. Ezt érzékelteti hazánk folyamatosan romló helyzete a nemzetek versenyképességi és korrupciós listáján. Most viszont fordulóponthoz érkeztünk. Körülöttünk minden forrong. Nehezen kiszámítható kimenetel események zajlanak a világban. Egy dolog azonban biztos: csak az összetartó, tanult, érték- és tudásteremtésre képes, nemcsak keményen, de okosan is dolgozó, azaz alkotó nemzetek számíthatnak sikerre. Ne szalasszuk hát el a megnyíló lehet ségeket! Ha most nem lépünk, nem indulunk el a jó irányba, akkor a magyar tudás továbbra is „lábón” , kivándorlással, és nem sikeres termékek és szolgáltatások formájában hagyja el az országot. Az ország pedig a periférián marad.

Dr.Csath Magdolna, közgazdász, egyetemi tanár.

Egy francia újságíró kimondja a lényegét!

A magyarországi helyzet továbbra is lázban tart mindenkit, aki számít Párizsban. A nagy lelkeket, a szellem embereit, a methodista lelkipásztorokat és az emberbarát bankárokat is. Tegnap este a Le Monde megint teljes egészében Orbán úr "antidemokratikus elhajlásainak", "gyalázatos" alkotmányának és "szégyenletes" törvényeinek szentelte vezércikkének első részét. Magától értetődik, hogy szóba került Európa, a római szerződés szelleme, Monnet, Schumann és Brüsszel többi nagy elöljárója is. És most, az első alkalommal - még szankciókat is követeltek! Bizony: szankciókat, igazságokat, komolyakat, szigorúakat. El kell ismerni, hogy egy demokratikus választás után alakult kormány ellen szankciókat alkalmazni nem olyan egyszerű dolog. De mit számít ez? Végül is, aki jól szeret, jól is büntet!

A Le Monde vezércikk második felét elolvasva érthetjük meg igazán, hogy mitől lett ennyire dühös a Le Monde mondén krónikása: a magyar kormány gazdaságpolitikájától! "Egy furcsa nacionalista hitvallást követve, úgy tartják, hogy Orbán úr elhatározta, hogy országa egyedül is ki tud lábalni az európai válságból. Visszautasítja, azoknak a feltételeknek a teljesítését, amelyekről az EU és az IMF függvénye teszi az országnak nyújtandó segílyt." Á vagy úgy! nem hajlandó elismerni ezeknek a frankfurti és new york-i uraknak a diktátumait?

Ugyanazokét akik éppen most véreztették el Görögországot és arra készülnek, hogy padlóra küldjék Olaszországot, Spanyolországot és Portugáliát is? Értjük már! Az, hogy Orbán úr módszerei kicsit önkényesek, hogy kissé túl sokat foglalkozik a lobogó, a közrend, a vallás kérdéseivel, és hogy csak mértékkel kedveli a Köztársaság szót, aminek egyébként éppen most tette ki a szót a válságból, mindezek csak hagyjék! De az, hogy nem hajlandó megbánni Draghi úr és Lagarde asszony elutasítását, nem engedi, hogy ezek az eurokraták az orránál fogva vezessék, az már bizonyos vakság jele. Kell-e még más bizonyíték is arra, hogy Orbán úr egy proto-fasiszta? Sem a központi bankok függetlenségében, sem a szabad versenyben, sem Van Rompuy úr intelligenciájában, sem Juncker úr becsületességében nem hisz! Egy olyan országról van szó, amelyik nagy többséggel választotta meg a nemzeti felemelkedés kormányát, annak reményében, hogy talán kikerülhet abból a válságból, amibe Európa süllyesztette, és amely nagy többséggel támogat egy új alkotmányt, ahol a haza, becsület és történelem szavak visszanyerik jelentésüket, és amely, úgy mellékesen, egy nagyszerű ötlettel vezérelve, megszabadult a Köztársaság szótól és a "demokráciának" a sztálini korszakból örökölt színes üveggolyóitól, amely megvédi a nemzetközi pénzügyekkel és Brüsszel gnómjával szemben a jogait, állampolgárainak munkahelyeit, és gazdaságát. Mi is ez az ország a Le Monde, a Libération és a mi kiváló polgári sajtónk véleménye szerint? Egy kvázi-diktatúra! Sem közben Olaszországra és Görögországra mindenfajta választások nélkül, egyszer kinevezéssel kényszerítenek rá új vezetőket, a Goldman - Sachs alkalmazottait, ... akik közül egyesek saját országuk tönkretételében működtek közre, és akiket most ... odahelyeztek smasszernek. Ezeket minek tartja a Le Monde, a Libération és a velük hasonló sajtó? Szabad és demokratikus országoknak! Olyannyira, hogy azt szeretnék, legyen így Franciaországban is. ...

Magyarország ma az ellenálló Európa a szimbóluma. A népek önrendelkezési jogának nevében teszi ezt, akár csak alig több mint fél évszázada a szabad és büszke élethez való jog nevében. A magyar ellenzéki tüntetések, melyeket médiáink oly b kez en közvetítenek újra és újra, valójában csak keveseket mozgósítanak. A budapesti utca emberének véleménye szerint f leg id s funkcionáriusokat és mindenekel tt a régi kommunista rezsím híveit. Annak a rezsímnak híveit, amely csalással, hazugsággal, b ntettekkel ragadta magához a hatalmat, amely 1949-ben betiltotta az alkotmányt és mindenfajta demokratikus megnyilvánulást. Korlátozta a szakszervezetek m ködését; rend rök, hóhérok és gyilkosok rezsímje, amely közel fél évszázadon keresztül egy véreskez Köztársaságot kényszerített rá Magyarországra. E gyalázatos múlt emlékének ördögét akarják ki zni magyar barátaink azáltal, hogy jóváhagytak egy alkotmányt ami újra el térbe helyezi identitásuk, nyelvük, területük, szabadságuk szimbólumait. Talán egy távolabbi, de nem kevésbé kegyetlen múlt emlékéit is le szeretnék rázni : az 1920-as trianoni szerz dését, amelyben a szövetséges hatalmak, és mindenekel tt a laicista és republikánus Franciaország igyekezett megbüntetni és megalázni a katolikus Magyarországot megfosztván azt területének és népességének kétharmadától. Az európai unió, tudatlan politikusainak és a telhetetlen bankárokat kiszolgáló funkcionáriusainak csapatával úgy gondolja, hogy útját állhatja a nemzeti emlékezés és újjászületés eme folyamatának. Diktátumokról, büntetésekr l és szankciókról álmodoznak. Jobb lenne, ha vigyáznának ! Magyarország nem azért lett független a Szovjetuniótól, hogy egy másfajta, jobban álcázott, de nem kevésbé zsarnoki birodalom része legyen. Ellen fog állani, és ellenállása másokat is követésre sarkall majd. 1956-ban a francia nép, akkori vezet ivel dacolva, spontán támogatta a budapesti felkel ket. 1956 novemberének estéin Párizsban is sokan összegy ltek és emlékeztették a dunai mészárosok francia b ntársait, hogy jó lesz vigyázniuk, mert Párizsban nem nagyon szeretik azokat, akik a szabad népeket bántalmazzák ! Ma este mindnyájan újra magyar hazafiak vagyunk !

HUBERT DE MARANS

La Revue Critique, Jeudi 5 janvier 2012

Eredeti szöveg: **Köszönjük Kedves Ékes Ilona, Drága képvisel -Asszonyunk!**

Pour la Hongrie

Nous sommes tous des patriotes hongrois !

Rajong a magyar alkotmányért egy skót újság

|2012. 01. 15

Magyarország híre külföldön, alaptörvény

Az új magyar alkotmány üdít kivétel "a huszonegyedik század erkölcsi sivatagában", "egy örökségét és önállóságát visszakövetel , civilizált nemzet szellemi terméke" - veszi védelmébe a Scotland on Sunday cím lap szerkeszt ségi kommentárban az alaptörvényt. Szerinte Európának példát kellene vennie err l a teljesítményr l ahelyett, hogy "a politikai passzivitás és az erkölcsi relativizmus levében pácolódik".

Az Európai Néppárt is megvizsgálja az új magyar alaptörvényt

Amikor az EU, az ENSZ, a baloldali kommentátorok, Hillary Clinton és mások együttes támadást indítanak, az elég jól jelzi, hogy valaki, valahol különlegeset alkotott. Ez a helyzet a január elsején hatályba lépett magyar alkotmánnyal, amelyet az említettek kórusban ítélnek el - írja a Scotland on Sunday cím lap. A jobboldali és unionista beállítottságú skót nemzeti lap, a The Scotsman vasárnapi kiadása szerint a nyugati nemzetek hosszú ideje nem álltak el ilyen kulturális és intellektuális, morális és egészségben véve is nagyszer teljesítménnyel, mint a magyar alaptörvény.

"A huszonegyedik század erkölcsi sivatagában ijeszt lehet szembesülni a tradicionális értékek, a hazafiság és a szabadság ilyen drágakövével" - lelkesedik kommentárjában az újság, amely Brüsszelnek és Washingtonnak is ad egy jó tanácsot: tanulmányozzák egy kicsit a magyar történelmet, mielőtt felvállalnak egy ilyen "hiábavaló konfrontációt".

A Scotland on Sunday felidézi, hogy a kritikusok szerint a Magyar Köztársaság átnevezése Magyarországra arra utal, hogy veszélybe került a demokrácia. Ez az érv azonban nem állja meg a helyét, miután Magyarországot 1946. február elsején kiáltották ki köztársasággá a kommunisták. A magyar alkotmányosság hagyománya Szent István királyig visszavezethet , akinek koronája a szuverenitás legf bb szimbóluma.

Habár a monarchiát nem vezették be újra Magyarországon, és nem történt meg a Habsburg-restauráció, Habsburg Ottó fia Magyarországon lakik - írja a lap, amely szerint a Habsburg-monarchia utáni id k tragikusak voltak a magyar nép számára: az 1920-as trianoni békeszerz déssel Woodrow Wilson "megrabolta" Magyarországot, amely elvesztette területe 71 százalékát, lakosai 66 százalékát és egyetlen tengeri kiköt jét.

A Scotland on Sunday több részt idéz az alaptörvény preambulumból, a Nemzeti Hitvallásból: "Alaptörvényünk jogrendünk alapja: szerz és a múlt, a jelen és a jövő magyarjai között", és "valljuk, hogy együttélésünk legfontosabb keretei a család és a nemzet", és "elismerjük a kereszténység nemzetmegtartó szerepét". Ezek a szavak magasan felette állnak az uniós egyezmények "szócséplésének", a kereszténység és a család szerepének emlegetése pedig "nyilvánvalóan szembemegy az EU frankfurti marxistáival".

A lap örül annak, hogy a magyar alaptörvény a fogantatás pillanatától védi az emberi életet, hogy a házasságot egy n és egy férfi egyesüléseként írja le, hogy megemlíti a kommunizmus b neinek elévülhetetlenségét. A kommentár védelmébe veszi a bírósági rendszer reformját és a jegybanktörvényt is.

A magyar alkotmány egy új "kulturális és morális ébredés" jele, amely szemben áll a Brüsszel irányította integrációval és politikai korrektséggel. "Egy örökségét és önállóságát visszakövetel , civilizált nemzet szellemi terméke", amelynek inkább inspiráló hatással kellene lennie Európa többi részére, amely "a politikai passzivitás és az erkölcsi relativizmus levében pácolódik". "Ahogy ez a nemes dokumentum leszögezi, múlhatatlanul szükségünk van a lelki és szellemi megújulásra" - fejezi be a szerkesztési kommentárt a Scotland on Sunday.

Onderwerp: VB: A Scotland on Sunday véleménye a magyar alaptörvényről:

Jócskán eltér nyugati társaitól Magyarországról alkotott véleményében a Scotland on Sunday nevű skót lap, mely a "hagyományos értékek, a nemzeti öntudat és a szabadságtisztelet ékkövének" tartja a január elsején életbe lépett, sokat kritizált új alaptörvényt.

Bill Jamieson publicista szerint már a szokásos körök - EU, IMF, Hillary Clinton - szemforgatása is jelzi, hogy valaki a világban valami nagyot alkotott. A tartalom pedig bizonyítja a gyanút. "Nyugati nemzet régóta nem hozott létre ilyen feddhetetlen kulturális és szellemi tartalmú és lenyűgöző morális értékű dokumentumot" - vélekedik a cikk szerzője. A "XXI. század erkölcsi sivatagában" megdőbbséget lelet ez az "ékköve" - nem csoda hát, hogy Brüsszel és Washington el akarja pusztítani. Aki azonban ismeri a magyar történelmet, tudhatja, hogy ez "hiábavaló próbálkozás".

A cikk megmagyarázza, mit jelent a magyaroknak a kommunisták által kikiáltott "köztársaság", a Szent Korona, a Szent István óta tartó alkotmányos folytonosság. A legtöbb helyet azonban az egyes - a legtöbb sajtóorgánum gyakorlatával szemben pontosan idézett - szövegrészek méltatásának szenteli a szerző. A kereszténység, mint fontos nemzetformáló erő elfogadása, a családok szerepének kiemelése, a jogrend nemzedékeken átívelő összefogásként értékelése - mind olyan passzusok, melyek magasan az "üres uniós fecsegés" szintje fölött állnak.

...Megdőbbséget nek nevezi, hogy abban a világban, melyben a kilencvenéves nácikat oxigénsátorban hurcolják bíróság elé, felháborodást kelt, amikor a "vörös gyilkosokra" kerül a sor. A publicista szerint az egész mögött a sokat emlegetett kettős mérce áll. "A jobboldal rémtetteket követ el, a baloldal legfeljebb hibákat" - jegyzi meg. A központi bankot szabályzó törvény elleni kritika is csupán azért ilyen erős, mert a kormány általa le akar számolni a "bónusz-jogosult osztályok" uralmával - olyan lépés ez, melyet a többi európai nemzet hiába követel vezetett el.

Nem csupán ezért követendő példa a magyar alaptörvény, érvel Jamieson. Az erkölcsében megroppant, passzivitásba süllyedt Európában "múlhatatlan szükségünk van a lelki és szellemi megújulásra" - mondja ki a "nemes dokumentum", mely a "kulturális és morális értékek" régóta várt ébredését jelzi. "Egy magas kultúrájú nemzet visszaköveteli örökségét és függetlenségét - egész Európa példát vehetne tőlük" - írja a skót szerző.

Nyílt levél Orbán Viktorhoz - lengyelből fordítva. (2012.01.22)

A levél kezdeményezője Jerzy Robert Nowak történész professzor, aki a hazafias jobboldal egyik ikonja, rendszeresen publikál jobboldali orgánumban, de a Radio Maryja egyik vezető kommentátora is. Több magyar vonatkozású könyve jelent meg, elsősorban a rendszerváltás előtt. Általában mély rokonszenvvel kíséri Magyarországot, az ottani eseményeket, tud is magyarul.

Orbán Viktor portréjával és magyar nemzeti színekkal külön lapot nyitottak erre a célra. A csatlakozók száma gyorsan emelkedik.

Mindjárt a második helyen **Andrzej Nowak történész professzor** szerepel, a krakkói **Jagello Egyetem** Történettudományi Intézetének helyettes vezetője, az egyik legjobb külpolitikai (keleti politikai) elemző az országban, az Arcana című igen rangos politikai - történelmi publicisztikai havilap főszerkesztője. De ott van **az aláírók között számos egyetemi rektor és docens, tudományos kutatók sora**, jó néhány jobboldali véleményformáló szerző, **számos katolikus pap, katolikus oktatási intézmények vezetői - rangos értelmiségi társaság.**

A levél gyorsfordítása:

Orbán Viktor Úrnak, Magyarország miniszterelnökének

Mélyen Tisztelt Miniszterelnök Úr!

A magyarok számára drámai időkben, amikor szégyenletes külföldi hajtóvadászat folyik az Ön kormánya és hazája ellen, **ezúton is ki szeretnénk fejezni mély azonosulásunkat az Ön reformintézkedéseivel, és minden hazafias érzés lengyel ember teljes szívből jövő szolidaritását. Csodáljuk az Ön kormányának bátorságát, amellyel a külföldi tőke igája és az Európai Unió nagy országainak dominanciája alól próbál kiszabadulni**, kiállva a magyar vállalkozások és az összmagyar nemzeti érdekek mellett.

Irigyeljük az szinte hazaszeretetet és a vallásos értékek tiszteletét sugárzó új magyar alkotmányt. Ugyancsak csodálattal adózunk mindannak, amit Miniszterelnök Úr személyes szerepvállalásával tett a magyar patriotizmus újjáépítése és a magyar nemzeti méltóság újjáteremtése érdekében, s annak a rendíthetetlen elkötelezettségnek, amellyel Ön következetesen megvédi Hazáját különböző nemzetközi fórumokon. Az elmúlt két évtized szégyenletes lengyel mulasztásainak tükrében annál inkább lenyűgöz bennünket a lendület, amellyel az Ön kormánya hozzákezdett a kommunista büntetteinek elítéléséhez, és mai örököseik nemzetellenes viselkedésének leleplezéséhez.

Az önök programja és tevékenysége valóságos és követendő útmutatást jelent

Lengyelország számára is, annak érdekében, hogy esélye legyen kijutni abból a mocsárból, amelybe a posztkommunista Demokratikus Baloldali Szövetség (SLD), valamint az olyan liberális formációk, mint a Demokrata Unió (UD), a Szabadságunió (UD) és a Polgári Platform (PO) juttatták. Itt és most nincs helyünk arra, hogy felsoroljuk az Ön kormányának mindazokat a sokrétű eredményeit, amelyeket elért a kommunizmus maradványainak felszámolásában és az idegen érdekeket szolgáló baloldali liberalizmus visszaszorításában. Legjobb publicistáink és megfigyelők ugyancsak mély elismerésüket fejezik ki a magyarországi változások iránt, és **csodálattal adóznak azért, amit az Ön kormánya alig másfél év leforgása alatt cselekedett**, a nemzeti érdekek védelmétől kezdve, a keresztény értékek tiszteletén és a hazafiasság erősítésén át a családpolitikáig, a kommunizmus zárványainak felszámolásáig.

Mindebb l ered en elismerésünket kívánjuk kifejezni, s közvetíteni Önnek, a hazafias gondolkodású lengyelek lelkesedését az Ön kormányának tevékenysége iránt, és személyesen Önnek is, mint egész Közép-Európa reformjainak utat mutató vezet nek, egy nagy formátumú államférfinak, akib l talán egy, ha megjelenik évszázadonként.

A mintegy kétszáz éve született lengyel nemzeti himnusz többek között azt mondja ... Példát adott Bonaparte, miként gy zhetünk. Most akár úgy is szólhatnánk, hogy Példát adott Orbán Viktor, miként gy zhetünk. **A magyarországi változások sikere számunkra a remény és a lelkesedés forrásává vált.**

Miniszterelnök Úr, az Ön személyében olyan embert látunk, aki egyesíti magában a magyar történelem legnemesebb hagyományait: II. Rákóczi Ferenc kuruc felkel inek kockázatvállaló h siességét, az 1848-49-es szabadságharc áldozatkész nemzeti fellángolását, ugyanakkor magévá téve a legnagyobb magyar, gróf Széchenyi István realizmusát, józan és pozitív gondolkodását. Úgy ismerjük Önt, Miniszterelnök Úr, mint Lengyelország következetesen közeli barátját, melyet már korai munkájában is kifejezett, amikor a Szolidaritás mozgalmról értekezett. Támogatásunk és együttérzésünk kifejezésekor ezért még fokozottabban **ki kívánjuk emelni bátorságát és elszántságát a szükséges reformok megvalósításában,** mindazt a számtalan fontos kapcsolatot figyelembe véve, amelyek közös történelmünk során egybefonták Magyarország és Lengyelország sorsát. **Hivatkozni kívánunk azokra a történelmi pillanatokra is, amikor e nem mindennapian er s hagyományos kapcsolataink együttes fellépésre készítették nemzeteinket az idegen agresszió ellen.**

Jó emlékezetünkben rizzük a II. Rákóczi Ferencnek és kurucainak nyújtott lengyel segítséget, azoknak a lengyel önkénteseknek az emlékét, akik 1848-49-ben a magyar szabadságharc oldalán fogtak fegyvert, köztük Bem József tábornokét, aki szoros barátságba került a legnagyobb magyar költ k egyikével, Pet fi Sándorral. Nem felejtjük azt sem, hogy 1920-ban, a lengyel-bolsevik háborúban Magyarországról önkéntesek akartak jönni a segítségünkre, s bár a csehek ellenállása ezt megghiúsította, a sorsdönt Varsói Csatára mégis megérkeztek a létfontosságú magyar l szerszálműanyagok, amelyek nélkül a lengyel gy zelem nem lett volna lehetséges. Emlékszünk Teleki Pál miniszterelnök rendíthetetlen álláspontjára, amikor 1939 szeptemberében megtagadta a német csapatok felvonulását magyar területeken át Lengyelország felé, s arra, hogy **a világháború alatt mintegy 140 ezer lengyel katonai és polgári menekült meleg vendégszeretetre talált Magyarországon.**

Emlékezünk arra is, hogy 1956. október 23-án a lengyelországi események kapcsán kifejezett magyar szolidaritás felvonulása jelentette a kezdetét a magyarországi szovjetellenes felkelésnek. A fülünkben cseng a budapesti Bem-szoborhoz áradó 300 ezres tömeg skandalása, mely szerint. **Lengyelország utat mutat, kövessük a lengyel utat!** Napjaink Lengyelországában egyre többen formálják id szer vé ezt a jelmondatot a következ képpen: **Magyarország utat mutat, kövessük a magyar utat!** Mindez csak tovább lelkesít bennünket arra, hogy az Ön kormányának hatalmas reformjait támogató hangok sorában különös er vel zendüljön fel a lengyel társadalom hazafias rétegeinek szava. A magyar függetlenség nagy harcosa, Kossuth Lajos 1831. június 23-án a Zemplén-megyei közgy lésen kijelentette: **Lengyelország ügye Európa ügye!** Aktualizálva a híres magyar szavait, mi most azt mondjuk: **Magyarország ügye Európa ügye!**

A mai Magyarország a legbátrabban és messze hangzóan lép fel a kis és közepes európai nemzetek önrendelkezése védelmének ügyében a nagy államok, a multinacionális konszernek és pénzintézetek diktátumaival szemben. Európa minden nonkonformista, szabadságszerető társadalmi csoportjának megértését és szolidaritását kell, hogy kiváltsa ezzel. Ismételten hangsúlyozni kívánjuk csodálatunkat és elismerésünket mindazért, amit az Ön kormánya tesz annak érdekében, hogy megszabadítsa Hazáját az idegen függőségtől, és **egyre növekvő felháborodással fogadjuk a külföldi pénzügyi körök, valamint a David Cohn-Bendit és Adam Michnik-féle baloldali és liberális formációk hajszáját Magyarország ellen.** Hiszünk abban, hogy az Ön kormánya a magyar nemzet túlnyomó része odaadásának és bizalmának köszönhetően átvészeli minden vihart. Ennek jelképes megnyilvánulása volt a **hatalmas, félmillió tüntetés 2012. január 21-én Budapesten,** s az Országház előtt. Szolidaritást vállalva az Ön kormányának és egész nemzetének erőfeszítéseivel **kívánjuk, hogy Miniszterelnök Úr győzedelmesen kitartson mindvégig az aljasság és a tespedés elleni harcban.**

Varsó, 2012. január 22.

Sajó Sándor: Magyarnak lenni 1910

Magyarnak lenni, tudod mit jelent,
Magasba vágyva tengni egyre lent,
Mosolyogva, mint a méla szi táj,
Nem panaszozni senkinek, mi fáj.
Borongni mindig, mint a nagy hegyek,
Mert egyre gyászlik bennünk valami
Sok százados bú, amelyet nem lehet
Sem eltitkolni, sem bevallani
Magányban élni, ahol kusza árnyak
Bús tündérekként föl-föl sírdogálnak.
S szálaiból a fájó képzeletnek
Feketefény? fátylat szövögetnek...
És bút és gyászt és sejtést egybesz ve
Ráterítik a titkos jövendő re...
Rabmódra húzni idegen igát,
Álmodozva róla: büszke messzi cél,
S meg-megpihenve a múlt emlékinél,
Kergetni téged: csalfa délibáb!..

Csalódni mindig, soha célt nem érve.
S ha szívünkben már apadoz a hit:
Rátakargatni sorsunk száz sebére
Önámításunk koldusrongyait....
- Én népem! múltba vagy jövőbe nézz:
Magyarnak lenni oly bús, oly nehéz!...
Magyarnak lenni: tudod mit jelent?
Küzdelmet, fájót, végesvégtelent.
Születni nagynak, bajban büszke h snek.
De dönt? harcra nem elég er snek:
Úgy teremődni erre a világra,
Hogy mindig vessünk, de mindig hiába,
Hogy amikor már érik a vetés,
Akkor zúgjon rá irtó jégverés...
Fölajzott vággyal, szomjan keseregve
A szabadító Mózeszt várni egyre:
Hogy porrá zúzza azt a színfalat,
Mely végzetünknek kövült átkául
Ránk néz mer en, irgalmatlanul,
S utunkat állja zordan, hallgatag...
Bágyadtan t rni furcsa végzetünk,
Mely sírni kész t réfát z velünk,
S mert sok bajunkat nincs kin megtorolni:
Egymást vádolni, egymást marcangolni!

-Majd, fojtott kedvünk hogyha megdagad,
Szilajnak lenni, mint a bércpatak,
Vagy bánatunknak hangos lagziján
Nagyot rikoltni: hajrá! húzd cigány!
- Háborgó vérrel kesergőn vigadni,
Hogy minekünk hajh! nem tud megvirradni,
Hogy annyi szent hév, annyi keserű,
Megsebzett sasként sírva nyögdel,
Miért nem repülhet fönn a tiszta légtérben,
Munkásszabadság édes gyönyörében.

Hogy miért teremtett bennünket a végzet
Bús csonkaságnak, fájó töredéknek!....
Tombolva inni hegyeink borát,
Keserveinknek izzó mámorát,
S míg szívünkben a tettvágy tüze nyargal,
Fölbúgni tompa, lázadó haraggal,
- S amikor már szívünk majdnem megszakad:
Nagy keservünkben,
Bús szégyenünkben
Falhoz vágni az üres poharat...
-Én népem! múltba vagy jövőbe nézz:
Magyarnak lenni oly bús, oly nehéz!...

De túl minden bűn, minden szenvedésen
Önérzetünket nem feledve mégsem.
Nagyszívvel, melyben nem apad a hűség
Magyarnak lenni: büszke gyönyörűség!
Magyarnak lenni nagy szent akarat,
Mely itt reszket a Kárpátok alatt:
Ha küszködőn, ha szenvedőn, ha sírva:
Viselni sorsunk, ahogy meg van írva:
Lelkünkbe szíva magyar földünk lelkét,
Vérünkbe oltva örök honszerelmét,
Féltőn borulni minden magyar rögre,
S hozzátapadni örökkön - örökre!...

Mintha ma írta volna ...

Függelék:

MAGYAR MÉRFÖLDKÖVEK a tudomány felé vezet úton

Hamvas J. József

Fordította Tomory Zsuzsa 1996

A Rákóczi Alapítványnak a második ezeregyzázéves évfordulóra készült munkája

Kivonatok (Eredmények, nevek)

Kocsi: Acélrugókon függő jármű. Komárom megyei Kócs faluból

Kengyel: magyar lovasok ajándékozták meg a világot a kengyellel.

Rézfeldolgozás: magyar találmány.

Az első magyar iskola: alapította Géza fejedelem, a Szent Benedek renden belül.

Az első magyar egyetem: Nagy Lajos királyunk alapította a 14. században

Pázmány egyetem: 1635-ben nyitotta meg kapuit, 1777-ben Budára majd Pestre költözött.

Legelső könyv: Mátyás király uralkodása alatt nyomtatták Magyarországon 1483-ban Budán

Bécsi Egyetem rektora: 1500-as években a magyar Hungarus Ladislaus.

Zsámboki János: (1531-1584) történész. Könyvtárában Mátyás király híres Corvinái

Angol üveg-ipar: magyar alapozta meg 1556-ban.

Magyar kohósok: Rettenetes Iván cár kohászai

Szél-turbina: a magyar Verancsics Faustus-tól (1551-1617)

Ségner kerék: Ségner János (1704-1777) fizikus, turbinák és motorok

A világ első Matematikai Intézete: a budai Institutum Geometricum 1782-ben.

Kempelen Farkas: Sakkozógép, motoros szövőszék, pontonhid, vakoknak olvasható írás felt.

Benyovszky Móric: (1741-1786): Madagaszkár kormányzója

Bolyai Farkas (1775-1856), **Bolyai János** (1802-1860): a korszerű algebra, a hiperbolás mértan

Semmelweis Ignác (1818-1865): orvos, diadalmaskodott a gyermekágyi láz felett.

Jávorka Ádám (1683-1747): A lovas katonaságot a magyar huszárság után mintázták.

Jedlik János (1800-1895): megoldotta a dinamó elvét és a villamos motort 1828-ban.

Irinyi János (1817-1895): a biztonsági gyufa feltalálója.

A magyar durum búza meghonosításából származik a kanadai búza.

Alexander Graham Bell - Thomas Alva Edison-al együtt, a távbeszélő feltalálója.

Puskás Tivadar (1844-1893): a távbeszélő központ megalkotója.

Pulitzer József (1847-1911): Amerika legnagyobb újságját (The World) alapította: P. Díj

Bánki Donát (1859-1919) és **Csonka János** (1862-1939) tervezte az első karburátort.

Kandó Kálmán (1869-1931): váltóáramú villamos mozdony.

Bláthy Ottó (1860-1939) **Zipernovszky Károly** (1853-1942) **Déri Miksa:** a transzformátor

Jendrassik György (1898-1964) mérnök a világszerte ismert gáz-turbinát építette.

Pollák Antal (1865-1938) és **Virág József** (1870-1909): az expressz távirat feltalálói.

Mihály Dénes (1906-1963): fejlesztette ki a távolbalátót (a TV-t).

Dr. Steiner: - páncélautó és tank 1910-ben.

Korányi testvérek, Tauffer, Verebély, Herzog, Nékám, Ádám: a legnagyobb orvosok közt.

Vámbéry Ármin (1832-1913): Angliában a legnagyobb kelet-kutatók közé sorolják.

Sir Stein Aurél (1862-1946): a londoni Földrajzi társaság tagja.

Asbóth Oszkár(1881-1960): legnagyobb eredménye a vitorlázó repülőgép, helikopter(1928).
Kármán Tódor (1881-1949): az aerodinamika vezető tudósa.
Neumann János_(1903-1962): a szuper-gyors számítógépek megalkotása.
Szilárd Leo (1898-1946) atomenergia használata, az első láncreakció, plutóniumot használt.
Wigner Jen (1902-1995) atomkutatással foglalkozott, 1952-től vezető tanácsadó szakember.
Teller Ede(1908-): a "Magyar quartet" tagja Szilárddal, Neumannal, Wignerrel. H bombáinak atyja.
Bay Zoltán (1900-1994): atommérnök, megmérte a Föld és Hold közötti távolságot radarral.
Gosztonyi Pál, Korda János, Földes Péter, Lovas Endre: mesterséges bolygók tervezése.
Sziegmeth Alfréd: irányította a Pioneer kutató mesterséges bolygóit Amerikában.
Pavlics Ferenc: a hold-kocsi (moon buggy) tervezője és alkotója.
Dr. Selye János: kísérletek az emberi stressz-el kapcsolatban.
Bíró László János_(1900-), újságíró tervezte a golyós-tollat.
A két Rubik, atya és fia: a siklórepülés úttörője, és a Rubik kocka feltalálója.

NOBEL díjasaink:

Lénárd Fülöp, (Pozsony 1862 - Messelhausen 1947) fizikus, 1905, a foszforencia.
Bárany Róbert, (1876-1936) orvos, 1914, a fül egyensúlyszervével kapcsolatos kutatása.
Zsigmondy Richárd, (1865-1929) fiziókémikus, 1926. kolloid-kémia, ultramikroszkóp.
Szentgyörgyi Albert (1893-1986) orvos és vegyész, 1937. C vitamin, biológiai égések.
Hevesy György József, (1885-1966) vegyész 1944. rádióaktív izotópok.
Békésy György, (1899-1972) fizikus, 1961. a fülben levő helix-el kapcsolatos kutatások.
Wigner Jen , (Budapest 1902-1994) 1963. nukleáris reakciók diszperziója.
Gábor Dénes, (Pest 1900-1979) villamosmérnök 1971. holográf feltalálása.
Oláh George, (Budapest 1927-) 1994. a hydrocarbonok vegyi reakciója.
Harsányi John_(Budapest, 1920-) 1994. két szaktársával közgazdasági Nobel díj.

Ötven éve az amerikai belügyminiszter estélyt rendezett a magyarok tiszteletére. Egy hatalmas csillár alá állva, a következő kérdést intézte a jelenlevőkhöz: "Hölgyeim és Uraim, tudják-e, hogy az amerikai kormány tíz tanácsadója közül nyolc magyar?" (1955).
Először is a magyar orvosok, számtudósok és atomkutatók ...nagy hatással vannak az emberiség történelmére.

Útunk végére értünk. Tudom, hogy minden valószínűség szerint számos mérföldkő említés nélkül maradt. Fentieket felidézve talán emlékezünk egy-egy névre, különleges cselekedetre, eredményre, felfedezésre, amit magyarok adtak a világnak. Ha csak egy pillanatra is azt gondold, hogy: " Én is magyar vagyok, s boldog vagyok, hogy ezen néphez tartozhatom" akkor ez a szerény munka máris elérte célját.
Egy nemzet nagysága nem méreteinek függvénye, hanem értékei.

Oldalsorszámok a színes, vagy árnyalt oldalakról:

18,20,22,23,25,29,30,31,33,38,42,43,49,58,61,73,74,77,80,84,85,86,88,89,91,94,96,97,98,
100,101,103,105,107,112,115,116,117,118,119,120,138,145,147,148,151,152,168,197,233,
235,237,240,242,246,247,249,250,251,260,281,282,283,284,287,289,293,294,304,305,330